Tuyệt Trần Tử Thương

Ngạo Thê Tuyệt Trần

EDITOR

HPHUCAO95 + TINHLINHTUYẾT

TRUYỆN ĐƯỢC ĐĂNG TẢI MIỄN PHÍ TẠI WWW.DIENDANLEQUYDON.COM

Table of Contents

Chương 1: Một Cái Chớp Mắt
Chương 2: Hương Tiêu Ngọc Vẫn
Chương 3: Hưu Phu
Chương 4: Số Phận Của Ta Là Do Ta Nắm
Chương 5: Luyện Dược Sư. Người Nhà Là Thế Sao
Chương 6: Học Viện Khiếp Sợ
Chương 7: Đây Là Người Gọi Là Đạo Sư?
Chương 8: Mộ Dung Tư
Chương 9: Lần Đầu Giao Thủ
Chương 10: Như Vậy Cũng Có Thể Thăng Cấp
Chương 11: Không Hiểu Chân Tình
Chương 12: Cảnh Trong Mơ Kỳ Lạ
Chương 13: Nam Tử Tên Phong
Chương 14: Ẩn Thế Gia Tộc: Lôi Hỏa Cùng Băng Dật
Chương 15: Tỷ Võ
Chương 16: Lại Là Hắn
Chương 17: Biến Hóa Diệu Kỳ
Chương 18: Nguyệt Ma Trùng Sinh
Chương 19: Những Suy Nghĩ Trong Lòng
Chương 20: Ma Khải Vụ Lâm
Chương 21: Bị Thương Vì Nàng
Chương 22: Không Còn Lo Ngại, Tránh Xa Mọi Tranh Cãi
Chương 23: Khế Ước: Thú Huyễn Phi Mã
Chương 24: Chia Nhau Hành Động
Chương 25: Sơ Dạ Phong Thăng Cấp
Chương 26: Thâm Thủy Thần Đàn
Chương 27: Bổn Mạng Khế Ước Lên Cấp
Chương 28: Niềm Vui Ngoài Ý Muốn
Chương 29: Bóng Đen Thần Bí

https://thuviensach.vn

Chương 30: Mạng Treo Lơ Lửng, Nguy Hiểm Ngay Trên Đầu
Chương 31: Nguy Hiểm Mới Được Giải Trừ, Lại Gặp Phải Nội Lực Cắn Trả
Chương 32: Rốt Cuộc Hắn Là Ai
Chương 33: Gió Yên Sóng Lặng, Bên Dưới Lại Cuộn Trào Mãnh Liệt
Chương 34: Tề Tụ
Chương 35: Tam Huyền
Chương 36: Ta Cũng Không Lạ Gì
Chương 37: Cứu Vớt Thiên Hạ Ta Không Có Vĩ Đại Như Vậy
Chương 38: Nam Nhi Trong Thế Gian Này Đều Là Phụ Tình Bạc Nghĩa
Chương 39: Trên Đường Đi Gặp Liên Nhi
Chương 40: Ngươi Thiếu Nữ Nhân Sao
Chương 41: Hoa Nhược Thủy, Tiêu Tiền Như Nước
Chương 42: Phân Biệt Đối Xử
Chương 43: Đêm Vĩnh Viễn Sẽ Không Yên Tĩnh
Chương 44: Bị Lợi Dụng
Chương 45: Nếu Ngươi Là Hoa, Ta Sẽ Làm Nước
Chương 46: Lòng Người Mới Là Nguy Hiểm
Chương 47: Sự Rối Rắm Của Nàng
Chương 48: Là Hắn
Chương 49: Mỹ Nam U Buồn
Chương 50: Quang Ảnh Thần Đảo, Thật Sự Khác Thường
Chương 51: Gặp Được Lam Nham Tri Kỷ Ngày Ly Cũng Thiếu
Chương 52: Nguyệt Ma
Chương 53: Vẫn Còn Quá Yếu
Chương 54: Một Thân Phận Khác Của Hắn
Chương 55: Gặp Lại Nhau Ở Trong Lòng Đã Gợi Sóng
Chương 56: Tề Nhân Đường Tàn Tạ
Chương 57: Vực Dậy Y Thuật (Một)
Chương 58: Vực Dậy Y Thuật (Hai)
Chương 59: Dược Thần
Chương 60: Tỉnh Lại, Trí Nhớ Đáng Sợ

https://thuviensach.vn

Chương 61: Tiến Về Phía Điện Nguyệt Ma
Chương 62: Đầu Trộm Đuôi Cuối
Chương 63: Nguyệt Ma Trùng Sinh (Một)
Chương 64: Nguyệt Ma Trùng Sinh (Hai)
Chương 65: Chiến Trường Của Ba Nam Nhân
Chương 66: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Một)
Chương 67: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Hai)
Chương 68: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Ba)
Chương 69: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Bốn)
Chương 70: Thay Ta Chăm Sóc Nàng
Chương 71: Chân Tướng Tàn Khốc
Chương 72: Không Có Việc Gì, Chúng Ta Là Bằng Hữu
Chương 73: Muội Còn Có Ta
Chương 74: Quyết Tâm
Chương 75: Cảnh Tượng Kỳ Lạ Vừa Khoa Trương Vừa Giả Tạo
Chương 76: Dạ Minh
Chương 76: Không Gian Trở Về
Chương 77: Nguy Hiểm
Chương 79: Nếu Như Hắn Chết, Ngươi Cũng Phải Tan Thành Mây Khói
Chương 80: Rốt Cuộc Là Ai Bi Thương! Đại Kết Cục (Thượng)
Chương 81: Đại Kết Cục (Hạ)

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Một Cái Chớp Mắt

Bên bàn tròn nhỏ, ba người nam nữ trẻ tuổi diện mạo nổi trội xuất sắc đang ngồi. Chỉ thấy nữ tử ngồi giữa mặc trang phục màu lam, làn da trắng nõn vô cùng mịn màng, tóc đen nhánh như thác nước đổ thẳng xuống vai. Nữ tử cười khanh khách nâng ly cao cổ lên, hai mắt giống như mặt hồ trong vắt, vòng vo vài vòng trên mặt hai vị nam tử xuất sắc còn lại. Tuổi chừng hai mươi lăm hai mươi sáu, mặt mày như vẽ, đúng là một mỹ nhân tuyệt sắc.

"Được, vì tính bạn chúng ta, quen biết nhau ba mươi năm, cạn một ly!" thanh âm Lăng Tuyệt Trần trong trẻo nhưng lạnh lùng, ừ, nàng không nói, ai có thể biết nàng đã "lớn" đến ba mươi hai tuổi.

Ngồi phía bên phải nữ tử là một nam tử có một đôi mắt màu lam trong suốt sáng ngời, nhu hoà ấm áp, mũi thẳng, cùng với độ cong đẹp mắt, mái tóc màu nâu vừa mềm vừa bóng, lóe ra ánh sáng chói lọi. Môi mỏng, sắc nhạt như nước, đôi mắt lấp lanh, đang nâng chén nhìn nữ tử, trong đôi mắt chợt lóe nhu tình rồi biến mất: "Hảo, vì tình bạn hai mươi bảy năm chúng ta, cụng ly!" Đúng vậy, bọn họ sớm quen biết hai mươi bảy năm, bọn họ đều là cô nhi lúc chỉ có năm sáu tuổi, cùng nhau phấn đấu hai mươi bảy năm, hôm nay đã ngồi ở nơi cao nhất thế giới.

Nữ tử chậm rãi cong khóe miệng, nhìn về nam tử phía bên trái vẫn im lặng —— Vô Dạ: "Dạ, ngươi sao!" Nàng biết, tính cách hắn từ trước tới nay đều như vậy, đương nhiên cũng sẽ không để ý động tác ‘ trì độn ’ của hắn.

https://thuviensach.vn

Vô Dạ lúc này mới ngẩng đầu, ánh mắt hàm chứa ý cười, khóe miệng giơ lên, thật là một nam tử xinh đẹp dịu dàng, chỉ là, dịu dàng của hắn chỉ đối với nữ tử trước mắt. Gió nhẹ thổi qua, sợi tóc màu nâu sẫm của hắn trong gió tùy ý phất phới, làn da trắng nõn tựa như trứng gà mới bóc da, đôi mắt thâm thuý như thủy tinh đen lóe sáng, lông mi cong cong như nữ nhân khẽ chớp. Nâng tay cầm ly cao cổ, động tác của hắn rất nhẹ, toả ra một mùi thơm ngát thản nhiên.

"Được, vì tương lai của chúng ta, cụng ly!" Thanh âm đặc biệt nam tính gợi cảm mị hoặc, mang theo một chút khàn khàn, Vô Dạ giơ cao ly rượu trong tay.

Ba người nhìn nhau cười, một ngụm cạn sạch, cầm lấy cái ly rỗng tuếch của mình giơ lên.

Có thể là uống hơi nhiều, trên khuôn mặt trắng nõn của Lăng Tuyệt Trần, lộ ra ít đỏ ửng, lại càng thêm vẻ quyến rũ mê người, nằm úp sấp ở trên bàn, khóe miệng cũng cong lên hạnh phúc.

Vô Dạ ngồi ở bên trái, có chút đau đầu xoa trán, đôi mắt hàm chứa chân tình khó thấu, liếc mắt nhìn nam tử —— Như Phong, cuối cùng cũng gục xuống bàn, say mê bất tỉnh!

Ước chừng qua một giờ sau, Tuyệt Trần chậm rãi mở hai mắt, đau đầu xoa trán, muốn từ trên sô pha ngồi dậy, lại phát hiện mình căn bản là khong có một tia khí lực. Nhất thời, đôi mắt sương mù trở nên trong trẻo nhưng lạnh lùng. Một con mèo trắng nhảy vào trong lòng nàng, lười biếng nằm.

Lúc này, Vô Dạ bên cạnh cũng từ từ tỉnh lại, mở to mắt cũng đã dùng hết sức, lại dùng hết khí lực xoay người, cùng nàng dựa vào nhau: " Trần, ngươi sao rồi!" Thanh âm nam tử tuy rằng vô lực, giọng nói mị hoặc, nhưng cũng hấp dẫn vô cùng.

https://thuviensach.vn

Tuyệt Trần khẽ lắc đầu: "Chỉ là toàn thân mệt mỏi!" Chết tiệt, vì sao người nàng tín nhiệm đến thế, cùng nhau chung sống gần ba mươi năm, thật không ngờ đối đãi nàng cùng Dạ như vậy, chỉ là ⋯ đảo mắt nhìn Dạ: "Ha ha, đã liên lụy ngươi !" Giơ tay lên, vuốt ve bộ lông của con mèo trắng.

Lúc này, bốn phía biệt thự lửa lớn bắt đầu lan tràn: hỏa hoạn, đôi mắt màu lam của Như Phong từ ngoài cửa nhìn vào, nhìn hai người trên sô pha, khóe mắt lại cong lên, lúc xoay người rời đi thì lại bị nữ tử kêu lại.

"Như Phong, đây là vì sao!" Tuyệt Trần khoanh tay lại, mắt đẹp lại gắt gao nhìn chằm chằm nam tử đứng ở cửa.

"Một ngọn núi không thể có hai hổ, huống chi, chúng ta có ba người!" Chỉ đơn giản vài chữ, đã nói lên, vì quyền lợi, cũng là vì tiền! Lúc này, trong mắt Như Phong đã không còn ái ôn hoà của ngày xưa.

Không đợi Lăng Tuyệt Trần mở miệng lần nữa, ngoài biệt thự tấm thép che lại, trong biệt thự nhất thời vang lên tiếng nổ mạnh kinh người.

Như Phong kinh ngạc nhìn nàng, muốn tiến lên, hai chân lại bị vướng chặt ở một chỗ, vẻ mặt căm tức nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Ngươi!" Hắn vì sao còn có thể khiếp sợ, cá tính của Tuyệt Trần, hắn vẫn là hiểu biết nhất!

Lăng Tuyệt Trần không trả lời, chỉ ngoái đầu nhìn nam tử tuấn dật ngồi ở bên cạnh: "Ta dù chết đi, cũng không thích làm chuyện lỗ vốn, nếu phải chết, vậy cứ làm một cái là xong! Ở trên người ta, cũng không để cho người ta chiếm một ít tiện nghi! Chỉ là nay, lại tiện nghi cho đám người kia!" Ánh mắt lộ ra ý hối hận, lúc trước liều mạng gầy dựng giang sơn, nay ba người tương tàn đúng là chắp tay nhường người ta. Bất quá cơ quan ở biệt thự này là nàng vì ngừa vạn nhất mà thiết kế, chưa từng nghĩ, thế nhưng dùng để tự sát!

https://thuviensach.vn

Nghe Tuyệt Trần có ý trêu tức, Nhu Phong đứng ở cửa cuối cùng vô lực ngồi xuống, hắn làm hết thảy đều đã uổng phí. Bất quá, nếu ba người cùng nhau lớn lên, hôm nay có thể cùng nhau xuống Hoàng Tuyền, cũng không tiếc! Nhìn hai người thân mật, nguyên lai, hắn thủy chung đều là bỏ lỡ.

Vô Dạ hao hết khí lực đem nữ tử đặt ở dưới thân: "Không quan hệ, cùng ngươi chết, đáng giá! Nhưng như vậy, cũng là ta từng bước chết đi trước ngươi, nhưng là, ta lại không muốn để cho ngươi thấy, bộ dạng ta bị phá huỷ, làm sao bây giờ!"

"Ngươi ……" Lăng Tuyệt Trần hơi hơi nhíu mi, muốn nói cái gì đó, lại bị hắn chặn lại.

"Hư, ngươi hãy nghe ta nói! Nếu, có kiếp sau, xin ngươi đáp ứng ta, không cần trốn tránh, được không?" Vô Dạ vốn là ánh mắt trêu tức, trở nên thâm tình chân thành.

Nàng há miệng lại không nói được gì, chỉ gật gật đầu, nàng trốn tránh hắn, chỉ là bởi vì nam tử thất thần ngồi ở cạnh cửa kia, nếu việc đã đến nước này, nàng cũng không còn cái gì cố kỵ. Bất quá, chuyện tình lớn hơn nữa cũng không còn quan hệ, lập tức, nàng liền cùng hắn vĩnh viễn ra đi.

"Tốt lắm, chúng ta đã định, ngươi nhất định phải nhớ kỹ!" Vô Dạ cong khóe miệng, trên mặt là vui vẻ chưa từng có, một tay gắt gao nắm tay nàng, mười ngón giao triền, vùi đầu vào cổ nàng, như vậy cũng rất tốt. Từ lúc ba người quyết định đi lên con đường kia, kết quả như thế, mỗi người trong lòng đều tùy thời chuẩn bị nhận lấy.

Lúc này bọn họ, mới hiểu được, nguyên lai sinh mệnh con người đúng là ngắn ngủi như vậy. Chuyện cũ theo gió phiêu tán, nhưng không cách nào loại bỏ trong đầu của bọn họ. Những phấn đấu chung sức này, vài năm cũng không quên được, ai cũng đều quên không được, cho dù la có người

https://thuviensach.vn

phản bội. Đồng hội đồng thuyền, sinh tử đồng mạng, mấy năm nay cùng trải qua, nay, có thể cùng chung giờ khắc này xùng nhau xuống Hoàng Tuyền, cuộc đời này cũng không uổng.

Chỉ là, vì sao người phản bội lại là hắn, hắn vẫn luôn là đại ca ca, vinh hoa phú quý đều là cùng chung, vì sao phải phản bội. Nếu có kiếp sau, nàng tuyệt không dễ dàng tin tưởng người khác …… có thể sống, nàng sẽ làm người mạnh nhất thế giới, để rốt cuộc không còn người dám đối với nàng như thế!

Trần, xin nhất định phải còn sống thật tốt, thật tốt, hắn nguyện ý dùng bất kỳ giá nào để trao đổi cuộc sống kiếp sau của ngươi. Khóe mắt Dạ chãy lệ trong suốt, chỉ là vì nữ tử hắn đang bả vệ bên người, Trần của hắn!

Nếu như, chỉ có phương thức này, ngươi mới có thể sống thật kiêu ngạo, mới có thể hóa giải ngươi này sinh kiếp này của ngươi, cho dù bị ngươi hận, ngàn lần hận , hắn cũng không hối hận!

Cho dù dùng hết thảy phương pháp mới có thể khiến cho nàng tại thế giới khác tha thứ, Như Phong hắn cũng sẽ làm như vậy.

Ba người đều có tâm sự, lại đều có thể bình tĩnh thản nhiên đối mặt tử vong đến, đều nói, chờ đợi tử vong là đáng sợ nhất, nhưng, bọn họ, chưa từng sợ hãi, bởi vì bên cạnh bọn họ, đều có người quan trọng nhất cuộc đời này, cùng nhau chờ, cũng giống như chờ đợi bình minh lên.

Tiếng nổ mạnh nổi lên bốn phía, vốn là biệt thự không thể phá vỡ, bị phá đến ‘ hài cốt không còn ’, có thể thấy được, thuốc nổ có lực sát thương lớn bao nhiêu! Vĩnh biệt, hi vọng kiếp sau cũng có thể sống yên bình an ổn, sống thật hạnh phúc, không cần lại gặp thăng trầm của kiếp này, không cần sống cuộc sống trôi nổi vô định.

Chỉ là, trên tay bọn họ đã dính, là máu tươi vô tận, không biết còn có thể có kiếp sau không?

https://thuviensach.vn

Chờ đợi tử vong, là dài như vậy, nàng không cảm giác được đau đớn, chỉ cảm nhận được chung quanh càng ngày càng nóng, cảm nhận được làn da trên thân thể truyền đến đau đớn cháy bỏng, đau mà cũng không đau, bởi vì, nàng đã muốn nhắm hai mắt lại, vĩnh viễn sẽ không biết thêm cảm giác gì nữa!

Áng sáng nhàn nhạt thoáng qua, sống hay chết, bất quá chỉ là một cái chớp mắt ……

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Hương Tiêu Ngọc Vẫn

Thương Khung đại lục:

Kiệu hoa đỏ thẫm trăng trí bằng một lớp lụa cẩm đỏ mỏng, tám kiệu phu quy củ đứng cạnh, không có khua chiêng gõ trống cũng không có mười dặm trang sức màu đỏ, mà tòa phủ đệ trang nghiêm trước mắt, cũng không giống như đang đón dâu, chỉ là sáu gã thị vệ đứng ở cửa.

Nữ tử ngồi trong kiệu hoa, khăn voan màu đỏ thấp thoáng khuôn mặt nhỏ nhắn bị nhuộm đỏ của nàng. Hôm nay là ngày nàng xuất giá, sau mười năm chờ đợi, hôm nay rốt cục đã được như nguyện, chỉ là vì sao bên ngoài lại im lặng dị thường, vốn là đại tiểu thư con vợ cả trong gia tộc không được sủng ái, gặp hơn mắt lạnh lẽo đứng đợi, trong lòng nàng có một dự cảm bất hảo.

Tính tình vốn nóng vội, giờ khắc này vẫn không thể nào nhịn xuống, không để ý cái gọi là lễ tiết, một tay xốc lên khăn voan màu đỏ, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn bôi phấn kém chất lượng, toàn bộ bộ mặt trang điểm tái nhợt không có một tia huyết sắc. Một tay xốc lên mành kiệu, kiệu phu đứng ở một bên chỉ là hơi hơi quay đầu nhìn thoáng qua liền xoay người như cái gì cũng không có nhìn thấy, ánh mắt kia là từ từ cười nhạo.

Nhắc vạt váy bước lên bậc thang, hai gã thị vệ trong phủ tiến lên hai bước, hai thanh trường kiếm liền đã để ngang người nữ tử.

Sắc mặt nữ tử càng lộ vẻ tái nhợt, đang muốn mở miệng thì đại môn to lớn lúc này mới mở ra, thấy vậy trên mặt của nàng không khỏi lộ ra một tia vui sướng.

https://thuviensach.vn

Một nam tử từ cửa bước ra, một thân cẩm y màu trắng, tóc màu vàng theo gió bay lên, rõ ràng chính là phu quân hôm nay cùng nàng bái đường —— Bắc Thần Hàn, nhưng là, hiện tại lại mặc quần áo trắng, rốt cuộc là bởi vì sao.

Nhìn Lăng Tuyệt Trần trước mặt đang kinh ngạc, Bắc Thần Hàn khẽ nhíu lại mi, bàn tay sau lưng nắm thật chặt, lại vươn ra: "Đây là đưa cho ngươi!" Đơn giản vài từ, lại dị thường lạnh như băng, tựa như cô gái trước mắt chỉ là một người xa lạ.

Thu hồi biểu tình kinh ngạc trên mặt, bàn tay run run chậm rãi tiếp nhận bức thư trong tay hắn, từ từ mở ra, mùi mực tàu truyền đến khiến cho nàng tâm tình sung sướng một chút, nhưng là, những chữ kia lọt vào trong tầm mắt, lại làm cho lòng của nàng hoàn toàn rớt xuống vực sâu.

Hưu thư!

Hai chữ giống như đao kiếm đâm vào đáy lòng nàng thật sâu, trong mắt chứa đầy hơi nước, nháy mắt như sắp vỡ đê. Hay tay cầm hưu thư run run không ngừng, cũng là quật cường gắt gao cắn bờ môi của bản thân.

Thê lương giương khóe miệng, nâng mắt một lần cuối cùng thâm tình nhìn nam tử nàng đã yêu mười năm trước mắt, trong mắt tràn đầy bi thương sâu đậm: "Được, về sau, chỉ là người lạ!" Ngắn ngủi vài từ, cũng là quyết tam lớn nhất cảu nàng. Xoay người, bước xuống bậc thang, khăn voan trong tay vô lực hạ xuống, rơi xuống mặt đất đầy bụi bậm, rốt cuộc nó là sứ mạng duy nhất trong cuộc đời.

Nhìn bóng lưng thê lương cùa Lăng Tuyệt Trần, áng mắt Bắc Thần Hàn khẽ lóe lên, nhưng lại thủy chung thờ ơ.

"Đợi chút!"

https://thuviensach.vn

Một thanh âm tràn đầy phẫn nộ truyền đến, ngăn trở cước bộ Lăng Tuyệt Trần.

Chỉ thấy một nữ tử toàn thân màu vàng nhạt, từ bên trong cửa đi ra, nhìn Lăng Tuyệt Trần dừng bước lại, nhanh chạy tới, vẻ mặt cao ngạo nhìn nàng đang gần tuyệt vọng.

Giương mắt, ánh mắt nhìn Kỳ Nhược Tuyết không buồn không vui, dị thường bình tĩnh: "Có chuyện gì sao?" Ngày đại hôn, còn chưa bái đường liền bị hưu, còn có chuyện gì so với chuyện này càng làm cho nàng khó chịu?

"Ta muốn hướng ngươi khiêu chiến!" Ánh mắt Kỳ Nhược Tuyết nhìn Lăng Tuyệt Trần tràn đầy độc ác, vừa nãy ánh mắt Bắc Thần Hàn nhìn nàng chợt lóe sáng rồi tắt, nàng không có quên. Nàng thích Bắc Thần Hàn, từ nhỏ đã thích, cho nên, nàng nhất định phải loại bỏ hậu hoạn về sau, phải đem biến hóa nhỏ nhất của Bắc Thần Hàn bóp chết trong trứng nước.

Khiêu chiến?

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, tự giễu cười cười, nàng ngay cả tụ khí cũng không thể, mà Kỳ Nhược Tuyết cũng là tu vi hoàng giới* đỉnh cao, một trận chiến này, nàng không hề có cơ hội, cũng chậm rãi gật đầu: "Được, ta đáp ứng!"

*Hoàng giới: Cảnh giới vàng.

Thanh âm mang theo tuyệt vọng, nói xong liền chậm rãi rời đi. Nàng như trước không có lựa chọn, qua hôm nay, nàng còn có gì mặt mũi gi sống qua ngày, chẳng bằng lưu loát rõ ràng.

Người từ sau mà đến, nhìn bóng lưng Lăng Tuyệt Trần dứt khoát rời đi, cũng không ngăn cản, hơi hơi nhíu mi, đều tự lâm vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

Trên đài cao ba thước, hai nữ tử tuyệt sắc đang đứng, một người mặc cẩm phục màu đỏ, hiển nhiên, chính là mặc giá y tân nương màu đỏ. Dù lau đi lớp son kém chất lương kia, lại không thể che dấu sắc mặt tái nhợt của nữ tử. Cẩm phục màu đỏ, theo gió nhẹ không ngừng tung bay, tóc dài màu lam, bị gió thổi bay che hơn phân nửa khuôn mặt, lông mi cong cong run rẩy, con ngươi trong suốt như mặt nước khẽ tràn ra tuyệt vọng.

Một nữ tử khác, có dung nhan tinh xảo, da trắng nõn, cái mũi cao thẳng, trong mắt hàm chứa ý cười, một thân áo vàng nhạt bằng lụa mỏng theo gió bay lượn, giống như điệu múa Hồ Điệp, nếu không phải trên mặt kia tràn ngập hận ý dữ tợn, này náất định là hình ảnh y phục hoàn mỹ, nhưng cũng chỉ là nếu mà thôi.

"Ha ha, không thể tưởng được ngươi thật sự có gan, thế nhưng thực có can đảm ứng chiến!" Ngữ khí tuyệt đối trào phúng, ánh mắt khinh miệt nhìn hồng y nữ tử đối diện đang im lặng, hôm nay nàng nhất định phải hoàn toàn tiêu trừ tai hoạ ngầm của mình.

Hồng y nữ tử mím môi, ngẩng đầu nhìn nam tử áo trắng tay đặt trên lan can, như đang xem cuộc vui trong đài cao, ánh mắt lạnh băng lãnh khốc, mặt không chút thay đổi nhìn cũng không có tương trợ. Trong lòng không khỏi tuyệt vọng, đó là phu quân của nàng, phu quân hôm nay sẽ thành thân, thế nhưng mặc một thân áo trắng, ngay cả hỉ phục cũng không từng thay qua, liền đưa cho nàng một phong hưu thư. Cho dù hôm nay không có trận luận võ này, nàng cũng không còn mặt mũi để sống sót.

Quay đầu, kiên định nhìn nữ tử y phục vàng nhạt: "Ra chiêu đi!" Nàng không thể không ứng chiến, tại Thương Khúc đại lục lấy võ đứng đầu này, bị hạ chiến thư, nếu không ứng chiến, thì chính là cùng toàn bộ đại lục là địch, bị mọi người khinh thường, bị thế nhân đuổi giết. Muốn sống, cơ hồ là không có cơ hội! Nam tử đó, nàng yêu thương mười năm, đúng là thật vô tình!

https://thuviensach.vn

Người vây xem, có chút mềm lòng đối với hồng y nữ tử, không khỏi nổi lên một tia thương hại, lại không có người tiến lên, dù sao đây là quy củ, quy củ nơi này, không có người có năng lực đi ngăn cản. Bọn họ đều không có năng lực đi trợ giúp nữ tử như nhược trên đài cao kia một chút nào.

Lăng gia đại tiểu thư liền ngay cả tự khí cơ bản nhất đều không được, lại ngay cả một chút huyền khí* đều không có, như thế nào đối kháng nhị tiểu thư Kỳ gia đã huyền khí ba cấp cao nhất!

*Huyền khí, hay còn gọi là hắc khí: nội lực bóng tối.

Nữ tử y phục vàng nhạt một tay nâng lên, trong tay rõ ràng là ánh sáng lục nhạt, mọi người thật chấn kinh, Kỳ tiểu thư, chỉ thời gian một ngày, thế nhưng đột phá ba cấp cao, đạt tới huyền khí cấu sáu sơ cấp, này này tốc độ thăng cấp, cũng quá nhanh đi!

Hồng y nữ tử thấy vậy, không khỏi lui về phía sau hai bước. Tay đặt bên người, nắm thật chặt, muốn tụ khí, lại phát hiện căn bản là không có biện pháp, trong lòng nàng tuyệt vọng, nàng như thế nào liền đã quên, nàng căn bản là không tụ khí được! Vận mệnh đã như vậy, nàng cũng vô lực thay đổi, chẳng lẽ đả sắp đặt cuộc đời nàng nên bi thảm chấm dứt thế này sao? Không. Nàng không muốn, cũng không thể!

Mọi người đứng ở một phía trên đài cao không khỏi nhìn chằm chằm vào nam tử đứng bên lan can đang thờ ơ. Chỉ thấy nam tử một thân y phục bằng gấm lụa màu trắng, đôi mắt lạnh như băng không có một chút độ ấm. Chính là mắt lạnh nhìn hồng y nữ tử trên đài cao tứ cố vô thân bị hắn vô tình hưu.

Một người tiến lên, cùng áo trắng nam tử sóng vai: "Hàn, ngươi thật sự thờ ơ?" Nam tử mặc y phục màu tím, buông thỏng cợt nhả, chính là điển hình của một phú gia công tử.

https://thuviensach.vn

Người nam tử áo trắng này chính là vị hôn phu của hồng y nữ tử —— Bắc Thần Hàn! Một đầu tóc đen bóng, một thân cẩm phục tuyết trắng, trên đai lưng buộc một trường tuệ Bạch Lăng (cái này chả hiểu là gì TT^TT), bộ dạng cương nghị không nói không cười, liếc mắt một cái liền có cảm giác chính là vô cùng lạnh như băng.

Bắc Thần Hàn khẽ ngheo đôi mắt: "Chỉ có cường giả, mới có lý do sống sót!" Bình thản nói một câu, giống như cùng hắn không quan hệ, đúng vậy, thế giới này cũng chỉ có cường giả mới có thể sống sót, lời của hắn không thể nghi ngờ.

Nam tử áo xanh ngồi một bên nghe vậy, giống như thật đáng tiếc sải bước đến bên cạnh Bắc Thần Hàn, dựa vào cây cột nhìn về phía đài cao luận võ kia: "Ngươi thật không biết thương hương tiếc ngọc, Lăng tiểu thư ái mộ ngươi hơn mười năm! Thật sự là thần nữ có mộng, Tương Vương vô tâm nha*!" đôi mắt nam tử thâm thúy khiến người khác bắt lấy không được, hai hàng lông mi dày cũng khẽ gợn sóng, khóe mắt hắn, tựa hồ vẫn đều là mang theo ý cười, chưa từng thay đổi ……

*Gần giống hoa rơi nước chảy vô tình á.

"Yến Nam Hiên, ngươi nếu có chút tâm, vậy ngươi ra mặt cứu nàng là được!" Nam tử áo tím lúc nãy cùng Bắc Thần Hàn nói chuyện trêu tức, một tay quạt chiết phiến, trên khuôn mặt trẻ con, tràn đầy lơ đễnh. Nam tử trước mắt, làn da trắng nõn, trong lòng hắn suy nghĩ gì có hơi chút chú ý có thể phán đoán ra.

Yến Nam Hiên nhíu mày, buồn cười nhìn nam tử áo tím: "Kiếm Vũ, đây chính là muội muội của ngươi, ta nếu vừa ra tay, đừng nói không được phép đả thương nàng, đến lúc đó ngươi đừng đau lòng!" Nói xong, làm bộ sẽ nhảy xuống.

https://thuviensach.vn

Kỳ Kiếm Vũ chạy nhanh giữ chặt Yến Nam Hiên: "Ai ai ai, ngươi cũng không nên xằng bậy, Nhược Tuyết cũng không phải hướng ngươi khiêu chiến!" Hắn có lý do gì đi giúp trợ hồng y nữ tử, Kỳ Kiếm Vũ cũng là quan tâm mà rối loạn thần trí.

"Xem đi, ngươi chính là đau lòng muội muội nhà ngươi!" Yến Nam Hiên dựa vào lan can, vén tóc dài, biểu tình thật bình thản, tựa như vừa rồi kẻ bênh vực kẻ yếu cũng không phải là hắn.

Kỳ Kiếm Vũ vô tội nhún nhún vai: "Đây chính là muội muội của ta, ngươi cho là ai cũng giống như người Lăng gia, nữ nhi phế vật của gia tộc bọn họ tại đây ứng chiến, nhà bọn họ ngay cả một bóng người cũng không có nhìn thấy, thật tuyệt tình!" Bất quá, ai bảo Lăng Tuyệt Trần ngay cả tụ khí cũng không thể làm được, bị gia tộc đối đãi như thế cũng là ‘ chuyện có thể hiểu được’ !

"Ai, ai biểu người ta không thể tụ khí, là phế vật gia tộc, bằng không gia chủ Lăng gia cũng sẽ không thờ ơ !" Yến Nam Hiên thở dài lắc đầu nói, bọn họ đều là trưởng tử giá tộc, bởi vì đều có tu vi cao, coi như là người trẻ tuổi nổi bật trong gia tộc.

Bắc Thần Hàn nhìn hai vị bạn tốt liếc mắt một cái, nhíu nhíu mày, việc hôn nhân này là gia gia định ra, khi đó nếu biết Lăng Tuyệt Trần thế nhưng không thể tụ khí, làm mất mặt mũi của gia gia, cũng không có ai phản đối, nay gia gia của hắn qua đời, Lăng Tuyệt Trần cũng mất đi người duy nhất bảo đảm sinh tồn. Chưa từng nghĩ, lúc hắn bái đường liền đưa một phong hưu thư, Kỳ Nhược Tuyết còn hạ chiến thư, hắn là thật sự giúp không được gì. Một khi luận võ, sinh tử đành tùy thiên mệnh!

Trên đài cao, Kỳ Nhược Tuyết một tay ngưng tụ áng sáng lục nhạt, khóe miệng cong lên, hạnh mâu hiện lên ngoan tuyệt, thân hình nhảy lên đứng giữa không trung, hơi hơi gập lại, cong chân, lòng bàn tay hướng xuống dưới, thẳng xuống Lăng Tuyệt Trần đứng không nhúc nhích, huyền

https://thuviensach.vn

khí từ lòng bàn tay nàng, trong không khí xuất hiện lốc xoáy nho nhỏ, đem Lăng Tuyệt Trần vây quanh, khiến nàng không thể né ra.

Lăng Tuyệt Trần muốn tránh đi, lại căn bản là không thể động đậy, mắt thấy càng ngày càng gần huyền khí, nàng theo bản năng nâng tay ngăn trở đầu, cũng không nghĩ, thế nhưng làm yếu bớt công kích của Kỳ Nhược Tuyết, cho dù yếu bớt công kích, lại bị huyền khí lưu lại bức lui vài bước mới đứng vững thân mình.

Kỳ Nhược Tuyết khiếp sợ dừng lại cước bộ, nhìn nhìn bàn tay của mình, có lẽ nàng chính là may mắn! Vừa kết thúc, một tay lại tụ khí, thân hình như gió hướng Lăng Tuyệt Trần đánh tới, mọi người chỉ có thể nhìn bóng dáng màu vàng như Hồ Diệp bay lượn trên đài cao, nhanh chóng đánh úp về phía hồng y nữ tử đang ngây người.

Vừa mới đứng vững thân hình Lăng Tuyệt Trần nhìn huyền khí trước mắt đang đến, phát ra uy hiếp với mình, nàng nhất thời cảm thấy mình không thể hô hấp, cước bộ liên tiếp lui về phía sau, bước một ép sát, bước một lui về phía sau, đứng gần mép đài cao mà không biết, một cước không vương, trượt chân rớt xuống.

Mọi người ồ lên, như vậy liền mất đi một kiếp sao?

Mọi người ở đây chờ đợi Kỳ Nhược Tuyết lại ra tay thì Lăng Tuyệt Trần trên dài cao thế nhưng ngã trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích. Nàng cảm giác được tánh mạng của mình đang ở vô tình mất đi, hai mắt bị màu đỏ bao phủ, nàng biết, nàng rốt cuộc không thể đứng lên, sinh mạng nàng cả đời này thật đáng buồn tại một giây này hoàn toàn kết thúc.

Trong ngáy mắt mọi người ở đây nghi hoặc, sau lưng Lăng Tuyệt Trần chảy ra máu tươi! Một thân hồng y, cùng với máu tươi chảy sau lưng, giống như một đóa hồng mân côi nở rộ vô cùng kiều diễm, như một bài hát bi tráng hoàn mỹ dành cho nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc này ……

Đứng ở lan cao Bắc Thần Hàn, Yến Nam Hiên, Kỳ Kiếm Vũ cũng không thế không trợn to hai mắt, nhìn Lăng Tuyệt Trần không cử động nữa, trong lòng bọn họ đồng thời hiện lên một cái ý niệm trong đầu, chính là: Lăng Tuyệt Trần đã chết!

Bắc Thần Hàn nhíu nhíu mày, vung tay lên, một gã tiểu đồng tiến lên, ôm quyền rồi xoay người rời đi. Giờ khắc này bọn họ đã đoán trước, vốn là mong Kỳ Nhược Tuyết có thể thủ hạ lưu tình, lưu lại Lăng Tuyệt Trần một mạng, cũng không từng nghĩ tới sự tình đã xảy ra một màn bi kịch này.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Hưu Phu

"Thế nào, có phải Nhược Tuyết tỷ tỷ thắng không!"

Một thanh âm nữ tử thanh thúy truyền đến, đánh vỡ trầm tĩnh của mọi người, ba người đều xoay người, nhìn phía cửa, đập vào mắt, là một nữ tử hai mắt trong veo, mang theo một chút thiên chân, chỉ thấy nàng cười khẽ thì hai gò má kia như ẩn như hiện lúm đồng tiền nho nhỏ, tăng thêm vài phần mê người. Ngay sau đó đó là một bóng dáng cương nghị, mặc trường bào đỏ, khoác ngoài là ngoại bào màu đen, cả người thoạt nhìn thật chói mắt.

"Sở đại ca!"

Thanh âm Bắc Thần Hàn có chút ôn hòa, khóe miệng nhiễm lên ý cười. Kỳ Kiếm Vũ cùng Yến Nam Hiên cũng thu hồi biểu tình trên mặt, trở thành nghiêm túc. Mọi người đều đồng lứa, Sở Dạ Phong tuổi lớn nhất, cũng đương nhiên trở thành đại ca của bọn họ.

Nghĩ xem Sở Dạ Phong bất quá hai mốt hai hai tuổi, đã đạt tới lam cấp cao cấp, tại Thương Khung đại lục này, có thể nói là thiên tài trăm năm khó gặp. Là người nổi bật nhất ngũ đại gia tộc, lại là người duy nhất được chọn vào Thánh điện. Phải biết rằng, tại nơi này không có hoàng quyền, là thế giới lấy võ vi làm đầu, Thánh điện chính là nơi thần thánh nhất toàn bộ đại lục, là tồn tại khiến người tôn sùng. Cho nên, có thể được chọn Thánh điện, vậy cũng chính là làm rạng rỡ. hãnh diện rồi. Bất quá, nếu không phải bởi vì hắn trời cho tu vi cao, khiến Sở gia gặp vận, cũng sẽ không có địa vị hôm nay.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi đều ở đây!" Thanh âm nam tử khêu gợi, mang theo mê hoặc, nếu như không phải bởi vì mấy người đều hiểu biết hắn, nói không chừng còn bị lạc vào. Nói xong, lập tức tiêu sái đến bên cạnh bàn, lập tức có một vị tiểu đồng tiến lên, lấy ra khăn gấm, đem ghế lau vài lần, hắn thế này mới ngồi xuống bàn.

Một khác tiểu đồng khác tiến lên, đem chén trà tẩy trừ ba bốn lần, thế này mới vì hắn rót một ly trà, sau cũng thức thời lui ra.

Thấy vậy, bốn người cũng không khỏi miết miết miệng, đối với thói quen siêu cấp thích sạch sẽ của Sở Dạ Phong, bọn họ cũng nhìn thành thói quen.

"Ta đã nói làm sao có thể, Nhược Tuyết tỷ tỷ làm sao có thể thua! Khuy Đắc lục đạo sư còn bảo bọn ta lại đây nhìn, còn nói cái gì để tránh xảy ra ngoài ý muốn!" Nữ tử chính là muội muội Bắc Thần Hàn —— Bắc Thần Thư Vũ, bất mãn chu cái miệng nhỏ nhắn, một tay chống cằm, ngồi bên cạnh Sở Dạ Phong nhỏ giọng nói thầm .

"Lục đạo sư nói cái gì?" Yến Nam Hiên đứng bên cạnh Bắc Thần Thư Vũ, buồn cười nhìn, rốt cuộc sự tình gì, muốn làm phiền Sở đại ca của bọn họ đích thân ra tay.

Bắc Thần Thư Vũ vô vị vẫy vẫy tay: "Lục đạo sư nói Lăng Tuyệt Trần sẽ đả bại Nhược Tuyết tỷ tỷ, sợ nàng tuỳ thời trả thù, nói là chỉ có Sở đại ca mới có thể ngăn cản, này, chúng ta đã tới rồi!" Lục đạo sư rõ ràng nói bừa thôi!

Bắc Thần Hàn cùng Yến Nam Hiên nghe vậy, cũng lâm vào trầm tư, lục đạo sư không nói sai được, không ý gì cũng sẽ không nói, hôm nay là ……

"Ai nha, lục đạo sư thật biết nói đùa, ngươi xem, Lăng Tuyệt Trần đã té trên mặt đất bị thương, thật không biết còn sống không! Huống chi

https://thuviensach.vn

Nhược Tuyết đã là lục cấp sơ cấp, chẳng lẽ Lăng Tuyệt Trần vừa ngã đó, còn có thể tạo ra thanh cấp huyền khí hay sao!" Kỳ Kiếm Vũ phe phẩy chiết phiến, lơ đễnh nhìn Lăng Tuyệt Trần đang nằm trên mặt đất.

Mọi người theo ngón tay hắn nhìn lại, đều khiếp sợ trợn to hai mắt, ánh mắt như đao nhìn Kỳ Kiếm Vũ.

Tại...thế giới lất võ làm đầu, xem trọng nội tu cùng ngoại tu, cái gọi là song tu chính là nội tu huyền khí cùng ngoại tu kiếm khí.

Huyền khí tổng cộng chia làm đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím, trắng, thần, thánh mười cấp, mỗi cấp lại chia làm ba cái giai cấp: sơ cấp, trung cấp cùng cao cấp.

Kiếm khí tổng cộng chia làm kiếm nhân, kiếm sĩ, kiếm sư, kiếm tông, kiếm thần, kiếm thánh, kiếm tôn là bảy cấp, mỗi cấp chia thành Thất Tinh giai cấp, chủ yếu tu luyện kiếm thuật: minh diễm kiếm cương (chả biết là gì @@), để cao cấp bậc Tu Luyện Giả, cấp bậc minh diễm kiếm cương cũng tăng theo đó.

Trừ bỏ tu luyện huyền khí cùng kiếm khí, còn có luyện dược sư cùng thuần thú sư. Thuần thú sư cũng chia làm Thất Tinh giai cấp.

Luyện dược sư: dược nhân, dược sĩ, dược sư, dược tông, dược thần, dược thánh, dược tôn bảy cấp cấp, mỗi giai cấp chia thànnh Thất Tinh giai cấp.

Thương Khung đại lục bị chia thành ngũ đại gia tộc: Kim hệ Bắc Thần gia, Mộc hệ Yến gia, Thủy hệ Lăng gia, Hỏa hệ Sở gia, Thổ hệ Kỳ gia, đương nhiên, Phong hệ Diệp gia hơn hai mươi năm trước bị ma giáo diệt môn.

Trừ bỏ Ngũ Hành tu vi (đỏ, cam, vàng, lục) tu luyện sơ cấp.

https://thuviensach.vn

Ngũ Hành Lăng Thiên Tuyệt (thanh, lam, tím) tu luyện trung cấp.

Ngũ Hành Thiểm Thiên Tuyệt (trắng, thần, thánh) tu luyện cao cấp.

Ngoài Ngũ Hành Ngự Thiên Tuyệt, các đại gia tộc đều có kỹ năng riêng mình.

Cảm giác có chút đau đầu, nữ tử chậm rãi mở mắt, nâng tay mơn trớn miệng vết thương đau đớm, một cỗ trí nhớ không thuộc về nàng cuồn cuộn đánh úp lại, dù không muốn, nhưng cũng chỉ có thể nhận.

Hơi hơi hít vào, nội lực ở vùng đan điền lan rộng, vung tay lên, nhất thời phát ra ánh sáng màu xanh nhạt, nghi hoặc nhìn bàn tay của mình, đây là cái gọi là huyền khí sao?

Con mẹ nó, ai nói nữ tử này là phế vật, trong cơ thể nàng bị áp chế cỗ huyền khí kia, vậy là cái gì! Được, Lăng Tuyệt Trần, ngươi có thể chịu, ta không thể! Có cừu tất báo, nếu không, chính là thực xin lỗi chính mình!

Hơi hơi nhất chân, thân mình giữa không trung xoay tròn, lại xoay người, đã lên tới trên đài cao, lạnh như băng nhìn nữ tử cẩm phục vàng nhạt, môi khẽ mở: "Vừa nãy, muốn lấy tính mạng của ta, là ngươi? !" Trí nhớ kia lưu lại, nàng không thể bỏ qua. Cái loại tuyệt vọng này, nàng từng quen thuộc như vậy.

Kỳ Nhược Tuyết nuốt một ngụm nước bọt, vong ánh sáng lúc nãy, nàng cũng không có bỏ qua, đây không phải là nội lực nàng có thể kháng cự, cố giả bộ ưỡn ngực: "Là ta, thì sao!" Đúng vậy, là nàng thì sao, nàng bất quá là bị gia tộc vứt bỏ, thế nào cũng chỉ là phế vật tiểu thư mà thôi, nàng dám đối kháng tứ đại gia tộc sao?

Nữ tử lạnh như băng gợi lên khóe miệng: "Muốn tìm , chính là ngươi!" Vừa dứt lời, thân hình chợt lóe, bộ pháp kỳ diệu, nhưng không có

https://thuviensach.vn

sử dụng chút huyền khí, trong chớp mắt, bóng dáng lửa đỏ đã vững vàng đứng trước mặt Kỳ Nhược Tuyết.

Kỳ Nhược Tuyết đang muốn nâng tay chống cự, mới phát hiện đã không còn kịp, nàng cảm giác được bàn tay lạnh như băng, trong ống tay áo màu đỏ rộng thùng thình kiềm tại cổ của nàng, chỉ cần Lăng Tuyệt Trần nhẹ nhàng động, cổ của nàng nhất định chuyển nhà.

Nhìn một màn đột biến này, người vây xem đều bị khiếp sợ. Một khắc trước còn không hề có huyền khí, sao giờ, thế nhưng đạt tới thanh cấp huyền khí, đây là chuyện gì!

Đôi mắt Lăng Tuyệt Trần nhiễm ý lạnh như băng, đang muốn dùng sức, lại phát hiện, căn bản là không thể động đậy! Nàng biết, đó là uy lực đến từ cường giả, ít nhất năng lực nàng trước mắt không có thể kháng cự uy lực này.

Theo nghi hoặc của nàng, trên đài cao, nhất thời xuất hiện một bóng dáng màu đỏ, đứng đối diện nữ tử kia, tóc dài màu đỏ theo gió tung bay, khẽ mở miệng, thanh amlạnh băng khêu gợi truyền ra: "Lăng tiểu thư làm gì phải đuổi tận giết tuyệt!"

"A, nếu không phải nàng đối với ta như thế, ta sao lại như thế với nàng!" Lăng Tuyệt Trần lạnh như băng gợi lên khóe miệng, nhìn khuôn mặt trước mắt giống như đã từng quen biết, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, vốn muốn mở miệng, nhưng tiếp xúc đôi mắt nam tử lạnh như băng thì bị nuốt xuống trong bụng.

Bất quá, trong mắt nàng nỗi kinh ngạc nháy măt bị che mất, lại không có thể tránh được ánh mắt hắn, Sở Dạ Phong hơi giật mình, đúng vậy, hắn như thế nào đã quên, việc này là Kỳ Nhược Tuyết khơi mào trước: "Điều kiện!"

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần cúi mâu, nàng quả thật không thể làm gì, nàng hiện giờ, cũng không thể cùng tứ đại gia tộc chống đối, nếu ông trời để nàng đến đây, vậy phải thật quý trọng mới đúng. Sau khi suy tư, lúc này mới buông tay đang kiềm chế Kỳ Nhược Tuyết.

Nàng vừa mới buông tay, phía sau Kỳ Nhược Tuyết liền xuất hiện nhiều người y phục không đồng nhất, lại đều xuất hiện khí chất quý tộc gồm ba nam một nữ, đem Kỳ Nhược Tuyết đang vỗ ngực mở miệng hô hấp nấp một bên.

Nhìn một màn này, mọi người khiếp sợ, toàn trường lặng ngắt như tờ, chỉ có nữ tử trên đài, thần tình lạnh nhạt buông làn váy, cẩn thận chà lau tay phải của mình, giống như bị dính cái gì bẩn thỉu, lập tức chán ghét đem làn váy kéo xuống, tùy tay ném đi.

Bắc Thần Hàn khẽ híp lại mắt, nhìn nữ tử hoàn toàn bất đồng này, trong lòng có chút nghi ngờ. Kỳ Kiếm Vũ vỗ miệng mình, sao há mồm lại linh nghiệm như vậy đây, thật đúng là nói trúng rồi, trời cao sao lại chiếu cố Lăng Tuyệt Trần như vậy! Yến Nam Hiên nhìn Lăng Tuyệt Trần đang lạnh như băng, lục lão sư thật đúng là thần thông quảng đại, ngay cả người này đều tính ra!

"Nhược Tuyết tỷ tỷ, ngươi sao rồi, có bị gì không?" Bắc Thần Thư Vũ giúp đỡ Kỳ Nhược Tuyết, trong mắt hiện lên một tia lo lắng, Lục lão sư miệng quạ đen, như thế nào mỗi lần đều chuẩn như vậy!

Kỳ Nhược Tuyết khẽ lắc đầu: "Ta không sao!" Trên mặt lộ ra một tia quẫn bách.

Lăng Tuyệt Trần trào phúng cười cười: "Nếu đổi lại thua là ta Lăng Tuyệt Trần, xin hỏi Kỳ Nhược Tuyết sẽ bỏ qua Lăng Tuyệt Trần sao?"

Không thể!

https://thuviensach.vn

Trong lòng mọi người đều hiện lên duy nhất ý niệm trong đầu chính là không thể! Kỳ Nhược Tuyết đã có lục cấp tu vi tìm Lăng Tuyệt Trần không thể tụ khí khiêu chiến, muốn lấy tánh mạng nàng, lại sao lại dễ dàng buông tha!

"Cho nên điều kiện của ta, rất đơn giản ……" tầm mắt đảo qua Bắc Thần Hàn vẫn không có biểu tình gì: "Vậy muốn xem Bắc Thần thiếu gia, có nhường mặt mũi hay không!"

Ý của nàng rất đơn giản, không phải nhìn hắn có nhường mặt mũi không, mà là hắn có nguyện ý hay không cứu Kỳ Nhược Tuyết . Quy củ luận võ —— sinh tử tuỳ mệnh, cho dù là ngũ đại gia tộc có năng lực thì thế nào? Chỉ cần nàng khó chịu, nàng cho dù không để ý hậu quả đem Kỳ Nhược Tuyết giết chết, nàng lại có sao, hôm nay cố kỵ, bất quá là không nghĩ tăng thêm phiền toái không tất yếu mà thôi, cũng không phải đại biểu nàng sợ tứ đại gia tộc bọn họ!

Bắc Thần Hàn trầm mặc, như nghĩ tới cái gì đánh giá Lăng Tuyệt Trần, không có gật đầu nói cứu, cũng không lắc đầu nói không cứu, từ đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của nữ tử, hắn sẽ không còn được gặp lại phần si mê ngày xưa, có chỉ có tuyệt tình cùng châm chọc.

Kỳ Nhược Tuyết nghe vậy, khẩn cầu nhìn về phía Bắc Thần Hàn.

Bắc Thần Thư Vũ nghĩ đến Lăng Tuyệt Trần là muốn yêu cầu gả vào Bắc Thần gia, lập tức nổi giận nói: "Lăng Tuyệt Trần, ngươi mơ tưởng, ngươi đã bị ca ca hưu, đừng vọng tưởng tái giá tiến vào Bắc Thần gia!" Lo lắng của nàng cũng không phải không có đạo lý, dù sao Lăng Tuyệt Trần si tình Bắc Thần Hàn là chuyện mọi người đều biết.

Lăng Tuyệt Trần không nói, nhìn Bắc Thần Hàn, chờ hắn nói một câu. Chính là khinh thường không che dấu chút nào, biểu lộ lập trường của nàng.

https://thuviensach.vn

Sở Dạ Phong cong khóe miệng, nữ tử này, thực thông minh, biết không tất yếu vì một cái Kỳ Nhược Tuyết mà cùng tứ đại gia tộc chống đối. Chẳng qua, nghe qua lời Bắc Thần Thư Vũ, hắn lơ đễnh mân mê miệng, theo hắn, cho dù là Bắc Thần Hàn nguyện ý, Lăng Tuyệt Trần cũng là khinh thường.

"Hưu thư sao?" Ngữ khí bình thản không gợn sóng, biểu lộ nàng căn bản là không cần. Lăng Tuyệt Trần từ trong ngực, lấy ra một phong hưu thư còn mang theo mùi mực tàu, trước mặt mọi người mở ra, chữ viết cứng cáp hữu lực xuất hiện trước mắt mọi người. Trào phúng gợi lên khóe miệng, sau đó liền dùng lực, phong thư bị tan thành phấn vụn, vung tay lên, hưu thư bị gió thổi tán.

"Ngươi!" Kỳ Nhược Tuyết căm tức: "Ngươi đừng tưởng rằng không có hưu thư, Bắc Thần ca ca sẽ thú ngươi!"

Không để ý tới hai cái kẻ điên, xoay người nhìn Sở Dạ Phong vẫn không nói gì: "Giấy và bút mực!" Người này giữa đám người đó, thoạt nhìn Sở Dạ Phong có vẻ bình thường một chút.

Sở Dạ Phong nhíu nhíu mày, hắn cũng không thích bị người khác chỉ huy, lại phất phất tay, một gã tiểu đồng hiểu ý xoay người rời đi, chỉ chốc lát sau liền đem giấy và bút mực đều chuẩn bị tốt, tiến lên đưa tới trước mặt Lăng Tuyệt Trần. Người còn lại tức khắc đem bàn dài bày biện tốt, hai tiểu đồng xoay người lui ra.

Khẽ nâng ống tay áo, hai chữ nhu nhược lại không mất khí thế rõ ràng nhảy vào mắt mấy người trước mắt —— hưu thư! Hoàn hảo, chữ phồn thể ở cổ đại này, người nào nhìn xem liền biết, cũng rất có một chút tu vi.

Lúc mọi người ở đây khó hiểu thì một phong hưu thư, một lần nữa xuất hiện tại trong tay nàng, bất đồng là, lần này là —— hưu phu!

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Sở Dạ Phong hiện ra ý cười, Kỳ Kiếm Vũ, Yến Nam Hiên đều bị khiếp sợ, ánh mắt quét qua trên người Lăng Tuyệt Trần cùng Bắc Thần Hàn, Bắc Thần Thư Vũ cùng Kỳ Nhược Tuyết lại trợn to hai mắt, tràn đầy không thể tin.

Cầm hưu thư, chậm rãi đi tới trước mặt Bắc Thần Hàn không lộ vẻ gì, ánh mắt lạnh như băng chuyển tới: "Chỉ cần Bắc Thần thiếu gia tiếp được, như vậy, Kỳ Nhược Tuyết sống hay chết, cùng ta không quan hệ!"

Chỉ có hắn nhận lấy, liền cứu được Kỳ Nhược Tuyết, nếu không, Kỳ Nhược Tuyết liền tùy ý nàng xử trí!

Bắc Thần Hàn trầm mặc, hai tay nắm thật chặt, lúc này liền đón lấy, mặt mũi hắn sao còn tồn tại, không lấy, liền mắt thấy Nhược Tuyết …… không thể tưởng được, hắn cũng sẽ gặp phải cảnh giới lưỡng nan khó giải.

Nhất thời, ánh mắt toàn đài, hết thảy tụ tập trên người Bắc Thần Hàn chờ hắn quyết định!

"Bắc Thần ca ca!" Kỳ Nhược Tuyết mang theo khẩn cầu, nhìn Bắc Thần Hàn sắc mặt vẫn như cũ xanh mét.

Bắc Thần Hàn cúi mắt, nhìn nữ tử trước mắt, khóe miệng lại ngoài ý muốn giơ lên, vung tay lên, tiếp nhận phong hưu thư kia, đảo mắt quả thật giấy vụn bay lên, thật sâu nhìn vào mắt Lăng Tuyệt Trần, xoay người rời khỏi đài cao, kèm theo mà đến, là thanh âm hùng hậu vây quanh quảng trường: "Nếu Lăng tiểu thư có người yêu khác, vậy bổn thiếu gia cũng giúp người thành ý nguyện!"

Ý tứ của hắn thực rõ ràng, Lăng Tuyệt Trần hưu phu, là vì có người khác! Mà nàng cũng đã có vị hôn phu, ý tứ này cũng thực rõ ràng —— là nàng hồng hạnh xuất tường bất trung với vị hôn phu, mất trinh tiết, cùng hắn Bắc Thần Hàn không hề quan hệ, hắn ngược lại làm một cái người tốt!

https://thuviensach.vn

Bị cắn ngược lại một cái? Lăng Tuyệt Trần vô vị nhíu mày, nhìn bóng lưng nam tử áo trắng rời đi, người nam nhân này, thật tuyệt tình!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Số Phận Của Ta Là Do Ta Nắm

Thế giới này, lấy võ vi đầu, nàng cũng không lấy làm lạ, bởi vì vô luận ở nơi nào, đều chỉ có người mạnh mới sinh tồn. Chỉ là, nhìn hết toàn bộ Thương Khung đại lục, cũng chỉ ở Thánh điện năm trăm năm trước từng xuất hiện người đạt thánh cấp tu vi, đã là Thánh chỉ tiền nhiệm của Thánh điện!

Thẳng đến khi Bắc Thần Hàn rời đi, Lăng Tuyệt Trần lúc này mới xoay người, kinh ngạc đánh giá Sở Dạ Phong vẫn đều chỉ có một cái biểu tình đứng đối diện, vừa tà mị, lại cuồng vọng, lại như không câu nệ, cũng không đủ để hình dung, người này, nàng nhìn không thấu! Khuôn mặt tương tự, ánh mắt lại cách biệt một trời, trong khoảnh khắc, nàng lạc vào mê mang, cái thế giới hỗn độn này, rốt cuộc là thế nào, nàng vì sao lại đến nơi đây.

Nếu nàng đến đây, như vậy, hắn đâu? Đêm đi cùng nàng đâu? Lại đi nơi nào? Kiếp này liệu có thể gặp lại? Trong lòng đã hiện lên ngàn vạn ý tưởng, nhưng hai mắt vẫn không có rời khỏi nam tử áo đỏ kia.

Chỉ thấy nam tử tuấn mỹ tuyệt luân, ngũ quan góc cạnh như điêu khắc, khuôn mặt tuấn mỹ dị thường. Bề ngoài thoạt nhìn dường như phóng đãng không câu nệ, nhưng trong mắt lơ đãng toát ra tinh quang làm cho người ta không dám xem nhẹ. Một đầu tóc lửa đỏ, dưới đôi mày kiếm cũng là một đôi mắt hoa đào híp dài, tràn ngập đa tình, làm cho người ta không tự giác rơi vào tay giặc. Cái mũi cao thẳng, môi đỏ mọng vừa phải lúc này lại nở nụ cười quyến rũ lòng người, nếu nhìn kỹ, sẽ phát hiện, nụ cười của hắn

https://thuviensach.vn

không tới khóe mắt. Đôi mắt khép hờ, làm cho người ta không nhìn ra suy nghĩ, chỉ là khóe miệng tựa tiếu phi tiếu giơ lên.

"Ngươi, không cần bị ca ca hưu, lại đánh chủ ý vào Sở đại ca !" Bắc Thần Thư Vũ nhìn tầm mắt Lăng Tuyệt Trần vẫn chưa rời khỏi Sở Dạ Phong, lập tức lo lắng kéo cánh tay Sở Dạ Phong.

Sở Dạ Phong tức giận nhíu nhíu mày, mất tự nhiên rút cánh tay lại, thân hình hơi động, đã muốn rời khỏi tầm năm bước chân cách Bắc Thần Thư Vũ. Thế này mới nâng tay, phất phất ống tay áo, cho đến lúc hắn vừa lòng, mới nhẹ nhàng thở ra.

"Sở đại ca!" Bắc Thần Thư Vũ nhất thời quẫn bách đỏ gò má.

Kỳ Kiếm Vũ đứng một bên miết miết miệng, lén lút lôi kéo tay áo Bắc Thần Thư Vũ, ánh mắt ý bảo nàng chớ quên đúng mực. Sở Dạ Phong thích sạch sẽ, mọi người đều biết, nếu không phải bởi vì quan hệ của gia tộc, hắn cũng không tới gần người xa lạ quá năm bước.

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, ánh mắt nguy hiểm quét về phía Bắc Thần Thư Vũ, trên đài cao yên tĩnh, y phục đỏ cùng tóc đỏ, y phục đỏ cùng tóc lam, trông thật xứng đôi, giống như bọn họ là nhân vật chính hôm nay bái đường thành thân.

Yến Nam Hiên nhíu nhíu mày, ý cười thủy chung hiện ở khéo miệng, hắn chính là loại người giỏi về ngụy trang chính mình, nhưng Kỳ Kiếm Vũ lại khiến Lăng Tuyệt Trần sinh ra chút tò mò, tại thế giới này, còn có thể có người đem ý nghĩ trong lòng hoàn toàn đặt ở trên mặt sao!

"Phải biết rằng, nữ nhân một khi bị hưu, sẽ không tìm được phu quân mới, trên toàn bộ Thương Khung đại lục, cũng sẽ bị người nhạo báng, ngươi nên biết hậu quả chuyện ngươi đang làm!" Sở Dạ Phong lần đầu tiên nói nhiều lời như thế, lại là vì Lăng Tuyệt Trần một khắc trước vẫn còn là phế vật.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần nâng lên hạ xuống, trong mắt nháy mắt chói loá vạn trượng, cong khóe miệng: "Số phận của ta là do ta nắm!" Nhân sinh của nàng, nàng là chúa tể, có thể lập gia đình hay không, không sao cả, nam nhân, đều là không thể tin ! Chuyện này, nàng không cần.

Sau khi nói xong thở ra một hơi, dứt khoát xoay người, tựa như bất luận kẻ nào cũng không thể lưu lại làn sóng trong lòng nàng. Thong dong dừng bước, nhìn nữ nhân gầy ốm chen vào trong đám người kia, nếu nàng nhớ không lầm, đó là mẫu than của khối than thể này! Cái từ này, trong lòng nàng, lại thật xa lạ.

"Tuyệt Trần!" Nữ nhân gầy ốm, sắc mặt tái nhợt, gọi ngắn ngủn hai từ, thế nhưng còn ho khan một tiếng.

Nữ nhân một thân mặc quần áo cũ nát, bước nhanh đến bên cạnh Lăng Tuyệt Trần bên, nhìn Lăng Tuyệt Trần từ trên xuống dưới, thấy nàng bình yên vô sự, ánh mắt xẹt qua vui sướng: "Tuyệt Trần không có chuyện gì! Không có việc gì là tốt!"

Lăng Tuyệt Trần hơi hơi nhíu mi, hành động như vậy, nàng không có thói quen! Né tránh bàn tay nữ nhân đưa qua, muốn mở miệng, lại không nói được gì. Nàng không có thói quen để người khác đụng vào, đây là thói quen ba mươi năm của nàng!

Nữ nhân kinh ngạc nhìn tay chạm vào không trung, con gái của nàng thay đổi, không hề nhu nhược ỷ lại nàng , cũng trở nên mạnh mẽ, nàng là nên cao hứng, cần gì phải khổ sở.

"Ta, không thích!" Lăng Tuyệt Trần ngữ điệu không tốt, muốn giải thích, lại không biết nên giải thích từ đâu.

Vừa đi trên đường lúc nãy nàng đã biết được con gái của nàng đánh bại lục cấp sơ cấp Kỳ Nhược Tuyết, trong lòng nàng kích động không thôi,

https://thuviensach.vn

thế này mới cười cười: "Không sao, Tuyệt Trần không có chuyện gì là tốt rồi!"

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc, vẫn chưa nhiều lời, nữ tử này, là ấm áp duy nhất của ‘ nàng ’ ở thế giới này, duy nhất. Nàng không khỏi vì Lăng Tuyệt Trần đã hương tiêu ngọc vẫn cảm thấy bi ai! Sống ở lục đại gia tộc, không, từ mười lăm năm trước Diệp gia bị thảm sát, cũng chỉ có ngũ đại gia tộc —— là trưởng nử Lăng gia, lại sống cuộc sống ngay cả hạ nhân cũng không bằng, nếu không cùng Bắc Thần gia có hôn ước, chỉ sợ hai mẹ con cũng sống không đến hôm nay.

Đám hỏi gia tộc, ở triều đại nào cũng đều có, mẫu thân Lăng Tuyệt Trần —— Diệp Sương, chính là nữ nhi duy nhất của Diệp, vốn là Lăng gia đương gia chủ mẫu, từ khi Diệp gia nghèo túng, địa vị trong phủ xuống dốc không phanh, lại vì sinh hạ Lăng Tuyệt Trần, nàng không thể tụ khí, mà bị gia tộc vứt bỏ.

"Đi thôi!" Lăng Tuyệt Trần nhíu mi, xoay người lập tức đi xuống đài cao, Diệp Sương chạy nhanh đuổi kịp.

Nhìn bóng dáng kinh thế kia, Sở Dạ Phong trầm mặc, cuồng vọng, hai chữ này nhảy vào đầu của hắn đó là một nữ tử cuồng vọng giống hắn!

Yến Nam Hiên thu lại cảm xúc thay bằng vẻ mặt cười tà, đi đến bên cạnh Sở Dạ Phong: " Đại ca, ta cảm thấy, cũng là ngươi có vẻ thích hợp làm chú rể hơn!" Ánh mắt còn không ngại liếc về phía y phục của Sở Dạ Phong.

"Ngươi vẫn là trở về tu luyện thật tốt đi, chỉ còn một tháng, Mộ Dung đạo sư sẽ nghiệm khảo!" Sở Dạ Phong khẽ liếc Yến Nam Hiên một cái, liền vén vạt áo nhanh rời đi.

Thẳng đến sau khi Sở Dạ Phong rời đi, Kỳ Kiếm Vũ lúc này mới nhẹ nhàng thở ra tiến lên nói: "Nam Hiên, ngươi nói cái gì thế, Lăng Tuyệt Trần

https://thuviensach.vn

mà xứng đôi với đại ca sao?"

"Ừ, bộ dáng đó của nàng ta, giúp Sở đại ca xách giày cũng không xứng!" Bắc Thần Thư Vũ thế này mới thả lỏng giọng điệu, lại rầu rĩ nói.

Kỳ Nhược Tuyết vẫn im lăng cong khóe miệng, đôi mắt hiện lên u ám, lại bị nháy mắt bao phủ.

"Ngươi thật hay nói giỡn!" Ánh mắt Yến Nam Hiên khẽ sâu, nói xong liền cười to xoay người rời đi.

Kỳ Kiếm Vũ chạy nhanh đuổi kịp, khoát lên bả vai Yến Nam Hiên: "Ngươi nói, Lăng Tuyệt Trần có thể di đến học viện ghi danh hay không!"

Yến Nam Hiên khinh thường liếc mắt nhìn nàng một cái: "Trước kia khó mà nói, nhưng là, sau hôm nay, nhất định sẽ!" Ngôn ngữ tràn đầy tự tin, hắn tin tưởng không nhìn lầm người! Huống hồ, chỉ có tiến vào học viện, mới có thể đề cao tu vi chiến đấu của nàng.

Đi theo sau Diệp Sương, dần dần tiến vào sâu Lăng phủ, lạnh lẽo trong mắt Lăng Tuyệt Trần lại càng tăng, bóng dáng Diệp Sương vừa biến mất ở chỗ rẽ, liền nhận thấy được phía sau có cái gì đánh úp lại, nháy mắt xoay người, lại bị một quả cầu tuyết trắng nhào vào trong lòng. Nhìn cái vòng màu tím trên cổ, ánh mắt Lăng Tuyệt Trần hiện lên kinh ngạc cùng vui sướng.

"Tiểu Bạch, ngươi tại sao lại ở chỗ này!" Lạnh lẽo trên mặt có một tia buông lỏng, khẽ vuốt bộ lông Tiểu Bạch.

"Chủ nhân, Tiểu Bạch rất nhớ ngươi!" Mặt Tiểu Bạch ở trước ngực nàng cọ cọ.

"Trách không được nó thủy chung không chịu cùng ta khế ước, nguyên lai là thích ăn đậu hủ." Phía sau thanh âm trêu tức truyền đến, bóng

https://thuviensach.vn

dáng màu đỏ dựa vào tường, đôi mắt tựa tiếu phi, nàng quên không được.

Lăng Tuyệt Trần thế này mới đứng dậy, khó hiểu nhìn Sở Dạ Phong: "Ngươi tới làm cái gì!"

Sở Dạ Phong nghẹn lời, kỳ thật hắn cũng không biết nói sao được, một ngón tay thon dài chỉ Tiểu Bạch: "Ta đi theo con vật này đến đây!"

"Tiểu Bạch, ngươi sao lại ở chỗ hắn?" Lăng Tuyệt Trần nhìn về phía Tiểu Bạch trong bộ lông dày.

"Chỉ có đi theo hắn, mới có thể tìm được chủ nhân!" Tiểu Bạch ủy khuất nhìn Lăng Tuyệt Trần, ánh mắt không dám nhìn thẳng, đảo mắt lia lịa.

Hỏi Tiểu Bạch vài tiếng cũng không đáp lại, chỉ là kinh ngạc nhìn Sở Dạ Phong, nhìn hắn, hay đến tột cùng là không phải hắn.

"Ta không phải là hắn trong lòng ngươi!" Thanh âm hờn giận truyền đến, cặp mắt lạnh băng, hiện lên một tia nguy hiểm.

Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình: "Làm sao ngươi biết!" Thuật đọc tâm? Thực có chuyện huyền diệu như vậy?

"Chủ nhân, hắn là tím cấp trung cấp! Lúc người không hề phòng bị, có thể nhìn trộm nội tâm người thấp bậc hơn hắn!" Tiểu Bạch ghé vào tai nàng nói.

Thực sự là thuật đọc tâm! Tím cấp trung cấp! Trời ạ, hắn vẫn là người sao? Hay là yêu?

"Ta chứng thực, ta là người, không phải yêu!" Sở Dạ Phong có chút thất bại, nữ tử này, không thể bình thường một chút sao? Xem nàng một bộ lạnh như băng, nội tâm sao lại như một một đứa nhóc phúc hắc?

https://thuviensach.vn

"Ách, ta suy nghĩ, ngươi vẫn tương đối thích hợp làm yêu nhân!" Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc, nhanh sửa miệng, cảm giác bị nhìn thấu ý nghĩ, thực con mẹ nó bực.

"Tuyệt Trần, ngươi ở đâu?"

Thanh âm vội vàng truyền đến, Tiểu Bạch chợt lóe, vốn là than thể Tiểu Miêu, chớp mắt biến thành biến nhỏ, chui vào lòng Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt trần xoay người, ngoái đầu nhìn lại thì bóng dáng màu đỏ đã không thấy.

Suy nghĩ không ra, Sở Dạ Phong vừa chính vừa tà, một thân lạnh như băng không nói cười Bắc Thần Hàn, vẻ mặt Tiểu Bạch, khuôn mặt trẻ con luôn tươi cười Kỳ Kiếm Vũ, còn có Yến Nam Hiên giỏi ngụy trang tâm tư thâm trầm••••• bốn nam tử tính cách dị thường khác xa, thế nhưng đều ở cùng nhau, ở chung lại hòa hợp như thế?

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Luyện Dược Sư. Người Nhà Là Thế Sao

Theo sau Diệp Sương, từ cửa bên Lăng phủ, một đường đi bỏ qua ánh mắt khinh thường của hạ nhân trong phủ, xuyên qua lầu các cao vút, đi hết nửa ngày, cuối cùng cũng tới Lăng phủ, sân của hai người.

Xem trước mắt miễn cưỡng gọi là căn phòng tranh, khoé miệng Lăng Tuyệt Trần mãnh liệt co rút: "Ngươi, có sao không!" Vài chữ phát ra, nhưng cũng làm cho Diệp Sương mặt mày hớn hở.

"Không có việc gì, cũng đã thành thói quen!" Diệp Sương sắc mặt hơi tái cười cười.

Nhìn Diệp Sương miễn cưỡng, Lăng Tuyệt Trần nhíu mi, tiến lên nắm lấy cổ tay nàng, sau đó nhíu nhíu mày, buông ra. Bệnh này tình huống đã nguy kịch, không có thuốc nào cứu được! Nàng cũng không còn biện pháp.

"Tuyệt Trần, ngươi biết y thuật? !" Diệp Sương mang theo một tia hi vọng, kinh ngạc nhìn Lăng Tuyệt Trần, cho dù không thể tụ khí, có y thuật cũng tốt. Vì Mộc hệ Yến gia, tu luyện huyền khí có công dụng chữa khỏi khôi phục, y thuật chế thuốc ở nơi này là bị khinh thường xem là bàng môn tả đạo, cho nên, luyện dược sư rất ít gặp, cho dù là có, cũng bất quá là ở ẩn. Nhưng trong lòng nàng, ít nhất con gái của nàng không phải không tốt tý nào.

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu, tiến vào trong phòng, nàng ít nhất chỉ hiểu sơ sơ bên ngoài, có lẽ chỉ có thể giúp nàng điều dưỡng thân mình. Không có thói quen đắp lên trên mặt tầng phấn thật dày, từ trong lòng lấy ra một khối khăn gấm, nghiêng ngón tay, một ít giọt u lam thuỷ tẩm ướt khăn gấm,

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần vẫn chưa cảm thấy không ổn cái gì, ngồi trước bàn trang điểm, tự nhiên lau cả khuôn mặt.

"Có u lam thủy cùng tử minh hỏa thật là thuận tiện!" Lăng Tuyệt Trần thản nhiên thở dài , dùng thủy dùng hoả thuận tiện không nói, còn có thể tạo ra nước ấm, cũng không tính là không tốt tý nào .

Tiểu Bạch nhảy lên bàn gỗ bên cạnh co rút khóe miệng, chủ nhân, ngươi cũng không nên bưu hãn như thế, người khác muốn mà muốn không đươc u lam thủy cùng tử minh hỏa đã bị ngài dùng để rửa mặt?

Lớp phấn bị lau hết, dần dần lộ ra dung nhan tuyệt sắc, da thịt thắng tuyết, hai mắt như mặt hồ trong suốt, lại bí mật mang theo lãnh ý không phù hợp. khẽ gợi lên khóe miệng, đều hiện ra thái độ thanh nhã rộng rãi, ánh mắt lạnh như băng làm cho người ta không dám xâm phạm, tự biết xấu hổ mà không dám khinh xuất Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhan sắc lại thanh lệ, khí chất cao nhã, giơ tay nhấc chân đều có phong thái tiểu thư khuê các, so với tranh vẽ nhìn còn đẹp hơn.

Ngón tay thon dài trắng noãn khẽ vuốt kiều nhan, nhìn trái nhìn phải, nhíu mày, thực là không hiểu, dung nhan Lăng Tuyệt Trần xinh đẹp như vậy, Bắc Thần Hàn dựa vào cái gì ghét bỏ, thật là có mắt vô tròng không biết quý trọng.

Chậm rãi xoay người, buồn cười nhìn Diệp Sương đứng bên cửa ngây người, một tay tụ khí, lòng bàn tay toát ra ngọn lửa màu tím, vung tay bắn hỏa diễm bay về phía góc tường, Tiểu Bạch hiểu ý từ trong long nàng nhảy ra, bĩu môi, bất mãn nhìn Lăng Tuyệt Trần, sau lại thong thả tiêu sái đi đến gần hỏa diễm, khẽ nâng lên móng vuốt, một cái chén bằng đồng liền đặt trên hỏa diễm. Đây gọi là chế thuốc?

Đến một khắc đồng hồ, trong chén đồng truyền ra mùi thuốc, vung tay lên, hỏa diễm màu tím liền chui vào trong tay nàng, nháy mắt biến mất.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch tiến lên, đem đan lô dược thật cẩn thận cất vào trong hộp gỗ: "Chủ nhân, năng lực chế thuốc của người lại tăng lên rồi!"

Tiếp nhận hộp gỗ trong tay giao cho Diệp Sương chưa hồi phục thần trí: "Ngươi trước đem dùng đi, đối với than thể ngươi mới có lợi!" Trong tay nàng chỉ có dược liệu thế này, cũng chỉ có thể luyện ra viên thuốc bậc này.

"Tuyệt Trần, mẫu thân cuối cùng cũng thấy ngươi trở nên mạnh mẽ rồi!" Diệp Sương nâng ống tay áo lên khẽ lau khóe mắt, giọng điệu có chút kích động, hút hít cái mũi: "Ngươi nghỉ ngơi một lát, ta đi nấu cơm!" Nói xong liền xoay người rời đi, nàng như thế nào quên, từ sáng sớm Tuyệt Trần vốn không có ăn cơm, giờ đói bụng rồi.

"Lúc này, ngươi có thể nói tại sao là thế này chưa!" Sau khi Diệp Sương rời khỏi đây, Lăng Tuyệt Trần xoay người ngồi ở một bên, băng mâu thẳng tắp nhìn chằm chằm Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch cúi đầu, chạy chậm đến bên người nàng, nhu thuận nằm sấp xuống: "Chủ nhân, thân thể ngươi là thuộc về nơi này , chỉ có ở nơi này, ngươi mới là chủ tử đứng trên đỉnh cao nhất!" Âm thanh Tiểu Bạch buồn bã nói, nhưng cũng còn chưa nói hết.

"Còn nữa? Nói đơn giản, năng lượng trên người ta là có chuyện gì xảy ra!" Lăng Tuyệt Trần cảnh cáo nhìn quét Tiểu Bạch, ý bảo nó đem lời nói cho hết.

"Chỉ có chủ nhân cùng Lăng Tuyệt Trần kết hợp thành một thể, năng lượng của người mới có thể hoàn toàn phát huy. Nhưng là người đối với thế giới này cũng không hiểu biết, cần phải có người chỉ đạo cho người, cho nên, cho nên tháng sau Thánh Vực học viện chiêu sinh thì người phải nhập học, nơi đó sẽ có đạo sư tốt nhất!" Tiểu Bạch ngẩng đầu, nói đến đây, trên mặt tràn đầy cao ngạo.

https://thuviensach.vn

"Thánh Vực học viện?" Lăng Tuyệt Trần lẩm bẩm nói, đi vào trong đó, kinh phí là cái vấn đề, đây là Thương Khung đại lục, không phải thế kỷ hai mươi mốt, có cả ngàn triệu tài sản cho nàng tiêu xài, quay đầu, nhìn sân vườn cũ nát không chịu nổi này, có số tiền này mới là lạ!

Là thần thú cùng Lăng Tuyệt Trần khế ước, Tiểu Bạch đương nhiên hiểu được lo lắng của nàng, lập tức nhảy vào trong long nàng: "Chủ nhân không cần lo lắng, Tiểu Bạch đã sớm chuẩn bị tốt, ở nơi này, chúng ta cũng là đại phú hào!"

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc, nàng sao có thể có cảm giác bị tính kế!

"Tuyệt Trần, có thể ăn cơm !" Ngay lúc Llăng Tuyệt Trần suy nghĩ sâu xa thì ngoài phòng truyền đến tiếng Diệp Sương. Ngay sau đó Diệp Sương một thân cũ nát tiến vào, trong tay nàng bưng một mâm rau xanh!

Diệp Sương xin lỗi cười cười, đem cái mâm đặt ở một bên trên bàn gỗ, tay xoa xoa làn váy: "Ngươi ăn trước đi, ta đi nhìn xem nước đun xong chưa!" Nói xong, đang muốn đi ra ngoài.

"Chờ tý •••••• hay là cùng nhau ăn đi!" Lăng Tuyệt Trần gọi Diệp Sương lại, nàng đây là sợ nàng không đủ ăn mới đi ra ngoài đi. Một tay ý bảo nàng ngồi xuống trước, nhưng là, quay đầu nhìn một mâm rau xanh có thể xưng là đồ ăn, nàng vẫn là nhíu nhíu mày.

"Chủ nhân, Tiểu Bạch lập tức đi tìm thức ăn!" Tiểu Bạch trong lòng nàng nhảy xuống, nhìn Diệp Sương, ngay cả chủ tử cũngchiếu cố không được, hắn không nên mang theo chủ nhân rời đi mới tốt! Ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần hai mươi năm, hắn tự nhiên biết miệng của nàng kén ăn, nói như vậy, bởi nàng chỉ ăn mỹ thực!

Nhìn Tiểu Bạch rời đi, Diệp Sương kinh ngạc nhìn Lăng Tuyệt Trần, nàng cũng là từng là người thuộc một trong lục đại gia tộc, đối với việc

https://thuviensach.vn

này, nàng cũng hiểu được: "Tuyệt trần, nó, nó là ••••••" đó là một thần thú! Đây là lý giải duy nhất trong đầu Diệp Sương.

"Hắn theo ta hai •••••• đã rất lâu!" Lăng Tuyệt Trần thiếu chút nữa nói sai miệng, than thể Lăng Tuyệt Trần này chỉ mười sáu tuổi, không nên nói hai mươi năm!

Tuy rằng Diệp Sương trong lòng có nghi hoặc, nhưng cũng không có hỏi lại, bên cạnh nữ nhi có thần thú, trong lòng nàng tự nhiên cao hứng.

Lăng Tuyệt Trần không nói, hôm nay là đại sự ‘ nàng ’ thành thân, bị hưu không nói, còn mất hết mặt mũi Lăng gia, các nàng hồi phủ đã có một canh giờ, phỏng chừng một lát nữa lập tức có người tiến đến ‘ khởi binh vấn tội ’ đây!

"Chủ nhân, chủ nhân, Tiểu Bạch đã trở lại!" Tiểu Bạch hưng trí vội vàng chạy vào, vòng tím trên cổ chợt lóe, trên bàn bày đầy đủ loại đồ ăn, gà vịt thịt bò, cái gì cần có đều có, hai mắt sáng lên nhìn Lăng Tuyệt Trần.

"Chủ nhân, Tiểu Bạch chỉ có thể có nhiu đó!" Tiểu Bạch nhìn ánh mắt Lăng Tuyệt Trần, rụt cổ, ngụ ý, hắn không nấu, chỉ có lấy, hắn chính là cao hứng, xác định vững chắc đồ ăn này chủ nhân có thể ăn, hắn đương nhiên cao hứng .

Đang muốn đứng dậy, ngoài cửa lại truyền đến tiếng xôn xao, đến thật đúng là mau! Vỗ vỗ tay, đứng dậy chậm rãi đi ra ngoài.

Tiến vào sân, một thân cẩm bào màu đen, bên cạnh là nữ tử cẩm y màu lục, phía sau là một đám nữ nhân muôn hình muôn vẻ, bọn họ đều trang điểm xinh đẹp, trên mặt phong tình khác nhau.

Trung niên nam tử cẩm bào màu đen, khuôn mặt chữ quốc, đôi mắt nghiêm nghị rất uy phong, chính là Lăng gia gia chủ —— Lăng Lôi Lạc. Nữ tử cẩm y mà lục, là nhị tiểu thư Lăng gia gặp may mắn —— Lăng Mặc

https://thuviensach.vn

Phi. Phía sau một đám nữ nhân, không cần nghĩ, chính là thê thiếp Lăng Lôi Lạc.

Một đám người khởi binh vấn tội bước vào, nhất thời hương vị gay mũi xông vào mũi, Lăng Tuyệt Trần không thích ứng che mặt, theo bản năng lui ra phía sau hai bước. Động tác này trong mắt những người ngoài cửa, quả thật là sợ hãi cùng yếu đuối, nhất thời, trên mặt mọi người đều tràn đầy biểu tình xem kịch vui.

Cầm đầu Lăng Lôi Lạc cùng Lăng Mặc Phi sau khi Lăng Tuyệt Trần đứng ổn định, vẻ mặt không coi ai ra gì, làm cho Lăng Tuyệt Trần chán ghét.

Diệp Sương hơi giật mình, chạy nhanh tiến lên, hai tay đặt ở bên hông, hơi hơi cúi thân: "Thiếp thân bái kiến lão gia!"

Lăng Lôi Lạc chính là thản nhiên liếc Diệp Sương một cái, chất vấn nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Hôm nay, ngươi còn chưa bái đường đã bị Bắc Thần Hàn hưu, có phải hay không!" Ngữ khí khẳng định, rõ ràng chính là không cho Lăng Tuyệt Trần cơ hội giải thích.

Lăng Tuyệt Trần nghiêng người dựa vào cánh cửa ‘ lung lay sắp đổ ’, vô vị nhìn Lăng Lôi Lạc cao ngạo: "Ngươi không phải đều biết sao!" Đã biết, còn hỏi cái gì! Nhàm chán.

"Ngươi!" Lăng Lôi Lạc nhìn thái độ Lăng Tuyệt Trần như thế, không khỏi giận dữ mắng mỏ, một tay giơ lên, hung hăng hướng trên mặt nàng.

Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần lại lạnh vài phần, nàng cũng không phải là Lăng Tuyệt Trần tùy ý bọn họ khi dễ, lập tức vung lên, chắn bàn tay Lăng Lôi Lạc, cũng lui khỏi khu nguy hiểm.

Nhẹ nhàng thổi khí trên tay, cúi mắt nhìn tay mình: "Như thế nào, Lăng gia chủ còn có chuyện gì sao?"

https://thuviensach.vn

"Phụ thân, ngươi nhìn tỷ tỷ, cư nhiên dám phản kháng người, nàng cũng quá không coi người ra gì !" Lăng Mặc Phi châm biếm không thôi, nhìn Diệp Sương vẫn cúi mắt: "Đại nương cũng thật là, người nên giáo huấn tỷ tỷ thật tốt, bằng không, cũng sẽ không bị Bắc Thần thiếu gia hưu!"

"Nhị tiểu thư nói rất đúng, thiếp thân nhất định giáo huấn Tuyệt Trần thật tốt!" Diệp Sương thân hình khẽ run, gật đầu đáp.

Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần lóe lóe, đây là cái gọi là thê tử! Thật sự là làm cho lòng người băng giá.

"Xin nhớ kỹ, là Bắc Thần Hàn bị ta —— Lăng Tuyệt Trần hưu!" Lông mi xong xong trên mi mắt hạ xuống, lễ phục trên người cũng không hề thay qua.

"Ngươi, ngươi là cái nữ nhi bất hiếu, ý tứ nói ra miệng, mặt mũi Lăng gia chúng ta đều bị ngươi mất hết!" Lăng Lôi Lạc nghe vậy, lại giận không thể nói, hung hăng trừng mắt Lăng Tuyệt Trần, ngực kịch liệt phập phồng. Theo Lăng Lôi Lạc rống giận, phía sau một đám nữ nhân líu ríu cũng đều than him lặng.

Lăng Mặc Phi chạy nhanh tới thuận khí: "Phụ thân, người đừng tức giận, này cùng Bắc Thần gia không thể đám hỏi, không phải còn có Kỳ gia đó sao!" Nàng là thích Kỳ Kiếm Vũ , nhưng thần nữ có tình tương vương vô ý, hôn sự đến giờ vẫn trì hoãn .

"Vẫn là Phỉ nhi tri kỷ!" Lăng Lôi Lạc tán thưởng nhìn Lăng Mặc Phi.

Lăng Tuyệt Trần mắt lạnh nhìn, thẳng đến lúc không kiên nhẫn, thế này mới xoay người dựa vào khung cửa: "Trình diễn xong rồi, có thể đi rồi chưa?"

"Ngươi, nữ nhi bất hiếu!" Lăng Lôi Lạc vừa bình phục tức giận lại bị khơi mào, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, không biết còn tưởng

https://thuviensach.vn

rằng hắn ngày thường có bao nhiêu yêu thương Lăng Tuyệt Trần.

"Thật sự là người không có giáo dưỡng!" Trong đám người, không biết là ai, nhỏ giọng nói thầm một câu, sau đó im lặng, nhưng ai cũng đều biết đến .

Một tay tụ đạn khí, ánh sang màu xanh nhạt khẽ xuất hiện, đánh vào đầu nữ nhân, ‘ rầm ’ một tiếng, nữ nhân nhất thời bị giội thành ướt sũng.

"A ~" một đám nữ nhân nhất thời rối loạn thành doăn, chung quanh chạy loạn, tình hình một mảnh hỗn loạn.

Lăng Lôi Lạc trầm mặc , hắn Lăng gia chính là tu luyện thuộc tính thuỷ, Lăng Tuyệt Trần không phải không thể tụ khí sao? Lại vì sao •••••• xem ra, có chuyện gì đó, hắn một lần nữa an bài mới được.

Lăng Tuyệt Trần lơ đễnh phủi móng tay, Lăng Lôi Lạc nhìn vậy liền trầm mặc xoay người rời đi, Lăng Lôi Lạc ly khai, nữ nhân căm giận theo rời đi.

Lăng Mặc Phi nghi hoặc nhìn Lăng Tuyệt Trần cúi mắt không nói, thay đổi, cái gì cũng thay đổi, từ hôm nay, sự tình đều thoát khỏi quỹ đạo , trong mắt hiện lên u quang, mặt không chút thay đổi xoay người rời đi.

Nhìn một đám người thanh thế mênh mông cuồn cuộn rời khỏi, biểu tình Lăng Tuyệt Trần nháy mắt ngưng kết, đây là cái gọi là người nhà? Nàng khinh thường! Nếu, không thể vì gia tộc mang đến ích lợi cho mọi người liền bị vứt bỏ, như vậy, nàng tình nguyện lựa chọn vĩnh viễn đều không có người nhà!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Học Viện Khiếp Sợ

Một thân cẩm phục băng lam viền trắng, tóc búi lên đỉnh đầu, đai lưng bản lớn buộc lại tôn lên dáng người hoàn mỹ, chân mang giày gấm bằng da hươu, tay áo rộng thùng thình túm lại nơi cổ tay, rõ ràng lưu loát.

Ôm trong tay, là Tiểu Bạch đã khôi phục hình chú mèo nhỏ, mắt lạnh không hề chớp mắt nhìn phía trước, đội ngũ đang đứng hàng dài! Đầu cảm thấy hơi đau, có cần ‘ náo nhiệt ’ như vậy không?

Ngẩng đầu, nhìn mặt trời gay gắt trên đỉnh đầu, ngón tay ở trước ngực vẽ kết ấn, nói một tiếng: thuấn di (giống như dịch chuyển chớp mắt). Thân hình vụt sáng, như cơn gió biến mất tại chỗ, chỉ trong nháy mắt, đã đứng im đầu hàng trong đại môn học viện. Đây là Phong hệ thuấn di, nháy mắt dời đi.

Tiểu Bạch ở trong lòng nàng trở mình xem thường: "Chủ nhân, ngươi có cần phải đả kích người thế không?" Nói như vậy, vì người bình thường chỉ có một thuộc tính, khó có thể có hai, càng hi hữu xuất hiện tới ba, nhưng là, chủ nhân đây? Có Thuỷ hệ, Hỏa Hệ còn chưa tính, nay ngay cả Phong Hệ cũng tới, có thể hay không đến lúc đó, lại thêm thời không hệ! Đây quả thực chính là biến thái.

"Ta có biện pháp gì, bản thân nó muốn chạy đến trong thân thể ta thôi!" Lăng Tuyệt Trần nhún nhún vai, tiếp tục đi về phía trước, nhìn xem, giọng điệu kia, cứ như mỗi hệ đều tự chạy đến.

Tiểu Bạch kiêu ngạo ngẩng đầu lên: "Đương nhiên, Tiểu Bạch đã nói, chỉ có ở nơi này, chủ nhân mới là lợi hại nhất!" Quay đầu, nhìn phương

https://thuviensach.vn

hướng của Lăng Tuyệt Trần, cái trán không khỏi thêm mấy hắc tuyến: "Chủ nhân, ngươi muốn đi đâu?"

"Không phải muốn nhập học sao? Đi báo danh!" Lăng Tuyệt Trần cúi mắt, nhìn Tiểu Bạch, thực tự nhiên nói.

Tiểu Bạch nhìn Lăng Tuyệt Trần, nếu có thể, hắn thật hy vọng có thể nâng tay đặt lên trán, cuối cùng giọng điệu có chút bất đắc dĩ nói: "Muốn nhập học, trước đi Thủy Tinh Cầu khảo nghiệm!"

Ách ~ Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, động tác thô lỗ ngoáy lỗ tai: "Phiền toái, ngươi không nói sớm!" Xoay người, hướng quảng trường cực chật chội đi đến.

Tiểu Bạch ngẩng đầu, im lặng hỏi trời xanh: tiền nhiệm chủ nhân của ta ơi, tại sao lại đem ta giao cho nữ nhân thô lỗ như vậy!

Vốn mọi người xôn xao, đám đông tuôn vào quảng trường, từ lúc bóng dáng màu lam đi đến, đều tự giác nhường ra một lối đi, đương nhiên, đó cũng không phải bởi vì bọn họ có ý tốt gì, mà là, đều muốn xem kịch vui! Ai không biết, Lăng Tuyệt Trần chính là phế vật nổi danh, đều ôm thái độ chính mình không phải kém cỏi nhất, thế này mới nhường đường thôi.

Trong đám người một nam tử vỗ vỗ nam tử bên cạnh uể oải nói: "Xem kìa, không thông qua cũng đừng lo, lúc này lại tới thêm kẻ kém cỏi nhất !" Một tay chỉ vào Lăng Tuyệt Trần mặt không chút thay đổi.

Nam tử vốn đang uể oải nghe vậy, khiếp sợ trợn to hai mắt, hắn thật đúng là không phải kém cỏi nhất, tuy rằng hắn không có huyền khí, ít nhất hắn vẫn là sơ cấp kiếm nhân!

Không để ý tới đám người ồn ào trào phúng, Lăng Tuyệt Trần vẻ mặt bình tĩnh đứng trong đám người, nhíu mày tiến lên, lão sư ghi danh đầu cũng không nâng: "Tên, giới tính, tuổi!"

https://thuviensach.vn

"Lăng Tuyệt Trần, nữ, tuổi ⋯ mười sáu!" Nhớ không lầm thì là thế, một mình suy tư trong chốc lát, thế này mới cong khóe miệng, tuổi không phải của mình, nên không thể nhớ.

Lăng Tuyệt Trần?

Lão sư ghi danh rồi mới từ một đống giấy trắng ngẩng đầu, nhìn Lăng Tuyệt Trần bất đồng dĩ vãng, có chút không dám tin tưởng xoa xoa ánh mắt, thế này mới kinh ngạc nói: "Trước đem huyền khí tụ tập lòng bàn tay, tay đặt ở trên Thủy Tinh Cầu màu lam, khảo nghiệm cấp huyền khí!"

Lăng Tuyệt Trần buông Tiểu Bạch trong tay, từ đan điền tụ tập khí ở lòng bàn tay, hai tay hướng ra phía ngoài, đặt ở trên Thủy Tinh Cầu, âm thầm dùng sức, vốn Thủy Tinh Cầu màu lam đột nhiên biến thành đen, đây là phản ứng khi không có huyền khí.

"Ha ha, còn không phải phế vật sao, cho dù đánh bại Kỳ Nhược Tuyết tiểu thư thì thế nào đây!"

"Đúng đúng!"

Nam tử uể oải lúc nãy nhất thời có vẻ hưng phấn không thôi, nói có người đệm lót để đi.

Tiếng nói ồn ào của đám người, nhiều tiếng cười nhạo theo nhau mà đến.

Lăng Tuyệt Trần cười lạnh một tiếng, vận lực, Thủy Tinh Cầu biến đen nhất thời phát ra ánh sáng màu vàng, đem toàn bộ Thủy Tinh Cầu nhuộm thành màu xanh*. Mọi người không kịp thu hồi cười nhạo trên mặt, miệng mở to đến thiếu chút nữa không khép lại được.

*Chỗ này hơi khó hiểu, màu vàng lại đem thuỷ tinh cầu thành xanh, không biết có phải do vàng + lam thành xanh không nữa ???

https://thuviensach.vn

Làm sao có thể, thế nhưng chỉ trong chớp mắt đã đạt tới thanh cấp trung cấp! Ai nói nàng là phế vật, người đứng ở chỗ này, chỉ có một phần mười có thể đạt tới thanh cấp sơ cấp, nếu nàng là phế vật, như vậy những người như bọn họ chẳng phải là ngay cả phế vật cũng không bằng!

Lão sư ghi danh kinh ngạc xoa mắt, thẳng đến khi xác định, nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Lăng Tuyệt Trần, thanh cấp trung cấp! Ngươi có thể đi qua khảo nghiệm thuộc tính!" Nói xong chạy nhanh ghi lại số liệu thật tốt.

Lăng Tuyệt Trần vỗ vỗ tay, xoay người, ngay lúc nháy mắt tay nàng rời đi, nguyên bản Thủy Tinh Cầu vốn trong suốt, từ vị trí tay nàng bắt đầu hướng bốn phía vỡ tan, cuối cùng ‘ oành ’ một tiếng, Thủy Tinh Cầu tứ phân ngũ liệt rơi xuống. Nàng thật đúng là cố ý!

Theo cước bộ Lăng Tuyệt Trần, người vây xem kịp thời phản ứng, lập tức nhường đường đến Thủy Tinh Cầu màu tím. Không nhìn ánh mắt kinh ngạc lẫn khiếp sợ của mọi người, mặt không chút thay đổi đứng bên cạnh Thủy Tinh Cầu.

"Ta có thể bắt đầu sao?" Nhìn lão sư đã muốn đi vào cõi thần tiên, Lăng Tuyệt Trần nhíu nhíu mày.

Lão sư hoàn hồn, vội vàng tươi cười nói : "Có thể có thể, Lăng tiểu thư thỉnh!" Thái độ thay đổi thật mau, không thể không nói, niên đại nào cũng thế, xu nịnh là vĩnh viễn tồn tại .

Tụ khí, hai tay phủ trên Thủy Tinh Cầu, hàn khí lạnh lẽo xuyên thấu trong lòng bàn tay bày ra nội tâm của nàng, Thủy Tinh Cầu lóe lóe, đầu tiên xuất hiện là màu lam sẫm: Thủy hệ, ngay lúc mọi người chuẩn bị xem người khảo nghiệm tiếp theo thì lại xuất hiện màu đỏ: Hỏa Hệ, ngay sau đó, mọi người còn trong kinh ngạc chưa hoàn hồn thì lại xuất hiện màu Băng Lam: Băng Hệ!

https://thuviensach.vn

Này, Lăng Tuyệt Trần thế nhưng xuất hiện ba hệ! Thật bất khả tư nghị! Giờ khắc này, cái tên Lăng Tuyệt Trần, ở toàn bộ Thánh Vực học viện hoàn toàn vang danh, không còn là bởi vì nàng không thể tụ khí, mà là bởi vì, nàng một thân tụ ba hệ! Có thể nói là trừ bỏ giai cấp tu vi ở ngoài, có thể so sánh cùng Sở thiếu gia gia Sở Dạ Phong.

Cảm giác được một cỗ hơi thở đang muốn phá thân thể thoát ra thì Lăng Tuyệt Trần nhanh thu hồi hai tay, nàng cũng không muốn bại lộ thực lực của mình! Xoay người nhìn lại lão sư như đi vào cõi thần tiên: "Ta có thể đi rồi chứ!"

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, đem thần hồn Lão sư kéo lại, nhanh nhạy gật đầu: "Có thể có thể !" Xoay người đem một khối huy hiệu màu tím đưa cho Lăng Tuyệt Trần: "Đây là huy hiệu của Lăng tiểu thư, người có thể đến ban cuối cùng của Thánh Vực!"

Lăng Tuyệt Trần nhíu mi tiếp nhận, ban cuối cùng? Cũng tốt!

"Lý lão sư, phiền toái ngươi mang Lăng tiểu thư đến nơi của lục đạo sư đưa tin!" Lão sư ghi danh xoay người, nhìn lão sư ghi danh bên cạnh.

"Được được được, lăng tiểu thư, xin mời bên này!" Lý lão sư đứng dậy, đứng ở một bên làm hành động đưa tay xin mời, liền đi trước dẫn đường.

Lăng Tuyệt Trần khẽ mở miệng: "Phiền toái !" Ngữ khí bình thản, mặc dù là nói lời cảm tạ, nhưng cũng không biểu tình. Tiểu Bạch nhảy vào lòng nàng, duỗi lưng một cái, tiếp tục hành trình đi ngủ của mình.

Tay áo màu băng lam bay bay, tại quảng trường trông rất bắt mắt,khiến không ai có thể quên.

Thân ảnh màu đỏ đứng ngoài đám người, huyền khí cao cấp, cho dù cách khá xa, cũng có thể thấy tình huống bên trong, nghi hoặc nhăn mặt

https://thuviensach.vn

nhíu mày, cúi máy rời đi.

"Nam Hiên, ngươi nói biến hoá của một người làm sao có thể lớn như vậy!" Kỳ Kiếm Vũ một thâm tử y (y phục màu tím) một tay khoát lên vai Yến Nam Hiên, như nghĩ tới cái gì nhìn phương hướng ly khai của Lăng Tuyệt Trần.

Yến Nam Hiên một thân trường bào màu xanh, một tay đặt lên cằm trầm tư một lát: "Ta làm sao mà biết, ngươi có thể đi hỏi nàng!" Trở mình xem thường, xoay người rời đi.

"Các ngươi như thế nào đều thần kinh như vậy, thực không hiểu các ngươi!" Kỳ Kiếm Vũ nhỏ giọng thầm oán vài câu, khóe mắt lại nhìn thấy Bắc Thần Hàn cùng Bắc Thần Thư Vũ, chạy nhanh lên nói chuyện.

"Hàn, ngươi sao giờ mới đến nha! Ngươi cũng không nhìn thấy đâu, Lăng Tuyệt Trần cư nhiên đạt tới thanh cấp trung cấp, hơn nữa một thân ba hệ thủy, hỏa, băng, ngươi nói có kỳ quái hay không!" Hé ra khuôn mặt trẻ con, tươi cười đơn thuần trên mặt hắn, thật đúng là, rất anh tuấn!

Thanh cấp trung cấp? Nước lửa băng tam tu?

Bắc Thần Hàn cúi mắt trầm tư, giống như không có nghe thấy lời Kỳ Kiếm Vũ nói, xem ra, Lăng Tuyệt Trần nhất định là cùng ban với bọn họ!

"Cái gì cái gì? Kiếm Vũ, ngươi nói Lăng Tuyệt Trần là thanh cấp trung cấp! Còn một thân tam tu?" Bắc Thần Thư Vũ khiếp sợ nhìn Kỳ Kiếm Vũ, phải biết rằng, chính ca ca nàng cũng bất quá là kim mộc song tu, thanh cấp cao cấp mà thôi!

"Nhiều người như vậy đều nhìn thấy, ta có thể lừa ngươi sao?" Kỳ Kiếm Vũ ra vẻ tức giận, nàng đây không phải là hoài nghi nhân cách của hắn sao?

https://thuviensach.vn

"Đây chẳng phải là nàng cũng muốn cùng chúng ta ban cuối chứ, đúng hay không!" Bắc Thần Thư Tũ giống như tiết giận bất bình, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn, buồn bực không vui.

Kỳ Kiếm Vũ ngẩng đầu lên: "Kia là đương nhiên, người ta thiên phú tốt như vậy, lục đạo sư sao lại buông tha!" Nói xong nhìn Bắc Thần Thư Vũ, xoay người đuổi theo bóng dáng Bắc Thần Hàn.

Gió băng hoả tam hệ, là thuộc hệ thời không hệ, lực công kích của băng hệ, bọn họ cũng không biết, thật không biết nàng có trả thù Nhược Tuyết tỷ tỷ hay không! Cuối cùng bất đắc dĩ thở dài, vì sao chuyện tốt như vậy không rơi ở trên người nàng đây? Trời xanh ơi, người thật sự rất không công bằng!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Đây Là Người Gọi Là Đạo Sư?

Theo Lý lão sư dẫn dắt, đi vào một tòa đại điện có thể nói là trang nghiêm xa hoa, nhìn nơi long trọng như thế, trong lòng nàng không khỏi nghiêm nghị, ngũ đại gia tộc? Tựa hồ thế lực thật đã bao trùm khắp toàn bộ Thương Khung đại lục, đãi ngộ tại học viện này thật đúng là rất tốt!

"Lăng tiểu thư, tự người vào đi thôi, Lục đạo sư tính tình không tốt lắm!" Lý lão sư có chút nghĩ đến mà sợ, co rút khóe miệng, hắn cũng không quên lần trước hắn mang theo Kỳ tiểu thư tới, Lục đạo sư thiếu chút nữa lấy cái mạng nhỏ của hắn.

Hơi hơi nhíu mi, Lục đạo sư? Xem ra địa vị không thấp. Khẽ nhăn trán, Lý lão sư lui ra ngoài. Xoay người, nhìn ngay giữa đại điện, đích xác là một pho tương Kỳ Lân hùng vĩ.

Ánh mặt trời không hoàn toàn chiếu xạ toàn bộ đại điện trang nghiêm, một người đứng, cũng chỉ thấy trong phạm vi năm thước. Lăng Tuyệt Trần biểu tình không thay đổi, một tay như trước khẽ vuốt bộ lông Tiểu Bạch. Cong khóe miệng, lập tức đi đến một bên ghế ngồi xuống, muốn nàng chờ? Có thể, nhưng là, dù phải chờ cũng không thể ủy khuất chính mình. Có thể ngồi, liền tuyệt không đứng!

Ngón trỏ tay phải dựng thẳng lên, một chút tử quang ở đầu ngón tay thon dài trắng nõn của nàng hiện lên, ngón giữa cùng ngón cái tay trái búng đạn, ngọn nến bốn phía đại điện nháy mắt sáng lên. Màu đen cùng màu vàng hợp thành, nhìn thật đẹp, khiến tâm tình nàng tốt lên không ít. Bất

https://thuviensach.vn

quá, ánh sáng tại đây vẫn mờ dù đã giữa trưa, nơi này thật dị thường lạnh lùng.

Đột nhiên, một cỗ huyền khí đánh úp về phía nàng đang nhàn nhã ngồi, mắt lạnh hiện lên một tia hứng thú, nâng tay lên, ống tay áo khẽ xoay tròn, trong lòng bàn tay dùng lực bắn ra ngoài, nhất thời đem cổ lực lượng kia đẩy trở về nguyên dạng.

Huyền khí đánh quay ra ngoài, ngay cả một chút động tĩnh cũng không có, này đủ để chứng minh, gần đây, có người tới chỉ là thử sức, người vừa mới phát động tu vi, không phải cao bình thường! Có lẽ, dưới chỉ dẫn của người này, tu vi của nàng cũng sẽ tăng không ít.

"Ha ha ha, nha đầu kia, có cá tính!" Ngoài cửa vang lên một thanh âm già nua, ngay sau đó, một bóng dáng áo đen, giống như gió, chỉ trong chớp mắt, đã muốn ngồi xuống chỗ phía trên.

Lăng Tuyệt Trần lúc này mới nhìn về phía người mới đến, nói là ngồi xuống, đã là nói giảm bớt, chỉ thấy một lão già khoảng năm mươi tuổi, một đầu tóc bạc hỗn loạn, tựa như đã lâu không có chải chuốt. Bàn tay to đầy vết chai, không ngừng vuốt chòm râu hoa râm, hai mắt tràn đầy hứng thú nhìn chằm chằm, thế nhưng, vốn là cuộc gặp mặt thực nghiêm túc, lão giả lại nửa ngồi trên ghế, trong lực dồn xuống mũi chân, không ngừng gia tăng.

"Ngươi là Lăng gia đại a đầu?" Lão giả thử hỏi, nhìn vẻ mặt nữ tử này, trong lòng hắn có một tia tò mò. Bao nhiêu người thấy hắn đều khúm núm, nàng trước mắt thế nhưng không buồn không vui, phảng phất như cùng nàng không quan hệ.

Lăng Tuyệt Trần thế này mới gật đầu: "Ngươi là?" Sẽ không là Lục đạo sư kia đi! Bộ dáng không đứng đắn thế này, nàng thật là có chút hoài nghi.

Lão giả kiêu ngạo vỗ ngực chính mình: "Ta là Lục đạo sư!"

https://thuviensach.vn

Quả nhiên!

Đây có thể xem là Lão Ngoan Đồng?

"Lăng Tuyệt Trần!" Lăng Tuyệt Trần thanh âm lạnh lùng, mặc kệ hắn là ai, chỉ cần có thể tăng năng lực của mình, nàng đều không sao cả.

"Ách?" Hiển nhiên, Lục đạo sư còn chưa phục hồi tinh thần lại.

"Tên của ta!" Lăng Tuyệt Trần nhíu mi, hắn tựa hồ, không phải như trong tưởng tượng của nàng, nói như vậy, người đức cao vọng trọng, năng lực cao cường, không phải đều là người có vẻ uy nghiêm sao? Người trước mắt, vượt quá tưởng tượng của nàng.

Lục đạo sư không khỏi chà xát cánh tay, đánh cái lạnh run, nhỏ giọng thầm thì: "Cùng tiểu tử Bắc Thần kia, lạnh y nhau, không thành hôn, thật đáng tiếc!"

"Ngươi nói cái gì?" Ngữ khí lạnh vài phần, đôi mắt mang theo nguy hiểm, thẳng tắp quét về phía Lục đạo sư âm thầm nói nhỏ.

"Không không không, không có gì! Ha ha!" Lục đạo sư liên tục xua tay lắc đầu, chê cười, hắn lại bị một kẻ hậu sinh uy hiếp, lúc trước đã có một người, ngày hôm nay lại thêm một kẻ, thực không hiểu, Bang lão nhân kia quyết định là đúng hay sai! Chẳng lẽ, hai người bọn họ trời sinh để đả kích hắn?

Lăng Tuyệt Trần không nói, chính là cúi mắt, cứ như Tiểu Bạch trong lòng nàng, chính là hấp dẫn tầm mắt nàng nhất.

"Nghe nói, ngươi có thể nước lửa băng tam tu, đúng không!" Nháy mắt, tội nghiệp nhìn Lăng Tuyệt Trần, chờ câu trả lời khẳng định của nàng.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, thanh âm bình thản truyền đến: "Có vấn đề sao?" Tin tưởng việc này hắn đã sớm biết đi!

Quả nhiên, Lục đạo sư mượn sức gật đầu, chỉ biết nàng cùng tên kia đều là tới chỗ này đả kích lão nhân gia hắn, lúc sau nghiêm túc ngẩng đầu, vung tay lên, bên cạnh Lăng Tuyệt Trần nhất thời xuất hiện một thư quyển bằng da trâu.

"Ngũ Hành Lăng Thiên Tuyệt?" Khẽ lườm một cái, đây là cái gọi là võ công bí tịch?

‘ Chủ nhân, đây là sơ cấp tu vi, thuộc tính Ngũ Hành mọi người có thể học, bởi vì người lúc trước ở Lăng gia cũng không được sủng ái, mới có thể chậm trễ tu luyện, quyển sách này đối với người tu luyện sẽ có trợ giúp rất lớn! ’ Thanh âm của Tiểu Bạch thông qua thần thức của nàng truyền đến.

Quả thật, nếu có quyển sách này, nàng không cần mù quáng tu luyện, với một người đối với thế giới này hoàn toàn không biết gì cả như nàng mà nói, chính là một quyển chỉ dẫn.

"Đúng, Ngũ Hành Lăng Thiên Tuyệt! Đây là sơ cấp, chờ ngươi luyện xong, ta lại cho ngươi bản trung cấp!" Lục đạo sư nghiêm túc gật đầu, đừng nhìn hắn bình thường không chút nào đứng đắn, trước chính sự, hắn là tuyệt không hàm hồ.

Đem sách vở thu vào trong lòng, đứng lên vỗ vỗ vạt áo: "Không có việc gì ta đi!" Xoay người liền rời đi.

Lục đạo sư thất bại gãi gãi đầu, người này, sao lại giống nhau thế, lấy được lợi ích bản thân liền bỏ đi! Thân hình chợt lóe, liền đứng trước mặt Lăng Tuyệt Trần, chặn đường nàng rời đi. Đầu gần sát, ở trên người nàng ngửi ngửi, vừa chìa tay, nhìn Lăng Tuyệt Trần, rất có tư thế "ngươi không cho ta sẽ không cho ngươi đi".

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Lăng Tuyệt Trần nhìn tay hắn, hiện đầy vết chai, chắc là hàng ngày tập võ gây ra.

"Ta biết trong lòng ngươi có vật tốt, cho ta một lọ, không, cho ta hai viên là tốt rồi!" Lục đạo sư hoàn toàn một bộ báng ngang ngược bông đùa.

Từ trong lòng lấy ra một bình sứ nhỏ: "Này?" Đây là nàng không có việc gì liền luyện chế lung tung, nhưng thế giới này không phải không lưu hành việc chế thuốc, còn khinh thường luyện dược sư à?

Lục đạo sư hai mắt sáng lên, một phen vội vàng đoạt lấy cất trong lòng, gắt gao ôm, tựa như sợ nàng lại đoạt lại đi: "Ha ha, ngươi không hiểu!" Vô luận cái thế giới nào cũng đều tốt, vật hiếm có mới quý, tuy rằng người nơi này khinh thường luyện dược sư, nhưng càng khinh thường, lại càng không có người luyện, tự nhiên cũng thành vật phẩm hiếm có. Thuốc có thể trợ giúp bản thân tăng tu vi, không cần vất vả vài năm, thậm chí mười mấy năm đau khổ tu luyện, còn chưa biết có hiệu quả, có thuốc tu luyện cấp tốc này, ai không mơ ước, chỉ là ngại mặt mũi giấu ở đáy lòng mà thôi. Ai không vụng trộm tìm cho mình một viên.

"Đợi một chút!" Lục đạo sư đột nhiên linh quang chợt lóe, lôi kéo Lăng Tuyệt Trần đang bước ra ngoài: "Nếu không, ngươi dạy ta chế thuốc, được không?"

Dừng bước lại, như gặp kẻ ngốc nhìn hắn, lão gia hỏa này, không phải già rồi hồ đồ chứ!

"Làm sao vậy, có vấn đề sao?" Lục đạo sư quay đầu, nhìn thẳng Lăng Tuyệt Trần đang nhìn hắn, một tay sờ sờ mặt mình, chẳng lẽ, bản thân lớn tuổi, sức quyến rũ cư nhiên vẫn còn? Đây là cái gọi là già vẫn phát xuân?

Một tay phủ trán, trời ạ: "Chế thuốc cùng tu vi giống nhau, cũng không phải một hai ngày liền học cấp tốc!" Nhớ ngày đó, nàng nhưng mất không ít công lực đâu.

https://thuviensach.vn

Đảo mắt, lại chỉ nhìn thấy ánh mắt rơi lệ ướt át của hắn, nàng hoàn toàn bị hắn đánh bại, đem một quyển thuật chế thuốc sơ cấp giao cho hắn: "Luyện thật tốt đi!" Quay về rồi xem tốt nhất!

"Trần Trần, ngươi thật tốt!" Ôm một quyển thuật chế thuốc như bảo bối phi thường, Lục đạo sư hoàn toàn liền quên Lăng Tuyệt Trần còn đứng đó, lập tức liền lật xem.

Lăng Tuyệt Trần khóe miệng run rẩy, đây là người gọi là Lục đạo sư? Cũng không nên kích thích người như thế nha! Nhìn vào Lục đạo sư đang say mê, lắc đầu, ngay cả nàng xoay người rời đi cũng không biết! Thực nên nói hắn hiếu học, hay là ……

Thích chế thuốc trẻ không học, đều đã lớn tuổi, còn học cái này!

Chủ nhân, hắn đã muốn một trăm linh năm tuổi! ’ Thanh âm của Tiểu Bạch từ thần thức của nàng lại truyền đến.

Dừng bước lại, ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua, một trăm linh năm tuổi? Thật đúng là không nhìn ra!

‘ Chủ nhân, một người đến tu vi nhất định, sẽ theo cấp bậc tu vi của hắn mà trở nên trẻ tuổi! ’ Thanh âm Tiểu Bạch khinh bỉ, ngay sau đó ánh mắt lại lười biếng khép lại, tiếp tục bổ sung giấc ngủ.

Có chuyện tốt như vậy? Dung nhan không già? Một tay sờ sờ mặt mình, nghi ngờ rời khỏi. Lại nói, nữ tử nào không thích xinh đẹp! Ai không muốn trở nên xinh đẹp một chút, mặc nàng đã muốn rất tuyệt sắc rồi! (Tỷ thật tự kỉ gớm =]]z)

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Mộ Dung Tư

Nữ tử thân hình hoàn mỹ, áo lam phiêu dật, bước chầm chậm bên bờ hồ tràn đầy sắc xuân, nâng lên hạ xuống vuốt ve bộ lông bóng loáng mềm mại mềm mại của Tiểu Bạch trong lòng.

Thế giới này, hình như không loạn lạc, ít nhất, nàng đi tới đâu cũng thấy hòa bình, có lẽ chỉ là bề ngoài, nhưng nàng cũng không thấy có cái gì không thích hợp. Có thể là nàng cho tới nay đều bận tăng năng lực của mình, mà quên nhìn thế giới bên ngoài.

Gió lạnh thổi qua, tung bay vạt áo nàng, phía sau lưng truyền đến hơi thở xa lạ, lập tức trong lòng kinh ngạc, đây không phải là huyền khí! Chẳng lẽ đây là cái gọi là kiếm khí?

Suy tư, khẽ xoay người nhìn về nơi phát ra kiếm khí, động tác tựa hồ lơ đãng, lại vừa đúng ngay vị trí kiếm khí phát ra. Nhìn đằng sau trống rỗng, tay phải tụ khí, bàn tay nguyên bản trống rỗng nhất thời xuất hiện một trường kiếm dài ba thước, Tiểu Bạch vỗ nhẹ miệng mình, ngáp một cái, thức thời nhảy xuống lồng ngực mềm mại, mắt ai oán nhìn một cái góc nào đấy, nằm úp sấp một bên dưới tàng cây.

Người ẩn nấp khóe miệng co rút, giơ kiếm đánh úp về phía Lăng Tuyệt Trần có vẻ˜lạnh nhạt. Khẽ nhắm mắt, nhìn không thấy người, nàng chỉ có thể dựa vào bản năng và cảm giác chính mình để tìm!

Giơ kiếm để ngang trước ngực, chỉ nghe ‘ bang ’ một tiếng, là thanh âm trường kiếm đụng nhau, ngay lúc đó, lục sắc kiếm khí cùng với lam sắc

https://thuviensach.vn

kiếm khí không chút nào yếu thế, khiến toàn bộ noi này phát ra ánh sáng chói mắt.

Giữa không trung hai người giương cung bạt kiếm ‘ tranh phong nhìn nhau ’, tuy Lăng Tuyệt Trần không nhìn thấy người tới! Nhưng, khi từ lục sắc cùng lam sắc cùng chạm nhau, như một đồ hình màu lục, chậm rãi xoay tròn. Thân thể Lăng Tuyệt Trần nhất thời bị ánh sánglam sắc bao vây.

Người ẩn nấp cực kinh ngạc hơi thu lại tinh thần, một kích tập trung mười phần khí lực, hung hăng đánh úp về phía Lăng Tuyệt Trần. Nhìn một kích đánh úp khiến không khí khẽ lưu động, Lăng Tuyệt Trần cong khóe miệng. Lập tức xoay người, động tác như muốn né tránh, lúc xoay người lần nữa thì giơ trường kiếm, bỗng nhiên đánh úp về phía bóng người núp trong tối.

Mang theo kiếm khí, thủ pháp ngoan lệ, tốc độ nhanh đến mức làm cho người ẩn nấp không thể không liên tiếp lui về phía sau, lúc hắn xoay người thì bị huyền khí màu xanh gắt gao vây quanh, khiến cho hắn không thể động đậy nửa phần. Chết tiệt, đây là sự chênh lệch huyền khí? Người nọ âm thầm than nhẹ, tay trái tụ khí, đặt sau lưng âm thầm dùng huyền khí màu lục tụ lại khiến huyền khí màu xanh tách ra, mũi kiếm Lăng Tuyệt trần vừa vặn đặt trên thanh kiếm của người nọ.

Lăng Tuyệt Trần vừa lòng cong khóe miệng, cũng không tệ lắm, tình huống này liền biết người tới chỉ là vì thử nàng, hơn nữa nàng không phải đối thủ của hắn, lần này đến học viện cũng không hề vô ích.

Tuy rằng tiếp nhận được trường kiếm của Lăng Tuyệt Trần, nhưng vì kiếm khí, thân hình người nọ mãnh liệt lùi lại, cho đến khi lui về thân cây cao to, mới chậm rãi hiện ra bóng dáng.

Thấy vậy, trong lòng nàng không khỏi nghi hoặc, hắn không xuất toàn lực, thậm chí chỉ dùng không đến ba phần lực, nàng cũng chỉ có thể cùng

https://thuviensach.vn

đánh ngang tay. Kiếm khí tu giả này lại có tu vi cao như thế!

Mụ nội nó, ai nói huyền khí kiếm khí không thể song tu, vậy ai có thể nói cho hắn biết vừa nãy Lăng Tuyệt Trần dùng là gì? Huyền khí kiếm khí đều có thể đồng thời sử dụng, còn nói không thể song tu, vậy thế giới có thể hoàn toàn chờ đợi bị giết vong.

Lúc hai người thu hồi trường kiếm trên mặt đất, Tiểu Bạch một bên đang nhập nhèm cùng Chu công chơi cờ nhất thời tinh thần tỉnh táo, nhảy vào lòng Lăng Tuyệt Trần, lười biếng híp mắt cọ cọ trước ngực mềm mại của nàng. Vẫn là chủ nhân thật thoải mái, đều mềm mại như vậy, ở trong lòng chủ nhân ngủ chính là hưởng thụ lớn nhất! Vì vậy, hắn lại không thể không cảm thán, chủ nhân trước ơi, còn phải cám ơn người đem ta giao cho chủ nhân, bằng không nếu là chủ nhân nam, ta sẽ không có nhiều chuyện tốt như vậy!

Lăng Tuyệt Trần rất gầy, theo quán tính nhẹ nhàng vỗ về Tiểu Bạch, trong lòng hắn suy nghĩ gì nàng đượng nhiên biết, không khỏi gia tăng khí lực trên cái đầu nhỏ của hắn vỗ một chưởng cảnh cáo. Tiểu Bạch ủy khuất miết miết miệng, rụt lui đầu, chớp chớp mắt.

"Ngươi chính là Lăng Tuyệt Trần?"

Ngay lúc Lăng Tuyệt Trần ngây người, đối diện truyền đến một thanh âm nam tử tràn đầy dương khí lại mang theo một tia ôn nhu như nữ tử.

Ngẩng đầu, đập vào mắt là một nam tử y phục màu xanh? Hay là nữ tử? Khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại. Môi đỏ mọng không son mà đỏ, ánh mắt hoa đào tà tứ, khóe miệng cong lên khiến người mê hoặc. Một đường xuống nữa, vạt áo khẽ mở hiện ra xương quai xanh mê người, nếu không phải bởi vì trên cổ có hầu kết rõ ràng, nàng thật không dám tin tưởng trước mắt là một gã nam tử!

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy nam tử ôn nhu tựa tiếu phi tiếu dựa vào thân cây bên hồ, đôi mắt thuỷ chung hàm chứa ý cười thẳng tắp nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần, giống như ánh mắt nhìn con mồi, đúng vậy, là ánh mắt đem nàng trở thành con mồi, nàng chán ghét, chán ghét bị người nhìn như vậy!

Cho nên, Lăng Tuyệt Trần chính là nhìn hắn một cái, liền vòng qua nam tử tiếp tục đi về phía trước .

Nàng trong mắt trừ bỏ kinh diễm lúc mới gặp, thậm chí ngay cả một chút kinh ngạc đều không có, khó được người đối mặt với hắn còn có thể như vậy lạnh nhạt tự nhiên vậy, trong lòng hắn nhất thời dấy lên một tia hứng thú.

"Này, ta biết ngươi không phải Lăng Tuyệt Trần!" Thanh âm khêu gợi, nếu không nhìn thân hình hắn, ai có thể liên tưởng đến hắn cùng với nữ tử tương tự đây.

Lăng Tuyệt Trần bước chậm dần, vẫn chưa quay đầu, thế giới này không phải là thế giới nàng có khả năng hiểu hết, không biết chút gì, nàng cũng không muốn tìm hiểu, chỉ là ……"Ta là Lăng Tuyệt Trần!" Đúng vậy, nàng chính là Lăng Tuyệt Trần, vô luận là thân thể, hay là một linh hồn di giới trong cơ thể, các nàng đều là tên là Lăng Tuyệt Trần!

Nam tử cong khóe miệng, nàng lạnh nhạt, tựa hồ không chỉ là tự thân phát ra, chính là ngụy trang của nàng, sau lớp nguỵ lạnh như băng, là một trái tim bi thương.

"Ngươi không hiếu kỳ, nam nhân cùng chết với ngươi đi nơi nào sao?" Nhìn Lăng Tuyệt Trần xoay người định rời đi, nam thu hồi nụ cười khẽ trên mặt, đứng lên ngay thẳng, trong mắt hiện lên một tia lo lắng.

Lăng Tuyệt Trần dừng bước lại, lúc này mới quay đầu nhìn nam tử, mắt khép lại suy tư, hắn biết nàng đến từ dị giới, như vậy, hắn sẽ biết Dạ đi nơi nào, còn sống không?

https://thuviensach.vn

"Điều kiện gì?" Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu, hắn nếu đã chắn đường nàng, tất là sớm có chuẩn bị.

Một cái búng tay, nam tử nhẹ điểm mũi chân, thân hình bay tới trước người Lăng Tuyệt Trần, đối mặt bóng dáng thình lình nhảy tới, Lăng Tuyệt Trần theo bản năng lui về phía sau hai bước, trong mắt lạnh, hiện lên nguy hiểm trong nháy mắt. Nàng không cảm giác được tu vi của hắn, liền biết tu vi của hắn so với nàng cao hơn không chỉ một chút.

"Lục lão đầu có vật đó, ta cũng muốn có nó!" Nam tử nhíu mày, một tay khinh vén tóc mai bản thân, nếu như không có hầu kết kia, nếu ngực to một chút, thật sự sẽ bị người khác hiểu lầm là nữ tử.

Lăng Tuyệt Trần nhíu mi, hắn cũng là muốn dược sao?

Dược sao? Việc rất nhỏ, dù sao cũng có việc cầu người! Ngẩng đầu đánh giá nam tử, một cái ngẩng đầu, lại cúi đầu, nếu lúc này có người thấy sẽ phát hiện hai người đứng dối diện nhau đúng là ‘ hài hòa ’ như vậy. Nhìn chằm chằm vào nam tử, trong lòng có chút hốt hoảng, mới mở miệng nói : "Ta cần cây mạt dược!"

Nam tử bị nàng nhìn có chút hốt hoảng, điểu chỉnh tâm tình xong, muốn mở miệng thì nghe thấy lời của nàng, thiếu chút nữa không có thể ổn định thân hình: "Không sao, trong phòng ta có rất nhiều, tùy ngươi chọn!" Nam tử cảm thấy tự hào cười cười, đại lục này dược liệu cực kỳ quý hiếm, muốn tìm cũng chưa chắc có thể tìm được dược liệu tốt, hắn không có gì ham mê, chính là thích thu thập dược liệu!

Có rất nhiều?

Nghe thấy những lời này, Lăng Tuyệt Trần mắt lạnh hiện lên một tia vui sướng, trời mới biết nơi này dược liệu có bao nhiêu khó tìm, huống chi là dược liệu tốt! Bất quá, nàng lúc này mới nhớ tới một cái vấn đề mấu chốt: "Ngươi là ai? !"

https://thuviensach.vn

Nam tử ý cười trên mặt vặn vẹo, nàng thế nhưng không biết hắn là ai! Một tay đặt bên miệng, ho nhẹ hai tiếng: "Khụ khụ, ngươi nghe cho kỹ, bản nhân chính là giáo sư kiếm khí của Thánh Vực học viện, người gặp người thích, phong lưu phóng khoáng, sức quyến rũ vô hạn, đạo sư chịu vạn người nữ tử kính ngưỡng —— Mộ Dung Tư!"

Khóe miệng Lăng Tuyệt Trần hung hăng run rẩy, tên siêu cấp tự kỷ: "Là tên già nua vạn danh nữ nhân mê à!"

"Ặc, làm sao ngươi biết!" Mộ Dung Tư thốt ra, lập tức ý thức được bị đùa giỡn: "Từ tám mươi, cho tới một tuổi, đều là phi thường kính ngưỡng ta!" Tuy rằng năm đó vô số nữ tử yêu mến hắn nay không phải xuống hoàng tuyền cũng là gần xuống mồ, bất quá, hắn có thể nói đó đích thực là lời nói thật.

Lăng Tuyệt Trần luôn luôn đối mặt bất cứ chuyện gì đều có thể thản nhiên, hôm nay xem như bị hai đạo sư tại học viện này hoàn toàn đánh bại. Nơi này con người thế nào vậy, không phải là nơi này có vấn đề đi! Hay là, nơi này là một khu bệnh viện tâm thần? (Sặc =]]z) Nghĩ đến đây, nhìn nhìn nam tử đang tự kỷ, Lăng Tuyệt Trần theo bản năng lui về phía sau hai bước. Vì để mình sống lâu thêm, nàng quyết định phải rời xa Mộ Dung Tư khó hiểu này.

Nhìn bóng lưng Lăng Tuyệt Trần đột nhiên rời khỏi, Mộ Dung Tư hơi hơi nhíu mi, một tay khẽ vuốt vật trong lòng, ánh mắt thêm sâu, suy nghĩ lâm vào trầm tư:

Nhớ kỹ, nhất định phải một mình giao cho Lăng Tuyệt Trần!

Trong đầu, hiện lên lời đại trưởng lão trước khi bế quan nói với hắn, suy nghĩ tới chuyện này, lập tức nhìn chung quanh đánh giá không ngừng, không có người? Này không phải là một mình liền đưa cho nàng sao? Bất quá là vấn đề sớm hay muộn!

https://thuviensach.vn

"Lăng Tuyệt Trần!" Điểm nhẹ mũi chân, đuổi theo cước bộ Lăng Tuyệt Trần, đứng ở trước mặt nàng một tay giơ ra chặn đường nàng.

"Có việc?" Lăng Tuyệt Trần theo bản năng lui về phía sau hai bước, có chút phòng bị nhìn Mộ Dung Tư đã thu hồi vẻ mặt ngả ngớn, ánh mắt đầy nghiêm túc.

Cái trán hiện lên vô số hắc tuyến, bộ dạng hắn chẳng lẽ thực sự làm cho người ta e sợ tránh không kịp như vậy sao? Vì bình ổn lửa giận của mình, hắn đem vật trong lòng đưa cho Lăng Tuyệt Trần: "Này, chính ngươi xem đi!"

Lăng Tuyệt Trần nghi hoặc nhìn ánh mắt Mộ Dung Tư, chậm rãi tiếp nhận gương trong tay hắn, này, không phải lớn lên giống nữ nhân, ngay cả ham mê cũng là như nữ nhân gì đó đi, hay là, là biến thái?

Có chút đau đầu phủ trán, chẳng lẽ đây là cái gọi là nữ nhân thông minh sao? Bất đắc dĩ, vì không muốn bị nàng làm ngã gục, chỉ phải nhắc nhở nàng: "Cái này gọi là gương đồng âm dương, có thể để tin nhắn lại đưa cho ngươi, thí dụ như, là cái thứ từ cái thế giới kia của ngươi? —— Computer!" Đúng vậy, đại trưởng lão chính là nói với hắn như vậy.

Tỷ như Computer? Lăng Tuyệt Trần nghi hoặc không thôi, hắn là làm sao mà biết được! Mộ Dung Tư nhún nhún vai, tỏ vẻ hắn không muốn nhiều lời: "Ngươi chỉ cần cầm nhẹ chỗ thuỷ tinh màu đỏ là được!"

Mang theo một tia nghi hoặc cùng bất an trong lòng, Lăng Tuyệt Trần vươn ra ngón tay, run nhè nhẹ ấn xuống đá thủy tinh màu đỏ, đột nhiên ……

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Lần Đầu Giao Thủ

Trong gương phát ra ánh sáng chói mắt, chậm rãi tụ lại một chỗ, gió lay động thổi bay bay mái tóc dài của nàng, khẽ buông tay, gương chậm rãi bay vào giữa không trung rồi xoay tròn rất nhanh, đột nhiên dừng lại, mặt kính bị ánh mặt trời chiếu xuống cùng với vô số ánh sao lấp lánh màu vàng, trên không trung hiện ra một hình ảnh mơ hồ. Mộ Dung Tư thấy vậy, nâng tay ép nội lực vào kiếm khí, theo kiếm khí khống chế vô số ánh sao lấp lánh, hình ảnh dần dần rõ ràng.

Hình ảnh rõ ràng phát ra ánh sáng âm u đem Lăng Tuyệt Trần gắt gao vây quanh, nhìn bóng dáng tựa hồ đã cách xa nhau ngàn năm, ngụy trang của Lăng Tuyệt Trần rốt cuộc không thể kiên trì, nước mắt như vỡ đê ở trên mặt nàng tàn sát bừa bãi.

Hình ảnh hiện ra, là một nam tử sắc mặt tái nhợt, còn có nụ cười ấm áp nhưng tái nhợt kia, ôn nhu trong mắt của hắn, tựa hồ chỉ thuộc về nàng.

Dạ, đó là Dạ! Thế nhưng lại là Dạ!

Trong lòng Lăng Tuyệt Trần vô cùng khiếp sợ, trong mắt là hối hận, là kích động, là vui mừng, cùng bi thương ……

‘Trần, ta biết mạng không còn bao lâu nữa, lão nhân nói ngươi ở nơi đó sống rất tốt, ta đã an tâm, xin nhất định phải chiếu cố bản thân thật tốt, cùng tình yêu của ta, nhất định phải hạnh phúc, không cần quá cố chấp! Không cần lo lắng, lão nhân nói qua, chỉ cần âm dương gương đồng còn tồn tại, đoạn thoại này, hình ảnh này sẽ vĩnh viễn tồn tại! Ta cũng có thể dừng hình ảnh trong nháy mắt này, vĩnh viễn nhìn ngươi! ’

https://thuviensach.vn

Thanh âm nam tử khàn khàn, mang theo bất đắc dĩ thở dài, nhưng cũng thấy đủ, ít nhất hắn còn có thể thấy nàng là tốt rồi. Nam tử vươn tay, muốn mơn trớn mặt Lăng Tuyệt Trần, lại chỉ có thể nhìn bàn tay bán trong suốt của mình, như gió xuyên qua kiều nhan của nàng, lăng lăng nhìn tay bản thân xuyên qua lại không chạm được nàng, cong khóe miệng tự giễu, hắn như thế nào đã quên, người đã chết đi không còn thân thể, làm sao có thể chạm vào nàng!

Nghe lời nam tử nói, cố lau nước mắt nhìn về phía Mộ Dung Tư, Mộ Dung Tư gật đầu với nàng: "Quả thật như thế, bất quá, lời của hắn cũng chỉ có thể hạn chế một đoạn này, ngươi không thể cùng hắn đối thoại!" Lăng Tuyệt Trần lúc này mới nở nụ cười, tươi cười đầu tiên, phát ra từ nội tâm chân thật nhất từ khi đến thế giới này.

Nhìn một màn này, Mộ Dung Tư hơi giật mình, nụ cười kia giống như ánh nắng mặt trời, hắn mới phát hiện, nguyên lai khi nữ nhân cười không chỉ có nhu nhược, còn có thể tự nhiên như vậy, giống như là nụ cười đẹp nhất thế giới, thật hồn nhiên, thật chói mắt!

Đột nhiên, một cây trường tiên màu vàng, mang theo nội lực không thể bỏ qua, đánh úp về phía gương đồng giữa không trung, Lăng Tuyệt Trần bị u quang bao phủ còn không kịp thu lại nụ cười vui vẻ trên mặt, nhất thời cứng lại, mũi chân điểm nhẹ, vung mạnh tay lên chụp cái gương trong không trung, thân thể rơi xuống, đứng trên mặt đất, còn không kịp nhìn về phía cái gương trong tay mình, lại nghe thấy thanh âm vật nọ rơi xuống tan nát.

Chậm rãi mở ra nắm chặt bàn tay, lại chỉ có kia thoát phá kính diện, nàng không dám ngẩng đầu nhìn Thiên Không, nàng đã ở sợ hãi, nàng không muốn tin tưởng! Không trung bóng người đã ở dần dần biến mất , bất quá nháy mắt công phu, về điểm này điểm tinh quang mất đi âm dương gương đồng tụ tập, cũng theo nhất tịch xuân phong phiêu tán mà đi.

https://thuviensach.vn

Hoảng hốt ngẩng đầu, không bỏ sót bóng người biến mất, trong mắt tràn đầy bi hận, vì sao, vì sao ngay yêu cầu xa vời này cũng không thể để cho nàng có được. Vì sao ngay cả hi vọng cuối cùng của nàng đều phải đánh vỡ, vì sao người duy nhất tín niệm trong lòng lại theo gió phiêu tán như vậy!

Mộ Dung Tư kinh ngạc xoay người, nhìn đột nhiên xuất hiện mấy người, khẽ nhíu nhíu mày, có chút lo lắng nhìn ánh mắt Lăng Tuyệt Trần.

Tiếp đó xuất hiện bóng dáng màu đỏ của Sở Dạ Phong, một thân áo trắng Bắc Thần Hàn, Kỳ Kiếm Vũ y phục màu tím đẹp đẽ quý giá, Yến Nam Hiên áo xanh nội liễm, phía sau Kỳ Kiếm Vũ là Kỳ Nhược Tuyết hung hăng nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần, còn có Lăng Mặc Phỉ một thân cẩm phục xanh biếc.

Lăng Tuyệt Trần ngoái đầu nhìn lại, đồng tử màu đỏ mang theo thị huyết, xơ xác tiêu điều, thẳng tắp quét về phía bên cạnh Bắc Thần Hàn, Bắc Thần Thư Vũ một tay cầm trường tiên màu vàng, là nàng!

Bắc Thần Thư Vũ nhìn ánh mắt thị huyết của Lăng Tuyệt Trần, không khỏi nắm chặt trường tiên trong tay, có chút sợ hãi tránh sau Bắc Thần Hàn, sợ hãi hô lên: "Ca ca ~"

Bắc Thần Hàn theo bản năng đứng chắn trước người Bắc Thần Thư Vũ, ngăn trở ánh mắt thị huyết của Lăng Tuyệt Trần, một tay nắm thật chặt đai lưng. Dù trong lòng hắn đối với Lăng Tuyệt Trần có một chút nghi hoặc cùng hứng thú, nhưng cũng bất quá là một chút mà thôi, thời khắc mấu chốt, hắn vẫn chú ý bảo hộ muội muội duy nhất của hắn.

Thấy vậy, Lăng Tuyệt Trần trào phúng cong khóe miệng, Tiểu Bạch trong lòng hiểu ý nhảy vào lòng Mộ Dung Tư, hai mắt phẫn hận nhìn Bắc Thần Thư Vũ tránh sau Bắc Thần Hàn, lúc này chủ nhân là tức giận thật sự, tức giận cực độ nhất từ trước tới nay!

https://thuviensach.vn

Đem mảnh vở gương đồng cầm trong tay hung hăng hướng Bắc Thần Hàn, nhẹ nhàng kiễng mũi chân, tụ huyền khí, thân thể nhiễm màu xanh xoay tròn đánh úp về phía huynh muội Bắc Thần.

Bắc Thần Hàn nhíu nhíu mày, nhìn mảnh vỡ gương đồng, vung tay lên, ống tay áo rộng thùng thình đem mảnh gương vỡ qua một bên, nhất thời thoát khỏi chiêu thức sắc bén kia, ‘phập phập ’ chỉnh tề xếp hàng ở trên thân cây. Ngước mắt thì liền nhìn thấy thân thể màu xanh, một tay đem Bắc Thần Thư Vũ qua một bên, thân hình xoay tròn, vạt áo họa cong lên.

Một chưởng thất bại, hai chân nhẹ điểm lên vách tường, lại bật về, trong ta đã cầm trường kiếm màu lam, muốn lấy mạng Bắc Thần Hàn. Bắc Thần hàn thấy vậy khẽ giật mình, có thể tu luyện huyền khí, còn có thể luyện kiếm khí? Không phải nói không thể đồng tu à? Đến tột cùng là nàng rất giỏi che dấu, hay là ……

Ngay lúc đó, sau khi hoàn hồn liền vận huyền khí màu lam, huyền khí hình thành một cái khiên cách mũi kiếm một tấc liền dừng lại. Lăng Tuyệt Trần nheo mắt, trong tay dùng lực lại phát hiện căn bản là không thể di động nửa phần, đây là chênh lệch cấp bậc sao?

Tay Phải Bắc Thần Hàn chống đỡ kiếm khí, tay trái lại tụ huyền khí, đánh úp về phía Lăng Tuyệt Trần, đối mặt với nguy hiểm, hắn cũng không nương tay, huống hồ lại là một nữ nhân muốn tính mạng của hắn!

Nhìn huyền khí màu lam của Bắc Thần Hàn, mọi người không khỏi hít một hơi lãnh khí, đây là một kích dùng toàn lực nha!

"Ca ca ~" Bắc Thần Thư Vũ kinh hô, nàng cũng không phải có ý muốn lấy mạng Lăng Tuyệt Trần, nàng chỉ là thấy khuôn mặt trong không trung kia, mới có thể trong cơn tức giận hủy gương đồng.

Khoé miệng Yến Nam Hiên vẫn nở nụ cười như cũ, cứ như tâm tình của hắn ở thời điểm náo cũng đều không chịu ảnh hưởng. Kỳ Kiếm Vũ

https://thuviensach.vn

khiếp sợ nhìn Bắc Thần Hàn, Bắc Thần Hàn cũng không cần ra tay mạnh vậy, hôm nay đây là làm sao vậy? Tuy rằng hắn cũng thích khi dễ Lăng Tuyệt Trần, nhưng cũng không hy vọng nàng chết. Kỳ Nhược Tuyết cùng Lăng Mặc Phỉ không lộ biểu cảm gì, hai người liếc nhau, đều tự giơ giơ lên khóe miệng.

Sở Dạ Phong khẽ nheo mắt, tay nắm thật chặt dưới thân, lại thủy chung không ra tay tương trợ. Ánh mắt Mộ Dung Tư đen lại, một tay ngưng tụ một cỗ kiếm khí, vận sức chờ phát động, lại nhịn không được muốn nhìn xem Lăng Tuyệt Trần lúc mấu chốt, thế này mới vẫn cố nén không ra tay.

Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, trên mặt thay bằng biểu tình ngưng trọng, trường kiếm thu hồi, trong lòng bàn tay trái xuống ở trước ngực tạo một cái thủ ấn lan hoa chỉ, nói nhỏ một tiếng, hai tay chập lại, lòng bàn tay tùy thời tách ra hướng về phía Bắc Thần Hàn.

Chỉ thấy một dòng nước màu xanh lục chặn huyền khí màu lam của Bắc Thần Hàn đánh ra, lúc hai dòng lực chạm nhau, trong sân nhất thời phát ra một tiếng vang chói tai, Lăng Tuyệt Trần cùng Bắc Thần Hàn đều thối lui hai bước thế này mới đứng vững thân hình.

Liền ngay cả Mộ Dung Tử cùng Sở Dạ Phong cũng không chặn được lui về phía sau hai bước, những người khác thì không cần nói, dĩ nhiên thối lui đến ngoài năm trượng.

Bắc Thần Hàn kinh ngạc nhìn Lăng Tuyệt Trần, hắn lam cấp trung cấp dùng một kích toàn lực, thế nhưng bị nàng thanh cấp trung cấp cản lại, đây là tình huống thế nào, hắn thuộc kim hệ chú trọng là công kích, không thể tưởng được phòng ngự của thủy hệ thế nhưng chặn lại được.

Một bên nhìn mọi người đều kinh ngạc, ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Lăng Mặc Phỉ đang cúi mắt. Cảm giác tầm mắt của mọi người, Lăng

https://thuviensach.vn

Mặc Phỉ nhún nhún vai, đây là không có khả năng, dưới tình huống lam cấp công kích rất mạnh, thanh cấp phòng ngự thế nhưng lại phá giải không hề tổn thương gì! Xem thực lực trước mắt của nàng đều không được!

Mộ Dung Tư thầm nghĩ không ổn, loại tình huống này là không thể đoán trước, làm sao nói với đại trưởng lão được!

Sở Dạ Phong khẽ nheo ánh mắt, lông mi khẽ run, nhưng cũng không có động tác dư thừa nào, tựa như bất cứ chuyện gì cũng không thể khiến lòng hắn nổi lên một chút gợn sóng. Yến Nam Hiên mặt không chút thay đổi nhìn, Kỳ Kiếm Vũ trợn to hai mắt, không dám tin nhìn Lăng Tuyệt Trần, có chút hoài nghi nhìn Bắc Thần Hàn, người này không phải là thủ hạ lưu tình chứ.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Như Vậy Cũng Có Thể Thăng Cấp

Trận này có vẻ hai đối thủ đánh tay ngang, trên thực tế trong lòng Lăng Tuyệt Trần hiểu được, nàng vẫn thua, cấp bậc đúng là vẫn còn cách xa. Âm thầm ra sức, cố áp chế cỗ máu tươi đang chực trào khỏi miệng.

Nhìn nam tử áo trắng đối diện đang cúi đầu trầm tư, Lăng Tuyệt Trần cắn răng nhìn về phía bắc Thần Thư Vũ đang gắt gao lôi kéo tay áo Kỳ Kiếm Vũ, trong đầu lại hiện lên hình ảnh vừa rồi.

Hắn vĩnh viễn biến mất ……

Ý nghĩ đó lại cắn nuốt tư tưởng của nàng, nuốt sống lý trí cuối cùng của nàng, một tay lập tức trước ngực, trường kiếm vốn biến mất lại bị nàng nắm chặt ở trong tay, tụ toàn bộ kiếm khí, thẳng hướng đầu sỏ hủy âm dương gương đồng.

Vừa mới bình ổn nhịp tim phập phồng, mọi người thấy vậy, tâm lại treo tận cổ họng, Lăng Tuyệt Trần ơi Lăng Tuyệt Trần, nhìn bộ dáng Bắc Thần Hàn đã không có ý định động thủ lần nữa, vì sao ngươi còn muốn động thủ với Bắc Thần Thư Vũ, người nào không biết Bắc Thần Hàn chính là điển hình của cuồng muội muội. Bất quá, mọi người là bạn tốt nhiều năm, ai cũng không ra tay, chỉ là ở một bên yên tĩnh nhìn.

Bắc Thần Hàn vốn là lâm vào trầm tư, mũi chân nâng nhẹ, một tay chưởng khí, khí thế như chẻ tre, mọi người chỉ thấy một bóng người phủ đầy huyền khí màu lam, thẳng hướng phía sau Lăng Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

Nhìn kiếm khí tiến về phía mình, Bắc Thần Thư Vũ theo bản năng lui về phía sau, thẳng đến thối lui đến cạnh tường, hai mắt sợ hãi nhìn trường kiếm càng lúc càng gần, hai tay gắt gao cầm lấy vạt áo bảnthân, giờ phút này nàng đã muốn quên dùng huyền khí của mình để đối kháng với kiếm khí đã yếu ớt trước mặt.

Ngay lúc mũi kiếm sắp sửa đâm vào yết hầu Bắc Thần Thư Vũ nhất thời bị đình chỉ, huyền khí từ phía sau, làm cho nàng không thể đâm tới. Theo bản năng, Lăng Tuyệt Trần xoay người, trường kiếm để ngang trước ngực, trường kiếm màu lam chặn tiến công của huyền khí màu lam. Bắc Thần Hàn toả ra hơi thở áp bách khiến Lăng Tuyệt Trần không thể hô hấp, máu tươi vừa mới cưỡng chế không thể khống chế được, liền một hơi, khóe miệng tràn ra tơ máu.

Đối mặt Bắc Thần Hàn gia tăng lực công kích huyền khí, Lăng Tuyệt Trần cũng chỉ có thể đem toàn bộ huyền khí bản thân tụ lại trên trường kiếm, đây là mười phần hợp lại!

Lăng Tuyệt Trần cắn răng, nàng phát hiện mình huyền khí trong đan điền càng ngày càng ít, nàng vốn bị thương, căn bản là không thể cùng so với Bắc Thần Hàn cao hơn nàng ba cấp. Cắn răng một cái, rõ ràng nếu tiếp tục, cứ như vậy nàng cho dù khêng chết cũng muốn nửa chết nửa sống, hiện tại liều mạng có lẽ có thể thiếu chịu một chút đả thương.

Hai mắt Bắc Thần Hàn tìm tòi nghiên cứu nhìn chằm chằm vào nữ nhân đối diện không chút nào yếu thế, tuy rằng vẻ mặt của nàng thần thái tự nhiên, nhưng là căn cứ vào huyền khí không ổn định kia, hắn biết, nàng kiên trì không được bao lâu. Trong lòng hắn lần đầu tiên có chút trắc ẩn, dù sao cũng là Thư Vũ sai trước, hắn cũng không thể đuổi tận giết tuyệt!

Lăng Tuyệt Trần đang muốn đem huyền khí cùng kiếm khí kết hợp, lại phát hiện trong đan điền có thứ gì đó rục rịch, cảm thấy tò mò rất nhiều,

https://thuviensach.vn

thấy Bắc Thần Hàn đột nhiên thu tay lại, thân hình đã bay tới bên cạnh Bắc Thần Thư Vũ, đem nàng bảo hộ trong ngực.

Huyền khí bản thân có chút không bị khống chế, bên trong đan điền có thứ không rõ đang xáo động, nàng lúc này căn bản là không rảnh bận tâm Bắc Thần Thư Vũ, lập tức liền thu hồi trường kiếm, thân hình đáp xuống, hai đầu gối gập lại, ngồi xuống đất, đôi tay áp trước ngực, cố gắng muốn áp chế thứ không rõ trong đan điền.

Tiểu Bạch một bên cảm nhận được thần thức truyền đến, đột nhiên giữ vững tinh thần, chạy đến bên người Lăng Tuyệt Trần ngoan ngoãn ngồi, tầm mắt không tốt liếc về phía Bắc Thần Thư Vũ được Bắc Thần Hàn bảo hộ trong ngực.

Nàng áp chế càng mạnh, huyền khí trong đan điền không bị khống chế liền bắn ngược lại càng lợi hại, thứ xáo động đó lại lại loạn không có chương pháp gì. Cho đến khi thái dương nàng toát ra mồ hôi lạnh, đỉnh đầu toát sương trắng khói nhẹ.

Mọi người không khỏi nghi hoặc, nàng là làm sao vậy, bị thương sao? Mọi người khó hiểu, tầm mắt đều tụ tập trên người Bắc Thần Hàn, nhận lấy ánh mắt hoài nghi của mọi người, Bắc Thần Hàn nhíu nhíu mày, hắn biết, ít nhất lúc hắn thu tay lại, Lăng Tuyệt Trần vẫn tốt!

Ngay thời điểm Lăng Tuyệt Trần sắp không thể kiên trì, trong cơ thể hai cổ hơi thở thế nhưng không ngờ dùng tốc độ kinh người dung hợp lại, ở trong cơ thể nàng không ngừng xoay tròn, cho đến khi hoàn toàn dung hợp, mới vững vàng hoà vào trong cơ thể nàng.

Lúc này, mọi người không thể tưởng được chuyện đã xảy ra:

Chỉ thấy ngồi xếp bằng Lăng Tuyệt Trần bay lên giữa không trung, một đồ hình ngũ giác phát ra ánh sáng trắng toát đem cả người nàng gắt gao vây quanh. Áng sáng màu trắng càng ngày càng mạnh, tất cả mọi người

https://thuviensach.vn

theo bản năng nâng tay ngăn ánh sáng, cho đến khi người bên ngoài không nhìn bóng dáng Lăng Tuyệt Trần, bạch quang mới dừng tâng thêm ánh sáng.

Mọi người lại kinh ngạc, bọn họ đều là cường giả tu luyện, một màn này tự nhiên là vô cùng quen thuộc, từ lúc bọn họ sinh ra tới nay liền vẫn thấy một màn này, cũng đều trải qua rất nhiều lần!

Thăng cấp?

Đúng vậy, chính là thăng cấp!

Bọn họ chưa bao giờ biết, bộ dạng này cũng có thể đủ thăng cấp!

Cùng người cao cấp hơn mình thi đấu cũng có thể thăng cấp, ở trong lịch sử cũng xuất hiện qua không ít, nhưng là, hôm nay tận mắt gặp vẫn là lần đầu! Bọn họ thăng cấp đều là chính mình không ngừng tu luyện, mới thành công.

Kỳ Nhược Tuyết cùng Lăng Mặc Phỉ nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra một tia ngoan lệ, gật đầu hiểu ý, hai người thế nhưng đều tự đem huyền khí tụ tập trong tay, đột nhiên vung lên, đánh úp về phía bạch quang chói loá đang thăng cấp kia.

Mọi người đang trầm tư thấy vậy, đang muốn ngăn cản lại căn bản là không còn kịp, huyền khí của các nàng, đã muốn đánh về phía Lăng Tuyệt Trần.

"Nhược Tuyết!" Kỳ Kiếm Vũ thấy vậy, ánh mắt trách cứ thẳng tắp nhìn chằm chằm Kỳ Nhược Tuyết đang tà ác gợi lên khoé miệng, muội muội như vậy làm cho hắn thất vọng đau khổ! Từ khi nào thì bắt đầu, muội muội hắn yêu thương đã muốn thay đổi, trở nên khác hắn như vậy!

https://thuviensach.vn

Ngay lúc hai cổ huyền khí sắp đánh tới Lăng Tuyệt Trần, thời điểm ngàn quân nguy kịch, một chút huyền khí màu tắng gần trong suốt, dễ dàng đem hai cổ huyền khí xanh đậm cùng xanh nhạt hoá giải.

Mấy người ngẩng đầu nhìn người từ nãy tới giờ vẫn ở đây, trên mặt tức khắc thay một chút tôn kính, liền ngay cả Sở Dạ Phong đều thập phần ăn ý cúi đầu trước người đứng cùng một chỗ từ nãy tới giờ: "Lục đạo sư!" Đồng thanh nói, mang theo nam tính hùng hậu cùng nữ tính mềm mại, trong giọng nói không chút nào không thiếu khuyết kính trọng. Nói giỡn, lục đạo sư nhưng là đạo sư thần cấp trung cấp, nếu không phải gần mười năm nay vẫn không có thăng cấp, chỉ sợ sớm đạt tới tu vi thánh cấp ngàn năm hiếm thấy.

"Các ngươi làm cái gì vậy!" Thanh âm không giận mà uy, không giống với Lăng Tuyệt Trần vừa rồi chứng kiến, ánh mắt lạnh lẽo đảo qua Lỳ Nhược Tuyết cùng Lăng Mặc Phỉ.

Kỳ Nhược Tuyết cùng Lăng Mặc Phỉ cúi mâu không nói, dù sao cũng là các nàng sai, muốn lấy tánh mạng Lăng Tuyệt Trần.

"Hừ, các ngươi trong mắt rốt cuộc còn có bản tôn không!" Lục đạo sư giận dữ mắng mỏ hai người, ở trong mắt người khác, hắn uy nghiêm mà thần thánh không thể xâm phạm.

"Lục đạo sư, chúng ta ……" Kỳ Nhược Tuyết đang muốn giải thích một phen, lăng Mặc Phỉ lại nhanh tay giữ nàng lại, lắc đầu ý bảo nàng không thể nói gì!

Lục đạo sư trách cứ nhìn Mộ Dung Tự vuốt chóp mũi, nhìn nhìn Lăng Tuyệt Trần đang thăng cấp, nha đầu kia, quả nhiên không làm hắn thất vọng.

Lúc này ai cũng đều không có nói nữa, chính là đứng sau Lục đạo sư, lẳng lặng nhìn.

https://thuviensach.vn

Mồ hôi trên trán Lăng Tuyệt Trần không ngừng chảy, thân thể vừa mới bị thương cũng dần dần khôi phục, hai cổ huyền khí, không, hiện tại đã muốn dung hợp cùng một chỗ, đều là vì nàng sử dụng huyền khí!

Bạch quang dần dần bình ổn, đồ hình ngũ giác biến mất, Lăng Tuyệt Trần từ giữa không trung chậm rãi rớt xuống, đứng lên vỗ vỗ vạt áo bản thân, mặt mày đang không còn tái nhợt như lúc nãy, nét mặt nháy mắt toả sáng, so với lúc trước lại tăng thêm vài phần thành thục.

Nguyên lai đây là đặc quyền khi thăng cấp, thân thể khôi phục không nói, nội lực thêm cường đại làm cho tinh thần nàng tăng gấp trăm lần. Lắc lắc cái cổ cứng ngắc, quay đầu lại chỉ nhìn thấy mọi người im lặng không tiếng động.

"Ha ha ha, nha đầu, thăng cấp thế nào?" Lục đạo sư thấy Lăng Tuyệt Trần đã khôi phục, cười lớn tiến lên, không ngừng đánh giá nàng.

Lăng Tuyệt Trần cong khóe miệng, một tay ngưng tụ huyền khí, huyền khí màu lam nhạt tụ thành một hình cầu màu lam, đánh vào hồ sen cách mọi người mười trượng, nhất thời ‘oanh’ một tiếng, nước trong hồ sen bị chấn động bay lên cao tận mười trượng.

Huyền khí màu lam nhạt?

Trời ạ, từ thanh cấp trung cấp nhảy trở thành lam cấp sơ cấp! Nàng thế nhưng nhảy tới hai cấp!

"Không sai, không sai, không hổ là kỳ tài lão phu coi trọng!" Lục đạo sư cười vuốt vuốt chòm râu bản thân, nhìn ánh mắt Lăng Tuyệt Trần càng thêm đắc ý.

Xem đi, đây là cái gọi là bất công, đối với bọn họ tự xưng bản tôn, đối với Lăng Tuyệt Trần tự xưng lão phu, đối mặt bọn họ nghiêm cẩn hà khắc,

https://thuviensach.vn

đối mặt Lăng Tuyệt Trần, nàng thế nhưng dựa vào trưởng bối lớn tuổi, từ ái thêm từ ái!

Tiểu Bạch hiển nhiên bất mãn Lăng Tuyệt Trần chỉ lo cùng Lục đạo sư nói chuyện, nhảy nhảy vào trong lòng Lăng Tuyệt Trần, nhẹ nhàng cọ xát khuôn mặt nhỏ nhắn, bộ dáng giống như tiểu hài tử đòi kẹo.

Chủ nhân thăng cấp, thật tốt! Liền ngay cả hắn, khế ước thú cùng chủ nhân cũng thăng một cấp, hắn hiện tại nhưng là lục tinh thần thú danh chấn, chỉ cần lại thăng cấp một lần, hắn chắc chắn thành thánh thú danh chấn ai cũng ngượng mộ! Nhìn chủ nhân thăng cấp tốc độ, tin tưởng ngày đó ngay tại cách đó không xa, sắp tới nha! Trong lòng Tiểu Bạch, tràn đầy đắc ý, kia bộ dáng cùng Lục đạo sư không hề chênh lệch.

Lăng Tuyệt Trần cũng gợi lên khóe miệng, nàng thăng cấp tự nhiên cao hứng, bất quá không thể tưởng được nàng thăng cấp thế nhưng ngay tiếp theo Tiểu Bạch cũng thăng cấp, đây chính là thu hoạch ngoài dự liệu đây!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Không Hiểu Chân Tình

Lăng Tuyệt Trần không nói gì, xoay người nhìn về phía mảnh gương vỡ găm chỉnh thành hàng trên đại thụ, trong mắt không thấy niềm vui sướng nên có khi thăng cấp, chỉ có không tay cùng lưu luyến không thể che dấu. Giờ khắc này, nàng không còn lớp ngụy trang lạnh như băng nữa, một thân xanh ngọc hoà vào biển rộng, không ngừng trôi dạt không có mục đích, đơn bạc không ai giúp đỡ, cả người bị cô tịch cùng bi thương vây quanh.

Chậm rãi tiến lại, ngón tay trắng nõn thon dài đem mảnh kính đồng loạt gở xuống, tay cẩn thận nhặt lấy. Chỉ có bàn tay ôm mảnh gương vỡ, chứa đựng ôn nhu tín niệm duy nhất trong nội tâm nàng.

Gom mảnh gương lại, không bao giờ có thể khôi phục nguyên dạng nữa, chỉ im lặng nằm trong lòng bàn tay nàng. Kính vỡ không thể lành lại, tại thế giới xa lạ này, nàng thủy chung vẫn chỉ có một mình, ngay cả một tia ảo tưởng cũng không thể có được!

Từng ôn nhu hồn nhiên đều đã cách xa nàng, này đều trở thành đã từng. Vì sao cho nàng một tia hi vọng lại nhanh đánh vỡ một cách vô tình như vậy, cả đời nàng chẳng lẽ chỉ một mình trôi qua như vậy!

Đôi mắt rưng rưng khép lại, muốn rời khỏi cái nơi dù đủ tư cách ở nhưng lại khiến nàng không khống chế được này. Không hề phát hiện, lòng của nàng run rẩy, ngay cả chân của nàng bước đi cũng run run.

Tựa hồ bi thương xuyên thấu cả người nàng cuốn hút mọi người ở đây, tầm mắt mọi người đều theo sát bóng dáng màu lam kia. Một người có thể

https://thuviensach.vn

như vậy nhẫn nại chính mình đến cực hạn, lại đơn bạc vì một khối gương mà ra tay quá nặng,có thể thấy được vị trí cái gương kia trong lòng nàng trọng yếu đến cỡ nào!

Bắc Thần Thư Vũ cắn răng cúi mắt, nàng thật không phải là cố ý, nàng chỉ là chưa từng nghĩ cái gương kia đối với Lăng Tuyệt Trần lại trọng yếu như vậy. Nhìn bóng lưng cô tịch của Lăng Tuyệt Trần, trong lòng nàng không khỏi sinh ra một tia trắc ẩn. Lăng Tuyệt Trần trước kia luôn quấn quít lấy ca ca đã không còn nữa, trong mắt nàng Bắc Thần Thư Vũ rốt cuộc không nhìn thấy sư mê luyến đối với ca ca, nếu có cũng chỉ là bình tĩnh không gợn sóng cùng lạnh như băng! Giờ khắc này, nàng mới cảm thấy kỳ thật Lăng Tuyệt Trần cũng không có chán ghét như vậy!

Bắc Thần Hàn khẽ híp mắt lại, hai tay dưới tay áo nắm chặt, sóng mắt lưu chuyện làm cho người ta không thấy rõ suy nghĩ. Tuy rằng trước kia với Lăng Tuyệt Trần cũng không có hảo cảm, nhưng cũng không nghĩ muốn đưa nàng vào chỗ chết, xuất toàn lực với nàng hoàn toàn là bản năng, là một cường giả Đại Tân sinh, muốn tiến tới thành công cũng phải trải qua rất nhiều nguy hiểm, một khi gặp gỡ đối thủ đáng tầm, cho tới bây giờ đầu sẽ không có điều cố kỵ! Cho nên, ra tay nặng như vậy với Lăng Tuyệt Trần, cũng là ra ngoài dự liệu của hắn!

Thân ảnh áo xanh tung bay, cái phiến (cây quạt) trong tay Yến Nam Hiên lên xuống không ngừng, như nghĩ tới cái gì, đôi mắt gắt gao nhìn sau lưng Lăng Tuyệt Trần. Khóe miệng thủy chung đều là giơ lên, từ đầu đến cuối hắn tựa hồ cũng chỉ là một người qua đường đứng một bên xem náo nhiệt mà thôi.

Kỳ Kiếm Vũ chỉ chớp mắt to, hai mắt tò mò nhìn, nếu có thể, hắn thật muốn tiến lên hỏi Lăng Tuyệt Trần một chút, nàng rốt cuộc là bị gì vậy. Vì sao từ khi bị Bắc Thần Hàn hưu nàng lại bỗng toả sáng kỳ dị, trở thành một ' thiên kiều chi tử ' !

https://thuviensach.vn

Kỳ Nhược Tuyết cùng Lăng Mặc Phỉ nhìn nhau, đều thấy âm tàn dấu sâu trong mắt nhau, móng tay sớm cắm vào lòng bàn tay mà không biết.

Sở Dạ Phong lại không có biểu tình gì, một thân lửa đỏ khẽ tựa vào một cây kế bên, giầy cẩm thạch viền đỏ tựa trên cây, nhàn nhã chơi đùa lọn tóc đỏ chính mình, bộ dáng ‘ cùng ta không quan hệ ’ so với chi Yến Nam Hiên càng sâu.

"Hắn còn chưa có chết!" Có thể là không đành lòng nhìn bộ dáng Lăng Tuyệt Trần thế này, Mộ Dung Tư vội vàng vươn tay, muốn ngăn Lăng Tuyệt Trần lại, lại bị ánh mắt cảnh cáo của Lục đạo sư bên cạnh ngăn hắn lại, đành phải phẫn nộ sờ sờ cái mũi.

Lăng Tuyệt Trần ngoái đầu nhìn lại, nhìn hai đạo sư già mà không cần kính ‘ mắt to trừng đôi mắt nhỏ ’ , mắt đầy dấu chấm hỏi, quét mắt qua lại nhìn hai người.

Tránh không khỏi, Lục đạo sư hắng giọng một cái: "Hắn cùng ngươi giống nhau đều đến một thế giới không rõ, nhưng rất tốt!" Khóe mắt dư quang hung hăng trừng mắt nhìn Mộ Dung Tư liếc mắt một cái: nhìn ngươi làm ra chuyện tốt gì!

Mộ Dung Tư vô vị nhún nhún vai: ta cũng không phải cố ý, huống hồ ta chỉ là ăn ngay nói thật!

"Phải không?" Thanh âm Lăng Tuyệt Trần có một tia khàn khàn, khóe miệng cong lên, còn sống? Còn sống là tốt rồi! Chỉ là chỉ sợ kiếp này không bao giờ có thể gặp lại nữa!

Lục đạo sư gật gật đầu: "Ừ, hắn đã không còn trí nhớ trước kia, nói cách khác ••••••" Hắn thật đã quên ngươi! Đã quên hết thảy chuyện các ngươi trải qua! Đây là kiếp số của hắn.

Đã quên?

https://thuviensach.vn

"Đã quên cũng tốt! Đã quên cũng tốt!" Lăng Tuyệt Trần thất thần xoay người đi ra ngoài, là nha, đã quên cũng tốt, quên đi sẽ không thống khổ, hết thảy liền cũng có thể làm lại từ đầu, hắn như vậy, có lẽ sống tốt hơn!

"Lăng Tuyệt Trần, thực xin lỗi, ta không phải cố ý!" Cắn răng, Bắc Thần Thư Vũ vẫn là đứng dậy, nhìn Lăng Tuyệt Trần, là đại tiểu thư Bắc Thần gia, nàng vẫn là lần đầu tiên xin lỗi người khác!

Lăng Tuyệt Trần dừng bước lại, kinh ngạc quay đầu nhìn Bắc Thần Thư Vũ biểu tình rất là mất tự nhiên, người này cũng không xấu lắm! Thực hiển nhiên, ở trong mắt Lăng đại tiểu thư nàng, Bắc Thần Thư Vũ đã là xứng đáng cái tên đại tiểu thư ‘ kiêu ngạo ương ngạnh, không coi ai ra gì ’ !

Có thể là nhìn ánh mắt Lăng Tuyệt Trần làm cho Bắc Thần Thư Vũ có một tia tức giận, nàng không thể không lại nhắc lại: "Ta nhưng là thực tâm xin lỗi ngươi!"

"Ngươi cả đời này cho tới bây giờ sẽ không trải qua tình cảnh đó!" Kỳ Kiếm Vũ lại khoa trương, dựa sát người vào Bắc Thần Thư Vũ, giọng nói vui vẻ.

Bắc Thần Thư Vũ nhất thời đỏ mặt, một tay cầm trường tiên màu đỏ đánh úp về phía Kỳ Kiếm Vũ: "Tiểu tử ngươi muốn tìm cái chết có phải hay không!"

"Ta là nói thật!" Kỳ Kiếm Vũ thấy vậy nhanh chạy đi, còn không ngừng quay đầu tiếp tục cùng Bắc Thần Thư Vũ đùa giỡn.

"Ngươi còn nói ngươi còn nói!" Bắc Thần Thư Vũ liền dẫm chân chân, nhất thời thi triển huyền khí đuổi theo.

Lục đạo sư cùng Mộ Dung Tư cười nhạt thối lui, đây là thiên hạ của người trẻ tuổi, không lâu nữa bọn họ nên về hưu! Cho nên, bọn họ vẫn là

https://thuviensach.vn

đem một mảnh trời đất tự do nhường lại, mong những ngày hoà bình thế này sẽ còn tiếp diễn!

Lăng Tuyệt Trần có chút thất thần nhìn hai người đùa giỡn, cảnh tượng hài hoà này trong lòng nàng đã mong mỏi biết bao đêm! Lúc trước bọn họ, luôn là khoái hoạt không lo ! Chỉ là, không biết bắt đầu từ khi nào, hết thảy đều thay đổi, vì quyền, vì tiền!

"Cảnh còn người mất mọi chuyện đều chấm dứt!" Chỉ để lại một câu nói lạnh nhạt, khẽ lắc đầu xoay người rời đi, trường hợp như vậy, đã không còn thích hợp với nàng . Tiếng cười vui vẻ như thế, không thể làm ấm trái tim lạnh như băng của nàng!

Đi đến một sân vắng người, khẽ che trán. Không khí thoải mái không ô nhiễm, mát lạnh, gió nhẹ khẽ vuốt qua mặt, hoàn toàn không thế khói đen tràn ngập như thế kỷ hai mươi mốt.

Kinh than bay lên, người dựa vào một thân cây đại thụ, cây ngọc tiêu xanh biếc trong tay nàng xoay tròn, đặt lên môi cất lên một giai điệu động lòng người. Khi thì nhu tình như nước, khi thì bi thương đến rơi lệ, bày tỏ tâm tình lúc này của nàng.

Cho đến khi khúc nhạc kết thúc, nàng nửa nằm dưới tàng cây, hai mắt khép hờ lộ ra hàng long mi cong cong, tựa hồ còn đắm chìm trong nhạc khúc của mình chưa hoàn hồn. Đến một lúc lâu sau, một thanh âm nam tính khêu gợi vang lên: "Đây là khúc nhạc gì, vì sao ta chưa bao giờ nghe qua!" Giai điệu lạ lẫm, cũng làm hắn có cảm xúc khác thường.

Thu lại tâm tình, Lăng Tuyệt Trần cười nhạt: "Trách không được!" Nam tử này, nàng hoàn toàn đoán không ra.

Nam tử khẽ kinh ngạc, hiển nhiên không hiểu ý của Lăng Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

"Không biết không nên hỏi!" Thản nhiên liếc mắt nhìn hắn, khẽ mở môi nói.

Một thân cẩm bào lửa đỏ viền kim tuyến, áo bào thêu hình ngọn lửa màu vàng kim, đôi giày gấm cùng màu viền kim tuyến, toàn than màu đỏ chói mắt, tầm mắt mọi người đều bị hấp dẫn, như lễ rửa mắt cho mọi người. Người này quần áo rõ rang phô bày vừa chính vừa tà, một mực yên lặng không lên tiếng - Sở Dạ Phong!

Một người bình thường cũng có thể nghe ra ý tứ trong lời nói của Lăng Tuyệt Trần, huống chi Sở Dạ Phong là người thông minh! Mắt vừa chớp, thân hình chợt lóe đã ngồi xuống đối diện Lăng Tuyệt Trần, kỳ thật hắn rất muốn nói —— ngưỡng cổ nói chuyện thực mệt! Nở nụ cười xinh đẹp, tựa gần bên tai Lăng Tuyệt Trần thổi nhẹ hơi thở ấm áp, vừa lòng nhìn thân mình Lăng Tuyệt Trần run rẩy, giọng điệu kinh người nói: "Ta phát hiện, ngươi thực sự có tiềm chất phúc hắc!" Gợi lên khóe miệng, một tay bắt lấy bàn tay của Lăng Tuyệt Trần đang đánh úp về phía hắn.

Nhìn than thể hắn tới gần, Lăng Tuyệt Trần theo bản năng ngửa ra sau, nhưng phía sau là đại thụ, nàng căn bản là không có đường thối lui, hắn để sát đầu vào bên tai nàng thở nhẹ, làm cho thân mình nàng run rẩy, cảm giác tâm trạng mình bị khống chế, Lăng Tuyệt Trần nhất thời quẫn bách đến đỏ mặt.

Nghe giọng điệu trêu tức của hắn, cắn răng vươn ngón trỏ tay phải, mang theo mười phần nội lực đánh úp về phía hạ thân hắn, nhưng lại bị hắn nắm chặt cổ tay.

Sở Dạ Phong khẽ lắc đầu: " Lăng Tuyệt Trần, ngươi thật ác độc, nghĩ muốn ta đoạn tử tuyệt tôn sao!" Nhìn cổ tay mảnh khảnh kia, hắn thực hoài nghi, nàng không hề có khí lực lớn như vậy, nếu ngày đó không phải hắn tận mắt nhìn thấy, hắn thậm chí còn hoài nghi nàng rốt cuộc có phải là đại

https://thuviensach.vn

tiểu thư con vợ cả Lăng gia—— Lăng Tuyệt Trần trong truyền thuyết hay không.

"Buông tay!" Lăng Tuyệt Trần khẽ nhíu mi, nhìn bàn tay to nắm cổ tay mình, tuy rằng lực đạo vừa phải không đến mức bị đau nhưng là không thể rút lại, nàng không có thói quen có động tác hai người thân mật như thế.

Nhìn đôi mắt giận dữ của nàng, Sở Dạ Phong đành phải buông cổ tay nàng ra, nhưng cũng thả người rời khỏi cây đại thụ, đứng dưới tàng cây phủi phủi vạt áo chính mình, xoay người rời đi. Đối mặt với cảm giác khó hiểu, hắn luôn luôn đều lựa chọn trốn tránh.

“Tu luyện thật tốt đi, đối với ngươi có ích!" Thanh âm gợi cảm mê hoặc xa xa truyền vào lỗ tai Lăng Tuyệt Trần.

Nàng kinh ngạc cúi đầu, nhìn trong lòng không biết khi nào nhiều thêm 2 bộ sách, tính cảnh giác của nàng khi nào thấp như vậy! Chẳng lẽ cấp bậc chênh lệch thực sự lớn như vậy?

Ngũ Hành Thiểm Thiên Tuyệt cùng Hư Toái Thiên Tuyệt? Kỹ năng tu luyện thời không hệ? Bỏ qua ân oán một bên, nàng không phải không thừa nhận, người này, nhưng thật ra rất cẩn thận ! Bất quá, cong khóe miệng, Lục lão đầu cũng thật keo kiệt! Chỉ là Sở Dạ Phong này, nàng là thật nhìn không thấu hắn đang nghĩ cái gì! Là địch hay là bạn? Thế giới này, nàng vẫn là quá mức đơn bạc, nhìn bóng lưng Sở Đạ Phong lâm vào trầm tư.

"Chủ nhân, hắn đều là vì tốt cho người!" Tiểu Bạch thân duỗi người, tiếp tục ngủ say trong lòng nàng.

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc cúi đầu, nhìn Tiểu Bạch: "Làm sao ngươi biết?" Trong mắt hiện lên một chút trầm tư.

Tiểu Bạch trong lòng vang lên tiếng cảnh báo, cười mỉa nói : "Ta tự biết!"

https://thuviensach.vn

Biết Tiểu Bạch cố ý né tránh, Lăng Tuyệt Trần cũng không hỏi lại, chỉ nhíu mi nghĩ chuyện của mình. Tuy rằng không biết Sở Dạ Phong là địch là bạn, nhưng đã biết một điều rằng, Kỳ Nhược Tuyết cùng Lặng Mặc Phỉ nhất định là địch nhân, chỉ bằng các nàng muốn nàng vào chỗ chết, nàng cũng sẽ không dễ dàng buông tha!

Chỉ là con đường kế tiếp, làm như thế nào để đi, trong lòng nàng còn chưa biết! Bất quá, nghi ngờ mơ hồ tận đáy lòng tựa hồ đã dần dần rõ ràng!

Trong lòng nàng nhất thời sinh ra một cái ý tưởng: nàng tới nơi này, có cảm giác, cảm thấy đây là một âm mưu to lớn! Bất luận xuất phát từ hảo ý hay là ác ý, đều là cố ý an bày âm mưu này!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Cảnh Trong Mơ Kỳ Lạ

Trời đất lúc này cuồng phong gào thét, mưa bay đầy trời làm nhão cả đất, Phương Viên trong vòng trăm dặm hoang tàn vắng vẻ, không còn chút sinh khí, rất nhiều thi thể đầy máu nằm trên mặt đất, có người bình thản, cũng có thần thú có khuôn mặt dữ tợn, nơi này trông tiêu điều một chút cũng không có người ở, lại tràn ngập mùi máu gay mũi, hiển nhiên nơi này vừa mới trải qua một lần nhân ma đại chiến.

Một thân áo trắng toát, nữ tử dáng người mảnh khảnh đập vào mi mắt, hai tay đặt nằm ngang hướng lên trời cao. Tầm mắt chếch đi, mới phát hiện đối diện nữ tử nghiễm nhiên là một hắc y nam tử không thấy rõ khuôn mặt đang đứng, hai người đứng đối lập nhìn chăm chú vào đối phương.

"Ngươi đừng có hy vọng nữa, dựa vào nội lực của ngươi căn bản là không thể khiến bổn tọa biến mất!" Ngữ khí nam tử hèn mọn lạnh như băng truyền tới, kỳ thật khi hắn nói những lời này, trong lòng cũng rất băng khoăn.

"A, cho dù không thể khiến cho ngươi hoàn toàn biến mất, ta cũng sẽ không cho ngươi tiếp tục gây tai họa nhân gian!" Nữ tử giọng điệu bình tĩnh khônh gợn sóng, mang theo mười phần tin tưởng cùng ngạo khí, lắng nghe kỹ còn có một tia tự giễu, đúng vậy, đây là sứ mệnh thần thánh từ khi nàng sinh ra đã được người khác giao cho.

Nam tử nghe vậy, trong đôi mắt tựa hồ có một tia gợn sóng, chẳng lẽ nàng muốn đồng quy vu tận! Đứng giữa không trung bước chân không khỏi lui về phía sau hai bước: "Ngươi muốn thế nào! Phải biết rằng việc ngươi

https://thuviensach.vn

lựa chọn tự bạo, cũng chỉ có thể phong ta nhất thời lại không thể giam ta một đời!" Hắn cùng với nàng năng lực xấp xỉ, ai cũng không thể thắng ai nửa phần, cách duy nhất chính là đồng quy vu tận! Bất quá, hậu quả là hắn bị phong ấn, mà nàng lựa chọn tự bạo sẽ biến mất.

"Ha ha, ngươi cũng sẽ sợ hãi? !" Nữ tử cười nhẹ, trước mắt nàng chỉ có thể làm như vậy, tin tưởng hậu nhân sẽ tiếp tục kế thừa sứ mệnh của nàng, chì là nàng không có cách nào làm cho sứ mệnh đáng sợ này kết thúc trong tay nàng.

"Ngươi xem dưới chân ngươi, này đều là thần dân của ngươi, vì mệnh lệnh của ngươi toàn bộ bị mất mạng, đây là chính nghĩa trong miệng ngươi?" Nam tử vẫy tay chỉ vào vô số người ngã trong vũng máu.

Nữ tử khẽ chớp mi mắt: "Bọn họ đều là vì thủ hộ người nhà của mình, chuyện sau này, ta sẽ giúp bọn hắn tính trên người ngươi đòi lại!"

Nói xong, lúc nam tử kinh ngạc đồng thời, hai tay trước ngực lần lượt lay động không ngừng, theo động tác ngày càng nhanh của nữ tử, từ bàn tay hướng ra ngoài dần dần hình thành một cỗ khí xoáy tròn hoàn toàn trong suốt, khẽ nhắm mắt, mở môi nói: "Nhân danh ta, lấy bản thân mình, tuyên lời thề, khế ước chung kết!"

Nàng vừa dứt lời, một con Ngân Long vây quanh bên người nữ tử: "Chủ nhân, ngươi!" Hắn là bổn mạng khế ước của chủ nhân, chủ nhân giải trừ khế ước, ấn ký hình tia chớp màu trắng trên trán hắn đã biến mất, hắn không bao giờ có thể ở lại bên người chủ nhân nữa!

"Ngân Nhược, ngươi đi, kiếp sau gặp lại!" Vẫn nhắm hai mắt như trước, hắn là bổn mạng khế ước của nàng, khế ước thú chỉ có chủ nhân mới có thể giải trừ khế ước, nếu không khế ước này chỉ biết cùng chủ nhân cùng nhau sinh tử đồng mệnh cả đời, nàng không muốn đem Ngân Nhược cùng biến mất, chỉ có tiễn bước hắn.

https://thuviensach.vn

Ngân Nhược chợt biến thành hình người, đang muốn mở miệng, lại chỉ thấy nữ tử vung tay lên, nội lực không thể kháng cự đưa hắn đánh bay thật xa, hắn chỉ có thể gọi một tiếng: "Chủ nhân!" Ngân Nhược càng lúc càng xa, thanh âm dần dần biến mất không còn, nữ tử khẽ nhắm mi mắt, nàng không có lựa chọn nào khác! Duy nhất có thể làm cho Ngân Nhược, chính là để hắn đi xa để bảo vệ tính mạng của hắn!

Thẳng đến dòng khí xoáy tụ đem hai người gắt gao vây quanh, nữ tử rõ ràng mở hai mắt, ánh mắt trở nên sắc bén. Hai tay ở trước ngực nam tử lập tức đang muốn chống cự, lúc này mới phát hiện nội lực hắc ám của hắn căn bản là không thể phát huy, đây là ……

Ngự thiên huyền diệt!

Ngón cái cùng ngón giữa nữ tử áp lại, đặt trước ngực, không ngừng lần lượt thay hình, gió lớn hình thành làm lay động vạt áo của nàng, từ trên không trung nàng giống hệt mộ vị thần cao ngạo thần thánh. Hai tay nàng lần lượt thay đổi xoay tròn ngày càng nhanh, cỗ huyền khí cường đại khiến cho thiên địa biến sắc, cát đá bay mù trời đem hai người gắt gao vây quanh, hình thành lốc xoáy thổi quét cả một vùng trời, mặc dù huyền khí cường đại như thế, nhưng cũng chỉ làm lay động vạt áo nam tử.

Mặc dù như thế, nam tử như trước không dám buông lỏng cảnh giác, ngự thiên huyền diệt không phải trong tưởng tượng chỉ đơn giản như vậy, không dễ dàng đối phó như thế!

Nữ tử cong khóe miệng, hai tay duỗi ra, thân mình ngửa ra sau, nhất thời một cỗ huyền khí khiến người hít thở không thông từ trước mặt mà đến, lúc này mới mãnh liệt, đến không thể kháng cự, so với lốc xoáy vừa rồi quả thực chính là khác nhau một trời một vực.

Con ngươi nam tử càng ngày càng nhỏ, vầng sáng trong suốt bắt đầu phát ra ánh sáng chói mắt, nam tử ngửa đầu nắm chặt tay, chỉ vang lên tiếng

https://thuviensach.vn

hét thống khổ. Thẳng đến lúc không thấy bóng dáng hai người nữa, lúc này mới phát ra một tiếng nổ rung trời. Tiếng nổ qua đi, hào quang dần dần biến mất, nhưng là trên trời cao nhưng cũng không thấy bóng dáng hai người nữa, chỉ để lại trong trăm trượng Phương Viên, không có một ngọn cỏ nào dưới đất!

Không trung hiện ra hai khuôn mặt hư ảo, nữ tử cúi đầu nhìn thi thể đầy đất, hai mắt đầy xin lỗi, nếu có kiếp sau nàng thật sự muốn buông hết mỏi mệt này, chỉ mong bình thường vượt qua cả đời! Nam tử hai mắt phẫn hận, cùng đợi phong ấn sắp đến, những kẻ ác độc này, chờ ngày hắn sống lại, nhất định phải làm cho bọn họ chịu hết thống khổ hôm nay của hắn!

"A ~"

Theo nữ tử tự bạo cùng Ngân Nhược giải trừ khế ước, vốn là thánh thú năm sao Ngân Nhược nháy mắt thành thần thú một sao, lại về tới nơi hắn sinh ra —— đáy hồ Thần Đàn ở Ma Khải Vụ Lâm, hắn biết hắn sẽ bị giam cầm ở đáy hồ, chờ đợi chủ nhân lại trọng sinh, nếu chủ nhân không thể trọng sinh hắn cũng không thể lại ‘ sống lại ’, chỉ có thể ở trong hồ hoạt động nhưng không cách nào rời khỏi hồ Thần Đàn!

Ngân Nhược kêu đau một tiếng, ở trên mặt hồ Thần Đàn hoá thành một con rồng nhỏ, chậm rãi chìm vào đáy gồ, trên mặt hồ đã hình thành kết giới vô hình, giam cầm Ngân Nhược cả đời. Từ đó nơi này biến thành một thần thoại, không người tới gần!

Lăng Tuyệt Trần đột nhiên mở hai mắt, cái trán không ngừng ứa ra mồ hôi lạnh, cảnh trong mơ lúc nãy vừa hư ảo lại vừa chân thật làm cho nàng sợ hãi cũng vừa mong đợi. Nâng tay xoa xoa mồ hôi lạnh, thế này mới phát hiện nàng thế nhưng lại ngủ trên dốc núi cheo leo này!

Cúi mắt lâm vào trầm tư, vì sao không thấy rõ bộ dáng của người trong mộng, lại có thể nhìn thấy rõ đáy hồ Thần Đàn ở Ma Khải Vụ Lâm

https://thuviensach.vn

đây? Đây là giấc mộng chỉ dẫn mục đích của người vẫn luôn khống chế mình sao? Bất quá ngọn nguồn vô luận là cái gì, cảm thấy bọn họ cùng bản thân có liên quan, là âm mưu hay dương mưu, nàng muốn đi tìm tòi đến tột cùng!

Ngẩng đầu nhìn kiến trúc hùng vĩ phía sau, Thánh Vực học viện nằm ngay giữa vách núi Linh Lạc Nhai của Thương Khung đại lục, bốn phương tám hướng núi cao bao quanh, vị trí địa lý hung hiểm, làm cho người có ý đồ khác không dám dễ dàng tới gần. Hàng năm sương mù bao trùm cũng vì linh khí vô tận từ các học viên, cũng giúp tăng lên tiến độ tu luyện của mọi người.

Cách vách núi ngoài trăm dặm, chia thành: Kim hệ Bắc Thần gia đóng ở Kim Tuyên thành, Mộc hệ Yến gia đóng ở Yến Hoàn thành, Thủy hệ Lăng gia Lăng Hoàn thành, Hỏa hệ Sở gia Sở Huyên thành, Thổ hệ Kỳ gia Kỳ Viên thành, còn có Phong hệ Diệp gia đã lụi tàn, ngay sau đó đã mất người cai quản ở Phong Vũ Chi thành, ngoài xa hơn là các đại gia tộc cai quản các đại thành trì, trái ngược lại, thành trì vốn là lệ thuộc Phong Hệ Diệp gia liền thành địa phương long xa hỗn tạp trị an rối loạn nhất toàn bộ đại lục.

Sáu tòa thành trì giống như người thủ hộ thủ vệ Linh Lạc Nhai, nhìn về phía Linh Lạc Nhai. Nhưng là, Ma Khải Vụ Lâm rốt cuộc ở đâu, thế nhân cũng không ai biết rõ, bởi vì chỉ có sau khi Thánh Vực học viện tổ chức đại hội luận võ, người thắng trận mới có cơ hội đi đến Ma Khải Vụ Lâm thần bí tôi luyện, vì mình tìm kiếm khế ước thú thích hợp.

Tại dị giới này nàng lần đầu tiên cảm thấy bản thân cái gì cũng không biết, giống như tiểu hài tử lạc đường đứng ở trong mê cung phức tạp biến hoá khôn lường, tìm không thấy đường ra.

"Chủ nhân!" Tiểu Bạch tựa hồ hiểu được suy nghĩ của Lăng Tuyệt Trần, thanh âm chứa ý thương tiếc, vì sao muốn chủ nhân của hắn phải đón

https://thuviensach.vn

chịu hết thảy thống khổ, nội tâm yếu ớt của chủ nhân chỉ hi vọng có một cuộc sống đơn giản bình yên, vì sao lại chọn nàng!

"Tiểu Bạch, có phải ta thật sự ……" khắc mệnh! Lăng Tuyệt Trần cúi mắt, nhớ rõ bởi vì một câu nói của thầy bói, phụ mẫu nàng từ nhỏ liền từ bỏ nàng, tùy ý để nàng mới hai tuổi tự sinh tự diệt.

"Chủ nhân, không thể nói bậy, ngươi xem ngươi hiện tại không phải tốt lắm sao!" Tiểu Bạch nhíu mi, móng vuốt nhỏ khẽ vuốt Tiểu Hồ Tử (ta chả biết cái gì) bản thân.

Lăng Tuyệt Trần cười không nói, chỉ cười cười vỗ về Tiểu Bạch trong lòng, hai mắt mê mang. Run sợ không biết tên, làm cho nàng chỉ có thể bất lực ôm lấy Tiểu Bạch, trong đầu không ngừng hiện lên một bóng người, ánh mắt bình lặng kỳ vọng nhìn về phương xa, cảm giác đầu tiên của nàng chính là, nam tử này tên là Ngân Nhược! Vẫy vẫy đầu, đem hết thảy cảm giác không biết tên này xua đi.

Nhẹ nhàng dựa vào tảng đá, như nghĩ tới cái gì nhìn về phương xa: "Tiểu Bạch, ngươi nói một người chỉ có một khế ước thú sao?"

Tiểu Bạch ở trong lòng rùng mình một cái, vì sao có cảm giác, cảm thấy lời này của chủ nhân còn có ý khác, tự giễu gãi gãi đầu: "Chủ nhân, ngươi có ý tứ gì!" Con mắt loạn chuyển, đang suy tư nên tìm lý do gì giải thích sự cuất hiện của hắn.

"Nói thí dụ như ngươi là khế ước thú của ta, về sau sẽ không có thể lại lập khế ước thú khác?" Hiển nhiên, ý Lăng Tuyệt Trần muốn hỏi không phải như Tiểu Bạch suy nghĩ.

Tiểu Bạch nghe vậy, thở dài nhẹ nhõm một hơi vỗ lồng ngực của mình: "Tiểu Bạch chính là khế ước thú của chủ nhân, nếu tình huống ma thú đó nguyện ý, ngươi có thể khế ước nhiều nhất năm con ma thú, nhưng là bổn mệnh khế ước thú chỉ có thể là một!"

https://thuviensach.vn

Nhiều nhất nam con? Đây chẳng phải là có thể tăng lên không ít sức chiến đấu sao?

"Nhưng là, Tiểu Bạch không phải bổn mệnh khế ước của chủ nhân!" Tiểu Bạch vô thần mượn sức lắc đầu nhỏ, hắn thủy chung đều không có khả năng trở thành bổn mệnh khế ước của chủ nhân!

Lăng Tuyệt Trần nhìn Tiểu Bạch, hiểu rõ cong khóe miệng, đem Tiểu Bạch ôm lấy cùng bẩn thân nhìn thẳng nhau: "Nhưng Tiểu Bạch cũng là tiểu ma thú cùng làm bạn với ta dài nhất nha!" Nói xong nở nụ cười, đúng vậy, từ kiếp trước đến kiếp này, Tiểu Bạch đều vẫn sống ở bên người nàng: "Khế ước thú sẽ không phản bội chủ nhân, đúng không?" Như vậy, Tiểu Bạch chính là người duy nhất nàng tín nhiệm (Tiểu Bạch là thú mà tỷ

Lăng Tuyệt Trần không nói, người tên Ngân Nhược kia, nàng thật đúng là muốn thấy bộ mặt thật của hắn.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Nam Tử Tên Phong

Gió đêm cũng tựa như ánh trăng khuyết cô độc treo lơ lửng, còn có thể nghe thấy tiếng côn trùng kêu vang rất nhỏ như ẩn như hiện, ngồi ở vách đá bị gió lạnh thổi qua người, tóc dài tung bay, cùng quần áo đang tung bay dây dưa cùng một chỗ, tựa như biểu diễn một điệu vũ êm ái. Gió thổi vù vù vào ống tay áo rộng thùng thình bay phấp phới, nếu có người nào nhìn thấy, chắc chắn sẽ lo lắng thân mình nữ tử nhỏ bé và yếu ớt có thể bị gió thổi đi hay không.

Bàn tay trắng nõn nhẹ cầm lấy ngọc tiêu màu trắng, chỉ khẽ mấp máy môi, ngọc tiêu bên môi phát ra khúc nhạc du dương, cùng thủ khúc bi thương bàng hoàng không giống hôm trước, lại có một ý vui tươi thoải mái. Nếu nhìn khuôn mặt nữ tử, sẽ gặp phát hiện lúc này nàng không giống dĩ vãng lạnh như băng, cặp băng mâu ngược lại nhiễm một chút ôn nhu.

Có thể do mùa hè sắp đến, một con, hai, ba con …… có thể là rất nhiều đom đóm vẫn chưa cảm giác đươc nguy hiểm từ người nữ tử, càng ngày càng nhiều đom đóm từ trong bụi cỏ lộ ra cái đầu nhỏ, nhìn đồng bạn đi ra ngoài cũng lục tục mở hai cánh, đi theo bóng dáng đồng bạn. Chỉ trong nháy mắt, liền có thể thấy một bầy đom đóm đông đúc phát sáng như ngọn đèn nhỏ, bắt đầu vẫy cánh bay chung quanh người duy nhất đang múa, phối hợp cùng nhạc khúc vui vẻ bay lượn , điểm thêm nhiều đám mây sắc xanh xen vàng trên vách núi hắc ám.

Đom đóm không ngừng bay lượn, tuyệt sắc nữ tử ngồi thổi khúc nhạc, thật là một hình ảnh xinh đẹp, cho dù tiên tử hạ phàm bất quá cũng chỉ như

https://thuviensach.vn

thế. Nữ tử chậm rãi mở mắt phượng, nhìn đom đóm bay lượn không khỏi cười vui vẻ, thổi nhạc khúc cũng càng ngày càng vui tươi.

Ngay lúc Lăng Tuyệt Trần đang trầm mê, một bóng người xuất hiện phía sau nàng, ánh mắt kỳ quái nhìn bóng lưng Lăng Tuyệt Trần nghe khúc nhạc động lòng người kia, điệu vũ ánh sáng xinh đẹp quanh quẩn làm tóc lẫn vạt áo đều bay lên, cùng với bóng dáng hoàn mỹ, sự im lặng đó lại hài hoà như vậy, nhưng cũng đã định ra nàng không thể có cuộc sống bình thường! Vì sao sứ mệnh này lại phải là nàng, đâu ai biết nàng bất quá thầm nghĩ chỉ cần sống cuộc sống bình thường, không muốn đối mặt nhiều chuyện thế tục phân tranh như vậy, dù mang mặt nạ nhưng không cách nào che dấu đau lòng cùng không thể buông tay trong mắt hắn.

Thẳng đến khi một khúc đã hết, hầu kết chuyển động, khẽ thở dài, thanh âm đầy nam tính khàn khàn lại vừa khêu gợi từ nơi cổ họng hắn bật ra: "Ngươi ở chỗ này tránh bị quấy rầy sao!" Chỉ là, bình yên như vậy có thể kéo dài đến khi nào? Qua hôm nay bình yên lại xuất hiện khi nào.

Nghe thấy thanh âm xa lạ, đom đóm vốn bay lươn vui vẻ lập tức nhanh chóng giải tán, từ bốn phía trốn vào bụi cỏ, lộ ra cái đầu nhỏ tựa hồ chờ đợi người xâm nhập này nhanh chóng rời đi, nhìn nam tử không có ý định rời khỏi đàn đom đóm rút đầu trốn vào bụi cỏ.

Buông ngọc tiêu trong tay, khúc nhạc động lòng người rõ ràng đình chỉ, Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc quay đầu, tại dị giới này việc duy nhất biết được, đó là tính cảnh giác của nàng lại giảm đi. Nhìn nam tử trước mắt một thân cẩm phục màu đen, tóc đều bị áo khoác màu đen gắt gao ôm lấy, dáng người cao to, mặt nạ màu trắng vẽ hình mạn đà la màu đen yêu dị che khuất khuôn mặt, trong đêm tối, không khỏi làm người ta cảm thấy lạnh lẽo.

"Ngươi là ai?" Lăng Tuyệt Trần xoay người tiếp tục nhìn vách núi đầy sương trắng trước mặt, đó là màu tráng duy nhất trong đem tối không ánh

https://thuviensach.vn

trăng này. Nam tử phía sau lộ ra ngoài duy nhất đôi mắt, nàng nhìn không thấy tia nguy hiểm, cho nên không hề phòng bị nhiều hơn.

Nam tử khẽ lắc đầu, nàng vẫn là trước sau như một tin tưởng trực giác bản thân, nhìn bóng dáng đơn bạc, bị gió lạnh thôi qua càng hiện rõ thân thể tinh tế nhu nhược của nàng, hai tay nhanh nhẹn tiến lên đứng bên cạnh Lăng Tuyệt Trần: "Gió nhẹ thổi vào người không tốt, ngươi có thể gọi ta là Phong!"

"Phong?" Lăng Tuyệt Trần khẽ kinh ngạc, không tự giác quay đầu nhìn nam tử bên cạnh, tuy rằng cái gì cũng nhìn không rõ.

Nam tử gật đầu, tuy rằng thấy không rõ biểu tình của hắn, nhưng từ trong đôi mắt hắn có thể thấy được một chút vui sướng, khẽ nhíu mi, ngồi xõm xuống nhìn thẳng vào Lăng Tuyệt Trần.

Nhìn mặt nạ màu trắng gần trong gan tấc ⋯ phải nói mặt nạ màu đen có vẻ thích hợp hơn, bởi vì hoa văn Mạn Đà La màu đen không sai biệt lắm đem cả mặt nạ bao trùm, gió nhẹ thổi tới mùi hương trên người nam tử, tiến vào mũi nàng, đột nhiên cảm thấy có chút quen thuộc, lại nháy mắt biến mất không thấy khiến nàng không làm rõ được.

Kìm lòng không đậu nâng tay chạm vào mặt nạ màu trắng, nàng chỉ là muốn nhìn bộ mặt thật của nam tử, đây là thanh âm từ đáy lòng nàng không ngừng kêu gọi, chỉ cần gở xuống mặt nạ của hắn sẽ biết hắn là ai! Ngón tay thon dài chạm đến mặt nạ, một cỗ lạnh lẽo nháy mắt từ đầu ngón tay thấu vào tận đáy lòng nàng. Lạnh lẽo không chỉ có mặt nạ, mà là người nam tử này hàng năm bị vây trong bóng tối không thấy ánh mặt trời cùng tâm tình nam tử tích luỹ nhiều năm tạo nên, đây rốt cuộc là một người nam nhân thế nào!

Nam tử thất thần, trong nháy mắt đầu ngón tay Lăng Tuyệt Trần chạm đến vào mặt nạ, một bàn tay trắng nõn lạnh lẽo gắt gao cầm lấy cổ tay

https://thuviensach.vn

nàng, khiến nàng không thể gở xuống mặt nạ che chắn trên mặt. Hắn không thể để cho nàng nhìn thấy, ít nhất bây giờ không thể, chờ thời cơ đến hắn nhất định sẽ gở mặt nạ xuống, nàng chính là người duy nhất có thể nhìn thấy hắn, là ngày hắn vừa sợ hãi lại chờ mong.

Lăng Tuyệt Trần bị bàn tay lạnh lẽo làm cho người ta sợ hãi kia đánh thẳng vào đáy lòng, ngẩng đầu, lại thấy một đôi mắt rối rắm kia. Nam tử ho nhẹ hai tiếng nhanh chóng buông tay kiềm chế nàng ra, ánh mắt thay vào một chút trêu tức: "Chỉ có thê tử của ta mới có thể nhìn dung nhan của ta, ngươi xác định muốn nhìn sao? !" Đầu để sát vào Lăng Tuyệt Trần, thanh âm trêu tức.

"Nếu ta cứ muốn xem? !" Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, khẽ bật cười nhìn đôi mắt nam tử.

"Nữ tử nhìn thấy dung mạo của ta nhất định phải gả cho ta!" Nam tử rất là tự nhiên tiếp nhận lời Lăng Tuyệt Trần, chỉ là đôi mắt lại nhiễm ý cười khẽ.

"Thực đáng tiếc, ta không phải nam nhân!" Nếu là nam nhân, không phải không cần quy củ này sao? Đáng tiếc nàng không có mặc một thân nam trang, nàng lại có lòng hiếu kỳ đặc biệt nặng đây!

Nam tử vung ống tay áo, chỉ nghe thấy ‘ oanh ’ một tiếng, bên kia vách núi đen cách sáu bảy mươi trượng nhất thời một tảng đá nứt ra rơi xuống vách núi đen, Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc quay đầu lại chỉ nghe thấy thanh âm lạnh lẽo của nam tử: "Là nam nhân, ta sẽ giết hắn!" Cúi mắt nhìn đôi mắt kinh ngạc của Lăng Tuyệt Trần, giọng điệu nháy mắt trở nên thâm sâu: "Nếu như là ngươi nhìn ta, vậy thì lại khác!"

Vô luận nam nữ hắn đều thú? Chẳng lẽ này nam tử có đam mê đặc biệt?

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần nhanh thu bàn tay bên hông xoa xoa vạt áo, ghét bỏ miết miết miệng: "Vậy ngươi vẫn là cả đời mang nó đi, có người muốn gả cho ngươi mới là lạ đó!" Nàng lại sao lại không biết hắn không muốn để cho nàng thấy, như vậy hắn rốt cuộc là ai? Sở Dạ Phong? Bắc Thần Hàn? Hay là Yến Nam Hiên? Trong trí nhớ của nàng, cũng chỉ có ba nam nhân, nguyên lai người nàng quen biết thật đúng là thiếu thốn có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Ngực nam tử chậm rãi phập phồng, hiển nhiên là thở dài nhẹ nhõm một hơi, nâng tay cởi ngoại bào máu đen của mình xoay người phủ thêm cho Lăng Tuyệt Trần: "Ban đêm lạnh!" Ngữ khí tự nhiên, không có một chút quẫn bách, thực hiển nhiên động tác cùng dặn dò như vậy tựa hồ cũng là thành thói quen.

Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm đôi mắt nam tử, cho dù bỏ ngoại bào màu đen ra, bên trong lại như trước vẫn là cẩm phục màu đen, không khỏi thốt ra: "Ngươi thật đúng là thích màu đen!"

Nam tử hơi giật mình: "Làm sao ngươi biết!" Hắn cũng là từng ấy năm tới nay, vẫn đều một thân màu đen!

Lăng Tuyệt Trần lại giống như không có nghe thấy, chính là tự nhiên nghĩ chuyện của mình. Phong? Lời hắn nói hư hư thực thực, nhưng cũng hắn là có nguyên do, hay hắn là Sở Dạ Phong? Không có khả năng, Sở Dạ Phong tuy rằng cũng bí hiểm như hắn, có thể làm cho nàng tim đập gia tốc cũng thập phần tương tự, nhưng vì sao nàng đã cảm thấy nam tử trước mắt không có khả năng là Sở Dạ Phong?

Nam tử tên Phong nhìn đôi mắt thất thần của nàng, không khỏi có một tia kinh ngạc. Bất quá trong nháy mắt chân trời đã muốn bắt đầu sáng lên, trời, sẽ sáng, mà hắn vẫn luôn ở trong bóng tối, cũng nên tránh đi! Ngay lúc

https://thuviensach.vn

mặt trời vừa mới ló ra ánh sáng vàng thì nam tử chỉ thoáng nhìn Lăng Tuyệt Trần mắt nhíu mi thất thần, liền biến mất không thấy.

Nam tử rời khỏi tuy rằng không có âm thanh, lại kéo hai mắt thất thần của Lăng Tuyệt Trần về, nếu không phải trên người nàng còn có ngoại bào màu đen kia, nàng thực sẽ cảm thấy chính là một giấc mộng hoàng lương. Nâng tay nắm thật chặt vạt áo khoác trên bả vai, có lẽ ngay cả nàng cũng không biết khóe miệng của nàng giơ lên một độ cong đẹp mắt.

"Chủ nhân!" Thẳng đến sau khi nam tử rời đi, Tiểu Bạch mới từ ống tay áo Lăng Tuyệt Trần nhảy ra, lắc đầu vung vẩy lông trắng của mình.

Lăng Tuyệt Trần cúi mắt, đập vào mắt là Tiểu Bạch giống như mèo con, nhịn không được cười khẽ một tiếng: "Tiểu Bạch, nhìn bộ dáng con mèo nhỏ dịu ngoan của ngươi thế nhưng sẽ là một cái ……"

"Xuỵt xuỵt!" Tiểu Bạch nhảy lên bờ vai nàng, cái móng vuốt chặn môi nàng: "Cẩn thận tai vách mạch rừng!" Nếu hắn là con người, như vậy nhất định có thể thấy được hắn đang đỏ mặt!

"Tai vách mạch rừng? Như vậy cũng có sao?" Lăng Tuyệt Trần bật cười, một tay chỉ vào bốn phía một vòng, phía sau bất quá một con đường nhỏ hơn hai thước, ba mặt đều là vách núi đen, ngay cả chỗ nàng ngồi có vẻ rộng một chút bất quá cũng chỉ chứa được hai ba người nhanh chân mà thôi, như vậy cũng có thể tai vách mạch rừng?

"Chủ nhân ~" đầu nhỏ Tiểu Bạch mượn sức, hai tay đang ôm mặt mình, bất mãn nói thầm.

Nơi này là nơi cao nhất cả học viện, nàng ngồi ở chỗ này có thể thấy cách đó không xa trong sân đệ tử bắt đầu rộn ràng nhốn nháo tiêu sái đi rửa mặt, ống khói phòng bếp đã bắt đầu phun ra khói trắng, nàng thế này mới ý thức được nguyên lai trời đã sáng. Đệ tử ở đây đều có sân phòng của mình, ai bảo người có thể đi vào không phải là kẻ đầu đường xó chợ đâu.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần cười cười lắc đầu, ôm Tiểu Bạch chậm rãi đứng dậy, một tay theo quán tính khẽ vuốt lông Tiểu Bạch, xoay người trở về, đom đóm lúc nãy không thấy một loáng đã vay quanh người Lăng Tuyệt Trần, giống như mời nàng lần sau lại đến.

"Trời đã sáng, chúng ta cần phải trở về!" Vừa nói chuyện thân hình đã đi qua một nửa đường nhỏ, chỉ trong chớp mắt, nơi đó đã không thấy bóng dáng Lăng Tuyệt Trần nữa, chỉ để lại toàn bộ vách núi đen trong trẻo nhưng lạnh lùng, lưu lại những con đom đóm thất vọng, bay múa trên bầu trời đã lộ ra một nửa vầng thái dương.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Ẩn Thế Gia Tộc: Lôi Hỏa Cùng Băng Dật

Đem cẩm y màu đen bỏ vào ngăn tủ, bản thân thay một bộ y phục sạch sẽ, có thể ngay cả chính nàng cũng không hề phát giác, nàng lại cười nhạt nhìn bộ trường bào kia, tựa như có cảm giác quen thuộc luôn luôn tại trong đầu nàng lưu lại không tiêu tan.

Một nam tử hấp tấp xông vào nhà, thất thần nhìn sân viện sạch sẽ cũng không mất đi phong nhã kia, vỗ vỗ đầu óc cảnh cáo bản thân là đến truyền tin tức. Bước nhanh đi lên bậc thang nhìn cửa phòng đóng chặt, sửa lại vạt áo bản thân chút mới giơ tay lên gõ cửa: "Lăng cô nương, ngài dậy chưa?" Chuyện của Lăng Tuyệt Trần hắn cũng nghe thấy chút ít, trong lòng tự nhiên tránh không được trong lòng ôm ấp tình cảm thiếu niên.

Lăng Tuyệt Trần lúc này mới hoàn hồn, xoay người tiến lên mở cửa, sáng sớm ánh mặt trời chiếu vào cửa phòng khiến nàng trông như có một tầng viền vàng, giống như tiên tử rơi xuống phàm trần, nhìn nam tử xa lạ trước mặt, Lăng Tuyệt Trần nhíu mày: "Có chuyện gì sao?"

Nam tử nhìn Lăng Tuyệt Trần đột nhiên xuất hiện, dung nhan xinh đẹp, khí chất cao quý, hắn không khỏi bị hấp dẫn thật sâu, cẩm phục màu băng lam, từng sợi tơ màu trắng viền trên y phục như mây bay nước chảy, đai lưng bằng gấm màu xanh viền trắng buộc vòng quanh dáng người hoàn mỹ của nàng, một đầu tóc đen buộc trên đỉnh đầu bằng một cái cài đơn giản, ánh mắt lạnh lẽo lóe lên cơ trí, nhìn như xinh đẹp yếu đuối lại xa cách người khác ngoài ngàn dặm khiến cho người ta không dám nhìn gần.

https://thuviensach.vn

Nam tử không khỏi cúi đầu nhìn chằm chằm mũi chân bản thân, trong khoảng thời gian ngắn cũng quên lý do đến đây của mình. Đến khi thanh âm Lăng Tuyệt Trần truyền ra, thế này mới kéo tâm thần nam tử về, ngượng ngùng cười: "Lăng cô nương, Lục đạo sư sai ta tới bảo ngươi nhanh đi đến đại điện!" Nói đến Lục đạo sư, nụ cười trên mặt nam tử có chút cứng ngắc.

Lục lão đầu?

"Ta đã biết, đợi lát nữa đến!" Tuy cảm thấy nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nhiều, bước khỏi phòng liền lập tức hướng đại điện trang nghiệm đi tới.

Vừa đi vào đại điện liền không thích ứng kịp u ám trong này, một lát sau mới thấy rõ trong điện có mười người đang đứng, hôm nay nhưng lại hơn mấy bóng dáng chưa từng gặp.

Một thân lửa đỏ khiến người ta không thể bỏ qua , y phục khảm hoa văn hỏa diễm màu vàng viền kim tuyến cũng màu vàng, thân hình cương nghị cùng với một đôi mắt cuồng vọng, tựa như chuyện gì đều không khiến mắt của hắn có một tia gợn sóng. Tóc dài màu đỏ buộc chỉ một nửa, nửa thả sau lưng trông thật chói mắt. Tóc đỏ y phục đỏ giày gấm cũng màu đỏ, chỉ cần bóng dáng nam tử xuất hiện, chính là nơi tập trung tầm mắt của mọi người, cứ như hắn trời sinh nên đứng trên cao, được vạn nhân kính ngưỡng —— Sở Dạ Phong.

Tóc dài đến giữa lưng toàn bộ bó lại sau lưng. Cẩm y màu trắng xen vàng, duy nhất không thể lầm là khuôn mặt tuấn tú, đôi mắt lạnh lẽo không gợn sóng che dấu tất cả cảm xúc bản thân. Vô luận màu sắc y phục thay đổi thế nào, phong cách y phục lại không đổi nửa phần, hoa văn hình rồng trên y phục, tựa như lượn vòng quanh thân hắn, trên đai lưng giắt một cây trường tiên màu vàng, nhỏ như một dây gấm kết trên đai lưng, nếu như

https://thuviensach.vn

không nhìn kỹ chắc chắn sẽ nghĩ đến đây chẳng qua là cái dây đai lưng mà thôi —— Bắc Thần Hàn.

Y phục màu tím cao quý, tóc màu nâu buộc lệt bên tai trái, một đầu dây cột tóc thế nhưng còn tại trước ngực tung bay. Khuôn mặt trẻ con nhìn như ngây thơ chất phác luôn dễ dàng làm cho người ta bỏ qua việc hắn là một thanh cấp cao cấp, luôn thích tươi cười khoa trương, cũng thích đứng ở một bên ‘ thêm mắm thêm muối ’ giễu cợt người khác, nhưng là vì sao hôm nay nhìn mắt hắn nàng lại cảm thấy một ít vui sướng khi người gặp họa? —— Kỳ Kiếm Vũ.

Một thân áo xanh, đứng ở chỗ cao giống như cây bách bất khuất, tóc dài màu xanh buông xoã loạn rối tung sau lưng, kiểu tóc vốn rối loạn lại khiến người khác nhìn không thấy một chút rối loạn nào, tuy rằng mặt hắn luôn cười, nhưng ý cười cũng không tới đáy mắt. Trong tay cầm một cái phiến, tựa hồ luôn lay động trong không gian yên tĩnh, ánh mắt thâm thúy, khiến người khác không nhìn ra một tia cảm xúc, thuộc tuýp người thần bí ! —— Yến Nam Hiên.

Kỳ Nhược Tuyết một thân y phục vàng nhạt, lúc Lăng Tuyệt Trần vào nháy mắt liền rút đi lúm đồng tiền trên mặt, hai mắt phẫn hận nhìn Lăng Tuyệt Trần. Lăng Mặc Phỉ lại mặt không chút thay đổi cúi đầu, tựa như Lăng Tuyệt Trần đến cũng không có ảnh hưởng đến nàng. Bắc Thần Thư Vũ trên mặt lần đầu tiên có vẻ tươi cười nhìn Lăng Tuyệt Trần, lập tức liếc mắt vui sướng khi người gặp họa nhìn Kỳ Kiếm Vũ.

Lục đạo sư uy nghiêm ngồi ghế chủ toạ, trên mặt đã không còn nghiêm khắc cùng từ ái lúc trước, lúc này lại có vẻ mặt mặt co mày cáu.

Lăng Tuyệt Trần không kịp nhìn hai người còn lại, lập tức đi đến bên cạnh Lục đạo sư: "Có chuyện gì sao?" Thanh âm như chim hoàng oanh, tại đại điện tinh tế quanh quẩn.

https://thuviensach.vn

Lục đạo sư lúc này mới ngẩng đầu, thấy Lăng Tuyệt Trần tiến đến, cười nhạt đứng dậy: "Tuyệt trần đến đây, mau mau mau, ngồi xuống rồi nói ngồi xuống rồi nói!" Cười cười đứng dậy nắm chặt ống tay áo Lăng Tuyệt Trần đem ngồi xuống ghế.

Trên đại điện mọi người không khỏi gào to không thôi, đều nhìn Lăng Tuyệt Trần ngồi xuống như chuyện đương nhiên còn bản thân phải đứng chờ Lăng Tuyệt Trần, chẳng lẽ đây là đãi ngộ khác biệt? Lục đạo sư cũng quá quá mức bất công.

Chỉ thấy bộ dáng chân chớ của Lục đạo sư liền biết nhất định không phải chuyện tốt, Lăng Tuyệt Trần lơ đễnh nhún nhún vai: "Có chuyện gì cứ việc nói thẳng đi!" Đối mặt với sự nhiệt tình của Lục đạo sư có thể hờ hững không quan tâm, làm cho hai người kia không khỏi sinh ra một chút lòng hiếu kỳ.

"Ha ha ha, là như vầy, quy củ từ trước của học viện, gần tới mùa hạ, ngũ đại gia tộc đề ra một nam tử có cơ hội đi tới Ma Khải Vụ Lâm, về phần nữ tử, phải trải qua cạnh tranh năng lực mới có thể tiến vào!" Khoé mắt Lục đạo sư không khỏi vụng trộm quan sát biểu tình của Lăng Tuyệt Trần.

Chuyện này thật ra ở trong dự kiến của nàng, dù sao đây là phong kiến cổ đại nam tử đứng đầu, cho dù lịch sử không có ghi lại, nhưng dù có thay đổi đến muôn lần thì bản chất vẫn không thay đổi, nữ nhân vẫn là không có địa vị gì.

"Cho nên? !" Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, vẻ mặt thản nhiên, giống như chuyện này căn bản cùng nàng không quan hệ.

"Cho nên bốn người các người lấy phương thức rút thăm quyết định đối thủ của mình, người thắng trận liền có thể cùng nhau đi." Lục đạo sư nói xong, từ phía sau lưng lấy ống trúc đã sớm chuẩn bị tốt đem ra: "Các ngươi đều tự rút thăm, trong này phân biệt có từ 1 đến 4, quy củ là 1 cùng 2

https://thuviensach.vn

đánh nhau, người thắng cùng số 3 tiếp tục, thắng thì thôi thôi, thua liền loại bỏ, người thắng trận tiếp tục khiêu chiến người kế tiếp!" Lục đạo sư đem quy củ nói đơn giản một lần.

"Nói cách khác, lấy mẫu ngẫu nhiên số 1 thắng liền phải dung 1 đấu 3? !" Lăng Tuyệt Trần nhíu nhíu mày, đây chính là xa bánh xe khiêu chiến sao, ngẫu nhiên bốc trúng số 1 cũng chỉ có thể là tự nhận số xui xẻo, cho dù thực lực mạnh nhất, cũng không cam đoan có thể kiên trì đến cuối cùng.

"Là như vậy!" Lục đạo sư gật đầu, nàng thông minh hơn họ nhiều.

Lăng Mặc Phỉ, Kỳ Nhược Tuyết cùng Bắc Thần Thư Vũ nghe vậy đều kinh ngạc nhìn Lục đạo sư, Bắc Thần Thư Vũ lập tức tiến lên: "Lục đạo sư, đây cũng quá không công bằng, căn bản là không so sánh được, Lăng Tuyệt Trần đã là lam cấp sơ cấp!" Nàng là thanh cấp sơ cấp, Nhược Tuyết là lục cấp sơ cấp, Mặc Phỉ cũng bất quá là lục cấp cao cấp mà thôi, để cho bọn nàng cùng Lăng Tuyệt Trần lam cấp sơ cấp đối kháng, dù thuộc tính của nàng giỏi về công, nhưng cũng không thể vượt qua vài cấp để chiến thắng Lăng Tuyệt Trần được.

"Đúng vậy, Lục đạo sư, này vốn là không cần so tài nữa!" Lăng Mặc Phỉ lúc này mới ngẩng đầu, bất mãn bĩu môi nhìn Lục đạo sư vẫn trầm tư.

Nam tử tại đây cũng không khỏi đều gật đầu đồng ý, dù sao cũng là cấp bậc chênh lệch, không phải là nói suông đơn giản như vậy .

"Lúc trước Tuyệt Trần cũng lấy thanh cấp trung cấp cùng Bắc Thần Hàn lam cấp trung cấp đánh ngang tay sao!" Thanh âm nghiêm khắc của Lục đạo lại truyền ra, nói ra sự kiện lần trước.

Bắc Thần Hàn nghe vậy, một tay nắm lại để ở bên môi ho nhẹ hai tiếng, bởi vì hắn nhận được ánh mắt hoài nghi của hai nam tử xa lạ, ai có thể giúp hắn làm chủ, hắn lúc đó thật không có thủ hạ lưu tình!

https://thuviensach.vn

"Đúng rồi, Tuyệt Trần, trước giới thiệu cho ngươi hai vị đồng học mới tới." Lục đạo sư đứng dậy bên cạnh hai nam tử kia: "Đây là Phong Trục môn đại đệ tử Lôi Hỏa, bên này là Ngự Băng phủ đại thiếu gia Băng Dật!"

Lăng Tuyệt Trần lúc này mới đánh giá hai nam tử, một thân áo đen, thêu hoa văn hình tia chớp nhất định là Lôi Hỏa, bên cạnh là một nam tử lạnh lùng mặc cẩm y màu trắng, thêu hoa văn trúc xanh màu bạc, trên người phát ra rét lạnh tựa hồ so với Bắc Thần Hàn chỉ có hơn chớ không kém là Băng Dật? Quả nhiên người cũng như tên.

"Không phải nói chỉ có ngũ đại gia tộc sao?" Vậy bọn hắn làm sao xuất hiện, Lăng Tuyệt Trần không khỏi có một ti nghi hoặc.

Không đợi Lục đạo sư nói chuyện, Lôi Hỏa sớm im lặng không được cuối cùng cũng tìm được cơ hội nói chuyện , vòng qua Lục đạo sư bước nhanh đến bên người Lăng Tuyệt Trần: "Không dối gạt Tuyệt Trần, Phong Trục môn của ta cùng Ngự Băng phủ đều là Ẩn Thế gia tộc, lần này cũng là bởi vì đi Ma Khải Vụ Lâm mới đến học viện, rất hân hạnh được biết ngươi!"

Ẩn Thế gia tộc? Tựa hồ thanh danh bọn họ cũng có thể so với cùng ngũ đại gia tộc, chỉ là Lăng Tuyệt Trần quá mức ‘ lạc đơn vị ’ cho nên mới không có ấn tượng gì (ý là tỷ ấy khác người). Nghe thấy tên chỉ biết Lôi Hệ cùng Băng Hệ là thay mặt, bất quá đã có họ vì sao còn xưng danh ngũ đại gia tộc, thực gạt người: "À, xin chào!" Biểu tình trên mặt khẽ cứng lại, người này thật đúng là tự quen thuộc, Tuyệt Trần? Nàng cùng hắn rất quen thuộc sao? Ánh mắt đánh giá đảo qua Băng Dật, người kia lại chỉ khẽ gật đầu tỏ vẻ chào hỏi.

"Không cần đấu võ sao? Thời gian cũng không sớm!" Một bên đứng Yến Nam Hiên phe phẩy quạt, trong mắt hiện lên một chút trầm tư, mở miệng ngắt lời Lôi Hỏa muốn nói lại thôi.

https://thuviensach.vn

Không đợi Yến Nam Hiên nói xong, Sở Dạ Phong cùng Bắc Thần Hàn liền hai tay đặt sau lưng hướng ra đại điện luận võ mà đi. Lăng Tuyệt Trần, Bắc Thần Thư Vũ, Kỳ Nhược Tuyết cùng Lăng Mặc Phỉ nhanh nhẹn rút thăm.

Lôi Hỏa dựa sát vào người Lăng Tuyệt Trần, thò đầu nhìn: "Ta nhìn ngươi rút thăm một chút?"

Lăng Tuyệt Trần bất đắc dĩ trở mặt xem thường, mở tay xem số, con mẹ nó thật sự là oan gia ngõ hẹp, tự nhận không hay ho cư nhiên là nàng. Vận khí thật hết nói, đi mua xổ số nói không chừng có thể trúng thưởng lớn, như vậy cũng có thể lấy số 1?

Bắc Thần Thư Vũ cơ hồ là cao hứng nhảy dựng lên, nhanh lôi kéo áo tay áo Kỳ Kiếm Vũ: "Của ta là số 4!" Không cần cùng ba người đánh.

Kỳ Kiếm Vũ phủ trán: "Cuối cùng ngươi cùng là người lợi hại nhất đánh nhau, ngươi liền cao hứng như vậy? !"

Bắc Thần Thư Vũ có thể thu hồi lúm đồng tiền trên mặt, thanh âm nặng nề: "Ừ nha, như thế nào đã quên !"

"Đi nhanh đi!" Lục đạo sư lắc đầu, dẫn đầu rời đi. Lăng Tuyệt Trần theo sát phía sau, tiếp theo là Lôi Hỏa hô to gọi nhỏ: "Tuyệt Trần, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ thắng !"

Băng Dật bất đắc dĩ lắc đầu, người này chính là tính tình hấp tấp như vậy, lúc nào cũng đều không đổi được.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tỷ Võ

Hai bóng dáng mảnh khảnh đứng trên đài cao hai thước, quan sát hết một màn này có người không khỏi nhớ đến ngày luận võ ở đài chiến đấu. Bao quanh đài luận võ đều là học viên tới xem náo nhiệt, tỷ võ đặc sắc như vậy bọn họ ai cũng đều không muốn bỏ qua. Ngồi ở bên kia là Lục đạo sư và Mộ Dung Tư, Sở Dạ Phong sáu người quy củ đứng ở phía sau hai người.

Kỳ Nhược Tuyết chính là rút được số hai, tự biết bản thân không phải là đối thủ của Lăng Tuyệt Trần trong lòng âm thầm nuốt xuống một ngụm nước bọt. Hôm đó nàng đã thua, huống chi giờ phút này người trước mặt đã trên nàng hai cấp, nàng càng không có cơ hội nắm chắc phần thắng.

"Chẳng lẽ Kỳ tiểu thư định dùng ánh mắt để chiến thắng ta sao?" Lăng Tuyệt Trần vuốt vuốt sợi tóc, lên tiếng chế giễu không chút nào để ý tới ánh mắt muốn đem người giết chết của Kỳ Nhược Tuyết.

Vốn là người tâm cao khí ngạo, Kỳ Nhược Tuyết tự nhiên không nhịn được, vung tay một cái, sớm muốn cũng muốn liều. Cắn răng nói nhỏ: "Huyễn Linh!" Theo lời nàng vừa dứt, một con hỏa hồ toàn thân đỏ chói xuất hiện ngay phía sau nàng, cái đuôi lớn không ngừng vung vẩy. Con thú Huyễn Linh này khác hồ ly bình thường ở chỗ nó có một bộ lông đỏ thắm, trên sống lưng lại có thêm một đôi cánh lớn không ngừng phe phẩy. Đây là một con ma thú, thú Huyễn Linh. Thú Huyễn Linh đến khiến cho Kỳ Nhược Tuyết tăng thêm mấy phần tự tin.

Mọi người xôn xao, nàng thậm chí có thu Huyễn Linh! Chưa đi qua Ma Khải Vụ Lâm đã có được khế ước thú như vậy tỏ rõ có Thuần Thú Sư

https://thuviensach.vn

vì Kỳ Gia làm việc.

Lục đạo sư khẽ cau mày, nhưng thủy chung không nói lời nào. Kỳ Kiếm Vũ có chút lo lắng nhìn Lăng Tuyệt Trần trước mắt, Nhược Tuyết có thú Huyễn Linh trợ giúp một tay có thể nâng cao không ít công lực, hi vọng Lăng Tuyệt Trần có thể kiên trì tới cùng.

"Làm sao ngươi có thể dùng ma thú xuất chiến. Tuyệt Trần tay không tấc sắc mà!" Lôi Hỏa trước sau đối với Lăng Tuyệt Trần rất có hảo cảm, không khỏi hai tay chống nạnh tiến lên tức giận chỉ trích Kỳ Nhược Tuyết, rất có khí thế của người đàn bà chanh chua chửi đổng.

Khóe miệng Lăng Tuyệt Trần co rút mãnh liệt, người này có thể đừng thích lo chuyện bao đồng như vậy hay không, nàng và hắn đâu có quen thân mới chỉ nhận biết hôm nay thôi mà.

Kỳ Nhược Tuyết thẳng mắt nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần, vì một ngày này nàng đã sớm chuẩn bị thật tốt. Đây chính là ma thú do chính Tiểu thúc thúc Kỳ gia vì nàng mà chuẩn bị. Ai bảo tiểu thúc thúc vẫn luôn không ra hồn —— Kỳ Thụ lại là một Thuần Thú Sư, chỉ yêu thích đi theo đoàn lính đánh thuê chuyên chém giết ma thú để thu hoạch tinh thạch trên người ma thú kiếm tiền thù lao, còn đi Ma Khải Vụ Lâm thuần thú.

"Chẳng lẽ trong quy định có điều nào nói rõ không thể cho gọi ma thú xuất chiến sao?" Kỳ Nhược Tuyết khẽ cau mày, rốt cuộc có điều này hay không nàng cũng không phải rất rõ ràng.

Theo lời của nàng vừa nói ra, mọi người lập tức trầm mặc, đều cùng lâm vào trầm tư, có điều này hay không tất cả mọi người cũng không phải rất rõ ràng, chỉ có lục đạo sư biết rõ. Nhưng giờ phút này Lục đạo sư vốn dĩ luôn đối với Lăng Tuyệt Trần cực kỳ yêu thương lại trầm mặc không nói một lời. Trong lòng Lăng Tuyệt Trần rất nhanh liền sáng tỏ, lão già này đang thử dò xét lai lịch của nàng đây.

https://thuviensach.vn

"Quả thật không có quy định không cho phép ma thú xuất chiến!" Yến Nam Hiên vẫn không có chút lo lắng, quạt nhẹ chiếc quạt trong tay, giọng nói bình thản nhưng lại vang dội cả bốn phía đài luận võ.

Lăng Tuyệt Trần như có điều suy nghĩ nhìn Yến Nam Hiên một cái, không sao cả, nàng vỗ vỗ tay: "Nếu có thể dùng ma thú, vậy liền bắt đầu đi!" Hiển nhiên việc Kỳ Nhược Tuyết có thêm thú Huyễn Linh ở phía sau cũng không có một chút ảnh hưởng gì đối với Lăng Tuyệt Trần.

Tại thời điểm Kỳ Nhược Tuyết đang âm thầm hả hê trong lòng, Lăng Tuyệt Trần không nhanh không chậm thở nhẹ một tiếng: "Tiểu Bạch, đến lượt ngươi ra sân!" Đang lúc mọi người nghi hoặc nhìn nhau thì Tiểu Bạch lười biếng ở trên mặt đất run run thân thể, cả người đầy thân lông trắng mang theo ánh mắt ai oán nhìn Kỳ Nhược Tuyết, nữ nhân này tại sao một khắc cũng không thể yên tĩnh, luôn luôn cố tình quấy rầy giấc ngủ của hắn.

Sở Dạ Phong, Bắc Thần Hàn, Băng Dật, Yến Nam Hiên, Lục đạo sư và Mộ Dung Tư cũng không khỏi lộ ra nụ cười, chỉ có người không biết còn đang không ngừng lo lắng vì Lăng Tuyệt Trần, tỷ như Lôi Hỏa vẫn không mấy bình tĩnh.

Thân thể Tiểu Bạch đứng vững ngay ngắn, đưa lên móng vuốt nhỏ gãi gãi chòm râu nhỏ, thân thể run lên. Mọi người chỉ thấy Tiểu Bạch vốn dĩ chỉ giống như con mèo nhỏ, lúc này vóc người từ từ trở nên to lớn, to lớn, cho đến khi tứ chi đứng trên mặt đất thân thể lại đã cao tới ngang bả vai Lăng Tuyệt Trần mới lóe lên ánh sáng dừng lại việc duỗi dài thân thể, cả người trắng muốt tràn đầy khí phách một chữ ‘Vương’ trên trán đánh thẳng vào tầm mắt của mọi người. Vẫn luôn tồn tại với bộ dáng giống như một Tiểu Bạch Miêu thế nhưng lại là một con Bạch Hổ —— Thần Thú Bạch Hổ, còn là Thần Thú sáu sao!

Thú Huyễn Linh đang hào hứng bừng bừng, trước mắt nhìn thấy Tiểu Bạch từng bước một trở nên mạnh mẽ thì cước bộ liên tiếp lui về phía sau.

https://thuviensach.vn

Không phải hắn không muốn tham chiến mà là cấp bậc chênh lệch quá mức cách xa. Hắn chỉ là Thần Thú hai sao nhưng đối mặt lại là Thần Thú sáu sao!

Tiểu Bạch thấy vậy, tà ác hơi cong môi một cái, muốn đánh bại chủ nhân sao? Trước qua được cửa này của hắn rồi lại nói tiếp. Ngửa đầu đối diện với bầu trời chính là một hồi hú dài. Người tu vi hơi thấp ở giữa sân, không thể chịu được uy lực oai phong đến từ người mạnh, vẻ mặt khổ sở rối rít bịt kín lỗ tai, muốn ngăn trở âm thanh chói tai này ở bên ngoài.

Thú Huyễn Linh càng thêm cúi đầu ủ rũ, lắc mình một cái đã biến mất ở trên đài tỷ võ, không phải là hắn không thực hiện khế ước của thú, mà là đối mặt với thần thú có uy lực mạnh mẽ oai phong hơn mình, lựa chọn của bọn họ đều là rời đi, đây là quy tắc ngầm, quy tắc ngầm ở trong thế giới ma thú của bọn họ.

Thấy vậy, Lôi Hỏa không khỏi thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ lồng ngực của mình bất mãn nhìn vẻ mặt thản nhiên của Lăng Tuyệt Trần: "Tuyệt Trần, ngươi cũng quá không có lương tâm, có thần thú vậy mà cũng không nói sớm một tiếng, làm hại ta ở chỗ này lo lắng vớ vẩn một hồi."

Lăng Tuyệt Trần vịn trán có chút nhức đầu, người này có phải chẳng phân biệt trắng đen hay không, nàng và hắn cho đến ngày hôm nay mới miễn cưỡng có thể cho là có quen biết nhau mà! Nàng xoay người nhìn Kỳ Nhược Tuyết thanh âm lạnh nhạt nói ra: "Thú Huyễn Linh của ngươi cũng đã rút lui khỏi đài luận võ, vậy bản tiểu thư cũng không nên ỷ thế hiếp người. Tiểu Bạch, ngươi đi trở về." Tiểu Bạch chu mỏ, hắn đang hăng say muốn chiến đấu vậy mà chủ nhân lại để bảo hắn trở về, mặc dù hắn có chút oán giận trong lòng, nhưng cũng không thể không nghe theo mệnh lệnh của Lăng Tuyệt Trần. Thân hình một lần nữa trở lại hình dáng Tiểu Bạch Miêu như trước, lắc lắc cái đầu xoay người rời đi.

Ỷ thế hiếp người?

https://thuviensach.vn

Lời này của nàng vừa mới nói ra không phải trực tiếp nói rõ lúc trước là Kỳ Nhược Tuyết đang ỷ thế hiếp người sao? Lăng Tuyệt Trần cũng thật biết cách chửi xiên chửi xỏ người ta!

Kỳ Nhược Tuyết tức giận nghiến răng nhanh chóng nâng hai tay lên, trong tay ngưng tụ Huyền khí màu xanh nhạt hơi nâng nhẹ mũi chân, mọi người chỉ kịp nhìn thấy một vệt bóng dáng màu xanh nhạt nhanh chóng bay về phía Lăng Tuyệt Trần. Tại thời điểm tay Kỳ Nhược Tuyết sắp kiềm chế được cổ của Lăng Tuyệt Trần thì Lăng Tuyệt Trần khẽ cong môi một cái, đầu liền hơi ngửa về phía sau, mũi chân điểm nhẹ một cái thân hình đã di chuyển, trong chớp mắt mọi người còn chưa kịp nhìn thấy bước chân nàng thay đổi thì thân hình nàng đã đi tới sau lưng Kỳ Nhược Tuyết.

Nhìn thấy một màn này người vây xem xung quanh cũng không phát ra tiếng động nào, thậm chí an tĩnh đến khác thường, toàn bộ đều rối rít trợn to cặp mắt nhìn chằm chằm diễn biến trên đài tỷ võ, ai cũng đều không muốn bỏ lỡ trận tỷ võ khó gặp như thế này.

Kỳ Nhược Tuyết chỉ là hơi mất hồn, nâng lên một chân mang theo mười phần Huyền khí đánh úp về Lăng Tuyệt Trần phía sau. Hai chân Lăng Tuyệt Trần xoạc rộng dễ dàng tránh thoát được chân của Kỳ Nhược Tuyết quét ngang tới đây, mũi chân chạm lên chân đang tập kích nàng của Kỳ Nhược Tuyết mượn lực lộn ngược ra sau, lúc rơi xuống đất hai tay đã lấy lại thăng bằng thì một chân đã đứng thẳng dọc theo đài luận võ. Trong mắt Kỳ Nhược Tuyết lộ ra ác độc, trên tay xuất hiện trường kiếm nhắm thẳng vào mệnh môn của Lăng Tuyệt Trần đâm tới. Lăng Tuyệt Trần bay dọc theo bốn cột trụ ở bốn phía đài luận võ, không có ý tứ muốn đánh trả. Mọi người chỉ có thể nhìn thấy hai bóng dáng đang nhanh chóng rượt đuổi nhau. Kỳ Nhược Tuyết không chút buông lỏng đuổi theo ở sát ngay phía sau Lăng Tuyệt Trần, đuổi theo được một lúc nàng cũng hiểu ra Lăng Tuyệt Trần chỉ đang cố tình trêu đùa nàng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Kỳ Nhược Tuyết lập tức dừng lại bước chân đang truy đuổi Lăng Tuyệt Trần, hai tay dừng ở trước ngực vẽ ra một cái kết ấn, ngay sau đó hai tay hạ xuống cấp tốc xoay tròn: "Ẩn Quang Khốn!" Vừa dứt lời, mọi người chỉ nhìn thấy đài luận võ đã trở nên tối đen như mực.

Bốn phía Lăng Tuyệt Trần đột nhiên mất đi ánh sáng cho nên chỉ còn lại một mảnh tối đen như mực. Đây chính là “Ẩn Quang Khốn" của Thổ Hệ sao? Quả nhiên không sai! Giờ phút này bị vây trong bóng tối thế nhưng nàng tuyệt nhiên không có chút lo lắng cho tình trạng của mình.

Cánh môi Kỳ Nhược Tuyết hơi nhếch lên, nàng là người thi triển phép thuật nên tự nhiên ở trong bóng tối của nơi này nàng vẫn có thể nhìn thấy được bóng dáng của Lăng Tuyệt Trần. Để phòng ngừa không bị Lăng Tuyệt Trần phát giác, nàng chỉ có thể điều chỉnh bước chân chậm lại khẽ bước từng bước một tiến lại gần vị trí của Lăng Tuyệt Trần.

Nghe thấy tiếng bước chân từ từ tiến tới gần, Lăng Tuyệt Trần cuối cùng cũng thu lại tươi cười trên mặt, hai tay từ trên trán rơi xuống phân vòng lượn quanh thân thể, bốn phía xung quanh nàng liền sinh ra kết giới phòng ngự thuộc tính thủy. Nàng âm thầm lắc đầu, ngón trỏ của tay trái búng nhẹ một cái: "Tử Minh Hỏa!" Trên ngón tay thon dài của nàng liền xuất hiện một ngọn lửa nhỏ, từ từ trở nên to lớn. Theo tay nàng vung lên, cột trụ ở bốn phía đài luận võ nhất thời đều dấy lên ngọn lửa màu đỏ tím, đồng thời chiếu sáng cả đài luận võ đang bị bóng đen bao trùm. Lúc này mọi người cũng nhìn thấy được ở trên đài luận võ vẻ mặt của Kỳ Nhược Tuyết đang tràn đầy kinh ngạc, cùng với Lăng Tuyệt Trần đang được cột nước vây quanh.

Kỳ Nhược Tuyết ngạc nhiên, điều này sao có thể? Kỳ Kiếm Vũ nhíu nhíu mày có chút nghi hoặc, ở trước mặt Tử Minh Hỏa, Ẩn Quang Khốn hình như không có tác dụng. Khéo miệng Sở Dạ Phong nhếch lên, chiêu thức của Lăng Tuyệt Trần trái lại rất có tác dụng.

https://thuviensach.vn

Nàng ấy thật sự có thể tu luyện Hỏa Hệ?! Ánh mặt Lôi Hỏa lóe lên khiếp sợ, trong lòng hắn hiện tại chỉ còn lại một câu nói này chiếm cứ toàn bộ đầu óc.

"Xong chưa? Tới phiên ta!" Lăng Tuyệt Trần thản nhiên quay đầu, đối mặt với nguy hiểm nàng cũng không thể nương tay. Vừa dứt lời mọi người còn chưa kịp hoàn hồn, chỉ thấy hai lòng bàn tay của Lăng Tuyệt Trần chậm rãi đè xuống phía dưới, trong chớp mắt phía dưới chân Kỳ Nhược Tuyệt đã xuất hiện ao nước lớn. Mất đi thăng bằng, Kỳ Nhược Tuyết ở trong ao nước hoàn toàn không có khả năng đứng lên, bị áp lực của ao nước vây khốn. Kỳ Nhược Tuyết sợ hãi vung lên hai tay cố đem thân thể thoát ra khỏi ao nước, trong chớp mắt thân thể Kỳ Nhược Tuyết đã bị ao nước bao phủ tới bả vai.

"Lăng Tuyệt Trần, tỷ võ tới đây có thể dừng!" Kỳ Kiếm Vũ thấy vậy tung người nhảy một cái đã đứng ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần, hai hàng lông mày nhíu chặt lại lo lắng nhìn Kỳ Nhược Tuyết đang cố gắng hết sức muốn tránh khỏi ao nước.

Lăng Tuyệt Trần ngoái đầu nhìn lại, nhìn Kỳ Kiếm Vũ bên cạnh vốn luôn là cợt nhả lơ đễnh nhưng vào giờ phút này trên mặt lại có thể xuất hiện lo lắng. Điều này khiến cho nàng không khỏi nhớ tới nam nhân luôn một lòng che chở cho nàng, liền chậm rãi thu tay về.

Ao nước vây khốn Kỳ Nhược Tuyết trong nháy mắt liền biết mất không thấy. Khắp người Kỳ Nhược Tuyết nhếch nhác, toàn thân ướt đẫm ngồi ở dưới đất thở hổn hển. Kỳ Kiếm Vũ cảm kích liếc mắt nhìn Lăng Tuyệt Trần sau đó đi đến bên cạnh Kỳ Nhược Tuyết nâng nàng dậy: "Nhược Tuyết, như thế nào?" Trong giọng nói lộ rõ yêu thương của ca ca đối với muội muội.

Sắc mặt Kỳ Nhược Tuyết tái nhợt, lắc đầu một cái: "Ca, ta không sao!" Trừ bỏ đối mặt Lăng Tuyệt Trần tràn đầy địch ý, nàng đối với những

https://thuviensach.vn

người khác đều khá tốt. Lần này, ánh mắt nàng nhìn Lăng Tuyệt Trần, hình như thiếu chút gì đó, không còn vẻ căm thù như trước, hé ra miệng nhỏ nhưng cuối cùng cũng chỉ là bĩu bĩu môi không nói gì.

"Không có việc gì là tốt!" Hai lông mày của Kỳ Kiếm Vũ cuối cùng cũng có thể giãn ra, đỡ Kỳ Nhược Tuyết điểm nhẹ mũi chân liền đã đứng ở một chỗ khác trên đài cao.

"Trận đầu, Lăng Tuyệt Trần thắng!" Không đợi Lục đạo trưởng tiến lên công bố, Lôi Hỏa không nhẫn nại được đã nhanh chóng tiến lên, ánh mắt nhìn Lăng Tuyệt Trần tràn đầy •••••• ái mộ!?

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Lại Là Hắn

Hai mắt Lăng Mặc Phỉ lập tức trở nên ác liệt, trong con ngươi cũng không còn thấy được vẻ tươi sáng như thường ngày, ngay cả khi nhìn Kỳ Kiếm Vũ ánh mắt của nàng cũng trở nên lạnh lẽo. Lăng Tuyệt Trần thắng Kỳ Nhược Tuyết, đây là chuyện đã nằm trong dự liệu, kế tiếp, nàng phải đối phó như thế nào đây. Họ đều cùng tu luyện một hệ, nếu sử dụng tính năng của thuộc tính thủy sẽ không có cơ hội chiến thắng Lăng Tuyệt Trần.

Tầm mắt Lăng Tuyệt Trần rũ xuống, lông mi cong vút vểnh lên che đi tia sáng khác thường đang di động trong mắt nàng. Trước kia, tại thời điểm gặp phải nguy hiểm, chắc chắn có người ngăn ở trước người của nàng, chỉ trong chớp mắt đã qua vạn năm.

"Tốt lắm, trận kế tiếp do Lăng Mặc Phỉ lên khiêu chiến Lăng Tuyệt Trần!" Huyền khí bao quanh người Lục đạo sư, giọng nói trầm thấp mạnh mẽ vang dội khắp cả đài tỷ võ. Không thể không nói lão tướng một khi đã ra tay thì thật sự không phải là tầm thường, ngay tại khoảnh khắc đó tiếng cãi vã ồn ào ở bên ngoài liền ngừng lại. Xung quanh lập tức trở nên an tĩnh những thanh âm líu ríu cũng biến mất, ánh mắt của tất cả mọi người đều chăm chú nhìn Lăng Tuyệt Trần rực rỡ đứng ở giữa đài tỷ võ.

Tiếng bước chân nhốn nha nhốn nháo lại vang lên lần nữa, thì ra những người ngoài cuộc cũng đã chia thành hai bên, ánh mắt tức giận của hai bên đối lập nhau tạo thành dòng điện rất mạnh mẽ, vang lên âm thanh ‘ xẹt xẹt xẹt ’, rất dễ nhận thấy những người này đều giống như những người ái mộ thần tượng ở thời hiện đại, vì thần tượng của mình mà ngồi đấu tranh giành giật.

https://thuviensach.vn

Mũi chân Lăng Mặc Phỉ điểm nhẹ một chút, chỉ trong nháy mắt đã đứng ở đối diện Lăng Tuyệt Trần, nhất thời tròng mắt buông xuống tia sáng âm u, nâng tay lên, sắc mặt không chút thay đổi nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Như thế nào, tỷ tỷ tốt của ta đã chuẩn bị xong rồi chứ?"

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, trong lòng hiện lên một tia nghi ngờ, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, tỷ tỷ? Gọi như vậy thật nực cười lại cũng thật đáng thương.

Không đợi Lăng Tuyệt Trần mở miệng, thân hình của Lăng Mặc Phỉ đã bay lượn xoay quanh Lăng Tuyệt Trần, với thực lực của người bình thường căn bản không thể bổ nhào tới bắt lấy bóng dáng của nàng.

Lăng Tuyệt Trần nâng tay lên, đang muốn thi triển Huyền Khí, lúc này mới phát hiện ra nàng không có cách nào nhúc nhích thân thể, trong lòng không khỏi bắt đầu khẩn trương không dứt. Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tại sao lại như vậy? Năng lực của Lăng Mặc Phỉ tuyệt đối không có khả năng làm được điều này.

Thân hình Lăng Mặc Phi ổn định đứng ở phía sau Lăng Tuyệt Trần, hai tay đối lập nhau, muốn khép vào bên trong, giữa không trung bên phía Lăng Tuyệt Trần liền xuất hiện vô số tảng đá lớn màu đen, những tảng đá đen to lớn vây quanh ở bên người nàng xoay tròn, hình thành luồng khí mạnh mẽ khiến cho Lăng Tuyệt Trần không có cách nào hô hấp, nàng biết, nàng gặp phải đối thủ mạnh hơn nàng rất nhiều, nàng thật sự không có cách nào chống cự, đây rốt cuộc là cái gì, nàng chỉ biết đây nhất định không phải Huyền khí!

"Không tốt, đây không phải là Huyền khí!" Lôi Hỏa đứng ở trên đài cao nhất quan sát Lăng Tuyệt Trần lên tiếng kinh hô, hai tay chống hàng rào đang muốn nhảy xuống, lại bị Băng Dật vẫn luôn im lặng không nói một lời ngăn lại.

https://thuviensach.vn

"Ngươi làm cái gì vậy? Tuyệt trần đang gặp nguy hiểm!" Lôi Hỏa nhìn cổ tay mình đang bị tay Băng Dật kéo lại, ngẩng đầu căm tức nhìn tên đầu sỏ Băng Dật đang lôi kéo mình.

Băng Dật nhíu nhíu mày: "Đi xuống như ngươi chính là chịu chết!" Người này làm đại đệ tử của Phong Trục Môn thật uổng phí, ngay cả điều này cũng không nhìn ra được sao? Lôi Hỏa nghe xong, ngẫm nghĩ lại cũng cảm thấy lời của Băng Dật rất có lý, lúc này mới gãi gãi đầu cảm thấy thật thất bại.

Lục đạo sư và Mộ Dung Tư liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt cũng không tránh được lộ ra một tia nghi ngờ, Lăng Mặc Phỉ làm sao có thể có được loại năng lực này!

"Ưm!" Lăng Tuyệt Trần cảm thấy mình bắt đầu hít thở không thông, vẫn cắn chặt môi nhưng không thể nhịn được khẽ rên một tiếng, nhìn bộ mặt dữ tợn của Lăng Mặc Phỉ đứng ở phía trước môi khẽ mấp máy khó khăn nói ra ba chữ: "Ngươi là ai?" Nàng không phải Lăng Mặc Phỉ! Đây ý nghĩ duy nhất trong đầu Lăng Tuyệt Trần.

"Ha ha ha, ngươi thật là thông minh!" Lăng Mặc Phỉ ngửa đầu cười to, âm thanh lanh lảnh xen lẫn với giọng mam trầm thấp mạnh mẽ làm cho người ta sợ hãi.

Tất cả mọi người ở bốn phía đều ngừng thở, hai mắt mở to ngay cả một cái chớp mắt cũng không dám chớp, có mấy người nhát gan nghe thấy lời này cũng không nhịn được sợ hãi đi tới trốn ở sau lưng người bên cạnh.

Trong mắt Lăng Mặc Phỉ quả quyết hiện lên một màu đỏ tươi, lòng bàn tay chậm dãi hướng đến bên trên người Lăng Tuyệt Trần, trên trán Lăng Tuyệt Trần lập tức xuất hiện một vệt màu đen nhìn giống như ấn kí hình mũi tên, theo pháp lực Lăng mặc Phỉ tăng mạnh, ấn ký hình mũi tên giống như muốn lao ra khỏi phong ấn trên trán nàng, bầu trời phía trên

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần chậm rãi xoay tròn. Lúc này Lăng Mặc Phỉ mới thu tay trở về, trong nháy mắt tất cả những tảng đá đen to lớn vây lượn quanh người Lăng Tuyệt Trần liền biến mất không thấy nữa.

Lăng Tuyệt Trần không còn bị những tảng đá đen to lớn giam cầm nữa, ‘bịch’ một tiếng liền rớt xuống đất, một tay che ngực, phun ra một ngụm máu tanh.

Lăng Mặc Phỉ mỉm cười nhìn mũi tên màu đen đang xoay tròn, khóe mắt cong lên rất đắc ý, hai tay chắp ở sau lưng cao ngạo liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần đang nằm rạp trên mặt đất: "Nếu không phải ý định tà ác trong lòng Lăng Mặc Phỉ tạo cho ta cơ hội, ta làm sao có thể lấy mũi tên Nguyệt Ma từ trong phong ấn trên thân thể ngươi ra ngoài!!" Lăng Mặc Phỉ vẫn cười lớn, tiếng cười chói tai này khiến cho người ta vô cùng sợ hãi.

"Mũi tên Nguyệt Ma?" Lăng Tuyệt Trần không hiểu gì cả, đó là vật gì, vì sao nàng chưa từng nghe nói qua?

Mũi tên Nguyệt Ma!

Trong lòng Lục đạo sư và Mộ Dung Tư không ngừng vang lên cảnh báo, mũi tên Nguyệt Ma tại sao có thể bị lấy ra? Mũi tên Nguyệt Ma một khi phá vỡ phong ấn, cũng chính là đại biểu cho việc Nguyệt Ma sống lại!

"Đúng vậy, mũi tên Nguyệt ma là vật chí cao vô thượng, một khi nó xuất hiện trên thế gian như vậy Nguyệt Ma đại nhân cũng sẽ sống lại!" Nụ cười của Lăng Mặc Phỉ trở nên âm u lạnh lẽo, cười như không cười điều này lại càng làm cho người ta cảm thấy rợn tóc gáy.

Lục đạo sư và Mộ Dung tư điểm nhẹ mũi chân đang muốn nhảy xuống cùng nhau liên thủ can ngăn, nhưng lại không thể làm gì, bản thân họ không có cách nào đến gần đài tỷ võ, thì ra đài tỷ võ này đã sớm bị người ta bày ra kết giới, khiến cho bọn họ không có cách nào đến gần. Đều là do

https://thuviensach.vn

bọn họ quá mức khinh thường, mới có thể khiến cho tên Ma Giáo này có cơ hội ra tay.

Tay của hai người hợp nhất, muốn khởi động Huyền Thuật lớn mạnh hơn, đột nhiên mây đen dồn đến, gió lớn gào thét, người tu vi hơi thấp không có cách nào mở mắt.

Trong chốc lát trên đài tỷ võ giống như có cảnh người áo đen từ trên trời bay đến, dáng người khôi ngô, vạt áo dài màu đen tuyền, ngay cả tầm mắt của Lăng Mặc Phỉ cũng không chịu khống chế cúi xuống, cung kính lui ra hai bước: "Dạ Minh đại nhân!" Giọng nói cung kính, càng chứng tỏ người mới tới giữ một vị trí rất quan trọng ở trong Nguyệt Thần Ma Giáo, mặc dù người tới bất quá chỉ là một chút ảo ảnh hắn cũng không dám chậm trễ chút nào.

Cả người y phục đen tuyền, giày gấm viền kim tuyến màu vàng, trên mặt là mặt nạ vẽ hình Mạn Đà La màu đen, Lăng Tuyệt Trần ngạc nhiên, lại là hắn! Nam tử áo đen gặp ở vách đá lần đó!

"Linh Lang, ngươi làm rất tốt!" Dạ Minh cúi đầu, ánh mắt quét qua Lăng Tuyệt Trần nằm rạp trên mặt đất, động tác của nàng như thế thật không thích hợp! Trong lòng vừa vặn hiện lên một ý tưởng, một tay khẽ nâng lên, thân thể Lăng Tuyệt Trần đã khoanh chân ngồi ở một bên.

Lăng Mặc Phỉ, cũng chính là Linh Lang hai tay vòng lại cung kính: "Tạ ơn Dạ Minh đại nhân đã khích lệ, thuộc hạ nhất định dốc toàn bộ sức lực để làm việc cho Nguyệt Ma đại nhân."

Tay Dạ Minh khẽ nắm lại, mũi tên đang xoay tròn ở giữa không trung liền bay vào lòng bàn tay của hắn, chớp mắt đã biến mất không còn thấy gì nữa: "Tốt lắm, Linh Lang, lời như vậy ta đã nghe qua rất nhiều, chuyện xong xuôi rồi thì đi đi!" Năng lực của hắn không thể nhốt chân lão già họ Lục và Mộ Dung Tư quá lâu.

https://thuviensach.vn

Linh Lang bĩu môi: "Dạ!" Thân hình động một cái, thân thể Lăng Mặc Phỉ liền ngã xuống mặt đất không dậy nổi, một con yêu quái thân người đầu sói từ trên người Lăng Mặc Phỉ bay ra, đứng ở bên cạnh Dạ Minh không nói lời nào.

Hai mắt nhìn thật sâu Lăng Tuyệt Trần đang hôn mê, giống như suy nghĩ điều gì đó liền quay đầu lại nhìn lên trên đài cao, ánh mắt Dạ Minh hạ xuống, tay nâng lên, mây đen từ từ tản đi, gió lớn cũng đột nhiên dừng lại, thân hình dời đi thật xa rồi từ từ biến mất, giống như hắn chưa từng xuất hiện.

Người bị trói buộc đứng yên tại một chỗ cũng dần khôi phục tự do, không biết đã có chuyện gì xảy ra mọi người cũng không tránh được nghĩ rằng cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Vừa được thả ra, Lôi Hỏa liền chạy tới ôm lấy Lăng Tuyệt Trần: "Tuyệt Trần, Tuyệt Trần? !" Nhìn sắc mặt tái nhợt của Lăng Tuyệt Trần, trong mắt Lôi Hỏa hiện lên lo lắng.

"Nàng nghỉ ngơi một chút là ổn thôi!" Băng Dật bất đắc dĩ đành lắc đầu, tốt bụng vỗ vỗ bả vai Lôi Hỏa.

Sở Dạ Phong thu lại tầm mắt, xoay người nhìn Yến Nam hiên: "Nam Hiên, ngươi qua xem Lăng Tuyệt Trần một chút!" Giọng nói bình thản, giống như chuyện này cùng hắn không có một chút liên quan.

Yến Nam Hiện ngừng lại việc quạt chiếc quạt trong tay, ngạc nhiên nhìn vẻ mặt không có gì của Sở Dạ Phong: "Sở đại ca, ngươi thật sự rất quan tâm Lăng Tuyệt Trần!"

Kỳ Kiếm Vũ nghe vậy, thúc cùi chỏ vào ngực Yến Nam Hiên: "Để cho ngươi xem thì ngươi liền đi qua xác định một chút đi, không nên nói nhảm nhiều như vậy!" Bắc Thần Hàn há miệng, nhưng cũng không nói gì, thật ra, hắn thật sự cũng không biết nên nói gì.

https://thuviensach.vn

"Phải phải phải, huynh đệ cũng đã lên tiếng, ta nào dám cãi lại!" Yến Nam Hiên lắc đầu cười khổ, đi tới bên cạnh Lăng Tuyệt Trần liền ngồi xổm xuống một tay khẽ đặt ở ngực của chính mình, tay kia nhẹ nhàng đè xuống ngực trái của Lăng Tuyệt Trần, còn chưa kịp thi triển thuật điều trị thì đã bị một bàn tay khác đẩy ra.

"Ngươi muốn làm cái gì?" Lôi Hỏa tức giận nhìn Yến Nam Hiên không hiểu hắn muốn làm gì.

Yến Nam hiên mở to hai mắt: "Lôi Đại Thiếu Gia, ta chỉ giúp nàng chữa thương mà thôi, ngươi làm sao phải khẩn trương như vậy!"

"Ta, ta •••••• vậy ngươi cẩn thận một chút!" Gương mặt tuấn tú của Lôi Hỏa nhất thời bị nhuộm đỏ, cúi đầu không dám nhìn Yến Nam Hiên.

Hai mắt Yến Nam Hiên trợn trắng, một lát sau mới lặp lại động tác như trước: "Khỏi bệnh!" Theo lời hắn vừa dứt, bốn phía quanh Lăng Tuyệt Trần xuất hiện vầng sáng thật rõ nét, cho đến khi vầng sáng từ từ nhạt dần, lúc này mới biến mất.

Yến Nam Hiên đứng lên vỗ tay một cái, tiếp tục nhàn rỗi quạt cây quạt trong tay: "Tốt lắm, nghỉ ngơi một ngày là khỏi hẳn!"

Giờ phút này, tất cả mọi người đều vây quanh Lăng Tuyệt Trần không chút nào để ý tới Lăng Mắc Phỉ vốn ngã xuống đất không thể dậy nổi lúc này đã từ từ tỉnh lại rồi. Một tay cố gắng chống đỡ thân thể, một tay vịn trán, hai mắt khó hiểu liếc nhìn bốn phía.

Lục đạo sư đứng ở một bên, nhìn Yến Nam Hiên hoàn thành thuật điều trị sau đó nói với Lôi Hỏa: "Tiểu tử, mau đem Tuyệt Trần đưa về trong phòng của nàng, nghỉ ngơi một ngày là ổn!" Xoay người nhìn một đám hậu sinh ở phía sau: "Chuyến đi Ma Khải Vụ Lâm lần này, các ngươi đều cùng đi đi."

https://thuviensach.vn

Trên mặt Kỳ Nhược Tuyết nở ra nụ cười, Bắc Thần Thư Vũ vui vẻ đuổi theo Kỳ Kiếm Vũ lôi kéo ống tay áo của hắn: "Không cần đấu cũng có thể đi rồi!"

Kỳ Kiếm Vũ chán ghét bĩu bĩu môi: "Đúng, coi như số ngươi gặp may!" Bắc Thần Thư Vũ vui vẻ quá mức, làm như không nghe thấy, ai bảo hôm nay tâm tình nàng lại tốt như vậy chứ? Nếu là trong quá khứ nói không chừng đã sớm đuổi theo đánh hắn rồi.

Lúc này Mộ Dung Tư mới thu hồi vẻ mặt lo lắng, tạo dáng dựa vào cây cột bên cạnh, nhưng lại quên mất cây cột này vừa mới bị Tử Minh Hỏa của Lăng Tuyệt Trần đốt cháy đỏ bừng, hơi nóng truyền đến trên người, Mộ Dung Tư vừa mới dựa vào đã lập tức rời đi: “Phù, làm ta bỏng chết rồi!" Sau đó nhảy choi choi không ngừng khám xét xoa nắn cánh tay, nhỏ giọng oán giận.

Cho đến sau khi Lôi Hỏa ôm Lăng Tuyệt Trần nhanh chóng rời đi, lúc này một nhóm người mới chậm rãi rời đi. Kỳ Nhược Tuyết và Bắc Thần Thư Vũ tiến lên một trái một phải đỡ Lăng Mặc Phỉ.

Lăng Mặc Phỉ cau mày: "Đã xảy ra chuyện gì?" Không phải vẫn còn đang đấu sao, làm sao lại rời đi.

Kỳ Nhược Tuyết cùng Bắc Thần Thư Vũ vô cùng ăn ý lắc đầu: "Không có việc gì, không có việc gì, không cần đấu nữa!"

Không cần đấu?

Mặc dù Lăng Mặc Phỉ có nghi ngờ, nhưng cũng không hỏi nhiều, nghe giải thích chỉ càng khiến cho nàng cảm thấy đau đầu hơn mà thôi.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Biến Hóa Diệu Kỳ

Ngồi ở trong căn phòng không có ánh nến chiếu sáng, nhưng lại có thể thấy được khuôn mặt cương nghị của một người con trai. Cho dù cả người đều chìm trong bóng đêm, vẫn có thể nhìn thấy cả người hắn mặc y phục bằng gấm màu đỏ rực như lửa. Sở Dạ Phong ngồi ở phía trước cửa sổ một tay khẽ vuốt ve cánh tay của tay bên kia, hai mắt chăm chú nhìn chằm chằm mảnh trăng khuyết lẻ loi treo giữa trời cao. Nhẹ nhàng kéo ống tay áo lên, lúc này mới có thể nhìn thấy tại nơi mà khớp xương ngón tay vừa lướt qua hiện lên một vết sẹo dữ tợn nhìn thấy mà giật mình, nhìn kỹ vết sẹo ấy mới phát hiện, nơi đó rõ ràng có khắc một chữ Dạ nét chữ xiêu vẹo, uốn éo.

Điều khiến cho Sở Dạ Phong luôn nghi ngờ chính là, hắn hoàn toàn không biết chữ kia bắt đầu từ lúc nào thì xuất hiện trên cánh tay của hắn, trước kia hắn từng nghĩ rằng có lẽ trong một tình huống khác thường nào đó chính hắn đã khắc xuống, dù sao thì trong tên của hắn cũng có một chữ Dạ. Thế nhưng, khi tay khẽ dời lên bên trên chỗ cánh tay hắn đang vuốt, một chữ ‘Tiểu’ bị che kín dưới ống tay áo đột nhiên hiện lên trong tầm mắt hắn, đây mới chính là nguyên nhân khiến Sở Dạ Phong luôn nghi ngờ.

Cảm thấy một tia hô hấp thay đổi, Sở Dạ Phong liền buông tay kéo ống tay áo ở bên cánh tay có khắc chữ xuống, không nhanh không chậm đeo bao tay vào thật tốt, đứng dậy phủi nhẹ vạt áo cho nết nhăn biến mất, bước tới phía một bóng dáng khác ở trong phòng.

Ý thức của Lăng Tuyệt Trần đã hồi phục được một chút, nàng khẽ nhắm lại hai mắt bắt đầu đánh giá những chuyện đã xảy ra lúc ban ngày, tại sao mũi tên đó lại ở trên người của nàng, mà nhiều năm qua vì sao nàng

https://thuviensach.vn

cũng không hề phát hiện sự tồn tại của nó? Nếu mũi tên đúng là đã bị phong ấn trên người nàng, vì sao đêm hôm đó Dạ Minh không lấy mũi tên đó ra mà phải đợi đến ngày hôm nay? Tất cả những chuyện này hình như đều dẫn đến một chuỗi âm mưu rất lớn, chúng bao vây nàng chặt chẽ ở chính giữa, nàng càng muốn biết đáp án thì lại càng bị vây chặt hơn, sắp xếp lại các manh mối chỉ cảm thấy càng mơ hồ hơn.

Nghe thấy tiếng bước chân, Lăng Tuyệt Trần âm thầm mắng chửi chính mình một hồi, nàng sao có thể sơ ý đến mức không phát hiện có người đang ở đây, hai mắt đột nhiện mở ra khẽ nâng lên mũi chân thẳng hướng hạ thân của người đang bước tới xuất ra một đường tấn công bén nhọn.

Thấy Lăng Tuyệt Trần bất ngờ đánh úp, bước chân Sở Dạ Phong liền dừng lại một tay giữa chặt cổ chân đang đánh tới của nàng, thân hình di chuyển một chút đã ngồi ở bên giường, trán của hai người đụng vào nhau chỉ cách nhau một khoảng rất gần, gần đến mức lông mi của cả hai có thể đụng chạm lẫn nhau.

Nhìn khuôn mặt anh tuấn gần trong gang tấc, lúc này dường như đoạn ký ức đã có từ rất lâu rồi nhanh chóng tràn ngập toàn bộ trí nhớ của nàng, từng đoạn hình ảnh bất chợt hiện lên khiến cho nàng không thể kiềm chế được mà rơi vào trong đó. Thân thể nàng theo bản năng đột nhiên cứng ngắc, thì ra chính mình cũng không thể quên, không chỉ có một người, bọn họ đều tiến vào trong đầu nàng, cho dù là bắt gặp hình ảnh giống hệt Sở Dạ Phong, nàng cũng không có cách nào khống chế suy nghĩ của chính mình.

Cho rằng Lăng Tuyệt Trần vì vậy mà cả người cứng ngắc, Sở Dạ Phong bật cười không dứt: "Xem ra ngươi thật sự muốn làm cho ta đoạn tử tuyệt tôn, người không biết còn tưởng rằng là ta phụ ngươi!"

Lăng Tuyệt Trần biết, ý tứ trong câu nói của Sở Dạ Phong rất rõ ràng cho dù có phụ nàng thì cũng là Bắc Thần Hàn phụ nàng, cần gì phải đối

https://thuviensach.vn

phó với hắn nhẫn tâm như vậy. Chỉ là nhớ tới sự si tình của ‘Lăng Tuyệt Trần’ trong lòng nàng thật đúng là không thể không bội phục, vì người con trai kia, ‘nàng’ có thể ngu xuẩn tin vào lời nói của tì thiếp trong phủ, tự hủy đi tu vi của bản thân, chỉ vì một câu nói của tì thiếp kia: nam nhân đều thích nữ nhân mỏng manh, yếu đuối. Nàng nên nói ‘Lăng Tuyệt Trần’ quá si tình hay là quá ngu xuẩn. Nhưng mà, người con trai kia thật sự rất tuyệt tình, ‘Lăng Tuyệt Trần’ rất đẹp, có thể nói là sắc đẹp tuyệt trần, mặc dù không thể sử dụng Huyền Khí, nhưng cũng không nên đưa cho nàng một phong hưu thư ngay trong ngày tân hôn, vậy mà Kỳ Nhược Tuyết vẫn không tha còn thừa cơ bỏ đá xuống giếng. Món nợ này nàng sớm muộn gì cũng phải thay Lăng Tuyệt Trần đòi lại, nhưng mà nếu không có Bắc Thần Hàn và Kỳ Nhược Tuyết cùng nhau ‘ phối hợp hoàn mỹ ’, nàng làm sao có thể đi tới cái thế giới này chứ, nghĩ tới điều này nàng cảm thấy hình như nàng còn phải cảm tạ hai người kia thì phải?

Nghe thấy lời nói của Sở Dạ Phong, Lăng Tuyệt Trần liền giật mình nhanh chóng kéo thần trí đang ngơ ngác trở lại , sau đó đẩy những suy nghĩ hiện tại ra khỏi đầu, cổ chân xoay nhẹ một cái đã thoát khỏi giam giữ của Sở Dạ Phong, giọng nói trong nháy mắt cũng trở nên lạnh lẽo: "Ngươi đêm hôm khuya khoắt còn tới chỗ của ta không phải là muốn bị đánh đấy chứ?" Nàng phát hiện càng ở cùng một chỗ với hắn nàng lại càng mất đi khống chế, cảm giác đó khiến cho nàng sợ hãi, càng muốn tránh xa hắn.

"Aiz, chắc hẳn người dám khiêu chiến với ta cũng chỉ có ngươi mà thôi, chỉ có điều hiện tại người tốt thật sự là rất khó làm!" Đối mặt với thái độ thay đổi đột ngột của Lăng Tuyệt Trần, Sở Dạ Phong lơ đễnh vỗ vỗ tay đứng lên nhẹ nhàng dựa vào cột giường bên cạnh, một tay ôm ngực một tay chỉ vào một cái bàn trang điểm ở bên kia: "Này, đây chính là ta đặc biệt đem tới cho ngươi!"

Lăng Tuyệt Trần nhìn theo đầu ngón tay của hắn, quả nhiên nhìn thấy trên bàn trang điểm đặt một chậu —— hoa Diễn Vĩ màu tím! Nếu như là ở

https://thuviensach.vn

kiếp trước, nàng nhất định sẽ có chút không tin, bởi vì hoa Diên Vĩ cũng không phải là loại hoa hiếm thấy. Nhưng mà kiếp này thì khác, trong lòng nàng không tránh được cảm thấy vui mừng, bây giờ cũng đã sắp tới bình minh, nàng hiển nhiên có thể thấy được những giọt sương trong suốt trên từng cánh hoa, ánh mắt lạnh nhạt của nàng thoáng hiện lên mừng rỡ: “Hoa Diên Vĩ”

Mỗi ngày vào lúc sáng sớm tinh mơ chính là khoảng thời gian tốt nhất để hoa Diên Vĩ hấp thu linh khí, hoa Diên Vĩ đã hấp thu linh khí vừa có thể giúp điều trị nội thương lại vừa có thể trợ giúp nâng cao tu vi của bản thân. Hoa Diên Vĩ ở Thương Khung đại lục cũng rất ít thấy, lại là nguyên liệu hỗ trợ tốt nhất trong việc chế thuốc và tu luyện, cũng không phải chỉ cần có tiền là có thể có được.

"Ừ, ta thấy ngươi hình như bị thương, tu luyện lại gặp phải chướng ngại cản trở, nên mang đến cho ngươi dùng thử một chút!" Khóe mắt Sở Dạ Phong cũng hiện lên ý cười, nếu như một chậu hoa có thể đổi lại một tiếng người của người đẹp, như vậy cũng coi như là đáng giá rồi.

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, ngước mắt lên nhìn vẻ mặt nhẹ nhàng bâng quơ của Sở Dạ Phong, nàng đương nhiên biết hoa Diên Vĩ rất trân quý, môi mấp máy, nét mặt không được tự nhiên khẽ cúi xuống: "Sở Dạ Phong ••• cám ơn ngươi!" Dù sao người ta cũng có ý tốt.

Sở Dạ Phong hiển nhiên không ngờ tới Lăng Tuyệt Trần có thể nói như vậy, trong lòng không khỏi hối hận, sớm biết hoa này có thể xoa dịu thái độ của Lăng Tuyệt Trần đối với hắn, thì hắn đã sớm nói cho nàng biết hắn đã đem hoa Diên Vĩ tới. Một tay khẽ vén tóc đỏ lên, nhấc chân bước đến bên giường: "Chỉ là một việc nhỏ thôi! Nhưng mà gọi đầy đủ tên họ của ta như vậy hình như không được tự nhiên lắm." Lời nói này của hắn là thật, mặc dù hoa Diên Vĩ ở trong mắt người đời có thể gặp mà không thể cầu, nhưng mà tu vi của hắn đã đạt được tới trình độ này thì hoa Diên Vĩ cũng không còn hỗ trợ hắn tu luyện nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

"A ••••••" Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc, gọi hắn như vậy có vấn đề gì sao?

Sở Dạ Phong cong lưng muốn nhìn thẳng vào mắt nàng: "Ngươi cũng có thể giống như bọn họ gọi ta là Sở đại ca!" Thật ra, hắn cũng không tìm được cách gọi nào thích hợp hơn.

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, phản ứng đầu tiên chính là thưởng cho Sở Dạ Phong một ánh mắt bất mãn vung tay đánh hắn: "Hừ, ngươi muốn chiếm tiện nghi của ta!" Đây là Lăng Tuyệt Trần phản ứng theo bản năng, hình như nàng đã quên mất, ở kiếp trước nàng 30 tuổi còn có thể nói là như vậy , nhưng nàng lúc này, chỉ có mười sáu tuổi còn chưa phải là người trưởng thành.

"Người bình thường cũng không có cơ hội gọi ta như vậy, ngươi được tiện nghi còn ra vẻ!" Thân thể Sở Dạ Phong dời đi bước đến bên cửa sổ, vẻ mặt có chút không tự nhiên.

Lăng Tuyệt Trần cuối cùng cũng hiểu, sợ rằng người này còn mất tự nhiên hơn cả nàng nữa, xem ra lại là một người cô độc. Cúi đầu xuống mắt nhìn vào tay của chính mình, trước kia, động tác tự nhiên như vậy đều đã trôi qua."Ngươi vẫn luôn chỉ có một mình sao?" Lời nói bật thốt ra không chút nghĩ ngợi, nói ra rồi mới phát hiện câu hỏi của mình không ổn.

Nhìn lên ánh trăng, nét mặt Sở Dạ Phong nhất thời mất đi vẻ hờ hững lạnh nhạt, ngược lại đổi thành vẻ bi thương nồng đậm: "Đúng vậy, vẫn luôn chỉ có một người." Thật sự đã rất lâu rồi hắn vẫn luôn chỉ có một người, lâu đến nỗi hắn cũng đã hình thành thói quen sống cô độc một mình.

"Chuyện đó sao có thể, ngươi chính là thiếu niên đệ nhất truyền kỳ trên đại lục. Là đối tượng theo đuổi của người đời, trong lòng tất cả nữ tử ngươi lại chính là mỹ nam hoàn mỹ nhất." Để xoa dịu bầu không khí một chút, Lăng Tuyệt Trần khoát khoát tay mở miệng trêu chọc.

https://thuviensach.vn

Sở Dạ Phong nghe vậy, nhếch miệng tự giễu: "Đúng vậy, đệ nhất truyền kỳ! Nhưng đâu có ai biết được những gian khổ phía sau thành công, nếu như có thể lựa chọn ta hy vọng có thể bình thường trải qua cả đời, vinh hoa phú quý tất dự đều không quan trọng!"

Lăng Tuyệt Trần nhíu nhíu mày, đứng dậy đi tới đứng sóng vai bên cạnh Sở Dạ Phong, quay đầu lại chợt nhìn thấy hơi nước trong mắt hắn, người con trai này luôn đứng ở vị trí cao không ngờ cũng có lúc lại mất đi kiên cường như vậy."Ngươi dường như còn có chuyện xưa chưa kể, nếu không ngại có thể nói ra cho ta nghe một chút."

"Ha ha, trong gia tộc xuất thân từ thị thiếp, nếu không có năng lực làm sao có thể bảo vệ chính mình, không trở nên mạnh mẽ làm sao có thể sống yên!" Sở Dạ Phong tức cười lắc đầu, hai mắt chuyển xuống nhìn Lăng Tuyệt Trần bên cạnh: "Trong Lăng gia, mặc dù ngươi là con vợ cả, nhưng tình cảnh của chúng ta đều giống như nhau, chỉ khác là ta trở thành tinh anh trong gia tộc sớm hơn ngươi một bước mà thôi." Không cần hy vọng, hôm nay Lăng Tuyệt Trần cũng đã trở thành một nhân tài mới xuất hiện trong gia tộc.

Lăng Tuyệt Trần cảm thấy chán nản, quả thật, ‘ Lăng Tuyệt Trần ’ không đủ năng lực, là con vợ cả thì thế nào còn không phải là đã trải qua cuộc sống không bằng cả một hạ nhân hay sao chứ, nếu như không phải là linh hồn nàng từ thế giới khác xuyên qua, sợ rằng đã biến thành một đống xương người rồi. Nhưng kể từ sau trận kia tỷ võ kia, thái độ của Lăng Lôi Lạc đối với mẹ con các nàng hình như đã thay đổi rất nhiều.

"Từ lúc ta còn rất nhỏ thì mẹ ruột của ta đã qua đời, tâm nguyện duy nhất của người chính là ta có thể đi vào tộc phổ.” Hai mắt Sở Dạ Phong bỗng trở nên mông lung như có như không, giọng nói có chút khàn khàn, tối nay hắn đã tháo bỏ sự ngạo mạn trong ngày thường, trở nên giống như một đứa trẻ bị thương.

https://thuviensach.vn

"Vậy hiện tại mẫu thân ngươi có lẽ đã yên tâm nhắm mắt, hiện tại ngươi đã đạt tới tử cấp trung cấp rồi." Hai mắt Lăng Tuyệt Trần chùng xuống, không khỏi nhớ tới vị mẫu thân kia ở nhà có lẽ đang nhớ thương con gái, lúc nàng rời đi nàng vẫn chưa nói một lời từ biệt.

Sở Dạ Phong nhìn mảnh trăng không trọn vẹn kia liền bật cười: "Cho dù có được vinh quang cả đời thì như thế nào, bỏ lỡ rồi thì chính là vĩnh viễn mất đi." Ấm áp nay đã không còn đều đã trở thành ước mơ xa vời, chỉ còn một hũ tro cốt lạnh lẽo lưu lại làm bạn cùng hắn.

Nghe vậy Lăng Tuyệt Trần thoáng giật mình, đúng vậy đã bỏ lỡ rồi thì chính là mất đi, kiếp trước cố gắng cả đời, xuyên qua từ trong mưa bom lửa đạn, qua lại giữa hai bờ sống chết thu hoạch tất cả, vinh quang rực rỡ đều vây lượn ở bên cạnh, nhưng đến cuối cùng không phải đều biến thành tro bụi hóa thành hư không hay sao.

"Ha ha, sau khi chết chỉ còn lại một tấc đất mà thôi!" Sở Dạ Phong thu lại tâm tình, vẻ mặt bị thương cũng đã biến mất, giống như mới vừa rồi chỉ là do Lăng Tuyệt Trần đã nhìn nhầm.

Lăng Tuyệt Trần mỉm cười vỗ vỗ bả vai của hắn: "Huynh đệ, ngươi đã hiểu thấu hồng trần rồi đấy!" Thật là thích hợp làm phương trượng trong chùa.

Tâm trạng Sở Dạ Phong hình như đã tốt hơn rất nhiều, nghe Lăng Tuyệt Trần giễu cợt cũng không để ý: "Tất nhiên, nếu không phải ta sớm hiểu thấu hồng trần không có sợ hãi không có vui mừng, thì làm sao có thể đạt tới tử cấp trung cấp!" Những gian khổ phía sau việc tu luyện cũng chỉ có bản thân biết rõ, không cố gắng sẽ bị loại bỏ, mặc dù không muốn nhưng cũng phải làm.

Tin tưởng trong thế giới này nếu thật sự có một nơi yên bình vui vẻ, không cần tranh quyền đoạt thế cứ như vậy một mình bình thản an ổn trải

https://thuviensach.vn

qua một đời người thì đó chính là lựa chọn không tồi. Một đêm này hai người giống như đã trải qua hết thảy những tang thương của lớp người đi trước nay đã lánh sự đời, đều hướng tới sự yên bình. Nếu như không phải là vận mệnh an bài, có lẽ bọn họ cũng sẽ không gặp được nhau, cũng sẽ không hiểu được cuộc sống bình thản thật sự rất đáng quý. Thế gian này mọi chuyện đều có nhân có quả, đã gieo xuống nhân nào, thì nhất định sẽ kết thành quả đó, về phần có thể chờ hay không đến cái ngày có thể trải qua cuộc sống bình thản, còn phải xem sự biến hóa của cái thế giới này, hai người từ lúc sinh ra thì đã định trước không thể trải qua cuộc sống bình thản cả đời.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Nguyệt Ma Trùng Sinh

Cả bầu trời mờ tối, dường như ánh sáng mặt trời vĩnh viễn đều không thể chiếu tới, từng trận gió âm u lạnh lẽo thổi vù vù, thỉnh thoảng còn có thể nghe thấy một tiếng động giống như tiếng con dơi đang xé gió bay đi, tiếng kêu xèo xèo chít chít của những con vật nhỏ không ngừng vang lên khiến cho người ta từ tận đáy lòng sinh ra một tia rét lạnh. Bốn phía đều là ngọn núi cao vút vây quanh, chỉ thấy đột nhiên xuất hiện một pháo đài cổ kính cao vút trong mây đứng vững trên mảnh đất bằng phẳng duy nhất, chiều rộng của pháo đài này cũng không dài, từ xa nhìn lại chỉ thấy giống như phiên bản lỗng lẫy của cái cột thu lôi ở thời hiện đại bị kéo dài ra!

Tầm mắt thẳng tắp nhìn đến bên trên pháo đài cổ kính, tại trung tâm của pháo đài cổ kính ấy chỉ thấy ngọn đèn dầu lóe sáng phản chiếu lên tường một bóng dáng đang lay động trong gió. Trong ánh nến dường như nhìn thấy vạt áo màu đen bay lượn quấn quýt vào nhau, vật đang bị nắm chặt trong tay rõ ràng chính là Mũi Tên Đen lấy ra từ trên người Lăng Tuyệt Trần.

Khuôn mặt tuấn tú bị mặt nạ che khất nhưng vẫn không giấu được nét trầm tư trong đôi mắt, khóe mắt hơi nghiêng phải chăng là đang liếc nhìn ngọn lửa màu đen bốc cháy ở bên người. Cho dù bị một màn sương dày đặc vây chặt xung quanh, thị lực của hắn vẫn rất tốt mơ hồ có thể thấy được một vầng trăng sáng treo lơ lửng trên bầu trời, đang từ từ bị một đám mây màu đen cắn nuốt.

Hai mắt Dạ Minh không nén được thoáng chùng xuống, qua ngày hôm nay hắn sẽ phá vỡ phong ấn, như vậy nàng cũng sẽ phải đối mặt với nguy

https://thuviensach.vn

hiểm ngày càng nhiều. Hắn nên phá hủy mũi tên Nguyệt Ma hay là vẫn nên dựa theo lời nói của Nguyệt Ma mà làm việc, đã từng sai lầm rồi chẳng lẽ vẫn còn muốn tiếp tục sai lầm lần nữa hay sao?

Do dự nắm chặt mũi tên Nguyệt Ma trong tay, cho đến khi khớp xương đều đã trắng bệch vẫn tiếp tục nắm chặt không buông. Chậm rãi xoay người đi đến bên cạnh ngọn lửa màu đen chập chờn, đem mũi tên Nguyệt Ma đang nắm chặt trong lòng bàn tay ném vào trong ngọn lửa, đôi mày kiếm thoáng nhíu chặt lại. Nhưng đúng vào lúc này, mũi tên Nguyệt Ma bị nắm chặt bắt đầu phản kháng dữ dội, mặc dù Dạ Minh đã dùng sức nắm chặt nhưng vẫn không thể khống chế nó, tiếp tục lắc lư dữ dỗi nhưng vẫn không có cách nào thoát khỏi sự trói buộc của Dạ Minh, mũi tên Nguyệt Ma bắt đầu xoay tròn thật nhanh, cho đến khi lòng bàn tay Dạ Minh bắt đầu nhỏ xuống giọt máu màu đỏ tím, huyết nhục nơi lòng bàn tay lẫn lộn Dạ Minh không thể chống đỡ được cơn đau buốt đến thấu xương đành từ từ buông ra

Dạ Minh vừa buông tay ra, mũi tên Nguyệt Ma liền bay lên giữa không trung phát ra ánh sáng màu đen tím, cho đến khi ánh sáng đã che phủ toàn bộ căn phòng ở phía sau, lại bay đến chính giữa một vật giống như là giá nến ở trên đài Tế Tự vững vàng đứng thẳng. Trong khoảnh khắc, mũi tên Nguyệt Ma không còn lay động nữa, dừng lại tại nơi đó mũi tên mới bắt đầu thả Thủy Tinh Cầu màu đen ra ngoài, Thủy Tinh Cầu màu đen hình như đã rất lâu không có được sự tự do, đột nhiên được thả ra ngoài cũng có chút hưng phấn bay lượn khắp toàn bộ đại điện.

Thấy vậy hai hàng lông mày của Dạ Minh lại càng nhô lên cao hơn, nhưng mà sắc mặt vẫn không chút thay đổi, sững sờ nhìn viên Thủy Tinh Cầu kia. Chơi đùa nghịch ngợm đến lúc mệt mỏi, Thủy Tinh Cầu chợt lóe lên đã đứng ổn định ở bên cạnh mũi tên Nguyệt Ma, khối cầu cũng bắt đầu dần dần hiện lên một bóng người màu đen.

https://thuviensach.vn

Theo bóng người dần dần trở nên to lớn hơn, toàn bộ pháo đài cổ kính vốn đã quỷ dị khác thường nay trong phút chốc liền bị gió lớn màu đen vây quanh thật chặt, bên ngoài pháo đài cổ kính đất đá bay mù mịt, bụi đất bay đầy trời, cho đến khi hiện lên rõ nét một cái đầu người trùm chiếc mũ rộng màu đen. Nói là đầu người, nhưng lại chỉ có thể nhìn thấy bề ngoài giống như xương cốt của cái đầu lâu, và khóe miệng không ngừng kéo ra. Cảnh tượng như vậy không thể không khiến người ta nghi ngờ, cái mũ rộng màu đen này có phải chỉ dựa vào một cái đầu lâu này giúp chống giữ hay không.

Áo khoác ngoài và mũ rộng màu đen bao quanh bóng người chặt chẽ, khóe miệng giống như cái động tối đen lộ bên ngoài dường như vẫn còn những con giòi bọ hèn mọn yếu đuối đang sợ hãi chậm chạp nhúc nhích, một cái lưỡi màu đen thè ra, đem giòi bọ liếm vào không trung, nhìn một màn này đủ để cho người ta có cảm giác buồn nôn. Đôi tay triển khai to lớn ống tay áo hạ lộ ra một đôi mang theo nhàn nhạt màu xanh lá cây rồi lại trắng nõn là không quá bình thường tay vẫn còn ở rơi xuống trước tác nôn giòi bọ, nhưng Nguyệt Ma không chút nào để ý tới, dường như những chuyện này cũng đều đã trở thành thói quen.

Đưa tay lau qua khóe miệng, đầu lưỡi quái dị lại một lần nữa liếm đi những thứ ghê tởm kia, mang theo tiếng cười đến kinh người giống như đối với hắn những thứ này chính là thức ăn ngon nhất, Dạ Minh thấy vậy, cũng không thể chịu đựng được vội đưa tay che miệng cố nén cảm giác buồn nôn đang dâng lên trong cổ họng.

"Ha ha ha ha ha ••••••" đầu lâu ở trong thủy tinh cầu ngửa đầu cười lớn vội vàng muốn phá tan trói buộc, cho đến khi không thể phá tan sự trói buộc của Thủy Tinh Cầu mới thu hồi tiếng cười nham hiểm đáng sợ kia, âm thanh dung tục đầy phẫn nộ mang theo căm hận đối với thế gian: "Lăng Thiên Thánh nữ! Ngươi lại dám phong ấn ta ở bên trong viên thủy tinh cầu này cho dù ta có thể ra ngoài thì cũng không thể tiếp xúc với ánh mặt trời, món nợ này ta nhất định sẽ ghi nhớ thật kỹ! Ha ha ha, bổn tôn đã trở lại rồi,

https://thuviensach.vn

ngươi hãy chờ xem bổn tôn làm sao trả thù cho mối thù mười vạn năm ẩn núp này!" Đúng vậy, sống lại sau mười vạn năm bị phong ấn, hắn làm sao có thể không cảm thấy kích động chứ. Thanh âm chói tai lanh lảnh liến thoắng không ngừng mang theo mùi máu tanh cùng với sự xơ xác tiêu điều, giống như là một loại thanh âm tới từ địa ngục khiến cho người ta rợn cả tóc gáy.

Ánh mắt Dạ Minh trở nên âm u, mạnh mẽ nuốt xuống dị vật vướng ở nơi cổ họng, âm thầm sử dụng công lực cố gắng đem mùi vị gay mũi kia ngăn cản ở bên ngoài, đôi tay ôm thành quyền cung kính khom lưng: "Chúc mừng sư phụ thành công sống lại!" Giọng nói lạnh lẽo không có chút tình cảm, giống như hắn đã không còn là nam tử từng cùng Lăng Tuyệt Trần hài hòa ở chung một chỗ trong cái đêm kia.

Tiếng cười của cái đầu lâu kia đến lúc này mới dừng lại, hốc mắt lõm xuống lạnh lùng quét về phía Dạ Minh: "Dạ Minh, ngươi làm bổn tôn rất thất vọng, một Lăng Thiên Thánh nữ đã không còn năng lực sử dụng Huyền khí ngươi cũng không đối phó được, chỉ là một chút chuyện nhỏ như vậy cũng làm không xong làm sao có thể giúp bổn tôn làm chuyện lớn!" Thanh âm khục khặc tiếp tục tràn ngập bên lỗ tai người khác, tràn đầy tức giận đối với Dạ Minh.

"Là Dạ Minh không có năng lực!" Dạ Minh cúi đầu, lúc này hắn không thể nhiều lời, nói nhiều một câu sẽ chỉ càng chọc giận cơn thịnh nộ của hắn.

Bóng đen trong thủy tinh cầu vung tay lên, hừ lạnh một tiếng: "Thôi bỏ đi, nhất định là do lão già Tam Huyền kia ở giữa gây cản trở, mới có thể để cho Lăng Thiên Thánh nữ này lại thu được học sinh mới lần nữa, chỉ là, bổn tôn đối với ngươi gửi gắm sự kỳ vọng rất lớn, đừng quên phụ thân của ngươi đã chết như thế nào!" Mặc dù không có mắt, nhưng vẫn lộ ra sự âm hiểm, lạnh lùng nhìn Dạ Minh.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Dạ Minh biến chuyển thoáng qua một tia màu đỏ tươi, trong lời nói tràn đầy phẫn hận: "Sư phụ yên tâm, Dạ Minh vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên!" Mặc dù đã mười mấy vạn năm trôi qua, nhưng ngày đó vẫn hiện lên rất rõ ràng, hắn vẫn nhớ rõ một màn chết thảm của phụ thân ngày đó.

Thấy vậy khóe miệng Nguyệt Ma lạnh lùng nhếch lên, trên nét mặt của cái đầu lâu kia cũng có thể thấy rõ biểu tình dữ tợn: "Sau này bổn tôn sẽ quan sát hành động ngươi, hiện tại bổn tôn vẫn không thể rời khỏi Thủy Tinh Cầu, vẫn cần thêm một tháng nữa để hấp thu tinh hoa của Nguyệt Thần, ngươi giúp bản tôn đi tìm một cái thân thể về đây, như vậy bổn tôn có thể tự mình đi ra ngoài tới gặp Lăng Thiên Thánh nữ rồi." Nói xong thanh âm lại tràn đầy sự tàn nhẫn ngoan độc, suốt mười vạn năm bị phong ấn, mỗi ngày đều phải chịu sự thiêu đốt của Liệt Hỏa màu tím chốn u minh, đó là một loại nỗi khổ da thịt bị thiêu đốt mà đau xót thấu tận tim gan, mỗi ngày đều trải qua sự thiêu đốt của Liệt Hỏa, món nợ này hắn đều luôn nhớ kỹ, luôn đợi một ngày đáp trả lại tất cả, báo thù cho mười vạn năm chịu khổ sở ở nơi đó.

Ánh mắt Dạ Minh chùng xuống im lặng không nói, chuyện năm đó một hai câu cũng không thể nói rõ ràng tất cả, chỉ yên lặng lắng nghe Nguyệt Ma phân phó.

Bên ngoài đại điện vang lên tiếng bước chân khe khẽ, Nguyệt Ma khẽ ngẩng đầu lên hốc mắt vốn dĩ trống rỗng bỗng lộ ra ánh sáng màu xanh lá âm u chiếu thẳng ra bên ngoài đại điện, Đại điện bên ngoài vang lên nhỏ nhẹ tiếng bước chân, Nguyệt Ma khẽ ngẩng đầu vốn là trống rỗng cặp mắt lộ ra u xanh lá quang xạ tuyến đại điện bên ngoài, ngay lập tức một con quái vật khổng lồ gầm lền một tiếng liền bị quăng mạnh xuống mặt đất.

Tự mình ôm bụng đang chảy máu nhỏ giọt, gian nan đứng lên cung kính khom lưng: "Linh Lang tham kiến Tôn chủ, Dạ Minh đại nhân, chúc mừng Tôn chủ thành công sống lại!" Vóc người cường tráng vạm vỡ, một

https://thuviensach.vn

tên đầu sói mình người đứng vững ở kia rõ ràng chính là Linh Lang ngày đó.

"Tốt lắm, ở bên ngoài lén lút làm cái gì!" Giọng nói của Nguyệt Ma ngoại trừ có phần khủng bố kiến người người khác sợ hãi, thì cũng không làm gì cả, Dạ Minh cũng không nói gì, cho dù đã bị phong ấn suốt mười vạn năm qua, thực lực của hắn vẫn tăng lên không ít.

"Hồi bẩm Tôn chủ, Linh Lang nhìn thấy bên ngoài bất ngờ thay đổi, liền nghĩ tới Tôn chủ đang phá vỡ phong ấn, nên lúc này mới đến đây dò xét sự tình, mong Tôn chủ bớt giận!" Linh Lang cố gắng chịu đựng cơn đau từ bụng truyền tới vẫn không dám đứng thẳng người, đối diện với tâm tình của Nguyệt Ma hay thay đổi thất thường như bão táp, trước giờ hắn vẫn luôn rất kính sợ.

"Bỏ đi, ngươi mau đứng lên đi, hôm nay tâm tình của bổn tôn rất tốt, cũng không muốn cùng ngươi so đo!" Nguyệt Ma khinh thường phất tay.

Lúc này, Linh Lang mới dám đứng lên nhưng vẫn khẽ khom người, hắn cũng không dám đứng thẳng lưng, không ngờ đập vào mắt lại nhìn thấy một màn ghê tởm khác thường kia, này khác thường ghê tởm một màn, âm thầm cố gắng đè xuống tia khác thường, con ngươi khẽ chuyển vội tiến lên: "Tôn chủ, mười vạn năm qua công lực của ngài thật sự đã tăng lên rất nhiều, chỉ sợ ngay cả những người đó cũng đã không còn là đối thủ của ngài nữa rồi!" Mới vừa rồi thiếu chút nữa là lấy mất một mạng sói của hắn rồi.

Nghe vậy Nguyệt Ma đột nhiên không nói nữa, nhưng Dạ Minh và Linh Lang lại có thể nghe thấy rõ ràng tiếng nghiến rắng nghiến lợi của hắn, Dạ Minh và Linh Lang nhìn nhau nhất trí ôm quyền: "Sư phụ nghỉ ngơi thật tốt, Dạ Minh cáo lui! (Tôn chủ nghỉ ngơi thật tốt, Linh Lang cáo lui!)"

https://thuviensach.vn

Lúc này Nguyệt Ma có vẻ như đã hồi hồn nói nhỏ: "Tất cả đi xuống đi!" Đã mười vạn năm không được nhìn thấy ánh trăng rồi, hôm nay nhất định phải hấp thu thật tốt tất cả tinh hoa của Nguyệt Thần.

Cho đến khi Dạ Minh và Linh Lang giống như chạy trốn vội vã xoay người rời đi, ánh trăng nhưng lại giống như nghe theo lời nói Nguyệt Ma, ánh trăng vốn dĩ đang bị mây đen cắn nuốt lúc này cũng dần dần khôi phục vẻ đẹp êm dịu, ánh sáng mặt trăng từ bên ngoài xuyên qua cửa sổ chiếu thẳng vào đại điện bao quanh chặt chẽ viên Thủy Tinh Cầu, cùng với việc Nguyệt Ma hít thở sâu, ánh trăng vây lượn xung quanh càng ngày càng sáng, thậm chí khiến cho toàn bộ đại điện cũng trở nên sáng như ban ngày.

Bước ra khỏi đại điện, Dạ Minh và Linh Lang hai bên hỗ trợ lẫn nhau lợi dụng năng lực hắc ám nhanh chóng rời đi, cho đến khi đi tới bên ngoài pháo đài cổ kính cách nơi đó mấy trăm dặm, xác định Nguyệt Ma không thể nào biết được hành động của họ lúc này mới dám dừng lại, mỗi người đều vịn vào một gốc cây cổ thụ nôn mửa không ngừng. Cho tới lúc trong bụng trống rỗng không còn gì nữa, mới mệt lả dựa vào cây cổ thụ há miệng thở hổn hển.

"Dạ Minh đại nhân, ngài nói Tôn chủ sao lại như vậy ••••••" ghê tởm! Linh Lang muốn nói lại thôi lúc này mới ý thức được hình như bản thân đã nói sai.

Dạ Minh sửa lại vạt áo một chút rồi ho nhẹ một tiếng: "Chuyện hôm nay coi như chưa từng xảy ra!" Thản nhiên nói xong liền xoay người rời đi. Linh Lang lúc này mới yên tâm thở ra một hơi thật sâu, âm thầm cảm thấy thật may mắn, Dạ Minh đại nhân hình như không còn giống ‘ Thiết Diện Vô Tư ’ của ngày thường.

Nhìn hiện tượng quái lạ đột nhiên xất hiện trên bầu trời, Lục đạo sư đang ngồi xếp bằng và Mộ Dung Tư đang luyện kiếm rất ăn ý họp lại cùng một chỗ, đứng ở khoảng sân nhỏ trong viện ngẩng đầu nhìn về phía xa, nơi

https://thuviensach.vn

đang bị bóng đêm bao phủ cả ánh trăng cũng dần dần biến thành màu đen, Ánh sao vốn dĩ nhấp nháy toả sáng cũng chỉ trong chốc lát đã biến mất không còn tăm hơi.

"Ngày này cuối cùng cũng phải tới!" Hiếm thấy có lúc Lục đạo sư lại lộ ra nét mặt u sầu nhíu chặt hai hàng lông mày, bả vai sụp xuống xoay người quay trở về, giờ phút này nhìn như đã già đi mấy chục tuổi, da dẻ hồng hào dường như cũng đã xuất hiện đầy nếp nhăn.

Mộ Dung Tư khẽ thở dài đi theo phía sau lưng Lục đạo sư: "Nên tới thì cũng sẽ tới thôi, chỉ hi vọng hắn sẽ không ra ngoài nhanh như vậy, nếu không ai trong chúng ta cũng không thể ngăn cản được hắn!" Giờ phút này cũng không còn thấy được Mộ Dung Tư của ngày thường luôn xinh đẹp quyến rũ phong tình vạn chủng.

Hai mắt Lục đạo sư chùng xuống khẽ thở dài: "Đại Trưởng Lão vẫn còn đang bế quan ở bên trong, mà tu vi của ta vẫn luôn trì trệ không tiến, chỉ có thể dựa vào bọn họ!" Mặc dù hắn và Mộ Dung Tư cũng chưa từng gặp qua Nguyệt Ma, cũng không biết rõ thực lực của hắn, nhưng mà từ sự ghi chép của Đại Trưởng Lão qua nhiều thế hệ truyền xuống cũng có thể nhớ rõ mang máng một trận chiến được xem là hủy thiên diệt địa kia, lần đó bất kể là thuộc về Ma Giáo hay Thánh Vực, toàn quân tham chiến đều bị tiêu diệt, tổn thất trong cuộc đại chiến lần đó hết sức nghiêm trọng.

"Đúng vậy, chỉ có thể đi tới đâu tính tới đó!" Mộ Dung Tư dựa vào thân cây hai tay vòng trước ngực thở dài, sau đó nhìn Lục đạo sư: "Lão già họ Lục này, tại sao ngay từ đầu ngươi không đem nàng trở về đây sớm một chút?" Trở về sớm chút nói không chừng năng lực cũng đã sớm khôi phục lại toàn bộ giống như lúc trước có thể hoàn toàn tiêu diệt Nguyệt Ma rồi.

Lục đạo sư liếc mắt nhìn Mộ Dung Tư một cái: "Ngươi cho rằng chỉ đơn giản như vậy thôi sao! Lúc đầu nếu không phải tại hắn, thì đến bây giờ nàng cũng không có khả năng quay trở lại!" Nhớ tới nam tử kia, Lục đạo sư

https://thuviensach.vn

không khỏi nghĩ tới Sở Dạ Phong và Lăng Tuyệt Trần, bọn họ vĩnh viễn không nên tới gần nhau như vậy, nếu không, sẽ không thể chống lại năng lực của Nguyệt Ma, hắn phải ngăn cản mới được.

Mộ Dung Tư tỏ vẻ tức giận sờ sờ cái mũi: "Bỏ đi, cần gì lo lắng như vậy chứ, đã muốn tới thì cho dù ngươi có lo lắng cũng không thể ngăn cản được, ta đi về trước đây!" Nói xong liền xoay người rời đi, bề ngoài giống như không có tim không có phổi chỉ là vì muốn che giấu đi nội tâm bên trong không muốn để cho người khác biết được, những lời này là do ai nói? Nhưng mà hình dung như vậy thật sự rất chính xác.

Lục đạo sư cũng không để ý tới Mộ Dung Tư, ngẩng đầu chăm chú nhìn chằm chằm ánh trăng đang từ từ biến thành màu đen kia, cho đến khi ánh trăng ảm đạm đã không còn ánh sáng hoàn toàn biến mất ở trong không trung, lúc này mới đứng dậy, xoay người đi vào phòng. Thoạt nhìn theo bóng lưng của hắn xem ra rất tang thương, đó chính là một lão già, lão già từ ái đang lo lắng cho tương lai của cái thế giới này.

Lăng Tuyệt Trần ngồi xếp bằng ở trên giường, hai lòng bàn tay xếp ở trước ngực ngang với tim, hoa Diên Vĩ đặt ở bên cửa sổ trên mỗi cánh hoa ẩn hiện vầng sáng màu tím nhạt như có như không, đang liên tục chạy dọc theo quỹ đạo không ngừng liền bị Lăng Tuyệt Trần hít vào trong bụng. Đột nhiên hoa Diên Vĩ héo đi vầng sáng màu tím cũng biến mất không còn thấy gì nữa, từ từ chuyển sang vẩn đục, Lăng Tuyệt Trần đột ngột đứng lên mở to hai mắt, tình hình như thế này chắc chắn không thể tiếp tục hấp thu nữa rồi.

Nhìn hoa Diên Vĩ ảm đạm không có chút ánh sáng, trong lòng Lăng Tuyệt Trần hiện lên nghi ngờ, tình trạng này xảy ra đột ngột như vậy rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì! Vì sao hoa Diên Vĩ lại đột nhiên mất đi linh khí trở nên vẩn đục.

https://thuviensach.vn

Mở cửa sổ ra không ngờ lại nhìn thấy bầu trời đã vẩn đục, đám mây cũng biến thành màu đen, thậm chí khắp cả bầu trời cũng không tìm được một tia sáng nào cả. Trong lòng của nàng nhất thời sinh ra một loại dự cảm xấu, bầu trời bỗng chốc thay đổi bất ngờ, đoán chừng Đại lục cũng sẽ không còn được bình yên như trước nữa.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Những Suy Nghĩ Trong Lòng

Ngồi xuống bên cạnh bàn đá ở trong sân, mặc dù tóc dài trước mặt khẽ buông xuống che đi khuôn mặt mang theo nét đẹp tuyện trần nhưng lại không có cách nào che dấu được khí chất luôn hiển hiện rõ ràng từ trong ra ngoài của một đời tài hoa rực rỡ khiến người kinh hãi. Tóc dài và quần áo bằng gấm trên người cũng đã trở nên lạnh buốt lúc này bị gió thổi bỗng trở nên hỗn loạn quấn quýt lấy nhau thật chặt, dường như nhiệt độ xung quanh vị cô nương kia cũng đang hạ thấp dần theo khí trời ở đây. Một tay nhẹ nhàng vung lên một tay lướt nhẹ qua bên trên bàn đá, ấm trà làm bằng gốm đặt ở phía trên Tử Minh Hỏa màu đỏ tím, chậm rãi xoay tròn, không bao lâu sau đã tỏa ra hơi nóng, ngay sau đó chính là từng đợt hương trà thơm ngát phả vào mặt.

Hôm nay chính là ngày mấy người bọn họ tiến vào trong Ma Khải Vụ Lâm, tiệc tiễn đưa ở phía trước cũng có không ít đạo sư tham gia, bên ngoài viện học viên cũng vây quanh rất đông, đứng ở bên trong viện phần lớn đều là đạo sư của học viện. Người ở bên trong ngửi được hương trà thơm ngát lan tỏa, lập tức tất cả tầm mắt đều tập trung về phía nữ tử ngồi ở bên cạnh bàn đá nhàn nhã pha trà giống như xem những người xung quanh đều không tồn tại.

"Tuyệt Trần, ngươi nghĩ tại sao bọn họ còn chưa tới!" Lôi Hỏa đưa tay kéo kéo vạt áo của mình, trong mắt có chút bất mãn thỉnh thoảng lại liếc mắt nhìn ra bên ngoài cửa viện, đây tuyệt đối là lần đầu tiên trong đời —— phải chờ người!

https://thuviensach.vn

Nhìn Lăng Tuyệt Trần không nhanh không chậm rót cho mình một chén trà sau đó rửa sạch dụng cụ pha trà, một lần hai lần •••••• nàng giúp Lôi Hỏa đang sốt ruột ở bên cạnh rót một chén trà, giọng nói vô cùng bình thản: "Gấp cái gì, uống chén trà nâng cao tinh thần!" Sau đó tự rót cho mình một chén trà, lúc này mới đem chén trà đặt ở bên môi nhẹ nhàng thổi làm cho lá trà lay động xoay tròn trên mặt nước trà.

Nhìn Lăng Tuyệt Trân thản nhiên ngồi uống trà không chút quan tâm, lửa giận trong lòng Lôi Hỏa ngay lập tức bị dập tắt, bưng chén trà trên bàn lên, nghiêm túc thưởng thức thật cặn kẽ, hương trà dần dần thấm vào khứu giác, chỉ một hớp nhẹ nhàng tan ra cũng đủ lưu lại hương thơm trong khoang miệng: "Trà ngon!" Lôi Hỏa nói những lời này cũng không phải là đang tâng bốc tán dương, đây là sự thật, độ lửa pha trà vừa vặn thích hợp. Nếu như lúc này người hiểu Lôi Hỏa nhìn thấy một màn này, tuyệt đối sẽ rớt cằm, phải biết rằng Lôi Hỏa làm gì có lúc nào lại trở nên tao nhã như thế chứ!

"Làm người cần gì phải tự gây khó dễ cho bản thân như thế chứ!" Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái, trong lời nói mang theo ngụ ý, khóe mắt đảo qua sắc mặt người nào đó đang đứng ở trong phòng và Lục đạo sư đang buồn bực ngồi một mình ở ghế chủ vị.

Lôi Hỏa nghe vậy, nhìn theo tầm mắt của nàng, lúc này mới bật cười xua tay: "Cái tên kia vẫn luôn theo khuôn phép cũ như vậy đấy, không cần để ý tới hắn làm gì!" Nàng đang nói tới cái tên Băng Dật kia sao, hắn trước giờ luôn lạnh lùng như vậy giống như người đời đều chưa có ai từng lọt vào trong mắt của hắn được nửa phần? Hả, chẳng phải đây là Tuyệt Trần đang để ý tới Băng Dật sao? Vậy thì không được! Lôi Hỏa lắc lắc đầu, đem chén trà đang cầm trong tay để xuống, đột nhiên có lộc ăn thật không tốt chút nào.

Lăng Tuyệt Trần bỗng giật mình, hiểu ra ý tứ trong lời nói của Lôi Hỏa sau đó lắc đầu một cái, lời của nàng có chưa có ý gì khác đã bị hiểu sai

https://thuviensach.vn

thành như thế rồi, người này vậy mà thật sự có thể nghĩ lệch đi nhiều như thế, nàng thật sự không thể không bội phục trí tưởng phong phú của người này.

Nhìn một màn này, tất cả mọi người đều hóa đá, một cơn gió thổi qua liền vỡ thành mảnh nhỏ rơi xuống đầy trên mặt đất. Vị tiểu thư khác người này thật không hổ là thiên tài mới được phát hiện, thật không ngờ lại có thể dùng Tử Minh Hỏa để pha trà! Trong lòng mọi người đều giống nhau chỉ lưu lại câu này, rối rít lắc đầu rồi thở dài , người mạnh chính là người mạnh, quả thật là uy lực mạnh mẽ hơn người thường rất nhiều.

"Tới rồi tới rồi, mau tránh ra!"

"Cuối cùng cũng đã tới ••••••"

"Đúng là đã tới, ngươi xem Lăng tiểu thư người ta, sợ rằng đã chờ đến nỗi cả trà cũng lạnh rồi!"

Thanh âm rì rầm ở ngoài sân cũng dần dần trở nên huyên náo hơn, nhiều người bắt đầu hùa theo bàn tán xôn xao, giọng bàn tán vốn dĩ rất nhỏ nhưng tới lúc tâm tình vui vẻ tràn trề nói say sưa thì cũng thay đổi trở nên giống như phố xá náo nhiệt, Lăng Tuyệt Trần xưa nay vốn thích yên tĩnh nên không tránh được nhíu mày khó chịu.

Đột nhiên, tiếng nói chuyện bên ngoài học viện tự nhiên dừng lại, tiếp theo liền nghe thấy tiếng bước chân đều đều, có thể thấy rõ ràng tất cả học viên đều chủ động đứng sang một bên nhường đường, để cho nhóm người đến trễ thuận lợi đi qua mà không gặp phải trở ngại nào. Lúc này Lăng Tuyệt Trần mới chậm rãi buông chén trà trong tay xuống, nhưng vẫn chưa đứng dậy. Trong bụng cũng hiểu rõ một điều, trước khi lên đường chắc chắn sẽ còn xảy ra thêm rất nhiều chuyện nữa, ví dụ như là một vài việc phức tạp nào đó.

https://thuviensach.vn

"Nữ nhân thật là phiền toái, ngươi xem đi đều là tại vì ngươi nên mới tới trễ như vậy, nhất định là sẽ khiến cho Lục đạo sư nổi giận!" Hai tay Kỳ Kiếm Vũ chống nạnh đi tuốt ở phía trước, thỉnh thoảng lại quay đầu về phía sau chỉ trích Bắc Thần Thư Vũ đang cúi thấp đầu đi ở sau lưng.

"Nữ nhân bọn ta tất cả đều tương đối phiền toái như vậy, chỉ là muốn chuẩn bị cho thật tốt mà thôi." Bắc Thần Thư Vũ có chút thấp thỏm bắt chéo hai tay lại các ngón tay bện chặt lại với nhau, bĩu môi tự biện giải cho chính mình.

Kỳ Kiếm Vũ dừng bước xoay người lại chắn phía trước đường đi của Bắc Thần Thư Vũ, vừa dừng lại đã chất vấn dồn dập: "Ngươi nhìn Lăng Tuyệt Trần thử xem người ta từ sáng sớm đã đến, người ta cũng không phải là nữ nhân đấy sao!" Nghe Bắc Thần Thư Vũ nói, hắn cũng chỉ vì muốn chọc giận nàng mà thanh âm phát ra cũng từ từ nâng cao hơn.

Nghe những lời này, Bắc Thần Thư Vũ chợt cảm thấy rất uất ức, đầu hơi cúi xuống hốc mắt bỗng trở nên phiếm hồng: "Ngươi lúc nào cũng chỉ biết Lăng Tuyệt Trần Lăng Tuyệt Trần, người ta không bao giờ… muốn để ý đến ngươi nữa!" Dậm chân lớn tiếng nói xong, liền chạy nhanh vào trong học viện, nhìn Lăng Tuyệt Trần và Lôi Hỏa đang ngồi ở bên cạnh bàn đá bằng ánh mắt nghi hoặc, không nói lời nào liền chạy vào phòng.

Kỳ Kiếm Vũ không giải thích được ý tứ trong lời nói của Bắc Thần Thư Vũ, gãi đầu nhìn theo bóng dáng của Bắc Thần Thư Vũ trong lòng có phần khó hiểu: "Chuyện này cùng với Lăng Tuyệt Trần thì có quan hệ gì!"

Yến Nam Hiên tiến lên, thân thiện vỗ vỗ bả vai của Kỳ Kiếm Vũ: "Huynh đệ, năm nay hoa đào nở rộ nhỉ!" Nói ra lời lẽ hợp tình hợp nghĩa xong liền quạt cây quạt lắc đầu rời đi.

Bắc Thần Hàn nghe vậy, bước chân chậm rãi dừng lại đứng ở cổng vòm của học viện, có chút lo lắng liếc mắt nhìn muội muội của mình, ngày

https://thuviensach.vn

trước Thư Vũ vẫn luôn ỷ lại vào hắn đã thành thói quen, hôm nay nghe được những lời Nam hiên vừa nói khiến cho trong lòng hắn nặng nề nhiều hơn một chút. Nhưng mà Kỳ Kiếm Vũ đã có hôn ước trong người, Thư Vũ làm như vậy chẳng phải nhất định sẽ không có kết quả tốt sao, đại tiểu thư của Bắc Thần gia cũng không thể gả đi làm thiếp của người khác được.

Lời nói của Yến Nam Hiên cũng ảnh hưởng không nhẹ đến hai cô gái khác ở phía sau lưng, Kỳ Nhược Tuyết thật sự rất yêu thích Bắc Thần Hàn, cho nên Thư Vũ thích ai cũng không liên quan tới nàng, dù sao Bắc Thần Hàn cũng vẫn là ca ca của Thư Vũ, Lăng Mặc Phỉ cũng không có gì uy hiếp đến nàng, từ nhỏ Lăng Mặc Phỉ đã thích ca ca hơn nữa đã cùng định sẵn hôn ước với ca ca, nàng không tránh được có chút bận tâm không biết nên đứng về phía người nào, Lăng Mặc Phỉ chính là vị hôn thê của ca ca, Bắc Thần Thư Vũ lại là muội muội của Bắc Thần Hàn, hai bên đều không thể đắc tội.

Lăng Mặc Phỉ cúi đầu xuống tròng mắt dao động mạnh, hai tay nắm chặt, nàng cũng đã sớm biết được ý định trong lòng Bắc Thần Thư Vũ, hôm nay cuối cùng cũng bị Yến Nam Hiên nói trắng ra như vậy khiến cho nàng có chút lo lắng, thật không biết nếu để cho phụ thân biết được ông ấy có thể vì xu nịnh muốn lấy lòng Bắc Thần gia mà đem hôn sự này hủy bỏ hay không, sau đó ngẩng đầu lên, ánh mắt thâm tình khẩn thiết nhìn chằm chằm vào Kỳ Kiếm Vũ đang không hiểu chuyện gì xảy ra.

Chỉ là, hình như người duy nhất không bị chút ảnh hưởng nào hết chính là Sở Dạ Phong, hắn là do tỳ thiếp trong gia tộc sinh ra, chứ nếu là con vợ cả nói không chừng cũng đã sớm bị chỉ phúc vi hôn rồi, hắn nên cảm thấy may mắn hay là nên cảm thấy bi ai đây.

Nhìn nhóm người mới đến, Lăng Tuyệt Trần và Lôi Hỏa cũng chậm rãi đứng lên, lần lượt đi tới giữa sân. Quay đầu lại liền nhìn thấy Sở Dạ Phong một thân mặc quần áo màu đỏ rực viền thêu kim tuyến màu vàng,

https://thuviensach.vn

khóe môi Lăng Tuyệt Trần hơi cong lên, thái độ có chút dãn ra, nhìn Sở Dạ Phong đi tới trước tầm mắt thì cũng khẽ gật đầu, coi như là chào hỏi.

Giống như là thói quen, Sở Dạ Phong vừa đi vào liền tìm kiếm bóng dáng của Lăng Tuyệt Trần, lúc này lại có thể dễ dàng nhìn thấy Lăng Tuyệt Trần ở ngay trước mặt, vừa đúng lúc bắt gặp khuôn mặt luôn lạnh nhạt của Lăng Tuyệt Trần hiện lên ý cười nhàn nhạt, Sở Dạ Phong cũng khẽ nhếch môi lên coi như đáp lại.

Yến Nam Hiên thấy vậy, liền nâng tay vòng qua bả vai của Sở Dạ Phong: "Sở đại ca, ngươi và Lăng Tuyệt Trần chắc không phải là có gian tình gì đó đấy chứ ! Lại có thể liếc mắt đưa tình với nhau, từ lúc nào thì ở sau lưng của chúng ta cùng với Lăng Tuyệt Trần trở nên tốt như vậy!" Nhìn Sở Dạ Phong mở miệng muốn giải thích, Yến Nam Hiên vội vàng khép lại chiếc quạt trong tay: "Dừng lại, giải thích chính là che giấu!" Nam Hiên vội vàng ngăn lại những lời Sở Dạ Phong sắp nói ra khỏi miệng.

Sở Dạ Phong bật cười lắc đầu một cái, đem cái tay đang đặt trên bả vai của mình ‘ lấy ’ xuống: "Ta muốn nói, ngươi không cần phải dựa vào ta gần như vậy!" Nói xong một tay đưa lên lấy ra khăn gấm từ trong ngực lau nhẹ trên bả vai, sau đó lại đem hai tay của chính mình lau lại một lần nữa, khăn gấm theo tay vung lên liền biến mất, hai tay chắp ở sau lưng lắc đầu rời đi.

Nhìn động tác của Sở Dạ Phong, trên trán Yến Nam Hiên chảy xuống vài vạch đen, khẽ nhúc nhích muốn di chuyển lúc này mới phát hiện ra cánh tay của mình đã trở cứng ngắc không cách nào cử động được, nhìn theo bóng lưng của Sở Dạ Phong: "Sở đại ca, không nên làm như vậy!" Chẳng lẽ là hắn đã nghĩ sai rồi sao? Trong nhiều người như vậy, chỉ có duy nhất Sở Dạ Phong là hắn không thể đoán ra sự thật, xem ra hắn thật sự phải nghiên cứu cho tốt một chút rồi.

Bắc Thần Hàn đang ở phía sau hai người, đương nhiên có thể nghe thấy lời nói của Yến Nam Hiên, một tay điểm nhẹ ở phía sau cánh tay của

https://thuviensach.vn

Yến Nam Hiên, ánh mắt thâm thúy liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần, kể từ sau khi hôn lễ của hắn và nàng không được thực hiện, ở trong mắt của nàng đã không còn tìm được hình bóng của hắn nữa rồi, là nàng đã chết tâm hay là do ngày trước nàng vẫn luốn diễn trò để che giấu quá giỏi. Mặc dù đủ loại suy nghĩ xoay chuyển trong đầu, nhưng nét mặt vẫn không chút thay đổi vòng qua Lăng Tuyệt Trần, đi vào trong phòng.

Nghe vậy Kỳ Kiếm Vũ vội vàng đi nhanh lên phía trước, đưa tay vòng qua bả vai Yến Nam Hiên: "Nam Hiên, ngươi nói như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ Sở đại ca và Lăng Tuyệt Trần, thật sự có thể có chuyện như vậy sao?"

Yến Nam Hiên vung tay lên cầm cây quạt che đi cánh tay của mình, quả thật là không nên nói, đừng xem động tác của Sở Dạ Phong chỉ nhẹ nhàng như vậy mà nghĩ là không sao, quả thật đây đúng là không phải đau đớn bình thường: "Chuyện của chính ngươi cũng còn trông nom không xong lại còn muốn nói tới những chuyện vớ vẩn của người khác nữa sao? !" Ánh mắt giễu cợt liếc nhìn Kỳ Kiếm Vũ đang không biết phải giải thích như thế nào.

Kỳ Kiếm Vũ buông Yến Nam Hiên ra, vung tay lên: "Thôi, không nói thì dẹp đi, tự ta đi hỏi!" Nói xong cũng đi theo vào phòng.

"Lục đạo sư, bọn họ đều tới!" Băng Dật nhìn đoàn người ở bên ngoài sân mới vừa tiến vào đây, lại khẽ cúi đầu nhìn xuống khuôn mặt già nua đã biến đen của Lục đạo sư.

"Lục đạo sư tốt, Mộ Dung đạo sư tốt!" Bắc Thần Thư Vũ vừa tiến vào liền ngọt ngào gọi tên Lục đạo sư sắc mặt đã chuyển thành màu đen và Mộ Dung Tư đang ngồi ở phía dưới bắt chéo hai chân.

"Ta rất khỏe, nhưng có vài người sẽ không được tốt cho lắm!" Mộ Dung Tư cười nhạt, chép miệng ý bảo Bắc Thần Thư Vũ nhìn một chút

https://thuviensach.vn

gương mặt đã hoàn toàn bị kéo xuống của Lục đạo sư.

Lục đạo sư đang muốn nói chuyện, Bắc Thần Thư Vũ liền bước nhanh đến phía trước, không đợi Lục đạo sư mở miệng liền vội vàng cướp lời nói trước: "Lục đạo sư người xem các đạo sư ở bên ngoài cũng đã chờ rất lâu rồi, chúng ta nên nhanh chân lên đường mới đúng."

Hiện tại đúng là cũng đã gần qua thời gian buổi trưa rồi, Lục đạo sư chịu đựng lửa giận trong lòng không muốn nổi giận mắng người, đứng dậy đi ra ngoài, mới vừa bước tới cửa chính đã nhìn thấy Sở Dạ Phong và Lăng Tuyệt Trần trong nháy mắt lửa giận trong lòng lại bùng lên, trong bụng không khỏi sinh ra một tia cảnh giác: Thánh nữ tuyệt đối không thể có tình cảm, nếu không làm sao trở thành Thánh nữ, đánh bại Nguyệt Ma đã sống lại!

"Tốt lắm, các ngươi cũng có thể lên đường rồi chứ?" Lục đạo sư đứng ở cạnh cửa, nhìn đoàn người đứng ở trong sân, trên mặt không có cách nào che giấu được sự nặng nề trong lòng.

"Lục đạo sư, chúng ta bất cứ lúc nào cũng có thể lên đường!" Lôi Hỏa hất nhẹ tóc ngắn trên trán, lớn tiếng trả lời.

"Vậy các ngươi nhanh đi đi!" Lục đạo sư không kiên nhẫn phất tay một cái, chỉ một câu nói đơn giản như vậy khiến tất cả đạo sư và học viên cũng không khỏi có chút khiếp sợ, chỉ đơn giản như vậy thôi sao?

Nhìn ánh mắt hoài nghi của mọi người, giận dữ trong lòng Lục đạo sư càng thêm gia tăng: "Tất cả giải tán, giải tán hết đi, có cái gì tốt mà nhìn!" Lớn tiếng rống xong liền xoay người đi vào phòng vung tay lên cửa phòng đã khép chặt, thấy phải tất cả mọi người không dám tin trợn to cặp mắt nhìn cửa phòng đã bị đóng lại.

Nhìn Lục đạo sư đóng chặt cửa phòng Mộ Dung Tư liền giật mình, quay đầu lại thì nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ của mọi người, trong nháy mắt

https://thuviensach.vn

tâm tình vui vẻ trên người hắn liền biến mất, ngay sau đó cũng lộ vẻ tức giận sờ sờ cái mũi: "Tất cả giải tán đi, đều trở về hết đi!" Nhìn nhóm người Lăng Tuyệt Trần phất phất tay: "Các ngươi cũng nhanh lên đường đi thôi!" Nói xong gót giày liền chuyển một cái đã nhanh chóng rời khỏi hiện trường giống như đang chạy trốn.

Theo lời nói của Mộ Dung Tư, tất cả đạo sư và học viên vây xem đang bàn tán ầm ĩ cũng từ từ tản đi hết.

Lăng Tuyệt Trần hừ lạnh một tiếng: "Đi thôi, không có việc gì còn làm cho người ta phải ở đây đợi lâu như vậy!" Nói xong liền dẫn đầu rời đi, Lôi Hỏa vội vàng đuổi theo sát phía sau: "Tuyệt Trần, ngươi chờ ta một chút!"

Yến Nam Hiên bước tới sát bên cạnh Sở Dạ Phong thì thầm: "Xem ra tình cảnh của ngươi rất nguy hiểm!" Vừa nói xong liền đã có dự tính từ trước thân hình vội vàng chạy tới nơi cách xa người nào đó năm thước.

Hai mắt Sở Dạ Phong khẽ động, nói thật, lần này hắn ngược lại thật sự không có muốn ra tay! Xem ra Yến Nam hiên vẫn không thể nào đoán được tâm ý của hắn.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Ma Khải Vụ Lâm

Mặt trời chói chang từ từ nhô lên cao, đứng dưới ánh nắng chói chang như vậy đoàn người cũng không tránh được phải dừng bước lại, nâng ống tay áo lên lên lau đi mồ hôi trên trán. Phía trước chỉ nhìn thấy núi Nham Thạch là vách đá thẳng đứng cao chót vót không có một ngọn cỏ sinh sống, vách đá hai bên trùng điệp nối tiếp nhau không không chỉ chừa lại ở chính giữa núi đá một con đường hẹp quanh co đủ cho một người đi lại, một cơn gió thổi qua, thỉnh thoảng còn có thể nghe thấy tiếng Nham Thạch rơi xuống núi.

Bắc Thần Thư Vũ tựa vào một bên vách đá khua nhẹ ống tay áo rộng quạt quạt ở trước người, như vậy mới có thể giảm bớt một chút hơi nóng cuồn cuộn do mặt trời chói chang mang tới, đáy lòng lờ mờ hiện lên lời đồn đại kia lúc này mới hỏi qua một chút: "Không phải gọi nơi này là Ma Khải Vụ Lâm sao? Làm sao lại trở nên giống như sa mạc rộng lớn vậy chứ?" Cái miệng nhỏ nhắn giống như hoa anh đào khẽ lên tiếng bất mãn.

Lăng Mặc Phỉ và Kỳ Nhược Tuyết cũng ngồi xuống bên trên tảng đá mệt mỏi tựa lưng vào nhau, hầu hết nữ tử đều rất khó thích ứng với ánh nắng hanh khô như vậy, có chút thoải mái thở nhẹ một hơi. Bên phía Sở Dạ Phong và mấy nam tử kia ngược lại hình như có phần cẩn trọng nhiều hơn, mỗi người đều phân tán ra đứng ở những nơi khác nhau, trong mấy người đó hình như Yến Nam Hiên là người hả hê nhất, muốn hỏi vì sao ư? Còn không phải là vì trong tay hắn lúc nào cũng mang theo chiếc quạt kia không rời một bước sao!

https://thuviensach.vn

"Ta quả thật là có khả năng dự đoán trước tương lai....!" Yến Nam Hiên không ngừng quạt chiếc quạt lại còn cố tình dừng lại trước mặt mọi người đắc ý khoe khoang, ánh mắt hướng về phía Kỳ Kiếm Vũ sau đó lên tiếng giễu cợt: "Kiếm Vũ, ta đã nói ngươi nên học tập theo ta cho thật tốt, ngươi lại không nghe!" Nói xong còn giống như cảm thấy rất đáng tiếc liền lắc đầu thở dài .

Kỳ Kiếm Vũ đối với những chuyện như vậy xưa nay đều luôn khinh thường không thèm quan tâm, lông mày nhíu chặt nãy giờ vẫn không chút nào giãn ra, ném cho hắn một cái liếc mắt sau đó hừ lạnh một tiếng: "Thôi đi, ai mà thèm học theo ngươi!" Khinh thường nói xong, liền lấy bình nước bằng da hươu treo ở bên hông gỡ xuống, ngửa đầu uống một ngụm lớn.

Liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần đứng ở phía trước, Bắc Thần Hàn đem bình nước đang cầm trong tay đưa cho Bắc Thần Thư Vũ: "Uống ngụm nước trước đi!" Nhàn nhạt nói xong trực tiếp đi thẳng đến một bên nghỉ ngơi.

"Cám ơn ca ca!" Bắc Thần Thư Vũ cau mày liếc mắt nhìn Kỳ Kiếm Vũ, khóe miệng nhếch lên một nụ cười vui vẻ nhận lấy bình nước.

"Tuyệt Trần, ngươi cảm thấy như thế nào, có chỗ nào thấy không thoải mái hay không?" Lôi Hỏa nâng ống tay áo của mình lên quạt quạt ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần, trên mặt tùy tiện nở ra nụ cười, thế nhưng vẫn không cách nào che giấu được sự lo lắng trong ánh mắt, thật ra thì hắn đang lo lắng Lăng Tuyệt Trần được cưng chiều như vậy liệu thân thể có chịu đựng được thời tiết gay gắt như thế này hay không.

Lăng Tuyệt Trần khẽ nghiêng người sang liếc nhìn Lôi Hỏa vốn cao hơn hơn nàng một cái đầu, khóe miệng không kiềm chế được khẽ giật giật, người nào có thể nói cho nàng biết là tại sao những người bên cạnh nàng ai cũng đều không bình thường như vậy chứ.

https://thuviensach.vn

Liếc nhìn vẻ mặt lạnh lẽo của Băng Dật đứng cách đó không xa, khóe môi Lăng Tuyệt Trần hơi cong lên: "Không có việc gì, bên cạnh không phải là còn có cái máy điều hòa không khí miễn phí hay sao?" Aiz, bên cạnh có người suốt ngày cả người đều luôn tỏa ra khí lạnh như băng thế này thật sự rất tiện lợi.

Nhìn theo tầm mắt của nàng, Lôi Hỏa xoay người liền nhìn thấy vẻ mặt không chút biểu cảm của Băng Dật, hắn tự động lui về phía sau hai bước vừa vặn chặn lại tầm nhìn của Lăng Tuyệt Trần về phía Băng Dật đang đứng: "Máy điều hòa không khí là cái gì?" Giọng nói buồn buồn xen lẫn sự ghen ghét nông đậm, trong lòng có chút khẩn trương liếc nhìn gò má Lăng Tuyệt Trần.

A, Lăng Tuyệt Trần liền giật mình, mở miện muốn nói nhưng lại không biết phải nói thế nào, nàng như thế nào lại quên mấy bản thân đã quay ngược lại không biết bao nhiêu năm cổ đại rồi, vội vàng xua xua tay: "Không có gì!" Nói xong liền không để ý tới Lôi Hỏa nữa, hiện tại đã nhảy qua một thời đại rất khác biệt, thật sự không cách nào nói rõ với hắn.

Tay Lôi Hỏa vừa nâng lên liền cứng lại giữa không trung, sững sờ nhìn theo bóng lưng của Lăng Tuyệt Trần, chẳng lẽ nàng đang tức giận? Ngay sau đó cũng không có đuổi theo nàng, chỉ cúi đầu đi tới bên cạnh Băng Dật, ngược lại hắn thật sự muốn hiểu được máy điều hòa không khí trong lời nói của Lăng Tuyệt Trần là cái gì.

Yến Nam Hiên thấy vậy, mang theo ánh mắt trêu tức đi tới bên cạnh Sở Dạ Phong vẫn đang im lặng khép hờ hai mắt, theo thói quen một tay liền nâng lên đặt ở bờ vai của hắn, đến khi nhận được ánh mắt nguy hiểm của hắn quét qua thì có chút lúng túng bỏ tay xuống, ho nhẹ một tiếng nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần: "Đại ca, ta thật sự vì ngươi mà cảm thấy rất lo lắng!"

https://thuviensach.vn

Lúc này Sở Dạ Phong mới quay đầu nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần, ngay sau đó ánh mắt nhàn nhạt nhìn Yến Nam Hiên chằm chằm: "Chẳng lẽ ngươi thật sự lại muốn tiếp tục nếm thử mùi vị không thể nhúc nhích suốt mười ngày nửa tháng sao?" Khẽ nhíu mày hỏi thăm một chút, giọng điệu cũng mang theo uy hiếp nồng đậm, quả thật liền nhìn thấy được vẻ mặt cứng ngắc của Yến Nam Hiên.

"A, vẫn là nên quên đi!" Yến Nam Hiên có chút sợ hãi vội vàng lắc đầu, hắn cũng không có quên đã từng có một lần nói chuyện ‘ đắc tội ’ đến Sở Dạ Phong, Sở Dạ Phong cũng chỉ điểm nhẹ trên cánh tay của hắn một chút mà thôi, vậy mà hắn thật sự phải nằm trên giường gần nửa tháng, có thể chịu đựng được lâu như vậy thật sự không phải là người.

"Chỉ cần đi qua núi Nham Thạch này, thời tiết sẽ thay đổi dễ chịu hơn." Sở Dạ Phong gánh vác trách nhiệm trên lưng, đứng ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần nhìn thấy nàng cau mày liền giải thích.

Nét mặt Lăng Tuyệt Trần hơi giãn ra, xoay người nhìn về phía mấy người ở sau lưng lên tiếng hỏi: "Có thể lên đường rồi chứ?" Có trời mới biết được nàng thật sự rất chán ghét thời tiết quỷ quái như thế này, nói xong cũng không đợi bọn họ trả lời liền trực tiếp đi thẳng về phía trước. Cái địa phương quỷ quái này, chỉ cần một bước chân giẫm lên còn có thể nghe thấy tiếng đá vụn ‘ sột soạt ’ vang dội. Mọi người thấy vậy, dĩ nhiên cũng đứng dậy nhanh chóng đi theo.

Chỉ là không thể ngờ được trong cùng một con đường, địa lý lại có thể chênh lệch lớn đến như thế, chân sau vẫn còn bị cát đá làm cho nóng bỏng, chân trước lại đã bước vào một nơi toàn bùn đất màu đen rất mềm, trước mắt hiện lên khu rừng rậm với nhiều đại thụ che kín bầu trời, lá cây giăng chằng chịt khắp nơi cùng với cây khô rậm rạp đem mặt trời chói chang ngăn chặn ở bên ngoài. Không có ánh nắng mặt trời chiếu đến cả vùng đất cũng trở nên ươn ướt khác thường, mùi bùn đất trộn lẫn với mùi lá cây mục nát mốc meo.

https://thuviensach.vn

Thân thể vừa bước vào rừng cây lập tức trên người liền xuất hiện một luồng khí mát mẻ, không khỏi làm dịu đi cái nóng nực trên cơ thể do bị ánh nắng chói chang gay gắt chiếu tới. Ánh mặt trời bị đại thụ trong cánh rừng che kín, trong rừng có thể nói là tối tăm không có ánh mặt trời nên âm khí cũng mạnh hơn rất nhiều, trên mặt đất trừ một vài loại thực vật thích hợp sinh trưởng trên nền đất ẩm ướt thì cũng không còn vật gì khác.

Hai người Lăng Mặc Phỉ và Kỳ Nhược Tuyết đều vịn chặt vào cánh tay của nhau, một cái tay khác thì đưa lên che ở trước mũi của mình, lông mày nhíu chặt, cho dù có năng lực đi nữa thì họ cũng vẫn chỉ là tiểu thư khêu các.

Cả rừng cây an tĩnh khác thường, thậm chí ngay cả một tiếng kêu của động vật cũng không có nghe thấy, nơi này có vẻ giống như một không gian đã bị ngừng lại, ngay cả không khí cũng không hề lưu chuyển phập phồng. Không có gió nhẹ thổi qua, nhưng lại có thể thấy lạnh cả người thấm cả vào tim gan.

"Cái chỗ này sao lại âm u lạnh lẽo như vậy?" Kỳ Nhược Tuyết chà xát cánh tay của mình, con ngươi đảo qua quét mắt nhìn bốn phía khẽ nói thầm.

Lăng Mặc Phỉ gật đầu đồng ý, một tay thân thiết lôi kéo cánh tay của Kỳ Nhược Tuyết cười nhạt: "Tại vì chúng ta đến đây là để rèn luyện, đương nhiên điều kiện sẽ rất kém cỏi ."

Đoàn người càng đi sâu vào trong càng cảm thấy nơi này rất âm u, trong chớp mắt cả cánh rừng hình như đều đã bị sương mù giăng kín quanh quẩn khắp nơi, phạm vi tầm nhìn của mọi người cũng bị giới hạn lại trong vòng một trượng. Trong lòng Lăng Tuyệt Trần chán nản, quả thật là xứng đáng với cái tên Vụ Lâm. (Vụ Lâm dịch ra chính là rừng sương mù nhé mọi người)

https://thuviensach.vn

Đoàn người tìm một chỗ tương đối khô ráo sau đó đem củi đốt chất thành một đống ở đó, coi như là tương đối hướng ngoại cả Kỳ Kiếm Vũ và Lôi Hỏa đều tiến lên ân cần chuẩn bị làm việc. Lôi Hỏa tiến lên phía trước là bởi vì muốn ở trước mặt Lăng Tuyệt Trần biểu hiện thật tốt, còn Kỳ Kiếm Vũ là bị Sở Dạ Phong và ba người kia dùng ánh mắt uy hiếp đá tới đây.

Mặc cho Kỳ Kiếm Vũ cố gắng dùng sức đánh đá tạo lửa, hay Lôi Hỏa cố gắng dùng hộp quẹt, thì cả hai người vẫn không cách nào tạo ra lửa , một làn khói dầy đặc bốc lên, Kỳ Kiếm Vũ nâng cánh tay đã trở thành màu đen lên lau qua mồ hôi trên trán, lập tức cái trán trắng nõn kia liền lưu lại một vệt tro màu đen rất rực rỡ: "Cháy cháy, lửa mau cháy đi!" Lúc này hắn hưng phấn giống như một đứa bé đang được người lớn khích lệ tán dương.

Tầm mắt của mọi người lập tức bị hấp dẫn nhìn qua bên đó, ngay sau đó liền khinh bỉ liếc nhìn Kỳ Kiếm Vũ một cái rồi xoay người tiếp tục nghỉ ngơi dưỡng thần. Kỳ Kiếm Vũ thấy vậy liền lúng túng nụ cười cũng lập tức cứng ngắc, một tay đưa tay lên sờ mũi cười cười có chút tức giận hiện trên mặt, vẫn là không sờ thì tốt hơn vừa mới đụng tới lại khiến cho đỉnh chóp mũi một lần nữa lưu lại một vệt đen chói lọi.

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái rồi đứng dậy bước lên trước nhận lấy hộp quẹt trong tay Lôi Hỏa, cúi người ngồi xổm xuống đem tất cả củi khô gác lên nhau chồng chất lại cùng một chỗ, chỉ một lát sau đã có đóm lửa bốc lên, động tác thành thạo giống như đây chính là việc nàng thường làm. Thấy vậy, có người không nén nổi ở trong lòng sinh ra một tia đau lòng, có người lại không tránh được ở trong lòng hiện lên đầy nghi ngờ, cũng có người sắc mặt không chút thay đổi thế nhưng lại không thể giấu được sự kinh ngạc hiện lên trong ánh mắt, nhưng mà lại có người có thể làm ra vẻ mặt lơ đễnh không chút để ý chỉ nhắm lại hai mắt yên lặng ngồi ở một bên, giống như tất cả những chuyện này đều không một chút liên quan tới hắn.

https://thuviensach.vn

"Tuyệt Trần, làm sao ngươi có thể làm những việc như thế này chứ?" Lôi Hỏa nhấc vạt áo của mình lên vội vàng kéo Lăng Tuyệt Trần tới trước mặt lau đi vết bẩn dính ở trên tay của nàng.

Lăng Tuyệt Trần thấy vậy liền giật mình, ngay sau đó liền có chút không được tự nhiên tránh qua một bên, im lặng không lên tiếng chậm rãi đi đến một bên đã trải tấm lót thật tốt ngồi xuống: "Bằng không phải đợi các ngươi tới khi nào!" Môi hơi cong lên có chút giễu cợt.

Lôi Hỏa vừa bắt tay vào làm liền cứng ngắc, nhưng vẫn theo sát ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần ngồi xuống, nhìn thế nào cũng cảm thấy rất giống dáng dấp của một người bảo hộ.

Khép chặt hai mắt khẽ run, lông mi cong khẽ vểnh lên chớp chớp, nét mặt của vị nam tử ngồi ở kia từ đầu đến cuối vẫn không có chút biểu tình, lúc này mới lộ ra một chút xúc động, khẽ mở mắt nhìn sâu vào gò má Lăng Tuyệt Trần đang cúi xuống.

"Là người nào?"

Cách đó không xa truyền đến tiếng bước chân, vốn là đang nghỉ ngơi nhưng mọi người rất nhanh đã khôi phục lại trạng thái phòng bị tốt nhất, mấy người đứng sóng vai nhau tạo thành tư thế phòng ngự cẩn thận nhìn về phía phát ra âm thanh kia.

Đập vào mắt chính là một nam tử khôi ngô khắp người nhếch nhác, tóc dài cực kỳ xốc xếch không nhìn nổi, quần áo bị tàn phá đến rách rưới thiếu chút nữa là không còn đủ để che đi thân thể chỉ giống như cái màn treo quấn quanh trên người hắn, trên mặt máu và vết bẩn của bùn đất hòa lẫn vào nhau, tại chỗ những vết thương ở trên người máu thịt tựa hồ đã không còn thận chí có thể nhìn thấy xương trắng ở phía trong lộ ra. Nắm trường kiếm cố ngăn lại máu tươi đang chảy dọc theo thân kiếm không

https://thuviensach.vn

ngừng, lúc này nhìn kỹ mới phát hiện người này đã bị con mãnh thú nào đó cắn xé mất một cái cánh tay.

Nhìn thấy rõ cảnh tượng lúc này ngay cả mấy vị nam tử trong nhóm người cũng không khỏi nhíu chặt hai hàng lông mày, huống chi là ba người nhóm Lăng Mặc Phỉ vốn dĩ là thiên kim đại tiểu thư, ba người các nàng đều đã sớm xoay người chạy tới chống vào một cây đại thụ mạnh mẽ vỗ vỗ lồng ngực của mình.

Lôi Hỏa theo bản năng cũng vội vàng đứng chắn ở trước người Lăng Tuyệt Trần, thân hình cao lớn của hắn chặn lại tầm nhìn của nàng hướng về phía người mới tới, Lăng Tuyệt Trần cũng không chút để ý tới sự quan tâm ấy, vòng qua người Lôi Hỏa đi thẳng đến bên cạnh người mới tới, không có một chút cố kỵ nào đối với những vết bẩn trên thân thể người mới tới, một tay đỡ lấy cánh tay còn lại của hắn, một tay khác từ trong ngực lấy ra một bình sứ nhỏ đổ ra hai viên dược cho vào trong miệng của nam tử đó.

Yến Nam Hiên cũng thu hồi tươi cười trên mặt nhẹ nhàng bước nhanh đến phía trước một tay đặt ở trước ngực của nam tử kia: "Chữa lành vết thương!" Nam tử kia bắt đầu bị ánh sáng màu trắng bao vây xung quanh, cho đến khi ánh sáng từ từ nhạt dần, vết thương ở trên người hắn mới từ từ chuyển biến tốt hơn.

"Ngươi chính là lính đánh thuê sao?" Bắc Thần Hàn nhìn tình trạng của vị nam tử ngồi ở bên cạnh đống lửa cũng đã trở nên tốt hơn, lông mày nhíu chặt.

Nam tử hít vào một hơi thật sâu sau đó nhàn nhạt gật đầu: "Đúng vậy, chúng tôi vốn là lính đánh thuê thuộc Phong Chi thành, nhưng không biết tại sao hôm nay ma thú ở trong rừng lại đặc biệt trở nên hung ác điên cuồng như vậy, cho nên đoàn lính đánh thuê của chúng tôi lần này chỉ có mình tôi là chạy thoát!" Nam tử nói xong hai mắt liền chùng xuống, không nén được giơ tay lên lau qua khóe mắt.

https://thuviensach.vn

Hung ác điên cuồng? ! Tất cả mọi người liền lâm vào một trận trầm mặc, đương nhiên cũng hiểu được sự lợi hại trong đó, đoạn đường này bọn họ cũng không biết sẽ phải gặp bao nhiêu ma thú, xem ra cũng không thể bình tĩnh nổi nữa rồi. Nhìn theo bóng lưng nam tử một mình lảo đảo rời đi, từng người đều lâm vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Bị Thương Vì Nàng

Nơi này máu tươi chảy đầm đìa từng khối thi thể hài cốt kích thước không nhỏ xếp ngổn ngang trên mặt đất trống, mới đi ngang qua đã ngửi thấy một mùi tanh hôi ập đến, chắc là do thi thể thối rữa đã kéo đến không ít những con côn trùng ăn thịt, nhìn thấy cặp mắt ở trên đầu thi thể vẫn còn đang trợn to, cho dù mọi người có bình tĩnh mấy đi nữa thì trong lòng cũng không nhịn được hiện lên sự ghê tởm.

Theo phản xả tự nhiên động tác của ba người trong nhóm Bắc Thần Thư Vũ cũng trở nên rất nhanh nhẹn, chạy tới trốn ở sau lưng Bắc Thần Hàn, mặc dù Lăng Tuyệt Trần không còn giữ được vẻ mặt thản nhiên không chút thay đổi như trước, nhưng cũng chỉ nhíu chặt lông mày rồi quay đầu đi, không ngờ cả khuôn mặt lại đã chôn ở hơn phân nửa bả vai của người nào đó, chỉ lộ ra một đôi mắt linh lợi vẫn không ngừng liếc về phía hài cốt ở trên mặt đất.

Nhưng tại sao toàn bộ hơi thở ở xung quanh lại thay đổi lớn như vậy, giống như tất cả mọi người đều nín thở vậy? Lăng Tuyệt Trần cảm thấy có gì đó không đúng, bất đắc dĩ đành ngẩng đầu lên nhìn về phía mấy người đang nhìn chằm chằm mình, đặc biệt là lồng ngực của một người nào đó hình như đã ngừng chuyển động không còn phập phồng nữa, lại nhìn tới ánh mắt có chút né tránh của người đó thì Lăng Tuyệt Trần lập tức kinh hãi, đó chính là •••••• Lôi Hỏa! Vậy người bên cạnh nàng là ai? Nghĩ tới đây Lăng Tuyệt Trần nhanh chóng quay đầu lại, còn chưa kịp ngẩng đầu, lọt vào trong tầm mắt nàng chính là một người toàn thân đỏ rực, không cần nghĩ cũng biết được là người nào, người đứng bên cạnh nàng chỉ có thể là Sở Dạ Phong! Trời ạ! Người nào có thể nói cho nàng biết phải làm như thế

https://thuviensach.vn

nào mới có thể khiến cho thời gian quay ngược lại hay không, nàng thật sự không biết thời đại này ‘ biến thái ’ lại thịnh hành như vậy.

"Tại sao lại là ngươi?" Lăng Tuyệt Trần nhìn nghiêng khuôn mặt của Sở Dạ Phong, nói thật thì nàng phản ứng như vậy cũng chỉ là theo bản năng mà thôi.

Vẻ mặt Sở Dạ Phong vốn dĩ thản nhiên không chút gợn sóng nhưng vừa nghe nàng nói vậy gương mặt tuấn tú lập tức trầm xuống, quay đầu nhìn nàng một cái: "Ngươi hi vọng ta là ai? Là Lôi Hỏa sao?" Khi nói chuyện khóe miệng hắn không ngừng nhếch lên, giống như những chuyện này đều không liên quan tới hắn.

Nhìn thấy thái độ của Sở Dạ Phong, dù là người hiểu rõ hắn đến mấy đi nữa cũng phải kinh ngạc muốn rớt cằm xuống đất. Phải biết rằng nếu là ngày trước, một người có bệnh sạch sẽ nghiêm trọng như hắn nhất định sẽ đem người nào dám làm như vậy ngũ mã phanh thây, cái tên tiểu tử này thực sự là chưa bao giờ tới gần nữ sắc, cho tới hôm nay cũng đã hai mươi tuổi, mặc dù bên cạnh có vô số đại mỹ nữ muốn lấy lòng hắn nhưng cũng không thể làm ảnh hưởng đến hắn. Điều này đã từng khiến cho một đám bạn bè tốt anh em tốt như bọn họ đều hoài nghi có phải Sở Dạ Phong không bình thường hay không.

Có thể nói, ngoại trừ Lăng Tuyệt Trần, hầu hết mọi người đều hiểu được ý tứ trong lời nói của Sở Dạ Phong, chỉ cần là nam nhân thì nhất định sắc mặt sẽ không thể nào tốt hơn được, chẳng lẽ sức hấp dẫn của Sở Dạ Phong hắn lại thấp đến mức ấy sao?

"Ha ha ha, không có không có." Lăng Tuyệt Trần có chút cười mỉa, thật ra nàng cũng không cảm thấy chán ghét Sở Dạ Phong, thậm chí từ tận đáy lòng đã bắt đầu dần dần tiếp nhận hắn. Ánh mắt khẽ chùng xuống, có né tránh có bi thương, đối mặt với Sở Dạ Phong nàng vẫn luôn không có

https://thuviensach.vn

cách nào giữ được bình tĩnh, nàng sợ càng đến gần hắn sẽ lại càng lún vào sâu hơn, nàng không muốn bỏ lỡ một người bạn tốt như vậy .

Sở Dạ Phong cũng không nói gì nữa, chỉ chắp hai tay ở sau lưng rồi quay lại nhìn Lăng Tuyệt Trần, nhìn thấy ánh mắt kỳ quái này của Lăng Tuyệt Trần hắn khẽ nheo mắt lại, cả người hắn tản mát ra xung quanh một cỗ hơi thở rất kỳ quái.

Lôi Hỏa bước nhanh đến phía trước, kéo Lăng Tuyệt Trần lui lại phía sau mình, thái độ nghiêm chỉnh giống như một Hộ Hoa Sứ Giả: "Sở Dạ Phong, không cho phép ngươi bắt nạt Tuyệt Trần!" Bọn họ sợ hắn. Hắn cũng không sợ, có thể tu vi của Lôi Hỏa hắn không hơn Sở Dạ Phong, thế nhưng vì nữ thần hoàn mỹ ở trong suy nghĩ của hắn, bất kể là việc gì hắn đều có thể vứt qua một bên không quan tâm tới.

Bắt nạt? Nghe vậy khóe miệng Lăng Tuyệt Trần co rút mãnh liệt, thậm chí từ sau khi Lôi Hỏa xuất hiện, nàng cũng vẫn không thể lấy lại bình tĩnh, ai bảo vị đại công tử này làm người ta giật mình quá mức như vậy chứ.

Sở Dạ Phong vẫn tiếp tục duy trì tầm nhìn như cũ, giống như muốn xuyên thấu qua Lôi Hỏa mà nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần vẫn im lặng không nói một lời nào đứng ở sau lưng Lôi Hỏa, đây là chứng tỏ nàng chấp nhận sự bảo vệ của Lôi Hỏa sao?

Bắc Thần Hàn, Yến Nam Hiên và Kỳ Kiếm Vũ cả ba người họ đều không nhịn được khẽ cau mày, Sở Dạ Phong càng bình tĩnh càng chứng tỏ lửa giận của hắn đang dâng trào rất mãnh liệt, lần này Lôi Hỏa tiến lên nói những lời đó, không phải là trực tiếp thêm dầu vào lửa hay sao?

Băng Dật kéo ống tay áo xuống, nét mặt của hắn bị một ít tóc ở phía trước che đi, đứng ở ngay bên cạnh hắn cũng chỉ có thể nhìn thấy được sống mũi cao thẳng của hắn. Người này dường như bất kể là lúc nào cũng đều không muốn mở miệng nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Bất chợt có một vật gì đó nhanh chóng bay tới, giống như ánh chớp lóe lên tia lửa phóng về phía ba người đang giằng co.

"Cẩn thận!" Không biết là người nào trong sáu người nhóm Bắc Thần Hàn đứng ở bên kia vội vàng hét lên một tiếng.

Lôi Hỏa dường như không kịp phản ứng chỉ có thể quay đầu lại nhìn về phái nhóm người Bắc Thần Hàn, Lăng Tuyệt Trần bị hành động xoay người đột ngột này của Lôi Hỏa đụng trúng khiến nàng có chút ứng phó không kịp, thân thể thiếu chút nữa cũng không thể đứng vững mà ngã về phía sau, lúc này lại đã rơi vào một lồng ngực rắn chắc.

Một tay ôm ngang hông của Lăng Tuyệt Trần, sau đó nhanh chóng xoay tròn lập tức đã đứng tại một vị trí khác cách chỗ lúc nãy một trượng, thân hình di chuyển mau lẹ khiến cho người ta không thể nhìn rõ bóng dáng, chỉ có thể nhìn thấy vạt áo màu đỏ kia vẽ ra đường cong đẹp mắt, lúc này màu đỏ và màu xanh dương đan vào nhau tạo thành vẻ đẹp hoàn mỹ, Lăng Tuyệt Trần đột nhiên ngẩng đầu, nhưng chạm vào trong mắt nàng lại chính là sự lo lắng còn chưa kịp che giấu, chóp mũi của hai người giống như chạm vào nhau chỉ còn lại một khoảng cách cực kỳ gần, giống như hai người đang cùng nhau múa một vũ điệu trên không trung.

Một vật gì đó bay tới, tốc độ rất nhanh khiến cho người ta không kịp phát hiện, chỉ phát ra một tiếng vút liền đã biến mất không còn thấy nữa, tất cả mọi người đều chưa từng để ý tới một tiếng nhạc đệm nhỏ nhỏ này, bước chân của Kỳ Kiếm Vũ đang bước nhanh về phía trước cũng liền dừng lại, Bắc Thần Hàn đưa một tay ra sau lưng nắm chặt chiếc roi dài màu vàng kim, Băng Dật nửa nâng tay lên nửa nắm chặt tay lại, chiếc quạt ở trong tay Yến Nam Hiên nháy mắt đã dừng lại, Lôi Hỏa xoay người lại muốn tiến lên thêm lần nữa nhưng lần này không đợi hắn kịp bước lên một bước thì Lăng Tuyệt Trần đã bình yên nằm trong ngực Sở Dạ Phong.

https://thuviensach.vn

Sở Dạ Phong nhìn ánh mắt Lăng Tuyệt Trần trong chốc lát đã trở nên rối loạn, ngay sau đó thân thể liền trở nên cứng rắn hơn, trong mắt thoáng hiện lên điều gì đó, tiếp tục ôm chặt Lăng Tuyệt Trần, cho đến khi hai người đã an toàn rơi xuống đất, lúc này mới buông Lăng Tuyệt Trần đang ôm chặt ở trong tay ra, khẽ tựa người vào một cây đại thụ.

Không ngờ lần đầu tiên Sở Dạ Phong hắn bị thương lại là vì một người con gái, còn là một người con gái mà hắn chỉ mới nhận thức chưa tới mười ngày. Xem ra tất cả quy tắc của hắn đã bị phá vỡ hoàn toàn. Nhưng mà, cái cảm giác gì vậy chứ, con mẹ nó thật sự là rất đau.

"Sở Dạ Phong, ngươi làm sao vậy?" Đợi người ở phía sau đứng vững trên mặt đất, Lăng Tuyệt Trần mới nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Sở Dạ Phong, có chút hoảng hốt lo sợ, vội vàng đỡ lấy thân thể của Sở Dạ Phong khẩn trương hỏi.

Sở Dạ Phong nhẹ nhàng lắc đầu, mặc dù hắn đã cố hết sức chịu đựng đau đớn, nhưng chỉ trong nháy mắt toàn bộ sắc mặt và môi của hắn đều đã biến thành màu tím đen làm cho hắn không cách nào che giấu chuyện mình bị thương: "Thật là mất mặt, chỉ bị thương một chút như vậy thì có tính là gì!" Chuyện này nếu bị truyền ra ngoài, danh tiếng của hắn nhất định sẽ bị tổn hải nghiêm trọng, thật sự là không tốt.

"Ngươi không thể bình thường một chút được sao?" Lăng Tuyệt Trần thừa nhật lúc này thật sự nàng cũng không phát hiện trong giọng nói của nàng có phần nóng nảy và run sợ, rất dễ làm cho người ta hiểu lầm.

"Bản thiếu gia làm sao lại có thể dễ dàng bị thương như vậy được chứ?" Khóe miệng Sở Dạ Phong nhếch lên đang muốn đưa tay ra trêu chọc nàng một chút, không ngờ trước mặt bỗng nhiên tối sầm lại sau đó gục xuống trên bả vai Lăng Tuyệt Trần, trước khi hôn mê trong đầu chỉ có một suy nghĩ: cảm giác không thể nào khống chế bản thân thật sự là quá đả thương người!

https://thuviensach.vn

"Sở Dạ Phong!" Lăng Tuyệt Trần sợ hãi kêu lên.

Ngay lập tức tất cả mọi người đều hồi phục tinh thần nhanh chóng chạy tới, không ngờ đập vào mắt lại chính là một mảnh máu tươi thật lớn đang chảy xuống nhỏ giọt phía trên quần áo đã bị tàn phá ở sau lưng của Sở Dạ Phong, khiến cho quần áo bằng gấm màu đỏ như lửa ở trên người hắn lại càng thêm đậm màu, đồng thời máu thịt cũng lẫn lộn không rõ, nhìn thôi cũng đủ khiến cho người ta run sợ ở trong lòng.

Yến Nam Hiên nhanh chóng tiến lên, một tay nhẹ nhàng kéo y phục của Sở Dạ Phong ra để kiểm tra vết thương, nhưng mà lông mày lại đã nhô lên thật cao, có thể khiến cho Sở Dạ Phong bị thương đến mức hôn mê như vậy xem ra vật đó tuyệt đối không hề đơn giản. Nhưng mà, lúc này điều khiến cho hắn cảm thấy hứng thú hơn lại chính là vì điều gì mà có thể khiến cho Sở Dạ Phong bỏ đi sự chừng mực vốn có, làm việc nghĩa không chùn bước vì bảo vệ Lăng Tuyệt Trần mà chấp nhận để bản thân bị thương.

"Như thế nào?" Lăng Tuyệt Trần ôm Sở Dạ Phong ở trong ngực, nhìn Yến Nam Hiên cau mày như vậy thì vội vàng hỏi thăm.

Yến Nam Hiên không nói gì, chỉ là không có cách nào giải thích được liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần, ý tứ trong mắt làm cho người ta cảm thấy khó hiểu.

Kỳ Kiếm Vũ tức khắc liền mất đi kiên nhẫn: "Yến Nam Hiên ngươi mau nói thật đi, Sở đại ca thế nào rồi!"

Bắc Thần Hàn cũng khẽ cau mày, ánh mắt am hiểu có chút kiêng kị liếc nhìn qua lại giữa Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong, cũng im lặng không nói gì.

Lôi Hỏa mở miệng nhưng cũng không có nói chuyện, xoay người không thèm nhìn tới Sở Dạ Phong, mặc dù hắn cũng lo lắng, dù sao thì hắn ta cũng đã cứu Lăng Tuyệt Trần không nên không lo, đột nhiên hắn xoay

https://thuviensach.vn

người lại ngồi xổm trên mặt đất níu lấy vạt áo ở phía sau của Yến Nam Hiên: "Hắn rốt cuộc có sao không?" Hắn cũng không muốn Sở Dạ Phong gặp chuyện không may, nếu như vậy trong lòng Tuyệt Trần nhất định sẽ ân hận đến nỗi ngay cả vị trí của hắn cũng sẽ không có, cho nên Sở Dạ Phong nhất định phải không có việc gì.

Không kịp đề phòng đã bị người ta níu chặt vạt áo, Yến Nam Hiên gian nan ho khan hai tiếng, cầm chiếc quạt trong tay vỗ nhẹ vào tay Lôi Hỏa đang kéo vạt áo của hắn, cánh tay của Lôi Hỏa lập tức cảm thấy đau nhói, theo bản năng vội vàng buông lỏng sự níu kéo.

Yến Nam Hiên ai oán liếc nhìn Lôi Hỏa: "Lôi đại thiếu gia, ngươi có thể đừng kích động như vậy có được hay không!"

"Thật xin lỗi, ta chỉ là ••••••" Trên mặt Lôi Hỏa lập tức đỏ bừng, nhưng mà nói xin lỗi như vậy thật sự là một chuyện rất ngượng ngùng.

Yến Nam Hiên liếc mắt xem thường, một tay nhẹ nhàng vuốt qua vết thương trên phần lưng của Sở Dạ Phong, một tay để ở trước ngực vẽ ra kết ấn, vầng sáng màu trắng bao quanh Sở Dạ Phong, cho đến khi từ từ sau biến mất, lúc này hắn mới thu tay về, nhưng lo lắng hiện lên trong mắt vẫn không hề giảm bớt, lông mày nhăn lại nãy giờ vẫn chưa giãn ra, sắc mặt nặng nề.

"Hắn rốt cuộc sao rồi?" Sắc mặt Lăng Tuyệt Trần cũng không khỏi trầm trọng hơn một chút, rõ ràng nàng đã quên mất chính mình cũng có thể chữa trị.

"Loại độc này, ta không giải được!" Đây là một câu duy nhất mà Yến Nam Hiên có thể nói ra làm cho Lăng Tuyệt Trần thật sự hốt hoảng.

Lăng Tuyệt Trần trầm mặc, ánh mắt buông xuống nhìn hai mắt nhắm chặt của Sở Dạ Phong, lông mi cong khẽ vểnh lên đè xuống một loạt hình ảnh đang hiện lên trong đáy mắt, đó là một người hào hoa phong nhã tới cỡ

https://thuviensach.vn

nào, nhớ tới thời điểm mới quen hắn, hắn cuồng vọng như thế, không một ai có thể bì nổi, vậy mà hôm nay hắn lại dùng chính lưng hắn để ngăn cản nguy hiểm thay nàng. Bảo vệ như thế, mặc kệ trước có phải là thật lòng hay không, ít nhất hắn cũng bởi vì bảo vệ nàng mà bị thương, giống như nam tử liều lĩnh trước kia cũng có thể dũng cảm quên mình như vậy. Nàng run rẩy nâng tay lên, không tự chủ khẽ vuốt ve dung mạo tinh xảo của hắn. Da thịt trắng nõn còn muốn nhẵn nhụi hơn cả con gái, trên mặt ngay cả một cái lỗ chân lông cũng không nhìn thấy.

Bất tri bất giác, nước mắt đảo quanh khóe mắt lăn dài qua cằm, rơi xuống trên mu bàn tay, cuối cùng chảy đến hầu kết lộ ra ở bên ngoài của hắn. Đến lúc này mới phát hiện, thì ra bản thân vẫn có quan tâm, thì ra bản thân vẫn còn tình cảm, thì ra bản thân nàng tin tưởng không chỉ là một người ••••••

Cho dù là ai thì cũng không nghĩ tới, Lăng Tuyệt Trần có thể khóc vì Sở Dạ Phong. Trước kia, cho dù là bị Bắc Thần Hàn vứt bỏ sau lại bị đưa cho một phong hưu thư, hình như cũng chưa từng thấy Lăng Tuyệt Trần khóc, lúc đó vốn tưởng rằng một nữ nhân khi đã chết tâm thì mới có thể lạnh nhạt như vậy, nhưng lại chưa từng nghĩ tới thì ra nàng không hề tuyệt tình, mà là tình cảm ôn nhu của nàng đã dành cho một người khác!

Lôi Hỏa trầm mặc, Bắc Thần Hàn khẽ nhíu mày, Yến Nam Hiên nắm chặt chiếc quạt ở trong tay, Băng Dật chỉ khẽ lắc đầu, Kỳ Kiếm Vũ thu lại nụ cười vô vị vẫn luôn xuất hiện trên mặt hắn từ trước tới nay. Bắc Thần Thư Vũ có chút lo lắng nhìn về phía Sở Dạ Phong và Lăng Tuyệt Trần, Kỳ Nhược Tuyết cũng nhìn Lăng Tuyệt Trần, hình như đang thở phào nhẹ nhõm.

Lăng Mặc Phỉ trái lại vẫn không nói gì, chỉ yên lặng chơi đùa với ngón tay của chính mình, giống như những chuyện này đều không liên quan tới nàng, thật ra thì cũng chỉ có chính bản thân nàng mới biết, lúc nhìn thấy ánh mắt của Kỳ Kiếm Vũ trong đáy lòng nàng có bao nhiêu hận! Tầm mắt

https://thuviensach.vn

khẽ buông xuống liếc nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần, không cách nào che dấu được sự độc ác hiện lên trong đáy mắt.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Không Còn Lo Ngại, Tránh Xa Mọi Tranh Cãi

"Lăng Tuyệt Trần, ý ta không phải như vậy, thật ra thì độc này cũng không phải là không có cách giải!" Yến Nam Hiên khẽ cau mày, sau đó ngồi xổm xuống, tay của hắn khoác lên bả vai Lăng Tuyệt Trần giống như đang an ủi nàng.

Đột nhiên Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu lên, nước mắt cũng đã ngừng rơi không còn thấy nữa, nếu như không phải là hốc mắt của nàng vẫn còn ửng đỏ, có lẽ tất cả mọi người đều sẽ cho rằng mới vừa rồi chỉ là ảo giác của mình mà thôi, giọng nói có chút khàn khàn mở lời: "Ý ngươi là sao?" Hắn có thể chữa trị sao?

"Nam Hiên ngươi tốt nhất vẫn nên đem mọi chuyện nói một lần cho xong hết đi!" Nghe vậy, ánh mắt Kỳ Kiếm Vũ có chút trách cứ quét về phía Yến Nam Hiên nãy giờ vẫn luôn tỏ vẻ bâng quơ hời hợt, người này không dưng lại làm hại Lăng Tuyệt Trần đau lòng như vậy. Nhưng mà, Lăng Tuyệt Trần đau lòng thì mắc mớ gì tới hắn, hắn tại sao phải sốt ruột lo lắng như vậy chứ? Hắn tự nói với mình, chẳng qua là hắn đang lo lắng cho Sở Dạ Phong mà thôi, đúng vậy, chỉ là lo lắng cho Sở Dạ Phong.

Rõ ràng bãi đất trống vốn dĩ đang rất yên tĩnh bỗng nhiên lại xuất hiện một tiếng động nhỏ, bóng người đang ẩn thân trong bóng tối thấy rõ tất cả mọi người đều đã bỏ xuống mọi suy nghĩ trong lòng thì ánh mắt bỗng lóe lên, tay khẽ vung áo choàng lên, bóng người lập tức biến mất không thấy tăm hơi.

https://thuviensach.vn

"Ta nói là ta không có năng lực, chứ không có nói là Sở đại ca không có thuốc nào chữa được!" Yến Nam Hiên liếc Kỳ Kiếm Vũ một cái, người này đúng là không có việc gì thì liền thích gây ồn ào ầm ĩ mà, thật không biết trong đầu của tên này chứa những thứ gì nữa. Chẳng lẽ không nhìn thấy được là hắn đang cố gắng tìm phương án chữa trị hay sao? Nhưng tại sao trong lòng hắn lại có chút khó chịu như vậy.

"Vậy phải cần cái gì, năng lực Thủy có thể cứu được hắn không?" Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày, trong lời nói Yến Nam Hiên cũng đã khẳng định việc này rất khó, nếu không dựa vào giao tình mấy chục năm làm huynh đệ của bọn họ hắn cũng sẽ không thể thấy chết mà không cứu như vậy, chỉ là, cho dù là khó hơn nữa nàng cũng nhất định phải cứu Sở Dạ Phong, thử hỏi trong thế gian cái gì là khó nhất, có lẽ tình cảm chính là thứ khó hoàn trả lại nhất!

Yến Nam Hiên nhìn thẳng vào hai mắt của Lăng Tuyệt Trần thật lâu, dường như muốn nhìn thấu toàn bộ con người của nàng. Lăng Tuyệt Trần lại càng không né tránh, thản nhiên để mặc cho hắn nhìn, nàng không có làm chuyện gì trái với lương tâm, vì sao phải sợ hắn nhìn chứ.

"Như vậy thì tốt, ta hỏi ngươi, Sở đại ca ở trong lòng ngươi có bao nhiêu cân nặng?" Con ngươi trong mắt Yến Nam Hiên hiện rõ sự suy tư, mặc dù trong lòng sẽ rất đau, nhưng có những chuyện không thể không làm, đó là lý do hắn tồn tại.

Nặng bao nhiêu? Trước tiên, Lăng Tuyệt Trần tự hỏi chính mình, nhưng hình như nàng cũng không biết được đáp án, có lẽ là nàng không muốn đối mặt, không muốn suy nghĩ. Cúi đầu xuống nhìn Sở Dạ Phong: "Điều này không liên quan tới việc cứu hắn!" Đây là chuyện riêng của nàng, không cần thiết phải nói ra cho bất luận người nào biết.

Lôi Hỏa nhìn chằm chằm Tuyệt Trần, giống như tất cả mọi người cũng đang cẩn thận nhìn nàng không rời, chỉ sợ sẽ bỏ lỡ mất bất kỳ một biểu cảm

https://thuviensach.vn

nhỏ nhặt nào đó của nàng. Nghe thấy câu trả lời của Lăng Tuyệt Trần, hình như có người thở phào nhẹ nhõm, lại giống như có người cau mày thật chặt, cũng có người nghi ngờ không hiểu, lại cũng có người hình như ở trong lòng đang nổi lên sự căng thẳng khác thường.

Yến Nam Hiên trầm mặc, một tay cầm chiếc quạt không ngừng gõ nhẹ, một tay khác lại tiếp tục hạ xuống một chưởng, hai chưởng, ba chưởng •••••• không nhanh không chậm, ngược lại chỉ càng khiến cho người ta cảm thấy nôn nóng sốt ruột.

"Nam Hiên, nếu có biện pháp thì mau nói ra đi, mọi người đều đã là bạn bè mấy chục năm rồi, có gì thì chúng ta cùng nhau giải quyết, cần gì phải làm khó •••••• Lăng Tiểu thư như vậy?" Bắc Thần Hàn tiến lên, có chút lo lắng nhìn xuống đỉnh đầu Lăng Tuyệt Trần, đây là câu nói dài nhất mà từ trước tới nay hắn nói ra.

Yến Nam Hiên có chút kinh ngạc liếc nhìn Bắc Thần Hàn, sau đó cắn răng một cái, móc từ trong ngực ra một chiếc bình nhỏ rất tinh xảo, giơ lên trước ngực: "Đây là giải dược có thể chữa khỏi vết thương của trăm loại độc, tuy có thể giải được trăm loại độc nhưng mà nó lại có một nhược điểm, đó chính là… máu. Máu tươi!" Nói xong chỉ nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần, trong ánh mắt ẩn chứa hy vọng khó nói rõ thành lời.

"Như vậy, dùng ta để làm thuốc dẫn là tốt nhất!" Nghe xong, Kỳ Kiếm Vũ nhanh chóng gỡ miếng đai đeo bảo vệ cổ tay xuống dứt khoát ném sang một bên, một tay kéo ống tay áo lên, vạt áo nghiêm chỉnh dáng vẻ oai vệ nghiêm túc nhìn thẳng Yến Nam Hiên chờ hắn gật đầu đồng ý.

Lôi Hỏa bước nhanh về phía trước đi tới bên cạnh Yến Nam Hiên: "Nếu cần, ngươi cũng có thể dùng chúng ta làm thuốc dẫn, chỉ cần có thể cứu sống Sở Dạ Phong, Lôi Hỏa ta tuyệt đối sẽ không từ chối!" Chỉ cần Tuyệt Trần có thể vui vẻ, hắn cũng không tiếc dùng bản thân làm thuốc

https://thuviensach.vn

dẫn, huống chi hắn làm sao có thể để cho Sở Dạ Phong dễ dàng chiếm ưu thế như vậy được chứ, ấn tượng ban đầu sẽ giữ vai trò rất quan trọng đấy.

Lăng Tuyệt Trần nhìn Sở Dạ Phong hồi lâu: "Cần điều kiện gì?" Ngược lại, Lăng Tuyệt Trần rất nhanh đã khôi phục được một chút lý trí, với công nghệ tiên tiến ngày càng phát triển của thế kỷ 21 muốn truyền máu còn cần phải có DNA cùng loại tương xứng mới có thể tiếp nhận, huống chi trình độ khoa học kỹ thuật của thời cổ đại vẫn còn rất lạc hậu, như thế lại càng không thể truyền máu lung tung được.

Khóe miệng Yến Nam Hiên nhếch lên vui vẻ, có phần hơi tán thưởng liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Nói chuyện cùng với người thông minh vẫn là đơn giản hơn nhiều!" Sau đó ánh mắt như có ẩn ý liếc về phía ống tay áo của Kỳ Kiếm Vũ vẫn còn chưa có kéo xuống.

"Ánh mắt này của ngươi là ý gì, giống như ta thật sự cùng một dạng với •••••• loại người ngu xuẩn vậy." Kỳ Kiếm Vũ nhìn ánh mắt của Yến Nam Hiên như vậy thì không tránh được có chút tức giận, hắn không nhịn được rống to.

"Ngươi vốn dĩ cũng không thông minh lắm, đây chính là chuyện mà mọi người đều biết, ngươi không cần phải giải thích!" Yến Nam Hiên nhún nhún vai tỏ vẻ đây chính là sự thật không thể chối cãi.

"Được rồi, ngươi vẫn nên nói tới điều kiện tiếp theo đi." Hình như Lăng Tuyệt Trần rất không thích nhìn thấy bọn họ cãi nhau, chẳng qua cũng chỉ nhàn nhạt liếc nhìn Yến Nam Hiên ở bên cạnh mà thôi.

"Cần phải dùng loại máu tương tự với máu của Sở đại ca." Yến Nam Hiên cau mày, ngay cả bản thân hắn cũng không rõ rốt cuộc có thể thực hiện được hay không.

Hình như đã sớm nghĩ đến đáp án này, nên Lăng Tuyệt Trần cũng không có cảm thấy nửa phần kinh ngạc, trái lại còn phi thường bình tĩnh:

https://thuviensach.vn

"Nếu còn có lời nào muốn nói thì đem nói hết một lần luôn đi."

Tương tự? Thật nực cười, bọn họ cũng không phải là người thân cùng huyết thống với Sở Dạ Phong, ngay cả một phần vạn hi vọng cũng không có, hiện tại phải đi đâu tìm loại máu tương tự.

"Cho nên, trong tất cả chúng ta cũng chỉ có ngươi mới có thể làm thuốc dẫn!" Ánh mắt Yến Nam Hiên chắm chú nhìn Lăng Tuyệt Trần, tất cả mọi người đều hiểu được ý vị sâu xa ở trong mắt hắn.

"Ta?" Lăng Tuyệt Trần nghi ngờ, tại sao hắn và nàng lại có quan hệ với nhau, không trách được trước đó hắn lại hỏi nàng: đối với nàng Sở Dạ Phong có bao nhiêu cân nặng.

Yến Nam Hiên gật đầu: "Sở đại ca có thể một người tu luyện tới ba thuộc tính Hỏa Hệ, Kim Hệ và Băng Hệ, trùng hợp lại có tới hai thuộc tính giống như ngươi, cho nên ngươi là người duy nhất thích hợp, chỉ cần ngươi đồng ý, như vậy Sở đại ca sẽ không có gì đáng ngại."

Nàng? Có lẽ nàng nên sớm nghĩ tới điều này, nếu như có thể cứu được Sở Dạ Phong như trong lời của hắn thì nàng chấp nhận, chỉ cần một chút máu thôi mà, không sao cả. Nàng lập tức gỡ miếng đai bảo vệ cổ tay xuống, kéo ống tay áo lên, một tay khác nắm chặt chủy thủ. Chủy thủ trong tay nàng khẽ xoay tròn nhẹ nhàng vẽ xuống một đường, trên cánh tay trắng nõn của nàng lập tức xuất hiện một vết thương nhiễm máu đỏ tươi. Nhìn động tác nhanh chóng của Lăng Tuyệt Trần, khóe môi Yến Nam Hiên hơi cong lên sau đó mở ra một hồ lô dùng đựng nước. Ngay lập tức, một dòng máu giống như chạy dọc theo quỹ đạo ở trên không trung vẽ ra một đường cong đẹp mắt rồi từ từ chảy vào trong cái bình nước đó.

Nhìn thấy một màn này, cũng không ai lên tiếng ngăn cản, mặc dù trong lòng bọn họ đều có chút không muốn, nhưng dù sao đây cũng là

https://thuviensach.vn

chuyện liên quan đến tính mạng của Sở Dạ Phong, vì vậy mọi người đều cố gắng duy trì sự trầm mặc.

"Tuyệt Trần ••••••" Lôi Hỏa cau mày lại, nhìn thấy sắc mặt Lăng Tuyệt Trần từ từ tái nhợt, trong mắt hắn liền tràn ngập lo lắng, vội vàng gọi một tiếng.

Lăng Tuyệt Trần nhẹ nhàng lắc đầu: "Không có gì đáng ngại, chỉ là một chút máu thôi mà!" Nàng thật sự cũng không có để ý nhiều như vậy, trong quá khứ mỗi lần bị đạn bắn có lẽ vết thường còn chảy nhiều máu hơn thế này nữa.

"Tốt lắm!" Đợi đến khoảng năm phút sau, Yến Nam Hiên vội vàng đưa tay ra giữ chặt miệng vết thương đang chảy máu trên cánh tay của Lăng Tuyệt Trần, sau đó vội vàng đậy nắp của bình nước lại. Hắn xoay người ngồi xổm xuống sau đó đem một viên thuốc màu đỏ đút vào trong miệng Sở Dạ Phong, tiếp đó lấy bình nước đựng máu tươi của Lăng Tuyệt Trần đưa tới bên cạnh khóe miệng của Sở Dạ Phong, đợi cho đến khi hắn đã uống cạn chút máu còn lại trong bình, lúc này Yến Nam Hiên mới lau đi vết máu còn dính lại bên khóe miệng Sở Dạ Phong. Hình như thuốc này phát huy hiệu lực rất nhanh, chỉ trong nháy mắt sắc mặt Sở Dạ Phong đã từ từ khôi phục lại như bình thường, màu tím đen ở trên môi cũng từ từ nhạt dần sau đó trở lại màu đỏ thắn như lúc ban đầu.

Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần khẽ chùng xuống, nhẹ nhàng chỉnh sửa lại ống tay áo của mình, một chiếc khăn gấm đột nhiên xuất hiện ngay trước mặt nàng, làm cho nàng không nhịn được phải ngẩng đầu lên nhìn về phía người mới tới.

"Cái này là của Thư Vũ , ngươi mau băng bó vết thương lại một chút đi!" Bắc Thần Hàn nhét khăn gấm vào trong lòng bàn tay của Lăng Tuyệt Trần, vẻ mặt hơi mất tự nhiên sau đó liền xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Băng Dật chắp hai tay ở sau lưng chậm rãi đi theo ở phía sau Bắc Thần Hàn: "Thì ra, người cũng không phải là người tuyệt tình giống như trong những lời đồn đãi kia." Trong giọng nói dường như còn có thêm một chút đùa giỡn.

Bắc Thần Hàn khẽ lắc đầu: "Ngươi cũng không lạnh lùng giống như trong lời đồn." Nhàn nhạt một câu nói, rõ ràng trong lời nói cũng có một chút đùa giỡn, muốn nói mát đúng không? Hắn cũng biết!

Băng Dật hơi giật mình, ánh mắt nhìn về phía xa: "Lăng Tuyệt Trần thật sự có thể một mình tu luyện ba hệ sao?" Cho đến hiện tại, hắn hình như vẫn còn có chút hoài nghi.

"Không chỉ có như vậy, nàng còn có thể tu luyện cả Kiếm khí!" Bắc Thần Hàn gật đầu, hắn vẫn chưa quên lần đầu tiên giao thủ với nàng, lúc đó nàng sử dụng cả Huyền khí và Kiếm khí nên mới có thể đấu với hắn đến không phân thắng bại.

Ánh mắt Băng Dật lóe lên, còn có thể tu luyện cả Kiếm khí? Chuyện này vẫn là lần đầu tiên xuất hiện ở trên Thương Khung Đại Lục, không trách được lần này phụ thân lại cho phép hắn xuống núi đi tới học viện. Phải biết rằng Ngự Băng Phủ của bọn họ và Phong Trục Môn trước giờ đều không hỏi tới việc đời, vậy mà lần này lại cho phép bọn họ tới đây để xem rõ thật giả trong chuyện này.

"Không trách được Lục đạo sư và Mộ Dung đạo sư đều dung túng cho nàng như vậy, thì ra đây thật sự là một thiên tài hiếm có!" Băng Dật ẩn ý nói ra một câu này, ánh mắt như có như không nhìn về phía xa, dường như những chuyện này đều không liên quan tới hắn.

"A, nếu như hai đại Ẩn Thế Gia Tộc của các ngươi cũng có thể đào tạo ra một thiên tài như vậy, thì các ngươi cũng đã không từ nơi xa ngàn dặm chạy tới Ma Khải Vụ Lâm chịu khổ rồi." Nghe vậy, Bắc Thần Hàn hừ

https://thuviensach.vn

lạnh một tiếng trong lòng có chút khinh thường, thật sự coi hắn là kẻ ngu nghe không ra ý tứ châm chọc trong lời nói đó à.

Băng Dật cau mày: "Bắc Thần huynh lại nói đùa, thiên tài như thế này cũng không phải nói có là có, Ngự Băng Phủ chúng ta cũng không dám suy nghĩ nhiều đến những thứ không phải là thật." Tương truyền hắn bình thường đều luôn lạnh lùng như băng, nhưng Bắc Thần Hàn hình như còn lạnh lùng vô tình hơn hắn một bậc. Nhưng hắn cũng không phải là chiếc đèn đã cạn dầu, miệng lưỡi lợi hại của hắn cũng sẽ không bỏ qua cho bất kỳ kẻ nào.

Ý tứ của hắn chính là muốn nói học viện Thánh Vực giở trò, còn Lăng Tuyệt Trần cũng không hề tài giỏi như vậy, đúng không? "Mặc kệ là Long hay là Phượng, thời gian lâu dài đều sẽ biết rõ." Bắc Thần Hàn nhàn nhạt nói xong câu này, liền xoay người đi về phía một tảng đá sau đó ngồi xuống, không để ý tới Băng Dật nữa.

Băng Dật có chút bật cười nhìn theo bóng lưng của Bắc Thần Hàn, dường như Bắc Thần Hàn đã coi hắn là kẻ địch. Ý tứ trong những lời này của hắn chắc không phải là đang hoài nghi mắt của mọi người đều bị mờ không thể phân rõ mọi chuyện đấy chứ? Quả nhiên sắc đẹp tuyện trần cũng không hề đơn giản. Nhưng mà hắn có thể không xem tên đó là kẻ địch được không, chẳng qua là tuổi trẻ ngông cuồng mà thôi chung quy con người cũng không tránh được bởi vì một chút chuyện nhỏ và thể diện mà tranh cãi đến đỏ mặt tía tai. Nhìn xem, đây không phải là một ví dụ rất điển hình hay sao? Mặc dù lúc bình thường có là người lạnh lùng tới mức nào đi nữa, thì đến khi gặp phải vấn đề nảy sinh mâu thuẫn cũng sẽ không tránh được có chút tranh luận.

"Tỉnh!"

Không biết là người nào đột nhiên hét lên một tiếng, có lẽ là Kỳ Kiếm Vũ, cũng có thể là Lôi Hỏa, trừ hai người bọn họ ra đoán chừng cũng

https://thuviensach.vn

không có người nào đột nhiên sợ hãi kích động như vậy. Một tiếng thét kinh hãi lập tức hấp dẫn tầm mắt mọi người, lúc này chỉ thấy hai mắt Sở Dạ Phong chậm rãi mở ra, vừa mới bắt đầu hình như cũng không có chuyện gì khác thường, ánh mắt có chút mê mang, cho đến khi •••••• hai tay giật giật, là vật gì mà có thể mềm nhũn như vậy? Chỉ chốc lát sau, Sở Dạ Phong giống như ‘chim sợ cành cong’ nhảy dựng lên.

"Kinh cung chi điểu" (Chim sợ cành cong): có trong điển tích Chiến quốc sách. Canh Luy đứng trước Ngụy Vương, giương cung không cótên, giả bắn một phát, con chim nhạn rơi xuống. Canh Luy giải thích với vua rằng: "Sở dĩ như vậy là vì con chim này bị thương, vết thương chưa lành và lòng khiếp sợ chưa tan, cho nên thấy giương cung lên là sợ hãi".

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Khế Ước: Thú Huyễn Phi Mã

Chỉ thấy Sở Dạ Phong lập tức nhảy dựng lên, sau khi đã đứng vững trên mặt đất thì liên tục vỗ hai tay của mình, vừa nhìn thấy ánh mắt nghi ngờ của mọi người thì ngay lập tức ánh mắt lạnh lẽo của hắn quét về phía Yến Nam Hiên đứng cách đó không xa, mắt híp lại thành một đường thẳng, mang theo cảnh cáo và lửa giận, giống như muốn bắn chết Yến Nam Hiên. Nếu như ánh mắt có thể giết người như trong lời nói, thì lúc này Yến Nam Hiên nhất định sẽ bị bắn thành tổ ong vò vẽ rồi.

Yến Nam Hiên gian nan nuốt xuống một ngụm nước bọt, hơi sợ hãi liếc nhìn vẻ mặt quỷ dị của Sở Dạ Phong: "Sở đại ca, tại sao ngươi lại nhìn ta như vậy." Vẻ mặt Yến Nam Hiên tràn ngập ý cười cố gắng lấy lòng Sở Dạ Phong. Nhìn thấy Sở Dạ Phong đang từng bước một đi về phía hắn thì hắn càng thêm sợ hãi vội vàng từng bước lui về phía sau.

"Ngươi nói thử xem, huynh đệ tốt của ta!" Nhìn ánh mắt cười gian này của Sở Dạ Phong, hình như có vẻ hơi giống lúc người ta nhìn thấy cô nương xinh đẹp đầy quyến rũ trong ti vi thì liền xoa tay nắm thành quyền, sau đó nhìn cô nương kia mà cất tiếng cười gian.

Kỳ lạ thật sự rất kỳ lạ, nếu như không phải là người hiểu rõ Sở Dạ Phong thì Lăng Tuyệt Trần thật sự rất muốn hét lên một câu: ánh mắt của ngươi thật sự rất giống sắc lang khi nhìn thấy mỹ nữ, rất biến thái!

Kỳ Kiếm Vũ nhìn vẻ mặt Lăng Tuyệt Trần kinh hãi đến nỗi cằm và mắt đều đã muốn rớt ra thì tỏ vẻ thân thiết trấn an nàng: "Yên tâm đi, Sở đại ca rất bình thường." Thật ra thì chỉ cần nhìn nét mặt của Lăng Tuyệt

https://thuviensach.vn

Trần là hắn đã đoán được nàng đang nghĩ cái gì rồi, xem ra cũng không phải là chỉ có một mình hắn là luôn đem suy nghĩ trong lòng viết rõ ở trên mặt, kia không phải là còn có một người sao.

Nghe vậy Lăng Tuyệt Trần liền quay đầu lại nhìn mọi người, đến lúc này mới phát hiện ngoại trừ nàng hơi khiếp sợ liếc nhìn Sở Dạ Phong ra thì những người khác bao gồm cả Lôi Hỏa và Băng Dật hình như đều đã quen thuộc với tình huống này rồi, ai cũng đều tỏ ra lơ đễnh không chút quan tâm. Lần đầu tiên một người luôn thông minh như nàng lại trở nên chậm chạp trong suy nghĩ và nhận thức như thế, dường như nghĩ ra điều gì đó cuối cùng nàng cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Sở đại ca, tiểu đệ đã biết sai rồi, ngài tạm thời bỏ qua cho ta đi!" Hai tay Yến Nam Hiên chắp lại trước ngực thành khẩn cầu xin, bước chân vẫn tiếp tục lui về phía sau .

Nhìn thấy Yến Nam Hiên mỉm cười ra sức lấy lòng, sắc mặt Sở Dạ Phong càng thêm kiên định lắc đầu không cho phép thương lượng, giơ mũi chân lên điểm nhẹ một chút, thân hình giống như một cơn gió bình thường thổi lướt qua chỉ trong nháy mắt đã đứng ở sau lưng Yến Nam Hiên, khiến cho Yến Nam Hiên không kịp thu hồi bước chân, cứ như vậy mà ‘ tự mình chui đầu vào lưới, ôm ấp yêu thương ’ trong lồng ngực của Sở Dạ Phong.

Yến Nam Hiên đang muốn xoay người trốn đi thì phát hiện hắn hoàn toàn không thể động đậy được nữa, lập tức trong lòng hơi hoảng sợ, mặt méo xệch: "Sở đại ca, ta có thể giải thích, quả thật ta không nên đem ngươi đặt ở trên mặt đất phía dưới tàng cây, nhưng vì nóng lòng muốn cứu người mà nơi này lại là vùng đất hoang vu nên không thể làm khác được, đây thật sự là bất đắc dĩ mà thôi."

Sở Dạ Phong nhíu mày, thừa dịp lúc Yến Nam Hiên còn đang say sưa nói những lời này thì cả người hắn đã di chuyển đứng ở trước mặt Yến Nam Hiên. Lúc này, hắn đã thay một bộ quần áo khác sạch sẽ hơn, vẫn là

https://thuviensach.vn

kiểu dáng và màu đỏ rực giống như bộ quần áo cũ, nhìn qua chỉ cảm thấy dường như tất cả đều không có gì thay đổi. Sửa lại vạt áo của mình thật cẩn thận, kéo vài sợi tóc rơi lộn xộn trước mặt vén ra sau lưng, cho đến khi hoàn toàn khôi phục lại tác phong nhanh nhẹn như lúc trước, dáng vẻ ngàn năm như một, lúc này mới thoải mái nở nụ cười: "Cũng may là ta mang theo quần áo, nếu không hình tượng thiên thần hoàn mỹ của ta chẳng phải là sẽ bị người hoàn toàn hủy hoại hết rồi hay sao? !"

Nghe xong những lời này, mọi người lập tức hóa đá, gương mặt cũng trở nên cứng ngắc. Biết trước là hắn nghiện sạch sẽ hơn nữa còn là cực kỳ nghiện sạch sẽ, nhưng mà bắt đầu từ lúc nào hắn lại trở nên tự luyến và cuồng vọng như thế chứ.

Mặc dù lời nói của Sở Dạ Phong đầy kiêu ngạo bướng bỉnh, nhưng trong miệng hắn vẫn còn lưu lại một ít vị tanh ngọt ngai ngái khiến cho hắn không thể nào xem nhẹ, hắn đương nhiên biết rõ mùi vị của vật đang chảy xuống trong cổ họng, đây là máu, là máu tươi của con người, hắn làm sao có thể không biết chứ? Chỉ có điều hắn không biết đây là máu của ai? Ánh mắt hắn quét qua một vòng, tầm mắt vẫn như lúc trước dừng lại trên người một cô gái toàn thân lạnh nhạt, dường như có một cái gì đó ở sâu bên trong luôn dẫn dắt hắn, dẫn dắt hắn tìm ra bóng tối bị che giấu ở nơi sâu nhất ••••••

Đột nhiên, một âm thanh xa lạ truyền vào trong tai của mọi người, đoàn người nhanh chóng tập trung lại một chỗ, cảnh giác đưa mắt xem xét kỹ lưỡng bốn phía. Bọn họ vẫn còn nhớ những lời nam nhân kia đã nói, ma thú ở nời này rất hung ác.

‘ Ngao ưmh ••••••’

Đột nhiên có một loại âm thanh rất kỳ quái từ bầu trời truyền tới lập tức âm thanh này bị cây khô ngăn cản chặt chẽ ở ngoài, trên bầu trời xuất

https://thuviensach.vn

hiện thứ gì đó mà bọn họ hoàn toàn không thấy rõ, nơi này chỉ có ma thú, vậy vật đang tới kia là loại ma thú như thế nào đây?

‘ NGAO...OOO ’••••••

Tại thời điểm mọi người còn đang nghi hoặc không ngừng, thì loại âm thanh kỳ quái này giống như chỉ trong nháy mắt đã đi tới bên cạnh bọn hắn, nhưng tại sao bọn họ lại không thấy con ma thú nào hết vậy. Lăng Tuyệt Trần đánh giá chung quanh một lượt, ở cách đó không xa trên mặt đất ẩm ướt đột nhiên có một phần nhỏ bị lún xuống, đây rồi, chính là chỗ này.

Đột nhiên, hình như có rất nhiều Băng Kiếm nhỏ đồng loạt đánh úp về phía mảnh đất trống kia, con ma thú này dường như chỉ hơi nghiêng thân hình một chút thì đã có thể tránh thoát một loạt Băng Kiếm đánh tới, chỉ là lần này vừa mới khẽ động một chút thì thân hình cũng đã từ từ hiện ra.

Trước hết là tứ chi mọc ra, tứ chi trắng như tuyết đứng vững trên mặt đất, tiếp theo là bề ngoài có vẻ giống như một con tuấn mã toàn thân trắng như tuyết, lại thêm một đôi cánh cũng đồng dạng một màu trắng như tuyết, cuối cùng hiện rõ hình dáng bề ngoài giống như con lừa đầu thì lại y hết con ngựa. Cho nên có thể sẽ là Phi Mã? Mọi người kinh hãi, Thú Huyễn Phi Mã!

Chỉ thấy Thú Phi Mã dường như đã mất đi sự ôn hòa dễ bảo của ngày xưa, nó ngước đầu lên để lộ con ngươi khát máu không ngừng quét về phía mọi người, giống như đối diện với nó lúc này chính là kẻ xâm lăng. Móng vuốt ở phía sau không ngừng di chuyển trên mặt đất mỗi lần nhấc lên liền thấy đầy đất cát bụi bặm. Lăng Tuyệt Trần thấy vậy cũng không lo lắng tìm kế sách ứng phó, nhìn như vậy nhiều lắm thì cũng chỉ cùng một cấp bậc với Tiểu Bạch mà thôi, đến lúc đó hai bên giao đấu cũng chưa chắc sẽ thua.

Giống như muốn chứng thực suy nghĩ của nàng, Tiểu Bạch nãy giờ vẫn chưa có hiện thân còn đang lười biếng đứng ở bên cạnh chân Lăng

https://thuviensach.vn

Tuyệt Trần đến lúc này dường như có vẻ hơi hưng phấn. Ôi chao, tính tới nay cũng đã rất lâu rồi hắn vẫn chưa từng thử qua bản lĩnh oai phong của Thần Thú sáu sao, cho nên hôm nay hắn nhất định phải làm cho những người dám có chủ ý muốn đả thương chủ nhân phải nhìn rõ một chút để còn biết là bên cạnh chủ nhân cũng có cao thủ.

Tiểu Bạch lắc lắc đầu, trên người bắt đầu tỏa ra ánh sáng, điều này chứng tỏ hắn đang muốn khôi phục lại bản lĩnh và thân hình như lúc đầu. Kỳ Kiếm Vũ đang đứng ở một bên đến lúc này mới hồi hồn, nhanh chóng vung tay lên: "Tiểu Bạch, lần này chúng ta tới đây chính là vì ma thú đấy, ta muốn có Thú Huyễn Phi Mã này!" Trên mặt và trong con ngươi của hắn hiện lên sự nghiêm túc trước nay chưa từng có, còn có ý định muốn liều tới cùng.

Lăng Tuyệt Trần liếc mắt nhìn Tiểu Bạch đang hào hứng bừng bừng, Tiểu Bạch vừa thấy ánh mắt của Lăng Tuyệt Trần liền cố nén ủy khuất, ánh mắt ai oán nhìn Lăng Tuyệt Trần giả vờ đáng thương: chủ nhân, ta muốn chiến đấu thực tế, ta muốn xem thử lực chiến đấu của ta như thế nào! Bất luận thực lực của ta có cao bao nhiêu đi nữa, thì cũng cần phải có kinh nghiệm để thăng cấp và củng cố lực chiến đấu. Thế nhưng khi nhìn thấy ánh mắt kiên định của chủ nhân, nó cũng chỉ có thể ngoan ngoãn khôi phục lại hình dáng ban đầu, nhảy vào trong lòng của Lăng Tuyệt Trần. Chủ nhân trước giờ không thích nhiều lời nói một là một, điều này nó vẫn luôn nhớ rõ.

Lăng Tuyệt Trần khẽ lắc đầu, tự nhiên vuốt ve bộ lông của Tiểu Bạch: Yên tâm, nơi này lớn như vậy, sẽ có cơ hội cho ngươi chiến đấu thực tế.

Kỳ Kiếm Vũ nhét vạt áo vào trong đai lưng, sau đó bước nhanh tới phía trước đứng đối diện song song với Thú Phi Mã kia, con ma thú này hắn càng xem lại càng thấy thích, cho nên nhất định phải thu phục nó mới được.

https://thuviensach.vn

Hình như ma thú cũng hiểu ý đồ của hắn.

Biết mình rơi vào tình cảnh nguy hiểm, đôi cánh ở phía sau khuôn mặt lập tức vỗ mạnh sau đó bay lên trời, thân hình nhanh chóng đánh úp về phía Kỳ Kiếm Vũ.

Kỳ Kiếm Vũ thu lại nụ cười trên mặt, khẽ nhíu mày, khuôn mặt nho nhỏ giống như con nít của hắn thật sự không thích hợp làm ra vẻ mặt của người từng trải dày dạn kinh nghiệm. Lúc này nhìn thấy ma thú lao tới tập kích chỉ còn cách trước mặt hắn một trượng thì Huyền khí màu xanh đậm xuất hiện bao phủ xung quanh chặt chẽ, hai tay hắn để ở trước ngực vẽ ra một cái kết ấn, sau đó hai tay hạ xuống nhanh chóng xoay tròn: "Ẩn Quang Khốn!" Ngay lập tức, Huyền khí màu lam biến mất, sau đó cả hắn và Thú Phi Mã đều bị bao vây ở trong một không gian tối đen như mực.

Hắn rất biết cách lợi dụng sở trường của bản thân, lợi dụng Ẩn Quang Khốn để làm cho thị giác của Thú Phi Mã không thể dùng được. Khóe môi Kỳ Kiếm Vũ hơi cong lên, sau đó đứng yên tại chỗ nhìn Thú Phi Mã đang trở nên hoảng loạn vì bị mất đi ánh sáng, trên tay lập tức xuất hiện Huyền Khí màu xanh nhạt, thừa dịp lúc ma thú còn chưa kịp phản ứng liền dùng tốc độ nhanh nhất đánh úp về phía ma thú, hai chân kẹp chặt trên lưng ma thú một tay ôm lấy cổ của nó còn tay kia thì nắm chặt một túm lông trên cánh của Thú Phi Mã! Thú Phi Mã bị đau liền kêu oa oa.

"Khà khà, nếu như ngươi không tình nguyện theo ta, ta liền lột sạch tất cả lông trên người ngươi, sau đó gọi tất cả ma thú trong Ma Khải Vụ Lâm tới xem một con Thú Huyễn Phi Mã quần áo rách rưới không đủ che thân!" Kỳ Kiếm Vũ cười gian mấy tiếng, một tay còn liên tục bứt lông của nó không ngừng.

Thú Huyễn Phi Mã điên cuồng chạy loạn trên mặt đất hi vọng có thể hất tung cái tên tiểu tử dám bứt lông của nó té xuống đất, thế nhưng lại không hề có tác dụng, dường như chỉ càng khiến cho Kỳ Kiếm Vũ bám

https://thuviensach.vn

chặt trên người nó hơn nữa, muốn quăng đi cũng không thể quăng được. Vừa nghĩ tới những lời của Kỳ Kiếm Vũ, muốn tất cả ma thú nhìn nó với ánh mắt quái dị thì nó lại càng không cách nào chịu được, dù sao thì nó cũng là Thần Thú năm sao chứ không phải loại ma thú tầm thường, nếu để chuyện hôm nay truyền ra ngoài thì có thể nói nó nhất định sẽ mất hết mặt mũi cho xem, nghĩ tới nghĩ lui cuối cùng cũng chỉ có thể nhận thua, nó hơi cúi đầu xuống an tĩnh thuận theo lời của hắn: "Trước tiên ngươi mau xuống đi, đừng có bứt lông của ta nữa!" Còn bứt lông nữa thì nó sẽ trở thành ma thú bị cạo sạch lông mất thôi.

Kỳ Kiếm Vũ nghe vậy thì hơi giật mình, ngay sau đó liền ôm thật chặt cổ của Thú Phi Mã la hét giống như đang ăn vạ: "Trước tiên phải lập khế ước đã, nếu không ta nhất định không thả!" Buồn cười, ngộ nhỡ hắn buông tay xong nó chạy mất thì sao.

Thú Phi Mã nghe vậy đành bất đắc dĩ cúi đầu, khẽ nhắm mắt, trên trán xuất hiện một hoa văn năm sao tỏa sáng lấp lánh, Kỳ Kiếm Vũ lập tức buông hai tay ra, bởi vì khi Thần Thú ở trạng thái này sẽ không có lực công kích và không thể nhúc nhích, hắn cũng nhắm mắt lại hai tay ở trước ngực đan lại: "Lấy danh nghĩa của ta, lấy thân mày, ta lập lời thề này, trọn đời không rời!" Ngay sau đó trên đầu ngón tay hắn liền xuất hiện ánh sáng màu trắng, ánh sáng này nhanh chóng gắn kết với ấn ký năm sao trên trán Thú Phi Mã, dung hợp với nhau tại một chỗ sau đó liền biến mất trong nháy mắt không thấy tăm hơi.

"Ha ha, Thú Phi Mã, ngươi thật biết nghe lời !" Kỳ Kiếm Vũ nhảy xuống khỏi lưng ngựa khẽ vuốt lông của nó, hắn không thể không cảm thán một tiếng: Thật thuận tay! Không trách được Lăng Tuyệt Trần lại luôn thích vuốt ve Tiểu Bạch như vậy.

Thú Phi Mã lập tức ngồi xổm trên mặt đất, sau đó chậm rãi bay lên giữa không trung, hình vẽ năm sao ở phía dưới khẽ tỏa sáng vây tròn xung quanh, cho đến khi vầng sáng biến mất thì Thú Phi Mã lại lần nữa trở về

https://thuviensach.vn

đứng trên mặt đất, thay đổi duy nhất chính là ở trên trán của nó xuất hiện thêm một giọt nước hình dáng giống như chiếc lông vũ màu vàng kim, vừa bị gió thổi tới thì khẽ tung bay.

"Ha ha, ngươi lên cấp!" Kỳ Kiếm Vũ kinh ngạc nhìn nó, chỉ như vậy cũng có thể lên cấp!

Thú Phi Mã hình như cũng rất kích động vội vàng gật đầu: "Đúng vậy, ta lên cấp rồi!" Trời mới biết đừng nói là một người lên cấp, dù là ma thú thì lúc lên cấp cũng sẽ cảm thấy rất vui mừng, nó dừng lại ở cấp năm sao đã rất lâu rồi vẫn không thể đột phá, nếu như nó biết chỉ cần như vậy cũng có thể lên cấp, nó đã sớm cùng con người lập khế ước rồi. Sau đó Thú Phi Mã có chút kìm nén ủy khuất, ai oán liếc nhìn bộ lông cánh quý giá của mình, nếu không phải vì đau lòng cho bộ lông vũ trên cánh của nó thì làm sao nó có thể lưu lạc trở thành sủng thú chứ. Chủ nhân thật là hèn hạ!

Bóng tối vây lượn xung quanh cả hai chậm rãi tản đi, mọi người nhìn thấy nụ cười trên mặt Kỳ Kiếm Vũ và vẻ mặt ai oán của Thú Phi Mã thì trong lòng cũng yên tâm thở phào nhẹ nhõm, không có việc gì là tốt! Tầm mắt của Thú Phi Mã nhìn tới Tiểu Bạch ở trong lòng Lăng Tuyệt Trần thì trong bụng không tránh được cảm thấy khiếp sợ, lúc nãy không chú ý, hiện tại sau khi đã thăng lên một cấp nó mới cảm nhận được sự tồn tại của Thần Thú kia, như vậy rõ ràng tu vi của con Thần Thú kia cao hơn nó khá nhiều. Hôm nay, mặc dù nó đã đạt tới cấp độ cao hơn nhưng nó vẫn không thể là đối thủ của Thần Thú Bạch Hổ. Lúc này Thú Phi Mã lại không khỏi âm thầm cảm thấy may mắn, mới vừa rồi thật may mắn là nó chưa có ra tay nếu không nhẹ nhất nó cũng phải bị thương mất nửa cái mạng.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Chia Nhau Hành Động

Mọi người không khỏi líu lưỡi trợn to hai mắt nhìn vẻ mặt hả hê của Kỳ Kiếm Vũ và vẻ mặt tràn đầy ai oán của Thú Phi Mã, xem ra quá trình thu phục có vẻ rất thuận lợi, nhưng mà hình như Thú Phi Mã cũng không tình nguyện cho lắm, chẳng lẽ Kỳ Kiếm Vũ vẫn chưa đánh bại Thú Phi Mã khiến cho nó tâm phục khẩu phục hay sao? Không thể nào, nếu như không phục thì làm sao lại trở thành quái đã bị thuần phục.

"Hắn cư nhiên bứt lông của ngươi để uy hiếp ngươi!" Tiểu Bạch kêu lên một tiếng, từ trong lòng Lăng Tuyệt Trần thò đầu ra, có chút khinh bỉ liếc nhìn Kỳ Kiếm Vũ một cái. Bọn họ đều biết Thần Thú cũng có thể mở miệng nói chuyện cho nên cũng không cảm thấy kỳ quái, vấn đề mà bọn họ tò mò chính là lời nói của Tiểu Bạch cơ: hắn cư nhiên bứt lông của ngươi để uy hiếp ngươi!

Tức khắc tầm mắt của mọi người đều bay thẳng về phía Kỳ Kiếm Vũ còn đang lơ đễnh, người nhún nhún vai tỏ vẻ không sao cả: "Thì sao nào, có vấn đề gì sao?" Thủ đoạn hèn hạ như vậy mà hắn cư nhiên còn có thể dùng giọng điệu hợp với chính nghĩa mà lên tiếng hỏi: có vấn đề gì sao? Mọi người lập tức thu lại tầm mắt nhất trí lắc đầu, không thành vấn đề.

"Vậy không phải là xong rồi sao, nhưng mà làm sao Tiểu Bạch lại biết chuyện này?" Đây là điều duy nhất mà Kỳ kiếm Vũ cảm thấy tò mò, nó làm sao có thể biết rõ tình huống bên trong như vậy.

Thú Phi Mã bĩu bĩu môi làm bộ đáng thương nhìn Kỳ Kiếm Vũ: Chủ nhân, thật sự không phải là do ta nói, ta chưa từng nói bất cứ cái gì hết!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch khinh thường chu mỏ, thật sự là hắn đoán đúng nha, còn không phải là vì bộ dáng kia của Thú Phi Mã sao, khắp người nhếch nhác thì không cần nói rồi, chủ yếu vẫn là hắn có thể nghe thấy tâm tư của nó.

Thấy Tiểu Bạch không nói lời nào, Lăng Tuyệt Trần ôm nó xoay người rời đi: "Không có việc gì thì đi mau thôi, ta thấy có lẽ còn cần thời gian rất dài để ra khỏi nơi này!" Trong lòng nàng có loại dự cảm xấu, chỉ muốn sớm tìm cách thoát khỏi cái địa phương quỷ quái này đi ra ngoài.

Mọi người cũng không có ý kiến gì liền nhanh chóng đuổi theo bước chân của nàng, dù sao ở lâu thêm một ngày thì cũng chính là có thêm một phần nguy hiểm, họ cũng không muốn gặp thêm một đống phiền toái không cần thiết. Kỳ Kiếm Vũ đi ở cuối cùng, vừa chu mỏ vừa nhỏ giọng nói thầm : "Không muốn nói thì thôi vậy!" Mặc dù lòng hiếu kỳ của hắn tương đối lớn, nhưng cũng không phải là không biết suy tính đánh giá tình hình.

"Chủ nhân, Thần Thú Bạch Hổ có thể nhìn lén tất cả suy nghĩ trong lòng của những ma thú cấp bậc thấp hơn hắn lại không hề đề phòng! Thật xin lỗi, là Tiểu Phi phụ người bán đứng người!" Phi Mã Thú cúi đầu có chút buồn buồn nói ra nguyên nhân, lúc nãy quá đột ngột nên nó thật sự đã quên mất điều này, bởi vì nó không nghĩ tới nơi này sẽ có Thần Thú, còn là Thần Thú có cấp bậc cáo hơn nó.

Yến Nam Hiên đi tới trước mặt mọi người chặn lại đường đi của bọn họ, tiếp tục nhẹ nhàng quạt chiếc quạt trong tay như mọi khi: "Không bằng chúng ta chia nhau hành động đi, như vậy có thể sẽ tốt hơn, đến lúc đó chúng ta lại cùng nhau tập hợp ở lối vào Vụ Lâm, nếu không chờ chúng ta từng người một hành động thì biết đến bao giờ mới xong."

Bắc Thần Hàn hơi nhíu lông mày lại: "Chia nhau hành động đúng là có thể rút ngắn thời gian nhưng lại làm tăng thêm nguy hiểm, ngộ nhỡ có một tổ không có người đấu lại kẻ địch như vậy chẳng phải là ngay cả cơ hội

https://thuviensach.vn

sống sót cũng không có hay sao?" Đó là suy nghĩ duy nhất của hắn trong lúc này.

Băng Dật không nói gì, hai mắt chỉ nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong ở trước mặt, vừa nhìn vừa giám sát chặt thẽ Lôi Hỏa đang theo sát ở phía sau chỉ cách chừng năm bước chân, trong lòng có cái gì đó xẹt qua thế nhưng vẻ mặt hắn vẫn không chút thay đổi.

"Nếu thật sự gặp phải tình huống nguy hiểm không cách nào ứng phó thì chúng ta có thể dùng cái này để liên hệ!" Yến Nam Hiên lơ đãng cau mày, từ trong ngực lấy ra một vật gì đó tương tự như cái hộp quẹt, đây là pháo hoa dùng làm tín hiệu do Mộ Dung Tư giao cho mọi người trước khi xuất phát.

"Ta không muốn, hay là chúng ta vẫn nên đi cùng nhau thì tốt hơn á!" Lôi Hỏa đứng ra dẫn đầu phản đối, khóe mắt lại thỉnh thoảng liếc về phía hai người nam nữ đang đứng sóng vai nhau, hắn mới không cần như vậy, ngộ nhỡ Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong cùng một tổ, như vậy không phải là hắn hoàn toàn không có cơ hội nào sao?

"Tùy ý các ngươi, ta đi trước đây!" Lăng Tuyệt Trần nhíu nhíu mày, quay đầu lại nhìn mấy người đang trầm mặc một cái sau đó dẫn đầu đi về phía trước, mục tiêu của nàng là chạy thẳng tới chỗ sâu nhất của Vụ Lâm, những người khác đều không liên quan tới nàng. Càng đến gần nơi này, thì trong lòng nàng lại càng bị cái kia hấp dẫn mạnh mẽ hơn, nàng thật sự không thể chờ đợi thêm nữa chỉ muốn đi tới chỗ nước sâu thần bí kia, xem qua Thần Đàn một chút để biết Ngân nhược rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Sở Dạ Phong đưa tay ra muốn giữ Lăng Tuyệt Trần lại nhưng lại không kịp ngăn cản bước chân của nàng, cho nên chỉ đành quay đầu nhìn mấy người kia một cái: "Các ngươi tự mình an bài cho xong đi!" Nói một câu ngắn ngủn như vậy xong, hắn liền đuổi theo Lăng Tuyệt Trần cũng

https://thuviensach.vn

không thèm quay đầu lại lần nữa. Mọi người thấy vậy thì lại một lần nữa líu lưỡi không nói nên lời, thật sự là không thể nắm rõ tính tình của tên Sở Dạ Phong này mà, không ngờ cũng có một ngày hắn trở nên vội vàng như vậy? Đây vốn là điều trước nay chưa từng có, hành động lần này của hắn đã gieo thêm một hạt mầm ở trong lòng mọi người, chỉ cần thêm một chút cơ hội nữa, sẽ thuận lợi nảy mầm và sinh trưởng.

"Tuyệt Trần, các ngươi chờ ta một chút!" Lôi Hỏa thấy vậy, đang muốn đuổi theo thì lại bị Yến Nam Hiên kéo lại giữ thật chặt, hắn nhìn bóng lưng Lăng Tuyệt Trần đã biến mất liền tức giận quay đầu lại nhìn cái tên đầu sỏ gây chuyện kia: "Ngươi làm cái gì vậy hả, hại ta không thể đuổi kịp Tuyệt Trần rồi!" Giọng nói bất mãn xen lẫn thái độ thù địch nồng đậm, có lẽ đây chính là bản tính của hắn.

Yến Nam Hiên lơ đễnh, thái độ nhàn nhã không chút lo lắng quạt chiếc quạt trong tay: "Lôi Hỏa này, ta thấy ngươi với chúng ta cùng một tổ thì tốt hơn đấy, người ta cũng đã đi xa lắm rồi, hiện tại ngươi nên đi cùng một người khác thôi!" Giọng điệu này của hắn dường như đã dụ dỗ được tên Lôi Hỏa giống như đứa trẻ ba tuổi kia.

Lôi Hỏa há miệng, trong bụng cũng có chút suy tính: "Vậy cũng được, ta và Băng Dật cùng nhau đến đây, vậy thì ta và hắn cùng một tổ đi!" Nói xong thì buồn buồn đi tới bên cạnh Băng Dật, bộ dáng kia của hắn thật sự rất giống một người vợ đang uất ức trong lòng.

Băng Dật nhìn phía trước thật lâu sau đó quay đầu lại nhìn Lôi Hỏa: "Vậy thì đi thôi!" Bốn chữ ngắn ngủn lạnh lẽo, đây là cá tính của hắn? Aiz, có lẽ là vậy...! .

Cứ như vậy, một đoàn người rất lớn dần dần bị chia nhỏ ra, Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong một tổ, Băng Dật và Lôi Hỏa một tổ, Bắc Thần Hàn và Bắc Thần Thư Vũ đương nhiên sẽ cùng một tổ, Kỳ Kiếm Vũ và Kỳ

https://thuviensach.vn

Nhược Tuyết cũng lập thành một tổ, chỉ còn dư lại Yến Nam Hiên và Lăng Mặc Phi mà thôi.

Yến Nam Hiên khẽ bật cười nhìn Lăng Mặc Phỉ đứng im lặng ở bên cạnh không chút nhúc nhích: "Mặc Phỉ, xem ra chúng ta chỉ có thể chung một tổ thôi!" Trong mắt hơi tiếc nuối, nhưng dường như lại hiện lên một tia sáng khó hiểu.

Lăng Mặc Phỉ khẽ gật đầu, nhìn về phía Kỳ Kiếm Vũ vừa mới rời đi: "Ừ, vậy chúng ta cũng đi thôi." Nói xong liền cất bước đi về một hướng khác.

Yến Nam Hiên dừng lại, trong mắt hiện lên thần sắc lão luyện có chút kiêng kị nhìn theo hướng mọi người mới rời đi, thói quen luôn phe phẩy chiếc quạt trong tay của hắn cũng ngừng lại, hạ chiếc quạt xuống như có như không vỗ nhẹ vào lòng bàn tay của tay kia. Nhìn thì giống như đây là sự lựa chọn của bản thân, nhưng thật ra tất cả đều đã được an bài sẵn từ trước. Khóe môi hơi cong lên, ánh mắt thâm sâu khó lường, hắn vén vạt áo lên nhanh chóng đuổi theo bước chân của Lăng Mặc Phỉ: "Ngươi không cần phải lo lắng, không phải là Kiếm Vũ cũng đã có Khế ước ma thú rồi hay sao? Lực chiến đấu của hắn cũng được nâng cao không ít, sẽ không có việc gì đâu." Hình như tâm tình của hắn rất tốt.

Không có Kỳ Kiếm Vũ ở bên cạnh, dường như Lăng Mặc Phỉ cũng mất đi sức sống, ngay cả nói chuyện cũng uể oải không có sức: "Ừ, ta biết rồi, chúng ta cũng nên đi nhạnh một chút đi, nếu không sẽ không kịp tập hợp cùng mọi người mất."

"Ca ca, huynh nói xem chúng ta có thể nhanh chóng gặp được ma thú hay không!" Bắc Thần Thư Vũ vừa lôi kéo ống tay áo của Bắc Thần Hàn vừa cảm thấy không bằng lòng khẽ bĩu môi, cánh rừng âm u này làm cho nàng sợ hãi. Một cảm giác chán nản kéo tới, nàng không nhịn được chọc

https://thuviensach.vn

chọc cánh tay của mình, nàng thật sự rất muốn mau chóng rời khỏi cái chỗ này.

Ánh mắt lạnh lùng của Bắc Thần vẫn nhìn thẳng về phía trước: "Không biết!" Chỉ bằng ba chữ ấy cũng đã biểu lộ rõ thái độ của hắn, dường như không có chuyện gì có thể hấp dẫn sự chú ý của hắn.

"A!" Bắc Thần Thư Vũ buông ống tay áo của ca ca ra, hai tay gạt đám cỏ dại ở ven đường ra, nàng cũng biết thái độ của ca ca luôn lạnh lùng như vậy, trừ phi nàng gặp phải nguy hiểm, nếu không ca ca cũng chỉ luôn thờ ơ với nàng như vậy mà thôi.

Vừa mới ngẩng đầu lên thì nhìn thấy trong bụi cỏ ở phía trước hình như có cái gì đó đang ngọ nguậy, nàng hơi sợ hãi kéo kéo ống tay áo của Bắc Thần Hàn: "Ca, huynh xem này!" Một ngón tay chỉ về hướng bụi cỏ ở phía trước.

Bắc Thần Hàn dừng lại nhìn theo tầm mắt của Bắc Thần Thư Vũ, chỉ thấy có thứ gì đang ngọ nguậy, hắn cũng không để ý lắm. Bởi vì không cảm thấy ở bên cạnh có hơi thở của người tu luyện Huyền Khí và Kiếm Khí, cho nên hắn cũng không có đề phòng.

Đột nhiên, một vật gì đó màu xanh biếc nhìn giống như hình cầu từ trong bụi cỏ lăn ra, sau đó lăn tiếp vài vòng ở trên mặt đất ẩm ướt, chỉ thấy một khối cầu màu xanh biếc kích thước bằng với quả bóng rổ có đôi mắt nhỏ đen bóng như hạt ngọc trai đảo loạn xạ chung quanh, cái lỗ tai nhọn nhìn giống như là một con thỏ, khóe miệng hai bên còn có hai chòm râu xếp ngay ngắn, ở phía sau cái mông hiện ra một cái đuôi ngắn ngủn đang lắc loạn xạ.

"Oa, thật đáng yêu quá đi!" Bắc Thần Thư Vũ vui sướng la lên đầy kinh ngạc, trong khoảng thời gian ngắn liền quên mất sợ hãi, nhấc váy lên vội vàng bước nhanh đến phía trước.

https://thuviensach.vn

Bắc Thần Hàn thu lại bàn tay đang nắm chặt cánh tay Bắc Thần Thư Vũ, vật nhỏ như vậy, hắn cũng cảm thấy chắc chắn sẽ không có nguy hiểm gì cả. Thật ra thì không thể không nói, cho dù người đó có là cao thủ đi chăng nữa nhưng nếu không có kinh nghiệm thực tế từ xã hội thì cũng sẽ gặp phải nguy hiểm.

Nàng ôm khối cầu nhỏ vào trong ngực, khối cầu này thật sự rất mềm mại, chỉ sợ hơi dùng sức một chút cũng có thể lấy đi cái mạng nhỏ của nó rồi, nàng quay đầu lại nhìn về phía Bắc Thần Hàn mỉm cười vui vẻ: "Ca ca, huynh xem nó đáng yêu không này, chúng ta mang nó đi cùng có được hay không?" Trong ánh mắt tràn đầy van xin, chỉ sợ Bắc Thần Hàn sẽ không đồng ý.

Bắc Thần Hàn thấy vật nhỏ cũng không có ác ý ngược lại còn rất biết điều ngoan ngoãn rúc vào trong ngực Bắc Thần Thư Vũ, cho nên buông lỏng cảnh giác: "Muội thích thì cứ mang theo đi!" Có lẽ là Bắc Thần Thư Vũ cũng làm cho hắn vui vẻ lây, hắn nhếch miệng lên tạo thành một đường cong rất đẹp mắt.

"Cám ơn ca ca!" Sắc mặt Bắc Thần Thư Vũ lại càng thêm hớn hở, đuổi theo bước chân của Bắc Thần Hàn."Ngươi tên gì vậy? Gọi người là Tiểu Lục có được hay không?" Nàng nhớ Thần Thú của Lăng Tuyệt Trần tên là Tiểu Bạch, như vậy nàng liền gọi tiểu Lục thôi.

Tiểu Lục hình như có thể nghe hiểu lời của nàng..., phối hợp gật đầu một cái, con ngươi màu đen thoáng qua vài tia màu xanh lá cây rất khó nhận biết.

"Thật tốt quá, như vậy cứ gọi người Tiểu Lục nhé, ca ca huynh xem Tiểu Lục xinh đẹp không?" Nàng đi tới bên cạnh Bắc Thần Hàn giơ Tiểu Lục lên khoe, trong rừng cây yên tĩnh này cũng chỉ nghe thấy tiếng cười vui vẻ của Bắc Thần Thư Vũ.

https://thuviensach.vn

"Đợi một chút...!"

Bắc Thần Hàn đang đi ở phía trước thì đột nhiên dừng lại, vẻ mặt rất nặng nề, Bắc Thần Thư Vũ đi ở ngay phía sau ca ca, bất ngờ không kịp dừng lại thiếu chút nữa là đụng vào lưng của ca ca, nàng giơ tay lên xoa xoa cái trán của mình: "Ca, sao vậy?"

"Có nguy hiểm!" Đây bản năng cảm ứng của hắn, hắn cảm thấy được có một loại nguy hiểm không rõ đang từng bước một đến gần.

Bắc Thần Thư Vũ cũng thu lại nụ cười trên mặt, hai lúm đồng tiền nhỏ trong nháy mắt đã không còn thấy nữa, thật ra thì nhìn nàng vẫn còn rất đáng yêu, chẳng qua là có đôi khi cũng sẽ có cảm giác chỉ có mình mới là người được quý trọng nhất.

Toàn bộ Vụ Lâm u ám vắng vẻ lạ thường, ngay cả một tiếng kêu của côn trùng cũng không có. Có lẽ là con muỗi đang bay lượn xung quanh, làm ảnh hưởng đến việc Bắc Thần Hàn quan sát kiểm tra vật đang đến gần là cái gì.

Dường như Tiểu Lục ở trong ngực của Bắc Thần Thư Vũ cũng cảm thấy được nguy hiểm tới gần, trong lúc nhất thời thân thể bỗng thu nhỏ lại gấp mấy lần so với kích thước của quả bóng rổ, lúc này nhìn nó giống như một quả bóng nhỏ, trên lưng đột nhiên mọc ra một đôi cánh nhỏ, vỗ cánh một cách nhịp nhàng sau đó bay đến bả vai của Bắc Thần Thư Vũ, tư thái nghiêm chỉnh giống như một người bảo hộ, xem ra tên tiểu tử này cũng rất thích nàng thì phải, nhanh như vậy đã nhận chủ rồi. Ánh mắt lanh lợi đột nhiên nhắm lại, trên trán xuất hiện hình vẽ màu xanh nhạt, thừa dịp Bắc Thần Thư Vũ không chú ý, một tia sáng âm thầm hiện ra, lặng lẽ tiến vào chiếm giữ ở trong cơ thể Bắc Thần Thư Vũ.

Lấy danh nghĩa của ta, lấy thân thể của người, cùng lập lời thề này, trọn đời không vứt bỏ!

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên có Ma Thú chủ động cùng con người lập Khế ước thú, cái này nên nói là Bắc Thần Thư Vũ may mắn hay là nên nói tên tiểu tử này quá mức ngây thơ trong sáng.

Hai cây số, một cây số, một dặm ••••••

Chỉ cần thời gian một chén trà, những thứ không rõ nguồn gốc kia đã dùng tốc độ kinh người nhanh chóng đến gần hai người, thần sắc trên gương mặt của Bắc Thần Hàn càng ngày càng nặng nề, một tay chuyển ra sau lưng, trên tay đã nắm chặt Kim Tiên, bất kể lúc nào cũng ở trạng thái phòng thủ kỹ càng.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Sơ Dạ Phong Thăng Cấp

Áo đỏ khép lại, mây đen tụ về, ngồi xuống trên mặt đất, ngọn lửa thêu bằng kim tuyến màu vàng giống như muốn nhảy múa theo gió, nét mặt của nam tử khẽ thả lỏng buông xuống suy nghĩ trong đầu, đắm chìm trong thế giới riêng của bản thân, ngón tay thon dài tuyệt đẹp giống như đang nhảy múa trên dây đàn một cách thật lưu loát sinh động, lông mi dài tạo thành một đường cong mê hoặc trên khuôn mặt hình trái tim, động tác phối hợp nhịp nhàng với tiết tấu của âm điệu, thỉnh thoảng lại khẽ nâng đầu lên, gương mặt đẹp như chim nhạn vụt qua, làm cho hô hấp của người ta cũng trở nên căng thẳng! Chỉ là trong đôi mắt kia có cái gì đó vụt sáng rồi lại nhanh chóng biến mất, làm cho người ta bắt không được, lại càng muốn thăm dò sâu hơn, trong lúc vô tình cả người đã bị nó cuốn hút, âm thanh và con người, cùng nhau say mê.

Khúc nhạc này, đương nhiên chính là khúc nhạc mà ngày trước Lăng Tuyệt Trần từng thổi khi ngồi ở trên cây, nhưng hàm xúc trong đó lại khác biệt hoàn toàn, tuy rằng vẫn còn chưa quen tay nhưng hắn lại có thể gảy đàn nhẹ nhàng lưu loát như nước chảy.

Ngón tay thon dài gảy nhẹ lên dây đàn, tiếng đàn đột nhiên dừng lại, hắn cũng không có quay đầu lại mà chỉ cười nhạt: "Thế nào?" Mặc dù chỉ là một câu hỏi, nhưng câu hỏi này lại có chút ngạo mạn và tự tin.

Nàng tiến lên hai bước đứng song song với vị nam tử kia: "Huynh rất có thiên phú!" Chỉ mới nghe qua có một lần mà đã có thể nắm chắc như vậy thật sự là không thể nào làm tốt hơn được nữa. Thật khó có thể tưởng

https://thuviensach.vn

tượng nổi một người vốn quen thuộc với các khúc nhạc dân ca cổ đại nay lại có thể cởi mở tiếp nhận một khúc nhạc theo phong cách hiện đại.

Sở Dạ Phong hơi giật mình khẽ ngẩng đầu chăm chú nhìn khuôn mặt của Lăng Tuyệt Trần, rõ ràng là bị lời nói của nàng làm cho kinh ngạc..., khóe miệng không khỏi nâng lên: "Rất ít khi nghe thấy nàng nói những lời khích lệ người khác như vậy." Lời này của hắn là nói thật, đứng trước những bậc tiền bối, bất kể đáy lòng có bội phục như thế nào đi chăng nữa thì nàng cũng chỉ lạnh nhạt hé ra nụ cười.

"Huynh hiểu rõ ta sao? Thời gian chúng ta gần gũi nhau cũng không nhiều bất quá cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay." Khi nói chuyện, trong lời nói của nàng không tránh được mang theo gai nhọn, giống như không cho phép bất kỳ kẻ nào đi vào thế giới của nàng.

Nghe thấy ý tứ rõ ràng trong lời nói của Lăng Tuyệt Trần, Sở Dạ Phong cũng chỉ nhún nhún vai: "Vì sao nàng luôn mang theo gai nhọn như vậy chứ, nhất định phải làm cho những người đến gần nàng đều bị gai làm tổn thương sao?" Mặc dù giọng nói giống như không việc gì, nhưng mà trong ánh mắt kia thế lại thoáng qua hàm ý hơi giận, không chỉ bởi vì thái độ của Lăng Tuyệt Trần, mà còn vì tức giận chính bản thân mình không thể không chế tâm tình.

"Trong cái thế giới này ngay cả người thân nhất với mình cũng sẽ phản bội mình, cho nên ta chỉ tin tưởng chính mình!" Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần lúc ẩn lúc hiện, hoàn toàn không có cách nào che giấu nét bi thương trên gương mặt. Thật ra thì ở kiếp trước nàng là một người luôn bênh vực người khác, nàng có thể vì cứu thuộc hạ của mình lựa chọn một mình dính vào nguy hiểm, thiếu chút nữa là vứt bỏ tính mạng của bản thân, cho nên ở trên đường nhanh chóng lưu truyền một tên gọi khác của nàng ‘Tam Tiểu Thư liều mạng ’.

https://thuviensach.vn

Trong lời nói tràn đầy oán hận và phẫn nộ đối với thế gian khiến cho Sở Dạ Phong có chút kinh ngạc, hắn chưa từng nghĩ tới một cô gái nhu nhược như vậy (mặc dù trong lòng không hề nhu nhược), giống như đã từng trải qua tang thương, điều này không khỏi làm cho hắn sinh ra một tia đau lòng: "Là bởi vì Hàn sao?" Lúc này rõ ràng là hắn đang liên tưởng đến Bắc Thần Hàn, cái này cũng không thể trách hắn được, bởi vì lúc trước đúng là Lăng Tuyệt Trần rất thích Bắc Thần Hàn.

Bắc Thần Hàn? Nàng cũng mơ màng không hiểu, hình như thay đổi quá lớn nên khiến cho tất cả mọi người đều sinh ra nghi ngờ, khóe môi hơi cong lên tự giễu: "Chỉ có quyền thế và lợi ích là vĩnh cửu, không có tình nghĩa vĩnh hằng!"

Còn đang muốn nói tiếp điều gì đó thì đột nhiên phát hiện hình như có cái gì đó không đúng, Sở Dạ Phong thu lại ý cười trên mặt, chỉ thấy vạt áo màu đỏ như lửa nhanh chóng xẹt qua, theo bản năng đưa tay kéo Lăng Tuyệt Trần ra phía sau, vẻ mặt cảnh giác nhìn về phía thanh âm rất nhỏ ở đằng trước.

Sở Dạ Phong đã phát hiện có nguy hiểm, mặc dù nàng không có tu vi cao như hắn, nhưng mà ở kiếp trước nàng cũng đã từng được huấn luyện qua cho nên khi có nguy hiểm nàng cũng sẽ nhanh chóng phát hiện, giống như hắn nàng cũng thu hồi thái độ đề phòng trên khuôn mặt.

‘ NGAO...OOO! ’

Tiếng hét bén nhọn lại có chút khàn khàn truyền tới, đây là nó đang tự mình cố gắng uy hiếp người khác, Tiểu Bạch ẩn thân ở trên người Lăng Tuyệt Trần đang muốn nhảy ra bảo vệ chủ nhân, thì lại bị nàng kìm chặt ở trong ngực, đối mặt nguy hiểm không rõ từ đâu đến nàng không thể dễ dàng để lộ thực lực của mình.

https://thuviensach.vn

Lúc này, cách trước mặt hai người không xa có một con Kỳ Lân toàn thân đỏ rực đứng ở giữa không trung, ngọn lửa màu đỏ vàng bao vây xung quanh thật chặt, con ngươi khát máu nhìn chằm chằm hai người.

Phản ứng đầu tiên của Lăng Tuyệt Trần chính là nhìn về phía Sở Dạ Phong ở trước mặt, cũng một thân đỏ rực giống hệt nhau, quả thật là tuyệt phối mà.

Hơi phất tay, một vầng sáng màu tím đậm bao vây Lăng Tuyệt Trần sau đó nâng nàng lên giữa không trung, đột ngột như vậy nàng cũng có kinh ngạc nhưng sau đó cũng hiểu rõ tâm ý của người kia, cho nên yên tâm thoải mái đứng ở đó dự định xem cuộc vui.

Hình như Hỏa Kỳ Lân đã bị chọc giận, ngửa mặt lên trời sau đó há miệng ra hú một hồi dài, một ngọn lửa nhanh chóng xông thẳng về phía Sở Dạ Phong.

Sở Dạ Phong hơi nhíu mày không dám chậm trễ, xác định Lăng Tuyệt Trần ở phía sau không nguy hiểm mới nhẹ nhàng nhón chân lên, nâng một ngón trỏ lên, trong miệng lẩm nhẩm: Đóng Băng! Một khối băng nhanh chóng xuất hiện bao vây Hỏa Kỳ Lân chặt chẽ.

Thấy một kích thất bại, hai chiếc sừng nhọn trên đầu Hỏa Kỳ Lân liền dài ra chiếm lấy toàn bộ hai bên gương mặt, giận dữ gầm lên một tiếng: Ngao ••• chỉ thấy mấy chục ngọn lửa với tốc độ kinh người đồng thời đánh thẳng về phía Sở Dạ Phong.

Ánh mắt Sở Dạ Phong lộ ra kinh ngạc, ngay sau đó lộn một vòng trên không trung, hai chân đạp lên một bên cây đại thụ, đứng thẳng vai sau đó hai tay nhanh chóng triển khai tấn công, vạt áo màu đó như lửa theo động tác của hắn tung bay trong gió, tóc đỏ và y phục đỏ đan vào nhau, phảng phất giống như là một điệu múa hoàn mỹ nhất.

"Băng Phong Thiên Lý!"

https://thuviensach.vn

Âm thanh từ tính dịu dàng truyền ra, kéo theo khí thế kinh người, chỉ thấy lấy hắn làm trung tâm, trên mặt đất đã bắt đầu nhanh chóng đóng băng, ngay cả đám côn trùng đang bay lượn trên bầu trời cũng bị đứng hình. Sau đó hai tay giao nhau ở trước ngực, nhanh chóng xoay tròn một cách thành thạo: "Băng Thuẫn!"

Ngay tại thời điểm mấy chục ngọn lửa sắp tập kích đến bên cạnh hắn thì một khối Băng Thuẫn có vẻ không dày cũng không nặng lắm chắn trước mặt của hắn, nhìn Băng Thuẫn có vẻ rất mỏng manh thế nhưng lại có thể chống đỡ lại ngọn lửa Hỏa Kỳ Lân phun ra.

Đôi mắt của Hỏa Kỳ Lân trợn to giống như là rất kinh ngạc, thừa dịp Hỏa Kỳ Lân còn đang giật mình, khóe môi của Sở Dạ Phong nhàn nhạt cong lên, thân hình chợt lóe lên thế nhưng đã ngồi ở trên lưng của Hỏa Kỳ Lân.

Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, hắn không sợ lửa sao? Ngay sau đó liền sáng tỏ, nàng làm sao lại quên mất Sở Dạ Phong đó chính là nhân vật tiêu biểu của Hỏa Hệ chứ, ngay Tử Minh Hỏa hắn còn không để ý, huống chi chỉ là ngọn lửa của một con ma thú mà thôi.

Người đâu rồi? Hỏa Kỳ Lân tìm kiếm bóng người màu đỏ ở phía trước đã sớm biến mất không thấy tăm hơi từ lúc nào rồi, sau một khắc thì cũng không dám nhúc nhích nữa, bởi vì một thanh chủy thủ lóe sáng đang đối diện với viên tinh thạch màu tím trên trán của nó, chỉ cần chủy thủ vừa động thì nó sẽ không còn đường sống nữa, chỉ cần là ma thú thì đều hiểu rõ, tinh thạch chính là nơi cất giấu sinh mạng của chúng.

Chỉ là nó vạn vạn không ngờ rằng, nó chính là Thần Thú bảy sao ở vùng đất Vụ Lâm này thế nhưng hôm nay chỉ mới có hai chiêu thì đã bị loài người thu phục. Nó thua, nó thế mà lại thua! Tu hành suốt mười vạn năm ở trong Vụ Lâm, nó từ một tiểu Ma Thú đã từng bước từng bước tu luyện đến cấp bậc Thần Thú bảy sao, thế nhưng hôm nay lại bị con người đánh bại! Ở

https://thuviensach.vn

chỗ này, ngoại trừ ma thú ở đầm sâu thần bí, cũng không có bất kỳ con Ma Thú nào dám khiêu chiến ngay trước mặt nó, như vậy có thể thấy được tu vi của người này có bao nhiêu lợi hại, chẳng lẽ đây là số mệnh? Nhóm người đi trước qua nhiều thế hệ vẫn luôn lưu truyền: ma thú đều phải lập khế ước với loài người! Chỉ là do nó không phục, cho nên mới có thể một mình tu luyện ở vùng đất Vụ Lân này! Nhưng mà, về sau sợ là không còn tự do như vậy nữa rồi.

Quy củ của thế giới Ma Thú là: nếu thua thì cũng chỉ có thể lựa chọn lập khế ước cùng người đánh bại mình.

"Như thế nào, nghĩ thông suốt chưa?" Khóe mặt Sở Dạ Phong nhếch lên hiện rõ ý cười, không biết là cố ý hay vô ý mà liên tục quơ quơ chủy thủ trong tay.

Khéo miệng Hỏa Kỳ Lân co rút mãnh liệt, đây là uy hiếp, hơn nữa còn là trắng trợn uy hiếp, nó còn có lựa chọn sao? Lựa chọn chỉ có : một, đồng ý khế ước bảo vệ một mạng, hai, nếu không chịu lập khế ước chính là chết!

Sở Dạ Phong hài lòng thu hồi chủy thủ, khẽ nhắm mắt: "Lấy danh nghĩa của ta, cùng với thân thể của ngươi, lập lời thề này, trọn đời không rời!"

Khẽ nhắm mắt lại, tinh thạch ở trên trán dần dần tản ra tia sáng chói mắt, cho đến khi ánh sáng đã chiếu sáng toàn bộ Vụ Lâm, mới hóa thành một sợi ánh sáng nhạt trong nháy mắt nhanh chóng chiếu vào ấn đường ở giữa hai đỉnh lông mày của Sở Dạ Phong. Cho đến khi một tia sáng nóng bỏng truyền vào thì ấn đường từ từ hiện ra một ấn ký có hình dáng giống như ngọn lửa, Sở Dạ Phong đứng im sau đó nhắm mắt lại từ từ tiếp nhận, chưa từng nghĩ đến một lần ngoài ý muốn này, thế nhưng lại gặp được bổn mạng Khế ước thú của chính mình.

https://thuviensach.vn

Phía dưới hai người bỗng nhiên xuất hiện một hoa văn hình sao màu trắng, đây là điềm báo sắp thăng cấp! Vầng sáng của hoa văn hình sao bao vây chặt chẽ một người một thú ở giữa không trung, Kỳ Lân ổn định đứng vững ở bên cạnh Sở Dạ Phong, giống như lời thề trọn đời không rời kia.

Cho đến khi hoa văn hình sao biến mất không còn thấy gì nữa, lúc này một người một thú mới rớt xuống trên mặt đất, ngọn lửa trên người Hỏa Kỳ Lân liên tục lóe sáng, một đường ánh sáng nhạt thoáng qua, mái tóc màu đỏ thả ở phía sau không được buộc lại, một nam tử tuấn dật có ấn ký hình ngọn lửa in ở giữa ấn đường đứng ngay bên cạnh Sở Dạ Phong, ngay sau đó ôm quyền quỳ một chân xuống: "Kỳ Lân gặp qua chủ nhân!" Không ngờ lập khế ước với loài người cũng có thể thăng cấp, hơn nữa nhảy một cái đã lên tới ba cấp, hiện tại nó đã trở thành Thánh Thú ba sao rồi, trong lòng nó tất nhiên mừng rỡ.

Bàn tay Sở Dạ Phong âm thầm nắm chặt, từ trong lòng bàn tay truyền tới luồng khí nóng bỏng nói cho hắn biết, hắn cũng theo khế ước thú mà thăng cấp, hóa ra hắn đã từ Tử giới trung cấp thăng lên tới Bạch giới sơ cấp, tốc độ này thật sự là làm cho người ta chấn động không ít! Xoay người liếc nhìn nam tử bên cạnh hầu như không khác mình bao nhiêu —— Hỏa Kỳ Lân.

"Ngươi là con Hỏa Kỳ Lân kia sao?" Sở Dạ Phong có chút không dám tin, chẳng lẽ nó cũng theo khế ước mà thăng cấp sao?

Hỏa Kỳ Lân đứng dậy, đứng ngay ngắn ở bên cạnh Sở Dạ Phong: "Chủ nhân, ta chính là Hỏa Kỳ Lân, bởi vì lập khế ước với chủ nhân mà thăng liền ba cấp, Kỳ Lân hiện tại đã là Thánh Thú ba sao rồi !" Nếu như lúc trước nó còn có một chút không cam lòng, thì đến lúc này nó đã hoàn toàn thần phục rồi, người này quả thực chính là kẻ mạnh trong vũ trụ.

Khóe môi Sở Dạ Phong nhếch lên, chưa bao giờ nghĩ tới lập khế ước với ma thú lại có thể thăng cấp, nếu như sớm biết như vậy thì cần gì chờ

https://thuviensach.vn

đến hôm nay, hắn đã sớm bồi dưỡng một con rồi.

Nhìn người trước mắt gần như được khắc ra từ cùng một khuôn mẫu với cái người kia, khóe miệng Lăng Tuyệt Trần khẽ co rút, có thể không cần chơi trò chơi đả kích người như vậy hay không, một yêu nghiệt còn chưa tính, bây giờ còn nhiều thêm một yêu nghiệt cực phẩm nữa!

Những con ma thú trên các con đường lân cận cũng không khỏi cùng nhau nhìn về nơi có ánh sáng lóe lên , nơi đó là nơi cư ngụ của cường hãn, phải biết rằng bọn họ có thể bình an vô sự ở chỗ này là vì nơi này có Thần Thú sáu sao cư ngụ, nhưng hôm nay, ngay Thần Thú cũng bị loài người đánh bại cùng loài người lập khế ước rồi, thật sự là vô cùng lo lắng cho cuộc sống sau này nha.

"Ngươi có thể không cần cùng một hình dáng giống như Sở Dạ Phong hay không?" Lăng Tuyệt Trần từ trên cây nhảy xuống, phủi phủi vạt áo của mình, nói thật nhìn như vậy thật sự rất không thoải mái, cực kỳ không thoải mái.

Hỏa Kỳ Lân hơi giật mình, phản ứng đầu tiên trong đầu chính là hiện lên một màn chủ nhân cẩn thận bảo hộ cô gái này ở phía sau, biết là chủ nhân quan tâm người này cho nên dĩ nhiên nó cũng yên tâm bỏ đi phòng bị, cười nhạt: "Bản thân Kỳ Lân chính là như vậy!" Giọng nói có chút buồn bã, thật ra thì Hỏa Kỳ Lân và Sở Dạ Phong cũng không hoàn toàn giống nhau, chỉ là ấn ký ở giữa ấn đường giống nhau, y phục và tóc cũng một màu giống y hệt nhau, còn về phần diện mạo, mặc dù cũng rất giống yêu nghiệt, nhưng mà hoàn toàn không giống nhau.

Yêu nghiệt à yêu nghiệt, đây tuyệt đối là yêu nghiệt, một tay vỗ vỗ bả vai Hỏa Kỳ Lân, khóe mắt liếc về phía Sở Dạ Phong: "So với hắn thì ngươi vẫn khả ái hơn rất nhiều !" Ngầm ý nói xong một câu này liền lắc đầu hướng chỗ sâu nhất trong Vụ Lâm đi tới, nàng đã cảm thấy được lực lượng thần bí đang phập phồng bất an.

https://thuviensach.vn

"Đợi chút, ở bên trong là Thâm Thủy Thần Đàn, rất nguy hiểm!" Hỏa Kỳ Lân vội vàng lên tiếng, ngay cả nó cũng chưa từng đi vào trong đó.

Sở Dạ Phong vươn tay kéo Hỏa Kỳ Lân trở về: "Đi thôi, trong lòng nàng tự có tính toán!" Nói xong liền vén vạt áo lên, vòng qua Hỏa Kỳ Lân trực tiếp đi về phía trước.

Nghe không rõ ý tứ trong lời nói của Sở Dạ Phong, cho nên Hỏa Kỳ Lân ngượng ngùng sờ sờ mũi, nó làm gì sai sao? Sau đó lắc đầu một cái, đuổi theo sát phía sau Sở Dạ Phong.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Thâm Thủy Thần Đàn

Lúc này hình như có thể nhìn thấy vầng sáng chói mắt ở cách đấy không xa, mất đi sự che chắn chống đỡ của những cây đại thụ, ánh nắng mặt trời cũng liền chiếu rọi xuống khắp nơi, càng đến gần nơi đó thì sương mù vây lượn ở bên cạnh càng từ từ tản đi, ở trong rừng cây này vốn dĩ không thể nhìn thấy được ánh nắng mặt trời, cuối cùng thì hôm nay cũng có thể nhìn thấy một ít sức sống rồi, điều này khiến tâm tình của người ta cũng khá hơn chút ít.

"Phu nhân, nơi đó chính là Thâm Thủy Thần Đàn, ngài nhất định phải đi vào thật sao?" Hỏa Kỳ Lân chợt di chuyển ngay lập tức đã đứng ở trước người Lăng Tuyệt Trần, chặn ở phía trước đường đi của nàng.

Lại nói kể từ hôm đó sau khi lập khế ước với Sở Dạ Phong xong, nó vẫn luôn đi theo sau lưng Lăng Tuyệt Trần gọi nàng là phu nhân, lúc mới đầu Lăng Tuyệt Trần tương đối nhức đầu nhưng dần dà cũng mặc kệ không quan tâm, dù sao cũng chỉ là một cách gọi mà thôi, huống chi •••••• nhìn vào tròng mắt sâu thẳm của Sở Dạ Phong ở bên cạnh thấy hắn cũng không nói gì, quay đầu lại thì nhìn thấy ánh mắt đầy kiên định của Hỏa Kỳ Lân, sự việc cũng đã quyết định xong nàng cũng không thể phản đối.

Ngược lại, Tiểu Bạch có chút bất mãn, từ trong ngực Lăng Tuyệt Trần thò đầu ra, ai oán liếc nhìn Hỏa Kỳ Lân: "Ngươi không nên gọi chủ nhân nhà ta là phu nhân nữa..., chủ nhân nhà ta và chủ nhân nhà ngươi cũng không có cái loại quan hệ đó!" Lời nói của Tiểu Bạch vốn là đúng lý hợp tình nhưng khi nhìn thấy ánh mắt Hỏa Kỳ Lân quét tới thì giọng nói càng ngày càng nhỏ, thậm chí ngay cả đầu cũng chôn ở trong ngực Lăng Tuyệt

https://thuviensach.vn

Trần, trong lòng bất mãn nói thầm: không phải chỉ là Thánh Thú ba sao thôi sao, thật đúng là Hổ rời núi xuống đất bằng thì liền bị Kỳ Lân bắt nạt mà!

Khóe mắt Hỏa Kỳ Lân liếc sang nơi khác, len lén nhìn sắc mặt của Sở Dạ Phong sau đó lui sang một bên. Cánh tay Sở Dạ Phong chụp tới, níu lấy lỗ tai của Tiểu Bạch, ngay lúc Lăng Tuyệt Trần theo bản năng đưa tay ra chặn lại thì hắn lợi dụng sự chênh lệch giữa cấp độ của hai người hơi di chuyển thân hình một chút, chỉ trong nháy mắt đã ôm chặt Tiểu Bạch ở trong ngực, giọng nói dường như có chút cảnh cáo lại có chút dịu dàng thổi nhẹ qua chòm râu của Tiểu Bạch: "Tiểu Bạch, ngươi là nam nhân, nên cách xa chủ nhân nhà ngươi một chút!"

"Nói như vậy cũng không đúng lắm!" Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, dường như cũng không ngại Sở Dạ Phong nói như vậy, vòng qua Hỏa Kỳ Lân nhanh chóng đi về phía trước. Tiểu Bạch cảm kích liếc mắt theo sát chủ nhân, trong lòng lẩm bẩm: vẫn là chủ nhân tốt nhất! Nhưng ngay tại giây kế tiếp, lời nói tiếp theo của Lăng Tuyệt Trần hoàn toàn đánh nó rơi xuống vực sâu."Tiểu Bạch chỉ là một con Bạch Hổ đực, nhiều lắm cũng chỉ có thể coi là là nam thú mà thôi!"

‘ Phốc ’ Hỏa Kỳ Lân bật cười thật to, thiếu chút nữa là không thể giữ vững thân hình của mình. Sở Dạ Phong vừa mới nâng chân lên liền hơi dừng lại, khóe miệng khẽ giật giật, rất là thân thiện vuốt ve cái trán của Tiểu Bạch bày tỏ đồng tình. Sự xúc động cảm kích trên mặt Tiểu Bạch còn chưa kịp thu hồi, lúc này liền cứng lại: "Chủ nhân ••••••" giọng nói nhỏ xíu buồn bã và bất mãn, chủ nhân tại sao có thể nói như vậy chứ.

Chậm rãi từng bước từng bước đi về phía trước, bùn đất dưới chân cũng từ từ trở nên khô ráo, cây cối cũng ít đi rất nhiều, ánh nắng ấm áp của mặt trời hòa quyện trong không khí, hình như còn có thể ngửi thấy hương hoa lúc có lúc không.

https://thuviensach.vn

Gió nhẹ thổi tới phả vào mặt, mang theo một làn hơi thuộc về biển cả một loại hương vị đặc hữu của nước biển, không có âm thanh của gió và sóng biển, nhưng lại có hương vị riêng đặc hữu của biển cả, điều này làm cho trong lòng Lăng Tuyệt Trần không khỏi dâng lên một tia hoài niệm.

Sương mù dần dần tan ra, đập vào mắt chính là một hồ sâu thăm thẳm nhìn không thấy bờ, làn khói trắng nhàn nhạt trên mặt nước vẫn còn đang quanh quẩn, các loại hoa nhỏ kỳ dị nở đầy xung quanh bờ hồ, thỉnh thoảng lại có bươm bướm bay tới chơi đùa rất vui vẻ. Quả thật là một bức tranh thiên đường xinh đẹp của nhân gian, ngay cả Lăng Tuyệt Trần đã từng di du lịch vòng quanh thế giới cũng không tránh được có một chút kinh ngạc.

"Không ngờ là nơi này lại xinh đẹp như vậy!" Cặp mắt của Hỏa Kỳ Lân vẫn còn trợn to, hoàn toàn không thể tin nổi, người đời và ma thú vẫn luôn lưu truyền chỗ này là cấm địa, thế nhưng không ngờ nó lại giống như thiên đường xinh đẹp của nhân gian vậy, cảnh đẹp như vậy quả thực khiến người ta khiếp sợ.

Nhìn một màn trước mắt, Tiểu Bạch ở trong ngực Sở Dạ Phong hình như rất kích động, nó đã rời khỏi cái đại phương quen thuộc này quá lâu rồi, lâu đến nỗi ngay cả chính nó dường như cũng muốn quên mất. Lão chủ nhân •••••• mới vừa rồi còn cực kỳ buồn bã, vậy mà lúc này ở trong đồng tử đã lóe lên ánh sáng trong suốt.

Mắt Sở Dạ Phong hơi híp lại, hắn đương nhiên có thể phát hiện Tiểu Bạch ở trong ngực hắn đột nhiên thay đổi tâm tình, chỉ là hắn không hiểu đây là vì nguyên nhân gì, nếu là vì nó quen thuộc nơi này vậy sao lúc trước nó không trực tiếp đưa Lăng Tuyệt Trần đến đây, còn nếu như không phải là vì quen thuộc nơi này, vậy vì sao nó lại kích động như thế. Thì ra điều làm cho hắn khó hiểu không chỉ có một mình Lăng Tuyệt Trần, mà còn có Tiểu Bạch này nữa, thật sự là quá thần bí rồi.

https://thuviensach.vn

Đây là mộng cảnh rõ ràng nhất ở chỗ này, giờ phút này nàng vẫn cứ nhớ tới con Ngân Long kia, lúc rời đi, ánh mắt đó của nó •••••• giống như là một mũi tên nhọn, đâm thật sâu vào ngực của nàng.

Mặt nước trong hồ vốn đang yên tĩnh vậy mà đột nhiên có lốc xoáy dâng lên, lốc xoáy từ từ trở nên to lớn, mang theo một luồng khí mạnh mẽ giống như muốn hút tất cả mọi người vào trong đó, đột nhiên có cái gì đó giống như mặt nước đang đánh úp về phía Lăng Tuyệt Trần đang ngơ ngác đứng ở bên kia.

Ánh mắt Sở Dạ Phong dần dần tối lại, bóng người màu đỏ giống như ngọn lửa nhanh chóng lướt qua, đây chính là tốc độ sau khi hắn thăng cấp. Thân hình hắn nhanh chóng đứng ở trước người Lăng Tuyệt Trần, hai tay ôm chặt thân hình nhỏ nhắn của nàng, lúc này hắn thật sự rất sốt ruột chỉ có thể làm một động tác này mà thôi. Ngay sau đó, hắn cảm thấy có cái gì đó xuyên qua lồng ngực của hắn, theo bản năng đưa tay đẩy Lăng Tuyệt Trần ra xa, hắn không thể ôm nàng, nếu không nàng cũng sẽ bị thương, đây là âm thanh duy nhất trong đầu hắn lúc sắp mất đi tri giác.

Lăng Tuyệt Trần hoàn hồn, nhưng chỉ có thể sững sờ nhìn khuôn mặt anh tuấn quen thuộc ngay trước mắt, dường như đã qua mất đời cảnh này vẫn luôn như vậy từng cảnh từng cảnh thoáng qua trước mắt nàng, bất kể bọn họ có phải là cùng một người hay không, nàng chỉ biết bọn họ có thể vì bảo vệ nàng mà đem thân mình ngăn trở nguy hiểm ở ngay sau lưng.

Trong không trung, một vật thể Thủy Sắc trong suốt nhìn qua hướng nam tử đang dựa vào một bên cây đại thụ, khẽ kinh ngạc, nhưng khi nhớ đến thời điểm chủ nhân của hắn qua đời, oán hận ở trong lòng nháy mắt liền bộc phát, ngửa mặt lên trời hú dài ‘ Ngao ~’, sau đó tiếp tục đánh úp về phía Sở Dạ Phong đã phun ra một ngụm máu tươi.

"Sở Dạ Phong!" Lăng Tuyệt Trần kêu lên, sau đó điểm nhẹ mũi chân phi thân bay lên, đón lấy Sở Dạ Phong đang bắn ngược trở lại do va vào

https://thuviensach.vn

cây cối ở phía sau, vạt áo xoay tròn, bốn mắt nhìn nhau, rất nhiều vướng víu và rối rắm trong nháy mắt này đều bộc phát.

Nhìn vật thể hùng mạnh trước mắt không rõ có bao nhiêu nguy hiểm, Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày. Hỏa Kỳ Lân dường như cũng không nghĩ tới chỉ trong nháy mắt, mặt hồ yên tĩnh như vậy lại có thể đột nhiên xảy ra nguy hiểm. Ngay tại thời điểm nó muốn ra tay thì Sở Dạ Phong đã bị thương, nhìn thấy vật thể Thủy Sắc đang muốn tiếp tục công kích, trong tay Hỏa Kỳ Lân liền ngưng tụ một ngọn lửa màu xanh tím, ngón trỏ của hai tay nhanh chóng đổi qua đổi lại, một bức tường lửa liền xuất hiện ngăn cản vật thể Thủy Sắc ở bên ngoài. Chỉ là trong lòng nó không khỏi nghi ngờ, tại sao Thánh Thú ba sao lại không thể ngăn cản công kích từ vật thể kia?

Có lẽ Hỏa Kỳ Lân không hiểu, khi một người đã đạt tới giới hạn cao nhất xông phá tất cả trở ngại thì khi ra sức chỉ cần một kích tuyệt đối có thể bộc phát siêu cường lực. Cho nên, hắn mới có thể cảm thấy không có cách nào chống đỡ được.

Giữa không trung, vầng sáng màu tím và vầng sáng màu xanh dương quấn lấy nhau chặt chẽ, đồng thời cũng vây chặt xung quanh Hỏa Kỳ Lân và những người đối diện với nó, dường như muốn cắn nuốt hết tất cả bọn họ mới có thể dừng tay. Vần sáng không ngừng khuếch tán ra bên ngoài mang theo một loại công kích không cách nào ngăn cản, từng cỗ Huyền khí không ngừng phân tán ra khắp bốn phía, chỉ trong nháy mắt đã phá hủy toàn bộ cây cối trong phạm vi bán kính hơn mười dặm, khiến cho tất cả đều hóa thành tro bụi mà phân tán trong gió.

Thủy Sắc trong suốt chính là Ngân Nhược đã tích oán mấy vạn năm, khi nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân liều chết bảo vệ chủ nhân, nó không khỏi có chút mềm lòng, trước đây nó cũng từng che chở chủ nhân của mình như vậy. Chỉ là •••••• trong mắt nó bỗng lộ ra hung ác, cái đuôi lay động dữ dội, đồng thời kích động ngàn ngàn tầng sóng trên mặt hồ ở phía sau lưng, chỉ cần một chiêu liền phá vỡ tường lửa của Hỏa Kỳ Lân. Toàn thân Hỏa Kỳ

https://thuviensach.vn

Lân bị nước giội xuống, vội lui về phía sau hai bước, nhẹ nhàng lau đi làn nước còn đang đọng lại trên mặt, nhíu nhíu mày cảm thấy có chút thất bại.

"Các ngươi xông vào cấm địa của ta, vậy thì cũng cùng nhau bị hủy diệt đi!" Ngân Nhược hiện thân, một con Ngân Long toàn thân màu trắng bạc lượn quanh trên bầu trời. Nói xong liền thừa dịp Hỏa Kỳ Lân còn chưa kịp phục hồi tinh thần lại, trước tiên tiêu diệt hai người kia rồi lại nói tiếp! Đây là suy nghĩ của Ngân Nhược, ý tưởng vừa xuất hiện nó liền há miệng, trong miệng lập tức phun ra một cột nước màu xanh lam, trên không trung lại xuất hiện vô số mũi tên bằng nước, đánh úp về phía hai người Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong.

Nguy hiểm ở phía sau nhanh chóng ập tới, Lăng Tuyệt Trần vừa mới xoay người thì những mũi tên bằng nước kia đã bay tới trước mặt, không cần suy nghĩ nhiều, hai mắt lập tức nhắm lại giang hai tay ra ôm Sở Dạ Phong ở phía dưới, nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của Sở Dạ Phong, khóe môi nàng hơi cong lên: "Không thể để cho ta luôn nợ ngươi được!" Lời nói này là đang nói cho Sở Dạ Phong nghe hay là đang vì mình mà kiếm cớ, điều này chỉ có trong lòng nàng là rõ nhất. Sở Dạ Phong hơi kinh ngạc, hắn không có bỏ qua một tia sáng vừa lóe trong mắt nàng rồi nhanh chóng biến mất, nàng đang xuyên qua hắn mà nhìn một người khác, loại cảm giác này thật sự làm cho hắn có một chút bực mình.

Chỉ là •••••• khi quay đầu lại liếc nhìn Ngân Long ở phía sau lưng, trong mắt không kìm được hiện lên một loại tình cảm không rõ ràng, ngay chính nàng cũng không biết tại sao phải —— đau lòng! Đúng vậy, chính là đau lòng, đau lòng vì cảm xúc kia của Ngân Long!

Có lẽ chính vì một ánh mắt này, liền khiến cho Ngân Nhược hơi chấn động, Ngân Nhược cuộn tròn thân thể lại, mũi tên bằng nước lập tức mất hết sức lực nhanh chóng rớt xuống mặt đất, bọt nước trên mặt hồ hơi dao động rồi dừng lại.

https://thuviensach.vn

"Ngân Nhược!" Tiểu Bạch vội vàng nhảy ra ngoài, chỉ trong nháy mắt thân hình đã trở nên to lớn, lấy tư thái của người thủ vệ chắn trước người Lăng Tuyệt Trần.

Có lẽ Tiểu Bạch trong bộ dáng này khiến cho Ngân nhược không nhận ra, thế nhưng, ánh mắt quét qua mảnh thủy tinh màu tím ở trên cổ của Tiểu Bạch, nó vĩnh viễn đều không quên vật này!

Ánh mắt khiếp sợ cộng thêm vui mừng nhanh chóng chuyển tới trên người Lăng Tuyệt Trần, lúc này mới thấy rõ khuôn mặt của nàng, mặc dù không giống nhau, nhưng mà ánh mắt kia làm cho nó nghĩ tới bọn họ đã từng gặp gỡ, chính là vị kia một người con gái thường xuyên mang theo nụ cười trên mặt. Nó tận mắt chứng kiến nàng từng bước một từ dáng vẻ đáng yêu ngây thơ trở thành một người thâm trầm cơ trí.

Chưa từng nghĩ tới, mấy vạn năm sau lần đầu tiên gặp lại, thế nhưng lại chính là một màn này. Nó thế nhưng lại thiếu chút nữa muốn mạng của nàng!

Nhìn thấy Ngân Nhược ngây ngẩn, Lăng Tuyệt Trần có chút không tin, ngay sau đó liền hiểu ra, sống lưng trở nên cứng đờ, đến lúc này nàng mới phát hiện thì ra Sở Dạ Phong đã hôn mê, nàng có chút hoài nghi, đến tột cùng là hắn quá yếu hay là hắn quá ngốc, chỉ trong một chuyến đi Ma Khải Vụ Lâm lần này, hắn lại có thể vì nàng mà bị thương đến hai lần!

Đau buồn phẫn nỗ tích tụ trong nội tâm Lăng Tuyệt Trần đến giờ khắc này liền hoàn toàn bộc phát, chỉ trong nháy mắt con ngươi đã chuyển thành màu đỏ tươi, kinh ngạc quay đầu lại, Ngân nhược chỉ nhìn thấy sự đau đớn và hận đời trong mắt nàng, trong lòng cảm thấy căng thẳng, thì ra cho tới bây giờ chủ nhân cũng chưa từng dễ chịu hơn, Vạn Thế Luân Hồi, xem ra nó còn tốt hơn nàng rất nhiều! Vừa muốn che đi sức mạnh của bản thân vừa muốn vứt bỏ trí nhớ của chính mình, chắc chắn nàng cũng vô cùng khổ sở.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần chậm rãi đứng dậy, đả thương người của nàng, tất nhiên sẽ phải trả giá rất lớn, nhìn ánh mắt của Ngân Nhược hiện lên một tia sợ hãi, Tiểu Bạch đứng ở bên người nàng khẽ cọ cọ, nhưng cũng không nói gì. Hỏa Kỳ Lân đưa tay ra muốn ngăn cản xong lại để xuống, nhìn thấy Ngân Long không có ý thương tổn đến nàng, nó cũng nên đứng xem kịch vui là được rồi, có thể sóng vai cùng với chủ nhân nhất định phải là người có năng lực.

Ngân Nhược thoáng giật mình, mặc dù đã trải qua mấy chục vạn năm, nhưng nàng vẫn không hề thay đổi, vẫn rất hiếu thắng! Thấy nàng như vậy nó lập tức trở nên hăng hái hơn, cái đuôi lắc lư điên cuồng trên mặt hồ, kích thích bọt nước trên mặt hồ văng khắp nơi.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Bổn Mạng Khế Ước Lên Cấp

Trong mắt rồng của Ngân Nhược thoáng qua một chút kinh ngạc, nhìn sắc mặt của cô gái tuyệt sắc đang hướng về phía mình, cuối cùng trong lòng cũng hiểu rõ, mặc dù người đã thay đổi, mặc dù thời đại đã thay đổi, duy nhất có tính tình của nàng là không thay đổi, vẫn luôn cao ngạo như vậy, vẫn luôn bất chấp tất cả như vậy, vẫn giống như trước không biết vì mình mà lưu lại một đường lui.

Chậm rãi đứng dậy, Hỏa Kỳ Lân thản nhiên tiến lên đón lấy cơ thể Sở Dạ Phong đã rơi vào hôn mê. Lăng Tuyệt Trần liếc nhìn bóng dáng vừa quen thuộc lại vừa xa lạ kia, trong lòng nàng có chút run rẩy, nhưng cho dù như vậy thì nàng vẫn phải đè xuống cảm xúc này, mũi chân điểm nhẹ lướt nhanh như gió chỉ thoáng cái đã đứng giữa không trung nhìn thẳng Ngân Long, đôi môi đỏ mọng khẽ hé ra: "Đả thương người của ta, nhất định sẽ phải trả một cái giá cao ‘ tương tự ’ !" Thực hiển nhiên, trong lòng nàng đã liệt Sở Dạ Phong vào danh sách người của mình, một nam nhân có thể vì nàng mà năm lần bảy lượt gánh lấy nguy hiểm.

Tương tự? Đúng vậy, chính là một cái giá tương tự mà trong lòng nàng thấy hài lòng, còn về phần như thế nào mới có thể làm nàng hài lòng, thì còn phải nhìn tâm tình của nàng đã.

Ngân Nhược nghe vậy, không chịu được đả kích mà khẽ run rẩy, cái đuôi nhè nhẹ lắc lư theo tiết tấu, có lẽ đây chính là phương thức biểu đạt mong muốn ngừng đấu để chung sống hòa bình của nó. Tiểu Bạch thấy vậy, càng thêm khoa trương nâng móng trước lên che miệng của mình lại đầy mong đợi, chòm râu run lên nhè nhẹ tỏ vẻ giờ phút này nó hết sức nhẫn nại.

https://thuviensach.vn

Nàng muốn khống chế chính mình, nhưng chưa từng nghĩ tới trong mắt lại hiện lên một vẻ mặt chưa từng thay đổi giọng nói đan xen luân chuyển qua lại, nàng lập tức ngửa mặt lên trời gào thét giận dữ, một lần nữa mở mắt ra lúc này trong mắt cũng không còn một chút giãy giụa và do dự nào nữa, chỉ còn lại một ánh mắt lạnh như băng, lạnh lùng quét về phía Ngân nhược.

Chỉ trong nháy mắt, một bóng dáng màu xanh dương lạnh như băng nhanh chóng tiến về phía trước, tay phải khẽ vung lên, trong tay nắm chặt một thanh kiếm dài ba thước, ánh sáng của Hàn Kiếm nhắm thẳng vào Ngân Nhược. Ngân Nhược nhìn chằm chằm phía trước, trong mắt không khỏi thu lại ý cười vừa mới hiện lên. Đối mặt với thực lực của nàng, trước giờ nó vẫn chưa từng dám buông lỏng phòng bị. Mở to miệng, trong miệng khạc ra một cột nước, sau đó chỉ trong nháy mắt liền hóa thành vô số mũi tên bằng băng, nhanh chóng xoay tròn xung quanh Ngân Nhược, ngay sau đó giống như được trao cho sinh mạng liền nhanh chóng xoay tròn rồi đánh úp về phía Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt Trần ngồi thẳng lên, đưa kiếm ngang qua trước ngực ngón trỏ tay trái và ngón giữa khép lại, kéo xuống tới chuôi kiếm: "Minh Diễm Kiếm Cương!" Đột nhiên, trường kiếm tản ra một ngọn lửa màu đỏ kim, từ từ trở nên to lớn, cho đến khi đã vây chặt xung quang người nàng, sau đó luồng khí màu đỏ kim vây quanh nàng nhanh chóng thăng hoa, lập tức có một kết giới trong suốt ngăn trở mũi tên bằng băng ở bên ngoài. Tất cả mũi tên bằng băng khi bay tới trước kết giới đều tạm dừng lại cố gắng dùng sức, giống như muốn dùng hết sức lực để xông phá kết giới hoàn thành sứ mạng của chúng.

Cảm thấy những mũi tên bằng băng kia căn bản là không có cách nào đến gần nàng, đuôi rồng của Ngân Nhược lập tức dừng lại, đánh mạnh xuống mặt hồ, mấy cột nước cao ngất trời lập tức đánh úp về phía Lăng Tuyệt Trần lần nữa, nước hồ giống như được người ta điều khiển, liên tục

https://thuviensach.vn

đánh úp về phía cô gái bị ngọn lửa vây quanh không ngừng, nhưng lại không có cách nào phá vỡ kết giới, cùng với một loạt mũi tên bằng băng đã phát ra lúc nãy tạo thành thế gọng kìm.

Khóe môi hơi cong lên, trường kiếm trong tay Lăng Tuyệt Trần dứt khoát biến mất không thấy tăm hơi, mọi người •••••• khụ khụ khụ, không đúng phải nói là tất cả ma thú cũng không khỏi khiếp sợ trợn to hai mắt, gặp phải thế gọng kìm như vậy, nàng còn dám thu hồi trường kiếm!

Ngón giữa và ngón cái ở hai tay xoay nhẹ, trong miệng khẽ đọc: "Thuấn Di!" Chỉ thấy ngay tại thời điểm mũi tên bằng băng và cột nước sắp chạm tới thân thể của nàng thì bóng dáng Lăng Tuyệt Trần đã biết mất không thấy tăm hơi, cột nước và mũi tên bằng băng có chút ngoài ý muốn va chạm vào nhau phát ra tiếng nổ cực lớn ‘ Ầm ’, cột nước và mũi tên bằng băng phân tán ra xung quanh. Hai luồng khí lưu cũng theo đó ra phân tán ra bên ngoài, Tiểu Bạch và Hỏa Kỳ Lân đang đứng trên mặt đất đều phải thối lui mấy bước, như vậy mới có thể đứng vững thân hình.

Ngay lúc Ngân Nhược vẫn còn đang giật mình, thì bóng dáng màu xanh dương đã đứng ở ngay bên cạnh Ngân Nhược, đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn nên Ngân Nhược quay đầu lại, nhưng chỉ kịp thấy bên người Lăng Tuyệt Trần đột nhiên xuất hiện từng dải lụa dài, hai cánh tay của Lăng Tuyệt Trần duỗi thẳng ra, ngón tay vẽ kết ấn, lập tức những dải lụa này giống như có linh tính nghe theo mệnh lệnh của nàng, cùng nhau đánh úp về phía Ngân Nhược.

Con ngươi trong mắt Ngân Nhược lớn dần, lập tức quay đầu lại, đuôi rồng lắc lư dữ dội nhưng không có cách nào tránh thoát được dải lụa dài bén nhọn đánh tới, chỉ thấy dải lụa nhanh chóng nhân lên, một vòng lại một vòng gắt gao vây quanh thân rồng, đem Ngân nhược vây thật chặt. Ý thức được mọi chuyện không ổn, trong nháy mắt tất cả vảy rồng trên người dựng thẳng lên tạo thành phòng ngự, thậm chỉ trên đỉnh vảy còn hiện lên ánh sáng mờ mờ. Ngân Nhược ngửa đầu hú dài, thừa dịp nó vừa mới há miện

https://thuviensach.vn

ra, dường như có một cái vòng sắt gì đó bị nhét vào trong miệng, một giây kế tiếp, Lăng Tuyệt Trần đã nhảy qua ngồi ở sau ót Ngân Nhược, một tay lôi kéo vòng sắt, nâng đầu rồng lên tới mức cao nhất, sau đó Lăng Tuyệt Trần tiếp tục giữ chặt không buông tay.

Nhìn Ngân Long gấp gáp muốn tránh thoát, khóe môi Lăng Tuyệt Trần hơi cong lên, vòng sắt này là được chế tạo từ Hắc Huyền Thiết ngàn năm, hơn nữa nàng lại khéo léo dùng sức vừa đủ khiến cho Ngân Nhược không còn khí lực để vùng ra, sao có thể dễ dàng tránh thoát như vậy được chứ? Một tay lôi kéo vòng sắt, một tay nắm chặt chủy thủ trong tay, mà mũi đao vừa đúng lúc để ở trước ấn ký trên trán Ngân Nhược, sức lực vừa phải, chỉ cần Ngân Nhược nhúc nhích một chút thôi, thì chắc chắn sẽ mất đi tính mạng.

"Ta đã nói rồi, nhất định phải trả một cái giá cao tương tự!" Giọng nói lành lạnh truyền đến, đập vào mắt chính là vẻ mặt như có như không kia nhưng ánh mắt lại lạnh lẽo không có chút nào tình cảm.

Ngân Nhược mất hồn, nàng vẫn trước sau như một, vẫn cao ngạo như thế, mấy chục vạn năm không thấy, không ngờ vẫn còn tồn tại hơi thở của ngày xưa.

Một tay giơ chủy thủ lên cao hung hăng đâm về phía tinh thạch in trên trán Ngân Long, mang theo tiếng gió bén nhọn, mang theo một chút run rẩy, hung hăng đâm xuống.

"Chủ nhân không được!" Tiểu Bạch thấy vậy lập tức tiến lên, nâng móng trước lên: "Đây chính là Ngân Nhược, chủ nhân quên rồi sao?"

Ngân Nhược? ! Cái tên vừa xa lạ vừa quen thuộc lại lần nữa đánh thẳng vào thần kinh não bộ của nàng, chủy thủ chỉ còn cách cái trán của Ngân Nhược một khoảng rất ngắn liền dừng lại, con mắt màu đỏ khát máu đã khôi phục bình thường, ưu thương, nhớ nhung cứ như vậy mạnh mẽ tiến

https://thuviensach.vn

vào trong đầu nàng liên tục không ngừng. Ở bên trong ác mộng lần đó, nam tử kia vô cùng đau buồn phẫn nộ, hóa thân thành rồng không phải là đang ở trước mắt hay sao?

"Phu nhân, trước hết mau tới xem vết thương của chủ nhân một chút đi!" Hỏa Kỳ Lân không thể không lên tiếng, nó sợ Sở Dạ Phong cứ như vậy liền ngủ mãi không tỉnh.

Chậm rãi buông tay ra, chủy thủ và vòng sắt vô lực rơi vào trong nước, làm cho sóng trên mặt hồ gợn nhẹ lăn tăn, cũng giống như trong nội tâm nàng đang rất mâu thuẫn nhưng lại không có cách nào giải trừ nghi ngờ, thật lâu vẫn không thể bình tĩnh lại. Thân hình nhanh chóng di chuyển sau đó an toàn rơi xuống mặt đất, Ngân nhược mất đi trói buộc liền khẽ nhúc nhích thân rồng rồi đi theo Lăng Luyệt Trần lơ lửng giữa không trung.

Nhận lấy Sở Dạ Phong từ trong tay Hỏa Kỳ Lân sau đó ngồi xuống mặt đất, không hề để ý tới bùn cát trên mặt đất sẽ làm dơ quần áo của nàng, đặt hắn ở trong ngực, tầm mắt hơi rũ xuống không thể che giấu được sự sợ hãi trong mắt. Lần đầu tiên nàng cảm thấy vô dụng như vậy, thuốc của nàng không chữa được thương thế của hắn, lần đầu tiên ở nơi dị thế này nàng cảm thấy hoang mang như vậy, lần đầu tiên cảm thấy mình vô dụng như vậy.

Trên ngực màu đỏ của máu nhuộm vào màu đỏ của áo bào, trong nháy mắt đã bị hấp thu phút chốc liền liền biến mất không còn thấy gì nữa, vết máu và một vài sợi tóc đỏ bên khóe miệng dính vào nhau, trâm ngọc trên đầu vẫn không hề xốc xếch. Nâng tay lên, hai bên đều lạnh như nhau cùng chạm vào nhau, đây là đem đối phương cùng nhau đóng băng hay là tiếp tục duy trì nhiệt độ?

Hốt hoảng lấy ra một bình sứ ở trong ngực, tay ngọc thon dài nắm chặt một viên thuốc màu đỏ, khẽ run nhè nhẹ đưa tới bên cạnh môi hắn.

https://thuviensach.vn

"Vô dụng thôi!" Ngân Nhược lên tiếng ngăn cản, nó ra tay, từ trước đến giờ đều rất chuẩn.

"Vậy phải làm như thế nào mới có tác dụng, ta chỉ muốn cứu sống hắn!" Lăng Tuyệt Trần cau mày, giọng nói hơi run, nàng đang sợ, sợ mất đi ••••••

Mắt rồng của Ngân Nhược lóe sáng, cắn răng nói ra: "Khế ước!" Xem ra sự thù địch của nàng đối với nó cũng không thể dễ dàng tiêu trừ được, không bằng trực tiếp một chút.

"Khế ước?" Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, một Thần Thú kiêu ngạo như vậy lại chủ động muốn lập khế ước với nàng?

Ngân Nhược quay lưng về phía mặt hồ: "Đúng vậy, chỉ có ta mới có thể cứu hắn, nếu như cùng ta lập khế ước, như vậy liền có thể thăng cấp, ta cũng có thể biến thành hình người!" Thật ra thì không thể không nói trong lòng hắn vẫn có một chút lòng riêng .

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, ánh mắt hiện lên nghi ngờ nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bĩu bĩu môi, tại sao chuyện gì cũng đều rơi vào trên người nó vậy, thu hồi tâm tình nhìn sâu vào ánh mắt của Ngân Nhược, mắt khẽ chớp một cái sau gật đầu: "Đúng vậy chủ nhân, chỉ cần lập khế ước, đúng lý Ngân Nhược cũng có thể thăng cấp, chỉ có hắn mới có thể cứu Sở công tử!"

Lăng Tuyệt Trần vẫn còn nghi ngờ lại lần nữa quét mắt về phía Hỏa Kỳ Lân, Hỏa Kỳ Lân lộ vẻ tức giận sờ sờ mũi: "Trên lý thuyết là như vậy!"

"Vậy cũng tốt!" Lăng Tuyệt Trần chậm rãi đứng dậy, đi tới bên hồ, Ngân Nhược cũng tương đối phối hợp bơi tới bên hồ, hai người đứng đối diện nhau, giơ tay lên đưa ngón trỏ ra đặt nhẹ lên trán của Ngân Nhược: "Lấy danh nghĩa của ta, cùng với thân thể của ngươi, lập lời thề này, trọn đời không rời!"

https://thuviensach.vn

Ngân Nhược khẽ nhắm mắt lại, ấn ký tia chớp trên trán từ từ sáng lên, hai người cùng bay lên tới giữa không trung, cả hai đều bị vầng sáng màu trắng bao vây, trận hình Ngũ Hành trên mặt đất cũng càng lúc càng tỏa sáng.

Trên trán đổ mồ hôi càng ngày càng nhiều, tách tách tách liên tục chảy xuống, hai luồng khí ở bên trong đan điền của nàng không ngừng qua lại đánh thẳng vào nhau. Trong lòng Lăng Tuyệt Trần thoáng chút nghi ngờ, nàng đem tất cả Huyền khí của mình tụ lại một chỗ rồi cố gắng đè xuống, nhưng lại phát hiện mọi thứ đều quay ngược lại. Đây rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?

"Ngươi phải tập trung tinh thần mới phải, dục tốc bất đạt!" Thần thức của Ngân Nhược xông vào thế giới của nàng, không khỏi lo lắng nhắc nhở nàng.

Lăng Tuyệt Trần âm thầm thừa nhận, nàng đúng là vô cùng nóng lòng! Chỉ là vì Sở Dạ Phong, nàng phải thành công, tuyệt đối không thể thất bại! Càng nóng lòng thì hai luồng Huyền khí lại càng đánh thẳng vào nhau lợi hại hơn, cho đến khi ở cổ họng xuất hiện một cỗ ngai ngái, ‘ Ọe ’ phun ra một ngụm máu tươi.

"Chủ nhân!" Tiểu Bạch lo lắng tiến lên, vẻ mặt khẩn trương không dứt.

Hỏa Kỳ Lân vội vàng đứng lên muốn ngăn cản: "Ngươi bây giờ làm vậy chỉ khiến cho phu nhân càng ngày càng bị Huyền khí đánh trả nghiêm trọng hơn mà thôi!" Loài người và ma thú muốn lập khế ước với nhau thì phải là hai bên cùng cam tâm tình nguyện không chứa tạp niệm riêng mới có thể thành công, nếu không đối với những người tu vi càng cao thì sẽ càng càng dễ bị Huyền khí của chính mình đánh trả, càng miễn cưỡng lại chỉ càng làm tăng thêm lực đánh trả, cho đến khi nổ banh xác.

https://thuviensach.vn

"Ngươi làm sao vậy? Có thể tiếp tục được không? Ngươi thử thả lỏng từ từ bình tĩnh lại xem!" Ngân Nhược cũng không nhịn được chảy mồ hôi không ngừng, nếu như quá trình lập khế ước xảy ra một chút chuyện ngoài ý muốn, thì cả Ma thú và Người Khế Ước đều sẽ cùng nhau biến mất.

Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, lập tức cũng hiểu được nguy hiểm ở bên trong chuyện này, hình ảnh của kiếp trước và kiếp này không ngừng lướt qua trong đầu, có quá nhiều người ở bên cạnh làm cho nàng rất nhớ thương, kiếp này, nàng nhất định phải thành công, nhất định phải trở thành người điên đảo cả thế giới, vận mạng của nàng là do nàng nắm giữ, không cần phải tiếp tục làm người yếu, vì bảo vệ bản thân nàng phải trở nên mạnh mẽ!

Nàng nhẹ nhàng thở ra từ từ dập tắt lửa giận trong lòng, hai luồng Huyền khí lại một lần nữa va chạm mãnh liệt với nhau, thế nhưng đã dần dần dung hợp, cho đến khi toàn bộ cùng nhau hòa tan tại một chỗ. Lúc này, ấn ký trên trán Ngân Nhược hiện lên một vầng sáng màu trắng mờ ảo, đột nhiên chui vào giữa ấn đường của Lăng Tuyệt Trần, cho đến khi hoàn toàn biến mất không thấy tăm hơi.

Ánh sáng phát ra từ trận hình Ngũ Hành trên mặt đất từ từ yếu dần, sau đó chậm rãi biến mất, Ngân Nhược và Lăng Tuyệt Trần cũng cùng nhau rớt xuống trên mặt đất.

Ngân Nhược sau khi hạ xuống, thân rồng hơi xoay tròn, trước mắt chính là một thân hình màu trắng bạc tựa như khôi giáp, mái tóc màu bạch kim tung bay, môi cười như không cười, ấn ký tia chớp chính giữa ấn đường hình như cũng bị lây dính tâm tình mừng rỡ của chủ nhân.

Lăng Tuyệt Trần mở mắt, chậm rãi mở lòng bàn tay ra, khẽ tụ Huyền khí, vốn là Huyền khí màu xanh dương nhạt hiện tại bất ngờ thăng cấp thành công, trở thành màu tím đậm - Tử giới cao cấp! Đây là cái tốc độ gì vậy chứ, thật sự làm người ta quá kinh ngạc, vốn là Lam cấp sơ cấp, thế

https://thuviensach.vn

nhưng lại có thể vượt qua Lam cấp trung cấp, cao cấp và Tử giới sơ cấp, trung cấp, từ đó thăng lên tới Tử giới cao cấp! Nhảy một lúc tới bốn cấp! Tốc độ này còn giống quái vật hơn cả Sở Dạ Phong nữa, làm sao có thể không làm cho người ta khiếp sợ được chứ!

Ngân Nhược không thể tin nổi nhìn lại hai tay của mình một chút, hắn đã ở trong hồ nước này một mình bao lâu rồi, hình như cũng đã mười vạn năm! Đã bao lâu chưa từng thấy qua hình dáng thật sự của mình rồi, đã bao lâu không được hít thở không khí thoải mái như vậy, hình như là lâu đến nỗi ngay cả hắn cũng sắp quên đi cảm giác tự do như thế kia.

Nhìn Lăng Tuyệt Trần đã thăng đến Tử giới cao cấp, Ngân Nhược cười yếu ớt tiến lên, chắp tay nói: "Ngân Nhược gặp qua chủ nhân!" Giọng nói rất hài lòng cố gắng che giấu vui mừng, nhìn chủ nhân như vậy mới có thể khiến cho hắn có cảm giác bình thường.

Lăng Tuyệt Trần chậm rãi đứng dậy, phủi nhẹ đất cát trên vạt áo: "Ngươi chính là Ngân Nhược? !" Hắn chính là Ngân Nhược, nàng vừa hỏi mà cũng vừa khẳng định, tại vì nam tử trong giấc mộng kia chính là hắn, một chút cũng không thay đổi!

Ngân Nhược gật đầu: "Đúng vậy, chúc mừng chủ nhân đạt tới cấp bậc Tử giới cao cấp!" Trong lúc nói chuyện hắn cũng không hề che giấu nội tâm vui mừng của mình.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, nàng cũng không nghĩ tới tốc độ thăng cấp lại vượt nhanh như vậy!"Vậy còn ngươi?" Có thể biến thành hình người, ít nhất cũng đạt tới Thánh Thú rồi nhỉ.

"Ngươi xem!" Ngân Nhược đưa ngón trỏ ra chậm rãi xoay tròn, chỉ thấy nước trên mặt hồ từ từ dâng lên sau đó nhảy múa theo động tác của hắn. Trên trán Lăng Tuyệt Trần chảy xuống vài vạch đen, người này, dường như tính tình rất giống trẻ con!

https://thuviensach.vn

Ngân Nhược đột nhiên không nói gì nữa, sững sờ nhìn Lăng Tuyệt Trần, chỉ sợ bỏ lỡ điều gì, hai tay ở dưới tay áo nắm chặt lại, trải qua đấu tranh giãy giụa vẫn không thể buông xuống hận thù bên người. Mười vạn năm, nói dài cũng không dài mà nói ngắn cũng không ngắn lắm, hắn đã bị nhốt mười vạn năm. Những năm gần đây trong lòng hắn vẫn hận, hận cái thế giới này luôn muốn bắt chủ nhân của hắn phải gánh chịu tất cả, mười vạn năm cũng đã dưỡng thành tính tình căm phẫn thế gian hận người trong thiên hạ của hắn, cho nên hiện tại hắn mới trở nên tàn bạo như lời đồn, khiến cho toàn bộ Ma thú trong Ma Khải Vụ Lâm và lính đánh thuê đều không dám đến gần nửa bước! Chưa từng nghĩ tới, chủ nhân đã luân hồi chuyển thế, nhưng lại đã quên mất những thứ đã từng là của mình •••••

Tầm mắt của Lăng Tuyệt Trần rũ xuống, thì ra đây chính là bổn mạng khế ước, thì ra cảnh trong giấc mộng kia là thật, như vậy tương lai nàng cũng phải đối mặt với một màn quyết chiến giống như trong mộng kia sao? Còn có thể chết nhiều người như vậy, còn có thể sẽ hy sinh cả người bên cạnh nàng ••••••

Tiểu Bạch vốn đang hưng phấn không ngừng thì cả người đột nhiên bị vầng sáng màu trắng bao phủ, lông mày của nó lập tức nhếch lên vui vẻ mỉm cười, sau đó vội vàng nhắm mắt lại, trận hình Ngũ Hành phát ra vầng sáng bao vây nó chặt chẽ.

Chỉ thấy thân thể Tiểu Bạch từ từ trở nên to lớn, sau đó chậm rãi đáp xuống, thân hình khẽ xoay tròn, một người mặt quần áo màu trắng hiện ra, một dây đai màu trắng buộc ngang qua trán thật là đáng yêu.

"Chủ nhân chủ nhân, ngươi xem ta cũng lên cấp nè!" Tiểu Bạch vui mừng dậm chân, tóc ngắn màu trắng rũ xuống trên trán trông hắn có vẻ rất đáng yêu.

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc, nàng theo khế ước mà lên cấp như vậy Tiểu Bạch cũng có thể theo nàng mà lên cấp luôn sao?"Ngươi là Thánh Thú

https://thuviensach.vn

mấy cấp?" Khóe miệng lơ đãng nhếch lên, dù sao Tiểu Bạch từ kiếp trước đến kiếp này vẫn luôn một mực đi theo bên người nàng mà.

Tiểu Bạch mở một tay ra, một luồng Huyền khí xuất hiện khi lòng bàn tay hắn xoay tròn: "Chủ nhân xem này, Tiểu Bạch cũng là Thánh Thú một sao đấy!" Trong khi nói chuyện vẫn còn tràn đầy mừng rỡ, đã lâu lắm rồi hắn không có vui mừng như vậy, bởi vì bị xuống cấp do giải trừ khế ước cũng chỉ có Ngân Nhược, hắn có thể ở bên cạnh chủ nhân cùng nàng luân hồi chuyển thế là bởi vì hắn không phải là bổn mạng khế ước. Bổn mạng khế ước lên cấp nhanh nên đương nhiên xuống cấp cũng rất nhanh.

"Khụ khụ khụ ••••••"

Một tiếng ho nhẹ cắt đứt sự hưng phấn trao đổi của ba người này, ba người thu hồi vui sướng nhanh chóng phục hồi lại tinh thần, sau đó mới dời tầm mắt qua chỗ khác.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Niềm Vui Ngoài Ý Muốn

Khẩn trương ho khan "Khụ khụ khụ ••••••"

Mặc dù đây là một thời khắc làm người ta xúc động và phấn khởi, nhưng mà Hỏa Kỳ Lân không thể không lên tiếng cắt đứt sự phấn khởi của bọn họ, dù sao thì thương thế của chủ nhân cũng không thể chậm chữa trị dù chỉ một giây."Cái đó, các ngươi có thể đợi lát nữa rồi tiếp tục vui mừng hay không, chủ nhân nhà ta quả thực là nguy tại sớm chiều!"

Một câu này vừa nói ra, làm cả ba người đang vây tại một chỗ kia lập tức bị hóa đá, ngay sau đó Tiểu Bạch lúng túng cười cười: "Thật ngại quá, trong lúc nhất thời liền quên mất!"

"Cái gì? Quên mất!" Liếc nhìn ánh mắt ngu ngốc chính trực của Tiểu Bạch, Hỏa Kỳ Lân nghe vậy, vốn đang lo lắng nên giọng nói lập tức nâng cao hơn, tính mạng chủ nhân của hắn đang treo lơ lửng, bọn họ lại còn nói quên mất! Làm sao hắn có thể không nổi đóa được chứ.

Ngân Nhược lơ đễnh gật đầu một cái, cố nén cười xoay người không nhìn tới ánh mắt ấm ức của Tiểu Bạch, Lăng Tuyệt Trần hơi cau mày, thật ra thì giờ phút này nàng càng muốn ngăn cản bọn họ cãi nhau, như vậy cũng có thể để cho nàng được an tĩnh một chút, phải biết là Tiểu Bạch cho tới bây giờ cũng không phải là loại có thể nhẫn nhục chịu đựng người khác ••• khụ khụ, thú khác, cho nên đoán chừng nhất định sẽ không im lặng được bao lâu đâu. Quả nhiên ••••••

"Như vậy thì sao, phải được ngươi cho phép à!" Tiểu Bạch hai tay chống nạnh rất giống bộ dáng một người đàn bà chanh chua chửi đổng,

https://thuviensach.vn

trong lời nói còn mang theo một chút âm điệu vùng Đông Bắc, có thể nói là làm cho người ta rất tức cười. Tiểu Bạch không phục ưỡn cao lồng ngực của mình, lúc trước hắn sợ tên kia là bởi vì Thần Thú và Thánh Thú có điểm khác biệt, nhưng mà hiện tại hai người đều cùng một đẳng cấp cho nên hắn cũng không còn sợ hãi chút nào nữa, nên biết rằng Tiểu Bạch hắn chính là tiếng tăm lừng lẫy không khuất phục trước kẻ mạnh không ức hiếp kẻ yếu.

"Ngươi!" Hỏa Kỳ Lân nổi đóa, gương mặt tuấn tú không tránh được bị nhuộm thành màu đỏ ửng, ở Ma Khải Vụ Lâm này hắn vẫn luôn quen thói cao ngạo, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua trường hợp như thế này, đương nhiên từ trước đến nay hắn chưa từng trải qua cãi vã với người khác giống như Tiểu Bạch cho nên liền rơi vào thế hạ phong.

Tiểu Bạch nhíu mày, vẻ mặt đắc ý giống như muốn nói ngươi làm khó dễ được ta à, lúc này hắn thật sự rất sảng khoái.

"Tốt lắm, đi ra ngoài sau đó tiếp tục cùng nhau tranh cãi đi, hiện tại quan trọng là phải chữa thương cho Sở Dạ Phong thật tốt!" Lăng Tuyệt Trần cau mày, giọng nói có vẻ không vui, nên biết rằng nàng ghét nhất chính là ồn ào, thấy dáng điệu của hai người này càng được nước lại càng lấn tới, nàng lập tức lên tiếng ngăn cản.

Nhận được ánh mắt sắc bén của Lăng Tuyệt Trần, Tiểu Bạch sợ hãi rụt cổ lại, liếc Hỏa Kỳ Lân một cái, rồi lui ra sau lưng Lăng Tuyệt Trần, điệu bộ ngoãn ngoãn như thế kia chẳng hề giống với điệu bộ chanh chua vừa rồi, hoàn toàn chính là một tiểu thú quái đản mà!

Hỏa Kỳ Lân mím môi có chút bất mãn liếc nhìn vẻ mặt tiểu nhân đắc chí của Tiểu Bạch, ngay sau đó cũng không thèm so đo nữa. Hắn vung tay phải lên, trên mặt đất lập tức xuất hiện một chiếc khăn gấm, sau đó hắn mới cẩn thận đặt Sở Dạ Phong nằm xuống mặt đất: "Ngân Nhược, làm phiền

https://thuviensach.vn

ngươi rồi!" Nhớ không lầm, hình như tên gọi của hắn là Ngân Nhược thì phải.

Ngân Nhược thấy vậy, cũng không kịp phục hồi lại tinh thần, chỉ biết sửng sốt nhìn hắn một chút , chủ tử có tính thích sạch sẽ còn chưa tính, bây giờ ngay cả khế ước thú cũng như thế là sao? Đây không phải là quá ••• chuẩn mực rồi chứ.

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu, thật là chủ tử như thế nào thì ma thú mang theo cũng như vậy mà, chỉ mới chung sống có hai ngày mà đã giống như hiểu rõ nhau rồi: "Ngân Nhược, nhanh lên!" Nàng sợ Sở Dạ Phong không chờ được nữa, mặc dù cả người hắn đều đỏ rực, những vẫn có thể thấy được vết máu mờ mờ màu đỏ sậm.

Nghe vậy, nét mặt lạnh lùng của Ngân Nhược liền biến mất, ngược lại ý tứ hàm súc lặng lẽ quan sát sắc mặt Lăng Tuyệt Trần đang nôn nóng nhìn Sở Dạ Phong một cách chăm chú, xem ra chủ nhân đã động tình, đây là một khởi đầu không tốt!"Được rồi, chủ nhân yên tâm, có Ngân nhược ở đây, Sở công tử sẽ không có việc gì!"

Lăng Tuyệt Trần gật đầu không nói gì nữa, Ngân Nhược đi tới bên cạnh Sở Dạ Phong rồi ngồi xổm xuống, nâng lòng bàn tay lên sau đó mở ra, trong tay hắn lập tức xuất hiện một giọt nước màu xanh dương đậm tỏa ra ánh sáng màu lam, sau đó chậm rãi xoay tròn, ngón trỏ của tay kia chạm nhẹ vào giọt nước, khẽ nhắm mắt lại: "Khởi động trị liệu bằng Thủy Tinh Linh Lực!" Nói xong, Sở Dạ Phong ở bên cạnh bắt đầu được vầng sáng màu lam bao vây xung quanh, tinh quang trong suốt giống như hình giọt nước chậm rãi chảy vào miệng vết thương của Sở Dạ Phong.

Vết thương vốn đang chảy máu nhỏ giọt cũng đã ngừng lại, bằng mắt thường cũng có thể thấy được những thứ huyết nhục kia đang bắt đầu khép lại. Cho đến khi vết thương trên người Sở Dạ Phong hoàn toàn khép lại, Ngân Nhược mới thu hồi giọt nước trong tay, chậm rãi đứng dậy nhìn ánh

https://thuviensach.vn

mắt lo lắng của Lăng Tuyệt Trần: "Chủ nhân không cần phải lo lắng, hắn không có việc gì đáng ngại!" Chỉ là, tầm mắt hắn rũ xuống che đi tia sáng âm u vừa mới lướt qua trong mắt.

Chậm rãi ngồi xổm xuống, nhìn sắc mặt vẫn còn tái nhợt của Sở Dạ Phong, lông mày vẫn tiếp tục nhíu chặt không hề giãn ra, nâng cánh tay trắng như ngọc lên vuốt nhẹ qua gương mặt cương nghị đã tái xanh của hắn, nhẹ nhàng lau đi vết máu trên khóe miệng của hắn: "Thì ra là ta vẫn còn nợ ngươi!" Vô luận là kiếp trước hay kiếp này, vô luận là người nào, nàng thủy chung đều thiếu nợ.

Nói xong chậm rãi ngồi xuống, ôm Sở Dạ Phong vào trong ngực, mặc kệ tương lai như thế nào, xin cho phép nàng tùy hứng một lần, nếu như đã sai lầm rồi vậy thì cứ tiếp tục sai đi. Cái loại sợ hãi đó, cái loại lo lắng đó chỉ có nàng là rõ ràng nhất.

Khẽ giật giật, cảm giác hình như có một thứ mềm mại đang ôm hắn rất chặt, là một loại quen thuộc không muốn dứt ra, ngay sau đó liền nhanh chóng mở hai mắt ra, đập vào mắt chính là Lăng Tuyệt Trần ở ngay trước mặt còn chưa kịp che giấu tình cảm khó hiểu trong ánh mắt, trong mắt hắn cũng có một loại cảm giác mất hồn trong giây lát, mặc dù vết thương đã khỏi hẳn, chỉ là nội thương vẫn chưa hết, một cảm giác đau đớn truyền đến, khiến hắn khẽ cau mày đưa tay vuốt ngực.

"Như thế nào, còn đau không?" Lăng Tuyệt Trần có vẻ bối rối, vội vàng cau mày lo lắng hỏi thăm, ngay cả chính nàng cũng không phát giác, trong giọng nói của nàng thế nhưng mang theo một chút run rẩy.

"Không sao! Chúng ta có thể rời khỏi nơi này rồi, mau đi thôi!" Sở Dạ Phong lắc lắc đầu cảm thấy vô vị, hắn thật sự muốn nhanh chóng rời khỏi chỗ này, thật là TMD[1] đè nén. Khẽ lắc lắc cánh tay, trừ lúc mới cử động bên ngoài còn có một chút đau đớn, thì thật cũng không có gì đáng ngại.

https://thuviensach.vn

[1] : một câu chửi thông dụng ở Trung Quốc.

Đến lúc này hình như Lăng Tuyệt Trần mới phát hiện có chút không ổn, lập tức buông Sở Dạ Phong ra, hơi cau mày sau đó chậm rãi sửa lại vạt áo của mình, nét mặt không chút kinh hoảng từ từ đứng lên: "Nếu như huynh thật sự đã không sao, vậy chúng ta có thể đi rồi!"

Nàng đột nhiên rời đi như vậy, khiến cho trong lòng hắn thế nhưng lại có một tia mất mát, lặng lẽ cau mày lại, hắn cũng không muốn bản thân không thể khống chế cảm xúc như vậy, khẽ lắc đầu để xua tan những suy nghĩ lung tung này, sau đó đứng lên phủi phủi vạt áo của mình: "Vậy thì đi thôi!" Nói xong liền hướng về phía Vụ Lâm đi tới.

Đột nhiên, mặt hồ ở sau lưng vốn đã sớm yên tĩnh trở lại nhưng lúc này lại giống như có thứ gì ở đáy hồ đang hút nước ở hồ xuống, sau đó nhanh chóng xoay tròn, ngay cả Ngân Nhược cũng bắt đầu có chút nghi ngờ, hắn đã ở chỗ này mấy chục vạn năm nhưng cũng chưa từng thấy qua hiện tượng kỳ lạ gì đó, như vậy chuyện này là thế nào?

Đang lúc mọi người còn lén nhìn sắc mặt của nhau có chút nghi ngờ khó hiểu thì xoáy nước trong hồ bỗng nhiên dừng lại giống như bị cố định tại chỗ không thể nhúc nhích, ngay tại một giây kế tiếp, bỗng có một vật gì đó mang theo sức mạnh uy vũ không thể xem thường xông vào bầu trời, giai đoạn sau lại bắt đầu lôi kéo, khiến cho mọi người không khỏi nâng ống tay áo lên che lại tầm mắt của mình.

Trong lòng Lăng Tuyệt Trần đột ngột phát ra hồi chuông báo động, theo bản năng khẽ nghiêng người, chỉ một lát sau đã không còn nghe thấy mấy tiếng động kia nữa, tốc độ kia giống như nó chưa từng xuất hiện qua vậy. Lăng Tuyệt Trần quay đầu lại, thì nhìn thấy một thanh Trường Kiếm toàn thân màu tím đang mang theo công kích bén nhọn nhanh chóng đánh tới, đùi phải lui về phía sau một bước, dùng sức đứng vững bằng mũi chân

https://thuviensach.vn

sau đó yên lặng nhìn Trường Kiếm từng bước từng bước ép sát, trên mặt vẫn bình tĩnh như cũ không chút thay đổi.

Đột nhiên tộc độ tấn công của Trường Kiếm tăng nhanh một cách mãnh liệt, không chút do dự đâm thẳng về phía Lăng Tuyệt Trần, Lăng Tuyệt Trần theo bản năng khẽ nghiêng người ngửa ra sau, Trường Kiếm lạnh lẽo, thân kiếm sắc bén bay sát qua ngay bên tai nàng, một vài sợi tóc cũng theo đó mà rơi xuống, chậm rãi rơi trên mặt đất. Tuyệt nhiên không đợi thân thể Lăng Tuyệt Trần kịp đứng ngay ngắn lại, Trường Kiếm lại một lần nữa quay về.

Sở Dạ Phong thấy vậy, nhíu chặt lông mày rõ ràng là rất lo lắng, buông tay xuống dọc theo thân người sau đó lặng lẽ nắm chặt tay lại cố gắng khắc chế ý muốn động thủ, bởi vì hắn nhận được ánh mắt của Lăng Tuyệt Trần, không cho phép hắn nhúng tay.

Lăng Tuyệt Trần cũng không quay đầu lại, hai tay mở rộng ra, vẫn là hai dải lụa dài tiếp tục xuất hiện bay lượn trên không trung, hơn nữa còn có thể chính xác bay về phía Trường Kiếm sau đó quấn quanh nó. Nhưng mọi chuyện cũng không thuận lợi như vậy, Trường Kiếm bỗng nhiên cũng trở nên mềm mại khác thường giống như dải tơ lụa kia, cư nhiên còn khiến người ta có cảm giác giống như đang chơi đùa với cái dải lụa dài kia vậy. Đột nhiên, Trường Kiếm màu tím nhanh chóng cắt ngang dải lụa, chỉ trong nháy mắt dải lụa dài liền bị chia năm xẻ bảy, theo gió mà bay.

Khóe môi Lăng Tuyệt Trần hơi cong lên, chậm rãi nâng tay phải lên, lòng bàn tay hướng ra phía ngoài, trong nháy mắt Huyền Khí màu tím đậm đã tụ thành một xoáy nước, ngay sau đó nhanh chóng đánh úp về phía Trường Kiếm màu tím. Trường Kiếm cũng không dám chơi đùa nữa lập tức phát ra một tiếng ‘ vút ’ rất nhỏ, lúc này mũi kiếm và Huyền Khí có vẻ đang đối chọi gay gắt.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng cả hai chạm vào nhau, bởi vì sức mạnh của hai bên rất mạnh mẽ, cho nên Huyền khí không ngừng tỏa ra bên ngoài, bao vây Lăng Tuyệt Trần và Tử Kiếm chặt chẽ ở bên trong. Có vẻ như Tử Kiếm vẫn không ngừng tăng cường đối kháng với Huyền khí, thân kiếm của Tử Kiếm dường như cũng đã bắt đầu hơi run rẩy.

Tốt, chính là giờ khắc này!

Lăng Tuyệt Trần cắn răng, khóe mắt kiêu ngạo nhếch lên đầy vui vẻ, tay phải hơi chuyển, lập tức đã nắm chặt thanh kiếm kia ở trong tay mình, Minh Diễm Kiếm Cương! Thân kiếm bị ngọn lửa màu đỏ bao vây, dường như còn phát ra âm thành xèo xèo, Lăng Tuyệt Trân giơ kiếm quét ngang qua vị trí Tử Kiếm đang dùng sức ngăn cản Huyền Khí, chỉ thấy một thanh Kiếm Khí khác hiện lên từ trước ngực nàng tạo thành hình cung sau đó tấn công về phía Tử Kiếm.

Sở Dạ Phong, Hỏa Kỳ Lân, Ngân Nhược và Tiểu Bạch thấy vậy, cũng không khỏi liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần với ánh mắt giống như nhìn ‘ quái vật ’, nàng cư nhiên thăng cấp đến Thất Tinh Kiếm Thần! Từ nay về sau, Thương Khung đại lục cũng không thể tiếp tục tồn tại lời đồn: Huyền khí và Kiếm khí không thể song tu nữa rồi.

Chỉ thấy Kiếm Khí màu tím kia và Huyền khí màu tím hợp nhất với nhau, phối hợp ăn ý không chê vào đâu được, cùng nhau quấn quít tại một chỗ, đánh úp về phía Tử Kiếm. Tử Kiếm ngăn cản Huyền khí đã phải cố gắng hết sức rồi, hiện tại lại có thêm Kiếm Khí gia nhập, nó càng lộ vẻ lực bất tòng tâm, thân kiếm bắt đầu dao động mãnh liệt, cho đến lúc cuối cùng một tiếng ‘ keng ’ vang lên , rơi trên mặt đất, cắm sâu xuống mặt đất ba phần, thân kiếm vẫn còn tiếp tục dao động nhè nhẹ.

Tay phải một lần nữa hơi chuyển, thanh Trường Kiếm kia đã biến mất. Đột nhiên, Tử Kiếm lại bay lên giữa không trung một lần nữa, sau đó lắc

https://thuviensach.vn

mình chuyển động một cái, chuôi kiếm đã bị giữ chặt trong tay Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt Trần nhếch miệng cười nhạt, thanh kiếm này quả thật rất hợp tay, nàng thích!

Trên chuôi kiếm có một viên thủy tinh màu tím lóe sáng, sau đó hóa thành một dải ánh sáng âm u chui vào cổ tay Lăng Tuyệt Trần, chỉ thấy trên cổ tay nàng lập tức xuất hiện một ấn ký hình thanh kiếm màu tím.

"Không ngờ nó lại có thể nhận muội làm chủ nhân!" Sở Dạ Phong có chút bật cười lắc lắc đầu, trong lời nói cũng hiện lên một tia hứng thú.

Lăng Tuyệt Trần lơ đễnh nhún nhún vai: "Nếu không giao lại cho huynh cũng rất tốt!"

Nếu không giao lại cho huynh cũng rất tốt!

Nàng ngược lại còn có thế nói nhẹ nhõm như thế, người tu luyện Huyền Khí lại còn có thể tu luyện Kiếm Khí đã là vạn năm khó gặp rồi, cho dù nàng giao cho hắn cũng không thể dùng được nha.

"Khụ khụ, vậy thì đi thôi, nếu không bọn họ phải chờ đợi sẽ rất sốt ruột !" Không được tự nhiên đưa tay vuốt vuốt mái tóc dài, hai tay chắp ở sau lưng nhanh chóng đi về phía trước.

Lăng Tuyệt Trần bĩu bĩu môi, cổ tay chuyển một cái, Tử Kiếm đã biến mất không thấy tăm hơi.

Nhưng mà, ba nam thú ở phía sau, không hẹn mà cùng nhìn nhau, có lo lắng, có bất đắc dĩ, đương nhiên cũng có một Hỏa Kỳ Lân hưng phấn không thôi, hắn vươn tay ôm chặt cánh tay của Ngân Nhược, lôi kéo Ngân Nhược mặt ủ mày chau đi theo, sau đó bóng dáng nhanh chóng biến mất, Tiểu Bạch muốn đưa tay ra cản lại đang muốn nói điều gì đó, nhưng khi

https://thuviensach.vn

nhìn thấy bóng lưng một nam một nữa ở trước mặt, hắn nhất thời cảm giác mình có chút dư thừa. Quay người lại, thấy Ngân Nhược và Hỏa Kỳ Lân đang cùng nhau trở lại chỗ bí mật tu hành thuộc về ma thú bọn họ.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Bóng Đen Thần Bí

Vụ Lâm vốn là nơi râm mát, lúc này từng cơn gió lạnh thổi qua, lại càng làm tăng thêm cảm giác âm u. Hai đại Ma Thú cũng đã rời khỏi chỗ sâu nhất trong Vụ Lâm cùng lập khế ước với con người, lúc này Ma Khải Vụ Lâm dường như có chút hỗn loạn, thỉnh thoảng còn có thể nghe thấy tiếng các ma thú xung đột đánh nhau. Từ hôm nay trở đi, không chỉ có Ma Khải Vụ Lâm rối loạn, đoán chừng cả thiên hạ cũng đã muốn đại loạn rồi !

"Nàng ta muốn rời khỏi Thâm Thủy Thần Đàn, nhất định phải đi qua nơi này!" Sắc mặt của cô gái hiện lên sự độc ác nham hiểm không hề che dấu, nàng cũng không cần phải ngụy trang nữa.

Bóng lưng màu đen cũng không hề kinh ngạc, giống như tất cả những chuyện này đều đã nắm chắc trong lòng bàn tay, ngay sau đó liền nghe thấy giọng nói không chút tình cảm truyền tới: "Chỉ cần bọn họ còn mạng để ra ngoài!" Giọng nói bình thản không gợn sóng, giống như không liên quan tới hắn, ánh mắt lóe lên tia sáng, nhưng vẫn nhìn thật sâu về phía sương mù ở xa xa.

"Này, lần trước ta nhắc tới chuyện kia ••••••" cô gái khẽ cắn môi, nhưng vẫn dứt khoát ngẩng đầu, ánh mắt kiên định nhìn bóng lưng của nam tử.

Nam tử lãnh khốc (vừa lạnh lùng vừa tàn ác) cong khóe môi lên "Yên tâm đi, chỉ cần diệt trừ được Lăng Tuyệt Trần, bất kể là quyền hay là tiền, Nguyệt Ma đại nhân đều sẽ không bạc đãi ngươi!" Dám cùng bọn họ nói điều kiện, dũng khí của cô gái này quả thật cũng không hề bình thường.

https://thuviensach.vn

Hơi cau mày lại, mỗi khi nghĩ tới Lăng Tuyệt Trần thì hai mắt của cô gái lại tràn đầy căm hận: "Không biết Nguyệt Ma đại nhân vì sao phải dồn nàng ta vào chỗ chết?" Mặc dù giọng điệu của cô gái này lơ đễnh giống như không quan tâm, nhưng mà dưới đáy mắt lại hiện lên vài tia âm thầm đắc ý.

"Ngươi hỏi quá nhiều rồi, nên nhớ rõ ngươi chỉ cần làm tốt việc của chính mình là đủ rồi, không phải chuyện của mình thì đừng hỏi nhiều!" Nghe thấy trong lời nói của cô ta có chút chất vấn, nam tử liền không vui hạ tầm mắt xuống, nữ nhân này, đúng là lòng tham không đáy!

Gió lạnh thổi qua, khiến cho cô gái kia không khỏi xoa xoa cánh tay của mình, người đàn ông này thật là lạnh lùng! Trong lòng cô gái âm thầm cảm thán một câu.

"Ngươi và chúng ta chẳng qua cũng chỉ là hợp tác với nhau mà thôi!" Giọng nói lạnh lẽo của nam tử truyền tới một lần nữa, giống như có thể nghe thấy ý nghĩ trong lòng cô gái kia, chậm rãi nhìn sâu vào mắt cô ta, ánh mắt sắc bén của hắn dường như có thể nhìn thấu tâm tư của cô ta.

Sắc mặt cô gái có chút lúng túng hơi cong môi lên, ánh mắt kia có thể nhìn thấu tâm tư người khác như vậy thật khiến cho cô gái có chút chột dạ: "Vậy cũng được, ta đi trước, có chuyện gì thì tìm ta!" Nói xong liền xoay người rời đi.

Nam tử vẫn đứng nguyên tại chỗ, cho đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng của cô gái kia nữa thì ánh mắt mới trở nên nhu hòa hơn, gió lướt nhẹ qua gương mặt của hắn, một vài sợi tóc tung bay trong gió, giống như tâm tư của chủ nhân nó, cũng hỗn loạn như vậy nhưng mãi mãi vẫn bị dẫn dắt. Kéo ống tay áo lên lộ ra cánh tay trắng nõn thon dài tựa như tay của nữ nhân, tay kia khẽ vuốt ve vết thương ở trên cánh tay, lúc này ánh mắt lạnh lùng không tự chủ được mà lấy nhiễm vài tia nhu tình.

https://thuviensach.vn

Hiện tại làm nhiều việc như vậy, là vì nàng hay là vì bản thân ích kỷ, chỉ là nếu như đã nhận định rõ mục đích rồi, vậy vì sao vẫn còn không ngừng hãm vào sâu hơn. Mấy chục vạn năm cô độc, mấy chục vạn năm chờ đợi, có lẽ chỉ trong nháy mắt cũng sẽ bị nhấn chìm. Xin lỗi, hắn không chỉ là hắn, phải chịu thương tổn phải ghi hận, mới có về sau! Ngay từ lúc bắt đầu, hắn cũng đã không có quyền lựa chọn!

Khẽ thở dài một tiếng, vung tay lên xoay người rời đi, sau đó trên nền đất trống lập tức xuất hiện hàng loạt những cái bóng hình người màu đen, đứng ở ngay bên cạnh bọn họ cũng không hề nghe thấy bất cứ thanh âm nào, ngay cả tiếng hố hấp cơ bản nhất và tiếng tim đập cũng không có. Yên tĩnh đến mức làm cho đáy lòng người ta sinh ra hoảng sợ.

Lăng Tuyệt Trần sánh bước đi bên cạnh Sở Dạ Phong, có lẽ bởi vì một màn mập mờ lúc ở Thâm Thủy Thần Đàn khiến cho hai người cũng tương đối im lặng. Một Sở Dạ Phong cao một mét tám, và một Lăng Tuyệt Trần cao một mét bảy mươi tư, cùng đứng chung tại một chỗ, nhìn theo bóng lưng của hai người cũng đã cảm thấy đây quả thật là do ông trời tác hợp.

Đột nhiên, một âm thanh như có như không, mơ hồ truyền vào thính giác của hai người, hai người không hẹn mà cùng dừng bước lại, liếc mắt nhìn nhau. Tinh thần cũng theo bản năng mà trở nên cảnh giác hơn. Nhưng mà yên lặng lắng nghe lại không phát hiện ra động tĩnh gì cả, Sở Dạ Phong khẽ cau mày, mới vừa rồi chắc chắn không phải là ảo giác, đây khẳng định là có nguy hiểm ở trong tối!

Nhắm mắt che đi tầm nhìn, hơi nghiêng người, tập trung lắng nghe, thị giác thường thường cũng sẽ đánh lừa người ta, ngay cả thính giác cũng chưa chắc có thể tin. Cho nên, giờ phút này điều duy nhất mà Lăng Tuyệt Trần có thể làm chính là dựa vào trực giác của mình, đánh cuộc một lần! Lăng Tuyệt Trần khẽ nhắm mắt, bắt đầu thả lỏng tinh thần, vầng sáng trong suốt từ trên trán nàng bắt đầu hiện lên thành lưới hình tròn khuếch tán ra xung quanh, nhưng vẫn không thu hoạch được kết quả gì cả.

https://thuviensach.vn

Lông mày nhíu chặt, nhanh chóng vung tay lên xuất ra một thanh ám tiễn sắc bén đánh úp về phương hướng không rõ ràng ở phía trước bằng một tốc độ kinh người không thể đỡ được. Cái này cũng tương tự như cái máy chiếu hình ở thời hiện đại có thể bắn ra tia sáng để tạo thành bóng người, ám tiễn từ từ hiện ra đâm thủng ngực rồi xuyên qua, nhưng mà cái ám tiễn vừa mới được Lăng Tuyệt Trần phóng ra lại không hề gây tổn thương tới hắn. Không phải là kỹ thuật của nàng không đủ tinh xảo, bởi vì thanh ám tiễn kia đã trúng ngay giữa ngực của hắn, nhưng khi xuyên qua ngực lại không hề có chút ảnh hưởng nào tới hắn, đây là cái gì!

Quái vật!

Sở Dạ Phong thấy vậy, chỉ có thể nghĩ đến từ này để hình dung cảnh trước mắt.

Bóng người? Lăng Tuyệt Trần nghi ngờ, cái này hình như tương tự với cái bóng của con người, là nhẫn thuật của Nhật Bản? Nhưng cũng không giống! Rốt cuộc là cái gì? Ngay cả nàng từ trước đến nay đã gặp qua vô số chuyện lạ, cũng không thể nghĩ ra đáp án.

Vung cánh tay lên, một cỗ Huyền Khí trong suốt dứt khoát đánh úp về phía cái bóng giống như bóng người vừa mới lộ ra thân hình, không thể không nói Sở Dạ Phong quả thật rất biết chọn thời điểm có lợi nhất, nói như vậy, đây chính là thời điểm phòng ngự của người đó ở mức yếu nhất, nhưng Sở Dạ Phong đã đánh giá thấp kẻ địch trước mắt.

Chỉ thấy ngay tại thời điểm Huyền Khí sắp chạm tới thì bóng người lập tức biến mất không thấy tăm hơi, Huyền Khí có uy lực mạnh mẽ chỉ trong nháy mắt đã đánh vào thân cây đại thụ, cây đại thụ kia lập tức bị chấn động sau đó nổ tung, thậm chí ngay cả một mảnh lá cây cũng không để lại. Nhưng mà bóng dáng kia ngay cả một sợi tóc cũng không bị tổn hao, giống như một loại ảo ảnh hão huyền một lần nữa đứng ngay tại chỗ cũ.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ đây thật sự chính là cái bóng?

Không, không thể nào như vậy, mặc dù cái thế giới này có bao nhiêu hư ảo đi chăng nữa, cũng không thể có chuyện hoang đường như vậy được, Lăng Tuyệt Trần chỉ có thể đưa ra phán đoán sơ bộ, đây là một loại môn học cấm không biết tên! Nếu không người đời cũng sẽ không thể không biết đến, thậm chí ngay cả ghi chép cũng không có!

"Như vậy đã chờ không kịp rồi sao?" Tiếng cười tàn bạo xé gió theo cái bóng hình người màu đen truyền đến, Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong không khỏi sinh ra một tia ghê tởm!

Đây chỉ là lễ ra mắt!

Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong nhìn nhau, trong lòng hai người đồng thời nảy sinh ra ý nghĩ như vậy.

Nhưng mà bọn họ nghĩ vậy cũng chính xác, chỉ là cũng không phải là lễ ra mắt, mà là ••••••

Giọng nói cứng rắn của cái bóng kia vừa dứt, phía sau hắn liền có một loạt bóng dáng hình người giống như cái bóng ban đầu lục tục xuất hiện, đứng chỉnh tề ở sau lưng người dẫn đầu.

"Các ngươi là người nào?" Sở Dạ Phong cau mày, sắc mặt không chút thay đổi lên tiếng hỏi, mặc dù trên mặt không chút gợn sóng không chút kinh sợ, nhưng mà ở trong đáy lòng đã nổi lên một hồi chuông báo động. Bạch giới sơ cấp như hắn cùng với Tử giới cao cấp như Lăng Tuyệt Trần cư nhiên đều không thể làm gì, loại năng lực thần bí này rốt cuộc là cái gì?

"Khà khà khà khà!" Cái bóng hình người ngẩng đầu cười lớn, hạ áo choàng màu đen xuống nhưng bên trong cũng chỉ trống không: "Các ngươi không cần biết!" Tiếng cười tàn ác vừa dứt, binh đoàn những cái bóng ở sau lưng liền bắt đầu hành động.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua là chỉ trong thời gian ngắn ngủi, những cái bóng kia đã bao vây chặt chẽ xung quanh hai người, rất có khí thế của những người cậy đông hiếp yếu. Coi như tất cả bóng dáng đồng loạt xông lên, đoán chừng cũng có thể đem hai người đè chết rồi.

Sở Dạ Phong xoạc chân ra, một chân vẽ vòng tròn, trên mặt đất lập tức xuất hiện ngọn lửa bùng cháy mãnh liệt đem hai người bảo vệ ở chính giữa, cách ngọn lửa còn có thể mơ hồ nhìn thấy cái bóng hình người màu đen ở bên ngoài đang nhìn chằm chằm hai người, đương nhiên là không thể nhìn thấy bọn họ đang ở chỗ nào rồi.

Cái bóng đó tồn tại giống như một người bình thường, phải làm sao mới có thể giải quyết nó đây? Tử Minh Hỏa cũng không thể chống đỡ được bao lâu nữa, tương đối tiêu hao năng lượng rất lớn!

"Làm vậy có tác dụng gì không? Không lẽ nhân vật truyền kỳ trên Thương Khung đại lục cũng chỉ có chút năng lực ấy thôi à, một chút năng lực như thế làm sao có thể chống lại Nguyệt Ma đại nhân đây!" Tên dẫn đầu những cái bóng hình người màu đen liều lĩnh cười to.

Cho dù tính tình Sở Dạ Phong có tốt hơn nữa, thì cũng không thể chịu đựng được sự cười nhạo của người khác, huống chi từ nhỏ hắn đã được gia tộc xem như báu vật, vung tay lên, lòng bàn tay hướng ra phía ngoài, một cột Băng Trụ nhanh chóng đánh úp về phía cái bóng hình người màu đen, hắn một chút cũng không quan tâm, thậm chí ngay cả tránh cũng không thèm tránh, mở rộng hai cánh tay, thoải mái nghênh đón cột Băng Trụ của Sở Dạ Phong.

Đang muốn tiếp tục ra tay, thì lại bị Lăng Tuyệt Trần ngăn lại, ánh mắt nghi ngờ liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần thoáng qua một chút lo lắng. Khóe môi Lăng Tuyệt Trần nhàn nhạt cong lên, mặc dù chỉ là một ánh mắt một nụ cười nhạt, nhưng lại khiến cho trong lòng đối phương không thể bình tĩnh được.

https://thuviensach.vn

Xoay người lại, nhu tình mới vừa hiện lập tức biến mất trong nháy mắt, giống như đó chỉ là ảo giác của đối phương, một tay xiết chặt các ngón tay xếp thành hình hoa lan: "Thuấn Di!" Điểm nhẹ mũi chân, tốc độ nhanh đến mức ngay cả mắt thường cũng nhìn không rõ bóng dáng của nàng. Bước chân di chuyển một cách kỳ quái vòng qua tầng tầng bao vây của người áo đen, trong nháy mắt nhân lúc người dẫn đầu vẫn còn đang kinh ngạc, một miếng vải màu đen đã nhanh chóng bao vây chặt chẽ xung quanh hắn.

"Đóng băng!"

Lăng Tuyệt Trần hô nhỏ một tiếng, chỉ thấy miếng vải màu đen kia vừa hạ xuống thì cái bóng hình người màu đen đã nhanh chóng dùng hết sức tránh thoát ra bên ngoài, nhưng một tầng nước đá đã dội xuống ngay lúc đó rồi nhanh chóng kết băng, cho đến khi khối băng đông cứng như tảng đá, lúc này mới tỏa ra khí lạnh."Băng phong ngọc nát!" Ngón trỏ nhẹ nhàng đặt ở giữa ấn đường, một vật thể hình cầu vỗ vỗ cái cánh nhỏ màu trắng của mình, hưng phấn gật đầu, vung gậy thần ở trong tay lên mỉm cười: "Vỡ!" Sau đó lập tức nhìn thấy từng khối từng khối băng vỡ vụn ra, rơi xuống trên mặt đất rồi biến mất không để lại một chút dấu vết, ngay cả cái bóng hình người màu đen ở bên trong miếng vải màu đen cũng theo đó mà cùng nhau biến mất.

Khóe môi hài lòng cong lên, vỗ vỗ tay, thân hình hơi di chuyển, mọi người ngay cả vạt áo của nàng còn chưa kịp nhìn rõ, thì nàng đã đứng ở bên cạnh Sở Dạ Phong.

"Nàng thật thông minh!" Sở Dạ Phong bật cười lắc đầu, nhìn Lăng Tuyệt Trần đắc ý hất đầu, không nhịn được giơ tay lên chạm nhẹ vào mi tâm của nàng. Thật ra thì, hắn làm sao lại sẽ không biết cách làm của nàng chứ, nhưng làm như vậy cũng không phải là kế hoạch lâu dài, tiêu hao Huyền Khí của bản thân còn chưa nói tới, cũng không thể đối mặt với

https://thuviensach.vn

nhiều cái bóng hình người như vậy lại một chọi một, đóng băng từng cái rồi để cho nó vỡ tan tành.

"Đó là đương nhiên rồi !" Trên mặt Lăng Tuyệt Trần hiện lên nụ cười hiếm hoi, thật ra thì đây đều là làm ra vẻ mà thôi, chủ yếu chính là muốn hù dọa những người ở trước mắt. Nàng lần này thành công hoàn toàn là dựa vào việc ra tay bất ngờ, nếu không thật đúng là cũng không dám nắm chắc có mấy phần hiệu quả nữa.

Sở Dạ Phong bất đắc dĩ lắc đầu, mặc dù hắn thật sự vui mừng khi nhìn thấy nét mặt mới mẻ của nàng, nhưng dù sao thì hai người vẫn còn rất nguy hiểm: "Làm sao nàng lại biết được cách gọi Tiểu Tinh Linh?" Đã như vậy, hắn cũng nên phối hợp với nàng thật tốt thôi.

Lăng Tuyệt Trần nhàm chán buông tay xuống: "Sau khi quan sát Ngân Nhược gọi Tiểu Tinh Linh tới chữa thương cho huynh, ta liền học theo mà thôi." Giọng nói bình thản giống như kể lại một chuyện hiển nhiên, giống như nàng chính là một người có năng lực mạnh như vậy, đương nhiên, nàng quả thật rất mạnh!

Quả nhiên, những bóng đen khác không khỏi liếc trộm nhau, liên tưởng tới cái chết của người dẫn đầu bọn hắn.

"Ta vẫn còn một chút nghi ngờ, nhìn bọn họ không giống như là người của Thương Khung đại lục, vậy huynh nói thử xem bọn họ còn có thể là người ở đâu?" Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, nhưng mà trong lòng nàng quả thật đúng là có nghi ngờ này, dù sao thì nàng cũng là lần đầu đến cái nơi kỳ quái này, cho nên đối với nơi này vẫnchưa thật sự quen thuộc.

Sở Dạ Phong cau mày, hình như có chút khó hiểu liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Còn không phải chính là Quang Ảnh thần đảo hay sao, nơi đó cũng giống như một địa phương trong truyền thuyết vậy, chưa từng có ai đi qua!"

https://thuviensach.vn

"Quang Ảnh thần đảo?" Lăng Tuyệt Trần không hề chú ý ánh mắt khác thường của Sở Dạ Phong, tập trung suy nghĩ tới nửa câu sau.

Quang ảnh ••••••

Quang ảnh?

Quang ảnh!

Đúng rồi, chính là quang ảnh! (có lẽ ý chị ấy muốn nói tới là cái bóng phản chiếu dưới ánh nắng chăng?)

Lăng Tuyệt Trần lập tức nhếch lông mày lên mỉm cười vui vẻ, chỉ cần có thể phá bỏ ải này, chắc chắn sẽ có cơ hội, biện pháp là do con người nghĩ ra mà không phải sao?

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Mạng Treo Lơ Lửng, Nguy Hiểm Ngay Trên Đầu

Kỳ Kiếm Vũ và Kỳ Nhược Tuyết quả thật là tương đối giống như đang đi dạo, hai người này cũng xem như là may mắn nhất trong đoàn người, cả hai đều đã có khế ước thú của mình, lúc này cũng xem như là đã hoàn thành nhiệm vụ cho nên có vẻ giống như đang ra ngoài dạo chơi hơn, đương nhiên cũng chỉ là tùy ý đi dạo một chút mà thôi.

"Ca, huynh nói xem sao bọn họ đều chưa có ai trở về hết vậy!" Kỳ Nhược Tuyết ngắm nghía hoa cỏ màu xanh trong tay, giọng nói có chút oán trách truyền tới, buồn bực dậm chân, có trời mới biết nàng thật sự rất muốn rời khỏi cái địa phương quái quỷ này, lẽ ra ngay từ đầu đã không nên tới đây, vậy mà nàng còn bất chấp nguy hiểm tỷ võ với Lăng Tuyệt Trần, kết quả mặt mũi cũng bị ném đi luôn rồi.

Kỳ Kiếm Vũ hơi cau mày, ngồi trên một cây khô, tính tình giống như một đứa trẻ khẽ đung đưa hai chân, sắc mặt không chút hoảng sợ: "Huynh cũng không biết, nếu không chúng ta trở về trước đi, ra cửa chờ bọn họ!" Nói xong, ánh mắt có chút lo lắng nhìn về phía chỗ sâu bên trong Vụ Lâm.

Kỳ Nhược Tuyết liếc Kỳ Kiếm Vũ một cái, chỉ thấy mũi chân nàng điểm nhẹ một chút ngay lập tức bóng dáng đã bay tới ngồi bên cạnh Kỳ Kiếm Vũ, hai tay chống đỡ ở trên cây khô: "Nhưng mà, huynh biết hướng nào có thể đi ra ngoài được sao?" Nói xong liếc nhìn sương trắng dày đặc khắp bốn phía.

Kỳ Kiếm Vũ sững sờ: "A, cái này, đi tới đi lui rồi cũng sẽ ra được thôi! Ai bảo chỗ này lớn như vậy lại có nhiều sương mù, ngay đường cũng

https://thuviensach.vn

tìm không ra!"

Đúng vậy, đúng như mọi người suy nghĩ, hai người bọn họ bị lạc đường! Chỉ có điều, rõ ràng là bọn họ đều đã quên mất một chuyện, đó chính là Thú Huyễn Phi Mã!

"Khụ khụ khụ, chủ nhân, ngươi hình như đã quên mất ta!" Thú Huyễn Phi Mã đứng dưới tàng cây lười biếng lắc lắc đầu, có chút khinh thường hừ lạnh. Tại sao chủ nhân của hắn lại cứ cố tình là loại người kém thông minh như vậy chứ, hắn vốn dĩ chính là lớn lên ở Vụ Lâm, làm sao có thể lại không biết đường được chứ? Vậy mà chủ nhân lại quên mất hắn còn tự làm tổn hao tinh thần của chính mình nữa? Đây chính là tự chuốc lấy phiền phúc mà.

"Đúng rồi!" Kỳ Kiếm Vũ chợt tỉnh ngộ, từ trên thân cây nhảy xuống, một tay vỗ vỗ cổ của Thú Huyễn Phi Mã: "Tiểu Mã à, ngươi thật sự là không có sự hút, xem coi ngay cả ta cũng xem nhẹ không chú ý tới ngươi rồi, ngươi nói xem, tại sao ngươi lại không thông minh bằng Tiểu Bạch bên cạnh Lăng Tuyệt Trần như vậy chứ?" Nói xong còn lắc lắc đầu giống như cảm thấy rất đáng tiếc, thở dài bất đắc dĩ .

Khóe miệng Thú Huyễn Phi Mã kịch liệt co giật, Tiểu Mã? Đây chính là tên mới của hắn à? Không thông minh như Tiểu Bạch? Trời ạ, đây là chính bản thân chủ nhân kém thông minh mà thôi. Thói đời này liệu còn có chỗ nào cho ma thú bọn họ dung thân nữa đây, nhìn một chút thử xem, hiện tại ngay cả Hỏa Kỳ Lân cũng bị loài người thuần phục mất rồi.

Kỳ Nhược Tuyết nhảy xuống, đứng bên cạnh Thú Huyễn Phi Mã vỗ vỗ cổ của hắn: "Này Tiểu Mã, ngươi không phải là có thể bay ở trên trời sao? Ngươi dẫn chúng ta đi ra ngoài đi, chỗ này thật sự là rất khó chịu!" Nói xong, lôi kéo Kỳ Kiếm Vũ nhanh chóng ngồi lên lưng Thú Huyễn Phi Mã, vỗ vỗ mông ngựa: "Mau đi thôi!"

https://thuviensach.vn

Trên trán Thú Huyễn Phi Mã rơi xuống vài vạch đen, thật sự xem hắn là xe ngựa sao! Nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng vẫn vỗ cánh xuyên qua rừng cây rậm rạp chậm rãi bay lên bầu trời của Vụ Lâm. Khẽ nhắm mắt lại, hưởng thụ cảm giác vui sướng, đã mấy ngày liên tiếp không thấy ánh mặt trời rồi, đột nhiên, một loạt âm thanh Huyền Khí va chạm mơ hồ truyền vào trong lỗ tai hai người.

Nhất định là nàng!

Phản ứng đầu tiên của Kỳ Kiếm Vũ là nhanh chóng vỗ vào cổ của Thú Huyễn Phi Mã: "Nhanh nào, chúng ta qua đó nhìn một chút!" Hình như Thú Huyễn Phi Mã cũng cảm nhận được chủ nhân đang nôn nóng, không nhiều lời liền vỗ cánh quay đầu bay về phía phát ra thanh âm.

Nhưng mà, những bóng người màu đen kia căn bản cũng không để cho hai người phía Lăng Tuyệt Trần bất kỳ cơ hội nào, lập tức liếc mắt nhìn nhau, bóng dáng nhanh chóng di chuyển, mắt thường nhìn vào chỉ có thể thấy giống như hình ảnh của từng cái bóng lướt qua.

Lăng Tuyệt Trần thu lại ý cười trên mặt, coi như nàng có biện pháp cũng không có năng lực, trước mắt chỉ có thể cố gắng chống cự, cho dù là từng cái một, cũng phải kiên trì, nếu không sẽ đánh mất tính mạng của chính mình! Khẽ nhắm mắt lại, vểnh tai cố gắng phân biệt động tĩnh trong không khí.

Nàng nhớ có người đã từng nói qua, đôi mắt chính là nghi ngờ gây chết người!

Nếu không thể thấy rõ, vậy chỉ có thể dùng thính lực, tiếng gió luôn luôn không đổi, cho dù có dùng khinh công để che giấu tốt đến đâu, thì không khí cũng sẽ vì sự di chuyển mà lưu động qua lại, quan trọng là mình có thể nắm bắt được hay không mà thôi!

https://thuviensach.vn

Một tiếng ‘ xẹt ’ rất nhỏ vang lên, nhưng lại bị Lăng Tuyệt Trần nghe được rất chính xác, đột nhiên mở mắt ra, bước chân hỗn loạn không có trình tự đi qua đi lại, nhưng vừa đúng trốn vào chỗ tối phóng ra ám khí, ám khí lướt qua sát ngay bên người nàng, chỉ nghe thấy vài tiếng ‘ keng keng keng ’ truyền đến, năm miếng ám khí hình dạng giống như mảnh trăng khuyết chỉnh tề gim vào cây đại thụ ở sau lưng Lăng Tuyệt Trần.

Rất tốt!

Lăng Tuyệt Trần thầm kêu trong lòng, có chút kích động lại có chút lo lắng phập phồng, không nhịn được lập tức ra tay ngay lúc này, nhịp tim rối loạn không cách nào khống chế! Nàng đợi chính là giờ khắc này!

Một miếng vải đen đúng lúc bay nhanh qua giống như ảo ảnh nhanh chóng bao bọc xung quanh bóng người màu đen: "Đóng băng!" Đầu ngón tay điểm nhẹ: "Băng Phong Ngọc Nát!" Lời nói của nàng vừa dứt, những bóng người màu đen đang bị nàng khống chế cũng giống như người áo đen dẫn đầu, kinh ngạc nhận lấy một cái chết không rõ ràng, hồn bay phách tán.

Sở Dạ Phong cũng là người thông minh, nhìn cách làm của Lăng Tuyệt Trần đương nhiên hắn cũng nhanh chóng hiểu được điểm mấu chốt, vung tay lên, nắm chặt bộ y phục màu đỏ như lửa ở trong tay, điểm nhẹ mũi chân, chỉ kịp nhìn thấy bóng dáng màu đỏ như lửa giống như sao băng lướt qua chỉ lưu lại hình ảnh mờ nhạt của một cái đuôi nhỏ, xuyên qua giữa bóng người màu đen, bộ y phục lập tức vây quanh một bóng người màu đen: "Đóng băng!" Ngay sau đó đưa ngón tay dính vết máu của Lăng Tuyệt Trần lên vẽ kết ấn: "Băng Phong Ngọc nát!" Chỉ trong nháy mắt hắn đã chế ngự được bóng người màu đen ngay cả một sợi tóc cũng không hề lưu lại!

Hai người nhanh chóng xuyên qua, chỉ là dù sao thì công lực cũng không phải là vô hạn, huống chi kêu gọi tinh linh phải tiến tốn rất nhiền Huyền Khí, nhưng mà lại phải đối phó với rất nhiều bóng người màu đen. Hai người bắt đầu cảm thấy có chút ứng phó không nổi nữa rồi ! Quả thật là

https://thuviensach.vn

yếu không thể địch lại mạnh mà, trên trán hai người không khỏi toát mồ hôi hột, chỉ là hai người đều rất giỏi che giấu tâm trạng của mình, trên mặt vẫn không chút thay đổi vẫn là vẻ mặt nhẹ nhàng bâng quơ.

Nhìn thấy hai người bọn họ đánh đâu thắng đó không gì cản nổi lại nhìn về phía đồng bọn của mình đều đã bị hai người kia giết chết một cách tàn nhẫn, tất cả bóng người màu đen còn lại đều có chút sợ hãi, sau đó cùng nhau giơ đao lên, cùng lúc xông về phía Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong. Lúc này tất cả bọn họ đều là hành động theo bản năng bộc phát, cho nên hai người chuẩn bị phải đối mặt với nguy hiểm, nguy hiểm này so với vừa rồi không biết là đã tăng lên gấp bao nhiêu lần.

Nhìn thấy sát ý nồng đậm trong ánh mắt của những tên còn lại, Sở Dạ Phong hơi cau mày xoay người lại, ánh mắt thâm tình liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần không có chút sợ hãi đang đứng ngay bên cạnh mình, khóe miệng hơi cong lên, thật ra thì nếu như có thể cùng nàng chết chung một chỗ cũng rất tốt, hi vọng kiếp sau có thể không phải mệt mỏi như bây giờ nữa.

Dứt lời, Lăng Tuyệt Trần cũng không gọi tinh linh nữa, một tay nắm chặt Tử Kiếm giơ cao mũi kiếm lên trời: "Liệt Diễm Tử Cương!" Nói xong, thân kiếm của Tử Kiếm khẽ lắc lư, chỉ thấy thân kiếm màu tím nhanh chóng sáng lên, ngay lập tức, tất cả ánh sáng trong Vụ Lâm lấy tốc độc sét đánh mắt thường không thể thấy được nhanh chóng tập hợp về phía Tử Kiếm, cho đến khi thân kiếm mãnh liệt phát ra ánh sáng, trở thành điểm tập trung ánh sáng duy nhất ở cái nơi không có ánh sáng mặt trời chiếu tới vốn đã trở thành một địa phương âm u tịch mịnh.

Ánh sáng chói mắt chiếu tới khiến cho những bóng người màu đen ở xung quanh Lăng Tuyệt Trần theo bản năng giơ tay lên ngăn cản thứ ánh sáng chói mắt này, nhưng lại không thể làm gì được chỉ có thể dần dần tan biến!

https://thuviensach.vn

"Muốn mạng của ta sao? Trước giờ ta chưa từng để người khác chiếm tiện nghi đâu!" Khóe môi Lăng Tuyệt Trần lạnh nhạt nhếch lên, đôi mắt bỗng chốc trở nên khát máu, chỉ trừ kiếp trước từng có người phản bội khiến cho nàng thất vọng buông xuôi mọi nỗ lực, thế nhưng, từ nay về sau, sẽ không còn ai có thể kiếm lợi ích từ trên người nàng được nữa! Xoay người nhìn Sở Dạ Phong, lần đầu tiên trong đời nàng nở nụ cười với người con trai khác: "Muốn giết thì liền ra tay thật thoải mái đi, giết một người coi như làm đệm lưng, giết một đôi coi như được lợi một người!" Muốn dùng phương pháp này nàng đã phải tập hợp hết toàn bộ Huyền Khí trong cơ thể, nhưng đây cũng không phải là biện pháp lâu dài, nếu không, coi như không bị những bóng người màu đen này giết chết, thì cũng là kiệt sức mà chết!

"Tốt, ta thích nhất là khi dễ người yếu!" Khóe môi Sở Dạ Phong tà mị nhếch lên, ở trong mắt của hắn, những người ở trước mắt trừ tốc độ cùng với ẩn nấp ra, thì đều là kẻ vô dụng! Lần đầu tiên hắn cảm thấy, thì ra dùng người luyện kiếm cũng không tệ, đương nhiên, điều kiện tiên quyết chính là phải có một thanh vũ khí lợi hại.

Thật ra thì Sở Dạ Phong nghĩ vậy cũng hợp lý, nếu như không phải là có thanh Tử Kiếm kia ở trong tay, Lăng Tuyệt Trần căn bản cũng không thể sử chiêu thức ‘ Liệt Diễm Tử Cương ’.

Người yếu?

Nghe vậy khóe miệng của bóng người màu đen lập tức co giật, bọn họ đều là thủ hạ của Nguyệt Ma đại nhân hơn nữa còn là đội quân tinh anh, làm sao có thể dùng một câu người yếu để hình dung chứ! Nếu đã xem thường bọn họ như thế, vậy thì hãy để cho hắn biết một chút, cái gì mới gọi là người yếu! Vì vậy bọn họ đều rất giận dữ đồng loạt giơ đao kiếm trong tay lên, cực kỳ liều mạng, đồng loạt xông lên.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Lăng Tuyệt Trần lo lắng cau mày lại, thì hai người đã được một kết giới màu vàng bảo vệ xung quanh, bóng người màu đen lập tức bị ngăn cản ở bên ngoài! Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong quay đầu lại nhìn về phía sau, nhưng chỉ thấy Tiểu Bạch, Hỏa Kỳ Lân và Ngân Nhược, ba con Ma Thú đang ngồi xếp bằng thành hình tam giác lòng bàn tay chạm vào vào nhau, kết giới chính là từ trên người bọn họ chậm rãi hình thành, đem hai người bảo vệ ở bên trong kết giới. Sở Dạ Phong cau mày, mặc dù hiểu rõ bọn họ chỉ là nôn nóng muốn bảo vệ chủ nhân, nhưng mà như vậy căn bản cũng không thể duy trì được bao lâu, thậm chí còn có thể phá hủy tu vi cả đời của bọn họ.

"Lăng Tuyệt Trần!"

"Sở đại ca!"

Kỳ Kiếm Vũ và Kỳ Nhược Tuyết nhìn thoáng xuống mặt đất, lập tức nhìn thấy một màn mạo hiểm kia, hai người không khỏi đồng thời kêu lên.

Bởi vì thể lực đã có chút cạn kiệt Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong chỉ có thể kinh ngạc quay đầu lại, hai người liếc mắt nhìn nhau, lần đầu tiên hiểu được cảm giác vui sướng trong lúc tuyệt đường gặp được may mắn. Nâng ống tay áo lên, nhẹ nhàng lau mồ hôi trên trán, khóe miệng hơi cong lên.

Sở Dạ Phong nhanh chóng kéo cổ tay Lăng Tuyệt Trần, ôm nàng vào trong lồng ngực, một chân đạp lên thân cây khô ở sau lưng, bóng dáng màu đỏ như lửa lập tức biến mất ngay trước mắt mọi người. Ba Ma Thú cùng lúc thu tay lại, sau đó cũng theo Sở Dạ Phong phi thân rời đi.

Lăng Tuyệt Trần sững sờ nhìn chiếc cằm thon gọn của Sở Dạ Phong, có người đã từng nói lúc nam nhân nghiêm túc là lúc có sức quyến rũ nhất, đúng là như vậy nha! Ngoại trừ mùi mồ hôi bay nhẹ trong không khí, nàng mơ hồ còn có thể ngửi thấy được một cỗ hơi thở của đàn ông, mặc dù mồ

https://thuviensach.vn

hôi còn đang chảy, nhưng mà mùi vị chỉ dành riêng phái nam này vẫn cứ ngang ngược chiếm cứ toàn bộ khứu giác của nàng.

Lần này, nàng không ngờ được bản thân lại có thể nảy sinh cảm giác an toàn từ cái nơi dị thế này, có lẽ cũng là vì nam tử ở trước mắt luôn che chở nàng ở trong ngực.

Cho đến khi mũi chân đã chạm xuống đất, Lăng Tuyệt Trần mới hồi hồn, có chút ngượng ngùng rời khỏi lồng ngực của hắn, Sở Dạ Phong nhìn lồng ngực trống rỗng nhất thời cảm thấy có chút mất mát, cúi đầu cảm thấy có chút lúng túng hắn không thể làm gì khác hơn là hậm hực sờ sờ mũi.

"Đây đều là loại người gì vậy?" Kỳ Kiếm Vũ nhìn một màn trước mắt sau đó nhanh chóng bổ nhào về phía trước nhưng lại bắt không được bóng người màu đen kia, lập tức có chút khiếp sợ không thôi.

Hai mắt của Kỳ Nhược Tuyết lập tức trợn to, nhìn hai người này so với người bình thường chính là một trời một vực, hơi kinh ngạc, sau đó nàng mới bất giác nghe thấy lời nói của Kỳ Kiếm Vũ, lúc này mới có chút phản ứng, xoay người nhìn bóng đen đang nhanh chóng tấn công về phía nàng, không khỏi lui về sau hai bước: "Đúng vậy, Sở đại ca, hai người làm thế nào lại trêu chọc trúng thứ người như thế này chứ?"

Sở Dạ Phong nhún nhún vai, khóe mắt tà mị nhếch lên: "Ta cũng không biết, là bọn họ tự tìm tới!" Giọng nói nhẹ nhàng bâng quơ, hắn cũng không muốn nói nhiều, trước đó Dạ Minh của Nguyệt Ma thần giáo từng xuất hiện, đã trở thành chuyện lớn trong học viện, nếu như tiếp tục để lộ ra việc trong Nguyệt Ma thần giáo còn có sát thủ lợi hại như vậy tồn tại, sẽ chỉ càng khiến cho mọi chuyện không thể vãn hồi được nữa!

"Đừng nới nữa ahhh... Kỳ Kiếm Vũ, Kỳ Nhược Tuyết, các ngươi mau dùng Ẩn Quang Khốn!" Lăng Tuyệt Trần vội vàng lên tiếng nhắc nhở, bởi

https://thuviensach.vn

vì bọn Tiểu Bạch đang ra sức ngăn cản ở trước mặt đã sắp không chống đỡ nổi nữa rồi.

Ẩn Quang Khốn?

Sở Dạ Phong lúc đầu còn có chút nghi ngờ nhưng đến giờ phút này coi như đã hiểu, bóng người có thể tồn tại, chính là bởi vì có ánh sáng ••••••

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Nguy Hiểm Mới Được Giải Trừ, Lại Gặp Phải Nội Lực Cắn Trả

Kỳ Kiếm Vũ cũng không suy nghĩ nhiều, còn Kỳ Nhược Tuyết thì ánh mắt hơi chùng xuống khẽ cắn môi, suy cho cùng thì đó chỉ là vấn đề riêng của hai người bọn họ, thế nhưng lúc này cũng không nên đứng ngoài khoanh tay nhìn bọn họ lâm vào cảnh nguy hiểm, Kỳ Kiếm Vũ và Kỳ Nhược Tuyết liếc mắt nhìn nhau, sau đó cả hai cùng đưa ngón tay lên trước ngực vẽ ra kết ấn: "Ẩn Quang Khốn!" Theo lời hai người vừa dứt, bóng tối từ trên người họ liền chậm rãi thoát ra bên ngoài, cho đến khi toàn bộ phạm vi tầm nhìn đã không còn thấy bất kỳ tia sáng nào le lói nữa.

Mở mắt ra, hai người triển khai pháp thuật - Kỳ Kiếm Vũ và Kỳ Nhược Tuyết có chút kinh ngạc liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần ở bên cạnh: "Làm theo lời ngươi như vậy không phải sẽ chỉ làm cho bọn họ ở trong bóng tối càng thêm có lợi giống như cá gặp nước hay sao?" Kỳ Nhược Tuyết cau mày giọng nói tỏ vẻ nghi ngờ, lại xoay người nhìn về phía Sở Dạ Phong vẫn không nói một lời nhưng khóe miệng hắn lại đang cong lên, trong mắt nàng tràn ngập nghi ngờ thật sự không thể hiểu nổi.

Sở Dạ Phong cũng không đáp lại, hai tay chắp lại, sau đó hướng lòng bàn tay ra bên ngoài xoay nhẹ cổ tay lại: "Tử Minh Hỏa!" Ngọn lửa màu đỏ tím từ lòng bàn tay hắn cháy bừng lên, lập tức từ từ bay về phía trước một khoảng rất xa, thiêu đốt những bóng người màu đen đang giãy giụa không ngừng ở trong bóng tối. Lúc này, hắn mới hài lòng nhếch miệng lên, có thể nói Tử Minh Hỏa chính là ngọn lửa bất diệt từ Địa Ngục, cứ từ từ hưởng thụ thật tốt sự thiêu đốt mãnh liệt của ngọn lửa này trước khi chết đi!

https://thuviensach.vn

"Bóng là do ánh sáng tạo ra, phải có ánh sáng thì bóng mới tồn tại được, không có bóng thì cũng không có cái gọi là ánh sáng, không có ánh sáng thì cũng không có cái gọi là bóng!" Nhìn thấy Kỳ Nhược Tuyết cũng không hề nhân cơ hội này để ra tay hãm hại mình, bỗng nhiên Lăng Tuyệt Trần cũng không còn cảm thấy nàng ta đáng ghét nữa, dù sao thì lần này cũng xem như nàng ta đã cứu nàng một mạng!

"Vậy mới vừa rồi lúc nàng sử dụng Liệt Diễm Tử Cương là chuyện gì đã xảy ra?" Sở Dạ Phong nhíu mày nói ra nghi ngờ trong lòng, hắn thật sự không nghĩ ra được đáp án, phải có ánh sáng mới có bóng, vậy vì sao Liệt Diễm Tử Cương cũng có thể làm cho bọn họ biến mất.

Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, xem ra về mặt kiến thức thì hiện đại vẫn tốt hơn rất nhiều so với thời cổ đại: "Ở nơi có ánh sáng cũng không nhất định sẽ có bóng, có lúc ánh sáng cũng sẽ làm cho bóng hoàn toàn biến mất, khi mà ở nơi đó xung quanh đều là ánh sáng với cường độ mạnh thì sẽ không có bất kỳ vật gì có thể tồn tại được lúc đó lấy đâu ra phản xạ mà đòi có bóng!"

Sở Dạ Phong nghe vậy, liền hiểu rõ vấn đề lập tức gật đầu, khó trách, mới vừa rồi lúc Lăng Tuyệt Trần đang thi triển Liệt Diễm Tử Cương hắn lại cảm thấy chói mắt như vậy, thậm chí còn không thể nhìn thấy bất kỳ đồ vật nào ở xung quanh, tất cả đều là một mảnh trắng xóa.

"Vấn đề này và chuyện những bóng người màu đen có quan hệ gì với nhau sao?" Kỳ Nhược Tuyết nghiêng đầu, nàng chưa từng thấy qua chuyện này cho nên đương nhiên cũng không hiểu được nguyên do trong đó.

Lăng Tuyệt Trần mím môi, lần đầu tiên có tâm tình thoải mái kiên nhẫn giải thích cho họ hiểu, dù sao thì Nguyệt Ma giáo cũng có thể xem như là kẻ thù chung của mọi người: "Huyền Khí và binh khí của chúng ta đều không thể làm cho bọn họ bị thương, đây chính là bóng người trong truyền thuyết!"

https://thuviensach.vn

Bóng người? Kỳ Nhược Tuyết và Kỳ Kiếm Vũ không hiểu liếc mắt nhìn nhau, đây chính là một từ ngữ rất mới mẻ nha.

"Đúng vậy, chính là ‘ Túc Ảnh Sát ’ trong lời đồn!" Sở Dạ Phong trầm mặc lên tiếng, một tay chống cằm suy nghĩ, hắn thật sự rất nghi ngờ, rốt cuộc đây là loại người gì, Nguyệt Ma thật sự lợi hại giống như trong lời đồn sao?

Túc Ảnh Sát!

Sắc mặt Kỳ Kiếm Vũ và Kỳ Nhược Tuyết lập tức thay đổi, trở nên cực kỳ tái nhợt.

Thiên hạ này ai mà không biết ai mà không hiểu, Túc Ảnh Sát chính là một sự tồn tại thần bí nhất trong Nguyệt Ma giáo, thật không ngờ hôm nay lại có thể đụng phải bọn họ, lại còn có thể ra tay khiến cho bọn họ không một ai sống sót, khiến cho Nguyệt Ma giáo tổn thất nặng nề, xem ra, về sau cũng không thể tiếp tục bình yên được nữa rồi.

Khóe miệng hơi run rẩy, một mùi vị ngai ngái truyền đến, sau một tiếng ‘ Ọe ’ nàng liền khạc ra một ngụm máu tươi: "Khụ khụ khụ ••••••" một tay ôm chặt phía trên đan điền của mình, bên trong cơ thể hai luồng khí nóng lạnh đang va chạm dữ dội, nhưng mà, hai luồng khí này sau khi lần lượt va chạm vào nhau, đều đang chậm rãi thu nhỏ lại.

"Tuyệt Trần, sao vậy?" Sở Dạ Phong vừa quay đầu lại thì nhìn thấy một màn này, vội vàng đưa tay ra đỡ lấy Lăng Tuyệt Trần đang đứng không vững, giọng nói nôn nóng cực kỳ lo lắng, mới vừa rồi nàng dùng nhiều chân khí như vậy, lẽ nào hiện tại thật sự chống đỡ không nổi nữa rồi.

Cảm nhận được sự thay đổi này, hai mắt Lăng Tuyệt Trần đột nhiên trợn to, Huyền Khí trong cơ thể nàng, thế nhưng lại đang dần biến mất! Không, tuyệt đối không thể! Nghĩ đến chuyện này, nàng vội vàng bất chấp tất cả, lập tức hất tay Sở Dạ Phong ra, từ trong ngực móc ra một bình sứ

https://thuviensach.vn

nhỏ, lấy ra hai viên thuốc nhỏ màu màu xanh lá cây, một ngụm liền ăn hết sau đó ngồi xếp bằng ngay tại chỗ, hai lòng bàn tay đè lên nhau để ở trước ngực, cắn chặt môi của mình, hết sức nhẫn nại cố gắng nuối xuống dị vật đang vướng ở cổ họng.

Kỳ Kiếm Vũ vung tay lên, bóng tối bao trùm bên cạnh bọn họ lập tức biến mất, ánh sáng từ từ khôi phục lại, không gian lại sáng ngời như lúc trước.

"Chủ nhân!" Ngân Nhược và Tiểu Bạch đồng thời kêu lên sau đó tiến lại gần nàng, nhưng lại bị Sở Dạ Phong ngăn lại.

"Các ngươi bình tĩnh một chút đi, Tuyệt Trần cần nghỉ ngơi chữa thương!" Sở Dạ Phong cau mày, trong lời nói hiện rõ ý tứ của hắn: nếu như hiện tại tiến lên quấy rầy nàng, nói không chừng sẽ khó giữ được tính mạng!

Tiểu Bạch và Ngân Nhược đều là người thông minh, nghe Sở Dạ Phong nhắc nhở, đương nhiên cũng có thể hiểu rõ đạo lý trong đó, cho nên hai người liền ngoan ngoãn yên lặng đứng ở một bên, chỉ là trong lòng vẫn rất nôn nóng, sự quan tâm lo lắng ở trong ánh mắt vẫn không hề giảm bớt.

Hỏa Kỳ Lân tiến lên, một tay kéo nhẹ ống tay áo của Sở Dạ Phong: "Chủ nhân, nàng thật sự sẽ không có chuyện gì chứ?" Nói xong, lo lắng nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần đang ngồi thiền.

Sở Dạ Phong gật đầu một cái, ánh mắt nghiêm nghị nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần: "Đúng vậy, nàng ấy mạnh mẽ như vậy, nhất định sẽ không có chuyện gì đâu!" Ánh mắt hắn đột nhiên trở nên mơ hồ không rõ, không biết là đang nói cho Hỏa Kỳ Lân nghe, hay là đang tự an ủi chính mình.

Mồ hôi trên trán Lăng Tuyệt Trần càng ngày càng nhiều, Huyền Khí ở vùng đan điền cùng càng lúc càng va chạm dữ dội hơn, Lăng Tuyệt Trần

https://thuviensach.vn

tiếp tục cắn chặt môi âm thầm tạo ra một luồng sức mạnh cố gắng khống chế hai luồng Huyền Khí này, không thể, nàng tuyệt đối không thể thất bại!

Tiểu Bạch thấy vậy, càng thêm khó kiềm chế tâm tình nóng nảy: "Không phải là vẫn còn pháo hoa để phát ra tín hiệu cầu cứu sao, mau gọi Yến Nam Hiên công tử tới đây đi!"

Một câu nói đủ thức tỉnh người trong mộng, lập tức tầm mắt của mọi người đều dừng lại ở trên người Tiểu Bạch, Kỳ Kiếm Vũ vội vàng lấy ra một vật gì đó nhìn gần giống như bút ngọc, đang chuẩn bị phát ra tín hiệu thì lại nghe thấy một tiếng vang thật lớn ở trên không trung, ngọn lửa màu tím đã được gửi đi, lúc này hắn mới phát hiện, hóa ra Sở Dạ Phong vẫn nhanh hơn hắn một bước, đã sớm phát ra pháo hoa tín hiệu rồi.

"Ta phải giúp chủ nhân chữa thương, nếu không tất cả tu vi của nàng đều sẽ đổ sông đổ biển!" Nhận được sự đồng ý ngầm của bổn mạng khế ước, Ngân Nhược đột nhiên lên tiếng, bởi vì hắn cảm thấy Huyền Khí ở vùng đan điền của chủ nhân đang từ từ yếu đi.

Nói xong, vén vạt áo lên, ngồi ở sau lưng Lăng Tuyệt Trần, hai tay nâng lên để ngang trước ngực lòng bàn tay khép lại, ngay sau đó hướng ra bên ngoài dán chặt vào sau lưng Lăng Tuyệt Trần, một luồng khí êm dịu mềm mại giống như làn nước chậm rãi tiến vào trong cơ thể Lăng Tuyệt Trần, bắt đầu từ phía sau lưng sau đó lần lượt tiến vào huyết quản của nàng, từng bước một lách qua hai luồng Huyền Khí màu lam và màu đỏ của nàng, thành công tiến vào bên trong đan điền.

Ngay tại thời điểm Ngân Nhược vừa mới thở phào một cái, vốn là hai luồng Huyền Khí đang va chạm đối kháng lẫn nhau, lúc này lại nhất trí đối ngoại lựa chọn công kích luồng chân khí trong suốt đang tự tiện xông vào. Ngân Nhược chỉ có thể lựa chọn tránh đi công khích, không thể lấy cứng đối cứng, nếu không hắn và chủ nhân sẽ cùng nhau nổ banh xác .

https://thuviensach.vn

Cho nên giờ phút này, bên trong đan điền của Lăng Tuyệt Trần, đã tạo thành ba luồng Chân Khí truy đuổi, công kích lẫn nhau không thể dung hợp lại. Cứ như vậy, người khó chịu nhất chính là Lăng Tuyệt Trần, ba luồng Huyền Khí không ngừng công kích, né tránh, cứ như vậy không ngừng va chạm vào đan điền của nàng một lần, hai lần…. Ngân Nhược gia nhập vào đã không thể trợ giúp nàng, ngược lại giờ phút này còn làm tăng thêm nguy hiểm cho nàng.

Lăng Tuyệt Trần cố gắng duy trì nhưng không có hiệu quả, một tiếng ‘ Ọe ’ vừa dứt, lại tiếp tục phun ra một ngụm máu tươi, mặt đất trống ở trước mặt nàng có một phần nhỏ đã bị nhiễm đỏ.

Sở Dạ Phong thấy vậy, hai hàng lông mày vốn đã nhíu chặt một chỗ lúc này lại càng nhướng cao hơn nữa, không để ý tới bùn bẩn ở trên mặt đất, vội vàng vén vạt áo lên cũng ngồi xếp bằng ở trước người Lăng Tuyệt Trần, lòng bàn tay hắn áp sát vào lòng bàn tay Lăng Tuyệt Trần, không ngừng truyền Huyền Khí của mình vào trong cơ thể nàng. Ngân Nhược thừa dịp có thêm Sở Dạ Phong gia nhập, lợi dụng sự chênh lệch giữa đẳng vội vàng đem chân khí của mình thoát ra ngoài.

Lúc này hai luồng Huyền khí lại không hề công kích ‘ đồng bạn ’ mới tới, bởi vì Huyền Khí Sở Dạ Phong đưa vào là cùng loại với Huyền Khí trong cơ thể Lăng Tuyệt Trần, Huyền Khí Hỏa Hệ và Huyền Khí Băng Hệ, bọn chúng chính là người một nhà cho nên mới không chủ động công kích lẫn nhau, đều dừng lại để quan sát đối phương.

Trong lòng Sở Dạ Phong không khỏi sinh ra vui mừng, chủ động dẫn đường cho hai luồng Huyền Khí đang chạy loạn trong đan điền, ngược lại hai luồng Huyền Khí của Lăng Tuyệt Trần lúc này gặp được huynh đệ tỷ muội giống như mình nên cũng bắt đầu đuổi theo, cho đến khi hoàn toàn dung hợp tại cùng một chỗ sau đó từ từ khôi phục lại như cũ, lúc này Sở Dạ Phong mới chậm rãi đem Huyền Khí thu hồi lại, sau đó thoát ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ mọi người đang cùng nhau đi về phía lối ra của Vụ Lâm, nhưng vừa nghe thấy tiếng pháo hoa nổ trên không trung thì lập tức nghi ngờ liếc mắt nhìn nhau, sau đó điểm nhẹ mũi chân phi thân bay lên trên đỉnh một cây cổ thụ để tìm kiếm phương hướng phát ra pháo hoa, ánh mắt hơi chùng xuống âm thầm suy tư, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất vội vàng rời đi.

"Khụ khụ khụ ••••••"

Lăng Tuyệt Trần ho nhẹ vài tiếng, có chút khó khăn cố gắng mở hai mắt ra, nhưng mà đập vào mắt chỉ là một bóng người mơ hồ, lông mi dài cong vút khẽ chớp chớp, cánh môi hơi mấp máy, nhưng mà một chữ cũng chưa kịp nói ra thì đã rơi vào hôn mê.

"Lăng Tuyệt Trần!"

"Tuyệt Trần!"

Sở Dạ Phong và Kỳ Kiếm Vũ đồng loạt kêu lên, Sở Dạ Phong không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng khom lưng ngồi xuống sau đó ôm nàng vào trong ngực: "Hỏa Kỳ Lân!"

Hỏa Kỳ Lân nghe vậy, nhanh chóng biến thân, khôi phục hình dạng Ma Thú của mình sau đó đứng vững trên mặt đất, chỉ đợi chủ nhân leo lên thì có thể lập tức bay khỏi nơi này.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

Vừa đúng lúc Sở Dạ Phong sắp ngồi lên lưng Hỏa Kỳ Lân thì giọng nói của người đang khiến mọi người trông mòn con mắt lập tức truyền tới, Sở Dạ Phong có lẽ cũng không hề phát hiện ra, lúc này sắc mặt cứng ngắc của hắn đã thoáng dãn ra một chút.

https://thuviensach.vn

"Nam Hiên, ngươi mau tới xem mạch cho Tuyệt Trần!" Sở Dạ Phong sải bước nhanh chóng đi tới trước mặt Yến Nam Hiên vừa mới đuổi tới còn chưa kịp hiểu rõ sự tình.

Còn chưa kịp đứng vững thì đã bị một màn trước mắt làm cho giật mình, vị Sở đại thiếu gia ‘ không tranh quyền đoạt thế ’ này tại sao lại trở nên hoảng sợ kêu loạn như vậy chứ, tầm mắt vừa di chuyển liền nhìn thấy Lăng Tuyệt Trần ở trong lồng ngực của hắn sắc mặt đã tái nhợt, lúc này Nam Hiên cũng không kịp thu hồi lại nụ cười trên mặt: "Nàng đây là ••••••"

"Huyền Khí của chủ nhân nhà ta bị tổn hao nghiêm trọng, phần Huyền Khí còn lưu lại trong cơ thể lại bài xích lẫn nhau do đó khiến cho chủ nhận bị nội lực cắn trả!" Ngân Nhược tiến lên, sốt ruột giải thích qua một lần.

"Cái gì?" Yến Nam hiên kêu lên, Huyền khí chính là thành tựu của người tu luyện, đương nhiên hắn cũng hiểu một khi Huyền Khí nội chiến sẽ khiến cho nội lực bên trong cắn trả rất nghiêm trọng, hắn lập tức không dám nhiều lời nữa, kêu Sở Dạ Phong ôm nàng tới dựa vào dưới tàng cây, sau đó đặt tay lên trán Lăng Tuyệt Trần, tay kia nhẹ nhàng nâng lên ngang trước ngực nàng: "Càng Tu Thuật!" Tiếng nói vừa dứt lập tức có một vầng sáng xuất hiện bao vây chặt chẽ quanh Lăng Tuyệt Trần.

Yến Nam Hiên khẽ nhắm mắt lại, dùng Huyền Khí của mình xâm nhập vào cơ thể nàng từ trán và lồng ngực của nàng, âm thầm dẫn đường cho hai luồng Huyền Khí trong cơ thể Lăng Tuyệt Trần, tạm thời dẹp yên công kích của chúng.

Có lẽ là đã qua một canh giờ, cũng có thể chỉ mới qua khoảng một khắc đồng hồ, trên trán Yến Nam Hiên và Lăng Tuyệt Trần đều đã đổ mồ hôi. Cho đến khi vầng sáng vây quanh Lăng Tuyệt Trần từ từ yếu dần rồi biến mất, đến lúc này Yến Nam Hiên mới chậm rãi thu tay lại, từ trong ngực móc ra một viên thuốc, nhét vào trong miệng Lăng Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

Nâng ống tay áo lên nhẹ nhàng lau mồ hôi trên trán, sau đó đứng dậy vỗ tay một cái: "Cũng may là trước đó Lăng Tuyệt Trần đã uống một loại thuốc có thể khống chế được sự tán loạn của Huyền Khí, nếu không, nàng đã trở thành một cỗ thi thể rồi !" Yến Nam Hiên âm thầm thở phào nhẹ nhõm, trên mặt hiếm khi lộ ra sắc mặt ung dung thoải mái như thế, không phải là nụ cười chế giễu giống như trong quá khứ, cũng không phải là nụ cười lạnh lùng khi đối mặt với người ngoài, mà là một nụ cười tự nhiên rất thân thiện.

Lăng Tuyệt Trần đã từng chế thuốc! ?

Một câu nói này trở thành tiêu điểm kinh ngạc trong lòng mọi người, chưa bao giờ nghĩ tới trên người Lăng Tuyệt Trần lại có nhiều chuyện ngoài dụ đoán như vậy, đây chính là tiểu thư phế vật giống như trong lời đồn đãi lúc trước sao, rốt cuốc là chuyện gì đã xảy ra? Là nàng che giấu quá kĩ, hay là trên thế giới thật sự có nhiều chuyện ly kỳ như vậy?

Trên mặt Kỳ Kiếm Vũ một lần nữa hiện lên ý cười sau đó nhanh chóng biến mất, ánh mắt không tự chủ liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần vẫn còn đang hôn mê, không có việc gì là tốt!

Lăng Mặc Phỉ đi theo Yến Nam Hiên cùng tới đây, vẫn luôn đứng yên lặng ở một bên không lên tiếng, lúc này vừa mới ngẩng đầu lên lại nhìn thấy trong mắt Kỳ Kiếm Vũ thoáng hiện lên một tia sáng nóng rực như lửa rồi nhanh chóng biến mất, lập tức đáy mắt nàng hiện lên bi thương và lãnh ý không cách nào khống chế, hai tay nắm chặt ở dưới tay áo, cho dù móng tay đã cắm sâu vào lòng bàn tay thế nhưng cũng không hề cảm thấy một chút đau đớn nào cả.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Rốt Cuộc Hắn Là Ai

Cửa học viện vốn dĩ là nơi luôn náo nhiệt, trước mắt lại đột nhiên xuất hiện mấy người quần áo xốc xếch, họ vốn dĩ là những người xinh đẹp tài giỏi phi thường vậy mà lúc này trên mặt lại có vài vết bẩn, thế nhưng mấy người này hình như cũng không hề để ý tới chuyện này, ánh mắt mỗi người thỉnh thoảng lại liếc về phía nam tử mặc y phục màu đỏ đang ôm cô gái tuyệt sắc trong ngực, xuất hiện ở cái địa phương nổi bật này, một màn không cân xứng như vậy đương nhiên sẽ hấp dẫn không ít ánh mắt của học viên.

"Những người này là ai vậy, chẳng lẽ có ai truyền ra tin đồn nói trong học viện Thánh Vực thu nhận mấy tên ăn xin sao?" Một giọng nói bén nhọn từ trong đám người truyền ra, lập tức kéo theo tiếng cười đùa giễu cợt của một nhóm người. Đây là âm thanh đầu tiên trong đám người, quảng trường vốn rất an tĩnh đột nhiên trở nên náo nhiệt khác thường.

Tầm mắt mọi người ‘ Vút Vút ’ quét về phía mấy người đột nhiên xuất hiện, đám người kia vốn dĩ đang vui vẻ đùa giỡn cũng đột nhiên im bặt không dám lên tiếng, thậm chí không nén nổi tò mò trợn to hai mắt nhìn đoàn người hoàn toàn xa lạ tiến vào học viện.

"Đó không phải là các vị thiếu gia, tiểu thư của Ngũ Đại Gia Tộc sao?"

Vẫn là một giọng nói nhắc nhở truyền ra từ trong đám học viên đang chìm trong khiếp sợ: "Đúng vậy, người mặc y phục màu đỏ kia không phải chính là Sở Dạ Phong Sở thiếu gia sao?" Làm sao có thể quên được chứ?

https://thuviensach.vn

Đó chính là một loại Truyền Kỳ thật sự tồn tại đó nha, thử hỏi cả Thương Khung đại lục này, còn có công tử nhà nào dám công khai ngạo mạn mặc một bộ y phục đỏ rực như vậy chứ.

Hai câu này vừa nói ra, đám người lại sôi trào một lần nữa, nhóm người mới vừa lên tiếng cười nhạo vẫn chưa kịp thu hồi nụ cười giễu cợt trên mặt, nghe thấy hai câu này cũng không khỏi ngượng ngùng cúi đầu, phải biết rằng nếu như ngay cả thiếu gia, tiểu thư của Ngũ Đại Gia Tộc mà cũng dám xem là tên ăn xin giống như trong lời nói, vậy bọn họ chẳng phải ngay cả tên ăn xin cũng không bằng sao?

"Nhanh lên, mau đi thông báo cho Lục đạo sư!" Một người kêu lên, nhanh chân bỏ chạy .

Những người còn ở lại cũng hơi giật mình, sau đó đều không hẹn mà cùng đứng sang một bên, nhường đường cho đám người đang đi tới. Cũng không trách được, bọn họ đều là mới thoát khỏi Ma Khải Vụ Lâm, nếu không cũng sẽ không mất hình tượng như vậy, có thể trở lại cũng không phải là chuyện quá dễ dàng.

Chân mày Sở Dạ Phong thủy chung nhíu chặt lại, cũng đã hôn mê mấy ngày rồi, tại sao nàng vẫn không có chút dấu hiệu nào muốn tỉnh lại vậy? Ôm chặt Lăng Tuyệt Trần không chút thở gấp đi vào bên trong, Lôi Hỏa theo sát ở sau lưng Sở Dạ Phong, phía sau mấy người ngoại trừ Kỳ Nhược Tuyết, Lăng Mặc Phỉ và Bắc Thần Thư Vũ ba cô gái đã quay trở lại bên ngoài, Kỳ Kiếm Vũ, Yến Nam Hiên và Băng Dật cũng theo sát ở phía sau.

Bắc Thần Hàn đứng tại chỗ, tầm mắt từ đầu đến cuối vẫn luôn cúi xuống, giống như dưới mặt đất có thứ gì đó hấp dẫn tầm mắt của hắn. Sở đại ca, vốn là một người thích sạch sẽ nghiêm trọng như vậy, lại có thể vì nàng mà không quan tâm tới vết bẩn trên người, vốn dĩ luôn là một người lạnh nhạt như vậy, nhưng lại có thể vì nàng mà trở nên lo lắng như vậy, vì nàng cái gì hắn cũng có thể không để ý tới, là lúc trước hắn đã bỏ lỡ quá

https://thuviensach.vn

nhiều, hay là cho tới bây giờ hắn đã không còn cơ hội nữa rồi! Yến Nam hiên, Kỳ Kiếm Vũ, bình thường đều là người hay cười cợt, vậy mà chỉ Lăng Tuyệt Trần bị thương lại có thể bỏ qua việc giữ chừng mực, có thể trở nên nghĩa bất dung từ, trên người nàng rốt cuộc có cái gì có thể hấp dẫn sự chú ý của nhiều người như vậy.

Khuôn mặt anh tuấn không chút biểu cảm, nhưng suy nghĩ dưới đáy lòng đã sớm xoay chuyển trăm vòng, dùng sức nắm chặt tay ở dưới tay áo, khẽ mím môi, lúc ngước mắt lên ánh mắt đã trở nên trấn tĩnh, trong suốt giống như không hề có bất kỳ tạp chất nào cả, cất bước đuổi theo bước chân của bọn họ, nhưng trong lòng vẫn có chút lo lắng .

"Lục đạo sư, lục đạo sư ••••••" một học viên chống tay vào khung cửa, tay kia đè ngực xuống há miệng thở mạnh, ngực phập phồng dữ dội, giờ khắc này, hắn đã quên mất tính tình xảo quyệt của Lục đạo sư, cũng đã không còn để ý tới lễ phép là cái gì nữa rồi.

Thánh nữ, Thánh nữ, để trở thành Thánh nữ vấn đề mấu chốt nhất chính là ở chỗ •••••• Lục đạo sư vốn dĩ đang một mình ngồi trầm tư ở ghế chủ vị, lúc ngày nghe thấy tiếng gọi liền cau mày rõ ràng là rất không vui, ngẩng đầu nhìn nam tử không có một chút hình tượng gì cả mở miệng hỏi: "Chuyện gì?" Giọng nói lạnh lẽo không hề có tình cảm, không hề giống như lúc đối diện với Lăng Tuyệt Trần là cái loại vẻ mặt... hòa ái dễ gần kia, những lời này vừa dứt, ánh mắt liền trở nên sắc bén giống như đang ám chỉ ‘ ngươi tốt nhất có chuyện quan trọng, nếu không ta nhất định sẽ khiến cho ngươi hối hận! ’.

Nam học viên kia nghe vậy, lập tức sợ hãi rùng mình một cái, ngay sau đó mới nhớ tới mình đang muốn làm cái gì, vội vàng ổn định lại bước chân sau đó đi vào: "Lục đạo sư, bọn họ, bọn họ đã trở lại!"

"Bọn họ? Người nào vậy?" Lục đạo sư cau mày, thái độ càng lạnh lùng thêm mấy phần, phải biết rằng nãy giờ hắn vẫn còn đang suy nghĩ

https://thuviensach.vn

chuyện của Nguyệt Ma Giáo, vừa mới nghĩ đến một vấn đều cực kỳ quan trọng, tự nhiên lại bị cắt đứt, có trời mới biết trong lòng hắn đã gấp đến mức nào rồi.

"Sở thiếu gia, các thiếu gia tiểu thư đi Ma Khải Vụ Lâm rèn luyện kinh nghiệm đều đã trở về!" Hít một hơi thật sâu, nam học viên kia cuối cùng cũng có thể truyền đạt đầy đủ ý tứ mình muốn nói.

Nghe vậy, Lục đạo sư đột nhiên vỗ cái bàn một cái dứt khoát đứng lên, hai chân nam học viên khẽ run rẩy, đồng thời hai chân cũng trở nên vô lực ngã ngồi trên mặt đất, gãi gãi đầu, âm thầm suy nghĩ chẳng lẽ mình lại làm sai rồi sao?

Đợi đến khi hắn ngẩng đầu lên, nơi này đã không còn bóng dáng của Lục đạo sư nữa rồi, cả căn phòng trống không chỉ còn lại một người, chính là hắn.

Lục đạo sư hấp tấp chạy ra ngoài, mà Sở Dạ Phong vốn dĩ cũng đang nôn nóng không chờ nổi nữa vội vàng ôm Lăng Tuyệt Trần chạy vào bên trong, cứ như thế ngay tại cửa ra vào của học viện liền xảy ra một chuyện rất hiển nhiên, hai người bọn họ cứ như vậy liền va vào nhau.

"Tất cả đều tránh ra cho ta!" Sở Dạ Phong không thèm ngẩng đầu, ngay lúc va vào bóng người kia thì hắn đã nhanh chóng xoay người, cẩn thận che chở cho người đang hôn mê trong ngực, đây là lần đầu tiên trong đời hắn giận dữ mở miệng trách mắng người khác.

"Người nào vậy, đi đường mà như không có mắt vậy à?" Lục đạo sư giơ tay che trán của mình, không nhịn được nổi nóng mở miệng mắng to, không ngờ vừa ngẩng đầu lên lại phát hiện đó chính là Sở Dạ Phong!

Nhưng mà, hai mắt vừa dời xuống dưới, lại nhìn thấy sắc mặt Lăng Tuyệt Trần đã tái nhợt đang nằm ở trong ngực của hắn, nét mặt già nua lập tức trầm xuống, nhìn bộ dáng Sở Dạ Phong lo lắng như thế, hắn chỉ có thể

https://thuviensach.vn

âm thầm nhíu mày một cái: "Lôi Hỏa!" Vừa mới nhìn thấy Lôi Hỏa lọt vào trong tầm mắt, hắn liền không kiềm chế được giận dữ trong lòng.

Lôi Hỏa vừa mới bước vào cửa học viện thì đã bị một tiếng hét giận dữ của Lục đạo sư dọa cho giật mình, nâng tay vỗ vỗ lồng ngực của mình: "Lục đạo sư, ta vẫn còn trẻ, không có bị nghễnh ngãng !" Nói xong còn làm bộ móc móc lỗ tai, nhưng khóe mắt lại liên tục liếc về phía Lăng Tuyệt Trần đang nằm trong ngực Sở Dạ Phong.

"Ái chà, tên tiểu tử thối nhà ngươi, bây giờ là người đang mập mờ ám chỉ nói cho ta biết là ta đã già rồi đúng không?" Lục đạo sư lập tức giận đến đỏ mặt tía tai, giận dữ chỉ vào vẻ mặt vô tội của Lôi Hỏa.

Lôi Hỏa hậm hực sờ sờ mũi, bĩu môi không thèm trả lời. Nhìn tia lửa điện giữa Lục đạo sư và Lôi Hỏa, Sở Dạ Phong khẽ cau mày, ôm Lăng tuyệt Trần đi vòng qua hai người trực tiếp tiến vào trong nội thất.

"Tuổi trẻ thì có tính là cái gì? Người nào mà không từng trải qua tuổi trẻ? Lão già họ Lục, lão chưa từng trải qua sao? Thiệt là."

Lúc này một giọng nói cợt nhả không nghiêm túc từ ngoài sâu truyền đến, không cần nghĩ, cả học viện này dám gọi Lục đạo sư như vậy đoán chừng cũng chỉ có duy nhất một người. Chỉ thấy một nam tử mềm mại mặc y phục bằng gấm màu xanh biếc tựa người vào một bên cổng vòm của học viện, ánh mắt kiêu khích không ngừng trêu tức Lục đạo sư đang đỏ mặt, nói xong còn lắc lắc đầu giống như cảm thấy rất đáng tiếc.

"Được rồi, mau đi vào xem qua Lăng Tuyệt Trần một chút đi!" Bắc Thần Hàn vừa đúng lúc chạy tới liền đi vòng qua Yến Nam Hiên và Kỳ Kiếm Vũ đang đứng xem kịch vui ở ngoài cửa học viện, nhìn hai người kia mắt lớn trừng mắt nhỏ hắn không nhịn được nhíu chặt lông mày.

Băng Dật theo sát phía sau, đứng ở bên cạnh Lục đạo sư: "Lục đạo sư, hay là người đi xem Lăng Tuyệt Trần một chút đi, thương tích của nàng

https://thuviensach.vn

hình như không nhẹ!" E rằng đây chính là câu nói dài nhất mà Băng Dật từng nói qua, hắn thật sự cảm thấy có chút nhức đầu, hai người này quả thật là còn ầm ĩ hơn cả mấy người thân thích trong nhà hắn nữa!

"Thế nào, tiểu Tuyệt Trần bị thương sao?" Mộ Dung Tư thu hồi nụ cười thoải mái trên mặt, sắc mặt trở nên nghiêm túc khác thường.

Lúc này, Yến Nam Hiên mới tiến lên gật đầu nói: "Dạ, bởi vì nàng sử dụng Huyền Khí vượt quá giới hạn, khiến cho Huyền Khí còn sót lại trong cơ thể nàng xảy ra tranh chấp, vì thế mà khiến cho nội lực cắn trả!" Yến Nam Hiên nhíu chặt lông mày, hắn tuyệt đối không nói sai.

"Cái gì?"

"Nội lực cắn trả!"

Lục đạo sư và Mộ Dung Tư đồng thời kêu lên, bọn họ đều là người từng trải, đương nhiên hiểu rõ việc nội lực cắn trả có bao nhiêu nguy hiểm.

Lục đạo sư và Mộ Dung Tư nhìn nhau, trong lòng hét to một tiếng ‘ không tốt ’! Vội vàng chạy nhanh vào bên trong.

Vừa vào cửa, ngay lập tức nhìn thấy Sở Dạ Phong đang ngồi ở một bên mép giường, nắm chặt bàn tay Lăng Tuyệt Trần ở trong tay, vẻ mặt chuyên tâm nhìn nàng chằm chằm không dời, chỉ sợ sẽ bỏ lỡ một động tĩnh nhỏ nào đó.

"Ngươi ••••••" Hai mắt của Lục đạo sư trợn to, bọn họ chẳng qua cũng chỉ đi Ma Khải Vụ Lâm một chuyến thôi mà, không đến nỗi phát triển nhanh như vậy chứ!

"Là ta!" Giọng nói của Sở Dạ Phong khàn khàn, cũng không ngẩng đầu lên, ánh mắt dịu dàng có chút không cam lòng tràn đầy yêu thương luyến tiếc.

https://thuviensach.vn

Là ta!

Chỉ hai chữ đơn giản nhưng lại biểu lộ rõ ràng thân phận của hắn, chính là muốn nói cho Lục đạo sư —— Lục Thanh Phong không cần phải khẩn trương như vậy.

Lục Thanh Phong nghe vậy, lập tức hướng Mộ Dung Tư trao đổi ánh mắt, Mộ Dung Tư hiểu ý liền gật đầu, xoay người đi tới gần cửa sau đó nhốt một đám người đang vô cùng lo lắng ở bên ngoài.

"Tình trạng của nàng thật sự nghiêm trọng sao?" Ánh mắt của Lục Thanh Phong lóe lên, lông mày hắn nhướng cao rồi lại nhíu chặt lại.

Sở Dạ Phong lắc đầu: "Không có việc gì, nàng chỉ là bởi vì •••••• cho nên mới liên tục rơi vào trạng thái hôn mê!" Nếu như chú ý lắng nghe một chút, còn có thể nghe thấy được giọng nói của hắn đang run rẩy.

"Ngươi, đã hiểu rõ nguyên do, đúng không?" Mộ Dung Tư hơi cau mày, nhìn Lăng Tuyệt Trần hôn mê bất tỉnh đang nằm ở trên giường, trong lòng không khỏi sinh ra một tia áy náy.

Sở Dạ Phong gật đầu, giờ khắc này hắn đã không còn là hắn của ngày thường nữa, giờ khắc này tâm trạng hắn có đau buồn, có nặng nề và còn có sự mê luyến không cách nào dứt bỏ, đúng vậy, hắn đã hiểu rõ nguyên do, nếu không lúc ở Ma Khải Vụ Lâm làm sao có thể để cho một mình Lăng Tuyệt Trần ra tay chứ?

Lục Thanh Phong khẽ thở dài một tiếng, tiến lên vỗ vỗ bả vai của Sở Dạ Phong: "Ngươi không cần tự trách như vậy, cũng chỉ vì ••••••" Ánh mắt gia nua giống như đã nhìn thấu khoảng thời gian bi thương kia.

"Vì bá tánh thiên hạ!" Sở Dạ Phong rất tự nhiên nói tiếp lời của Lục Thanh Phong, sau đó lắc đầu cười khổ: "Chỉ vì cái gọi là bá tánh thiên hạ, chúng ta cứ ích kỷ quyết định cuộc đời của nàng như vậy sao, chỉ vì cái gọi

https://thuviensach.vn

là bá tánh thiên hạ, ta có thể tàn nhẫn tước đoạt tất cả mọi thứ của nàng như vậy sao, vì cái gọi là bá tánh thiên hạ, ta lại có thể lừa gạt nàng mấy chục vạn năm, vì cái gọi là bá tánh thiên hạ, ngay cả tình cảm của nàng ta cũng có thể bóp chết ••••••" Sở Dạ Phong vuốt ve gương mặt trắng nõn mềm mại của nàng, chậm rãi nói từng câu một, thế nhưng khóe mắt đã có giọt nước mắt trong suốt rơi xuống, trượt qua chiếc cằm thon gọn cương nghị của hắn, rơi vào lòng bàn tay đang xiết chặt của hai người.

Lục Thanh Phong nhất thời cứng họng, không biết nên nói cái gì cho phải! Hắn nói rất đúng, tất cả mọi thứ, đều đã được sắp xếp xong xuôi, đối với nàng, bọn họ quả thật đã nợ nàng .

"Thật xin lỗi, tất cả đều là vì ••••••" Ánh mắt của Mộ Dung Tư hơi chùng xuống không nói tiếp, chỉ yên lặng ngồi suy nghĩ ở một bên, thật ra thì hắn cũng rất áy náy, cũng bởi vì sai lầm của hắn, cho nên mới tạo thành oan nghiệt mấy chục vạn năm, kiếp này cuối cùng nàng cũng đã luân hồi, đây cũng là cơ hội sống sót cuối cùng của vùng đất đại lục này.

"Không thể trách người được!" Sở Dạ Phong khẽ lắc đầu, là ma hay là thần, thì trong lòng mỗi người đều có quyền được lựa chọn.

"Mọi người đều biết, Thánh nữ một khi có tình cảm, sẽ không còn là Thánh nữ nữa." Lục Thanh Phong cũng cau mày, làm như vậy cũng là bất đắc dĩ, đây chính là cách tự an ủi hữu hiệu nhất mà hắn thường dùng.

Ánh mắt của Sở Dạ Phong lóe lên, giống như đang tự lẩm bẩm, lại giống như đang ám chỉ điều gì đó: "Đúng vậy, Thánh nữ, thật là buồn cười, Thánh nữ tại sao nhất định phải là nàng!" Một tay không ngừng vuốt nhẹ qua khuôn mặt tái nhợt của nàng, khóe miệng tràn đầy nụ cười tự giễu, cười đến mức như vậy thật sự khiến cho người ta đau lòng.

Lục Thanh Phong và Mộ Dung Tư liếc mắt nhìn nhau, cũng không biết phải làm sao đành thở dài, vỗ vỗ bả vai của Sở Dạ Phong: "Đều đã

https://thuviensach.vn

quyết định, cũng đã chuẩn bị mấy chục vạn năm, hiện tại hối hận cũng không còn kịp nữa rồi !" Năm đó cũng đã quyết định mọi chuyện rồi, bây giờ làm sao có thể đổi ý chứ.

"Ta hiểu rõ, nếu như không có khởi đầu, ta cũng sẽ không gặp nàng cũng sẽ không yêu nàng, tất cả những chuyện này đều bắt nguồn từ khởi đầu, không có khởi đầu chúng ta cũng chưa chắc sẽ gặp nhau!" Sở Dạ Phong mỉm cười tự giễu, nhưng nếu như kết cục nhất định là như vậy, hắn tình nguyện lựa chọn những cái nếu như, tình nguyện chưa từng gặp, cũng không hy vọng nhìn thấy nàng bị thương như thế này.

"Đợi một lát nữa nàng sẽ tỉnh lại thôi, ngươi cứ ở đây đợi nàng vậy!" Sắc mặt Mộ Dung Tư đã không còn vẻ cợt nhả giống như lúc trước, ngược lại vẻ mặt còn giống như nhiễm phải một tầng u buồn, có lẽ đây chính là nội tâm chân thật luôn bị che giấu ở dưới đáy lòng.

Sở Dạ Phong gật đầu không đáp, chỉ lặng lẽ nắm chặt bàn tay nhỏ bé của nàng, nắm chặt không buông, nếu như thời gian có thể dừng lại, nếu như tất cả mọi thứ đều có thể dừng lại, thật là tốt biết bao, chỉ là trong cái thế giới này không có nếu như.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Gió Yên Sóng Lặng, Bên Dưới Lại Cuộn Trào Mãnh Liệt

Đêm tối u ám. Xung quanh núi Thạch Đầu đều là khói đen vây lượn bao phủ ở phía trên, trong một tòa pháo đài cổ kính thỉnh thoảng lại truyền ra âm thanh ghê rợn tàn ác khiến cho người ta rợn cả tóc gáy. Những lúc yên tĩnh vắng lặng, chỉ cần một tiếng vỗ cánh của con dơi nào đó cũng sẽ tạo thành âm thanh cực kỳ chói tai. Cả pháo đài cổ kính đều tối om, chỉ có tầng cao nhất còn thấp thoáng có vài tia sáng hắt ra. Vài tảng đá lăn xuống, tiếng gió đêm thổi tới, tất cả những thứ này dường như phối hợp chặt chẽ với nhau trong không gian quỷ dị này.

Một viên Thủy Tinh Cầu vững vàng ngự giữa đại điện, bên đó cây Quyền Trượng chậm rãi xoay tròn ở phía trên, không lâu sau, trên Thủy Tinh Cầu hiện ra một bóng người.

Người cầm đầu đeo mặc nạ màu bạc đứng ở phía dưới cung kính ôm quyền chắp tay cúi chào: "Dạ Minh bái kiến Nguyệt Ma đại nhân!" Mặc dù ảo ảnh ở trước mắt chính là sư phụ của hắn, nhưng hắn vẫn không dám có nửa điểm quá phận.

Bóng người ở trên Thủy Tinh Cầu chậm rãi xoay người lại, đập vào mắt vẫn là một cái áo choàng màu đen trống rỗng như lúc trước, ngay cả một cái đầu lâu cũng không thể nhìn thấy, thấy vậy sắc mặt Dạ Minh vẫn bình thản không gợn sóng, có lẽ hắn cũng đã quá quen thuộc với cảnh này rồi cho nên cũng không còn thấy lạ nữa.

"Dạ Minh, việc ta bảo ngươi đi làm thế nào rồi?" Giọng nói the thé cực kỳ chói tai truyền đến, hàm chứa giọng điệu lạnh lùng không có chút

https://thuviensach.vn

tình cảm nào cả.

Dạ Minh ôm quyền: "Bẩm báo Nguyệt Ma đại nhân, phái đi 30 tên sát thủ ảnh tử, toàn quân đều bị diệt!" Mặc dù cung kính ôm quyền, nhưng mà trong lời nói lại không hề thấy một chút hèn mọn nào cả, tư thái trang nghiêm thập phần kính trọng trưởng bối.

Dạ Minh nói xong, Nguyệt Ma đang ngụ trong Thủy Tinh Cầu vẫn không hề phản ứng, thậm chí ngay cả một hơi thở cũng không nghe thấy, tĩnh mịch, yên lặng giống như đã chết, cả đại điện rộng lớn, nhưng chỉ có thể nghe thấy tiếng tim đập thình thịch trên người Dạ Minh truyền tới. Hắn biết rõ, Nguyệt Ma đang tức giận, cực kỳ tức giận cho nên mới có thể im lặng lâu như vậy vẫn không có một chút phản ứng.

"Khà khà khà khà khà khà" ngoài dự đoán của Dạ Minh, Nguyệt Ma thế nhưng lại ngửa đầu cười to, hai tay mở rộng ra, tư thế này thật giống như muốn ôm trọn cả bầu trời: "Không hổ là Thánh nữ đại nhân của Thánh Vực, nếu như chỉ cần một đoàn sát thủ ảnh tử nho nhỏ như thế đã có thể giết được nàng, như vậy còn có ý nghĩa gì nữa." Hắn cười lớn cực kỳ sung sướng, giống như cả thế gian này cũng chỉ là món đồ chơi trong lòng bàn tay hắn.

Dạ Mình không hiểu hơi cau mày: "Nguyệt Ma đại nhân ••••••"

Nguyệt Ma giơ tay lên ngắt lời hắn: "Ai ~ ta và ngươi dù sao cũng là thầy trò, cần gì phải khách khí với sự phụ như vậy!" Nói xong cố làm ra vẻ tức giận liếc nhìn Dạ Minh, đương nhiên, cái vẻ mặt kia của hắn cũng không có ai thấy được.

"Dạ, sư phụ!" Dạ Minh cũng là người thông minh, đương nhiên hiểu rõ khi nào nên nói khi nào nên tuân theo, khi mà bản thân còn chưa có năng lực, cứng đối cứng phải không phải hành động thông minh, từ nhỏ đến lớn

https://thuviensach.vn

hắn chính là dựa vào việc biết suy xét và tính toán, mới có thể vất vả sống đến bây giờ.

Nguyệt Ma nghe vậy, vui vẻ cười to thêm lần nữa: "Ha ha ha ha, Dạ Minh, ngươi chính là trợ thủ đắc lực nhất của vi sư, về sau tất cả mọi thứ của ta đều là của ngươi!"

Dạ Minh nghe vậy, ánh mắt hơi động, thành thật ôm quyền lên tiếng: "Dạ sư phụ, Dạ Minh nhất định đem hết toàn lực trợ giúp sư phụ Trùng sinh, cho dù có phải dùng hết mọi thủ đoạn cũng sẽ không hối tiếc !"

Nguyệt Ma hài lòng gật đầu, hắn đã nói rồi, cái thế giới này chỉ có quyền lợi mới là vĩnh hằng, vĩnh viễn cũng không có tình nghĩa, thử hỏi người trong thế gian này, một khi đã đối diện với Tôn Chủ thiên hạ thì có mấy người có thể giữ được bình tĩnh, không hề động lòng."Đúng rồi, Dạ Minh, có chuyện này không phải ngươi đi làm thì không được!"

Hắn đã biết sẽ không có chuyện tốt mà! Dạ Minh thầm nhủ trong lòng, nhưng sắc mặt vẫn không đổi ôm quyền nói: "Sư phụ, xin cứ việc phân phó là được!" Lão già này, nhất định là lại muốn làm chuyện xấu xa gì đó rồi.

Lúc này Nguyệt Ma mới khôi phục lại dáng vẻ âm trầm giống như lúc trước: "Tiếp theo không lâu nữa, chính là ngày tụ họp của Ngũ Đại Gia Tộc, đến lúc đó ngươi nhất định phải phát huy thật tốt uy lực của Nguyệt ma Thần Giáo chúng ta!"

"Không biết cụ thể nên làm như thế nào?" Dạ Minh hơi cau mày, ánh mắt khó hiểu liếc nhìn Nguyệt Ma, chờ đợi chỉ thị tiếp theo của hắn.

"Ha ha ha ha, đến lúc đó ngươi sẽ biết, ta sẽ giao phó lại cho Ngân Lang, ngươi chỉ cần để ý làm xong kế hoạch hiện tại là đủ rồi, những chuyện khác, đến lúc đó sẽ thông báo cho ngươi." Nguyệt Ma rõ ràng là không muốn nhiều lời, dù sao thì một người nham hiểm hèn hạ cũng sẽ

https://thuviensach.vn

luôn lo lắng đề phòng người khác cũng sẽ nham hiểm hèn hạ như mình, tính toán tốt đến đâu, rồi cũng sẽ bị người khác tính kế .

"Dạ, Dạ Minh đã hiểu, nam tử ra đời ngày âm tháng âm năm âm giống như sư phụ cuối cùng đã xuất hiện, tin tưởng không được bao lâu nữa, sư phụ nhất định có thể thấy được ánh sáng!" Nhận ra được Nguyệt Ma không muốn nhiều lời, cho nên Dạ Minh cũng biết điều vội nói sang chuyện khác.

"Hả? Vậy sao? Thật sự là rất tốt!" Nguyệt Ma nghe vậy, lại vui mừng cười lớn lần nữa: " Ta nhất định dốc lòng thoát khỏi cái địa phương người không ra người quỷ không ra quỷ này, phải dùng hết sức để có thể nhìn thấy ánh trăng đẹp nhất!" Cái cảm giác bị nhốt ở trong bóng tối mấy chục vạn năm, chịu sự thiêu đốt giày vò trong ngọn lửa cháy bừng bừng mấy chục vạn năm, rốt cuộc cũng có thể kết thúc rồi.

"Dạ Minh rời đi trước, sư phụ từ từ dưỡng thương thật tốt!" Dạ Minh cúi đầu xuống đáy mắt hơi lóe lên, không ai biết rõ hắn đang nghĩ cái gì.

Nguyệt Ma phất tay một cái, hắn thật sự khó nén được phần vui sướng kia: "Đi đi đi đi, từ từ làm việc cho tốt là được rồi!" Khóe mắt quay qua nhìn Dạ Minh, nếu không phải vì giữ lại Dạ Minh để tiếp tục trọng dụng, hắn cũng sẽ không dễ dàng buông tha như thế, lời nói cũng nhẹ nhàng hơn, đây chính là những sát thủ ảnh tử không có tình cảm không có cảm giác mà hắn đã cực nhọc khổ sở đào tạo ra, khó khăn biết bao nhiêu, thế nhưng cư nhiên chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi đều đã bị tiêu diệt, hắn làm sao có thể không đau lòng chứ, làm sao có thể chỉ cần cười một tiếng liền xong chứ.

Dạ Minh nhíu nhíu mày, nhưng vẫn không nói một lời cuối cùng vẫn quay đầu rời đi.

Nhìn theo bóng lưng Dạ Minh một lúc lâu, trong mắt Nguyệt Ma bỗng lóe lên một tia sáng âm u đáng sợ, bóng lưng kia cũng tương tự như vậy,

https://thuviensach.vn

khuôn mặt tương tự ấy cho đến cuối cùng vẫn luôn quanh quẩn ở bên tai hắn, chỉ là mãi mãi cũng không thuộc về hắn, mà là một người đàn ông khác, nam nhân đã đoạt hết tất cả của hắn. Cho nên hắn hận, hắn oán, hắn phản bội, hắn muốn đoạt lấy thiên hạ này, cũng chỉ vì hồng nhan đã sớm mất từ lâu.

"Tiểu Ngôn, sau này vẫn còn quay lại tìm ta sao?" Nam tử trẻ tuổi anh tuấn nhìn cô gái trước mắt đang thẹn thùng nhưng lại có vẻ thờ ơ mọi thứ xung quanh, khẽ cau mày, nhưng từ đầu đến cuối vẫn không muốn suy nghĩ nhiều.

Cô gái giống như đã thật sự đi vào cõi thần tiên, không hề để ý tới lời nói của nam tử, nam tử hơi mím môi, dùng sức xoay bả vai của cô gái lại, nhìn thẳng vào mắt hắn.

Cô gái tên là Tiểu Ngôn đương nhiên không kịp phản ứng, tò mò trợn to hai mắt, kinh ngạc nhìn nam tử: "Sư huynh, huynh làm sao vậy?" Ánh mắt ngây thơ đầy vẻ khó hiểu.

Chẳng lẽ nàng không biết vẻ mặt như vậy sẽ kích thích thú tính của nam nhân bộc phát hay sao? Nghĩ tới đó nam tử liền than nhẹ, hôn xuống đôi môi anh đào của cô gái, cảm giác được sự mềm mại xa lạ, bản tính của nam tử bị kích thích, động tác cũng theo đó bắt đầu trở nên mê loạn.

Tiểu Ngôn giật mình không thể tin được đồng thời có một chút căm ghét, mọi suy tính cân nhắc trong não đều đổ vỡ, không kịp suy nghĩ nhiều liền giơ tay lên tát một cái. Một tiếng ‘ Bốp ’ thanh thúy, thành công ngăn cản việc làm xấu xa của nam tử, nhưng lại hoàn toàn làm rối loạn trật tự vốn có. Nam tử dường như bị một tát này đánh thức, không tin nổi bản thân lại có thể làm như thế, không khỏi hoảng hồn, nắm chặt bả vai của Tiểu Ngôn: "Tiểu Ngôn, thật xin lỗi, thật xin lỗi, huynh thật sự là không phải là ••••••"

https://thuviensach.vn

‘ lách tách lách tách ’ từ hốc mắt của cô gái chảy xuống hai hàng nước mắt trong suốt, đáy mắt hàm chứa sự tuyệt vọng không thể tin tưởng: "Sư huynh, làm sao huynh có thể làm vậy chứ?" Cô gái giận dữ trách mắng, sau đó che miệng chạy đi.

Nam tử sững sờ nhìn theo bóng lưng Tiểu Ngôn, sau đó hung hăng tát mình một cái, hắn đang làm cái gì vậy, tại sao có thể xâm phạm nàng chứ?

Từ sau lần đó, hắn không còn gặp lại cô gái, ngay cả những địa phương nàng có thể xuất hiện cũng không thể gặp lại nàng, cho nên, hắn đã nản chí.

Cho đến một ngày kia, khi hắn hồn bay lạc phách quay về nhà của hắn, chính ngày đó, hắn cuối cùng đã nhìn thấy người con gái trong lòng, nhưng mà, nàng lại trở thành tân nương của người khác, là chị dâu của hắn, chuyện như vậy bảo hắn làm sao tiếp nhận đây. Ngày cử hành hôn lễ, hắn đã bỏ nhà rời đi, rời khỏi Liễu Gia có vô số vinh hoa phú quý, từ đó thà rằng không đội trời chung vẫn quyết thành lập thế lực phản diện, cho đến nay Nguyệt Ma Giáo vẫn không hề biến mất.

Khẽ nhắm mắt lại, chuyện cũ hiện ra rõ ràng ở trước mắt, chẳng qua là cũng chỉ có mình hắn là còn sống, nàng mãi mãi cũng không trở lại nữa rồi, cái thế giới này nhất định phải là của hắn. Nguyệt Ma lại mở mắt lần nữa, đáy mắt hiện lên sự độc ác tàn bạo, đã không còn thấy một màn tình cảm dịu dàng kia nữa.

Thà rằng ta phục bạc người trong thiên hạ, cũng quyết không để người trong thiên hạ phụ bạc ta!

Đây chính là đạo lý mà hắn luôn nhớ kỹ luôn tuân theo, Thánh nữ sao? Bổn tôn thật sự rất mong đợi sự trưởng thành của ngươi, nếu như nàng không có thực lực này, hắn thật sự không biết là còn có trò gì thú vị hơn để chơi đây.

https://thuviensach.vn

"Suy nghĩ xong chưa?" Trong bóng tối, hai bóng người thon dài đứng trong một ngõ hẻm nhỏ hẹp, trong đó một tên nam tử lạnh lùng đang hỏi một gã nam tử khác.

Nam tử che mặt đang cúi đầu trầm tư suy nghĩ, trong đáy mắt xẹt qua một tia do dự: "Có thể để cho ta suy nghĩ thêm một chút hay không?" Chuyện đó, hắn làm sao có thể xuống tay được.

"Có thể ••••••" Nam tử xoay người đưa lưng về phía hắn bình tĩnh mở miệng, nam tử che mặt lơ đễnh nhìn ngắm chủy thủ trong tay: "Ngươi có thể lựa chọn đi hoặc là không đi •••••• tương ứng với đáp án đó sẽ là phụ thân của ngươi , có còn sống hay không! Ngươi hãy suy nghĩ tính toán cho thật kỹ đi, dù sao thì chuyện này có rất nhiều người có thể làm, nhưng mà phụ thân của ngươi, cũng chỉ có một."

Hai hàng lông mày của nam tử che mặt nhíu chặt lại, lần đầu tiên hắn thấy có người uy hiếp còn nói lời lẽ hùng hồn như thế. Giống như hắn không có quyền lựa chọn, chỉ có thể làm theo lời hắn nói, lập tức cắn răng gật đầu nói: "Được, ta đồng ý, chuyện này giao cho ta làm!" Vì phụ thân của hắn, hắn chỉ có thể làm như vậy.

Đúng vậy, chuyện này có rất nhiều người có thể làm, cũng không phải là, không phải hắn đi làm thì không ai có thể làm, nhưng mà phụ thân của hắn thì chỉ có một. Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh nam tử trung niên vĩnh viễn luôn mỉm cười hiền hành hòa ái, nhưng đó chỉ là ấn tượng mơi hồ lưu lại trong ký ức tuổi thơ của hắn, có lẽ bây giờ hai bên tóc mai cũng đã bạc trắng rồi.

"Ngươi quả nhiên là người thông minh, giữ lấy cái này, đến lúc đó ta sẽ ra chỉ thị cho ngươi!" Bóng lưng của nam tử hơi dao động, trên tay của nam tử che mặt lập tức xuất hiện cây ngân châm đã bị quấn vải che kín lại. Vừa dứt lời bóng dáng của nam tử kia liền biến mất chỉ trong nháy mắt,

https://thuviensach.vn

nam tử che mặt ngẩng đầu lên, ngay cả vạt áo của nam tử vừa mới dời đi cũng không chạm tới được.

Ánh mắt cúi xuống nhìn cây châm nhỏ trong tay, đáy mắt lóe lên một tia do dự, hắn thật sự phải làm như vậy sao? Sau đó mỉm cười châm biếm có chút tự giễu, bây giờ làm gì còn có thể do dự nữa chứ, hắn không phải đã làm mấy chục năm rồi sao? Muốn do dự, muốn hối hận, cũng là chuyện của trước kia, chứ không phải là chuyện của bây giờ!

Ngẩng đầu lên khẽ nhắm mắt lại, lẳng lặng hưởng thụ giây phút yên tĩnh nhất trong lúc này. Thiên hạ này, sợ rằng đã sớm đại loạn rồi, đối mặt với chuyện này, hắn chỉ có thể nói một câu duy nhất là: thật xin lỗi! Hơi mím môi, nắm chặt cây châm nhỏ trong tay, chỉ nghe thấy một tiếng hét, trong không gian yên tĩnh vắng lặng này ngay cả tiếng vang cũng nhanh chóng biến mất, tất cả trở lại yên tĩnh như trước.

Lúc này, chỉ cần ngẩng đầu lên, là có thể nhìn thấy trên ngọn cây kia, một bóng người đã đứng lặng hồi lâu, hai tay chắp ở sau lưng đắm mình trong ánh trăng, một vầng trăng khuyết chiếu rọi, vừa đúng lúc chiếu ngang qua vai nam tử đang đứng, không thấy rõ mặt mũi, không thấy rõ quần áo, chỉ nhìn thấy đó là cái bóng của một tên nam tử.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Tề Tụ

Mỗi Thanh Phong phất nhẹ cánh tay, trên bầu trời chậm rãi lộ ra ánh sáng trắng từ trong lòng trời, sáng sớm vốn dĩ vẫn luôn có xu hướng lạnh lẽo lúc này cũng từ từ trở nên ấm áp, sương sớm vẫn còn đọng lại trên hoa cỏ an tĩnh nằm sấp ẩn mình trên mặt lá, mặt trời tươi cười chậm rãi buông xuống những sợi nắng ấm, trên cành cây ở ngoài sân vẫn không ngừng truyền ra tiếng kêu nho nhỏ đầy vui mừng của mấy chú chim non, tiếng kêu ‘ chích chích ’, giống như một khúc nhạc làm say lòng người. Trong mùa hè nóng bức, có thể hưởng thụ như vậy Thanh Phong cảm thấy đây chính là thời khắc thư thái nhất.

Ánh sáng ấm áp xuyên qua khung cửa sổ bằng giấy chiếu vào giữa gian phòng, lúc đó ở trên giường nhỏ thiên hạ đang nhắm chặt hai mắt lông mi khẽ run, bên dưới mi mắt trắng nõn lông mi cong hơi vểnh lên xếp lại thành một đường viền, giống như con bươm bướm xinh đẹp đang vỗ cánh múa lượn. Khẽ mấp máy cánh môi, mới phát hiện đôi môi vốn nên ướt át trơn bóng thế nhưng giờ phút này không hiểu sao lại trở nên khô nứt như vậy, cho dù sắc mặt tái nhợt cũng không hề làm giảm bớt sắc đẹp tuyệt trần của cô gái ngược lại càng làm tăng thêm một vẻ đẹp mong manh rất khác biệt.

Cảm thấy có chút nhức đầu nên đành phải đưa tay lên nâng trán, lúc này lông mi khẽ run một lúc cuối cùng cũng chịu hé ra, để lộ một đôi mắt trong như hồ nước mùa thu mị hoặc lòng người."Khụ khụ khụ!" Ho nhẹ hai tiếng giọng có vẻ khàn khàn. Một tay chống xuống mép giường chậm rãi ngồi dậy, từng cảnh trước khi hôn mê chậm rãi hiện lên trong đầu, trong

https://thuviensach.vn

mắt hiện lên nghi ngờ, nhưng cũng không hề nghĩ nhiều. Lắc đầu một cái, xoay nhẹ cái cổ đã cứng ngắc trong khi ngủ.

"Ken két ~"

Cửa phòng bị đẩy ra, ánh mặt trời theo đó tràn vào khắp phòng, người mới tới đứng ngược sáng, vừa nhìn thấy Lăng Tuyệt Trần ‘ quần áo xốc xếch ’ đang ngồi trên giường, sắc mặt đột nhiên đỏ đến tận cổ, vội vàng bước lui ra ngoài dùng sức đóng cửa lại: "Thật xin lỗi, ta không cố ý!" Giọng nói áy náy có chút ngượng ngùng vang lên.

Lăng Tuyệt Trần nhìn Lôi Hỏa đột nhiên xông vào rồi lại vội vàng chạy ra ngoài, trong lòng có chút khó hiểu, tầm mắt di chuyển nhìn xuống thân thể của mình, cũng không cảm thấy có gì là không ổn. Sau khi nghe thấy lời nói tiếp theo của Lôi Hỏa, lúc này mới nhìn lại mình, cũng chỉ là vạt áo hơi mở rộng một chút, không phải vẫn còn có quần áo ở trong hay sao? Hắn cần gì phải căng thẳng như thế chứ?

Nhưng mà đây là cổ đại, nàng cuối cùng cũng hiểu, khẽ bật cười lắc đầu một cái, sửa lại vạt áo của mình một chút, đứng dậy ngồi xuống cạnh bàn rót một ly trà xanh cho mình: "Lôi Hỏa, có thể tiến vào rồi!"

Lôi Hỏa dựa vào bên cạnh cánh cửa, ngây người một lúc sau đó giơ tay lên vỗ vỗ gương mặt tuấn tú của mình, hít một hơi thật sâu sau đó mới sửa lại vạt áo một chút, ho nhẹ hai tiếng rồi xoay người đi vào. Nhưng mà Lôi Hỏa cũng coi là loại người tương đối rộng rãi không tim không phổi, chẳng qua là lúc mới đầu vẻ ngoài còn có chút mất tự nhiên, nhưng cuối cùng cũng bình thường giống như không có gì. Sải bước ngồi xuống đối diện với Lăng Tuyệt Trần, hai tay đan chéo lại đặt trên mặt bàn, bắt đầu nhìn ngắm ngón tay: "Muội cảm thấy khỏe hơn chút nào không?" Mặc dù tính tình hắn khá thoải mái, nhưng cũng không dám ngẩng đầu nhìn thẳng nàng, chỉ có thể nhìn chằm chằm ngón tay thon dài lộ rõ khớp xương của mình.

https://thuviensach.vn

"Khụ" Lăng Tuyệt Trần không nhịn được bật cười thành tiếng, nói thật đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Lôi Hỏa như vậy: "Yên tâm đi, ta có thể có chuyện gì được chứ!" Lúc nói chuyện giọng điệu có vẻ lơ đễnh, điều duy nhất khiến nàng khó chịu chính là một chút khoảng trống trong trí nhớ, rốt cuộc là chuyện gì khiến cho nàng mâu thuẫn như vậy?

Nhìn một màn này, toàn bộ tâm tư tình cảm dành cho nàng lại càng thêm hảo cảm, Lôi Hỏa lại càng không tự chủ được mà nhìn nàng chằm chằm, Lăng Tuyệt Trần quay đầu lại, nhìn ánh mắt hắn giống như đang mất hồn, liền nâng một tay lên quơ quơ trước mắt hắn.

"Cũng đúng!" Mất hồn rồi! Lôi Hỏa hậm hực gãi gãi đầu: "Đúng rồi, hai tùy tùng của muội đâu rồi?" Trong lòng hắn nổi lên tò mò, tại sao khế ước thú không đi theo bên cạnh chủ nhân, lại chạy loạn tới nơi nào rồi.

Lăng Tuyệt Trần vô vị nhún nhún vai, nàng vừa mới tỉnh lại không biết rõ lắm, huống chi nàng cũng không muốn để ý: "Ngươi tìm ta có chuyện gì không?" Nhìn hắn hấp tấp chạy tới như vậy, chắc không phải chỉ đơn giản là muốn hỏi nàng cái vấn đề này thôi đấy chứ.

Lôi Hỏa lúc này mới nhớ tới việc kia, liền vỗ ót của mình: "Đúng rồi, thiếu chút nữa thì quên mất! Lục đạo sư nói ta tới thông báo cho muội một tiếng, gia chủ của Ngũ Đại Gia Tộc trước giờ tỵ hôm nay, sẽ tụ tập tại quảng trường của học viện, Lục đạo sư đặc biệt để cho ta tới thông báo với muội một tiếng!"

Trước giờ Tỵ? Không phải chính là chín giờ sao? "Bây giờ vẫn còn sớm mà!" Lăng Tuyệt Trần cau mày, sớm như vậy gọi nàng tới làm gì?

Lôi Hỏa gật gật đầu: "Hiện tại mới chỉ là giờ Mẹo vừa qua khỏi giờ Mão, vẫn còn rất sớm, muội còn cần nghỉ ngơi tiếp không?" Thật ra thì hắn cũng không tán thành việc gọi nàng tới, dù sao thì nàng cũng vẫn là một người bị thương không phải sao.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái: "Cũng là thói quen thôi, chờ ta rửa mặt xong, sẽ đi tới đại điện!"

"Vậy cũng tốt, ta đi trước đây!" Lôi Hỏa đứng lên, phủi nhẹ vạt áo của mình, cười nói đùa giỡn xong liền chạy ra ngoài giống như chạy trốn.

"Phu nhân, đã tới học viện Thánh Vực, ngài có thể xuống!" Một chiếc xe ngựa sang trọng dừng ngay trước cửa lớn của học viện Thánh Vực, một tiểu nha hoàn dáng dấp tương đối xinh đẹp đang nâng tay vén rèm xe lên, cúi đầu cung kính nói.

Chỉ nghe thấy một tiếng ‘ ừ ’, một cánh tay trắng nõn vươn ra, ngay sau đó là một đôi chân thon dài chậm rãi bước ra ngoài.

Vốn dĩ cửa học viện đã rất náo nhiệt cũng bởi vì chiếc xe ngựa mới đến nên mới có thể yên tĩnh lại, hôm nay là một ngày đặc biệt, cho nên trước cửa học viện cũng có rất nhiều người tụ tập lại xem náo nhiệt, lập tức có người bắt đầu âm thầm nghi ngờ trong lòng, người có thể dùng phương thức như thế để xuất hiện chắc chắn không giàu cũng quý, cho dù có tiền cũng chưa chắc có cơ hội đạt được sự long trọng như thế trong ngày hôm nay.

Chỉ thấy bàn tay ngọc ngà xinh đẹp chậm rãi đặt vào trong tay của nha hoàn, ngẩng đầu lên cười nhạt, mặc dù nhìn thấy trên mặt cô gái hé ra nụ cười nhạt, nhưng mà nhìn vào dung mạo nàng vẫn cảm thấy có chút thê lương, vẫn còn là bộ dáng thướt tha như trước, ngoài ra cũng có một chút khác biệt.

Mọi người xôn xao, đây không phải chính là Đại tiểu thư Diệp gia —— Diệp Sương đã từng khiến cho hàng ngàn hàng vạn công tử say mê hay sao? Theo như lời đồn tới từ Phong Chi Thành thì sau khi Diệp gia suy tàn cả gia tộc đều bị tiêu diệt, Diệp Sương cả ngày mặt ủ mày chau càng ngày càng gầy gò, đương nhiên cũng không thể hy vọng được chủ nhân của

https://thuviensach.vn

Lăng gia đối xử tốt, tất cả địa vị ở Lăng gia liền rớt xuống ngàn trượng, từ vị trí Đương gia chủ mẫu suy bại tới mức không bằng cả một tiểu nhau đầu, ngay cả Đại tiểu thư của Lăng gia xuất thân là con vợ cả Diệp Sương cũng không thể làm thay đổi được địa vị của hai mẹ con ở Lăng gia.

Nhưng hôm nay, lại là chuyện gì xảy ra? Rất đơn giản, nhất định là bởi vì Nhân vật truyền kỳ thế hệ mới của Thương Khung đại lục —— Lăng Tuyệt Trần! Hôm nay Lăng Tuyệt Trần đã trở thành nhân vật lợi hại như thế, Chủ nhân của Lăng gia nhất định là muốn lấy lòng nàng, cho nên mới có thể đối đãi tốt như vậy, khôi phục thân phận chủ mẫu Lăng gia cho Diệp Sương, đây chính là cái được gọi là mẫu bằng tử quý!

Chậm rãi xuống xe, ngẩng đầu nhìn cửa chính của học viện trang nghiêm nhưng cũng không kém phần sang trọng, khóe miệng hơi cong lên tỏ ý vui mừng, con gái của nàng cuối cùng cũng có ngày nổi danh, ngày sau sẽ không cần phải nhìn sắc mặt người khác sợ người ta khi dễ nữa rồi. Nghĩ đi nghĩ lại, trong mắt của nàng không khỏi đong đầy nước mắt, bởi vì nàng nhu nhược, bởi vì nàng ngu xuẩn và vô tri, khiến cho con gái của nàng uất ức cầu toàn suốt mười mấy năm qua, Trần Nhi, thật xin lỗi!

Một tay nhẹ nhàng lau khô nước mắt, một tay nắm chặt bức thư đã bị nắm đến đầy nếp gấp, kiểu chữ trên đó rất xinh đẹp nhưng lại không hề mất đi hào khí, tuy chỉ là một câu nói ngắn ngủn, nhưng lại chính là chuyện vui mừng nhất của nàng suốt mười mấy năm qua!

"Phu nhân, có thể đi vào được chưa?" Tiểu nha hoàn ở bên cạnh đỡ cánh tay của Diệp Sương hơi cau mày, kể từ ngày hầu hạ đại phu nhân tới nay, nàng thường nhìn thấy phu nhân nắm chặt bức thư ấy trong tay nhìn đến si ngốc, khóe miệng mỉm cười nhưng trong mắt lại chứa đầy nước mắt, nàng cũng không phân biệt được đến tột cùng là phu nhân vui mừng hay bi thương.

https://thuviensach.vn

Diệp Sương cười rộ lên gật đầu: "Tiểu Li, để cho ngươi chê cười rồi!" Ánh mắt có chút áy náy, sau đó hai người chậm rãi đi vào bên trong học viện.

"Phu nhân nói lời này thật hù chết Tiểu Li rồi, từ nhỏ Tiểu Ly đã không có người thân không có bạn bè, mới vừa bán vào Lăng phủ thì đã may mắn được an bài tới chỗ của Phu nhân, là phu nhân đối đãi với con giống như ruột thịt, khiến cho Tiểu Li thật sự rất muốn trông thấy Đại Tiểu Thư là Nhân vật truyền kỳ như thế nào rồi đó." Trên mặt Tiểu Li vẫn luôn duy trì nụ cười lộ ra lúm đồng tiền, giống như đây chính là ngày vui nhất trong cuộc sống của một thiếu nữ như nàng.

Diệp Sương lắc đầu một cái, nhưng từ đầu đến cuối vẫn im lặng không nói tiếp, một mặt là bởi vì nàng cực kỳ nhớ thương con gái của mình, một mặt cũng là vì xuất thân của nàng dù sao cũng là tiểu thư của thế gia vọng tộc, những lời tán dương ca tụng như thế này đã sớm thành thói quen rồi.

Thấy Diệp Sương không trả lời cũng không có dấu hiệu tức giận, Tiểu Li cũng liền trở nên gần gũi hơn: "Thật ra thì dung mạo của phu nhân xuất chúng như vậy, con nghĩ dung mạo của Đại tiểu thư nhất định cũng khuynh quốc khuynh thành, là một vẻ đẹp tuyệt trần!"

"Ở trong lòng của ta, Trần Nhi vẫn luôn là người xuất chúng nhất đấy!" Diệp Sương cười nhạt, ở trong lòng của một mẫu thân như nàng, vô luận con của mình có như thế nào đi nữa, thì bản thân người mẹ vĩnh viễn cũng chỉ giống như cánh chim đang dang rộng để che chở cho chim non ở phía trước, luôn luôn muốn che chở và yêu thương con mình.

"Phu nhân quả thật là một mẫu thân vĩ đại!" Tiểu li nghe vậy không khỏi có một chút bùi ngùi, cảm giác có mẫu thân thương yêu quả thật là rất tốt! Đáng tiếc, bản thân nàng thế nhưng ngay cả hình dáng của mẫu thân cũng đã sớm không còn nhớ gì nữa rồi.

https://thuviensach.vn

Diệp Sương cũng coi như là một người lương thiện am hiểu lòng người, nghe xong lời này liền hiểu rõ suy nghĩ trong lòng Tiểu Li, lập tức vỗ vỗ mu bàn tay nàng an ủi, cũng không nói gì. Có lúc, không cần mở miệng nói ra chỉ cần kéo gần khoảng cách lại gần gũi nhau hơn cũng đã cảm động lòng người biết bao, thường thường chỉ cần một động tác nhỏ giống như lơ đễnh, cũng có thể đạt được hiệu quả tốt nhất rồi.

Tiểu Li cúi đầu, nhìn đôi tay đang vỗ nhẹ vào mu bàn tay của mình, ánh mắt liền trở nên phức tạp khó hiểu.

Mới vừa đi tới đại điện, liền nhìn thấy người trong gia tộc cũng đã đến đông đủ từ lâu, Diệp Sương vừa đến liền thu hút tầm mắt của mọi người. Mọi người đừng chờ ở đây đã lâu vẫn chưa thấy Lăng Tuyệt Trần xuất hiện, còn tưởng rằng nhất định là nàng và mẫu thân đã lâu khống gặp cho nên mới không xuất hiện, không hề nghĩ tới lại là Diệp Sương tới trước, nhưng mà, nhìn sắc mặt của nàng, không giống như là đã gặp lại con gái, chẳng lẽ Lăng Tuyệt Trần này một lần ra tay đã thành người nổi tiếng cho nên cũng trở nên bướng bỉnh bất tuân rồi sao?

Sững sờ dừng bước ở trước cửa chính, sau đó nghi hoặc dựa vào cánh tay của Tiểu Li chậm rãi đi tới trước mặt Lăng Lôi Lạc đang ngồii im lặng ở một bên vẫn chưa lên tiếng, hai tay hơi nắm lại đặt ở bên hông, hơi cúi người: "Thiếp thân bái kiến lão gia!" Nhưng mà làm một thê tử, không có sự đồng ý của Lăng Lôi Lạc, nàng vẫn không dám đứng lên, chỉ là cúi đầu gập người quỳ gối, vẻ mặt cung kính khiến có người ta chỉ đành phải đem những lời chưa kịp nói ra nuốt vào trong bụng, âm thầm tức giận.

Lăng Lôi Lạc nhíu chặt lông mày, quay đầu lại liếc nhìn Diệp Sương vẫn luôn một mực cung kính, vẻ mặt lo lắng lập tức giảm đi hơn phân nửa: "Đứng lên đi!" Ánh mắt lạnh lẽo, ngay cả giọng nói cũng không hề có một chút tình cảm.

https://thuviensach.vn

Diệp Sương mỉm cười tự giễu, chậm rãi đứng dậy ngồi vào chỗ trống ở bên cạnh Lăng Lôi Lạc, qua nhiều năm như vậy, ngay cả tình cảm cũng đã thay đổi, đã không còn dư lại chút gì nữa rồi, hai vợ chồng lúc này cũng chỉ giống như người quen thuộc xa lạ, gặp nhau cũng chỉ có thể im lặng.

"Lão gia, người nhìn xem, hiện tại Sương tỷ tỷ để cho chúng ta chờ còn chưa tính, thế nhưng Lăng Tuyệt Trần dù sao cũng vẫn là vãn bối, huống chi ngày hôm nay còn có gia chủ của những gia tộc khác cũng tới đây, cư nhiên lại bắt tất cả mọi người ngồi chờ vô ích ở chỗ này, như vậy có phải có chút quá đáng hay không!" Cô gái ngồi ở một bên còn lại ngay cạnh Lăng Lôi Lạc không khỏi cau mày, khóe mắt liếc về phía Diệp Sương ôn nhu dịu dàng đang cúi đầu, khóe miệng nhếch lên tỏ ý khinh bỉ.

"Vậy Nhị phu nhân muốn như thế nào?" Giọng điệu của Lăng Lôi Lạc không chút độ ấm, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía trước, hắn chưa bao giờ thích có người can thiệp vào quyết định của mình!

Đứng ở sau lưng Nhị phu nhân —— Lí Ngọc Nhi chính là Lăng Mặc Phỉ, trong lòng bỗng có tiếng chuông cảnh báo vang lên, đành phải âm thầm kéo kéo ống tay áo của Lí Ngọc Nhi, ra hiệu cho nàng không nên tiếp tục khiêu khích ranh giới cuối cùng của phụ thân.

Lí Ngọc Nhi có chút tức giận quay đầu lại, dứt khoát hất tay Lăng Mặc Phỉ ra, đi tới bên cạnh Lăng Lôi Lạc cười híp mắt: "Lão gia, dù sao nơi này còn có người của Tứ Đại Gia Tộc khác, dù sao cũng không tốt ••••••"

"Ngươi vẫn còn biết nơi này có người của Tứ Đại Gia Tộc hay sao?" Lăng Lôi Lạc cắt đứt lời nói của Lí Ngọc Nhi, tức giận quay đầu lại, cặp mắt hơi nheo lại rõ ràng là rất không vui.

Ở đây đều là những cao thủ trong giới Huyền Khí và Kiếm Khí, những gì bọn họ nói, đương nhiên đều bị nghe được, có vài người đã che miệng lại

https://thuviensach.vn

cười khẽ, không biết là đang giễu cợt gia quy của Lăng gia không nghiêm, hay là đang giễu cợt Lí Ngọc Nhi không biết rõ đạo lý.

Lí Ngọc Nhi thấy vậy có chút khó hiểu cho nên liền giật mình: "Lão gia, ta ••••••" Lí Ngọc Nhi đang muốn nói thêm cái gì đó nhưng nhận được ánh mắt cảnh cáo của Lăng Lôi Lạc, thanh âm từ từ biến mất, có chút sợ hãi rụt cổ một cái.

"Hóa ra, Nhị phu nhân của Lăng gia, lại yêu thích náo nhiệt như vậy?"

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Tam Huyền

"Hóa ra, Nhị phu nhân của Lăng gia, cư nhiên lại thích náo nhiệt như vậy?"

Một thanh âm hài hước vang lên, ngay sau đó là một cô gái xinh đẹp rực rỡ đạp nắng từ từ bước đến. Toàn thân không cách nào che giấu sự rực rỡ chói mắt, lập tức hấp dẫn tầm mắt của mọi người, mọi người rối rít quay đầu lại, ai cũng muốn nhìn xem cô gái Truyền Kỳ mà toàn đại lục đang xôn xao, đến tột cùng là thần thánh phương nào.

"Trần Nhi!" Diệp Sương nghe vậy liền kích động đứng lên, ngay cả giọng nói cũng có một chút run rẩy.

Cô gái đứng ngược nắng che khuất mất ánh sáng, khiến cho mọi người nhìn không rõ mặt mũi, vì thế mà vẻ đẹp của nàng cũng tăng thêm mấy phần huyền bí mơ hồ không rõ. Đứng ở cửa hồi lâu, sau đó ánh mắt quét qua hết một vòng, sắc mặt rõ ràng đã giãn ra một chút. Lúc này mới mỉm cười đầy chế giễu đi đến bên cạnh Lăng Lôi Lạc, liếc nhìn Diệp Sương, gửi cho nàng một ánh mắt nói nàng không cần phải lo lắng, sau đó nhìn chằm chằm vào Lí Ngọc Nhi đang nghiến răng nghiến lợi.

Ngày đó khi mới tới Lăng phủ, nữ nhân này cũng không có mặt, nàng còn cho rằng có thể chiếm được vị trí đứng đầu trong một Đại gia tộc lâu như vậy thì nhất định cũng là một nữ nhân thông minh, hôm nay vừa thấy, trong lòng đã rõ ràng hơn mấy phần. Khóe mắt khinh bỉ liếc nhìn Lăng Lôi Lạc toàn thân uy nghiêm đang ngồi ngay ngắn trên ghế, khinh thường hừ lạnh: lại là một cuộc hôn nhân vì lợi ích nữa, đoán chừng là vì muốn mượn

https://thuviensach.vn

sức nhà mẹ đẻ của Lí Ngọc Nhi, cho nên mới có thể cưng chiều nàng ta như thế, giống như tình huống của Diệp Sương năm đó.

Khi ngươi còn có giá trị lợi dụng, hắn sẽ mặc kệ tất cả mà cưng chiều ngươi, yêu ngươi, khi ngươi không còn giá trị nữa, hắn có thể sẽ tàn nhẫn đá văng ngươi vào một góc. Nam nhân như vậy, thật là tuyệt tình!

Tốt, một cô gái xinh đẹp tuyệt trần nghiêng nước nghiêng thành! Đây chính là phản ứng đầu tiên của mọi người, mặc dù đã sớm biết Lăng Tuyệt Trần, nhưng mà lúc trước nàng không hề tạo cho người ta có cái cảm giác như thế, chỉ có hôm nay nhìn thấy nàng sống lại, mới có thể khiến cho người ta liếc mắt một cái liền không quên được.

Ngay lập tức, hai vị Gia chủ của Sở gia, Kỳ gia đều không khỏi cùng nhau nhìn về phía Gia chủ Bắc Thần gia —— Bắc Thần Dật vẫn chưa nói một lời, trong ánh mắt tràn đầy đồng tình và khó hiểu: xem đi, xem đi, đây chính là hậu quả của việc không biết quý trọng, một người con gái tốt như vậy, lại bị Bắc Thần Hàn bỏ! Bắc Thần Dật nắm tay lại để ở sát bên môi, ho khan hai tiếng, bày tỏ hắn cũng đang rất hối hận.

Bắc Thần Hàn cũng hơi cau mày, ánh mắt chất vấn như vậy thật sự là khiến cho người ta khó chịu, thật đáng ghét. Bắc Thần Thư Vũ bĩu môi, có chút buồn cười nhìn đại ca của mình đang trưng ra bộ mặt 囧.

Nghĩ tới con trai nhà mình vẫn chưa có hôn ước trong người khiến cho chủ mẫu Yến gia Quyền Linh Nhi, Gia chủ Sở gia Sở Kính Dục hai người nhìn nhau chằm chằm, trong mắt hiện lên tình thế bắt buộc nhìn nhau không dám bỏ sót một điểm bất kỳ, trong nháy mắt khi hai ánh mắt vừa giao nhau, lập tức bắn ra tia lửa loạn xạ, trong lòng càng thêm nhắc nhở bản thân phải cố gắng lên mới được. Sau lưng Quyền Linh Nhi, chiếc quạt trong tay Yến Nam Hiên hơi ngừng lại, nhưng mà cũng không nói một lời chỉ liếc nhìn ánh mắt xa lánh cự tuyệt người khác của Lăng Tuyệt Trần. Sở Dạ Phong cũng không quan tâm, một tay chống cằm, khóe miệng nhếch lên

https://thuviensach.vn

cực kỳ xấu xa, ngay cả sắc mặt cũng không khỏi dính phải một vài tia hứng thú.

Không hề thấy nụ cười trên mặt Kỳ Kiếm Vũ nữa, hắn vẫn luôn bộc lộ rõ mọi suy nghĩ trong đáy lòng không chút giấu giếm, đây là lần đầu tiên hắn khiến cho người ta không thể thấy rõ suy nghĩ sâu xa trên khuôn mặt trẻ con kia ••••••

"Ngươi ở Lăng gia làm đương gia chủ mẫu nhiều năm như vậy, nên hiểu rõ đạo lý, khi nào thì cần phải nói cái gì, chẳng lẽ còn phải đợi ta tới dạy ngươi sao!" Giọng nói không lớn không nhỏ vừa vặn để cho toàn bộ mọi người trong đại sảnh có thể nghe thấy, giọng điệu không vụi không buồn cũng chính là muốn nói nàng không thèm để ý tới Lăng gia, giống như những thứ này đều không có một chút liên quan gì tới nàng, nhìn vẻ mặt tức giận không cam lòng của Lý Ngọc Nhi, khóe miệng Lăng Tuyệt Trần hơi nhếch lên có chút giễu cợt.

Sở Dạ Phong đứng ở bên kia cũng không nhịn được khẽ cong khóe môi lên, nàng nói lời này chính là một câu hai nghĩa, vừa phủi sạch toàn bộ quan hệ với Lăng gia, vừa chứng tỏ nàng cũng không đem Lăng gia để vào trong mắt, hơn nữa còn nói rõ bình thường Lí Ngọc Nhi luôn cố tình gây sự.

Mặc dù Lí Ngọc Nhi cố gắng nhẫn nhịn. Lăng Mặc Phỉ cũng nắm chặt ống tay áo của nàng nhắc nhở nàng trước mặt mọi người phải giữ vững tác phong của mình, nhưng mà Lí Ngọc Nhi vốn là một chủ mẫu bốc đồng, lập tức vỗ bàn một cái tức giận chỉ vào vẻ mặt thản nhiên của Lăng Tuyệt Trần: "Lúc nào thì đến phiên con nhóc như ngươi tới giáo huấn ta!"

Nhìn sắc mặt tức giận đến phát run của Lí Ngọc Nhi, nàng thật hoài nghi nếu kích động thêm một chút nữa liệu tầng phấn dày trên mặt nàng ta có thể tróc ra hay không, mà nàng nghĩ đến cũng liền làm: "Ta chỉ là đang

https://thuviensach.vn

trần thuật một chuyện có thật mà thôi!" Nói xong còn tỏ ra vô tội nhún nhún vai.

"Lí Ngọc Nhi, ngươi đủ rồi!" Giọng nói nghiêm khắc của Lăng Lôi Lạc vang lên, giọng điệu cũng không lớn lắm, chỉ đủ để thể hiện cơn giận của hắn, vừa rồi hắn đều đã nhìn rõ ánh mắt của mấy Gia chủ trong Đại Gia Tộc, trong lòng cũng đã bắt đầu tính toán không ít.

Diệp Sương đang muốn chào hỏi Lăng Tuyệt Trần, trong lòng đã sớm tràn đầy kích động nhưng cũng đành nhẫn nhịn thu hồi bàn tay đang giơ ra, ngồi lại trên ghế lông cừu, ánh mắt lo lắng lại chăm chú nhìn Lăng Tuyệt Trần chằm chằm.

"Lão gia ••••••" Lí Ngọc Nhi hiển nhiên không nghĩ tới Lăng Lôi lạc sẽ giận tới tím mặt, rụt cổ một cái rồi tức tối không cam lòng quay về ngồi ở vị trí của mình.

"Tuyệt Trần, con ngồi ở bên cạnh mẹ con đi!" Lăng Lôi Lạc quay đầu lại, nhìn Lăng Tuyệt Trần rồi cười nhạt, mặc dù biểu hiện không đủ rõ ràng, nhưng cũng đủ để cho mọi người nhìn thấy hắn không hề bạc đãi con gái của mình.

Dối trá!

Lăng Tuyệt Trần hơi ngẩng đầu nhưng cũng không thèm đáp lại, trong lòng hừ lạnh rồi xoay người nhìn Diệp Sương, nhíu nhíu mày: "Có khỏe không?" Nàng quả thật không thích quan tâm người khác, nếu đã chiếm cứ thân thể của ‘ nàng ’, như vậy đương nhiên nàng cũng nên chú ý chăm sóc vị mẫu thân kia một chút mới phải.

Một câu nói đơn giản, nhưng lại làm cho Diệp Sương mặt mày hớn hở, liên tục nói ba tiếng tốt: "Tốt tốt tốt, chỉ cần Trần Nhi tốt mẫu thân cũng rất tốt!" Trong mắt vẫn không nhịn được dâng đầy nước mắt, nữ nhi kiêu ngạo này chính là người thân duy nhất của nàng! Lúc này, nàng mới hiểu

https://thuviensach.vn

được lúc trước bản thân mình hạnh phúc như thế nào, chỉ là Diệp gia bị diệt môn, ngay lúc đó nàng cũng chỉ có một mình, cho đến khi sinh hạ Lăng Tuyệt Trần, lúc này nàng mới tham sống sợ chết, cố gắng tiếp tục sống sót.

Tay chân Lăng Tuyệt Trần nhất thời có chút luống cuống, nàng thật sự không nghĩ tới câu nói vừa rồi lại làm cho nàng ấy nhanh chóng khóc như mưa.

Đây chính là Đại Tiểu Thư trong lời đồn sao? Tiểu Li nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần có thể nói tuyệt mỹ, không tránh được hơi ngẩn người. Sau đó mới nhớ tới, khẽ cúi người: "Tiểu Li bái kiến Đại Tiểu Thư!" Đại Tiểu Thư rất mạnh mẽ nha, cư nhiên công khai khiêu chiến với Nhị phu nhân.

Lăng Tuyệt Trần liền giật mình, ngay sau đó cũng hiểu ra liền cười nhạt: "Không cần đa lễ!" Mặc dù nàng đến từ thế kỷ hai mươi mốt, nhưng cũng là người đứng đầu Cao Phong, mặc dù không có loại chế độ nô lệ cổ đại giống như trong tư tưởng phong kiến, nhưng mà quy củ cũng có khá nhiều.

A •••••• Tiểu Li liền giật mình, ánh mắt khẽ xoay tròn vẫn còn thẳng người đứng ở một bên, ngón tay ở dưới tay áo đã hơi giật giật.

"Tất cả mọi người đã đến đông đủ rồi sao? !" Lúc này ngoài cửa có một giọng nói uy nghiêm vang lên, tất cả mọi người đều đứng lên, ngay cả nhân vật tiểu biểu của Ngũ Đại Gia Tộc cũng không ngoại lệ.

Lăng Tuyệt Trần không nén được tò mò, quay đầu nhìn về phía cửa chính, chỉ thấy một vị tóc trắng áo trắng, mặt mũi lại sáng sủa, nam nhân ••• khụ khụ khụ, là lão nhân chậm rãi bước tới, toàn thân đều là màu trắng chói mắt, dưới ánh mặt trời rực rỡ như vậy, khúc xạ của ánh nắng cũng trở nên thật đẹp mắt. Mặc dù nhìn ra được khóe mắt đã xuất hiện dấu vết của tuổi già, nhưng mà vẻ mặt lại hồng hào, hình dáng cương nghị, hai mắt

https://thuviensach.vn

sáng ngời có hồn, không khó nhận ra năm đó nhất định hắn cũng là một nam tử đẹp trai tuấn tú. Ngay cả Lục Thanh Phong và Mộ Dung Tư cũng một mực cung kính đi theo phía sau, có thể thấy được địa vị của người mới tới rất được kính trọng

Ánh mắt của người mới tới chỉ hơi liếc về phía Lăng Tuyệt Trần người duy nhất ngồi ở một bên quan sát hắn, ngay sau đó liền ngồi vào ghế chủ vị trong đại điện, tất cả đều rất tự nhiên giống như đây là chuyện đương nhiên.

"Chúng tôi gặp qua trưởng lão Tam Huyền!" Mọi người theo đúng vai vế của mình tự giác đứng ngay ngắn, khẽ hành lễ.

Vung tay lên, ống tay áo rộng thùng thình xẹt qua một đường cong hoàn mỹ, giọng nói nghiêm túc lại vang lên lần nữa: "Tất cả mọi người ngồi xuống đi, không cần khách sáo như thế!"

Trưởng lão Tam Huyền?

Lăng Tuyệt Trần cau mày, cố gắng tìm kiếm chút manh mối trong đầu. Tam Huyền? Chính là Tam Trưởng Lão chỉ dưới quyền Đại Trưởng Lão trong Thánh Vực sao? Tha thứ cho trí nhớ của nàng chỉ có thể tìm được một chút tin tức như vậy mà thôi.

Nàng gần như không cảm nhận được tu vi của hắn, xem ra còn muốn lợi hại hơn cả Lục Thanh Phong và Mộ Dung Tư nữa.

Mọi người gật đầu, sau đó ngồi lại vị trí của mình.

Ánh mắt uy nghiêm liếc nhìn hết một vòng, sau đó dừng lại ở vẻ mặt thản nhiên của Lăng Tuyệt Trần, ánh mắt hơi thoáng qua một tia tán thưởng: "Ngươi chính là Lăng Tuyệt Trần?" Lúc này giọng nói có hơi dãn ra, không giống mới vừa rồi, nghiêm cẩn như vậy.

https://thuviensach.vn

Lúc này Lăng Tuyệt Trần mới thu hồi tầm mắt đang nhìn chằm chằm hai tay, gật đầu một cái: "Dạ!" Không kiêu ngạo không tự ti, dứt khoát trả lời một chữ như vậy.

"Ha ha ha ha, tốt tốt tốt!" Trưởng lão Tam Huyền cười to, liên tục nói ba tiếng tốt, xoay người nhìn Lục Thanh Phong: "Không tệ, không quan tâm hơn thua!" Không hổ là Thánh Nữ đại nhân của Thánh Vực bọn họ.

Lục Thanh Phong gật đầu, chỉ cười không nói. Nhóm người Sở Dạ Phong nghe vậy, trái tim vốn đang lơ lửng, cuối cùng cũng chạm đất rồi.

Lăng Mặc Phỉ thấy vậy, lông mày nhíu chặt, hai tay giấu dưới tay áo lại càng xiết chặt, nhìn ánh mắt vừa rồi của Kỳ Kiếm Vũ, oán hận trong lòng lại càng sâu hơn. Lăng Lôi Lạc nghe vậy, khóe miệng càng thêm cong lên, xem ra ••••••

Tại một góc trong đại điện, một cây ngân châm cực kỳ nhỏ đến nỗi không ai có thể phát hiện sau khi được ánh nắng chiếu rọi đã phát ra ánh sáng âm u.

Đây là cái gì?

Hắn thình lình quay đầu lại, nhìn về phía mới vừa có cái gì đó nhanh chóng nhìn lướt qua, nhìn lại lần thứ hai vẫn không phát hiện được gì, trời sinh tính hắn đa nghi cho nên trong lòng cũng có nhiều hơn một phần cảnh giác.

"Nghe nói ngươi ở Ma Khải Vụ Lâm đã lập khế ước với Thần Thú?" Trưởng lão Tam Huyền lại lên tiếng lần nữa.

Mặc dù mọi người đều tìm được Khế ước thú của mình ở trong Ma Khải Vụ Lâm, nhưng mà ai cũng nghe ra được lời này là đang hỏi Lăng Tuyệt Trần, ánh mắt của mọi người đương nhiên cũng nhanh chóng nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

"È hèm, hắn đã là Thánh Thú rồi !" Lăng Tuyệt Trần không e dè gật đầu. Mặc dù có nhiều lúc nàng cũng không muốn để lộ thực lực của mình, nhưng mà nàng cũng muốn nhân cơ hội nói cho một số người biết rằng, không thể trêu vào nàng! Cũng là để giảm đi một chút phiền toái trong tương lai.

Thánh thú?

Chẳng lẽ nàng không hiểu vừa rồi hắn hỏi Thần Thú là vì nàng hay sao? Trên đại lục này kiêng kỵ nhất chính là tài năng quá lộ, huống chi hiện tại Ma Giáo điên cuồng ngang ngược như vậy. Trưởng lão Tam Huyền nghe vậy, khẽ cau mày.

Khóe miệng Mộ Dung Tư nhếch lên rất hài lòng, không hổ là người hắn coi trọng, với thân phận của nàng quả thật là có quyền liều lĩnh như thế.

Sau đó Trưởng lão Tam Huyền bật cười lắc đầu, cũng không nên để ý nhiều như vậy, dù sao nhân vật chính trong câu chuyện cũng không vội, hắn lo lắng cái gì: "Ta biết rõ ngươi!"

Ta biết rõ ngươi!

Bốn chữ này cũng nói cho Lăng Tuyệt Trần một chuyện, hắn nói biết không chỉ là biết nàng, mà còn là hiểu rõ nàng, nói trắng ra chính là biết rõ lai lịch của nàng! Ngay từ đầu cũng đã xác định nàng là Lăng Tuyệt Trần, bây giờ lại nói như vậy, chỉ là đang gián tiếp nói cho nàng biết, hắn biết nàng không phải là Lăng Tuyệt Trần chân chính!

Nghe nói như thế, Mộ Dung Tư và Lục Thanh Phong vốn dĩ biết rõ chân tướng ngược lại không có phản ứng, trong lòng hiện lên nghi ngờ không chỉ có một mình Sở Dạ Phong, người hơi có tâm tư, cũng sẽ âm thầm suy nghĩ kỹ lời nói của Trưởng lão Tam Huyền: chẳng lẽ nàng thật

https://thuviensach.vn

không phải là Lăng Tuyệt Trần? Yến Nam Hiên, Bắc Thần Hàn đều là người thông minh, đương nhiên cũng sẽ có điều hoài nghi.

Ban đầu chính là hắn cho nàng gương đồng âm dương!

Đây chính là trực giác của Lăng Tuyệt Trần, trực giác nói cho nàng biết, mỗi sự kiện đều có liên quan tới hắn, liên quan rất chặt chẽ. Thẳng thắn mà nói thì chính là, tất cả mọi chuyện đều do hắn an bài sẵn, bao gồm tại sao nàng lại tới cái thế giới này!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Ta Cũng Không Lạ Gì

"Tin chắc mọi người cũng đã biết Ma Giáo cùng với Nguyệt Ma đã trọng sinh và quay lại báo thù, cũng chính vì chuyện này cho nên hôm nay mới triệu tập mọi người cùng nhau tới đây." Tam Huyền nhíu chặt lông mày, đây chính là lo lắng trong lòng hắn •••••• nói xong còn do dự liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần.

Lời nói vừa dứt, trên đại điện lập tức yên tĩnh khác thường, thậm chí còn có thể nghe thấy tiếng hít thở nhàn nhạt của mọi người, từng người từ từ rơi vào trong trầm tư. Sự việc xảy ra trên đài tỷ võ ngày ấy bọn họ cũng biết sơ sơ, đương nhiên, một màn quan trong nhất trong lúc đó vẫn không có người nào nói ra, giống như những ký ức kia đều đã bị loại bỏ hoàn toàn, tất cả những người đã thấy qua đều xem như không có chuyện gì xảy ra, dù sao cũng không liên quan tới bọn họ.

Sở Dục liếc nhìn con trai của mình, khóe miệng co giật, hắn vẫn luôn biết rõ Sở Dạ Phong đứa con này cho tới bây giờ cũng không để ý tới bất cứ chuyện gì, bất luận là gặp phải chuyện gì cũng chỉ cười nhạt, cho nên hắn cũng không đoán được con mình. Sau đó nhìn về phía Tam Huyền quyền cao chức trọng: "Như vậy Trưởng Lão Tam Huyền có kế sách gì?"

Đây chính là vấn đề liên quan đến tính mạng của bản thân và gia đình, có ai lại không chăm chú lắn nghe chứ? Lập tức mọi người đều nhìn về phía Tam Huyền, hi vọng hắn có thể đưa ra một đáp án hài lòng. Cả đại điện không khỏi vang lên tiếng tim đập dồn dập.

https://thuviensach.vn

"Aiz ••••••" Tam Huyền cúi đầu không nói, nhưng mà âm thanh cực kỳ nhỏ của một tiếng thở dài kia, lại làm cho mọi người nghĩ rằng hắn cũng không tìm ra kế sách .

Vốn dĩ còn có một chút hơi thở mỏng mạnh hiện tại đại điện lại rơi vào trong trầm tư một lần nữa, mọi người vừa mới thả lỏng tâm trạng khẩn trương trong lòng lúc này lại trở nên căng thẳng lần nữa, xem ra trời muốn diệt ta rồi ••••••

"Thánh nữ đâu? Chẳng lẽ lại không thể xuất hiện Thánh Nữ nhậm chức tiếp theo hay sao?" Gia chủ Kỳ gia Kỳ Đồng nói ra một câu như có như không, trong mắt mang theo một tia hi vọng nhìn thẳng Tam Huyền.

Lục Thanh Phong do dự, ánh mắt né tránh, nhưng mà vẫn ngẩng đầu, ánh mắt cũng không dám nhìn thẳng về phía cái góc kia: "Thánh Nữ là do trời định, cho tới bây giờ cũng chỉ có một người!" Đúng vậy, mặc dù trải qua ngàn vạn năm, Thánh nữ thủy chung cũng chỉ có một!

Thánh nữ chỉ có một? !

Những lời này tựa như một quả bom nặng ký khiến cho suy nghĩ trong đầu mọi người đều bị nổ tung, ngoại trừ các vị Gia chủ, còn lại những vị chủ mẫu của các gia tộc khác cũng đã bắt đầu bàn tán xôn xao, âm thanh ồn ào này khiến cho Lăng Tuyệt Trần khó chịu cau chặt lông mày.

"Trần Nhi, con làm sao vậy?" Ánh mắt của Diệp Sương vẫn luôn chuyên chú quan sát Lăng Tuyệt Trần, bởi vì nữ nhi là duy nhất trong mắt nàng, chuyện lớn của thiên hạ gì đó, chỉ cần không xảy ra ở trên người nàng, vậy thì cũng không liên quan tới nàng. Đây chính là một cách nghĩ của phụ nữ và trẻ em ở thời cổ đại.

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái: "Không có việc gì, chỉ là ồn ào quá mức như vậy có chút không quen!" Một tay móc móc lỗ tai, nghe thấy âm thanh như vậy nàng chỉ cảm thấy đó chính là sự ô nhiễm tiếng ồn. Vị mẫu

https://thuviensach.vn

thân này, nàng nên nói là nàng ấy ngốc hay là •••••• chẳng lẽ biến hóa lớn như vậy, nàng ấy cũng không nhìn ra được sao?

"Nhưng mà từ lúc trời đất gặp phải một trận tai họa lớn kia trong cuộc chiến Thần Ma Thánh Nữ cũng đã tự khiến bản thân nổ tung rồi chết, chẳng lẽ số mệnh của chúng ta chính là như vậy sao?" Quyền Linh Nhi tự lẩm bẩm, tướng công của nàng •••••• chẳng lẽ cả nhà không thể đoàn tụ hay sao?

"Mẫu thân, ngài đừng nóng vội, phụ thân sẽ được cứu ra, tin tưởng con được không?" Yến Nam Hiên cau mày, trên mặt đã không còn nhìn thấy vẻ cợt nhả như lúc bình thường nữa, vốn là đôi mắt thâm thúy nay đã muốn biến mất, chỉ có một màn nóng nảy kia.

Quyền Linh Nhi cười khổ gật đầu một cái, khẽ tựa vào cánh tay của Yến Nam Hiên. Nhìn Quyền Linh Nhi cô đơn tiều tụy, đáy mắt Yến Nam Hiên không khỏi lóe lên một tia kiên định.

"Thật ra thì, vẫn còn có biện pháp!" Trưởng lão Tam Huyền có chút chán nản nhìn Lục Thanh Phong đang muốn nói lại thôi, lão đầu này, lúc nào thì trở nên không quả quyết như vậy chứ, vốn là do Lục Thanh Phong nói hết cho xong, hiện tại hắn đành phải tự mình ra mặt!

"Biện pháp gì?" Quyền Linh Nhi là người đầu tiên vội vàng hỏi thăm, chuyện này liên quan đến chuyện của tướng công nhà nàng, nàng đương nhiên là người gấp gáp nhất .

Khóe mắt của Tam Huyền từ đầu đến cuối vẫn nhìn chằm chằm Lục Thanh Phong: người này, ngươi nên nói chuyện rồi! Lục Thanh Phong liếc hắn một cái, ho nhẹ hai tiếng: "Đó chính là chọn lựa một Thánh nữ lần nữa!"

Chọn lựa lần nữa? Nói dễ hơn làm!

https://thuviensach.vn

Thánh Nữ này không chỉ cần có thiên phú, còn cần phải hy sinh rất nhiều thứ gì đó, nói ví dụ như •••••• tình cảm!

"Như vậy trong lòng Lục đạo sự đã chọn được người rồi sao?" Bắc Thần Dật hỏi rất rõ ràng, nếu không hôm nay cũng sẽ không gọi bọn họ tới đây. Hơn nữa hắn dám đoán chắc, vị Thánh Nữ này đang ở trong Ngũ Đại Gia Tộc, nói chuẩn xác là lựa chọn giữa Lăng Tuyệt Trần, Lăng Mặc Phỉ, Bắc Thần Thư Vũ và Kỳ Nhược Tuyết.

Lời này vừa nói ra, tầm mắt mọi người ở đây đều đảo quanh giữa Lăng Tuyệt Trần và Lăng Mặc Phỉ ở trước mặt, mọi người đều là người thông minh đương nhiên hiểu được mấy phần hàm nghĩa. Kỳ Nhược Tuyết có thể nhân lúc Lăng Tuyệt Trần bị hưu để thừa cơ hãm hãi dồn nàng vào chỗ chết, đương nhiên sẽ không thể trở thành một trong những ứng cứ viên cho vị trí Thánh Nữ, Bắc Thần Thư Vũ này tính tình ngang ngược càn rỡ cũng không thể, theo lý mà nói, nếu như là ở quá khứ, Lăng Tuyệt Trần này ‘ vang danh ’ phế vật như vậy cũng không thể, nhưng mà xưa đâu bằng nay, nàng đã là Nhân vật Truyền Kỳ của Đại Lục, cho nên hiện tại kết quả cứ tự nhiên mà rơi xuống trên người tỷ muội Lăng gia.

Lăng Lôi Lạc là người bình tĩnh nhất, gương mặt lạnh nhạt giống như hắn tin chắc Thánh Nữ nhất định sẽ được chọn ra từ Lăng gia. Bất luận là ai được chọn đi huấn luyện, thì cũng đều là con gái của hắn.

"Có, trải qua quá trình quyết định của Cửu Đại Trưởng Lão, chức vị Thánh Nữ kế tiếp, sẽ do ••••••" nói được một nửa liền ngừng lại, ánh mắt của ba người trưởng lão Tam Huyền, Lục Thanh Phong và Mộ Dung Tư đều đồng loạt nhìn chằm chằm phía sau lưng Lăng Lôi Lạc, ánh mắt như vậy, kết quả không cần nói cũng biết!

Lí Ngọc Nhi mỉm cười có chút vui mừng, nhìn mẹ con Diệp Sương trong ánh mắt hiển rõ vẻ đắc ý, vui sướng vỗ vỗ cánh tay của Lăng Mặc Phỉ, có thể trở thành Thánh Nữ, đó chính là vinh dự cao nhất.

https://thuviensach.vn

Lăng Mặc Phỉ cau mày, ngẩng đầu nhìn về phía Kỳ Kiếm Vũ đang nhíu chặt lông mày, cắn chặt môi của mình, Thánh nữ, có được vinh dự nhưng lại muốn bỏ qua tình cảm của mình, nàng làm sao bỏ được nam tử nàng đã mê luyến suốt mười năm. Nhưng mà, tại sao ngay cả ánh mắt của hắn cũng chỉ chăm chú nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần, tại sao mọi người đều không còn chú ý tới nàng nữa. Nghĩ đi nghĩ lại, cắn răng một cái, nếu không thể cùng mình người yêu gần nhau, như vậy đoạn tuyệt tình yêu cả đời thì đã làm sao! Trở thành Thánh nữ còn có thể có được quyền lợi chí cao vô thượng!

Thánh Nữ? Gái ế?

Ha ha ha ~ Lăng Tuyệt Trần khẽ bật cười, hai chữ này quả thật không phải là sự tương xứng bình thường nha. Chẳng qua là nàng lý giải cũng đã được tám chín phần mười rồi, Thánh Nữ quả thật cũng sẽ biến thành gái ế! Không thể có tình cảm, cô độc cả đời, không bờ không bến cả đời, không phải là gái ế thì là cái gì! So với Tề Thiên Đại Ế[1] gái ế vẫn còn muốn ế hơn!

[1]: nguyên văn là ‘Tề Thiên Đại Thặng’: từ thánh và từ thặng có phiên âm giống nhau. Tề Thiên Đại Thánh -> Tề Thiên Đại Thặng -> Tề Thiên Đại Ế

"Tỷ tỷ cần gì phải giễu cợt người khác như vậy chứ? Sau này còn chưa biết được ai phải phục tùng ai đó!" Lăng Mặc Phỉ đứng ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần rõ ràng là hiểu lầm Lăng Tuyệt Trần, một tay khẽ che miệng, khóe môi còn cười nhạt, mở miệng chính là tràn đầy châm chọc, giống như muốn nói phong thái này của ta không phải là Thánh Nữ thì còn ai có thể.

Trái lại Lăng Lôi Lạc không hề tỏ thái độ vào lúc này, dù sao hắn cũng không biết rốt cuộc ai mới là Thánh Nữ tương lai, hai bên đều không thể đắc tội, cho nên hắn liền khoanh tay đứng nhìn trở thành người xem cuộc vui.

https://thuviensach.vn

"A ~ nghe lời này của muội muội có phải ý tứ chính là, muội chính là Thánh Nữ do trời định rồi, đúng không?" Khóe môi Lăng Tuyệt Trần nhếch lên, một tay vuốt vuốt sợi tóc ở trước ngực mình, có chút giễu cợt nhìn dáng điệu cao ngạo kia của Lăng Mặc Phỉ, chẳng lẽ nàng không hiểu được tự tin là chuyện tốt, nhưng vô cùng tự tin sẽ trở thành tự phụ hay sao? Huống chi tự phụ còn không có giới hạn như vậy, sẽ trở thành bướng bỉnh cứng đầu rồi.

"Tuyệt Trần à, cũng không nên nói như vậy, dù gì con và Mặc Phỉ cũng là cùng chung một dòng màu, đều là con cháu trực hệ của Lăng gia, nên cùng chung một mối thù, chứ không phải là tranh giành đối chọi nhau, không phải sao?" Lí Ngọc Nhi ngồi ở một bên đã sớm muốn tiếp lời cuối cùng không nhịn được phải lên tiếng, giả dối lôi kéo quan hệ, nói là tạo quan hệ xem như là nói uyển chuyển rồi, đây rõ ràng chính là khoe khoang .

Lăng Tuyệt Trần lơ đễnh, chỉ coi là ai đó đang thả một cái cái rắm, tiếp tục giữ thái độ ‘ chẳng quan hệ tới ta ’ của mình, nhàn nhã bắt chéo hai chân. Cái gì mà Thánh nữ gì đó, nàng cũng không lạ gì, người nào có tình yêu thương to lớn như vậy nàng không cần, cái gì mà cứu vớt thiên hạ nàng không có cái tấm lòng đó cũng không có vĩ đại như vậy. Nàng từ trước đến giờ luôn tuân theo nguyên tắc người không phạm ta, ta không phạm người, chỉ cần không bị người bắt nạt cứ sống thật tự do thoải mái là được rồi, còn lại, tạm thời không nằm trong phạm vi cân nhắc.

Lúc này, trong lòng mọi người cũng đã hiểu rõ hơn một chút, nhìn Lăng Mặc Phỉ đã không còn thái độ giống như xưa, đoán chừng tâm tư cũng đã trở nên lạnh lẽo, đã không còn thấy một Lăng Mặc Phỉ đoan trang, nhã nhặn, thông tình đạt lý, hiên ngang lẫm liệt giống như trong quá khứ, bây giờ Lăng Mặc Phỉ hiển rõ sự ghen tỵ nhỏ nhen.

"Khụ khụ khụ!" Lục Thanh Phong thấy vậy ngay lúc Tam Huyền sắp hé ra khuôn mặt già nua, liền vội vàng chống một tay ở bên môi ho nhẹ hai

https://thuviensach.vn

tiếng.

Nhìn thái độ của Lăng Tuyệt Trần, lửa giận tích tụ trong bụng Lí Ngọc Nhi, đang muốn bộc phát hết một lần, lại bị Lục Thanh Phong cắt đứt, sau lại mới ý thức được ý nghĩ vừa rồi của mình không ổn, liền sửa lại vạt áo của mình một chút sau đó đoan trang ngồi ở một bên không nói một lời.

Lúc này, sắc mặt không vui của Tam Huyền mới hơi hòa hoãn, nhìn Lăng Tuyệt Trần đáy mắt hiện lên ý cười.

Lăng Tuyệt Trần đột nhiên cảm thấy có một luồng khí lạnh đến buồn nôn từ trong lòng sinh ra, cứ có cảm giác có gì đó không ổn đang ập tới, chẳng lẽ là bị người ta tính kế? Đúng vậy! Đã bị người ta mưu hại từ lâu rồi, chỉ là nàng không biết mà thôi.

Nhìn dáng điệu bàng quan của Lăng Tuyệt Trần, trưởng lão Tam Huyền cảm thấy vừa bực mình lại vừa buồn cười."Tuyệt Trần à, ngươi cảm thấy thế nào?" Bộ mặt lấy lòng tươi cười, không có biện pháp, ai bảo Lăng Tuyệt Trần là lựa chọn duy nhất chứ, nếu không làm sao hắn có thể hạ thấp bản thân như vậy chứ ••••••

Tuyệt Trần à, ngươi cảm thấy thế nào?

Một câu nói này, làm rối loạn tâm tư hăng hái của mọi người. Có người âm thầm vỗ ngực, thật tốt thật tốt là Lăng Tuyệt Trần!

Lăng Mặc Phỉ còn chưa kịp thu hồi nụ cười cao ngạo trên mặt, khuôn mặt vẫn còn đang cao ngạo làm ra bộ dáng Chúa Cứu Thế, thế nhưng bởi vì một câu nói như vậy của trưởng lão Tam Huyền liền cứng lại. Cái gì? Cư nhiên lại là nàng ta! Tại sao? Lúc này nàng cúi đầu xuống con ngươi bị nhuộm đỏ tràn đầy khát máu, hai tay nắm thật chặt, cố gắng kiềm chế sự ghen ghét của mình.

https://thuviensach.vn

"Không phải là Phỉ nhi sao?" Lí Ngọc Nhi sững sờ mở miệng, trên mặt tràn đầy lúng túng, không ngừng ngượng ngùng cười mỉa hai tiếng.

"Đúng vậy, Tuyệt Trần, Thánh Nữ không phải là ngươi thì không được!" Tam Huyền mím môi, nhìn Lăng Tuyệt Trần, chỉ sợ bỏ sót một chút biến hóa nhỏ trên khuôn mặt của nàng.

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, khuôn mặt vẫn không chút thay đổi, chỉ là bàn tay đang vuốt tóc hơichậm lại, giống như đang suy tư, lại giống như không nghe thấy. Cho đến một lúc lâu sau, quay đầu lại liếc nhìn khuôn mặt của Lăng Mặc Phỉ đã vặn vẹo từ lâu, có lẽ, Thánh Nữ cũng là một lựa chọn tốt! Ai bảo nàng nhìn thấy vẻ mặt này của Lăng Mặc Phỉ chứ? Nàng không có một chút hứng thú nào với cội nguồn của tình yêu, nhất thời sinh ra cảm giác buồn nôn, nàng cũng không muốn đem mình đi mai táng, mặc dù Thánh Nữ có thể vạn năm không thay đổi, vĩnh viễn giữ được tuổi trẻ •••••• đối với con gái mà nói, số tuổi vĩnh viễn là một sát thủ vô hình .

Sở Dạ Phong có chút lo lắng liếc nhìn Lăng Tuyệt Trần đang trầm mặc, nàng đây là đồng ý sao, hay là •••••• luôn luôn lạnh nhạt cái gì cũng không để ở trong lòng, đây chính là lần đầu tiên hắn buồn bực như thế.

Chiếc quạt trong tay Yến Nam Hiên đột nhiên rơi xuống đất, hắn vẫn luôn giữ vững hình tượng ôn hòa ấm áp, cũng là lần đầu tiên trở nên luống cuống. Kỳ Kiếm Vũ đột nhiên ngẩng đầu, chăm chú nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần, chú ý từng vẻ mặt của nàng. Bắc Thần Hàn nhíu nhíu mày, lần đầu tiên nhìn thẳng Lăng Tuyệt Trần như thế này, hắn không khỏi không hy vọng nàng đồng ý, dù là tương lai có phải trả giá bằng chính sinh mạng của hắn!

"Ta không đồng ý!"

Lúc này, một nam tử xuất chúng từ bên ngoài đại điện đi vào, nghiễm nhiên ôm chặt Tiểu Bạch trong ngực, cau mày lạnh lùng nói xong liền sải

https://thuviensach.vn

bước đi vào đại điện, không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, đi thẳng tới bên cạnh Lăng Tuyệt Trần hơi cúi đầu, nhìn chằm chằm vào ánh mắt của nàng tràn đầy van xin.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Cứu Vớt Thiên Hạ Ta Không Có Vĩ Đại Như Vậy

Lăng Tuyệt Trần không nói gì chỉ im lặng một mình suy tư, nàng thật sự không quan tâm tới Thánh Nữ gì gì đó, nàng lo lắng chính là •••••• nghĩ tới điều này, nàng không khỏi di chuyển tầm mắt liếc qua một vị trí cách đó không xa. Hóa ra mặc dù nàng đã tự nói với mình hết lần này tới lần khác, trong lòng đã sớm không còn thứ tình cảm tức cười kia, nhưng mà nàng vẫn không thể kiềm chế được tâm tình quái lạ này! Hóa ra, nàng vẫn còn quý trọng.

"Chủ nhân, Ngân Nhược không muốn nhìn thấy chủ nhân giống như trước kia nữa!" Ngân Nhược lớn tiếng nói ra sự lo lắng của hắn, chỉ sợ Lăng Tuyệt Trần sẽ nói một tiếng đồng ý tiếp tục làm Thánh nữ gì gì đó thêm lần nữa!

Chủ nhân! Ngân Nhược!

Bốn chữ này đánh mạnh vào đáy lòng những người biết chuyện thêm lần nữa! Trong Tộc phổ của Ngũ Đại Gia Tộc đương nhiên có ghi lại chuyện này, các Gia chủ của mỗi gia tộc đương nhiên cũng biết, lúc trước Ngân nhược chính là bổn mạng khế ước thú bên cạnh Thánh Nữ, vào năm đó nhờ Thánh nữ giải trừ khế ước mới có thể bảo vệ tính mạng, nhưng lại rơi xuống cấp bậc Thần Thú. Cứ như vậy, có thể làm cho hắn nhận chủ , hơn nữa hắn còn lên cấp trở thành Thánh Thú, đây nhất định là Thánh Nữ chuyển thế!

Lăng Tuyệt Trần sững sờ liếc nhìn kẻ nào đó có vẻ còn kích động hơn cả nàng, khóe miệng không khỏi co giật, tự nhiên nhận lấy Tiểu Bạch từ

https://thuviensach.vn

trong lòng hắn, Tiểu Bạch lười biếng dụi dụi ở trước ngực nàng, thấy vậy, nàng im lặng khẽ lắc đầu một cái, quay đầu nhìn về phía Ngân nhược khóe miệng hơi nhếch lên: "Ngân Nhược, hiện tại không phải là ta không đồng ý sao?"

Hiện tại không phải là ta không đồng ý sao?

Nhìn xem nhìn xem, nói gì vậy, đây là chuyện người khác cầu cũng không được, vậy mà vị chủ nhân trong chuyện này lại cố tình không thèm để ý tới một chút nào cả. Nếu đổi lại là người khác thì chắc hẳn đã nhanh chóng đồng ý từ lâu rồi, mà nàng lại giống như chỉ sợ tránh không kịp. Trưởng lão Tam Huyền có chút bực bội liếc về phía Lục Tam Phong ở bên cạnh, người bị nhìn vô tội nhún nhún vai: chuyện này ta cũng không thể quản!

Lúc này, sắc mặt Ngân Nhược mới hiện lên một chút tươi cười, trải qua nhiều năm chìm dưới đáy hồ như vậy, hắn đã hiểu, cái gì cũng đều không quan trọng, chỉ cần chủ nhân vui vẻ là được rồi, một kiếp kia, bởi vì là một Thánh Nữ, nàng đã phải dập tắt toàn bộ tình cảm của mình, một người không có tình cảm thì cũng như không có linh hồn, dù là cười, cũng không phải là xuất phát từ tận đáy lòng. Chủ nhân như vậy thật giống như một cái xác còn sống, hắn không muốn nhìn thấy chuyện như vậy lần nữa.

Nhìn Ngân Nhược mỉm cười, Lăng Tuyệt Trần vỗ về Tiểu Bạch chậm rãi đứng dậy: "Vậy thì đi thôi!" Nếu đã không liên quan tới nàng, vậy thì không cần lưu lại nữa rồi. Nói xong liền bước ra ngoài đại điện. Ngân Nhược theo sát phía sau, bước chân cũng trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Diệp Sương sững sờ liếc nhìn nữ nhi nhà mình, đây chính là cách nàng cự tuyệt? Chỉ là đáy lòng nàng cũng coi như rất vui vẻ, không làm Thánh Nữ như vậy cũng có thể tìm kiếm hạnh phúc của mình, không cần cô độc cả đời, khi còn sống cũng sẽ được tự do thoải mái không cần chừng mực.

https://thuviensach.vn

"Tuyệt Trần!" Trưởng lão Tam Huyền thấy vậy, không khỏi lên tiếng gọi lại, hắn không muốn sau này gặp phải kết quả như thế: "Đây chính là chuyện liên quan đến muôn dân trong khắp thiên hạ, là chuyện hệ trọng liên quan tới sống còn ••••••" nàng sao có thể lạnh nhạt đối mặt như thế được.

Lăng Tuyệt Trần dừng bước lại, nhưng cũng không quay đầu lại: "Cứu vớt muôn dân? Vì thiên hạ? Ta không có cái tấm lòng đó, cũng không có vĩ đại như vậy, không nên nói với ta cái gì mà tình yêu to lớn với người trong nhân gian, tim của ta không thể tiếp nhận nhiều như vậy!" Ta chỉ muốn toàn tâm toàn ý yêu một người! Nhưng mà người đó đã sớm đi xa. Nửa câu sau là ở trong lòng tự nói với chính mình. Tim của nàng nhỏ, nhỏ đến nỗi chỉ có thể chứa được một người!

Lời nói ngắn gọn nói rõ lập trường của nàng, cũng biểu thị rõ ràng thái độ của nàng, không nên dùng lại cách đó để uy hiếp nàng một lần nữa! Người nàng quan tâm cũng đã mất, trong lòng nàng không còn nhớ thương, không còn bận tâm nữa thật sao? Có lẽ nàng cũng không biết, nhớ thương đã quá nhiều, chỉ là bản thân vẫn còn một mực phủ nhận mà thôi.

Nói xong, mặc kệ sự kinh ngạc của mọi người trong đại điện, nâng bước chân lên dứt khoát bước qua ngưỡng cửa, xoay người biến mất ngay trước mắt mọi người. Mặc dù khó mà tin được tình yêu, nhưng mà, nàng vẫn còn ôm một chút hi vọng!

Diệp Sương nhếch miệng, không còn lo lắng để ý tới cái mà họ gọi là lễ tiết nữa, nhấc vạt áo lên chạy chậm đuổi theo nữ nhi, ở trong lòng của một người mẫu thân, con cái vĩnh viễn là quan trọng nhất. Tiểu Li vừa mới phục hồi lại tinh thần, sững sờ nhìn theo Diệp Sương đã không còn giữ chút lễ tiết nào cả, ngay sau đó cũng chạy chậm đuổi theo nàng.

Chỉ để lại sự kinh ngạc và khó hiểu cho toàn bộ người trong phòng, Lí Ngọc Nhi thấy vậy, đang muốn mở miệng nói gì đó, nhưng nhìn thấy sắc

https://thuviensach.vn

mặt của Lăng Lôi Lạc đã sớm đen lại đến mức không thể đen hơn nữa, thì lập tức ngậm miệng lại, âm thầm nuốt nước miếng.

Sắc mặt Lăng Lôi Lạc đen thui, cánh tay để trên thành ghế nắm lại thật chặt, giống như chỉ cần dùng sức một chút thì cái ghế sẽ lập tức trở nên vỡ vụn. Nếu không phải hắn đang ở Học viện Thánh Vực, chỉ sợ đã sớm phát giận rồi.

Sự tức giận trong ánh mắt của Lăng Mặc Phỉ lại càng tăng thêm không ít, oán hận cũng từ từ trở nên sâu hơn, hành động hôm nay của Lăng Tuyệt Trần, lại vô tình làm tăng thêm sự ghen tị của nàng, lòng dạ nàng nhỏ mọn, là nàng xấu xa lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

Nụ cười xinh đẹp của Mộ Dung Tư đã không còn nữa, mà thay vào đó là khuôn mặt tràn đầy u sầu, bao nhiêu năm qua, mặc dù nàng đã luân hồi không biết bao nhiêu lần, nhưng cái tính tình quật cường ấy vẫn y như cũ không hề thay đổi, duy nhất thay đổi là, nàng không còn do dự thiếu quyết đoán nữa mà đã trở thành khăng khăng làm theo ý mình rồi, mỉm cười có chút khổ sở, hắn nên vui hay nên buồn đây. Mà hắn, lại chưa từng thay đổi, vẫn xinh đẹp tà mị, nhưng mà đó cũng chỉ là cách hắn tự ngụy trang, hắn thật sự như thế nào, có lẽ cũng không ai nghĩ ra được!

Lục Thanh Phong từ đầu đến cuối vẫn luôn cau mày, có lẽ ngay sau lần đầu tiên gặp nàng, thì trong lòng hắn cũng đã có một dự cảm, nàng không còn là người mà bọn họ có thể khống chế.

Trưởng lão Tam Huyền quay đầu lại, liếc nhìn Mộ Dung Tư đang im lặng suy nghĩ, không khỏi khó hiểu: "Trong thời gian ta không có ở đây đã xảy ra chuyện gì sao?" Hắn luôn cảm thấy có một cỗ lo lắng bất an.

Mộ Dung Tư hơi mím môi âm thầm kêu khổ: "Chiếc Gương đồng Âm Dương kia, đã bị hủy!" Giọng nói của hắn nhỏ hết mức có thể.

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Trưởng lão Tam Huyền vỗ bàn một cái, hoảng sợ hét lên, bị hủy rồi? Khẽ nhắm mắt lại, không trách được, không có tấm gương kia, điều duy nhất khiến cho nàng nhớ thương cũng đã không còn, nàng cũng sẽ không tin tưởng người ở nơi này nữa: "Tại sao lại bị hủy?" Giọng nói giống như chỉ trong nháy mắt đã trở nên già nua vô lực.

Lúc này Mộ Dung Tư mới mới nói cho hắn biết rõ đầu đuôi sự việc.

"Hoang đường thật là hoang đường!" Trưởng lão Tam Huyền nghe xong, giận đến không thể kiềm chế nổi, hắn tức giận lão tử hồ đồ kia đến run rẩy không ngừng: "Không phải ta và Đại Trưởng Lão đã dặn ngươi nhất định phải một mình giao cho nàng rồi sao?"

"Ta chỉ là ••••••" Mộ Dung Tư cau mày, trong nháy mắt vẻ mặt cũng trở nên lạnh lùng, mặc dù thân phận hiện nay của hắn là đạo sư của Học viện Thánh Vực, nhưng dù sao thì hắn vẫn là ••••••

"Ta biết, còn nữa xin ngươi cũng chú ý tới thân phận của mình!" Trưởng lão Tam Huyền vung ống tay áo lên, hai tay chắp ở sau lưng sải bước rời đi.

Đây chính là hắn đang cảnh cáo người kia, bản thân gây ra phiền phức thì tự mình giải quyết!

"Lúc nào thì đến phiên ngươi tới dạy dỗ ta!" Mặc dù tính tình Mộ Dung Tư khá tốt nhưng cũng sẽ có một chút nóng nảy, nói xong liền nổi giận đùng đùng, ngay sau đó cũng sải bước rời đi.

Chỉ lưu lại một phòng ngẩn người, kinh ngạc nhìn theo bóng lưng Mộ Dung Tư vừa mới rời đi, Mộ Dung Đạo sư này nói chuyện thật mạnh mẽ, cư nhiên dám khiêu chiến với Trưởng lão Tam Huyền! Người có chút tâm tư, giờ phút này đều đang hoài nghi rốt cuộc thân phận của Mộ Dung Tư là như thế nào.

https://thuviensach.vn

Lục Thanh Phong âm thầm thở dài, đứng lên phất phất tay: "Tất cả mọi người giải tán đi, cũng nên trở về đi thôi, chúng ta cứ nghe theo mệnh trời vậy! Nhưng mà, vì sự an bình của Đại Lục, hi vọng tất cả mọi người có thể giữ kín bí mật này, ngậm miệng không nói!"

"Yên tâm đi, điểm này chúng ta đều biết rõ." Quyền Linh Nhi mở miệng sắc mặt hoảng hốt, mọi người cũng đều rối rít phụ họa theo, dù sao thì nếu Đại lục rối loạn đối với bọn họ cũng không có gì tốt.

Lăng Tuyệt Trần nhìn Ngân Nhược ở bên cạnh, có chút không biết phải nói gì lắc đầu: "Hôm nay tâm tình của ngươi dường như rất tốt? !" Chẳng lẽ là vì nàng đã cự tuyệt làm cái thứ bỏ đi Thánh Nữ gì đó sao? Như vậy cũng có thể vui vẻ hắn quả thật là rất đơn giản.

"Đương nhiên, Ngân Nhược chỉ muốn tìm một địa phương cách biệt với nhân thế, trải qua một cuộc sống đơn giản!" Ngân Nhược hơi giật mình, ngay sau đó nghĩ đến nàng đã từng nói một câu như thế, liền buột miệng nói ra.

"Là ta nói!?" Lăng Tuyệt Trần dừng chân, giống như có một loại ảo giác, đã từng làm Thánh Nữ cũng chỉ là bất đắc dĩ.

Ngân Nhược thoáng giật mình, không phải chủ nhân đã nhớ tới cái gì rồi chứ! Đây chính là dự cảm xấu, ngay cả Tiểu Bạch đang lim dim vùi đầu trong ngực Lăng Tuyệt Trần cũng đột nhiên mở hai mắt ra.

Nhìn Ngân Nhược đang cúi đầu, Tiểu Bạch có chút khinh bỉ liếc hắn một cái, ngẩng đầu nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Chẳng lẽ chủ nhân còn muốn đi làm Thánh Nữ sao?" Câu hỏi của hắn có chút dò xét, nhưng ánh mắt lại khẩn trương chờ đợi đáp án của Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu, nhìn mặt trời treo cao trên tầng trời, nàng thừa nhận giờ khắc này nàng đang do dự, cảm thấy thật mờ mịt, ngay cả chính nàng cũng không biết rõ. Vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy Ngân

https://thuviensach.vn

Nhược còn chưa kịp thu hồi ánh mắt bi thương, nàng lại ngây người lần nữa, ngay sau đó liền lắc đầu một cái tự nhủ: làm sao có thể!

Đã hứa là sẽ không miễn cưỡng bản thân nữa rồi mà, khóe môi hơi cong lên: "Ta nói rồi cứu vớt thiên hạ chẳng quan hệ gì tới ta, ta không có vĩ đại như vậy!" Chỉ là, trong ánh mắt lại hiện lên sự kiên định, nàng quả thật không thể mềm lòng như vậy, nàng vĩnh viễn chỉ quan tâm người ở trong lòng mình, sống chết của những người khác, nàng không để ở trong lòng.

Ngân Nhược và Tiểu Bạch liếc mắt nhìn nhau, trên mặt không nhịn được hiện lên một chút vui vẻ, giống như một đứa trẻ được nhận kẹo, điều bọn họ theo đuổi cũng chỉ đơn giản như vậy mà thôi.

Lăng Tuyệt Trần một mình chậm rãi bước đi ở phía trước, con ngươi trong mắt hơi chùng xuống khiến cho người ta không thể thấy rõ suy nghĩ, Ngân Nhược và Tiểu Bạch theo sát ở phía sau, cũng chỉ an tĩnh bước theo, không dám bước tới quầy rầy chủ nhân đang suy tư.

Một bóng dáng màu xanh dương xuất hiện ở nơi quảng trường rộng rãi này, có vẻ rất lạnh lẽo buồn tẻ.

Gió nhẹ nhàng lướt qua, khẽ vuốt ve gương mặt của nàng, tóc của nàng, rốt cuộc cũng không có ai lướt qua tim nàng, cũng không còn người nào đứng ở bên cạnh nàng nói cho nàng biết: ngươi còn có ta!

Dường như thế giới của nàng bắt đầu trở nên u buồn, dường như cũng không thể tìm về những câu chuyện cười đã từng khiến nàng vui mừng sung sướng nữa. Trong lòng nàng bắt đầu hoài nghi, điều nàng theo đuổi rốt cuộc là cái gì ••••••

Diệp Sương vừa chạy tới, đã nhìn thấy một màn này, liền từ từ dừng bước lại, nhìn bóng lưng của Lăng Tuyệt Trần, giờ khắc này nàng mới phát hiện thì ra nàng vẫn còn cách xa Trần Nhi như vậy, đến tột cùng là nàng

https://thuviensach.vn

thiếu quan tâm tới con gái của mình, hay là cho tới tận bây giờ nàng vẫn còn chưa hiểu rõ con gái của mình.

Không được! Diệp Sương trợn to cặp mắt nhìn ánh sáng lạnh của cây châm nhỏ kia đang phản chiếu dưới ánh nắng mặt trời: "Trần Nhi!" Hoảng sợ hét lên một tiếng, sau đó liền làm một chuyện mà bất kỳ người mẫu thân nào cũng sẽ làm trong giờ khắc này, nàng dùng tốc độ kinh người chạy tới sau lưng Lăng Tuyệt Trần, ngay sau đó là âm thanh của một vật sắc bén đâm vào da.

Một tiếng hét rất nhỏ đột nhiên vang lên, Lăng Tuyệt Trần dựa vào thính lực, theo bản năng quay đầu lại, sững sờ nhìn Diệp Sương không chút do dự vì nàng đỡ lấy nguy hiểm này.

Không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng điểm nhẹ mũi chân, vạt áo bay lượn trong gió, tốc độ nhanh như mũi tên đang bay nhanh chóng đứng thẳng người ngay bên cạnh Diệp Sương, vung tay lên, đỡ lấy thân thể Diệp Sương đang ngã xuống.

Nhìn sắc mặt Diệp Sương đã tím đen từ lâu, trong mắt Lăng Tuyệt Trần hiện rõ kinh ngạc không thể tin, nâng tay lên điểm vào những huyệt đã được học, nhưng căn bản cũng không có tác dụng gì, sững sờ nhìn bàn tay của mình, hóa ra cho dù cố gắng lên cấp đạt tới Tử giới cao cấp, thì nàng vẫn có chuyện muốn làm mà không làm được giống như trước đây.

Ở trong ngực nữ nhi, khiến cho nàng cảm thấy cực kỳ hạnh phúc, có thể là do cảm xúc của bản thân khiến nàng bị ảnh hưởng quá nhiều, khóe miệng hơi nhếch lên một cái nhưng lại phun ra một ngụm máu tươi, cười nhạt giơ tay lên, muốn vuốt ve gương mặt của Lăng Tuyệt Trần, lúc này mới phát hiện hóa ra bản thân căn bản đã không còn hơi sức.

Thật ra thì nàng ấy căn bản cũng không cần dùng bản thân lao tới ngăn cản ám khí vì nàng, với tu vi của nàng, chuyện này căn bản cũng không coi

https://thuviensach.vn

là cái gì. Đột nhiên quay đầu lại, nhìn một mảnh vạt áo ở trong góc tối, trong lòng sinh ra phẫn hận, vung tay lên, một luồng Huyền Khí màu tím đậm đột nhiên công kích về phía đó.

Bóng người ẩn nấp ở chỗ rẽ, thân hình cứng ngắc, muốn cử động nhưng lại phát hiện căn bản là không thể động đậy, chỉ có thể yên lặng tiếp nhận luồng Huyền Khí khổng lồ kia tiến vào trong cơ thể từng chút một ăn mòn thân thể của hắn, đó là loại đau đớn giống như bị đục khoét đến tận xương tủy. Bên ngoài thân thể vẫn hoàn hảo giống như cũ, đại não vẫn còn ý thức giống như cũ, nhưng mà bên trong thân thể lại đau đớn giống như bị rót Thủy Ngân a- xít sun-phu-rit vào, từ từ bị nó ăn mòn. Để cho kẻ địch tự mình trải qua khổ sở, muốn sống cũng không được muốn chết cũng không xong, đây mới là cách đối xử tàn nhẫn nhất với kẻ địch.

Nàng từ trước đến giờ chính là ăn miếng trả miếng, nếu bọn họ có thể dùng cấp tính độc dược, liền liền cứu trị cơ hội đều không lưu, như vậy nàng cũng không cần xuống tay lưu tình.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Nam Nhi Trong Thế Gian Này Đều Là Phụ Tình Bạc Nghĩa

Thời gian giống như ngừng lại, cả quảng trường chỉ lưu lại một đôi mẫu tử đang ngồi dưới mặt đất, cùng với Ngân Nhược đang đứng yên lặng ở bên cạnh, trước mắt chính là một màn sinh ly tử biệt, cái thế giới này giống như bị dính vào một tầng u ám. Gió nhẹ hiu hiu, giống như bắt đầu tấu nhạc, lúc này bầu trời cũng trở nên xám xịt , tâm tình của người ta cũng xám xịt .

Đám người Sở Dạ Phong vừa bước ra ngoài, liền nhìn thấy một màn này, khi tầm mắt của mọi người chạm tới thân thể của một tên đã té ngã ở chỗ rẽ kia từ lâu thì không tránh được hơi kinh ngạc, đây không phải là tiểu nha đầu theo bên cạnh Diệp Sương sao? Làm sao có thể, ngay sau đó dưới tầm mắt liền thay đổi, bởi vì bị Huyền Khí gây thương tích mà khiến cho quần áo xốc xếch làm lộ ra —— hầu kết, không ngờ người này lại là thân nam nhi!

Chỉ thấy lông mi của nam tử nằm dưới mặt đất khẽ run, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi và hoảng hốt, còn có đau đớn không thể chịu đựng nổi.

Tiếp theo, làn da trên cơ thể của nam tử kia bắt đầu từ bàn chân giống như bị một loại ma pháp rót vào dần dần bị tróc ra toàn bộ, đập vào mắt không phải là máu tươi đầm đìa máu thịt be bét, mà là xương trắng dày đặc, xác thịt đã sớm bị thối rữa. Cuối cùng, toàn bộ lớp da của nam tử kia từ đầu đến chân đều bị tách khỏi cơ thể, nhưng mà con mắt của hắn vẫn còn đang chuyển động một cách đau đớn. Cho đến khi toàn bộ cơ thể đã biến mất không còn thấy gì nữa, cả người chỉ còn lưu lại một bộ xương trắng, lớp da

https://thuviensach.vn

người hoàn chỉnh, còn có lưu lại một lớp da không đầy đủ để bao bọc phần đầu.

Trái tim hoàn toàn bị cắn nuốt, lúc này trong mắt nam tử mới hiện lên một tia giải thoát, ngay sau đó liền bắt đầu tan rã, cho đến chết.

Tự mình chứng kiến bản thân từng bước một đi tới diệt vong!

Thủ đoạn này thật là tàn nhẫn!

Bắc Thần Thư Vũ và Kỳ Nhược Tuyết theo sát ở phía sau liếc mắt nhìn nhau, không khỏi túm lấy cánh tay đối phương lui về sau hai bước. Mặc dù Sở Dạ Phong, Bắc Thần Hàn, Yến Nam Hiên và Kỳ Kiếm Vũ đều là thân nam nhi nhưng cũng không nhịn được hơi nhíu mày. Mà Lăng Tuyệt Trần là ‘ đầu sỏ gây chuyện ’, lại không bị ảnh hưởng chút nào cả.

"Trần Nhi ••• có thể gọi ta ••••• một tiếng mẫu thân lần nữa không?" Cố gắng kìm nén nước mắt, ánh mắt giãy giụa có chút van xin nhìn Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt Trần mím môi, lúc mở miệng ra mới phát hiện hóa ra bản thân nàng căn bản là không thể mở miệng cất tiếng gọi, đó là một tiếng gọi hoàn toàn xa lạ, hơn ba mươi năm qua, trong cuộc sống của nàng cho tới bây giờ tiếng gọi ấy cũng chưa từng xuất hiện qua.

Đáy mắt có chút khó chịu, có lẽ nàng không đợi được nữa rồi. Cánh môi mấp máy một cách khó khăn, lúc này nàng mới phát hiện khi cái chết từ từ tới gần lại đáng sợ như vậy: "Trần Nhi •••••• nhớ phải•••••• hạnh phúc!"

"Mẫu thân!"

Tiếp theo là giọng nói có chút không lưu loát của Lăng Tuyệt Trần, dù rằng khó khăn, nhưng vẫn cố gắng gọi thành tiếng. Mặc dù chỉ là hai chữ

https://thuviensach.vn

rất đơn giản đầy chua xót, thế nhưng lại thành công khiến cho Diệp Sương mỉm cười vui vẻ, đã rất lâu rồi không có nghe thấy Trần Nhi gọi mình một tiếng mẫu thân như vậy, hôm nay, cuối cùng cũng nghe thấy rồi.

"Nam nhi trong thế gian này đều phụ tình bạc nghĩa! Không phải chính vì người đã hiểu rõ đạo lý này cho nên mới gọi con là Tuyệt Trần sao? Đã như vậy, cần gì phải yêu cầu con như thế chứ!" Lăng Tuyệt Trần cúi đầu, Tuyệt Trần, Tuyệt Trần, đoạn tuyệt hồng trần (cắt đứt với thế gian)!

"Ha ha ha, Trần Nhi •••••" Diệp Sương cười khổ, thì ra chính là do nàng làm ảnh hưởng tới nữ nhi! Ánh mắt ngẩn ngơ có chút áy náy nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần, ngón tay khẽ nhúc nhích, lúc này mới phát hiện bản thân hoàn toàn không còn chút sức lực nào cả, giơ tay lên muốn mơn trớn khuôn mặt trắng nõn của nữ nhi, tuy rằng khó khăn nhưng vẫn run rẩy nâng tay lên, trong lòng tràn ngập khổ sở.

Một câu nói ngắn ngủi còn chưa nói xong, bàn tay giơ lên lưng chừng cũng buông thõng xuống, là một người mẫu thân, toàn bộ thế giới của nàng cũng chỉ có nữ nhi. Cứ như vậy mà rời đi. Thế nhưng khóe miệng của nàng lại nhếch lên thành nụ cười, bởi vì nàng chết là vì nữ nhi, bởi vì nàng chết ở trong lòng nữ nhi, bởi vì nàng có thể đoàn tụ với người nhà đã qua đời mười sáu năm trước. Mặc dù trong lòng nàng cũng biết Trần Nhi ở bên cạnh cũng chưa chắc chính là Trần Nhi của nàng.

Một người mẫu thân luôn coi nữ nhi là toàn bộ sinh mạng của mình, nữ nhi của mình thay đổi nhiều như thế, làm sao có thể không biết, không nghi ngờ. Huống chi, năm đó lúc Lăng Tuyệt Trần phế bỏ toàn bộ tu vi của bản thân, làm sao nàng lại không biết chứ.

Nàng ấy có thể đoàn tụ với nữ nhi của mình chứ, tha thứ cho nàng đã dấu diếm nàng ấy bao lâu nay, còn hại nàng ấy xả thân cứu nàng một mạng.

https://thuviensach.vn

Nam nhi trong thế gian đều phụ tình bạc nghĩa!

Một câu nói này, khiến cho tầm mắt của Yến Nam Hiên và Kỳ Kiếm Vũ đồng thời quét về phía Bắc Thần Hàn ở bên cạnh, Bắc Thần Hàn hậm hực sờ sờ chóp mũi, nhưng mà tại sao hắn lại cảm thấy nàng nói lời này không phải là vì hắn!

Sở Dạ Phong nhìn bóng lưng của Lăng Tuyệt Trần, tại sao hắn lại cảm thấy nàng giống như đã trải qua mọi tang thương trong thế gian, cho nên mới có thể không tin tưởng những người khác như vậy.

"Chủ nhân!" Ngân Nhược khẽ gọi, nhìn thấy sự thương tâm đau xót phát ra từ trong tâm chủ nhân nhà mình, trong lòng hắn cũng không nỡ.

Nhìn chủ nhân im lặng không nói một lời, Tiểu Bạch lại càng hy vọng nàng có thể khóc, có thể náo, nhưng nàng lại cứ cố tình không vui không buồn như vậy.

Khẽ buông Diệp Sương ra, lòng bàn tay mở rộng, ngọn lửa màu đỏ tía từ trong lòng bàn tay chạy như bay tới phía trên thân thể của Diệp Sương, ngọn lửa nhảy múa sinh động giống như có sinh mạng, chỉ trong nháy mắt, hình dáng của Diệp Sương liền biến mất không thấy tăm hơi, chỉ để lại bụi tro đầy trên mặt đất. Gió khẽ thổi qua, giống như muốn đem tro cốt trên mặt đất thổi đi.

Lăng Tuyệt Trần mở bàn tay ra, lòng bàn tay hướng ra phía bên ngoài, khẽ vung qua. Dùng mắt thường cũng có thể thấy được cơn gió này đang thổi về phía Tây Nam thì đột nhiên dừng lại tập trung lại cùng một chỗ, sau khi cuốn lấy toàn bộ tro cốt trên mặt đất lên, thì nhẹ nhàng đổi hướng thổi về phía đông nam.

Lăng Tuyệt Trần sững sờ nhìn theo, nghe nói đi về phía đại dương, thì có thể theo nước biển, nhìn thấy mọi nơi trên thế giới, có thể ngắm được non sông thiên hạ ở tận cùng của thế giới, nghe nói đó là một đất nước tự

https://thuviensach.vn

do? Ít nhất nam nữ có quyền tự do trong hôn nhân, không có ai phải dốc hết cả đời để chờ đợi một người, phải là hai bên tình nguyện, cũng phải tôn trọng lẫn nhau, có hòa bình và yên ả. Không có chiến tranh không có chém giết, không có tranh đoạt tình cảm cũng không có nam quyền (người nam là người nắm quyền), không cần có nam nhân nữ nhân cũng có thể tạo ra một mảnh trời riêng của mình.

Người thấy được rồi chứ? Ta chính là tới từ nơi đó, hi vọng người và con gái của người cũng có thể đi tới đó xem một chút, nơi đó không phải là một địa phương coi sinh mạng như cỏ rác. Mặc dù cũng có tính toán, có tàn khốc, nhưng mà vẫn tốt hơn nhiều so với nơi này, tốt hơn rất nhiều.

Đêm tối yên lặng tĩnh mịch, bóng người đứng ở bên hồ hình như chỉ chú ý tới mặt hồ lăn tăn gợn sóng ở trước mặt, nhìn xuyên qua mặt hồ có thể nhìn thấy một mảnh trăng khuyết, khẽ lay động theo dòng nước.

Cô gái nhếch miệng có chút giễu cợt, Diệp Sương qua đời, mà cả Lăng gia, lại yên tĩnh đến kỳ lạ, không có bi thương không có khăn trắng, giống như người chết đi cũng không phải là người của Lăng gia. Đây chính là nỗi xót xa của một nữ nhân, là sự lạnh lẽo suốt một đời của người nữ nhân. Có lẽ chết rồi cũng tốt, chết rồi cũng sẽ không bận tâm nhiều như vậy nữa. Sẽ không đau lòng sẽ không để ý, thậm chí sẽ quên đi tất cả.

Kiếp trước, nàng có Dạ, có yêu, có tình, cũng có tim.

Nhưng mà kiếp này, bất kể là gặp phải chuyện gì, cũng chỉ tạo cho nàng một cảm giác: đó chính là dối trá.

Cho dù là ngày đầu tiên tới nơi này, là Bắc Thần Hàn lạnh lùng tuyệt tình cũng được, hay là Sở Dạ Phong nhìn không thấu chạm không tới cũng được, hay là Lôi Hỏa vừa thấy mặt đã nhiệt tình như lửa cũng được, hay là tên Dạ Minh không biết rõ lai lịch mới chỉ gặp qua một lần cũng được. Mỗi

https://thuviensach.vn

người đều có bí mật được giấu kín, có rất nhiều sự việc nàng không biết, đến nơi này, bất kỳ là ai nàng cũng không muốn tin tưởng.

"Chủ nhân, người ••••••" Giọng nói của Ngân Nhược vang lên, nhưng lại không nhìn thấy bóng dáng của Ngân Nhược, không lâu sau, mặt nước giống như bị cái gì đó khống chế, bắt đầu chậm rãi tách ra từ chính giữa dạt sang hai bên, ngay sau đó liền xuất hiện một con Ngân Long dừng lại trên mặt nước, nhìn thấy chủ nhân nhíu chặt lông mày, ánh mắt hắn bắt đầu né tránh.

"Ha ha, Ngân Nhược, không ngờ ngươi lại thích nước như vậy!" Đến bây giờ sắc mặt Lăng Tuyệt Trần mới dãn ra một chút, chậm rãi ngồi xổm xuống, vươn cánh tay trắng nõn ra nhẹ nhành di động trên mặt nước, dòng nước lướt qua da thịt trắng mịn như ngọc, mang đến một chút mát mẻ cho ngày hè nóng bức như thế này.

Ngân Nhược khẽ giật mình, cả người và đầu đều chui vào trong nước, hắn là rồng, ở trong nước đương nhiên sẽ rất vui sướng, chơi đến lúc mệt mỏi, mới đem đầu rồng lộ ra khỏi mặt nước, nhưng lại nhìn thấy chủ nhân đang mất hồn nhìn bóng trăng, hắn luôn thông minh như vậy đương nhiên hiểu được suy nghĩ của chủ nhân.

"Nếu như chủ nhân thật sự muốn ••••••" mặc dù trong lòng do dự, nhưng hắn vẫn mở miệng nói ra chủ đề mà mình kiêng dè nhất.

Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu, dung mạo nàng cũng lây dính một chút hờ hững lạnh nhạt: "Ngân Nhược, ngươi nghĩ nhiều rồi, ta chỉ hơi bùi ngùi một chút mà thôi, dù sao cũng vì ta nên nàng mới chết!" Nàng nói lời này ý tứ rất rõ ràng: ta không giết họ, nhưng họ lại vì ta mà chết.

A •••••• Ngân Nhược không nghĩ tới nàng lại trả lời mình như vậy, trong lúc nhất thời ngược lại có vẻ hơi kinh ngạc: "Vậy thì tốt, ngày mai

https://thuviensach.vn

chúng ta đi chơi được không?" Có lẽ đi ra ngoài giải sầu, khi trở lại sẽ tốt hơn.

"Đi đâu?" Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, theo bản năng mở miệng hỏi, ở kiếp trước sở thích duy nhất của nàng chính là đi du lịch, ở bên dưới vẻ mặt lạnh lùng nghiêm túc, chính là che giấu nội tâm ngây thơ chất phác của nàng.

Con ngươi trong mắt Ngân Nhược hơi chuyển, đuôi rồng lắc lư trên mặt nước gợn sóng: "Không biết, tùy ý đi một chút, đi tới đâu tính tới đó, được không?" Mặc dù hắn vẫn còn ký ức của mấy chục vạn năm trước, nhưng mà trải qua quá trình gọt dũa của những năm tháng dài đằng đẵng, mọi thứ đều đã thay đổi, hắn bây giờ cái gì cũng không biết.

"Được, tùy ý đi một chút!" Lăng Tuyệt Trần mỉm cười yếu ớt, thản nhiên đồng ý, có lẽ không có mục đích mới có thể không bị người ta sắp đặt tính kế ổn thỏa mọi thứ, chỉ chờ nàng nhảy vào.

"Vậy chủ nhân có muốn xuống đây chơi không?" Trong giọng nói của Ngân Nhược hiện lên một tia vui mừng, không ngừng lắc lắc cái đuôi của mình, thỏa thích chơi đùa ở trong nước.

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái không nói gì, cởi giày gấm của mình xuống, thô bạo nhét vạt áo vào trong đai lưng, ngồi sát bên bờ hồ, đưa hai bàn chân nhỏ nhắn vào trong hồ nước lạnh lẽo, nhẹ nhàng lắc lư. Tiểu Bạch bất mãn liếc nhìn Ngân Nhược một cái, sau đó ngoan ngoãn nằm ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần, tiếp tục cuộc hành trình đi gặp Chu Công của mình.

Ở dưới ánh trăng, trong hồ nước, thỉnh thoảng lại có mấy con cá nhỏ bơi qua bơi lại vây lượn chung một chỗ, chỉ chốc lát sau lại bơi về phía Lăng Tuyệt Trần.

Cảm thấy bên dưới bàn chân truyền đến một chút xúc cảm rất nhỏ, Lăng Tuyệt Trần vừa hiểu ra liền cười một tiếng, cũng không hề đung đưa

https://thuviensach.vn

hai chân nữa, để cho Tiểu Ngư Nhi (con cá nhỏ) tùy ý hôn bàn chân của nàng, có lẽ đây cũng là một loại hình cải tiến của xoa bóp mà thôi.

"Ha ha ha!" Lòng bàn chân truyền đến cảm giác hơi nhột, khiến cho nàng thỉnh thoảng lại cười thành tiếng. Một tay chìa ngón trỏ ra, vầng sáng màu tím nhạt lóe lên, dẫn dắt Tiểu Ngư Nhi dạo chơi xung quanh hồ nước, cá nhỏ có chút nghịch ngợm lúc nào cũng muốn thoát ra khỏi mặt nước.

Gió đêm lạnh lẽo, nửa vầng trăng khuyết, mặt hồ lay động, Ngân Long trong hồ, còn có bóng người ngồi nghịch nước bên hồ, một bức tranh hoàn mỹ. Đêm tối tĩnh mịch, hồ nước không chút tiếng động, còn có bóng người đứng trong một góc tối, đáy lòng của bóng người đó không cách nào bình lặng.

Nếu như thời gian có thể vĩnh viễn kéo dài màn đêm yên tĩnh bình lặng như thế này, nếu như trong lòng mỗi người đều không có cái gọi là chuyện lớn vĩ đại, có phải tất cả mọi thứ cũng sẽ không phát sinh hay không. Nhưng mà không có nếu như, bất cứ lúc nào cũng không có nếu như, nên đi hay là phải đi, nên đối mặt hay là phải đối mặt, ai cũng không phải là một người yếu đuối ••••••

Đêm, cũng sẽ kết thúc, rồi lại chờ đợi trời tối lần thứ hai.

Mặt trời cũng sẽ xuất hiện, rồi lại tiếp tục lặn về phía tây.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Trên Đường Đi Gặp Liên Nhi

Một con tuấn mã trắng như tuyết, một bóng người lạnh lùng mặc bộ đồ màu xanh lam, Trường Kiếm màu tím đeo ở bên hông không ngừng đung đưa, hình như bởi vì sắp được đi xa mà cảm thấy vui vẻ. Tấm lưới màu đen bằng satanh gắn trên chiếc nón che khuất dung nhan của người nọ, nhưng mà từ vóc dáng mảnh khảnh kia lại có thể lờ mờ thấy được, đây nhất định là một cô gái tuyệt mỹ. Vó sắt đi lại bên trên nền đá xanh tạo thành tiếng ‘ lộc cộc lộc cộc ’, tiếng vó ngựa gõ vang sự tĩnh mịch của ánh nắng ban mai.

Bình minh vẫn luôn tràn ngập sương sớm giống như mọi khi, trên đường cái vẫn còn vắng vẻ, không sầm uất giống như ngày thường, chỉ có âm thanh của con gà trống gáy sáng đang kêu rộn rã, giống như đang kêu gọi mọi người nên rời giường để nỗ lực kiếm sống.

Đi qua khỏi cửa thành vừa mới mở, cô gái nhếch miệng lên, hai chân đột nhiên kẹp chặt vào bụng ngựa, một tay kéo chặt dây cương đồng thời vung roi ngựa lên: "Đi!"

Tiếng vó ngựa vang lên, bụi cát bay đầy trời, lập tức chạy như bay về phía con đường lớn cách đó không xa. Nếu như có người dậy sớm, cũng có thể nhìn thấy, trong bụi cát có một bóng người rực rỡ đang chậm rãi rời đi, thật giống như Tiên Nữ Phi Thiên (Tiên nữ bay về trời).

"Dừng!" Nắm chặt dây cương đồng thời thu roi ngựa về, dừng lại đột ngột như vậy khiến cho con ngựa ngửa đầu hí dài, vó trước đá lên thật cao, đứng tại chỗ xoay nửa người, lúc này mới ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy một con tuấn mã màu đen đứng ngay dưới tàng cây, đang thong dong ăn cỏ non, thỉnh thoảng lại đung đưa đuôi ngựa. Nam tử mặc y phục màu đỏ đứng ngay bên cạnh con ngựa, một tay kéo dây cương, khi quay đầu nhìn người mới tới, trong con ngươi tràn đầy ý cười. Đột nhiên quay đầu lại, một vài sợi tóc màu đỏ dính vào một bên mặt của hắn, khiến cho vẻ đẹp kia lại càng tăng thêm vài phần mê hoặc. Ánh mặt tà tứ, nụ cười tà mị, lại còn thêm dung nhan anh tuấn cực kỳ yêu nghiệt, quả thật là một tác phẩm hoàn mỹ vô cùng khéo léo! Thật là nghiệm chứng một câu nói: Thượng Đế vĩnh viễn đều luôn thiên vị .

Nhìn nam tử ở phía trước đang dựa vào một bên cây cổ thụ, một tay vỗ yên ngựa, nàng có chút kinh ngạc.

"Sao vậy, nhìn thấy ta rất kinh ngạc sao?" Hầu kết chuyển động, giọng nói gợi cảm mị hoặc vang lên, cho dù là nam tử thì cũng không cách nào kháng cự lại sự mê hoặc này.

Yêu nghiệt, tên yên nghiệt này nếu như đi tới hiện đại làm một Ngưu Lang (ý chị muốn nói anh ấy đi làm trai bao đó), khẳng định sẽ nổi tiếng toàn cầu, không cần lo ăn uống nữa!

Lắc đầu một cái, quăng sạch ý nghĩ hết sức đen tối trong lòng mình ra bên ngoài, ngây người nhìn nam tử đang cố gắng ‘ bán rẻ tiếng cười ’: "Sở Dạ Phong, tại sao huynh lại ở nơi này." Đến khi lời vừa ra khỏi miệng nàng mới phát hiện, mình hỏi như vậy thật sự rất ngu ngốc, dáng điệu này rõ ràng chính là đang chờ nàng.

Sở Dạ Phong vô vị nhún nhún vai: "Đây là đường lớn, cũng không phải là của một mình muội , chẳng lẽ muội lại muốn quản ta sao." Hiếm khi trong giọng nói lại có vài phần cợt nhả như vậy.

Ách, hắn còn có thể ăn nói ngang ngạnh như vậy?

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần mãnh liệt trợn trắng hai mắt, bàn tay ngọc ngà giơ roi lên, vó ngựa nổi lên bốn phía, vượt qua Sở Dạ Phong nhanh chóng phi về phía trước rồi chạy đi.

Vó ngựa làm bụi cát văng đầy lên mặt của người đang đi tới, nụ cười tà mỵ còn chưa kịp thu lại cứ như vậy liền cứng lại trên mặt, quay đầu lại nhìn bóng dáng Lăng Tuyệt Trần đã đi xa, giơ tay lên lau nhẹ bụi cát còn chưa kịp dính lại trên mặt, thầm than: thật mày là làn da của mình không phải là da dầu. Tung người nhảy lên cưỡi trên lưng tuấn mã, giơ roi đuổi theo.

"Hu hu hu ••••••"

Hai người vừa mới đi tới con đường ở phía dưới, liền nghe thấy tiếng khóc mơ hồ của một cô gái, xoay người nhìn về phía phát ra tiếng khóc kia, chỉ thấy một vị cô nương tóc tai rối bù xốc xếch, trên gương mặt dính đầy bùn đất, mặc áo tang bằng vải thô đang quỳ gối ở ven đường, nằm ở bên cạnh là một người phụ nữ trung niên mặc bộ quần áo hết sức cũ nát, có vẻ đã không có hơi thở nữa, đoán chừng đã chết không dưới hai ngày rồi.

Mặc dù nàng không phải là người thích xen vào chuyện của người khác, nhưng mà vẫn không nhịn được đi tới, chỉ vì trong đầu nàng đang nhớ tới Diệp Sương vừa mới qua đời, cho nên cảm thấy thiếu nữ ở trước mặt rất đáng thương, đây cũng là lần đầu tiên nàng nảy sinh lòng thương hại.

Sở Dạ Phong chỉ khoanh tay trước ngực đứng ở một bên, chuyện như vậy hắn cũng không cảm thấy hứng thú, trong suy nghĩ của hắn, chỉ có người mạnh mới có thể không bị người khác khi dễ. Khóc, cũng chỉ là một loại hành động chứng tỏ bản thân yếu kém. Huống chi giờ phút này hắn quan tâm nhất chính là đến lúc nào mới có thể tắm rửa.

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân, tại sao người lại ra đi như vậy, về sau Liên Nhi biết phải làm sao đây?" Thiếu nữ hai mắt đẫm lệ, quỳ trên mặt đất nức nở không ngừng, thỉnh thoảng lại nâng ống tay áo lên để chùi nước mắt trên mặt, bùn đất và nước mắt hòa lẫn vào nhau, khuôn mặt tươi cười nhất thời trở nên giống như bông hoa không được thu hoạch, thật là tức cười.

"Mẹ ngươi đã chết rồi, cũng nên đem nàng đi chôn cất đi!" Lăng Tuyệt Trần cau mày, nàng quả thật không thể biểu hiện khéo léo hơn, dứt khoát nói chuyện trực tiếp sảng khoái.

Lúc đi vào mới phát hiện, sắc mặt của người phụ nữ đã sớm tắt thở kia thế nhưng lại tím đen, ngực trái vẫn còn cắm một cây châm nhỏ màu đen, đặc biệt nhất dạ là, trên đầu của cây châm này, còn có một hoa văn hình hoa mai rất nhỏ, nếu như không nhìn kỹ, căn bản là không thể phân biệt được. Ngay lập tức, trong con ngươi liền hiện lên một tia tàn nhẫn ác độc, hai tay cũng bất giác nắm chặt lại.

Nghe thấy lời nói của Lăng Tuyệt Trần, hai mắt rưng rưng hoảng hốt nhìn Lăng Tuyệt Trần, thiếu nữ vốn dĩ khóc không thành tiếng lại càng khóc thêm đến lợi hại, nước mắt rơi tí tách không ngừng, xoay người nhào vào trên thi thể của người phụ nữ : "Mẹ •••••• người chết thật thê thảm."

"Ngươi tên là gì?" Nhìn hai chân của thiếu nữ, Lăng Tuyệt Trần đột nhiên hỏi.

Thiếu nữ lại khóc thút thít không ngừng: "Ta, ta tên là Liên Nhi!"

Liên Nhi? Chẳng trách nàng vừa nhìn thấy bộ dáng kia liền cảm thấy nàng ta rất đáng thương. Khóe miệng Lăng Tuyệt Trần không nhịn được co giật, người này làm sao lại dễ khóc như vậy, nếu như là ở hiện đại, tuyệt đối có thể gia nhập Hollywood rồi. Nhưng mà, nàng vẫn ngồi xổm xuống, vỗ vỗ bả vai của Liên Nhi: "Được rồi, nhìn các ngươi cũng không giống gia

https://thuviensach.vn

quyến (vợ, con) của gia đình bình thường, tại sao mẹ ngươi lại bị hạ độc thủ (ra tay thâm độc) như thế?"

Lúc này, thiếu nữ tự xưng là Liên Nhi mới ngừng khóc, từ từ lau nước mắt: "Không biết vị tiểu thư này ••••••"

"Ta tên là Lăng Tuyệt Trần!" Khẽ cau mày, vị tiểu thư này? Nàng thật sự là không quen, cảm thấy rất kỳ cục, ở thế kỷ hai mươi mốt, nói khéo một chút thì ý nghĩa của hai chữ này chính là gái làng chơi.

"Được, Lăng Tiểu Thư, Liên Nhi đã biết." Liên nhi gật đầu một cái.

Tuyệt Trần lại im lặng, cho dù mở miệng nói cái gì đi nữa thì cũng đều vô dụng, dù sao cũng chỉ là một người đi đường tình cờ gặp nhau mà thôi.

"Trước đây, chúng ta cũng là gia đình giàu có số một số hai trong Thành Phong Chi, từ lúc ta còn rất nhỏ thì phụ thân đã qua đời, chỉ để lại ta và mẫu thân hai người sống nương tựa lẫn nhau, mặc dù không tính là giàu có lắm, có thể giữ gìn coi sóc nhà tổ (nhà do ông bà tổ tiên để lại) cũng coi như là bình đạm sống qua ngày cũng rất hạnh phúc. Nhưng kể từ sau khi có một nam tử tên là Hoa Nhược Thủy tới nói là nhìn trúng khoảng đất trong phủ chúng ta, mẹ ta không chịu, hắn liền nghĩ đủ mọi cách để chiếm lấy nhà tổ của chúng ta••••••" Lúc này Liên Nhi mới nói thẳng vào vấn đề chính, khóc lóc kể lể, nước mắt lại rơi lã chã không ngừng.

Lăng Tuyệt Trần giơ tay lên ngắt lời Liên Nhi đang khóc lóc kể lể liên miên không dứt: "Ý ngươi là, nam tử tên Hoa Nhược Thủy kia, chỉ vì muốn chiếm nhà tổ của các ngươi mà giết chết mẹ ngươi sao?" Ánh mắt nàng lóe sáng, biết được chủ nhân của ngân châm là ai là đủ rồi.

Liên Nhi gật đầu một cái, nước mắt lại rơi xuống lần nữa: "Ừ." Nhưng khi nhìn thấy ánh mắt thuần thục đầy kiêng dè của Lăng Tuyệt Trần, thì không khỏi giật mình: "Lăng tiểu thư, ngươi ••••••" ánh mắt của nàng ấy

https://thuviensach.vn

thật là đáng sợ! Liên Nhi đành phải một tay chống xuống mặt đất, dịch chuyển thân thể lui về phía sau hai bước.

"Mẫu thân của ta, cũng chết ở dưới ngân châm như vậy!" Trong đáy mắt của Lăng Tuyệt Trần hiện lên một tia tàn nhẫn, sự xơ xác tiêu điều trong ánh mắt lộ ra rõ ràng không thể nghi ngờ. Cây ngân châm kia giống như một cái gai trong lòng, kí hiệu đặc biệt này, nàng không thể nào quên được, bởi vì cây ngân châm kia, vốn dĩ là muốn dồn nàng vào chỗ chết .

"Lăng tiểu thư giống như đang muốn đi tìm kẻ thù?" Liên Nhi có chút thăm dò Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, trả thù ư, nàng tuyệt đối không để cho người từng làm hại mình được sống dễ chịu! Huống chi còn là giết chết người của nàng!

Nhìn ánh mắt tàn nhẫn ác độc của Lăng Tuyệt Trần, Liên Nhi nuốt nước miếng một cái, có chút sợ sệt hơi ngẩng đầu lên, ngay sau đó nhớ tới mẫu thân của mình, ánh mắt liền hiện lên sự kiên định: "Vậy Liên Nhi có thể khẩn cầu Lăng tiểu thư một chuyện hay không, vào lúc Lăng tiểu thư đã báo được thù lớn, hay thay Liên Nhi đâm thêm một kiếm vào ngực của kẻ thù, cũng coi như là Liên Nhi đã báo thù cho cái chết của mẫu thân!" Lúc nói lời này, ánh mắt của Liên Nhi tràn đầy phẫn hận.

Ách.

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc, rõ ràng là nàng không nghĩ thiếu nữ này có thể nói như vậy.

Nhìn dáng điệu của Lăng Tuyệt Trần, Liên Nhi cho là nàng không chịu đồng ý, lập tức vội vàng lấy một khối ngọc bội màu đỏ ở trong ngực ra, suy yếu đứng lên, hai chân quỳ đến mức tê cứng từ lâu khập khiễng bước tới bên cạnh Lăng Tuyệt Trần: "Ta lấy khối Bảo Ngọc gia truyền này làm tiền thù lao, khẩn cầu vị tiểu thư này hãy đồng ý với Liên nhi!" Nói

https://thuviensach.vn

xong, đem ngọc bội giơ cao tới đỉnh đầu, rầm ... một tiếng , đã quỳ gối trên mặt đất.

Cúi đầu, liếc nhìn khối ngọc bội kỳ lạ kia, lúc này mới phát hiện, trên đó còn khắc một hình vẽ rất khó hiểu, không có cách nào hình dung được, cảm thấy giống như đã từng gặp qua ở đâu đó, nhưng lại không nghĩ ra. Quay đầu lại, liếc nhìn hai chân của thiếu nữ, một gót sen ba tấc[1] điển hình ở cổ đại, có thể thấy được nàng ấy cũng không có nói láo, ít nhiều cũng là tiểu thư xuất thân từ gia đình giàu sang.

[1]: Tam thốn kim liên (gót sen ba tấc): chính là tục bó chân ở Trung Quốc thời cổ đại. Thường chỉ dành cho các thiên kim tiểu thư. Bạn nào muốn biết rõ hơn có thể hỏi bác google

Chỉ như vậy đã lấy ra ngọc bội trân quý để làm tiền thù lao? Là vì nàng giàu có nên hào phóng như vậy, hay là do tiểu cô nương này không hiểu được cần phải biết tiết kiệm?

Nảy sinh sự hiếu kỳ đối với khối ngọc bội, cho nên ngay sau đó liền nhận lấy khối Hồng Ngọc kia, cầm trong tay vuốt ve: "Coi như ta đã đáp ứng ngươi, về sau không nên động một chút là lại quỳ xuống!" Mặc dù nàng cũng có tư tưởng phong kiến ‘ nghiêm trọng ’, nhưng vẫn còn chưa đến mức có thói quen động một chút là quỳ xuống như vậy. Ở trong mắt của nàng, chỉ có kẻ yếu mới phải quỳ xuống.

Sắc mặt Liên Nhi không khỏi hiện lên một chút vui sướng, vội vàng nghe lời đứng lên , phủi phủi bụi cát trên làn váy của mình, nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Vậy Liên nhi ở chỗ này cám ơn Lăng tiểu thư trước !"

Khẽ lắc đầu, xoay người đi về phía Sở Dạ Phong, nàng còn phải nhanh chóng lên đường, nếu không tối nay sẽ phải ngủ ở đầu đường xó chợ rồi.

Mặc dù Sở Dạ Phong không có tiến lại phía trước, nhưng mà cuộc đối thoại của họ hắn cũng nghe được tương đối rõ ràng, nhảy lên yên ngựa,

https://thuviensach.vn

nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Muội thật sự muốn giết chết tên Hoa Nhược Thủy kia sao?" Theo hắn biết, thì tên Hoa Nhược Thủy này cũng không phải là một nhân vật đơn giản, ít nhất trong đầu của hắn vẫn còn một chút tin tức liên quan tới tên kia.

"Ngươi có ý kiến thì có thể tự mình rời đi!" Lăng Tuyệt Trần lạnh lùng mở miệng.

Sở Dạ Phong á khẩu không trả lời được, hắn ở cửa thành chờ nàng, không phải là tính cùng nàng lên đường hay sao? Nàng nói lời này rõ ràng là giậu đổ bìm leo mà.

Kéo dây cương quay đầu ngựa lại, lúc này mới phát hiện, cô gái kia vẫn còn ở đó nhìn nàng, khẽ cau mày: "Nếu như ngươi không tin tưởng, có thể đi theo chúng ta." Cúi đầu liếc nhìn con ngựa ở phía dưới: "Nếu như ngươi có thể theo kịp."

Liên Nhi lắc đầu một cái: "Không, ta tin tưởng tiểu thư!" Ánh mắt mắt hiện rõ sự kiên định.

Tin tưởng?

Lăng Tuyệt Trần bật cười, có lúc ngay cả chính nàng cũng không tin mình, vậy mà một người xa lạ lại còn nói tin tưởng nàng! Nên nói là nàng ấy nực cười hay là nói nàng ấy quá dễ dàng tin tưởng người khác đây. Ngay sau đó liền lấy một túi gấm từ trong ngực ra, ném vào trong ngực Liên Nhi: "Trước tiên nên đem mẹ ngươi đi an táng đã!" Ở cổ đại không phải là luôn lấy việc chôn cất làm yên lòng người chết là việc lớn hay sao? Tiền vàng trong túi gấm này, cũng dư sức mua được khối ngọc bội kia.

Nói xong, liền giục ngựa chạy đi, chỉ lưu lại hai bóng lưng tuyệt thế, biến mất trong bụi đất cuồn cuộn ở nơi này.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng của hai người kia nữa, lúc này Liên Nhi mới cất túi gấm vào trong ngực, chậm rãi xoay người, hơi cúi đầu xuống, che giấu cảm xúc hiện lên trong đáy mắt. Không lâu sau, cả hai mẹ con nàng đều biến mất không thấy tăm hơi.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Ngươi Thiếu Nữ Nhân Sao

Lúc nhanh lúc chậm, đến khi đi tới thành trì gần nhất cũng đã là buổi trưa của hai ngày sau. Cưỡi ngựa đứng ở bên ngoài tường thành cao lớn, ngẩng đầu nhìn ba chữ ‘ Phong Chi Thành ’ to rõ cứng cáp có lực, không ngờ vừa ra khỏi trạm thứ nhất đã tới nơi hỗn loạn nhất của thành trì này. Ba chữ này trải qua sự gột rửa của năm tháng, nhưng vẫn không cách nào xóa sạch một thời huy hoàng nó từng trải qua, vẫn cứ luôn bày ra sự phồn hoa lúc trước của nó trước mặt người đi đường.

Sở Dạ Phong ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần, gương mặt tuấn tú của hắn đã sớm đen lại một cách kỳ cục, đỉnh lông mày nhíu chặt lại giống như có người nào thiếu hắn mấy trăm vạn vậy.

"Này, ngươi làm sao vậy?" Lăng Tuyệt Trần có chút khó hiểu, ánh mắt nghi hoặc nhìn sắc mặt của nam tử nào đó có thể nhỏ ra cả mực nước, chỉ là vẻ mặt cố gắng nín cười kia lại bán đứng ý nghĩ của nàng.

Sở Dạ Phong liếc Lăng Tuyệt Trần một cái, vươn một tay ra phủi phủi vạt áo của mình: "Có thể nhanh lên một chút hay không?" Nha đầu này, lúc ra khỏi cửa thành thì đi nhanh như vậy, khi hắn đuổi theo nàng thì lại đột nhiên đi chậm lại, làm hại hắn cả người toàn bụi đất nhưng lại không có chỗ để tắm. Hai ngày, suốt cả hai ngày rồi, hắn sắp phải đối mặt với sự lựa chọn có nên bỏ chạy hay không rồi đấy.

Nhìn động tác của Sở Dạ Phong, Lăng Tuyệt Trần bừng tỉnh hiểu ra: "A, hoá ra là như vậy à!" Mặc dù trước đó đã sớm biết điều này, nhưng vẫn không nhịn được than lên một tiếng một tiếng sợ hãi, trên trán chảy xuống

https://thuviensach.vn

vô số vạch đen, khóe miệng co quắp mãnh liệt, chẳng lẽ không thể bĩnh tĩnh hơn một chút được sao? Mặc dù không thể phủ nhận là nàng cũng hơi cố ý.

Đi tới cửa thành, hai người cũng xuống ngựa đi bộ, mặc dù không có sự cai quản của người đáng tin cậy, nhưng một thành trì to lớn như vậy vẫn có thể duy trì được cuộc sống sinh hoạt bình thường vốn có, vẫn luôn là một nơi phồn hoa náo nhiệt giống như lúc trước.

Hai bên đường phố là những tòa nhà bằng gỗ thật chỉnh tề, bên ngoài cửa lớn của các gian cửa hàng cũng treo các loại cờ thi đua, khách điếm, hiệu thuốc, ngọc khí, lương điếm •••••• bảng hiệu của các cửa hàng có thể nói là đủ loại, ứng phó không nổi. Trên đường cái dòng người qua lại không ngừng, hai bên là tiếng rao hàng của đám lái buôn đang liên tục gào thét, chỉ cần đi ngang qua quán rượu cũng có thể loáng thoáng nghe được một vài tiếng oẳn tù tì, tiếng chửi bới. Trong tiệm bán quần áo là các loại tơ lụa rực rỡ muôn màu, hiển nhiên đều là những gia đình giàu có một chút mới có thể tới hiệu may, tiến hành chọn mua các loại quần áo và trang sức mới mẻ có kiểu dáng độc đáo.

Hai người vừa tới đã thu hút sự chú ý của người đi đường, mọi người không khỏi dừng việc làm trong tay mà suy nghĩ, động tác giống như bị cố định, nhìn một đôi nam nữ đột nhiên xuất hiện này. Thật là một đôi kim đồng ngọc nữ! Nữ phong thái nổi bật, tuyệt sắc phi phàm, nam anh tuấn phóng khoáng, đều là người có tướng mạo cực kỳ yêu nghiệt. Mặc dù hiện tại nhìn cũng có vẻ hơi ‘ long đong mệt mỏi ’, nhưng vẫn không giấu được khí chất cao quý trên người .

Có lẽ là bởi vì nơi này người lui tới quá nhiều, mọi người cũng đều gặp qua không ít người có dung mạo xuất chúng trong đó có cả nam lẫn nữ, điều này khiến cho bầu không khí làm người ta khó chịu cũng liền thay đổi chỉ trong nháy mắt, có lẽ là có chút ngượng ngùng vì sự thất lễ của mình,

https://thuviensach.vn

những người đi đường lập tức xoay người về hướng mình muốn đi sau đó nhanh chóng rời đi, đám lái buôn cũng đều vội vàng cúi đầu xuống.

Lăng Tuyệt Trần hơi cau mày, cảm giác bị người ta quan sát giống như mấy con khỉ trong vườn bách thú thật sự không phải là ai cũng có thể chịu được, ngay lập tức liền bước nhanh hơn vội vàng đi về phía gian khách điếm bắt mắt ở cuối con đường.

Sở Dạ Phong bước nhanh đuổi theo: "Lăng Tuyệt Trần, hiện tại chúng ta đang đi đâu vậy?" Lúc nói chuyện liền ngẩng đầu nhìn gian khách điếm ở cuối phố, không phải là đi đâu đó ở đấy chứ, nhưng mà hắn có thói quen, ra ngoài sẽ không ngủ lại ở những khách điếm loại ba.

Nghe giọng nói chán ghét của hắn, Lăng Tuyệt Trần dừng bước lại, xoay người nhìn hắn chằm chằm: "Như vậy Sở đại thiếu gia muốn ở đâu?" Đây là lần đầu tiên nàng ra ngoài, thật sự là không biết có chỗ nào tốt để ngủ lại. Dù sao nàng cũng là một người rất thích bắt bẻ, từ trước đến giờ nàng luôn tuân theo quy tắc có tiền sẽ phải xài, nếu không chờ tới khi chết sẽ không thể xài được nữa rồi.

Sở Dạ Phong liếc nhìn ánh mắt ngu ngốc của nàng một cái, lập tức kéo một cánh tay của nàng, nhanh chóng biến mất ở chỗ rẽ.

Nhìn về phía trước có thể nói là trang hoàng lộng lẫy, cửa chính của tiệm được quét nước sơn màu vàng, ngay cả bảng hiệu treo phía trên cũng được nạm vàng chạm rỗng chế tạo thành. Dưới ánh nắng mặt trời, bốn chữ ‘ Hoa nhược lưu thủy ’ (hoa như nước chảy) lại càng thêm lấp lánh rực rỡ, phát ra tia sáng chói mắt.

Xa xỉ!

Đây là ấn tượng đầu tiên của Lăng Tuyệt Trần.

https://thuviensach.vn

Một nơi lộng lẫy xa xỉ như vậy, lại có thể là khách điếm! Nội tâm của nàng lại bị kinh hãi lần nữa rồi. Chỉ là •••••• Hoa nhược lưu thủy? Không phải là chỗ ở của tên Hoa Nhược Thủy kia sao? Đây chính là địa chỉ nhà tổ trong lời nói của Liên Nhi mà?

"Này, hóa đơn đâu? !" Quay đầu lại nhìn bộ mặt tự hào của Sở Dạ Phong, có vẻ như hắn thường hay lui tới những nơi như thế này. Chỉ là chi phí nhất định cũng không thấp .

Hóa đơn?

Sở Dạ Phong nghe vậy thì có chút nghi ngờ, ngay sau đó nhìn thấy vẻ mặt của nàng hắn đại khái cũng đoán được bảy tám phần: "Đi thôi, ta trả tiền!" Cho tới bây giờ khi ra ngoài đều là hắn trả tiền, nếu không là một người nam nhân cũng không thể để cho một nữ nhân như nàng bỏ tiền chi trả được, đây chẳng phải là rất mất thể diện sao.

"Chủ nhân, cái này cho người, ta không thiếu tiền!" Vừa dứt lời, cơ thể của Tiểu Bạch đã nằm ở trên bả vai Lăng Tuyệt Trần, một cái móng vuốt lắc lắc tấm thẻ kim cương màu tím lộ ra ánh sáng lấp lánh. Nhìn bộ dáng của Lăng Tuyệt Trần không có tiền đồ như vậy, hắn thật sự là nhịn không nổi nữa đành phải đi ra, thật là mất thể diện.

Lăng Tuyệt Trần nhận lấy tấm thẻ kim cương màu tím: "Có bao nhiêu?" Đủ cho nàng xài sao?

Chủ nhân thật là thẳng thắn! Tiểu Bạch âm thầm lè lưỡi, hai mắt nhắm chặt muốn nói cho nàng biết, hắn không trả lời.

Sở Dạ Phong liếc nhìn vẻ mặt ngu ngốc của Lăng Tuyệt Trần: "Chẳng lẽ muội chưa từng dùng qua?" Cho dù là không được gia tộc sủng ái, cũng không đến mức ngay cả cái này cũng không biết chứ.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, nàng hình như quên mất: "Tiền tiêu vặt của chúng ta trong một năm số dư còn không đủ một thẻ bạc nữa!" Hình như là như vậy, lúc trước nhìn thấy mấy bộ quần áo cũ kia, nàng đại khái cũng có thể đoán được.

Làm sao có thể? Sở Dạ Phong ngạc nhiên, nhìn thấy Lăng Tuyệt Trần lặng lẽ cúi đầu xuống, cho rằng mình đã động vào vết thương của nàng, ngay sau đó liền im lặng không nói nữa.

"Một ngàn ngân tệ tương đương với một kim tệ, một ngàn kim tệ mới có một tử tệ, mười vạn ngân tệ sẽ có thẻ bạc, mười vạn kim tệ sẽ có thẻ vàng, mười vạn tử tệ sẽ có thẻ tím!" Giọng nói của Ngân Nhược xuyên qua thần thức truyền vào trong tai nàng, mặc dù niên đại đã sớm thay đổi, thế nhưng cách tính tiền tệ vẫn giống y như lúc trước.

"Vậy là sao?" Lăng Tuyệt Trần cau mày, giống như vẫn chưa có được câu trả lời cho vấn đề chính ở trên kia.

"Mỗi loại thẻ có dung lượng là một trăm vạn!" Ngân Nhược lắc đầu một cái, chẳng lẽ chủ nhân mắc chứng ngu ngốc đối với con số sao?

Dung lượng là một trăm vạn?

Vậy không phải là tấm thẻ này có ít nhất một trăm vạn tử tệ hay sao?

Ngay sau đó liền nghĩ tới một vấn đề rất quan trọng: "Rất có giá trị sao?" Nếu như tương đương với Hàn tệ và Nhật tệ ở hiện đại, như vậy cũng không nhiều lắm.

"Trả lời như vậy đi, chủ nhân, mười ngân tệ tương đương với thu nhập của một gia đình bình thường trong một năm!" Tiểu Bạch lười biếng giải thích, bày ra vẻ mặt với thái độ giống như thờ ơ.

https://thuviensach.vn

Mười ngân tệ chính là thu nhập của một gia đình bình thường trong một năm?

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc, vậy tấm thẻ kim cương màu tím trong tay nàng lúc này, tổng cộng có bao nhiêu tiền? Giàu to rồi, không cần thức khuya dậy sớm, không cần mất ăn mất ngủ, cũng có thể có nhiều tiền như vậy!

Chủ nhân không cần lo lắng, ở chỗ này chúng ta cũng là đại phú hào!

Trong đầu đột nhiên thoáng qua lời nói của Tiểu Bạch lúc vừa mới tới cái nơi xa lạ này, có chút im lặng co quắp khóe miệng, giơ giơ tấm thẻ kim cương trong tay lên: "Thì ra là ta cũng có nhiều tiền như vậy!" Lúc nói chuyện, lại còn lắc đầu ‘ chậc chậc chậc ’ mấy tiếng, giống như đang rất đắc ý.

"Tiểu Bạch à, ngươi lấy ở đâu ra nhiều tiền như vậy?" Lăng Tuyệt Trần một tay khẽ vuốt ve cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, nhưng ánh mắt lại chăm chú nhìn chằm chằm tấm thẻ kim cương trong tay, quả thật chính là điển hình của hai mắt sáng lên.

Ách •••••• Tiểu Bạch hơi giật mình, hắn thật sự là không biết phải nói như thế nào, hắn có thể nói là do người kia cho sao? Không thể! Nếu không chủ nhân nhất định sẽ lấy tính mạng của hắn, hơn nữa, một khi nói ra, tất cả mọi chuyện hắn cố gắng làm trong quá khứ đều trở nên uổng phí rồi.

"Sau này nhớ chuẩn bị cho ta nhiều hơn một chút!" Có tiền trong tay mới gọi là thực tế nha.

Sau này nhớ chuẩn bị cho ta nhiều hơn một chút!

Khóe miệng Tiểu Bạch đột nhiên co quắp, chòm râu nhỏ không ngừng run nhẹ, chủ nhân thật đúng là lòng tham không đáy!

https://thuviensach.vn

"Muội rất thiếu tiền sao?" Sắc mặt Sở Dạ Phong nhất thời tối lại, chưa từng gặp qua người nào muốn tiền giống như chuyện đương nhiên như vậy, hơn nữa, dáng điệu kia, thật đúng là không thể chịu nổi mà.

Sắc mặt vốn đang hưng phấn, nhất thời cứng đờ, quay đầu liếc nhìn ánh mắt ngu ngốc của Sở Dạ Phong, ngay sau đó thản nhiên cười, một tay đặt lên bả vai của hắn: "Chẳng lẽ huynh thiếu nữ nhân sao?" Ngay sau đó ánh mắt cổ quái, quét qua quét lại trên người hắn. Âm thầm vỗ vỗ lồng ngực của mình: khá tốt, chiều cao không có gì chênh lệch, đặt tay lên bả vai của hắn cũng không mấy khó khăn.

Chẳng lẽ huynh thiếu nữ nhân sao?

Mấy chữ đó, làm cho Sở Dạ Phong á khẩu không trả lời được, hắn nên nói như thế nào đây.

Thiếu? Hắn là một người xuất trúng như vậy, muốn tiền có tiền muốn quyền có quyền muốn tướng mạo có tướng mạo, là nam nhân muốn gì có đó, nếu nói hắn thiếu nữ nhân, như vậy chẳng phải là nói hắn có chỗ thiếu sót không hề bình thường hay sao?

Không thiếu? Nhưng mà hắn lại là nam nhân giữ mình trong sạch, nếu nói không thiếu nữ nhân, chẳng phải là nói rõ hắn hoa tâm, hắn thường xuyên làm việc xấu, hắn tùy tiện •••••• như vậy chẳng phải là bôi đen sự trong sạch của hắn sao?

Câu hỏi này, thật đúng là khó trả lời mà.

Nhìn ánh mắt quái đản lại có phần giấu giếm của nàng, rõ ràng chính là xem hắn như trò cười mà.

Nhìn bộ dáng khó xử của Sở Dạ Phong, lúc này Lăng Tuyệt Trần mới cười nhạt mà nói: "Vậy không phải xong rồi sao."

https://thuviensach.vn

"Vậy muội có thể không coi trọng vật chất sao?" Nghe kết luận có chút ‘ không giống người thường ’ của nàng, Sở Dạ Phong không khỏi nổi đóa, mặc dù bộ dáng yêu tiền của nàng cũng không chán ghét cho lắm, nhìn bộ dáng của nàng lúc đó hắn còn cảm thấy rất buồn cười, không khỏi muốn trêu chọc nàng một chút.

"Nam nhân có thể không háo sắc sao?" Lăng Tuyệt Trần hỏi ngược lại, chỉ cần là nam nhân thì đều háo sắc, chẳng qua là mập mờ, hay trực tiếp mà thôi, đây chính là quan điểm của nàng. Dù sao cũng đã thấy qua rất nhiều, Hoàng Đế trong lịch sử chính là chân thật nhất, rõ ràng nhất, là một khắc họa điển hình nhất.

Háo sắc? Không háo sắc?

Hắn thật đúng là khó trả lời mà, dù sao hắn cũng không hiểu rõ những người khác. Một người luôn luôn lạnh nhạt như hắn, lần đầu tiên cảm thấy có chút tức giận, lập tức vung ống tay áo lên, trực tiếp đi vào ‘ Hoa nhược lưu thủy ’.

Nhìn theo bóng lưng nổi giận đùng đùng của Sở Dạ Phong, Lăng Tuyệt Trần nhất thời cảm thấy buồn cười, hắn mà cũng không thể chịu nổi một lời nói giỡn hay sao!

Thật ra thì cũng không thể trách Sở Dạ Phong, là một nam nhân khi nghe thấy những lời châm chọc khiêu khích, âm thầm bới móc của nàng, thì cũng sẽ không nhịn được mà nổi đóa! Mà Sở Dạ Phong coi như cũng rất tốt rồi, ít nhất cũng không có tức giận không có kích động.

"Chủ nhân, người nói lời này, có thể kiêng dè ta và Ngân Nhược một chút được không?" Tiểu Bạch bất mãn kháng nghị, dù gì thì hắn và Ngân Nhược cũng là nam nhân mà. Ngân Nhược nghe vậy, vẻ mặt cứng ngắc, chậm rãi nhìn về phía hắn, Tiểu Bạch đúng là tự mình chuốc lấy cực khổ mà.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Bạch à, hình như ngươi đã quên lời nói của ta rồi thì phải." Vẻ mặt của Lăng Tuyệt Trần giống như muốn nói ngươi thật sự rất mau quên, liếc nhìn Tiểu Bạch, nâng bước chân lên, đi về phía khách điếm.

Tiểu Bạch cau mày suy tư: "Là sao?"

"Ngươi được tính là nam nhân sao?" Lúc nói chuyện còn liếc nhìn thân thể nhỏ bé của Tiểu Bạch một cái.

Tiểu Bạch nghe vậy, thì ưỡn ngực, bày ra dáng vẻ kiêu ngạo lẫm liệt.

"Ngươi nhiều lắm cũng chỉ được tính là nam thú mà thôi." Lời nói hàm chứa ý cười, hoàn toàn đánh vỡ nụ cười kiêu ngạo trên khuôn mặt Tiểu Bạch.

Quả nhiên ••••••

Ngân Nhược bày ra dáng vẻ ta biết ngay mà, dần dần tan biến ở trong thần thức của Lăng Tuyệt Trần, hắn nghĩ kiên quyết không nên chọc đến vị chủ nhân nói chuyện tức chết người ở ngay trước mắt này.

Tiểu Bạch nằm ở trên bả vai của Lăng Tuyệt Trần, sững sờ ngẩn người, dường như lời này, lúc ở Ma Khải Vụ Lâm, chủ nhân đã từng nói qua. Ngay sau đó xoay người biến mất không thấy tăm hơi, đáy lòng hắn bị tổn thương nha, cần phải tĩnh dưỡng thật tốt một phen.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Hoa Nhược Thủy, Tiêu Tiền Như Nước

Bước vào đại sảnh, đập vào mắt chính là toàn cảnh màu hồng nhạt, hương thơm hoa đào từng trận từng trận ào tới ngay sau lưng. Bên ngoài lan can của hành lang treo một tấm mành màu hồng nhạt dệt bằng satanh. Chính giữa đại sảnh là cầu thang bằng gỗ đàn hương, thông hướng hai bên lầu hai và lầu ba. Tay vịn cầu thang hoàn toàn được chạm rỗng, hoa mẫu đơn phú phú cát tường, ong mật ngửi thấy hương hoa liền bay đến, bươm bướm bay lượn xung quanh hoa mẫu đơn giống như đang chơi đùa. Còn có con chim hỉ thước nhỏ đang bay lượn trông rất sống động, thật đúng là xa hoa. Bên cạnh đó hoa văn màu vàng khắc họa ở bên ngoài đều là vàng thật, xa hoa mà cũng lịch sự tao nhã, hai thiết kế hài hòa cùng một chỗ, không nhìn ra một chút mâu thuẫn nào cả.

Đại sảnh mấy trăm thước vuông, bày dăm ba cái bàn ngay ngắn chỉnh tề, mặc dù một bàn hoặc là hai ba người tụ tập lại chung một chỗ nâng cốc nói cười, hoặc là một người một mình phẩm tửu, nhưng ở trong đại sảnh này cũng không thấy có vẻ vắng lạnh. Mặc dù có người cụng rượu, nhưng cũng không nghe thấy lời nói cử chỉ có gì thô lỗ, có thể thấy được những người tới nơi này dùng cơm ngủ lại, không giàu cũng quý, nhưng cũng không bày ra điệu bộ ‘ Phú Nhị Đại ’[1], có thể thấy được khách trọ đều là người tốt tính.

[1]: phú nhị đại là thuật ngữ để chỉ những thiếu gia, tiểu thư con nhà quan hoặc gia đình giàu có.

Bên ngoài khí nóng ngất trời, bên trong lại có chút mát mẻ, một làn gió nhẹ thổi qua, cũng không cảm thấy lạnh, cũng không thấy có khí nóng.

https://thuviensach.vn

Mới vừa bước vào trong liền cảm thấy một luồng khí mát lạnh từ dưới chân truyền đến, Lăng Tuyệt Trần dám chắc, dưới lòng đất nhất định là một hầm chứa đá!

Thế nhưng, nếu là mùa đông thì sao? Đảo mắt quan sát một vòng, mới phát hiện, bốn phía đại sảnh đều có một hai người ôm chặt cái vạc lớn bằng đồng thau, lúc này vẫn còn đang tỏa ra hơi lạnh, đoán chừng cái đó chính là dùng để sưởi ấm cho mùa đông, giảm nhiệt cho mùa hè. Khó trách chi phí ở nơi này lại lớn như vậy, tùy tiện một bữa ăn sáng cũng không phải là người có kinh tế bậc trung có thể ăn được, bữa ăn kia dĩ nhiên cũng rất phù hợp với giá tiền. Chủ nhân của khách điếm này, quả thật là đã hao phí rất nhiều tâm tư. Đông ấm hạ mát? Nhân vật có tiền, đương nhiên sẽ lựa chọn nơi này.

Dùng cơm ở tại nơi này, đúng là một sự lựa chọn tuyệt hảo, Sở Dạ Phong cũng thật biết cách hưởng thụ.

"Lầu hai!" Giọng nói của Sở Dạ Phong cách không truyền đến. Cách bức rèm che, nàng cũng đã nhìn thấy bóng dáng nổi bật của người kia.

Bĩu bĩu môi, lúc này mới xoay người đi về phía nhã gian ở lầu hai.

Khá lắm, lầu hai lại càng thêm xa hoa hơn so với lầu một, ngay cả hoa văn vẽ bên ngoài cây cột cũng đều là chạm bằng vàng, thế nhưng nhìn như vậy lại không cảm thấy có một chút dung tục nào cả. Từng cái nhã gian tách biệt ngăn cách bởi một bức rèm màu xanh lá, bàn ghế được làm từ trúc lại càng lộ vẻ thanh nhã thoát tục, nếu như không có mấy cây cột chạm khắc bằng vàng kia, vậy lại càng giống như nơi dành cho các văn nhân mặc khách (người có học biết thơ văn) đọc sách vẽ tranh.

Nhìn thấy bóng dáng màu đỏ rực kia, liền lắc đầu đi tới một vị trí gần cửa sổ, đứng ở bên cửa sổ, có thể nhìn thấy toàn bộ cảnh vật trên đường cái không sót một thứ, đoán chừng nếu ở lầu ba, về cơ bản cũng có thể nhìn

https://thuviensach.vn

thấy hơn nửa thành trì rồi. Phải biết rằng, ở cổ đại, một tòa nhà ba tầng cũng đã là rất cao rồi, thông thường nhà lầu cũng đều không quá hai tầng.

Xoay người ngồi xuống vị trí đối diện với hắn khẽ bật cười: "Này, giận rồi sao?" Sẽ không hẹp hòi như vậy chứ.

Sở Dạ Phong ngẩng đầu, vẻ mặt lạnh nhạt: "Bản thiếu gia có hẹp hòi như vậy sao?" Nói thật, hắn thật sự đúng là không để ý lắm, dù sao nam nhân như vậy cũng không phải là nói hắn, có gì mà phải tức giận. Huống chi, lời đó cũng là tùy việc mà xét, nàng nói như vậy cũng có lý.

"Đúng rồi, làm sao huynh lại biết chỗ này?" Đoán chừng hắn cũng là lần đầu tiên tới đây, nhưng nhìn dáng vẻ hình như tương đối quen thuộc với nơi này. Lăng Tuyệt Trần bắt đầu đánh giá chung quanh, từ quang cảnh bên ngoài thật sự nhìn không ra đây là một khách điếm, hơn nữa, đoạn đường này cũng không phải là nơi có điều kiện tốt nhất để mở khách điếm.

"Tên Hoa Nhược Thủy này cũng là một nhân vật nổi danh trên đại lục, danh tiếng của hắn từ năm năm trước đã nổi lên chỉ trong một đêm, không có ai biết hắn đến từ nơi nào, dùng thủ đoạn gì, chỉ trong một đêm đột nhiên trở thành người giàu có! Tên sản nghiệp của hắn chính là Hoa nhược lưu thủy." Sở Dạ Phong cau mày giải thích, trong lời nói chứa đầy lo lắng.

"Liệu có phải là người của Nguyệt Ma Giáo hay không?" Lăng Tuyệt Trần cau mày, dù sao vẫn cảm thấy rất nhiều chuyện đều bắt nguồn từ Nguyệt Ma Giáo.

Sở Dạ Phong lắc đầu một cái: "Cho đến nay ta vẫn không có một chút tin tức của Hoa Nhược Thủy."

Chỉ biết hắn cũng không phải là một nhân vật đơn giản. "Huynh biết thật nhiều."

https://thuviensach.vn

Nghe lời nói của Lăng Tuyệt Trần ý tứ rõ ràng, Sở Dạ Phong khổ sở cười cười: "Ha ha, cái thế giới này, nếu như muội không hiểu rõ người khác, đến lúc đó chết thế nào cũng không biết!"

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, những lời này ngược lại rất có lý, không chỉ là ở chỗ này, vô luận là cái triều đại nào, cái thế giới nào, đạo lý đều luôn giống nhau .

"Cho nên, ta hi vọng muội có thể nghĩ kỹ rồi mới làm!" Nghiêm túc nhìn nàng, trong đáy mắt tràn đầy lo lắng.

Nghe thấy lời nói của Sở Dạ Phong âm thầm mang theo tia cảnh cáo, Lăng Tuyệt Trần lơ đễnh nhún nhún vai, nàng biết hắn nói lời này là muốn chỉ cái gì. Mặc dù trên bàn bày đủ loại món ăn ngon nhiều màu sắc hình dáng đa dạng làm người ta thèm nhỏ dãi, nhưng nàng lại không có khẩu vị.

"Hoa nhược lưu thủy? Ha ha ha, quả nhiên là tiêu tiền như nước nha!" Nhìn cách trang hoàng xa hoa này, nhìn một bàn thức ăn này? Đều là nhất đẳng, chi phí dĩ nhiên là lớn rồi.

Nghe thấy nàng nói lảng sang chuyện khác, Sở Dạ Phong cũng không mở miệng nói chuyện nữa, chỉ lẳng lặng thưởng thức trà thơm. Làm bằng hữu, những gì cần nói hắn đều đã nói rồi, quyền quyết định là ở nàng, cho dù hắn có nhiều lời cũng vô ích.

Tiểu Bạch lại xuất hiện ở trên bàn lần nữa, nhìn một bàn thức ăn ngon, hắn lập tức cảm thấy thèm ăn, móng vuốt ở phía trước liền kéo một cái mâm qua, nhìn món ăn thơm ngào ngạt ở bên trong, liền liếm môi một cái, bắt đầu vội vàng ăn.

Nhìn thấy hắn ăn ngon miệng như vậy, không khỏi vỗ nhẹ đầu của hắn: "Ăn uống không có chút lịch sự gì cả!" Tuyệt đối không giống một Thánh Thú, quả thật chỉ giống như một con mèo trắng nhỏ đói đến váng đầu mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Ta vốn dĩ chính là một nam thú mà!" Tiểu Bạch cũng không thèm ngẩng đầu lên, tiếp tục chiến đấu với thức ăn ngon.

Đang khi hai người im lặng không nói gì, thì đại sảnh ở lầu dưới đột nhiên truyền đến một tiếng đàn khoan thai du dương.

Lúc mới bắt đầu, âm điệu gảy lên rõ ràng chậm rãi, âm sắc hết sức mềm mại dịu dàng, giống như mây trắng bay về phía chân trời, lưu lại một vài vết tích mờ nhạt nhẹ nhàng, lại tựa như cành liễu theo chiều gió khẽ lay động. Sau đó bài hát dần dần trở nên tươi đẹp hơn, phong cách thanh thoát, tựa như dòng chảy với nhiều khúc quanh, hòa cùng tiếng hót reo vui của các loài chim, tiếng kêu của côn trùng, chậm rãi đổ xuống, mượt mà mà nhẵn nhụi, làm cho người ta say mê. Sau đó tiếng đàn lại trong veo hớn hở tựa như tiếng hót của chim sơn ca phá vỡ bóng tối trước bình minh, giống như mới vừa trải qua sự ngăn trở của thiên sơn vạn thủy, rốt cuộc hội tụ thành một nốt nhạc nhảy ra tự hào phá vỡ mọi sức cản.

Sau đó, dòng chảy dần dần trở nên sâu hơn, giống như sợi tơ mỏng manh không tiếng động, tựa như tiếng nỉ non của con yến non, như tiếng ngâm nga của con dế mèn, sau đó hòa thành dòng nước xoáy, càng lúc càng xa •••••• cho đến khi thỉnh thoảng mới nghe thấy một chút giai điệu đẹp đẽ.

Tiếng đàn du dương, bóng người ngồi phía sau bức rèm che nâng tay gảy đàn lại càng thu hút sự chú ý của mọi người.

Có người nhắm mắt lắng nghe, có người đánh rơi ly rượu đang cầm trong tay xuống đất, có người lại trợn to cặp mắt, chăm chú nhìn chằm chằm người gảy đàn kia.

Cho đến khi khúc nhạc kia đã kết thúc, rất nhiều người cũng chưa thể phục hồi lại tinh thần, đây chính là cái mà người ta gọi là dư âm vẫn còn văng vẳng bên tai tuyệt đối không thể khác hơn.

https://thuviensach.vn

"Hay, thật là một khúc Cao Sơn Lưu Thủy[2]!" Lăng Tuyệt Trần bất tri bất giác bật thốt lên, âm luật như vậy tuyệt đối có thể nói là một tác phẩm tuyệt vời trong thế gian, nàng không khỏi nghĩ tới một khúc Cao Sơn Lưu Thủy trong chuyện xưa của Du Bá Nha và Chung Tử Kỳ.

[2] "Cao sơn lưu thủy" gắn liền với điển tích Du Bá Nha - Chung Tử Kì. Tương truyền, hơn hai nghìn năm trước Bá Nha hay đàn bản "Cao sơn lưu thủy", nhưng chỉ có một mình Chung Tử Kì biết thưởng thức. Một lần Bá Nha gảy đàn, chí tại non cao, Tử Kì liền bảo "Thiện tại hồ cổ cầm, nguy nguy hồ nhược Thái Sơn" (Đánh đàn hay thay, vòi vọi tựa Thái Sơn). Bá Nha chí tại vực sâu, Tử Kì nhận ngay ra rằng "Đăng đăng hồ nhược lưu thủy" (Cuồn cuộn như nước chảy).

Khi Tử Kì lâm bệnh chết, Bá Nha chỉ gẩy đàn thêm một lần duy nhất trước mộ người tri âm rồi đập đàn vào tảng đá, không bao giờ cầm đến cây đàn nữa.

"Ha ha ha, tên rất hay!"

Một giọng nói hài hước truyền đến, kèm theo tiếng vỗ tay ‘ bốp bốp bốp ’.

Tiếng vỗ tay của người mới tới cũng kéo lại thần trí của mấy người đang mất hồn, mọi người rối rít nhìn về phía người đang đi xuống từ trên cầu thang.

Tiếp theo, một bóng người từ trên lầu chậm rãi đi xuống, ánh mắt nhìn Lăng Tuyệt Trần tràn đầy tán thưởng. Khẽ vung tay lên, cô gái ở phía sau bức rèm hơi cúi đầu, hai tay ôm đàn cổ, chậm rãi lui ra.

Sở Dạ Phong ngồi đối diện cánh cửa nối với cầu thang, ánh mắt nhìn người mới tới, tràn đầy lo lắng. Lăng Tuyệt Trần chậm rãi xoay người lại, nhìn về phía người mới tới, trong lòng không nhịn được kêu lên: trời ạ, tướng mạo như vậy thật sự là cực kỳ yêu nghiệt nha!

https://thuviensach.vn

Y phục bằng gấm màu hồng nhạt, mấy con bươm bướm thêu ở phía trên giống như được ban cho sinh mệnh để bay lượn trên tơ lụa, bên dưới ống tay áo rộng lớn là một đôi tay trắng nõn thon dài ‘ mềm mại ’ giống như không có xương, vừa vung tay lên lại giống như mang theo hương thơm của hoa đào. Đai lưng bằng gấm cùng màu với bộ y phục đeo ở bên lưng hơi chùng xuống, giống như muốn khoe ra phần eo hoàn mỹ của chủ nhân, nhìn lên, vai áo khẽ rộng mở, lộ ra xương quai xanh mê người, lại còn có một phần chuyển động theo tiết tấu nói chuyện của người mới tới —— hầu kết! Nhìn không ra người này lại là nam tử! Một nam tử còn xinh đẹp yêu nghiệt hơn cả Mộ Dung Tư!

Người mới tới phong tình vạn chủng đi về phía Lăng Tuyệt Trần: "Không ngại ta ngồi ở đây chứ." Trong lúc hỏi ý kiến, không đợi có người trả lời, thì đã vén vạt áo lên trực tiếp ngồi xuống.

"Có muốn để ý thì cũng không kịp nữa rồi !" Sắc mặt Sở Dạ Phong lạnh lùng, nhìn nam tử yêu nghiệt ở bên cạnh.

Áy náy nhìn nam tử kia một cái: "Ngượng ngùng, bằng hữu của ta vẫn luôn như vậy, ngươi đừng để ý."

Lúc này, nam tử kia mới cẩn thận nhìn Sở Dạ Phong một cái, trên nét mặt cũng hiện lên mấy phần sáng tỏ.

Mặc dù lời nói này của Lăng Tuyệt Trần giống như nói hắn không hiểu lễ nghĩa, thế nhưng hai chữ bằng hữu này chính là phương thuốc xoa dịu hữu hiệu nhất, hắn lập tức không còn so đo như vậy nữa, chỉ là ánh mắt nhìn nam tử kia vẫn còn tồn tại mấy phần cảnh giác.

Hai người này là một đôi yêu nhau sao? Nam tử âm thầm suy nghĩ, ngay sau đó cười nhạt: "Không sao, tại hạ là Hoa Nhược Thủy, hôm nay coi như ta mời khách!"

Quả nhiên, hắn chính là Hoa Nhược Thủy.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Sở Dạ Phong thoáng chùng xuống, sắc mặt vẫn như cũ không chút thay đổi thưởng thức trà thơm. Đáy mắt Lăng Tuyệt Trần thoáng qua một tia lạnh lẽo, trong bụng cũng liền âm thầm tính toán một chút. Nam tử như vậy, thật đúng là nhìn không ra trong lòng lại hung ác tàn nhẫn như vậy, chỉ là, nhìn người không thể chỉ xem bề ngoài đây cũng là câu tục ngữ từ trăm ngàn năm trước truyền lại, đối với bất kỳ người nào, nàng đều có phòng bị, bao gồm cả •••••• người kia.

"Lăng Tuyệt Trần!" Bàn tay của Lăng Tuyệt Trần hơi dừng lại, như có điều suy nghĩ liếc về phía Tiểu Bạch ở bên cạnh mình chẳng biết đã ngủ thiếp đi từ lúc nào.

Hoa Nhược Thủy hơi giật mình, ngay sau đó liền mỉm cười, đây chính là cô gái khiến cho đại lục xôn xao trong thời gian gần đây sao? Tin đồn •••••• trong lòng cũng liền có mấy phần suy nghĩ. "Hóa ra cô nương chính là Lăng Tuyệt Trần? Tại hạ thật vinh hạnh!" Quay đầu nhìn Sở Dạ Phong đang cúi đầu không nói: "Chắc hẳn các hạ chính là Sở Dạ Phong. Không ngờ khách điếm hèn mọn này của ta hôm nay lại được vinh hạnh đón tiếp hai vị khách có thân phận phi phàm như vậy." Toàn thân màu đỏ chói mắt, người này còn ngông cuồng hơn cả Hoa Nhược Thủy hắn.

Người này thật giỏi giả bộ, hắn có năng lực nắm bắt thông tin tốt như vậy, chẳng lẽ lại thật sự không biết lai lịch của nàng và Sở Dạ Phong hay sao? Sợ rằng hai người còn chưa vào thành, thì hắn đã sớm biết từ lâu rồi. Loại câu hỏi như vậy chẳng qua cũng chỉ là muốn thử xem nàng có thể nói láo hay không mà thôi, sau đó mới tính xem ai là người thất lễ.

"Danh tiếng của ngươi, có lẽ còn hơn cả ta đấy." Sở Dạ Phong vẫn như cũ chưa từng ngẩng đầu, chỉ lạnh nhạt nói chuyện làm cho người ta nhìn không ra cảm xúc của hắn trong lúc này. Trong lời nói không có cái gì khác thường, chỉ là toàn bộ bản năng phòng bị cũng đã bắt đầu khởi động.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhược Thủy hình như cũng biết Sở Dạ Phong có ý phòng bị, cho nên lập tức không xoay quanh đề tài này nữa, xoay người nhìn Lăng Tuyệt Trần đang vuốt ve Tiểu Bạch: "Không biết Lăng tiểu thư cũng là người hiểu đàn, thật là tri âm khó tìm." Lúc nói lời này, ánh mắt lại hiện lên một tia tán thưởng, hắn đàn khúc nhạc này, đã thật lâu rồi vẫn không có người nào hiểu được.

"Chẳng qua cũng chỉ là suy đoán lung tung mà thôi." Lăng Tuyệt Trần khẽ lắc đầu, quả thật những thứ này nàng cũng không hiểu lắm.

Khiêm tốn? !

Hoa Nhược Thủy nhíu mày, chỉ là không thừa nhận cách nói như vậy mà thôi, hắn hiểu là được rồi. Hơn nữa khúc nhạc này của hắn cũng chưa có tên gọi, vừa vặn theo như lời nàng gọi là Cao Sơn Lưu Thủy, ngược lại rất là hợp khẩu vị của hắn.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Phân Biệt Đối Xử

Ba người đi ngang qua cổng vòm được thiết kế khá mới lạ, đập vào mắt là cảnh hoa đào rơi đầy mặt đất, cánh hoa đào tàn úa bay múa đầy trời vây lượn xung quanh cây hoa đào, giống như không muốn rời xa thân cây đã cho nó sinh mạng, dù lưu luyến nhưng cuối cùng vẫn không trốn thoát số mạng chôn thân trong bùn đất hóa thành vô số vệt bụi nhỏ li ti.

Cả khu vườn chỉ có hai gian phòng đối diện nhau, ngoại trừ đình nghỉ mát bằng ngói lưu ly ở bên cạnh ra, thì cũng chỉ có vài cây hoa đào này mà thôi. Nền đá xanh trên đường thông giữa hai gian phòng cũng được lót một lớp vải hồng nhạt mỏng manh, giống như đang nghênh đón chủ nhân mới.

Nhưng kỳ quái là, lúc này đang là ngày hè chói chang, ở chỗ này không cảm thấy một chút khí nóng của ngày hè còn chưa tính, mà ngay cả hoa đào cũng có thể nở rộ.

Chắc hẳn đây chính là cái mà người ta gọi là sắc xuân đầy vườn đi.

"Như thế nào, có hài lòng với nơi này không?" Hoa Nhược Thủy yểu điệu dựa vào cạnh cửa giống như không xương, vẻ mặt tràn đầy tự hào.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu một cái, thật ra thì hắn cũng chịu bỏ vốn đấy chứ, chỗ tốt như thế này, lại dùng để chiêu đãi khách? "Nghỉ ngơi tại chỗ này của ngươi, số tiền bỏ ra thật đáng giá!" Ít nhất nàng cho là như vậy.

"Tất nhiên, ta muốn tạo cho khách trọ một loại cảm giác nhiệt tình chu đáo giống như đang ở nhà, trong kinh doanh, quan trọng nhất là hai bên cùng tình nguyện. Làm tốt, khách trọ mới có thể nguyện ý tới cửa, bỏ ra số

https://thuviensach.vn

tiền này để thuê phòng. Nếu không, ‘ Hoa Nhược Lưu Thủy ’ của ta cũng không thể trải rộng toàn bộ Thương Khung đại lục, nổi tiếng khắp thiên hạ!" Hoa Nhược Thủy kiêu ngạo giải thích, bởi vì đây đúng là sự thật!

"Đúng rồi, tại sao nơi này của ngươi lại có nhiệt độ ấm áp giống như mùa xuân vậy?" Đây mới là điều nàng muốn biết nhất .

Hoa Nhược Thủy nhướng mày, thế nhưng chỉ cười mà không nói. Nếu như không phải bởi vì nàng là Lăng Tuyệt Trần, thì hắn cũng sẽ không đem nơi này nhường lại.

Nhìn dáng vẻ của Hoa Nhược Thủy, Lăng Tuyệt Trần cũng đã hiểu ra vấn đề: "Hiểu!" Đây chính là bí mật trong kinh doanh!

Ánh mắt vừa lóe lên, thân hình đã đứng ngay bên cạnh Lăng Tuyệt Trần, trên mặt nở nụ cười tà mị: "Dĩ nhiên, nếu như ngươi nguyện ý gả cho ta mà nói..., thì điều bí mật này vẫn có thể cùng hưởng!" Trong lời nói có mấy phần nghiêm túc, thế nhưng, trong ánh mắt lại thoáng qua một tia bất cần đời.

Sở Dạ Phong đứng ở một bên, sắc mặt đã sớm lộ vẻ lo lắng, nghe thấy lời nói của Hoa Nhược Thủy, lại nhìn thấy động tác mập mờ của hai người, không khỏi tức giận, lập tức kéo cổ tay Lăng Tuyệt Trần, tay áo tung bay, đi nhanh về phía gian phòng ở hướng bên kia. Lúc hắn không có ở đó bọn họ nói chuyện phiếm còn chưa tính, bây giờ lại còn nói những lời mập mờ như vậy, hắn đương nhiên là không thể chịu nổi.

Hoa Nhược Thủy sững sờ nhìn lồng ngực trống rỗng của mình, nhìn thấy bóng dáng của hai người biến mất trong nháy mắt thì không khỏi khiếp sợ không thôi, không ngờ tu vi của Sở Dạ Phong, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hắn!

Lăng Tuyệt Trần ngây người nhìn chằm chằm bàn tay Sở Dạ Phong đang nắm chặt cổ tay mình, người này tại sao thỉnh thoảng lại khó hiểu như

https://thuviensach.vn

vậy chứ.

Mà Hoa Nhược Thủy vẫn không hề thu lại nụ cười trên mặt, giống như trong mắt hắn bất cứ chuyện gì cũng không thể khiến cho hắn bị chấn động dù chỉ là một chút xíu, thật ra thì, lúc đó tim hắn khẽ đập sai một nhịp, nhưng cũng chỉ có mình hắn biết.

"Đúng rồi, Sở công tử, phòng của ngươi, ở đầu bên kia!"

Lúc Sở Dạ Phong chân trước vừa mới bước qua ngưỡng cửa, thì giọng nói êm ái của Hoa Nhược Thủy đã vang lên lần nữa, chuyện đùa, hắn sao có thể để cho Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong ở chung trong một gian phòng.

Sở Dạ Phong buông Lăng Tuyệt Trần đang ngây người ra, xoay người dựa vào cạnh cửa hai tay ôm ngực: "Hoa đại lão bản, ngươi yên tâm, ta sẽ trả tiền, hiện tại chỉ là muốn tâm sự với Tuyệt Trần mà thôi!"

Tuyệt Trần?

Trái lại còn gọi rất thân mật.

Nhún nhún vai tỏ ý không sao cả: "Tùy các ngươi, ta có việc phải rời đi trước, nếu muốn dùng cơm có thể đi tới tiền thính!" Vừa dứt lời, cũng không đợi Lăng Tuyệt Trần mở miệng nói một câu, trong sân đã không còn thấy bóng dáng màu hồng nhạt của hắn nữa.

Nhìn theo bóng lưng Hoa Nhược Thủy nhanh chóng rời đi, Sở Dạ Phong hài lòng nhếch miệng. Lăng Tuyệt Trần bất đắc dĩ trợn mắt một cái, xoay người đi vào trong phòng.

Sở Dạ Phong xoay người, nhưng mà lại nhận được một tiếng ‘ rầm ’, cửa phòng bị đóng lại, sờ sờ cái mũi của mình, thật may, thiếu chút nữa là

https://thuviensach.vn

đến gần rồi, như vậy không phải ngay cả khuôn mặt này cũng bị phá hỏng luôn sao.

"Ngươi còn không đi tắm rửa sao?" Giọng nói trong trẻo lạnh lùng lại âm thầm hàm chứa ý cười mơ hồ truyền đến.

Sở Dạ Phong vỗ ót của mình một cái, tại sao hắn lại có thể quên một chuyện quan trọng như vậy chứ! Tà áo màu đỏ tung bay, bóng người màu đỏ ở trước cửa lập tức biến mất không thấy tăm hơi.

Cho đến khi có tiếng đóng cửa truyền đến, lúc này Lăng Tuyệt Trần mới ngồi xuống bên cạnh bàn, từ trong ngực lấy ra một khối Hồng Ngọc. Chế tác tinh xảo, ngọc thạch hiếm có, còn có hình vẽ kỳ quái kia, tất cả đều lẩn quẩn ở trong đầu nàng.

Đây là ngọc thạch được chạm trổ tinh xảo bậc nhất, ngay cả cái lỗ nhỏ kỳ lạ để dây gấm xuyên qua, cũng là dựa theo đường vân của Hồng Ngọc mà đúc rỗng. Giữa màu đỏ là màu vàng nhạt, ngọc thạch thiên nhiên quả thật là rất đẹp.

Cho đến khi có tiếng nước chảy mơ hồ truyền đến, lúc này Lăng Tuyệt Trần mới đem tầm mắt từ trên ngọc bội thu lại, quay đầu nhìn về phía nội thất.

Chậm rãi đi tới, vén tấm màn bằng tơ tằm lên, chỉ thấy hơi nước quanh quẩn, từng cỗ hương thơm thoang thoảng bay thẳng vào mũi nàng, nhếch miệng lên, hiện tại quả thật rất muốn tắm. Quay đầu lại, liền nhìn thấy trên bình phong đã treo một bộ quần áo màu băng lam, khóe mắt không khỏi cong lên, thì ra Hoa Nhược Thủy đã sớm sắp xếp xong xuôi tất cả. Không ngờ cho dù đi tới đâu, cũng đều có người sắp xếp mọi thứ giúp nàng.

Cũng tốt, ít nhất mình cũng không cần phải lo nghĩ tốn công phí sức. Vốn tưởng rằng theo như tính tình cực kỳ yêu thích hoa đào của Hoa Nhược Thủy, thì hắn sẽ làm cho hồ tắm này đầy cánh hoa đào, thế nhưng

https://thuviensach.vn

thật không ngờ, trước mắt lại là những cánh hoa hồng mềm mại xinh đẹp đang bồng bềnh trên mặt nước.

Ngay sau đó liền cởi váy ra, da thịt trắng nõn như ngọc, dáng người mảnh khảnh, không hổ là tác phẩm hoàn mỹ được Thượng Đế thiên vị.

Cánh hoa hồng bồng bềnh trên mặt nước, nàng vừa xuống nước, liền tạo thành một vài gợn sóng nhỏ. Vén mái tóc dài lên, nhẹ nhành tựa vào thành hồ, làn nước ấm vây chặt quanh cơ thể nàng, khiến nàng từ từ thả lỏng thân thể đã chịu căng thẳng suốt mấy ngày qua. Hai tay nâng cánh hoa lên khỏi mặt nước, không nhịn được lộ ra nụ cười thoải mái trước nay chưa từng xuất hiện, tựa như trở lại một ngày hè kia, một người, quan tâm đặc biệt.

Chậm rãi mặc bộ quần áo đã được chuẩn bị sẵn từ trước, thắt đai lưng màu xanh dương viền trắng vào. Y phục màu trắng ở bên trong như ẩn như hiện, áo khoác ở bên ngoài làm bằng satanh màu xanh dương, càng làm rõ nét dáng người hoàn mỹ của nàng, rõ ràng là bộ dáng rất mê người.

Đi tới trước bàn trang điểm, cầm cây lược gỗ trơn bóng chải sơ qua mái tóc dài của mình, nhìn dải lụa màu xanh dương kia, còn có cả đóa hoa nhỏ bằng ngọc trai màu trắng và màu xanh dương, thì không khỏi nhếch miệng. Một người đàn ông, vậy mà cũng tỉ mỉ như vậy!

Đóng cửa phòng của mình lại, có chút rầu rĩ đứng lại một lát, ngay sau đó liền chạy về phía nội thất đang truyền ra tiếng nước chảy, đi vào, đang muốn cởi y phục ra…

Thế nhưng, vừa nhìn thấy hồ tắm đầy cánh hoa màu đỏ, trên mặt của hắn lập tức chảy xuống vài vạch đen, có cánh hoa còn chưa tính, lại còn là cánh hoa hồng? Thật xem hắn là nữ nhân sao! Xoay người lại, nhìn hơi nước quanh quẩn trong phòng tắm, duy nhất một màu sắc khác biệt, lại là màu băng lam!

https://thuviensach.vn

Có chút đau đầu đưa tay nâng trán, hắn dám đánh cược, tên Hoa Nhược Thủy này rõ ràng chính là cố ý! Đây chính là phân biệt đối xử!

Ngay sau đó liền khinh thường nhướng mày, hắn dĩ nhiên là muốn đi đến một nơi. Nơi này đã có ôn tuyền (suối nước nóng), như vậy, nhất định sẽ có cửa vào ôn tuyền! Lập tức vén vạt áo lên, bóng dáng đã sớm biến mất từ lâu.

Nhìn ôn tuyền ở trước mặt đang bốc hơi nóng, Sở Dạ Phong hài lòng nhếch miệng. Hắn đã sớm muốn thoải mái tắm rửa sạch sẽ từ lâu rồi, ngay sau đó liền cởi quần áo ra nhảy vào trong suối nước nóng.

Chỉ là lúc này đang là mùa hè lại đi tắm ôn tuyền, thật đúng là không phải một loại kỳ cục bình thường, lập tức khẽ phất tay, trong lòng bàn tay hiện lên một tầng sương mù mờ ảo lạnh như băng, chỉ thấy một tầng khí lạnh nhàn nhạt chậm rãi khuếch tán trên mặt nước, đến khi tầng khí lạnh kia bao trùm toàn bộ mặt nước, lúc này mới thỏa mãn nhắm mắt, hưởng thụ cảm giác được làn nước vây quanh.

Một âm thanh rất nhỏ truyền đến, đột nhiên mở hai mắt ra, từ lúc nào cảnh giác của hắn lại thấp như vậy chứ. Vội vàng lên bờ, mặc quần áo tử tế, sau đó mới chạy tới chỗ phát ra tiếng động kia.

Đi tới phía bên kia ôn tuyền, ngạc nhiên mở to hai mắt, nữ nhân!

Tấm lưng trơn bóng, tóc dài mềm mại, ngón tay thon dài ••••••

Tình huống này là thế nào?

Sở Dạ Phong khẽ cau mày, điểm nhẹ mũi chân lập tức biến mất trong nháy mắt.

Cô gái chậm rãi quay đầu lại, nhếch miệng lên, rồi mới từ trong nước đứng dậy, vung tay lên, một bộ quần áo xuất hiện trong tay nàng, không

https://thuviensach.vn

chút để ý chậm rãi mặc quần áo tử tế, sau đó xoay người rời đi.

Sắc mặt có vẻ bối rối và tức giận, vỗ vỗ gò má của mình, cất bước đi vào nhã gian lúc trước, nhìn thấy Lăng Tuyệt Trần đã ngồi ở đó từ trước, còn có tên Hoa Nhược Thủy không mời mà tới, vẫn như cũ cười nhạt ngồi xuống: "Chào buổi sáng!" Sau đó bưng chén đũa lên, bắt đầu ăn cơm.

Lăng Tuyệt Trần sững sờ nhìn vẻ mặt có chút hoảng hốt của Sở Dạ Phong: "Ngươi không sao chứ?"

Lúc này Sở Dạ Phong mới ngẩng đầu lên, ánh mắt giận dữ nhìn Hoa Nhược Thủy đang bày ra vẻ mặt vô tội, chỉ hận không thể xem hắn giống như miếng thức ăn trong miệng.

Tình huống này thật sự khiến cho Lăng Tuyệt Trần nghi ngờ, chưa bao giờ nhìn thấy một người lạnh lùng như Sở Dạ Phong, từng có loại thái độ khác thường như hôm nay.

Hoa Nhược Thủy hơi giật mình, sau khi hiểu rõ thì cười nhạt: "Thật ngại quá, Sở huynh, trước đó có chuyện gấp nên quên mất, bởi vì không biết Tuyệt Trần sẽ ở gian phòng nào, cho nên tất cả ta đều sắp xếp giống nhau!"

Sở Dạ Phong cũng không thèm để ý tới cái tên Hoa Nhược Thủy đầu óc không bình thường này nữa, chỉ âm thầm ăn cơm.

Sắp xếp giống nhau? !

Đôi mắt to tròn của Lăng Tuyệt Trần khẽ chớp chớp, vậy chẳng phải là sẽ có cánh hoa hồng, quần áo kiểu dáng của nữ nhân sao •••••• lại ngây người nhìn Sở Dạ Phong lần nữa, khó trách, theo như tính tình của hắn, nhất định là chưa từng dùng qua: "Vậy ngươi không tắm, thì đi đâu?"

https://thuviensach.vn

"Ta đi tìm cửa vào ôn tuyền để tắm!" Nhất thời nhanh miệng, cư nhiên quên mất chuyện quan trọng nhất.

"Khụ!" Hoa Nhược Thủy nghe xong, cứ như vậy phun miếng cơm trong miệng ra ngoài không có một chút hình tượng nào cả, một tay vỗ vỗ lồng ngực, nhìn Sở Dạ Phong không thể tin nổi: "Ngươi lại có thể đi, đi tới cửa vào ôn tuyền!"

Sở Dạ Phong nghe vậy, động tác hơi ngừng lại, đột nhiên cảm thấy căng thẳng, sao hắn lại quên mất chuyện này chứ!

Nhìn thấy Sở Dạ Phong chột dạ, Lăng Tuyệt Trần liền xoay người nhìn Hoa Nhược Thủy: "Sao vậy?"

"Vào giờ này, Tiểu Ngọc thường hay tắm rửa ở phía bên kia cửa vào ôn tuyền!" Hoa Nhược Thủy bật thốt lên, nhận được ánh mắt nguy hiểm của Sở Dạ Phong, liền ngậm chặt miệng lắc lắc đầu, hắn thật sự không phải là •••••• cố ý!

Sở Dạ Phong chợt ngẩng đầu, nhìn vẻ mặt đắc ý của Hoa Nhược Thủy, trong mắt thoáng hiện lên một tia lạnh lẽo, ngay sau đó ánh mắt thấp thỏm liếc nhìn sắc mặt không chút biểu tình của Lăng Tuyệt Trần.

Tiểu Ngọc? !

Không cần hỏi thăm lai lịch, chỉ cần nghe tên cũng biết rõ đó là nữ nhân.

Lăng Tuyệt Trần khẽ giật mình, ngay sau đó cũng không nói thêm gì nữa, tao nhã ăn cơm tối.

Bữa cơm tối này thật sự là yên tĩnh khác thường, giống như không có chuyện gì xảy ra cả, chẳng qua là có những thay đổi nhỏ chỉ có ba người mới biết.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy có chút ăn không ngon miệng, ăn được hai miếng, liền buông chén đũa xuống: "Các ngươi từ từ ăn, ta về phòng nghỉ ngơi trước!" Nói xong, liền đứng dậy rời đi.

Sở Dạ Phong và Hoa Nhược Thủy sững sờ nhìn bóng lưng nàng rời đi, sau đó lại thoáng nhìn vào trong chén nhỏ nàng lưu lại, một chén cơm nhỏ vẫn không chút vơi đi, không khỏi nhìn nhau, như vậy mà nói là ăn xong rồi sao? Sức ăn của nàng quả thật rất nhỏ, không trách được dáng người của nàng nhìn giống như chỉ cần một cơn gió vừa thổi qua cũng sẽ bị thổi bay đi

Lúc này, cô gái che mặt đứng ở lầu ba nắm chặt vạt áo của mình, khóe miệng lạnh lùng nhếch lên, yên lặng xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Đêm Vĩnh Viễn Sẽ Không Yên Tĩnh

Đêm, cực kỳ yên tĩnh.

Chỉ là yên tĩnh trong đêm hè, vĩnh viễn cũng không thể yên tĩnh.

Gió đêm lạnh như nước, ngoài cửa sổ vẫn là một vầng trăng khuyết cô độc treo lơ lửng như cũ, côn trùng kêu vang nhiều tiếng, đây chính là âm thanh duy nhất trong đêm đen lúc này.

Tự mình phủ thêm một cái áo khoác bằng satanh. Khép vạt áo lại, lúc này mới xoay người đi ra khỏi phòng. Đứng ở trong sân, ngẩng đầu là có thể thấy được đêm trăng đen nhánh xa vạn dặm kia, nửa vòng tròn tựa như lưỡi hái của mặt trăng giống như một nụ cười ngây thơ trong sáng, mang tới cho nàng nỗi nhớ vô tận.

Cùng một bầu trời đầy sao, cùng một thế giới, cùng một người, cùng một cái tên. Nhưng cũng đã thay đổi rất nhiều, hiện tại không chỉ là nhảy qua mấy chục năm, mà là nhảy qua cả thời không, căn bản cũng không ở trong một thời không giống nhau. Hắn, không biết đang ở nơi nào, chính hắn •••••• có từng dễ chịu có từng sống tốt không.

Ngoái đầu nhìn lại phía trên tòa lầu các ở bên cạnh, ánh nến lóe lên, trong mắt nàng cũng nhìn không còn giữ được sự bình tĩnh nữa. Con ngươi hơi rũ xuống, lông mi che kín tất cả hào hoa phong nhã ở trong mắt.

Dừng bước lại, một người đứng trong khoảng sân tối đen như mực, chìm đắm trong sự tĩnh lặng yên bình của giây phút này. Giơ tay lên, đón lấy những cánh hoa điêu tàn kia. Bất luận là cái gì, cũng không trốn thoát

https://thuviensach.vn

được sự chi phối của vận mệnh, bởi vì có người mạnh tồn tại, mà người yếu nhất định phải hy sinh chính mình để giúp người mạnh đạt được thành tựu.

Năm nay hoa đào tàn lụi, chẳng qua là để nghênh đón hoa đào nở rộ vào năm sau. Bao nhiêu sinh mạng lên lên xuống xuống tới tới lui lui, đều là vì giúp người khác đạt được mục đích, hay là đang thành toàn cho chính mình ••••••

Khẽ thở dài một cái, ngẩng đầu lên đi về phía lầu các lóe lên ánh nến. Kể từ khi đi tới cái thế giới này, nàng cũng càng ngày càng nhiều cảm xúc. Trong tay vẫn nắm chặt một cây ngân châm nhỏ xíu không dễ gì nhìn thấy được, vẫn giống như lúc trước lóe lên tia sáng màu đen âm u.

Cho đến khi Lăng Tuyệt Trần rời đi, cửa phòng ở phía bên kia mới mở ra, bóng người màu đỏ đứng ở cạnh cửa, nhìn theo bóng dáng cô đơn của nàng lúc rời đi, vẻ mặt không giống như mọi khi, ngược lại còn có thêm một chút nặng nề. Một tay khẽ vuốt nhẹ cánh tay khác, vết thương vẫn còn ở dưới ống tay áo, thậm chí còn có thêm vết thương mới, màu máu đỏ tươi đang thấm vào áo bào màu đỏ của hắn. Đã bao nhiêu năm, lâu đến nỗi vẻ mặt chính mình hắn cũng đã muốn quên mất. Thở dài ngẩng đầu lên, cũng như nàng liếc nhìn vầng trăng khuyết treo giữa không trung ở trên cao, đang từ từ trở nên mờ mịt không rõ.

Vì kẻ thù •••••• thật xin lỗi!

Vén vạt áo lên, bóng người màu đỏ lập tức biến mất trong bóng đêm u tối ở nơi này. Lúc xoay người rời đi, trong mắt hiện lên sự áy náy, không cách nào xem nhẹ.

Ngay tại chỗ rẽ khó nhìn thấy, bóng dáng mảnh khảnh nhìn thấy tất cả, khóe miệng lạnh lùng nhếch lên, xoay người, biến mất không thấy tăm hơi.

Hoa Nhược Thủy mặt bộ quần áo ở trong, ngồi xếp bằng ở trên giường ngọc lạnh như băng, nhắm mắt tĩnh tọa, hơi lạnh giống như sương trắng,

https://thuviensach.vn

quanh quẩn xung quanh thân thể nhỏ yếu hơn so với nam nhi bình thường của hắn. Đôi mày rậm vẫn luôn nhíu chặt lại, giống như đang chịu đựng cơn đau mãnh liệt .

Hầu kết khẽ di chuyển, ‘ Ọe ’ nôn ra một ngụm máu tươi. Chậm rãi mở hai mắt ra, nâng ống tay áo lên nhẹ nhàng lau sạch vết máu lưu lại trên khóe miệng. Đứng dậy thuận tay lấy trường bào ở bên cạnh phủ lên người, đi tới bên cạnh chậu nước súc miệng rửa mặt, tất cả những động tác này đều rất thuần thục, sắc mặt bình thường, không có kinh ngạc, không có đau đớn, vẻ mặt bình thản không chút thay đổi, giống như người mới bị hộc máu, cũng không phải là hắn.

Hắn đã sớm hình thành một loại thói quen, gặp chuyện không hoảng sợ. Đúng vậy, chính là đã thành thói quen.

Gió đêm bên ngoài cửa sổ, lay động nhánh cây, tất cả mọi thứ đều yên tĩnh như thế.

"Nếu như đã tới, thì nên ra đây đi, làm quân tử leo xà nhà[1] như vậy cũng không hay!" Vừa thắt đai lưng trên quần áo, vừa đi tới mép bàn ngồi xuống.

[1] (Thời Hán triều, trong nhà Trần Thực ban đêm có một tên ăn trộm nấp ở trên xà nhà, Trần Thực kêu hắn là 'lương thượng quân tử' – quân tử leo xà nhà)

Bóng người ẩn mình trong tối khẽ giật mình, tròng mắt vẫn suy tư như cũ.

Hoa Nhược Thủy nhất thời không có kiên nhẫn, tay trái vung lên, mắt thường chỉ nhìn thấy một cây châm nhỏ màu bạc cùng với tốc độ nhanh như gió đánh úp về góc tối.

https://thuviensach.vn

Một tay vung lên, ngăn cản ở ngay trước ngực bên trái, cây ngân châm đặc biệt này bị kẹp ở giữa hai ngón tay, phần lộ ra ở phía ngoài chính là ấn ký thật nhỏ kia. Trong mắt tràn đầy khổng thể tin tưởng: "Thật sự là ngươi?!" Giọng nói khẽ run, cho tới bây giờ nàng cũng chưa từng thật sự tin tưởng, thế nhưng giờ khắc này nàng cũng đang hoài nghi mình rốt cuộc muốn làm như thế nào.

Thật sự là nàng ư.

Hoa Nhược Thủy cười khổ hai tiếng, thong thả rót cho mình một chén nước: "Đúng!"

Một chữ lưu loát, thừa nhận đúng là hắn, ngày đó, đúng là hắn, cây ngân châm kia đúng là do hắn bắn ra. Việc hắn làm, hắn cũng không phủ nhận.

"Tại sao?" Vừa dứt lời, bóng người đã ngồi xuống vị trí đối diện Hoa Nhược Thủy. Xông vào mũi đúng thật là mùi thuốc đông y đắng ngắt, có chút kinh ngạc nhìn về phía Hoa Nhược Thủy sắc mặt mình thản uống chén thuốc đắng kia.

"Mới vừa rồi, ngươi đều đã nhìn thấy hết!" Hoa Nhược Thủy không đáp mà hỏi ngược lại.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, ánh mắt không hề rời khỏi Hoa Nhược Thủy dù chỉ một lát. Mặc dù sắc mặt tái nhợt như vậy, nhưng vẫn không giấu được sự hào hoa phong nhã của hắn.

"Ha ha ha ha ha."

Sau khi nhẹ nhàng nuốt hết một ngụm thuốc thang, Hoa Nhược Thủy lại cười, nụ cười này vừa khổ sở vừa thê lương. Trong mắt hiện lên đau đớn, vừa rối rắm, vừa bi thương.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì ra tay đi." Giọng nói bình thản, giống như chuyện hắn nói chỉ là chuyện không liên quan tới hắn, không cần phải quan tâm như thế.

Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần khẽ run: "Ngươi không đánh trả sao?" Vậy nàng làm sao có thể ra tay đây.

Hoa Nhược Thủy như có điều suy nghĩ nhìn Lăng Tuyệt Trần, hơi cong môi một cái: "Làm sao ngươi biết là ta sẽ không đánh trả!"

Ặc, Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, khẽ nhắm mắt, nhớ tới ánh mắt trước khi chết của Diệp Sương cũng chính là cái ánh mắt kia, là giải thoát, còn là áy náy.

"Ta chỉ muốn biết tại sao." Lăng Tuyệt Trần bình tĩnh nhìn thẳng vào ánh mắt của Hoa Nhược Thủy, quá nhiều điều đáng nghi, đều đang đợi nàng vạch trần từng cái một. Nàng chẳng qua là không muốn sống trong một thế giới mà mình hoàn toàn xa lạ không biết gì cả, nếu như không phải là vì chân tướng, nàng cần gì phải biết rõ núi có hổ, lại còn đi về phía núi có hổ.

"Nếu như ngươi có thể đem kiếm của ngươi, đâm xuyên qua ngực của ta, như vậy, ta sẽ nói cho ngươi biết!" Một ngón tay chỉ vào lồng ngực của mình, Hoa Nhược Thủy lại mỉm cười lần nữa, nụ cười giống như đoạn tuyệt tất cả.

Đáy mắt Lăng Tuyệt Trần lóe lên một tia ngoan tuyệt, cho tới bây giờ, cũng chưa từng có người nào có thể uy hiếp nàng.

Xoay nhẹ cổ tay, Tử Kiếm đã bị nắm chặt trong tay.

"Minh Tôn kiếm!" Hoa Nhược Thủy cau mày kêu lên, thanh kiếm này, là thứ hắn quen thuộc nhất, vĩnh viễn cũng không thể quên . Cũng chỉ vì thanh kiếm này, cả gia tộc của hắn mới có thể •••••• nhưng Minh Tôn Kiếm làm sao lại nhận nàng làm chủ nhân?

https://thuviensach.vn

Minh Tôn Kiếm?

Bây giờ Lăng Tuyệt Trần mới biết tên gọi của thanh kiếm này.

Giơ kiếm lên trước ngực, ánh mắt nhìn chằm chằm Hoa Nhược Thủy đang chìm trong khiếp sợ, lạnh lùng nhếch miệng, ngay cả đôi mắt lạnh như băng, cũng không hề hiện lên một chút tình cảm nào cả: "Nếu đã biết, vậy hãy để cho nó tới giúp ta tìm đáp án đi !"

Hoa Nhược Thủy kinh ngạc, ngay sau đó liền hiểu rõ, nàng quả thật là mang thù mà.

Đột nhiên, một cỗ Huyền Khí không chút do dự đánh úp về phía Hoa Nhược Thủy, Hoa Nhược Thủy cũng thay đổi sắc mặt, màu tím! Rất tốt, không hổ là nàng!

Thân hình vừa chuyển, áo bào màu hồng vẽ ra một đường cong đẹp mắt. Quay đầu lại, nhìn Hoa Nhược Thủy sắc mặt không chút lo lắng đang dựa vào cạnh bàn, Lăng Tuyệt Trần lạnh lùng mỉm cười: "Minh Diễm Kiếm Cương!" Ngay lập tức, từ bốn phía của căn phòng kiếm khí màu tím bắt đầu tập trung lại trên Minh Tôn Kiếm trong tay nàng.

Xoay người vung lên, kiếm khí mạnh mẽ màu tím tạo thành hình bán nguyệt xông về phía Hoa Nhược Thủy.

Thấy vậy, sắc mặt của Hoa Nhược Thủy đã sớm trở nên vô cùng nặng nề, không khỏi tăng thêm mấy phần nghiêm túc, trong miệng lẩm bẩm: "Thuấn Di!" Trong nháy mắt lúc kiếm khí đánh tới, thân hình hắn giống như ảo ảnh lướt qua đã đứng ở cạnh cửa.

‘ Ầm ’ một tiếng, cái bàn mà vừa rồi Hoa Nhược Thủy mới đứng ở bên cạnh lập tức vỡ vụn, trên mặt đất chỗ cái bàn mới phát nổ cũng hiện ra một cái hố nhỏ.

https://thuviensach.vn

Nàng còn lợi hại hơn cả trong tưởng tượng của hắn!

Một tay chụm lại ở trước ngực, nhanh chóng chuyển động: "Liệt Diễm Tử Cương!" Minh Tôn Kiếm lại khẽ lắc lư lần nữa, kiếm khí màu tím tập trung lại cũng càng mạnh hơn so với lúc trước. Kiếm khí màu tím ngưng tụ ở chỗ mũi kiếm, tạo thành hình cầu khẽ xoay tròn. Giơ cao Minh Tôn Kiếm qua đỉnh đầu, ngón trỏ và ngón giữa bên tay trái lướt nhẹ dọc theo thân kiếm. Ngay lập tức quả cầu màu tím kia nhanh chóng bay về phía Hoa Nhược Thủy.

Hoa Nhược Thủy thấy vậy, không khỏi lui về phía sau hai bước, hai tay hạ xuống đối diện nhau nhanh chóng xoay tròn, ngay sau đó tách lòng bàn tay ra hướng ra phía ngoài, mở rộng hai cánh tay ra tạo thành một đường thẳng với bả vai: "Hư Thì Toái Thiên Quyết!" Chỉ thấy một cỗ Huyền Khí vô hình tạo thành một cái kết giới hình tròn ở xung quanh Hoa Nhược Thủy, đem hắn bảo vệ chặt chẽ ở trung tâm.

Bên ngoài kết giới là kiếm khí màu tím, màu tím và màu trắng xung đột đối chọi với nhau.

Hoa Nhược Thủy nhíu chặt lông mày, nàng có thể cùng lúc sử dụng Kiếm Khí và Huyền Khí, lúc này chỉ là dùng Kiếm Khí mà thôi, ngộ nhỡ nàng lại dùng Huyền Khí, như vậy hắn căn bản là không thể đỡ được!

Đúng như hắn đang nghĩ, hắn biết, Lăng Tuyệt Trần đương nhiên cũng biết, ngón tay trái vươn ra, từ từ hạ xuống phía dưới rồi dừng lại, chỉ thấy vô số Thủy Kiếm, từ khoảng không trên đầu Hoa Nhược Thủy không ngừng rơi xuống, tấn công phần phía trên kết giới của hắn. Mà tầng kết giới kia, từ phía dưới cũng bắt đầu yếu đi dần dần, cho đến khi chậm rãi biến mất.

Thu tay lại, Hoa Nhược Thủy điểm nhẹ mũi chân, thân hình nhanh chóng rời đi: "Nghịch Thì Sinh Tử!" Một tay vung lên, chỉ thấy một cỗ

https://thuviensach.vn

Huyền Khí màu xanh dương đậm bao vây toàn bộ Kiếm Khí và Huyền Khí màu tím của Lăng Tuyệt Trần ở phía trong. Kiếm Khí và Huyền Khí chạy toán loạn ở trong một không gian, cuối cùng lại từ từ yếu dần, rồi sau đó biến mất không thấy tăm hơi.

Nắm kiếm, vẽ một đường giữa không trung, dòng khí vô hình cắt ngang luồng Huyền Khí màu xanh dương của Hoa Nhược Thủy, ‘ bùm ’ một tiếng vang thật lớn. Tất cả Huyền Khí lập tức biến mất trong nháy mắt, sức mạnh còn sót lại bắn ra phía bên ngoài khiến cho hai người đều không tránh được phải lùi lại năm sáu bước, lúc này mới ổn định được thân thể.

Bên ngoài cửa sổ, gió đêm vẫn tiếp tục thổi như cũ, lá cây va vào nhau tạo thành tiếng xào xạc, cái bóng của cành cây in trên giấy lót cửa sổ không ngừng chập chờn. Tựa như rên rỉ, tựa như đau thương, lúc này gió đêm cũng gào thét ca xướng khúc nhạc bi thương.

Ngồi xổm xuống, thân trên hơi nghiêng về phía trước, hai tay mở rộng ra, chỉ thấy sau lưng Lăng Tuyệt Trần lập tức xuất hiện chân thân của Ngân Nhược. Hai tay nhanh chóng nắm chặt, điểm nhẹ mũi chân, thân rồng màu bạc cùng với thân hình của Lăng Tuyệt Trần, xoay tròn bay về phía Hoa Nhược Thủy, một đường tấn công này mạnh như vũ bão. Rèm che trước giường, rèm cửa sổ, bàn ghế, đều không một tiếng động đã trở nên nát vụn.

Con ngươi trong mắt Hoa Nhược Thủy từ từ to ra, nhìn một màn trước mắt, bước chân liên tiếp lùi về phía sau, cho đến khi phần lưng đã tựa vào vách tường không thể lùi được nữa. Lăng Tuyệt Trần nhất định muốn giết người này, thế gọng kìm từ hai phía đánh về phía hắn, hắn không còn chỗ để lùi, vô lực nghênh đón.

Mũi kiếm nhắm thẳng vào cổ họng của hắn, Tử Thần đang vẫy tay, ba tấc, hai tấc, một tấc ••••••

https://thuviensach.vn

Hắn hình như nhìn thấy cảnh tượng chết thảm của người trong gia tộc nhiều năm về trước, máu tươi đầm đìa rơi đầy đất, máu chảy thành sông, xác chết chất cao như núi. Một đám người trợn to hai mắt, trong lòng đầy hy vọng nhìn hắn, lúc đó hắn chỉ mới gần năm tuổi! Ngẩng đầu, nhìn ánh mắt tuyệt tình tàn nhẫn của Lăng Tuyệt Trần, vào lúc đó chính khuôn mặt kia, là nữ nhân có khuôn mặt kia, người đó đã từng che chở hắn, nữ nhân yêu thương hắn.

Mũi kiếm xẹt qua cổ của hắn, lưỡi kiếm sắc bén, phá vỡ cổ họng của hắn, cũng cắt đứt sợi dây hắn đeo trên cổ. Vang lên một tiếng ‘ Đinh Đang ’, một khối ngọc bội không trọn vẹn rơi xuống mặt đất, phát ra một tiếng vang thanh thúy.

Huyền Khí và Kiếm Khí lớn mạnh, đem thân thể của hắn đánh bay ra ngoài, trên vách tường thật dầy xuất hiện một bóng người, thân thể của hắn bay ra ngoài, đụng vào một cây đại thụ. ‘ Rầm ’ một tiếng, trợn to hai mắt cũng không thể nhắm lại, liền rơi xuống trên mặt đất, không nhúc nhích.

Thân ảnh màu hồng, không bao giờ có thể phiêu dật tung bay được nữa, giọng nói mềm mại êm ái cũng không thể phát ra từ trong miệng một người đàn ông nữa, cũng không thể tiếp tục bày ra nụ cười cực kỳ yêu nghiệt như lúc trước nữa. Người thần bí xuất hiện trên Đại Lục năm năm trước, qua một đêm liền biến mất.

Cũng chỉ vì người thiếu nữ trước mắt, cùng lúc đó trường kiếm màu tím trong tay nàng mơ hồ có vài giọt máu tươi nhỏ xuống. Trên chuôi kiếm, một giọt óng ánh, giống như sinh mệnh kia mới vừa chảy xuống, vô tình như vậy, vĩnh viễn cũng sẽ không dừng lại nữa.

Tí tách, tí tách, tí tách ••••••

Côn trùng không còn kêu vang nữa, chỉ nghe thấy âm thanh máu tươi rơi trên trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Khom lưng, nhặt khối ngọc bội không trọn vẹn ở trên mặt đất lên, vô tình xoay người rời đi.

Đêm, cực kỳ yên tĩnh.

Chỉ là yên tĩnh trong đêm hè, vĩnh viễn cũng không thể yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Bị Lợi Dụng

Sáng sớm, tảng sáng vừa có tiếng chim vừa có hương hoa thơm ngát, gió buổi sáng, cực kỳ mát mẻ. Mặt trời lộ ra tia nắng đầu tiên, một ngày mới lại tới. Sương sớm ban mai bám vào trên những cánh hoa đào kia, chậm rãi chảy xuống.

Hoa đào vẫn bay lượn như trước, chỉ là bọn nó chắc sẽ không biết, sau này, cũng sẽ không còn người nào tới thu dọn bọn nó nữa.

‘ ken két ’

Cửa phòng mở ra, bóng người màu đỏ đứng ở cạnh cửa, sửa lại vạt áo của mình một chút, nhưng khi khoát tay, lại cau mày khó chịu, bởi vì sự đau đớn từ trên cánh tay truyền đến. Đang chuẩn bị cởi bao cổ tay ra kiểm tra bên trong, nhưng khi ngẩng đầu, lại phát hiện một bóng dáng rực rỡ đang đứng thẳng trong sân.

"Muội? Chào buổi sáng." Buông cánh tay xuống, chậm rãi đi tới bên cạnh nàng.

Hình như suốt đêm qua nàng đã đứng ở chỗ này, sương sớm thấm ướt tóc nàng, dính chặt trên gương mặt nàng, ngay cả bộ quần áo mỏng manh kia, cũng hơi ẩm ướt. Mặt đất ẩm ướt, cũng làm ướt đôi giày của nàng.

Cởi áo khoác của mình xuống, khoác lên bả vai của nàng. Sở Dạ Phong lập tức nhíu chặt cặp lông mày rậm: "Muội làm sao vậy?" Tối hôm qua quả thật là hắn đã ngủ sâu một cách khác thường, vừa ngủ liền ngủ một giấc tới trời sáng.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần hoàn hồn, ngẩng đầu nhìn ánh mắt lo lắng của Sở Dạ Phong, khóe miệng khẽ nhếch lên, thế nhưng khóe mắt lại lưu lại một giọt nước mắt.

"Rốt cuộc là muội bị làm sao vậy?" Trong lòng Sở Dạ Phong căng thẳng, nâng ống tay áo lên khẽ lau chùi, nhíu chặt cặp lông mày rậm, sắc mặt nặng nề, hắn thật sự rất lo lắng.

Nàng không nói gì, chỉ sững sờ nhìn tay chân Sở Dạ Phong có chút luống cuống.

"Không nên làm ta sợ, được không?" Giọng nói lần đầu tiên dịu dàng như vậy, khẽ khom lưng, hai tay nắm chặt bả vai mảnh khảnh của nàng, nhìn thẳng vào trong trong mắt nàng tràn đầy nghiêm túc.

Vẫn như cũ không nói gì, khẽ lắc đầu, giơ tay lên, mở ra, chính là một khối ngọc bội không trọn vẹn tối hôm qua.

Sở Dạ Phong chỉ là nhàn nhạt liếc mắt một cái, rồi lại nhíu mày nhìn thẳng vào đôi mắt nàng, ánh mắt tràn đầy lo lắng và quan tâm.

"Hoa Nhược Thủy ••••••" khẽ mở miệng, lúc này mới phát hiện thì ra giọng nói của nàng đã sớm trở nên khàn khàn.

"Hả?" Sở Dạ Phong cau mày gật đầu, nha đầu này từ lúc nào thì trở nên giống bà già như vậy, một câu nói cũng nói không hoàn chỉnh.

"Chết!" Hai chữ nhàn nhạt từ trong miệng nàng nói ra

Sở Dạ Phong thở phào nhẹ nhõm, hơi cong môi một cái: "Lúc đầu muội chính là muốn giết hắn, hiện tại hắn chết rồi, không phải muội lại vô sự rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Toàn thân mệt mỏi không còn chút sức lực, Lăng Tuyệt Trần tựa vào lồng ngực của hắn, cảm nhận được một chút hơi ấm kia, nàng không khỏi khẽ rụt cổ một cái: "Hắn bị ta giết rồi !"

"Ta biết!" Sở Dạ Phong căn bản là không biết nên đặt hai tay ở đâu, cùng người khác phái tiếp xúc như vậy, vẫn là lần đầu tiên, lúc này nhất thời cảm thấy có chút xấu hổ.

Nắm chặt một khối ngọc bội nhỏ trong tay, nắm thật chặt, mặc dù đốt ngón tay đã trắng bệch, những vẫn không chịu buông ra dù chỉ một chút: "Huynh biết không? Nàng, cũng có một khối ngọc bội như vậy, vừa vặn là một nửa kia!"

Nàng?

"Người nào?" Sở Dạ Phong vẫn cau mày như cũ, nàng như vậy, chẳng lẽ không sợ mình sẽ ngã bệnh hay sao?

"Diệp •••••• mẹ ta, cũng có một khối ngọc bội như vậy, hai khối ở chung một chỗ, vừa vặn ghép thành một đôi." Giọng nói khàn khàn còn mang theo một chút run rẩy.

Một đôi? ! Sở Dạ Phong khiếp sợ, vẫn chậm rãi vỗ lưng cho nàng như cũ, nàng yếu đuối như vậy, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

"Nhanh nhanh nhanh ••••••"

Giọng nói ồn ào vang lên, tiếp theo chính là tiếng bước chân của mấy người giống như mặc áo giáp kia, tất cả đều đang đi về phía khoảng sân nhỏ này.

Có lẽ là thế lực của Hoa Nhược Thủy đi, tối qua động tĩnh lớn như vậy, người của hắn sao có thể không biết.

https://thuviensach.vn

Hai người vẫn như cũ không hề nhúc nhích, cứ ôm nhau như vậy ở giữa cảnh cánh hoa đào bay tán loạn trong sớm ban mai.

"Bao vây bọn họ lại!"

Không lâu sau, gần năm trăm tên hộ vệ mặc khôi giáp, đem hai người bao vây thật chặt chẽ ở chính giữa, không chừa lại một khe hở.

Dẫn đầu lại là một nữ tử, giọng nói vừa lạnh lùng lại vừa quen thuộc, đầy hài lòng.

Kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn về phía người mới tới, lại là nàng!

"Liên Nhi?" Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc không dứt, ngay sau đó cũng liền hiểu rõ, nàng đúng là đã trúng kế rồi, trở thành đao cho người ta mượn giết người, từ lúc nào thì nàng lại dễ dàng bị người ta lợi dụng như vậy.

Không sai, người dẫn đầu này chính là Liên Nhi mà lúc trước nàng đã gặp ở ven đường.

"Ha ha ha, trí nhớ của Lăng tiểu thư thật tốt." Liên Nhi ngửa đầu cười to, sau đó thu lại nụ cười nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Quên nói cho ngươi biết, ta tên là Ngọc Liên nhi!"

"Hôm đó người ở suối nước nóng, chính là ngươi!" Sở Dạ Phong bật thốt lên, hắn đột nhiên nhớ tới Nhược Thủy đã từng nói qua, người con gái đó tên là Tiểu Ngọc.

"Sở công tử thật thông minh, thì ra công tử vẫn còn nhớ rõ đêm hôm đó à." Một tay trêu chọc vài sợi tóc tán lạc ở trước ngực, dung mạo lại tràn đầy quyến rũ, lời nói mập mờ. Nhìn thế nào cũng làm cho người ta có cảm giác không được tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày, không nói gì, nhưng lại rời khỏi lồng ngực của Sở Dạ Phong, lạnh lùng nhìn Ngọc Liên nhi: "Tại sao?"

"Tại sao? Bởi vì năng lực của ta không giết được Hoa Nhược Thủy." Ngọc Liên Nhi nhíu mày, trong mắt lóe lên sự tàn nhẫn ác độc: "Hôm đó, hắn phái ta đi điều tra hành tung của các ngươi, cho nên ta liền lợi dụng khe hở này, tìm một nữ nhân đã chết, diễn ra một màn kịch như vậy, không ngờ ngươi thật sự bị mắc lừa."

"Vậy, tại sao ngươi lại biết sử dụng cây ngân châm đặc biệt kia?" Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần lộ ra nguy hiểm, lần đầu tiên mở lòng thương cảm người khác, thế nhưng lại bị lợi dụng.

"Ta là thuộc hạ đắc lực nhất của hắn, hắn đi đâu, làm gì, ta đều biết rất rõ ràng!" Ngọc Liên Nhi cười khẽ, nếu nàng ta đã muốn chết, sao lại không để cho nàng ta chết rõ ràng một chút.

Lăng Tuyệt Trần cũng đã hiểu, thật ra thì cũng không thể coi đó là cơ hội rất lớn, chỉ là nàng ta vừa vặn nắm được nhược điểm của mình, thật ra thì chỉ cần nàng lý trí một chút, cũng sẽ không bị nàng ta lợi dụng rồi.

"Thật ra thì, cái nhà này, vốn là nhà tổ của hắn, tất cả lời nói của ta, cũng chỉ là một lời nói dối mà thôi, dĩ nhiên, ta cũng không có lừa ngươi hết tất cả, ít nhất nhân vật ở bên trong không thay đổi, thay đổi chỉ là thân phận của chúng ta, là ta muốn nhà tổ của hắn, nên mới muốn giết hắn!" Ngọc Liên Nhi, vừa nói vừa ‘ chậc chậc chậc ’ lắc đầu, giống như là tiếc hận, nhưng lại lộ ra tâm tình tràn đầy hài lòng.

"Nơi này là nhà tổ của Diệp Gia!" Sở Dạ Phong kêu lên, không trách được, trong truyền thuyết Diệp gia chính là Gia Tộc Đệ Nhất Truyền Kỳ, cái chỗ này có thể đông ấm hạ mát hoàn toàn cũng là bởi vì địa chất đặc biệt ở dưới lòng đất, mà những chiếc vạc bằng đồng thau đặt ở đại sảnh kia, chẳng qua cũng là dùng để mê hoặc người đời .

https://thuviensach.vn

"Đúng, Hoa Nhược Thủy, thế nhưng lại chết ở trong tay biểu muội của mình, tin tưởng chết cũng nhắm mắt, ít nhất trước khi hắn chết, Diệp gia còn chưa có chết hết." Hai tay Ngọc Liên Nhi chống nạnh, ngửa đầu cười to, nét mặt rõ ràng là bộ dạng của tiểu nhân đắc chí.

"Hắn dưỡng dục ngươi nhiều năm như vậy, ngươi lại có thể thật sự xuống tay tàn nhẫn thế sao?" Lăng Tuyệt Trần cau mày, hôm đó trong lúc chờ Sở Dạ Phong ở nhã gian trên lầu, nàng từ trong miệng Hoa Nhược Thủy cũng đã biết thân thế của Tiểu Ngọc này.

"Ha ha ha, thật buồn cười!" Vậy mà Ngọc Liên Nhi lại lắc đầu cười to, cười khổ chua sót như vậy, đúng, chính là khổ sở.

"Ngươi biết không? Cha của ta, quả thật là đã sớm qua đời, là chết ở trong tay Hoa Nhược Thủy, đó là người thân duy nhất của ta!" Nhiều năm như vậy, nàng nhận giặc làm cha, chính là vì một ngày kia có thể báo được đại thù này, hôm nay, cuối cùng cũng đạt được ước muốn rồi.

"Ngươi!" Lăng Tuyệt Trần tức giận, một tay cầm kiếm, đang muốn sử dụng Huyền Khí, lúc này mới phát hiện, có vấn đề.

Sở Dạ Phong vừa vận khí, lúc này mới phát hiện, hắn cư nhiên trúng chiêu!

Ngọc Liên Nhi trước sau vẫn nở cười yếu ớt , khẽ xoay người nhìn hai người đang nhíu mi bất động: "Ngươi thật sự nghĩ ta ngu ngốc như vậy sao? Tu vi của các ngươi lợi hại như vậy, ta làm sao có thể địch nổi? Biết cái khoảng không gian hoa đào này, còn có cánh hoa hồng mà các ngươi tắm rửa là gì không? Hương thơm thoang thoảng của hoa đào, sau đó cộng thêm hương thơm của phấn mê trên hoa hồng, hai thứ này kết hợp lại, cho dù ngươi là người lợi hại hơn nữa, cũng không thể chịu được dược tính mãnh liệt như vậy, toàn thân sẽ không còn chút sức lực nào cả. Những thứ này đều là do ta tận tâm tận lực tự mình an bài!"

https://thuviensach.vn

Lúc này Lăng Tuyệt Trần mới nhớ tới, cỗ hương thơm khác thường kia, mùi thơm thoang thoảng cũng tương tự như hương thơm hoa hồng, lúc ấy cũng không để ý, chỉ coi đó là hương thơm của hoa hồng, thì ra, đều là sự an bài ‘ rất khác biệt ’ của nàng.

"Ta biết rõ, các ngươi sớm muộn cũng sẽ phát hiện, cho nên!" Trong ánh mắt của Ngọc Liên Nhi tràn ngập sự ác độc tàn nhẫn: "Ta chỉ có thể ra tay trước mới chiếm được lợi thế! Đây cũng là do hắn dạy cho ta đấy!"

Lăng Tuyệt Trần khẽ bật cười, Hoa Nhược Thủy à Hoa Nhược Thủy, ngươi nhìn thử xem, đồ đệ do ngươi dạy ra, có thể nói là trò học từ thầy mà giỏi hơn thầy rồi đấy, thật hiểu được cách sử dụng những thứ mình đã học.

"Vậy những người này là thế nào? Tại sao lại nghe lệnh của ngươi?" Sở Dạ Phong một mực yên lặng không lên tiếng, ánh mắt quét qua năm trăm tên thị vệ từ đầu đến cuối vẫn chưa từng nhúc nhích qua.

Ngọc Liên Nhi khẽ giật mình, ngay sau đó phong tình vạn chủng đi tới bên cạnh Sở Dạ Phong, một tay hơi luống cuống, mùi phấn trên người nàng ta kích thích khứu giác của hắn, theo bản năng muốn vươn ra, thế nhưng căn bản là lực bất tòng tâm.

Một tay bám vào bả vai của Sở Dạ Phong: "Bọn họ đều là do một tay ta đào tạo ra! Chỉ là, Sở công tử, nếu như, huynh nguyện ý, ta sẽ suy nghĩ lại thả cho huynh một con đường sống!" Động tác mập mờ, giọng nói ái muội, tất cả đều không có chỗ nào là không giống như đang tỏ tình với Sở Dạ Phong.

Sở Dạ Phong chán ghét bĩu môi: "Vậy ta tình nguyện đi nhìn thử vị Diêm Vương kia trông như thế nào!" Rất quả quyết cự tuyệt.

"Phì" Lăng Tuyệt Trần không nhịn được cười ra tiếng, tình nguyện đi nhìn thử Diêm Vương trông như thế nào, cũng không nguyện nhìn Ngọc

https://thuviensach.vn

Liên Nhi? Lời nói này rất kinh điển."Sở Dạ Phong, nghe nói Diêm Vương rất xấu ."

"Rất xấu sao? Vậy ngược lại ta thật sự càng muốn nhìn thử một chút." Dáng vẻ Sở Dạ Phong giống như đang suy tư, phối hợp với Lăng Tuyệt Trần.

"Các ngươi!" Trong lòng Ngọc Liên Nhi sinh ra tức giận, lời này của hắn ý tứ không phải rõ ràng muốn nói nàng còn khó coi hơn cả Diêm Vương hay sao?"Không biết phân biệt!" Giận dữ chỉ vào hai người, nhưng khi nhận được ánh mắt cười như không cười của Sở Dạ Phong thì lập tức thu tay lại, đáng chết, nàng thế nhưng lại cảm thấy sợ hãi!

"Ngươi hình như vẫn còn chưa nói hết đâu, ít nhất, cũng phải cho ta làm quỷ minh bạch đúng không?" Lăng Tuyệt Trần thu lại nụ cười chế giễu trên mặt.

Ngọc Liên Nhi xoay người: "Ngươi hỏi đi, yên tâm, ta nhất định sẽ giải đáp từng cái một cho ngươi."

"Rốt cuộc thì ngươi là ai?" Lăng Tuyệt Trần hỏi ngược lại, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Ngọc Liên Nhi, trong lòng nhất định cũng đã đoán được.

Ngọc Liên Nhi đột nhiên nhớ tới cái gì đó, quay đầu lại, tròng mắt trở nên khát máu, giọng nói lạnh lẽo: "Ngươi đã biết, vậy thì không cần thiết sống tiếp nữa!" Nói xong, một tay nắm chặt hai cây ngân châm rất nhỏ, bắn về phía hai người Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong.

Nhìn cây ngân châm tương tự này, Lăng tuyệt Trần trợn to hai mắt, tràn đầy không thể tin, quả nhiên đúng là nàng! Vậy Hoa Nhược Thủy ••••••

https://thuviensach.vn

Ngân châm dần dần tiến tới gần, thế nhưng bọn họ lại không cách nào nhúc nhích, nhìn cây ngân châm kia phát ra ánh sáng âm u, trong đôi mắt nàng thoáng qua một điều gì đó vẫn luôn khiến cho người ta không thể nào hiểu được.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Nếu Ngươi Là Hoa, Ta Sẽ Làm Nước

Khóe miệng Ngọc Liên Nhi hài lòng nhếch lên, nàng đã báo được đại thù, gánh nặng trong lòng cuối cùng cũng gỡ xuống được rồi. Thế nhưng, nụ cười trên mặt nàng còn chưa kịp thu hồi lại.

Chỉ thấy ngân châm vốn đã được bắn ra, lại bị một trận gió lớn ngăn cản, cho nên thay đổi phương hướng, nhanh chóng bắn ngược về phía nàng, con ngươi từ từ trở nên to lớn, nhìn sắc mặt Lăng Tuyệt Trần không chút thay đổi, hóa ra, nàng vẫn tính toán sai một bước! Nàng đã đánh giá nàng ta quá thấp rồi.

‘ phụt ’

Đó là tiếng ngân châm tiến vào trong cơ thể Ngọc Liên nhi, xuyên qua ngực của nàng, đóng chặt vào cây đào ở sau lưng nàng, đuôi châm vẫn còn khẽ đung đưa.

"Suy nghĩ của ngươi có phải quá mức ngây thơ hay không?"

Giọng nói hài hước vang lên, một bóng người mảnh khảnh đứng ở phía trước thân thể Ngọc Liên đang té ở một bên, từ trên cao nhìn xuống, trong mắt cũng không còn nhìn thấy sự dịu dàng thường ngày, mà là tàn nhẫn ác độc.

"Hoa Nhược Thủy! Ngươi ••••••" khiếp sợ chỉ tay vào bóng người vừa mới đột nhiên xuất hiện, hắn không phải đã chết rồi sao? Chính nàng đã tận mắt nhìn thấy.

https://thuviensach.vn

Hướng về phía năm trăm tên hộ vệ kia khẽ phất tay, chỉ thấy một đám hộ vệ mặc khôi giáp không nói một lời nhanh chóng biến mất. Tốc độ kia so với lúc đến còn nhanh hơn, chỉnh tề hơn.

Nhìn đám hộ vệ mình mang tới toàn bộ đều đã rút lui, trong mắt nàng tràn đầy kinh ngạc.

"Người của ta đúng là vẫn còn là người của ta." Hoa Nhược Thủy cười khổ nói, cho tới bây giờ hắn cũng chưa từng dễ dàng tin tưởng người khác, sau khi Diệp Gia bị diệt môn hắn có thể quật khởi chỉ sau một đêm, năng lực đương nhiên không thể so sánh với người bình thường.

"Ngươi không phải đã chết rồi sao?" Ngọc Liên Nhi sững sờ nói, tất cả những chuyện này đều không phải là sự thật, không phải! Nàng ở trong lòng tự lừa gạt chính mình.

"Ha ha ha, rất bất ngờ đúng không, ta thật sự không có chết!" Hoa Nhược Thủy vẫn như cũ cười nhạt, chỉ là nụ cười kia cũng không còn lan đến khóe mắt, xoay người đút một viên thuốc vào vào trong miệng Sở Dạ Phong và Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt Trần cười nhạt gật đầu, Sở Dạ Phong cũng hơi gật đầu, dáng vẻ kia, nào có như bộ dáng nhu nhược mới vừa rồi.

Nhìn một màn này, dù là người ngu xuẩn đến đâu thì cũng có thể nhìn ra được rồi, có chút khổ sở mỉm cười: "Ngươi làm sao biết được?" Ánh mắt dò hỏi nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần.

"Ta chỉ tin tưởng chính mình, lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, thì ta đã bắt đầu hoài nghi ngươi!" Lăng Tuyệt Trần không chút lo lắng ngồi xuống đình nghỉ mát ở bên cạnh, diễn trò suốt một đêm qua, thật sự là mệt chết đi được.

Ngọc Liên Nhi vẫn không hiểu, chẳng lẽ nàng để lộ ra sơ hở gì sao?

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái, xem ra lúc đầu nghĩ tới nàng ta có thể vào Hollywood thật đúng là đã đề cao nàng ta quá rồi."Giày ngươi đi, và y phục của ngươi hoàn toàn không hòa hợp!" Nào có ai mặc toàn thân áo gai vải thô, trên chân lại mang một đôi giày da hươu thêu gấm. Hơn nữa lúc đó nhìn thấy ánh mắt của ta, ngươi liền làm một động tác theo bản năng, vốn dĩ là móc ám khí ở sau lưng, nhưng lại không linh hoạt đổi thành chống đất lui về phía sau.

Lúc này Ngọc Liên Nhi mới hiểu rõ, chỉ đổ thừa nàng nhất thời sơ suất, quên mất một chi tiết không bình thường kia.

"Sơ hở của ngươi cũng không chỉ có một chỗ đó." Hai tay của Sở Dạ Phong chắp ở sau lưng, cũng đi vào trong đình nghỉ mát ngồi xuống, nhàn nhã uống ly trà đã được chuẩn bị xong từ trước.

"Không sai, lúc đó sau khi ngươi rời đi, ta lại quay trở lại nhìn thoáng qua một chút." Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, lúc đó khi nàng nhìn thấy vết kéo kia ở ven đường, thì mới dám khẳng định suy nghĩ trong lòng mình. Bất quá nàng cũng chỉ rời đi trong chốc lát, sau đó liền quay ngựa lại, vốn là muốn hỏi nàng ta một chút xem họ của nàng ta là gì, nhưng không nghĩ tới, lại nhìn thấy một màn làm người ta khinh hãi như vậy.

Hoa Nhược Thủy ngồi ở bên cạnh không nói một lời, dù sao cũng là người do đích thân hắn nuôi lớn, trong lòng hắn hoặc ít hoặc nhiều vẫn sẽ có một chút khó chịu.

"Cho nên, mọi chuyện sau đó, đều là do các ngươi đang diễn trò hay sao? !" Ngọc Liên Nhi cười khổ, vừa hỏi cũng là vừa khẳng định.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, Sở Dạ Phong không nói gì, thật ra thì tối hôm qua hắn thật sự là ngủ sâu như chết.

"Nhưng mà, ta rõ ràng đã nhìn thấy ngươi giết chết Hoa Nhược Thủy!" Ngọc Liên nhi không thể tin nổi liếc nhìn Hoa Nhược Thủy, nhưng

https://thuviensach.vn

mà cổ áo cao của hắn khiến cho nàng không thể nhìn ra điểm nào khác thường.

"Đúng, kiếm của ta, đúng là đã xẹt qua cổ của hắn, nhưng đó là kiếm của ta!" Kiếm của nàng, dĩ nhiên là do nàng làm chủ rồi, mũi kiếm chẳng qua cũng chỉ cắt ngang qua da của hắn, cũng không phải là muốn lấy đi tính mạng của hắn.

Nhớ lại cảnh tượng ngồi đối diện với Hoa Nhược Thủy lúc đó :

"Tại sao?" Vừa dứt lời, thân hình đã ngồi ở vị trí đối diện với Hoa Nhược Thủy. Xông vào mũi đúng thật là mùi thuốc đông y đắng ngắt, có chút kinh ngạc nhìn về phía Hoa Nhược Thủy sắc mặt bình thản uống hết chén thuốc đắng kia.

"Mới vừa rồi, ngươi đều đã nhìn thấy hết!" Hoa Nhược Thủy lắc đầu cười khổ.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, hai người cũng trầm mặc hồi lâu, thật ra thì, đây chẳng qua là bọn họ đang bí mật truyền âm mà thôi.

Chậm rãi tháo một khối ngọc bội ở trên người xuống, lợi dụng thân hình đang đưa lưng ra phía ngoài cửa sổ, đưa ngọc bội đến trước mặt Lăng Tuyệt Trần. Lăng Tuyệt Trần nhìn thấy khối ngọc bội không trọn vẹn ở trước mặt, liền bừng tỉnh hiểu ra, trong một tay kia cũng đang nắm chặt nửa khối ngọc bội còn lại.

"Ha ha, trải qua trận tàn sát đẫm máu ở Diệp Phủ, cả Diệp Gia chỉ còn lại một đứa bé ốm yếu bệnh tật là huynh, và Diệp Sương cô cô đã xuất giá. Huynh bị sư phụ mang đi, đến lúc này được gọi là Hoa Nhược Thủy, ngụ ý là Hoa Nhược Lưu Thủy, Diệp Lạc Phiêu Linh (hoa theo nước chảy, lá rơi tan tác). Ngày đó huynh chỉ là đi trước xem một chút, chỉ chốc lát sau liền rời đi, chưa từng nghĩ tới. Lại sẽ xảy ra chuyện như vậy, thật xin lỗi!" Nói xong lời này, Hoa Nhược Thủy đột nhiên ho khan không ngừng.

https://thuviensach.vn

"Cho nên, không phải là huynh, đúng không?" Lăng Tuyệt Trần vội vàng rót cho hắn một ly nước, nàng tin tưởng lời nói của hắn.

"Từ nhỏ cô cô đã đặc biệt cưng chiều huynh, muội nói thử xem, huynh sẽ đi giết người sao?" Hoa Nhược Thủy không đáp mà hỏi ngược lại, từ đầu đến cuối khóe miệng vẫn luôn hiện lên nụ cười khổ sở.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, lúc này mới đem chân tướng mọi chuyện nói cho Hoa Nhược Thủy nghe.

Hoa Nhược Thủy nhíu chặt lông mày, vật đang cầm trong tay chính là cây châm nhỏ mà Lăng Tuyệt Trần mới vừa lấy ra: "Loại châm pháp này, ta chỉ từng dạy cho một người, hơn nữa, ta dùng là Mai Hoa Châm, cho tới bây giờ cũng không dùng độc dược!" Ở trong lòng hắn, dùng độc chính là thủ đoạn hạ lưu, cho tới bây giờ hắn vẫn luôn khinh thường.

Lúc này hai người đã đạt được thỏa thuận, cùng nhau hợp lực bắt Ngọc Liên Nhi.

"Lúc đầu cũng bởi vì ngươi ở ngay ngoài cửa, cho nên ta và Trần Nhi mới có thể diễn xuất một cuộc đại chiến." Hoa Nhược Thủy lắc đầu cười khổ, thật ra thì thực lực của hắn, mặc dù nói sẽ không thắng được Lăng Tuyệt Trần, nhưng cũng không đến nỗi thua nhanh như vậy.

Trần Nhi?

Hắn trái lại còn gọi rất thuận miệng. Sở Dạ Phong bĩu môi, mặc dù hắn cũng là người biết chuyện, nhưng vẫn không nhịn được vì cách gọi thân mật quá đáng của Hoa Nhược Thủy mà cảm thấy không vui. Bất đắc dĩ, ở trong lòng Lăng Tuyệt Trần, hắn khẳng định là không quan trọng bằng vị biểu ca vừa mới gặp lại này, cho nên hắn vẫn là thức thời lựa chọn im lặng mà chống đỡ.

https://thuviensach.vn

Nghe xong, Ngọc Liên Nhi liền nở nụ cười, cười đến tang thương: "Hóa ra trước đó các ngươi cũng đã biết, chỉ có ta là chẳng hay biết gì, tựa như một thằng hề không biết diễn kịch hài, mặc cho các ngươi giễu cợt đùa bỡn."

Hoa Nhược Thủy lắc đầu, thở dài : "Thật ra thì ta vẫn không hiểu, tại sao ngươi lại muốn giết ta!" Đây cũng chính là mục đích khiến cho hắn lựa chọn diễn kịch, Ngọc Liên Nhi từ lúc năm tuổi đã bắt đầu ở bên cạnh hắn lớn lên, hắn vẫn luôn không hiểu chuyện này là vì lý do gì.

"Tại sao? Ha ha ha ha ha, ngươi cư nhiên lại hỏi ta tại sao?" Ngọc Liên Nhi giống như nghe được một chuyện rất buồn cười, ngửa đầu cười to: "Ngươi vì cái trạch viện này, có thể giết chết phụ thân của ta, nhưng hắn là người thân duy nhất của ta, ngươi nói ta vì cái gì mà muốn giết ngươi, ngươi nói xem ta là vì cái gì!" Không cam lòng hét lên đầy tức giận, cười tiếp tuc cười cũng đã cười ra nước mắt.

Cái trạch viện này?

"Ngươi là con gái của Chung Kiền?" Hoa Nhược Thủy bừng tỉnh hiểu ra, khiếp sợ nhìn Ngọc Liên Nhi.

"Ha ha ha, ngươi còn nhớ rõ? Ngươi vẫn còn nhớ rõ sao, lương tâm cuối cùng cũng không có bị mất đi toàn bộ. Không sai, ta chính là con gái của Chung Kiền, vốn dĩ tên của ta là Chung Ngọc Liên, lúc đầu ta lựa chọn ở lại bên cạnh ngươi, chính là vì báo mối thù giết cha này!" Trong ánh mắt của Ngọc Liên Nhi tràn đầy phẫn hận, nàng hận, tại sao cho tới bây giờ ông trời vẫn không đứng về phía bên nàng, mà nàng lại nhất định chỉ có thể là người thua.

Nhắc đến Chung Kiền, sắc mặt của Hoa Nhược Thủy cũng không tốt hơn bao nhiêu: "Chính là Chung Kiền, mang theo một đám người mặc đồ màu đen che kín mặt tới nhà của ta, đêm hôm đó, Diệp Gia của ta máu chảy

https://thuviensach.vn

thành sông, xác chết chất thành núi, tất cả đều là vì Chung Kiền!" Hắn vĩnh viễn cũng sẽ không quên, nụ cười dữ tợn trên khuôn mặt Chung Kiền!

"Không! Chuyện này không thể nào!" Ngọc Liên Nhi hô to đứng dậy, nàng tin tưởng và ngưỡng mộ nhiều năm như vậy, trong nháy mắt bị người moi ra, thật sự là không có cách nào chịu đựng được.

"Hừ!" Hoa Nhược Thủy hừ lạnh: "Cũng là vì hắn, hắn tham lam địa chất đặc biệt của Diệp Gia ta, hắn tham lam bí mật kia của Diệp Gia ta, bí tịch Kiếm Song Tu, hắn tham lam Minh Tôn Kiếm tổ truyền của Diệp Gia ta! Ta giết hắn, chính là vì muốn một cái công đạo cho hơn trăm mạng người của Diệp Gia ta, ta giết hắn là vì muốn tự tay giết chết tên Ngụy quân tử ra vẻ đạo mạo, hai tay dính đầy máu tươi kia! Ta lấy lại trạch viện cũng chỉ là lấy lại đồ thuộc về ta! Những thứ này cũng chỉ là vật quy nguyên chủ, giết người thì đền mạng!" Đây chính là niềm tin để hắn tiếp tục sống, mười bảy năm tham sống sợ chết! Đây là toàn bộ mười bảy năm của hắn. Mỗi khi hắn phát bệnh bị con ma bệnh kia hành hạ thì niềm tin của hắn chính là báo thù, chỉ như vậy mới khiến cho hắn vượt qua sự giày vò tàn nhẫn của mỗi lần phát bệnh.

"Không, đây đều không phải là sự thật, đây đều là ngươi lừa ta!" Trong mắt Ngọc Liên Nhi rưng rưng, tự lẩm bẩm: "Phụ thân là người lương thiện nhất, là người lương thiện nổi danh khắp nơi, không phải là ác ma giết người như ngươi nói, không phải vậy!" Nói tới mức tức giận công tâm, chỉ thấy nàng phun ra một ngụm máu tươi, thân hình mới vừa lảo đảo đứng lên, cứ như vậy thẳng tắp ngã xuống, đến chết cũng không thể nhắm mắt.

Lăng Tuyệt Trần khẽ nhắm mắt, thật ra thì Ngọc Liên Nhi cũng coi như là một cô gái tương đối đơn thuần, chỉ là thù hận trong lòng đã chôn vùi cái phần hồn nhiên kia của nàng ta, đúng vậy chỉ là trong lòng nàng ta có khúc mắc mà thôi.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhược Thủy cũng không quay đầu lại nhìn Ngọc Liên Nhi đã bỏ mình té xuống đất, xoay người ngồi xuống bàn đá ở bên cạnh, hai tay nắm chặt thành quyền, cố gắng chịu đựng ký ức đau đớn kia. Sự tàn nhẫn kia, cảnh tượng máu tươi đầm đìa kia, đã in sâu trong trí nhớ tuổi thơ của hắn, xua đi không được. Suốt mười bảy năm qua, cơn ác mộng kia luôn xuất hiện mỗi ngày mỗi đêm, không có lúc nào là không hành hạ hắn.

Một đôi tay lạnh như băng đặt lên trên đôi tay trắng nõn khác thường của hắn, nhìn về phía chủ nhân của bàn tay nhỏ nhắn kia, trong mắt hắn cũng nhu hòa nhiều hơn một chút.

"Hoa Nhược Thủy, nếu như huynh là hoa, vậy thì muội sẽ làm nước, vô luận là hoa rơi tới chỗ nào, thì cũng sẽ có muội!" Ánh mắt Lăng Tuyệt Trần kiên định, một người nam nhân như vậy, làm sao có thể không khiến cho nàng đau lòng. (khụ khụ khụ xưng huynh – muội là vì quan hệ anh em thôi nhá, vạn lần đừng hiểu lầm. Để huynh – ta thì đúng hàng với Phong ca mất >.<)

Nếu như huynh là hoa, vậy thì muội sẽ làm nước!

Một câu nói vốn dĩ là lời thề giữa những người yêu nhau, rất kiểu cách, nhưng từ trong miệng nàng nói ra, lại mang theo một loại ấm áp, không hề cảm thấy có cái ý nghĩa gì khác nữa.

"Chúng ta về sau, chính là người một nhà!" Nhìn sắc mặt Hoa Nhược Thủy thoáng giật mình, Lăng Tuyệt Trần bật cười, ánh mắt kiên định nhìn hắn, không rời.

Người một nhà!

Ba chữ này đủ làm ấm trái tim lạnh lẽo mười bảy năm qua của người thiếu niên, giờ khắc này hắn hoảng hốt nhớ lại năm đó, cũng có một nữ nhân kéo tay hắn, khẽ xoa đầu hắn: Linh Nhi, về sau chúng ta chính là người một nhà rồi!

https://thuviensach.vn

Không tự chủ gật đầu một cái, khóe mắt hiện lên ý cười nhàn nhạt: "Được, người một nhà!" Những lời ấm áp như vậy, biết bao lần hắn tỉnh mộng giữa đêm đã từng nói qua, nhớ qua, cũng từng có được. Mà hôm nay, lại chân chân thật thật tồn tại, hắn có thể nào không nghi ngờ, không vui?

Sở Dạ Phong âm thầm tranh cao thấp, thật ra thì hắn nào biết, ở trong lòng Lăng Tuyệt Trần, người nhà chính là người nhà, người nhà là không thể thay thế! Hơn nữa, hắn cũng không biết là, nền giáo dục mà Lăng Tuyệt Trần tiếp nhận, họ hàng căn bản cũng không thể kết hôn! Dĩ nhiên, những thứ này hắn đều không biết.

Một nụ cười nhàn nhạt, một câu nói đơn giản, lại cho nàng sự ấm áp chân thật nhất.

Đúng vậy, người một nhà, từ nay về sau, chính là người một nhà, thật sự là người một nhà!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Lòng Người Mới Là Nguy Hiểm

Ánh nắng mặt trời chói chang, không khí dường như trở nên tĩnh lặng. Bốn phía chỉ nghe thấy tiếng kêu lanh lảnh của con chim nhỏ đậu trên nhánh cây, còn có cánh hoa đào bi thương rơi xuống đầy mặt đất.

Mặt trời rực rỡ treo cao trên bầu trời, nhưng lại không thể chiếu tới trái tim nhỏ bé yếu ớt của người nam tử kia. Làn da vốn dĩ trắng nõn, cũng dần dần trở nên tái nhợt. Ba người ngồi ở dưới đình nghỉ mát đều yên lặng không nói gì, mỗi người đều đã trầm mặc gần hai canh giờ rồi.

Cuối cùng, vẫn không thể nhịn được một cỗ mùi vị ngai ngái đang trào lên ở cổ họng, máu tươi, dọc theo khóe miệng của hắn trào ra, rơi trúng cổ áo màu hồng nhạt, một giọt, hai giọt, nhụy hoa nở rộ đóa đóa xinh đẹp kiều diễm, màu đỏ như vậy nhìn thấy mà đau lòng.

"Hoa Nhược Thủy, thân thể của huynh ••••••" Lăng Tuyệt Trần cau mày, mặc dù nàng biết chế thuốc, nhưng không biết bệnh căn, thì nàng cũng không cách nào đúng bệnh hốt thuốc. Nam tử như vậy, có thể nào không khiến cho nàng cảm thấy đau lòng.

Hoa Nhược Thủy theo thói quen nâng ống tay áo lên, lau sạch vết máu ở khóe miệng, hắn thích nhìn dấu vết kia lưu lại trên ống tay áo, như vậy hắn mới có thể nhớ kỹ, thời gian của hắn không còn nhiều nữa, nhất định phải sống cuộc sống mà mình thích! Lắc đầu cười nhạt: "Không sao, đây chỉ là di chứng của Huyền, Kiếm song tu lưu lại, nhiều năm như vậy, cũng đã thành thói quen."

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ, hắn chính là kỳ tài luyện võ, đến nỗi năm ấy sau khi nhìn thấy quyển bí tịch kia ở trong mật thất của gia gia, hắn liền len lén bắt đầu tu luyện, năm đó, hắn mới chỉ có bốn tuổi. Bởi vì có quyển bí tịch tu luyện kia, tu vi Huyền Khí của hắn liền nhảy một cái đến Cam giới trung cấp, đồng thời cũng là Kiếm Sĩ ba sao. Một đứa bé bốn tuổi, đã đạt đến tu vi đó, có thể thấy được là kinh động lòng người đến mức nào. Song tin tức như thế mặc dù không có bị truyền ra ngoài, nhưng mà người quen của gia tộc, lại rất rõ ràng, ví dụ như là tên Chung Kiền lòng tham không đáy.

Không biết là bắt đầu từ lúc nào, thì thân thể của hắn cũng dần dần trở nên cực kỳ suy yếu, lúc này mới phát hiện, thì ra là vào lúc đó, căn bệnh đau đớn này đã bị che lấp đi trở thành căn bệnh không tiện nói ra.

"Nhưng tại sao, thân thể của muội tất cả đều bình thường!" Lăng Tuyệt Trần nghi ngờ mãi không thôi, kể từ khi tới cái dị thế này, thời gian cũng chỉ là ngắn ngủn mấy tháng, thế nhưng ngay cả cụm từ tăng nhanh vùn vụt cũng không đủ để hình dung nữa. Nàng cũng sẽ không ngây thơ nghĩ rằng đây là ông trời đặc biệt ưu ái nàng.

Sở Dạ Phong nhíu mày, vẻ mặt lạnh nhạt trước sau như một, lời nói vừa bình tĩnh vừa vô vị từ trong cổ họng của hắn tràn ra: "Muội còn yêu nghiệt hơn cả ta!" Nếu như nàng lại lên cấp lần nữa, thì cũng sắp đuổi kịp hắn rồi.

"Ha ha, đó là bởi vì thể chất của Trần Nhi đặc biệt!" Hoa Nhược Thủy cười nhạt, sắc mặt cũng nhiều hơn một tia ôn hòa, nụ cười nhàn nhạt này, cũng khiến cho sắc mặt tái nhợt kia tăng thêm một tia khí sắc.

"Thể chất đặc biệt?" Chẳng lẽ •••••• kết quả lại là do một người gây ra? Xem ra những chỗ nàng không hiểu vẫn còn rất nhiều.

Sở Dạ Phong khẽ giật mình, hai tay đặt lên mép bàn, ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía Hoa Nhược Thủy, hắn quả thật là biết rất nhiều.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, năm đó cũng là bởi vì cô cô không thể tu luyện Huyền Khí, cho nên từ nhỏ gia gia đã tìm tất cả đại phu ở xung quanh, sau lại gặp được sư phụ, sư phụ nói, cô cô chính là người sinh ra và nuôi nấng người duy nhất được lựa chọn làm Thánh Nữ, mà chỉ có thể gả đến Lăng Gia, mới có thể sinh hạ Thánh Nữ Đại Nhân trong tin đồn kia." Hoa Nhược Thủy rơi vào trầm tư, hắn khi còn bé cũng chỉ là nghe được từ trong miệng của sư phụ mới biết được : "Gia gia vốn là tính toán đợi cô cô sinh hạ hài nhi thì lập tức đón về Diệp Phủ, như vậy cũng có thể có một vị trí ở trong lục đại gia tộc, nhưng không ngờ, không thể đợi đến khi Thánh Nữ được sinh hạ, thì Diệp Phủ đã gặp phải tai ương diệt môn." Người tính không bằng trời tính, có lẽ đây chính là điều mà người ta thường nói ‘ người đang làm thì trời đang nhìn ’, dù sao số mạng do trời định không phải là người nào cũng có thể thay đổi.

Thánh Nữ? Lại là Thánh Nữ! Chính là hai chữ này đã hoàn toàn thay đổi cuộc đời của nàng. Sở Dạ Phong liếc nhìn ánh mắt của Lăng Tuyệt Trần, ánh mắt thâm thúy lóe lên một tia sáng ảm đạm.

"Đó là một cuộc hôn nhân được dự tính từ trước, cô cô vốn là có hôn ước với Chung Kiền, hai người cũng coi như là thanh mai trúc mã, nhưng không ai dám làm trái ý gia gia. Điều này cũng là nguyên nhân trực tiếp dẫn đến một cuộc huyết tẩy, một đêm máu chảy thành sông, Diệp gia liền hoàn toàn biến mất." Hoa Nhược Thủy thở dài.

"Nhưng tại sao •••••• lúc trước ta căn bản cũng không thể tu luyện Huyền Khí, thậm chí ngay cả tụ khí cũng không thể." Nếu như là Thánh Nữ tiếp theo, tại sao lại có tin đồn nàng là phế vật nhiều năm như vậy.

"Đó là bởi vì nhất định phải có một thời cơ, thời cơ đó không có ai biết. Năm đó, muội cũng có thể tu luyện Huyền Khí, nếu muốn trở thành cao thủ chân chính, cần phải có rất nhiều rất nhiều kinh nghiệm. Diệp Gia không còn, gia gia cũng không có ở đây, cho nên tất cả trách nhiệm nặng nề này đều rơi vào trên người một mình cô cô." Trong mắt lộ ra một cỗ bi

https://thuviensach.vn

thương, cũng là bởi vì gia gia, khiến cho cô cô ngây thơ hồn nhiên không thể không đi lên con đường tính toán, mà hoang phế cuộc đời của mình, hy sinh hạnh phúc cả đời của mình, cũng suốt đời hy sinh Lăng Tuyệt Trần.

"Năm đó viên Lôi Linh Châu vứt bỏ toàn bộ Huyền Khí kia, chính là do ••• mẫu thân cầm tới ." Trong trí nhớ dường như quả thật là có tồn tại một đoạn ký ức mơ hồ kia.

Hoa Nhược Thủy gật đầu: "Lôi Linh Châu chính là một trong những sính lễ Lăng Lôi Lạc tặng khi cưới cô cô làm vợ vào năm đó." Chỉ vì một thời cơ không thể để người đời biết, tại sao phải nhẫn tâm quyết định số mạng của một người như vậy.

Thánh Nữ, phải trải qua lễ rửa tội thần thánh!

Đây là lời đồn lưu truyền hàng trăm vạn năm trên Thương Khung Đại Lục, lời đồn này mọi người đều biết.

Thực dễ nhận thấy, gia gia và sư phụ đều đem một câu nói này hiểu lầm. Bọn họ cho rằng, nhất định phải trải qua Trọng Sinh, Dục Hỏa Trọng Sinh, nhất định phải vứt bỏ mọi thứ của chính mình, một lần nữa nhận sự chiếu cố từ trời cao mới có thể lấy được mọi thứ nhiều hơn.

Lăng Tuyệt Trần cười khổ, những lời này là đúng hay sai, nàng đều không biết, nếu như thời cơ chín mùi ngay từ lúc đầu, cũng sẽ không có ngày tỷ võ kia, cũng sẽ không có nàng sống lại vào ngày đó, Lăng Tuyệt Trần chân chính, cũng sẽ không vì phong hưu thư của Bắc Thần Hàn mà hương tiêu ngọc vẫn. Nên nói là trùng hợp đánh bậy đánh bạ, hay là nên nói bọn họ đã tính toán vô cùng đúng.

"Cho nên, vào ngày tân hôn hôm đó, Bắc Thần Hàn sẽ làm ra hành động bỏ vợ, cũng là có liên quan tới nàng? !" Lăng Tuyệt Trần cau mày, hỏi cực kỳ chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhược Thủy vẫn như cũ cười khổ gật đầu: "Ngày đó, sư phụ đi tìm cô cô, nói chỉ có ngày đó, mới có thể làm cho Thánh Nữ được Trọng Sinh, rơi xuống trên người của muội. Mà khiến Bắc Thần Hàn bỏ vợ, cũng là một phần trong kế hoạch ."

"Nhưng tại sao ta lại không biết?" Lăng Tuyệt Trần cười lạnh, nàng vẫn luôn cho rằng Diệp Sương là một vị mẫu thân thật vĩ đại, nhưng không ngờ, thế nhưng lại tính toán con gái của mình như vậy, chẳng ngại phá hủy hạnh phúc của nàng, thậm chí muốn tính mạng của nàng.

Hoa Nhược Thủy lắc đầu: "Cụ thể thì ta không biết, sư phụ cũng không để cho ta và cô cô gặp mặt." Mỗi lần sư phụ đi gặp cô cô, đều sẽ giam hắn ở trong một không gian không cách nào đột phá, năng lực của sư phụ, chính là sâu không thể lường được.

Lăng Tuyệt Trần xoay người nhìn về phía Sở Dạ Phong, người này không phải là có quan hệ rất tốt với Bắc Thần Hàn sao? Dù sao cũng phải biết chút gì chứ, sự kiện hưu thư lần đó, chắc không phải hắn cũng là đồng bọn đấy chứ.

Sở Dạ Phong nhận được ánh mắt hoài nghi của Lăng Tuyệt Trần, không khỏi ngồi thẳng người: "Muội cũng đừng nhìn ta như vậy, ta thật sự là hoàn toàn không biết chuyện, ngay cả hôn lễ ta cũng không có tham gia."

"Vậy lúc tỷ võ ngày đó, tại sao huynh lại xuất hiện, nếu không phải là huynh, Kỳ Nhược Tuyết đã sớm chết ở trên tay ta rồi." Nếu muốn giết người của nàng, cho tới bây giờ nàng cũng chưa từng nương tay, đó là một lần duy nhất.

"Là Lục đạo sư, hắn nói không thể để cho muội đả thương Kỳ Nhược Tuyết, nếu không về sau hậu quả sẽ vô tận, phiền toái không ngừng, đây cũng là vì muốn tốt cho muội thôi." Sở Dạ Phong cúi đầu, lời hắn nói là thật.

https://thuviensach.vn

Lục đạo sư? Lăng Tuyệt Trần âm thầm suy tư, tại sao chuyện gì cũng không tránh được liên quan tới Thánh Vực, chẳng lẽ bọn họ vẫn luôn biết ro tình hình hay sao? Hơn nữa cũng không có ra mặt ngăn cản, cũng chính là đồng ý cách làm này của Diệp Gia, thì ra là làm người tốt ở phía sau vẫn luôn có điều phải che giấu đấy.

Cách làm người của Sở Dạ Phong, Lăng Tuyệt Trần vẫn luôn tin tưởng, dù sao hắn cũng thuộc về loại người tính tình cao ngạo, khinh thường làm người nói dối.

"Huynh vẫn luôn nhắc tới Sư Phụ của huynh, vậy Sư Phụ của huynh rốt cuộc là ai?" Lăng Tuyệt Trần hỏi ngược lại, nàng cảm thấy tất cả những chuyện này đều là do vị sư phụ ở trong miệng Hoa Nhược Thủy an bài, hắn chính là nhân vật rất quan trọng trong chuyện này, chỉ cần tìm được hắn, như vậy những vấn đề này đều sẽ được giải quyết rất dễ dàng.

"Huynh cũng chưa từng thấy qua gương mặt thật của Sư Phụ, cả ngày người đều luôn che mặt xuất hiện, hai mươi năm qua, vẫn chưa từng nhìn thấy." Hoa Nhược Thủy cau mày, sư phụ thần bí như vậy cho tới bây giờ hắn cũng đã biết, tuy nhiên hắn cũng chưa từng hoài nghi, dù sao thì cuộc sống hiện tại cũng là do sư phụ cho hắn. Không có sư phụ, hắn đã sớm mất mạng rồi.

Che mặt? Ngay cả đồ nhi của mình cũng không có nhìn thấy?

Xem ra tất cả những chuyện này, đều đã được bí mật lập mưu thật tốt từ trước, từ khi nàng, không, từ khi họ còn chưa ra đời thì cũng đã bắt đầu bị tính toán rồi. Cho dù là chuyện Diệp Gia diệt môn thì đó cũng là một phần nằm trong kế hoạch, chính là vì chặt đứt đường lui của Diệp Sương, cũng vì cái mà người ta gọi là Thánh Nữ này, không còn bất cứ tình cảm nào cả.

https://thuviensach.vn

Sư phụ của Hoa Nhược Thủy, Diệp Sương, Lục đạo sư, thậm chí là Mộ Dung Tư người đã cho nàng gương đồng Âm Dương, còn có vị Trưởng lão Tam Huyền mới gặp mặt một lần kia, năm người này giống như là một cái chuỗi thực vật (*chuỗi thực vật sinh tồn trong tự nhiên), kết nối với nhau thật chặt chẽ. Không đúng, ít nhất còn có vị nam tử nàng mới chỉ qua hai lần —— Dạ Minh, hắn tuyệt đối cũng là người biết chuyện, chỉ bằng lần gặp mặt ở bên vách núi đêm hôm đó, cái loại cảm giác khó hiểu đó đã bắt đầu từ đáy lòng nàng mà sinh ra.

Diệp Sương chết rồi, sư phụ Hoa Nhược Thủy nàng lại không biết gì cả, Dạ Minh người này lại vô cùng nguy hiểm, nàng không muốn tiếp cận quá gần. Cho nên từ trên người ba người kia, nàng đều không thể nào biết một chút tin tức gì có giá trị. Như vậy, cũng chỉ còn lại Thánh Vực thần bí kia mà thôi. Nàng nên làm sao đây, nàng không muốn sống mà không biết gì cả, không muốn trở thành người bị Trời tính kế.

Thánh Vực à Thánh Vực, một vùng đất thần bí như vậy, một vùng đất được vạn dân kính ngưỡng, nhưng cũng che giấu rất nhiều bí mật không muốn để người ta biết được.

Sông sâu à sông sâu, cái cổ đại này so với trong tưởng tượng của nàng lại càng sâu không thể lường được, ngay cả nàng một người suốt ngày tính toán ở trên thương trường, Long Đầu Lão ‘ Tam ’ tung hoành hai nhà hắc bạch, vậy mà cũng không tránh được cảm thấy có chút không bằng.

Những thứ kia của nàng ở kiếp trước đều chỉ có thể coi như là một vài kế nhỏ, nơi này, mới thật sự là sâu không lường được, lòng người, tu vi, không có một cái nào là đơn giản.

Giờ khắc này, nàng vẫn còn có ý nghĩ ảo tưởng, có lẽ cái mà người ta gọi là Nguyệt Ma, mới là chân thật nhất, cho dù sự chân thật của hắn là dã tâm sâu không thấy đáy giống như ngôi sao đã tắt, nhưng mà, ít nhất hắn

https://thuviensach.vn

thật đúng là chân thật, dục vọng tự mình xưng bá thiên hạ, là điều mọi người đều đã biết, là điều hắn thoải mái thừa nhận.

Không muốn bị người ta tính toán, như vậy, liền đổi lại nàng là người tính toán ngược trở lại.

Nếu lần này nước đục đã vẩn đục rồi, như vậy nàng cũng không ngại trở lại quấy nhiễu thêm, sờ một cái xem lần này nước vẫn đục, rốt cuộc sâu đến đâu.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Sự Rối Rắm Của Nàng

ChưCó lẽ là vì trừng phạt hắn nói quá nhiều, hoặc cũng có lẽ là sự khác thường trong cơ thể không an phận kia rốt cuộc cũng không chịu ngồi yên, bắt đầu tán loạn bốn phía, sau khi ho nhẹ hai tiếng ‘ khụ khụ khụ ’, phụt lại phun ra một ngụm máu tươi lần nữa, nhiễm đỏ cả mặt bàn bằng đá kia.

"Hoa Nhược Thủy!" Lăng Tuyệt Trần vội vàng đứng dậy, dường như nàng cảm thấy có hai cỗ hơi thở đang chạy tán loạn trong cơ thể hắn. Một tay khoác lên trên cánh tay của hắn, rồi lại đột nhiên thu về. Nóng! Đây là phản ứng đầu tiên của nàng.

Sở Dạ Phong đứng dậy, muốn vỗ lưng cho Hoa Nhược Thủy, nhưng một tay mới vừa chạm vào bờ vai của hắn, cánh tay không khỏi khẽ phát run: "Tại sao lại lạnh như thế?" Thật sự là rất lạnh.

"Lạnh?" Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc nhìn Sở Dạ Phong, Sở Dạ Phong nhìn nàng khẽ gật đầu. Hai hàng lông mày của Lăng Tuyệt Trần nhíu chặt, một lạnh một nóng, thân thể của người bình thường làm sao mà chịu được.

So với họ, vẻ mặt của Hoa Nhược Thủy ngược lại trấn định hơn nhiều, vẫn chỉ lạnh nhạt lau chùi khóe miệng: "Huynh không sao!" Phát bệnh như vậy cũng không biết đã chịu đựng qua bao nhiêu lần, cho nên, hắn cũng đã quen rồi. Chỉ là, hai bàn tay ở dưới tay áo đột nhiên nắm chặt, móng tay hung hăng cắm sâu vào lòng bàn tay của hắn. Mặc dù nhẫn nại như vậy đã gần hai mươi năm, nhưng thật sự là đến giờ khắc này, vẫn còn cần một sức chịu đựng cực lớn.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên nhớ tới một màn đêm qua lúc hắn đang ngồi thiền trên giường băng Hàn Ngọc, dứt khoát đỡ lấy cánh tay của hắn: "Đi, muội dẫn huynh tới giường băng Hàn Ngọc!" Lăng Tuyệt Trần không để ý đến thân nhiệt cực nóng trên cơ thể hắn, nắm lấy cánh tay của hắn, sau đó đi về phía nơi ở của hắn.

"Được!" Lần này Hoa Nhược Thủy không có cự tuyệt, bởi vì chỉ có ở nơi này, hắn mới có thể tiếp tục chịu đựng, hiện tại, hắn còn không muốn chết, thật sự là không muốn.

Sở Dạ Phong theo sát ở phía sau, mặc dù hắn có sở thích nghiện sạch sẽ nghiêm trọng, không tới gần nữ nhân nhưng cũng như không tới gần nam nhân, thế nhưng vẫn cắn răng, đỡ lấy cánh tay của Hoa Nhược Thủy: "Tuyệt Trần, chúng ta đi thôi."

Lăng Tuyệt Trần hơi giật mình, thế nhưng vẫn gật đầu một cái, hai người đỡ Hoa Nhược Thủy đi về phía tòa lầu các kia.

"Nhiều năm như vậy, huynh cũng chưa từng đi tìm đại phu chữa trị sao?" Lăng Tuyệt Trần từ đầu đến cuối vẫn luôn nhíu chặt lông mày.

"Ha ha ha, vô dụng, huynh đi tìm mấy tên Dược Sư, cuối cùng cũng đều không công mà trở về!" Hoa Nhược Thủy lắc đầu, ở cái thế giới này Luyện Dược Sư vốn đã hiếm thấy, hắn đã đi tìm mấy vài người tất đều đều chỉ hao tốn sức người và thời gian quan sát. Luyện Dược Sư có thực lực trên căn bản đều là đam mê chế thuốc, ẩn cư trong rừng núi rồi.

"Không cần bi quan như thế, thật ra thì muội cũng biết luyện dược." Chỉ là nàng không biết bản thân đã đạt tới cấp thứ mấy trong luyện dược.

"Ừ." Hoa Nhược Thủy nhàn nhạt gật đầu, khẽ nhắm mắt lại dựa vào bả vai mảnh khảnh của Lăng Tuyệt Trần, rơi vào hôn mê.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong hai người hợp lực đỡ Hoa Nhược Thủy đã sớm trở nên hôn mê bất tỉnh đặt ngồi xếp bằng trên giường băng Hàn Ngọc đang tỏa ra khí lạnh mỏng manh, nhanh chóng cởi áo ra cho hắn. Chỉ thấy trên cơ thể của Hoa Nhược Thủy bên trái hoàn toàn nóng đỏ bốc hơi nóng, cánh tay phải bên kia lại giống như có một tầng băng thật mỏng kết lại tỏa ra hơi lạnh.

Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên!

Cùng tồn tại bên trong thân thể của một người làm sao mà chịu được!

"Ngân Nhược, ngươi có thể giúp huynh ấy tạm thời ngăn lại sự tán loạn đang lan ra của băng và lửa không?" Khẽ nhắm mắt lại, lợi dụng thần thức dò hỏi Ngân Nhược đang bế quan tu luyện ở phía bên kia, nàng biết vào thời khắc mấu chốt này không thể quấy nhiễu hắn, nhưng mà tình hình lúc này rất cấp bách đành phải làm như vậy.

"Chủ nhân, thật xin lỗi, Bích Hải Chi Châu của ta chỉ có hiệu quả đối với Băng Hệ và Thủy Hệ của người mà thôi!" Giọng điệu đầy bất đắc dĩ và thất bại của Ngân Nhược truyền đến.

Bích Hải Chi Châu vốn là dựa theo thuộc tính của hắn, chỉ có hiệu quả đối với Thủy Hệ, ngay cả Sở Dạ Phong ngày đó cũng chỉ là lợi dụng độ tương tự giữa Thủy Hệ và Băng Hệ, hơn nữa hiệu quả cũng không phải là rất rõ ràng, chỉ có thể coi như là miễn cưỡng cứu sống hắn, tiếp theo sau đó hoàn toàn đều phải dựa vào Sở Dạ Phong tự mình chữa thương, cho nên lúc ở Ma Khải Vụ Lâm, nội thương của Sở Dạ Phong cực kỳ nghiêm trọng, chỉ là hắn vẫn luôn gạt Lăng Tuyệt Trần, âm thầm chữa thương.

Lăng Tuyệt Trần nhìn về phía Sở Dạ Phong, hi vọng hắn có thể có biện pháp tốt hơn.

"Ta thật sự là không biết, cho dù muốn vận chuyển Huyền Khí giúp hắn trị liệu, cũng không thể gọi tới một cỗ Băng Hệ một cỗ Hỏa Hệ, đồng

https://thuviensach.vn

thời dẫn đường cho từng luồng khí lưu ở bên trong, sẽ gặp một luồng khí lưu càng thêm ngông cuồng, nhưng bản thân chúng ta căn bản cũng không thể đồng thời sử dụng hai cỗ Huyền Khí băng và lửa." Sở Dạ Phong nhíu chặt lông mày, nhìn nàng sốt ruột, hắn cũng sốt ruột, nhưng dù có sốt ruột thì cũng không có biện pháp.

Hai mắt Ngân Nhược đang nhắm chặt đột nhiên mở ra: "Chủ nhân, ngươi có thể cho gọi tinh linh Băng Hệ và tinh linh Hỏa Hệ, phụ giúp hắn chữa thương!"

Đúng vậy, sao nàng lại quên mất chứ.

Lăng Tuyệt Trần bừng tỉnh hiểu ra, vội vàng ngồi ở một bên, một tay phủ lên ngực một tay đặt lên trán: "Băng tinh linh, Hỏa tinh linh, mau hiện!”"

Theo lời nàng vừa dứt, hai tiểu tử có màu đỏ rực như lửa và màu xanh lam giống như băng vỗ nhẹ chiếc cánh trong suốt xuất hiện giữa không trung trước mặt nàng. Nhìn Lăng Tuyệt Trần vui vẻ gọi: "Chủ nhân!"

"Nhanh lên, Băng Nhi dẫn đường cho khí lạnh trong cơ thể hắn, Hỏa Nhi dẫn đường cho khí nóng trong cơ thể hắn, đem tất cả toàn bộ dẫn dụ ra ngoài, truyền vào giường băng Hàn Ngọc!" Lăng Tuyệt Trần đứng dậy, vội vàng phân phó cho hai tiểu tử kia.

Tiểu tử gật đầu một cái, một tay phủ lên ngực, một tay nắm tiểu quyền trượng, nhắm mắt lẩm bẩm. Chỉ thấy hai luồng khí lưu nhàn nhạt một cái màu xanh lam một cái màu đỏ từ trong quyền trượng của hai tinh linh nhanh chóng tiến vào bên trong cơ thể Hoa Nhược Thủy.

Sở Dạ Phong thấy vậy, một tay phủ lên ngực một tay đặt lên trán, đang muốn kêu gọi tinh linh.

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân, không thể!" Hỏa Kỳ Lân thấy vậy, vội vàng hiện thân, một phát bắt trúng cổ tay của Sở Dạ Phong, sắc mặt tràn đầy lo lắng.

"Hỏa Kỳ Lân, sao vậy?" Sở Dạ Phong mở hai mắt ra, vẫn như cũ cau mày nhìn Hoa Nhược Thủy.

Hỏa Kỳ Lân khẽ thở phào một cái, hoàn hảo tới kịp: "Chủ nhân, hiện tại đã có tinh linh Băng Hệ và tinh linh Hỏa Hệ của phu nhân ở trong cơ thể Hoa công tử, nếu như tinh linh của người đi vào đó, sẽ khiến cho tinh linh khác chủ đánh nhau ở bên trong cơ thể, không chỉ có không giúp được việc mà còn có thể hoàn toàn ngược lại, như vậy chính là hại Hoa công tử."

Nghe xong lời nói của Hỏa Kỳ Lân, Sở Dạ Phong vỗ ót của mình một cái, sao hắn lại có thể quên mất chứ? Xem ra hắn thật đúng là không thích hợp với tính tình nóng vội, một khi quýnh lên thì cái gì cũng đều quên.

Xoay người nhìn Lăng Tuyệt Trần đang chăm chú nhìn Hoa Nhược Thủy, Sở Dạ Phong không khỏi cười khổ một tiếng: "Muội không cần quá lo lắng, sẽ không có việc gì đâu." (Hiz tội nghiệp Phong ca quá à! * chấm chấm nước mắt *)

Lăng Tuyệt Trần chỉ nhàn nhạt gật đầu, ánh mắt một khắc cũng không có rời khỏi Hoa Nhược Thủy đang hôn mê bất tỉnh. Giờ phút này nàng cũng không biết thật sự là nàng chân chính quan tâm tới hắn, hay chỉ là vì muốn biết được nhiều chuyện hơn nữa từ trên người của hắn.

Cho đến một lúc lâu sau, quyền trượng trên tay tinh linh phát ra ánh sáng nhàn nhạt rồi từ từ biến mất, hai màu sắc khác thường trong cơ thể Hoa Nhược Thủy mới lui bước, từ hai bên cơ thể hắn chậm rãi truyền vào giường băng Hàn Ngọc ở phía dưới, cơn bệnh lâu năm này cuối cùng cũng hoàn toàn rời khỏi thân thể của hắn.

Nhưng mà, hai luồng khí này cũng đã ở trong cơ thể hắn suốt hai mươi năm, hôm nay chỉ một lần đã rút ra toàn bộ, cũng giống như một tòa nhà đã

https://thuviensach.vn

được xây dựng nhiều năm đột ngột mất đi hai cây cột trụ vững chắc, cái tòa nhà kia cũng sẽ hét lên rồi ngã gục.

Đạo lý cũng đều giống nhau, Hoa Nhược Thủy chẳng qua chỉ mới thoát khỏi sự hành hạ của hai luồng khí kia, nguy hiểm mà hắn gặp phải vẫn tồn tại như cũ.

Hai Tiểu Tinh Linh lập tức giống như quả cà bị nhiễm sương và quả bóng cao xu bị xì hơi, mềm yếu vô lực đứng ở bả vai của Lăng Tuyệt Trần, dựa vào quyền trượng trong tay để chống đỡ lấy thân thể nhỏ bé của mình.

Lăng Tuyệt Trần giơ tay lên, mỗi tay đều nâng một Tiểu Tinh Linh lên đưa tới gần trước mắt: "Tốt lắm, Băng Nhi, Hỏa Nhi, cám ơn các ngươi, cực khổ rồi." Nếu không phải nhờ hai tiểu tử này, nàng dường như thật sự không có biện pháp.

Tiểu Tinh Linh cười nhạt, giống như lập tức lấy lại tinh thần: "Không có việc gì không có việc gì, Băng Nhi và Hỏa Nhi nghỉ ngơi một chút đều sẽ không sao rồi, chủ nhân không cần lo lắng!"

"Vậy các ngươi trở về nghỉ ngơi trước đi!" Lăng Tuyệt Trần cười nhạt, thật ra thì nàng làm sao lại không biết, nếu như không phải vì tiêu hao rất nhiều pháp lực, hai tiểu tinh linh cũng sẽ không mệt mỏi kiệt sức như vậy rồi.

"Dạ!" Tiểu Tinh Linh gật đầu một cái, thân thể nhỏ nhắn ở trong lòng bàn tay của nàng xoay vòng, quay người lại liền biến mất không thấy tăm hơi.

Nhìn sắc mặt Lăng Tuyệt Trần đã hơi tái nhợt, Sở Dạ Phong liền tiến lên, đỡ nàng ngồi xuống một bên nhuyễn tháp ở phía trước, một tay đỡ ở phía sau lưng của nàng, chậm rãi đưa Huyền Khí của mình vào, điều hòa nhịp thở rối loạn ở vùng đan điền của nàng.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi vùng đan điền của nàng khôi phục bình thường, sắc mặt Lăng Tuyệt Trần cũng chuyển biến tốt hơn một chút, lúc này hắn mới thu tay lại, cau mày nhìn lông mi nàng khẽ run: "Sao rồi, khá hơn chút nào không?" Tinh Linh và chủ nhân đều cùng chung một nhịp thở, tinh linh đã trở nên như vậy, chủ nhân hoặc ít hoặc nhiều cũng sẽ có ảnh hưởng.

"Cám ơn, tốt hơn nhiều rồi." Lăng Tuyệt Trần mở hai mắt ra, nhìn Sở Dạ Phong có chút suy yếu mỉm cười.

Từng giọt mồ hôi trên trán Hoa Nhược Thủy dần dần biến mất, hắn dựa vào cây cột ở cạnh giường chậm rãi ngã xuống, Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, mặc kệ tất cả, vội vàng đứng dậy, chạy tới đỡ Hoa Nhược Thủy, tỉ mỉ giúp hắn mặc quần áo thật tử tế.

Nhìn cánh tay trống không còn chưa kịp thu lại, Sở Dạ Phong rũ mắt cười khổ.

Sau khi bổ trí ổn thỏa mọi thứ giúp Hoa Nhược Thủy, Lăng Tuyệt Trần nâng ống tay áo lên đang muốn lau đi mồ hôi trên trán, đột nhiên, một chiếc khăn gấm đưa tới trước mặt của nàng, ngẩng đầu lền vừa nhìn vẻ mặt mất tự nhiên của Sở Dạ Phong liền giật mình.

"Cho mội!" Sở Dạ Phong vốn dĩ đã có chút không tự nhiên, nhìn thấy nàng lại càng không khỏi nổi đóa, một tay cầm khăn gấm nhét vào trong tay nàng sau đó xoay người đi ra ngoài.

Lăng Tuyệt Trần ngây người nhìn theo bóng lưng của hắn, cúi đầu nhìn chiếc khăn gấm hình vuông ở trong tay, thế nhưng lại nở nụ cười nhàn nhạt.

Vừa bước ra khỏi phòng, liền nhìn thấy một bóng dáng màu đỏ rực rỡ đang đứng dựa vào bên dưới tàng cây. Hai tay ôm ngực cúi đầu trầm tư, vạt áo màu đỏ thêu viền màu vàng kim theo làn gió nhẹ lướt qua, khẽ tung bay.

https://thuviensach.vn

Hoa văn màu vàng thêu trên đôi giày bằng gấm màu đỏ, dưới ánh mặt trời tỏa sáng lấp lánh.

Đứng ở góc độ này, vừa vặn nhìn thấy khuôn mặt nghiêng hoàn mỹ của hắn, cằm thon tinh tế, còn có đôi lông mi cong vút vểnh lên giống như chỉ ở thiếu nữ mới có.

Nâng bước xuống bậc thềm, đi tới bên cạnh hắn nói khẽ: "Đang suy nghĩ gì vậy?" Lần đầu tiên, giọng nói của nàng lại có thể dịu dàng như thế.

"Ách." Sở Dạ Phong hồi hồn, kinh ngạc nhìn nàng, trong nháy mắt khi nghe thấy giọng nói kia, hắn còn tưởng rằng không phải là nàng. Tránh né câu hỏi của nàng, liếc nhìn cửa phòng vẫn đang đóng kín: "Khi nào hắn sẽ tỉnh?"

Lăng Tuyệt Trần xoay người dựa vào một bên thân cây ở sau lưng hắn lắc đầu một cái: "Ta cũng không biết, huynh ấy còn cần một loại dược liệu."

"Muội phải đi hái thuốc sao?" Sở Dạ Phong buông cánh tay xuống, xoay người nhìn thẳng vào tròng mắt của nàng.

Gật đầu một cái: "Ừ, loại thuốc kia chỉ sinh trưởng ở nơi cực kỳ ẩm ướt tối tăm."

"Ta và muội cùng đi!" Sở Dạ Phong bật thốt lên, chẳng qua là không muốn chỉ có thể ở đây lo lắng.

"Nhưng mà, Hoa Nhược Thủy cần phải có người chăm sóc." Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu, kiên định nhìn hắn.

"Ở nơi này hắn có rất nhiều người, bọn họ đều có thể." Hắn cũng không muốn ở lại chỗ này, hắn muốn đi cùng với nàng, bởi vì ở bên trong rừng cây ẩm ướt sẽ có rất nhiều nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

"Ngộ nhỡ đều là người giống như Ngọc Liên Nhi kia, thì phải làm thế nào? Những người khác ta đều không yên tâm!" Nhìn vào ánh mắt của hắn, mang theo một chút cầu khẩn, thật ra thì nàng cũng rất yếu đuối, nhưng một tia sáng kia đột nhiên lóe lên trong mắt, cũng chính là vì nam tử trước mặt.

Những người khác ta đều không yên tâm!

Một câu nói chặn đứng Sở Dạ Phong không phản bác được gì, nàng nói như vậy, là tin tưởng hắn, hắn làm sao có thể cự tuyệt đây?

"Ta sẽ chú ý an toàn." Nhìn sắc mặt của Sở Dạ Phong, nàng biết, hắn đồng ý. Vỗ vỗ bả vai của hắn, sau đó liền xoay người rời đi, hiện tại thời gian rất quan trọng, chuyến đi này cũng không biết phải cần bao lâu mới có thể tìm được, cho nên mỗi một phút mỗi một giây đều phải nắm chặt.

"Đi về phía Tây Nam có một rừng cây, nơi đó tương đối ẩm ướt, nhưng mà ba mặt rừng cây đều là vách đá." Sở Dạ Phong nhìn theo bóng lưng của nàng, lên tiếng nhắc nhở.

Khẽ dừng bước, thế nhưng vẫn không hề quay đầu lại: "Được, ta biết rồi." Nói xong, liền tiếp tục đi về phía ngoài sân.

"Còn nữa, nhớ chú ý an toàn!"

Nhưng mà, khi vượt qua khỏi cổng vòm thì nàng biết, bước chân của nàng đang khẽ run. Cho đến khi biến mất ở khúc quẹo, lúc này mới dừng bước, quay đầu lại liếc nhìn khoảng sân bị ngăn cách bởi một bức tường, hốc mắt ẩm ướt.

Thật xin lỗi, nếu như không có trí nhớ của kiếp trước, nhưng mà không có nếu như!

Khẽ nhắm mắt lại, đem chút ẩm ướt kia ép quay trở lại hốc mắt, dứt khoát xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Cách một bức tường thật dày, hai người đều cùng nhìn về phương hướng của nhau, có lo lắng, có quan tâm, còn có không thể buông •••••• có lẽ, tất cả đều có.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Là Hắn

Giẫm nhẹ bước chân, trên mặt đất lập tức khẽ lún xuống, không khí nơi này ẩm ướt làm người ta có ảo giác giống như đang quay trở lại Ma Khải Vụ Lâm. Thay đổi duy nhất chính là, nơi này không có đại thụ che trời, ánh mặt trời bị lá cây ngăn cản, lưu lại vài vạt nắng trên mặt đất.

Nơi này có rất ít cây cối, trừ một đoạn ngắn lúc mới tiến vào, trên căn bản khắp nơi đều là bụi gai, ngay cả một cái đường hẹp quanh co cũng không có, hầu như cũng chưa từng có dấu chân người. Ngay cả thợ săn cũng không có, có lẽ chỗ này thật sự không thích hợp để động vật sinh trưởng.

Dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn bầu trời quang đãng, giơ tay lên đấm đấm cái cổ đã cứng ngắc. Ở nơi này khom lưng tìm kiếm dược liệu nhỏ bé trong mấy bụi cây, thật sự là mệt chết người.

Vì thích ứng với cái địa phương này để tìm kiếm dược liệu cần thiết, nàng đã đổi lại một thân trang phục linh hoạt gọn gàng, vạt áo phía trước và phía sau bị nhét vào đai lưng không hề có chút hình tượng nào cả, mái tóc dài ở phía sau ót cũng được buộc lên kiểu đuôi ngựa thật cao.

"Chủ nhân, có cần nghỉ ngơi một chút không?" Bên cạnh nàng truyền đến giọng nói của Tiểu Bạch, chỉ thấy thân thể giống như con mèo nhỏ của Tiểu Bạch chậm rãi đứng lên, móng trước cào cào giày gấm của Lăng Tuyệt Trần.

Khẽ lắc đầu: "Thôi đi, tiếp tục tìm một chút xem sao!" Hai ngày nay, nàng hầu như đã tìm khắp hơn nửa khu rừng, nhưng vẫn không nhìn thấy

https://thuviensach.vn

dược liệu nàng cần.

"Ừm, vậy Tiểu Bạch và Ngân Nhược đi xa chỗ này một chút tìm thử xem, chủ nhân phải chú ý an toàn đấy." Những chỗ này, hắn dường như cũng không phải là rất quen thuộc.

Lăng Tuyệt Trần gật gật đầu, như vậy tốc độ sẽ nhanh hơn: "Được, các ngươi cũng phải tự mình chú ý an toàn đấy."

"Yên tâm đi, Tiểu Bạch ta chính là Vua Rừng Rậm ." Tiểu Bạch giơ móng vuốt vỗ lồng ngực của mình, bộ mặt kiêu ngạo.

"Chớ lảm nhảm, nhớ không được đi quá xa đấy." Lăng Tuyệt Trần nhếch miệng, Tiểu Bạch ở bên người nàng đã ba mươi năm, vẫn luôn trêu chọc khiến cho nàng vui vẻ.

Tiểu Bạch gật đầu, lúc này mới cất bước đi xa.

Haizz, môi trường ở nơi này thật là khó chịu, xem ra, nàng phải đi tới vách núi nhìn một chút, có lẽ ở nơi này có thể tìm được ‘ Linh Tiên Thảo ’. Linh Tiên Thảo có thể nói chính là loại cỏ thần vô độc bất giải, vô bệnh bất thuyên (không độc nào là không giải được, không bệnh nào là không chữa khỏi) trong lời đồn. Thích bóng râm, đặc biệt là những nơi ẩm ướt tối tăm.

Lập tức liền nhấc bước chân lên, đi dọc theo bìa rừng.

Bước ra khỏi bụi cây, nhìn vách đá ở phía trước, Lăng Tuyệt Trần phất phất cánh tay, chỉ thấy một đôi tay trắng nõn, nhưng lại có vài vết xước nhìn thấy mà đau lòng, chắc là bị cỏ cây cắt trúng làm bị thương.

Tiến lên hai bước, gió nhẹ lướt qua khuôn mặt, nhất thời cảm thấy tinh thần thật sảng khoái, không hề có một chút mùi vị gay mũi của một vài thứ mốc meo giống như trong rừng cây bên kia.

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu liếc nhìn nắng chiều sắp hạ xuống, không ngờ nơi này thật ra lại vô cùng thích hợp để ngắm mặt trời lặn .

Khẽ bật cười lắc đầu một cái, Hoa Nhược Thủy ở nhà còn đang chờ Linh Tiên Thảo của nàng, vậy mà nàng cư nhiên lại ở đây cảm thán chỗ này là nơi thích hợp nhất đế ngắm mặt trời lặn.

Lúc nàng đang nhè nhẹ lắc đầu, thì tầm mắt nhất thời bị hấp dẫn, trên mặt từ từ lộ ra tâm tình vui sướng.

Chỉ vì cách đó không xa ở bên vách núi kia, có một gốc cây thân rễ màu đỏ, lá cây hình răng cưa màu xanh tím, hai ba phiến quấn quýt ôm lấy nhau ở cùng một chỗ, vào lúc lá cây lay động còn thoáng qua một vầng sáng màu xanh lá nhàn nhạt, còn có vài vệt sáng nhỏ vây quanh gốc cây có loại lá đặc biệt khác thường kia.

Đó không phải chính là Linh Tiên Thảo mà nàng cần có hay sao? Không ngờ lại tìm được nhanh như vậy!

Nhìn thấy được tiên thảo mà nàng cần, sắc mặt không khỏi nhiễm phải một tầng vui sướng, một tay vén vạt áo lên, nhấc chân chạy nhanh về phía trước.

Bỗng nhiên, dừng bước lại, nhìn bóng người đột nhiên xuất hiện ở trước mặt: "Là ngươi?"

Toàn thân mặc y phục bằn gấm màu đen, cả khuôn mặt và mái tóc đều bị che kín chặt chẽ, vóc người to lớn cương nghị lại cao ngạo, trên mặt đeo một chiếc mặt nạ màu trắng vẽ hình Mạn Đà La màu đen, đây chẳng phải chính là Dạ Minh đã từng gặp qua một lần hay sao?

Chỉ thấy hắn cũng không hề nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần, mà là cúi đầu, khi hắn nhìn thấy gốc cây Linh Tiên Thảo kia ở ngay cạnh chân, thì hơi khom lưng vươn cánh tay trắng nõn ra nhổ tận gốc, hình như sự chú ý

https://thuviensach.vn

của hắn cũng bị gốc cây Linh Tiên Thảo này hấp dẫn, tầm mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm nó, giống như vĩnh viễn đều là nhìn không đủ.

"Da Minh, ngươi đưa Linh Tiên Thảo cho ta!" Lăng Tuyệt Trần kêu lên, cây Linh Tiên Thảo kia một khi rời khỏi lòng đất, nhất định phải để ở trong một chiếc hộp đặc chế từ gỗ trầm hương, nếu không không tới một canh giờ, sẽ mất đi hiệu lực của thuốc.

Lúc này, Dạ Minh mới quay đầu lại, trên mặt nạ đẹp đẽ, Mạn Đà La tà tứ nở hoa, trong con ngươi kia hàm chứa một loại tình cảm khó hiểu, nhàn nhạt hỏi ngược lại: "Ngươi cũng muốn nó sao?"

Lăng Tuyệt Trần gật đầu: "Đúng vậy, ngươi không nên làm hỏng nó." Nàng nói ra lời này rất vội vàng, Linh Tiên Thảo chính là trăm năm khó gặp, ngươi nói nàng có thể không gấp được sao?

"Nhưng mà, ta cũng muốn nó, ngươi nói phải làm sao đây." Ánh mắt lại nhìn chằm chằm Linh Tiên Thảo trong tay lần nữa, giọng nói tràn đầy trêu tức.

"Vậy ta liền đoạt lấy nó từ trong tay ngươi!" Lăng Tuyệt Trần cắn răng, hắn lại dám trêu nàng.

Dạ Minh lơ đễnh đi tới phía trước hai bước, đứng ngay sát vách đá: "Nếu như ngươi dám tiến lên trước một bước, ta liền đem nó từ nơi này ném xuống." Nói xong, bàn tay cầm tiên thảo liền đưa ra bên ngoài vách đá. Chuyện uy hiếp người hắn đã làm không ít, nhưng hôm nay uy hiếp như vậy, hắn nhất thời lại mất đi một tia hứng thú, nhìn người khác khẩn trương, trong lòng hắn liền không khỏi thoải mái.

"Ai, đừng nha, ngươi không phải cũng muốn có nó sao, ném xuống như vậy sẽ rất đáng tiếc!" Lăng Tuyệt Trần âm thầm khi dễ mình, từ lúc nào thì mình lại trở nên dễ khuất phục như vậy chứ, Dạ Minh ở trước mắt so lần trước lúc gặp nhau, thật sự là thay đổi quá lớn.

https://thuviensach.vn

"Chỉ cần vật này không ở trong tay ngươi, hắn cũng sẽ không có giá trị tồn tại rồi." Dạ Minh lắc lắc đầu, nhìn tiên thảo kỳ lạ hiếm có ở trong tay.

"Ngươi có ý gì?" Lăng Tuyệt Trần cau mày, trong lòng nàng nhất thời có dự cảm xấu.

"Không có nó, ta làm sao có thể khống chế Thủy Nhi như cũ. Nhưng mà, nếu như rơi vào trong tay của ngươi, Thủy Nhi sau này cũng sẽ không thể nghe lời của ta nữa rồi." Một khi chất độc được giải, như vậy hắn ta cũng sẽ không hề bị hắn khống chế nữa.

Thủy Nhi?

Lăng Tuyệt Trần khiếp sợ nhìn Dạ Minh: "Ngươi, ngươi chính là sư phụ của Hoa Nhược Thủy? !"

"Hóa ra ngươi cũng đã biết rồi, đúng vậy, ta chính là sư phụ của hắn." Trái lại Dạ Minh không có một chút kinh ngạc.

"Thì ra là ngươi, ngươi không phải là sư phụ của hắn sao? Tại sao ngươi lại có thể nhẫn tâm nhìn hắn chịu hết mọi hành hạ chứ?" Lăng Tuyệt Trần giận dữ mắng mỏ, trong lòng không khỏi nổi nóng.

"Nếu như không nhẫn tâm, vậy ta làm sao lại có thể hạ độc hắn chứ, thì ra ngươi cũng không phải là thông minh như vậy." Lời nói này không hề có một chút kiêng dè nào cả.

"Cái gì, tình trạng Hoa Nhược Thủy như thế, lại là do ngươi hạ độc, chứ không phải là do di chứng của Huyền, Kiếm song tu sao?" Trong lòng Lăng Tuyệt Trần không khỏi lạnh đi mấy phần, trong mắt cũng lập tức trở nên lạnh hơn.

Ngay sau đó, liền nắm chặt Minh Tôn Kiếm trong tay, thân kiếm màu tím khẽ lay động, Huyền Khí màu tím vây quanh thân kiếm rục rịch ngóc

https://thuviensach.vn

đầu dậy.

Nhìn bộ dáng vận sức chờ phát động kia của Lăng Tuyệt Trần, ánh mắt Dạ Minh bỗng lóe lên, tay cầm tiên thảo giấu ra sau lưng, trên mặt cũng thu lại vẻ cợt nhả, lúc đối mặt nàng, hắn tuyệt đối không thể thiếu cảnh giác.

Bởi vì dòng chuyển động của Huyền Khí, tóc dài tung bay, vạt áo múa lượn, ánh mắt lạnh như băng thoáng qua một tia giết chóc, là màu đỏ tươi của sự giết chóc.

Dạ Minh lui về phía sau một bước, trên người lập tức có một luồng khí màu đen chuyển động, thổi bay chiếc áo choàng trên đầu, ngay tức khắc, tóc đen mềm mại bị rối tung, theo gió mà múa lượn. Tay phải chậm rãi hướng về phía trước, một luồng Huyền Khí màu đen tụ lại ở lòng bàn tay, nhanh chóng xoay tròn vận sức chờ phát động.

Tay phải cầm kiếm, chắp ở sau lưng, lòng bàn tay trái hướng ra phía trước, một luồng Huyền Khí màu tím đậm chậm rãi tụ lại ở lòng bàn tay.

Hai người đồng thời lật cổ tay lại, ngay sau đó lòng bàn tay đẩy ra ngoài hướng về phía đối phương, hai luồng Huyền Khí kéo thành cái đuôi thật dài, khoảng cách càng ngày càng gần, hợp lại tại cùng một chỗ, nhưng mỗi bên lại đều đối chọi gay gắt không chịu lui về phía sau. Ngay tức khắc ‘ ầm ’ một tiếng vang thật lớn, hai luồng Huyền Khí va vào nhau, lúc này ngang hàng ngang sức, tia lửa bắn ra khắp bốn phía chung quanh.

Nhìn Dạ Minh tay không tấc sắt, đôi mắt hơi rũ xuống, nhưng vẫn thu lại Minh Tôn Kiếm trong tay.

Dạ Minh thấy vậy, khẽ nhíu mày, xem ra nàng vẫn không hề thay đổi.

Hai tay hướng ra phía ngoài, nửa chu vi phần vòng quanh thân thể, trong khoảng thời gian ngắn, lấy Lăng Tuyệt Trần làm trung tâm, bốn phía

https://thuviensach.vn

xuất hiện rất nhiều hơi nước.

Cách hơi nước, Dạ Minh căn bản cũng không thể bổ nhào về phía trước bắt được thân thể thật sự của nàng, hơi nheo mắt lại, hai tay đặt song song trước ngực, lòng bàn tay đối ngược nhau, ngay sau đó nhanh chóng xoay ngược lại, luồng khi màu đen kia càng lúc càng lớn, lui về phía sau một bước, nghiêng nửa người, sau đó đẩy mạnh về hướng hơi nước ở phía trước.

Cách hơi nước, nhìn thấy luồng khí kia đang nhanh chóng đánh tới, khẽ nhếch miệng, hai tay đan chéo nhau, trong vòng nửa chu vi quanh thân thể nàng, chỉ thấy ánh sáng của hơi nước vây quanh nàng từ từ biến mất.

Nhìn thấy cử động này của nàng, Dạ Minh kinh ngạc không dứt, chỉ là hơi ngẩn người một chút, sau đó không kịp nghĩ nhiều, vung tay lên, cố gắng khống chế luồng khí hắc ám kia, nhưng Huyền Khí hắn mới đánh ra ngoài, một chiêu đó gần như là toàn lực của hắn, muốn khống chế cũng không phải là chuyện dễ dàng, nhưng mà, hắn lại cắn răng kiên trì, mặc dù như vậy hắn sẽ bị cắn trả.

Ngay lúc Huyền Khí hắc ám sắp chạm tới trước mặt Lăng Tuyệt Trần thì đột nhiên thay đổi hướng chuyển động, bất ngờ đánh úp về phía vách đá ở sau lưng Lăng Tuyệt Trần, ầm một tiếng, vách đá nhỏ hẹp kia lập tức rơi xuống, nhưng mà rất lâu sau cũng không nghe thấy tiếng động nào nữa, có thể thấy được vách đá này sâu không thấy đáy đến cỡ nào.

Dạ Minh hơi thả lỏng, một tay xoa nhẹ lồng ngực đang nhói đau, cắn chặt răng, âm thầm nuốt xuống một ngụm máu tanh ngai ngái. Đột nhiên, hắn cảm thấy có cái gì đó không đúng, bất ngờ ngẩng đầu lên.

Nhưng mà, không đợi hắn kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, chỉ thấy nàng duỗi thẳng hai tay, đan vào nhau, chỉ thấy hai dòng nước nhanh chóng đánh úp về phía Dạ Minh đang đứng bất động xoa ngực, Dạ Minh phải chịu

https://thuviensach.vn

đựng sự cản trả ở bên trong cho nên còn chưa kịp phản ứng, thì bốn phía quanh thân thể đều đã bị hai dòng nước kia bao vây, nước chảy ở bốn phía quanh hắn, đều có phương hướng đối lập với nhau.

Lăng Tuyệt Trần cau mày, bàn tay xuôi ở bên người nắm lại thật chặt, thế nhưng từ đầu đến cuối vẫn không hề thu lại sức mạnh của mình. Nàng chính là đang đánh cuộc, đánh cuộc với một chút ảo giác ở trong lòng, hắn cũng không hề có ý định muốn đối phó nàng. Không nên trách nàng hèn hạ sử dụng cách thức lừa gạt, vào lúc cực kỳ đặc biệt thì cũng phải cực kỳ thủ đoạn.

Một cơn đau tê tâm phế liệt truyền đến, cỗ mùi vị ngai ngái trong miệng vừa mới bị ép xuống kia liền bị kích thích thêm lần nữa, phụt, trong miệng hắn phun ra một ngụm máu tươi, dọc theo mặt nạ của hắn, từ cằm chảy xuống bộ y phục bằng gấm màu đen, ngay lập tức màu đỏ bị màu đen nuốt mất, cũng không thể nhìn ra một chút dấu vết nào nữa.

Hắn •••••• ánh mắt lóe lên, nhưng khi nhìn thấy gốc cây tiên thảo kỳ lạ hiếm có trong tay hắn, nàng vẫn tiếp tục lựa chọn tấn công. Cánh tay thon dài mở rộng ra, sương mù màu lam lạnh như băng ngưng tự ở lòng bàn tay, âm thầm dùng sức một chút. Một luồng khí vô hình đánh trúng lồng ngực của Dạ Minh.

Tròng mắt rũ xuống thoáng hiện lên một điều gì đó, khóe miệng khổ sở nhếch lên, thân thể theo quán tính lui về phía sau, một loại cảm giác tê cứng truyền đến, khẽ buông tay, bởi vì hắn nhanh chóng lui về phía sau, Linh Tiên Thảo trong tay lập tức bay ra ngoài. Rầm, thân thể nặng nề ngã xuống mặt đất, ma sát với mặt đất trượt ra xa nhiều trượng, lúc này mới ngừng lại.

"Linh Tiên Thảo!" Lăng Tuyệt Trần hét lên, nhìn Linh Tiên Thảo bay ra ngoài, lập tức điểm nhẹ mũi chân tung người nhảy một cái, Lăng Tuyệt Trần nắm chặt gốc cây kia ở trong tay, nàng đã lấy được! Nhưng nàng hình

https://thuviensach.vn

như có chút hả hê vênh váo rồi, sắc mặt trở nên rét lạnh, đợi đến lúc hồi thần thì thân thể của nàng đã nhanh chóng rơi xuống.

Dải lụa dài ở dưới ống tay áo lập tức bay ra, bám vào trên vách đá dựng đứng ở bên cạnh thật chặt, lúc này thân hình đang rơi xuống mới dừng lại.

Tiếng rít gào của lưỡi dao sắc bén trong gió truyền tới, trong lòng thầm kêu không tốt, nhưng mà cũng không kịp đợi nàng đưa ra quyết định, dải lụa dài đã theo đó mà đứt đoạn, ngẩng đầu, nhìn nam tử kia đang đứng ở bên vách đá nhếch miệng cười lạnh. Khóe miệng nàng nhếch lên một nụ cười khổ, hóa ra, hắn cũng không phải là ••••••

Dạ Minh lạnh lùng nhìn Lăng Tuyệt Trần từ từ biến mất, ánh mắt lóe lên, cuối cùng cũng chỉ giơ tay lên, xoa nhẹ lồng ngực vẫn còn cảm giác đau đớn mờ mờ ảo ảo của mình. (TLT: ta shock)

Một tên nam tử xuất hiện ở sau lưng Dạ Minh, ngẩng đầu, giữa lông mày tràn ngập một loại tâm tư không thể thấy rõ.

Lúc này Dạ Minh mới quay đầu lại, lặng lẽ nhìn nam tử kia, khẽ cúi đầu, nam tử kia cau mày gật đầu, vén vạt áo lên, thân hình đã nhanh chóng đứng ở giữa không trung, thứ mà hắn đạp ở dưới chân, lại là một thanh kiếm còn cao lớn hơn so với nam tử kia, người này dĩ nhiên cũng chính là Ngự Kiếm Phi Hành trong lời đồn!

Nam tử được gọi là Ngự Kiếm Phi Hành nhanh chóng rời đi, cả vách núi chỉ còn lại một bóng đen trơ trọi lẻ loi, ánh mắt nhìn về phía trước một lúc thật lâu.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Mỹ Nam U Buồn

Trong không khí mang theo một ít vị mặn nhàn nhạt, tiếng gió gào thét mơ hồ, sóng biển vỗ vào tảng đá trên bờ tạo nên vô số âm thanh, có phải là tiếng kêu của chim Hải Âu đang truyền tới hay không.

Nằm trên một mỏm đá ngầm lộ ra ở bờ biển, y phục và tóc có vẻ hơi xốc xếch, lông mày nhíu chặt, lông mi khẽ chớp, con ngươi cố gắng chuyển động, thế nhưng từ đầu đến cuối vẫn không thể mở hai mắt ra.

Nam tử ngồi ở bên cạnh khẽ cúi đầu, gỡ bình nước làm bằng da từ trên trên người xuống, mở nắp hồ lô ra, đưa miệng hồ lô hướng về phía môi của nàng, chậm rãi đổ một dòng nước mát lạnh vào trong.

Mặc dù không thể mở mắt ra, nhưng mà cổ họng chỉ cần một động tác nhanh gọn, đã có thể nuốt hết dòng nước mát lạnh kia. Lúc này nam tử mới hơi thả lỏng sự lo lắng giữa hai hàng lông mày, tầm mắt chuyển sang Linh Tiên Thảo nàng đang nắm chặt trong tay, khẽ lắc đầu sau đó thở dài, nhưng mà vẫn tách ngón tay của nàng ra, lấy gốc cây Tiên Thảo kia đặt vào trong một chiếc hộp đặc chế.

Không biết qua bao lâu, thủy triều luân phiên lên xuống, nữ tử nằm trên mỏm đá ngầm kia, lông mi chớp chớp, chậm rãi mở hai mắt ra, đột nhiên nhìn thấy ánh mặt trời không khỏi cảm thấy có chút chói mắt, tự động giơ tay lên ngăn cản ánh mặt trời chói mắt kia.

Cho đến một lúc lâu sau, mới chậm rãi chống nửa thân thể lên, nghe được thanh âm đã lâu ngày không gặp kia, khóe miệng không khỏi nhếch lên .

https://thuviensach.vn

Linh Tiên Thảo đâu?

Lúc này mới ý thức được Linh Tiên Thảo mà nàng trăm cay ngàn đắng tìm kiếm đã sớm không còn ở trong tay, theo bản năng quay đầu lại , tìm kiếm khắp nơi. Nhưng mà, lại nhìn thấy một nam tử đứng ở bờ biển, chỉ là một khuôn mặt nhìn nghiêng, lại khiến cho nàng kinh ngạc không dứt.

Chỉ thấy một nam tử có mái tóc dài màu tím, không búi không buộc chỉ để xõa ở sau lưng, trơn mượt mềm mại giống như tơ lụa thượng hạng, bóng dáng đứng ở bờ biển giống như múa lượn theo gió, bên dưới mày kiếm luôn luôn nhíu chặt là một đôi mắt màu tím đậm tuyệt đẹp mang theo một chút u buồn khiến cho người ta hồn xiêu phách lạc. Trong nháy mắt nhìn lại, bóng lưng tao nhã trầm tĩnh của hắn giống như một loại ưu thương nhìn thấu hết mọi tang thương mà không cách nào nói rõ, gió biển thổi, Hải Âu vỗ cánh ngao du phía trên mặt biển. Mặc dù đứng giữa trời cao lồng lộng biển rộng mênh mông, nhưng lại vẫn không cách nào khiến cho hắn nở nụ cười, nhưng mà tất cả đều không còn quan trọng nữa, giữa trời đất giống như chỉ còn có một mình hắn mà thôi.

"Ngươi ••••••" Lăng Tuyệt Trần chỉ mới mở miệng nói một chữ, liền bị nam tử kia ngắt lời.

"Ngươi đã tỉnh!" Giọng nói dịu dàng, trộn lẫn sự cô tịch nhìn thấu quá nhiều tang thương trong thế gian, giống như hắn chính là một người lớn lên trong sự u buồn.

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, trong lòng không khỏi có một chút khiếp sợ nói không ra lời, nghe thấy giọng nói thê lương như vậy, khiến cho đáy lòng người ta sinh ra một tia đau lòng.

Chậm rãi xoay người lại, lúc này mới nhìn thấy rõ khuôn mặt của hắn, cũng không khác khuôn mặt nhìn nghiêng bao nhiêu, chẳng qua là nhìn toàn bộ diện mạo của hắn, lại càng thêm phong lưu văn nhã kinh người.

https://thuviensach.vn

Bốn mắt nhìn nhau, hắn nhìn thấy sự kinh ngạc của nàng, nàng nhìn thấy sự u buồn nhưng lại cương nghị của hắn, bỏ qua ánh mắt kinh ngạc lúc đầu, hai người cũng nhanh chóng khôi phục dáng vẻ bình thường, dù sao thì, trong lòng mỗi người đều đã có ấn tượng đại khái về đối phương.

Khóe miệng khẽ nhếch lên, chỉ là trong đôi mắt kia cũng không hề hiện lên ý cười, vẫn là vẻ mặt u buồn như cũ: "Linh Tiên Thảo của ngươi, ta đã giúp ngươi cất giữ cẩn thận rồi."

"Cám ơn, là ngươi đã cứu ta sao?" Nàng nhớ, mình bị rơi xuống vách đá, tại sao lại ở chỗ này chứ?

Nam tử chậm rãi đi về phía Lăng Tuyệt Trần: "Sáng sớm hôm đó khi ta tới bờ biển, phát hiện ngươi nằm ở trên bãi cát, trong tay nắm chặt Linh Tiên Thảo, hôn mê bất tỉnh." Chỉ nói một câu đơn giản, cũng không giải thích gì nhiều.

Lăng Tuyệt Trần thở phào nhẹ nhõm: "Ta tên là Lăng Tuyệt Trần, nên gọi ngươi như thế nào." Đối mặt với một nam tử như vậy, nếu như lời nói vẫn còn lạnh lùng giống như trước đây, hắn nhất định sẽ cảm thấy đây là một loại khinh nhờn hắn.

Ánh mắt nhìn nàng hơi lóe lên: "Tiêu Vũ Cô, tên của ta." Trong giọng nói có chút gượng gạo, giống như đã rất lâu rồi không có dùng qua cái tên này.

Tiêu Vũ Cô?

Một loại cảm giác vừa quen thuộc lại vừa xa lạ từ trong đáy lòng lan ra, giống như ngay từ ngàn năm trước cũng đã quen biết nhau hiểu rõ nhau, cái loại cảm giác vừa mới cảm thấy quen thuộc, rồi lại tiêu tan không thể nắm được, sẽ luôn khiến cho người ta cảm thấy có chút phiền não."Xin hỏi ngươi bao nhiêu tuổi rồi?" Theo bản năng hỏi một câu.

https://thuviensach.vn

Giống như đang suy tư, lại có vẻ giống như không biết phải mở miệng như thế nào, có lẽ là sợ hù dọa nàng đi: "Ta ở cái đảo này, đã hai mươi ba •••••• vạn năm." Dáng vẻ trầm tư, hắn hình như cũng sắp quên mất, quên mình đã đi qua bao nhiêu năm tháng.

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, nhưng cũng không cảm thấy kinh ngạc, dù sao, đây cũng là cái thế giới không thể dùng những lý luận bình thường để tưởng thượng được.

Nhìn thấy bộ dáng một mình suy tư của nàng, đáy mắt của hắn thoáng qua một tia khổ sở, hóa ra, nàng thật sự là cái gì cũng đều đã quên rồi.

Vén vạt áo lên, khom lưng ngồi xuống bên cạnh nàng: "Lấy Linh Tiên Thảo là vì muốn cứu tính mạng của người nào sao? Đối với ngươi người đó rất quan trọng ư." Muốn tìm được Linh Tiên Thảo quả thật rất khó , hơn nữa nơi nó sinh trưởng cũng là một nơi đầy gian nan nguy hiểm, nếu không nàng làm sao lại có thể rơi xuống vách đá.

Đối mặt với Tiêu Vũ Cô, đáy lòng nàng đột nhiên sinh ra một loại cảm giác ít khi xuất hiện, muốn bỏ xuống tất cả, hai tay ôm đầu gối ngồi song song với hắn: "Ừ, rất quan trọng."

"Là nam tử sao?" Lần đầu tiên phát hiện, hóa ra hắn cũng có lúc nhiều chuyện như vậy.

Gật đầu một cái: "Ừ, là nam tử, hắn là người thân duy nhất của ta ở trên thế giới này." Nghĩ tới tên Hoa Nhược Thủy kia trong mắt luôn mỉm cười khổ sở, đáy lòng nàng không khỏi nhói lên.

Người thân duy nhất!

Tiêu Vũ Cô lại mất hồn lần nữa, từ nhỏ, hắn vẫn luôn chỉ có một mình, không có cha mẹ, cũng không có huynh đệ tỷ muội, chỉ có duy nhất một tiểu muội muội xông vào thế giới của hắn, cũng không biết nàng đã đi

https://thuviensach.vn

nơi nào, có còn nhớ cái hòn đảo này hay không, hắn vẫn còn ở nơi này, chờ nàng, xoay người gọi hắn một tiếng Tiêu ca ca.

Tiểu nữ oa kia từ nơi này đi ra, cũng đã ở ngoài này từ từ lớn lên, sau đó hắn cũng không còn gặp lại, ký ức về nàng cũng chỉ dừng lại ở thời thơ ấu lúc mười tuổi. "Thật ra thì, sống một mình, cũng rất tốt." Tiêu Vũ Cô ngẩn người mở miệng, ít nhất cũng rất yên bình, thật sự là rất yên bình.

Lăng Tuyệt Trần tán đồng gật đầu, một ngón tay chỉ vào đàn Hải Âu đang bay giữa trời ở phía trước: "Đúng vậy, rất lâu trước đây đã từng rất muốn buông bỏ toàn bộ phân tranh trên thế gian này, tìm tới một nơi ‘ Thái Cúc Đông Ly Hạ, Du Nhiên Kiến Nam Sơn ’ [1] để ẩn cư. Tựa như đàn Hải Âu bay giữa trời kia, vô câu vô thúc (không bị trói buộc, tự do tự tại)."

[1]: Đây là hai câu thơ trong bài thơ ‘ Ẩm Tửu Kỳ 5 ‘ của nhà thơ Đào Tiềm. Tạm dịch là ‘Rào đông hái cúc chiều nay - Xa trông thấy núi Nam ngay trước nhà’ (người dịch: Nguyễn Thị Bích Hải)

Hóa ra nàng cũng rất xem trọng cuộc sống tự do.

Đây là lần đầu tiên hắn cười, mặc dù nụ cười kia rất nhạt, nhưng trong con ngươi cuối cùng cũng có nhiều hơn một tia sáng khác lạ.

"Thật ra thì, ngươi cười lên nhìn rất đẹp mắt." Một thay đổi nhỏ trong nháy mắt kia, vẫn bị nàng bắt được, nụ cười ngọt ngào đúng là trong nháy mắt đã có thể mê hoặc lòng người, nhưng mà nụ cười nhàn nhạt mới thật sự là mê người nhất.

Tiêu Vũ Cô khổ sở lắc đầu một cái: "Kể từ sau khi người kia rời đi, ta cũng đã quên mất nên cười như thế nào rồi." Là nàng mang lại nụ cười cho hắn, nàng đi rồi, nụ cười của hắn cũng đi theo.

"Người kia nhất định là người con gái trong lòng ngươi đúng không." Lăng Tuyệt Trần không nhịn được nói một câu trêu ghẹo, nhìn cái dáng vẻ

https://thuviensach.vn

kia cũng biết, nếu không chẳng lẽ lại là GL (gay love) hay sao? Nàng cũng không thể đem những nguyên lý trần tục tà ác của cái thế gian này gắn lên người nam tử kia được.

Tiêu Vũ Cô không nói gì, chỉ nhìn về phía trước, làm sao để mỉm cười? Có thể là hắn đã quên mất, cũng có thể chỉ là do hắn không muốn mà thôi.

Đột nhiên, hai bàn tay nhỏ bé ôm lấy gương mặt của hắn.

Kéo khóe miệng của hắn hướng lên trên, nhìn tựa như nửa vầng trăng rằm, buông tay ra, nhìn vẻ mặt cứng ngắc của hắn: "Ngươi xem, như vậy không phải là cười hay sao? Rất đơn giản." Thật ra thì, đây cũng là lần đầu tiên nàng làm ra hành động ngây thơ như vậy.

Khẽ bật cười lắc đầu một cái, một người đã hơn hai mươi vạn tuổi, vậy mà lại để một tiểu cô nương tới dạy cho hắn làm thể nào để cười? Ngẫm lại cũng cảm thấy thật sự rất tức cười: "Tại sao cái thế giới này cứ luôn muốn phân tranh hoài như vậy, tại sao cứ có nhiều dục vọng như vậy chứ?"

"Có dục vọng mới có thể gọi là cuộc sống, chỉ là dục vọng trong lòng mỗi người đều không giống nhau, cho nên điều họ theo đuổi cũng không giống nhau. Nếu đem ra so sánh, ta vẫn là tương đối thưởng thức những người dám nghĩ dám làm, ít nhất bọn họ cũng quang minh chính đại, mặc dù dã tâm của bọn họ thật sự rất đen tối và to lớn." Ở trước mặt hắn, nàng luôn luôn không tự chủ được muốn nói ra mọi suy nghĩ trong lòng mình, đứng trước mặt một người thuần khiết như hắn, nàng thật sự là không thể giấu nổi bất cứ bí mật gì.

"Suy nghĩ của ngươi thật đặc biệt, tuy nhiên nó rất có lý." Tiêu Vũ Cô quay đầu lại, liếc nhìn khuôn mặt nghiêng tuyệt mỹ của nàng, ngoại trừ một tia kinh ngạc, cũng không hề tìm thấy một tia rung động nào khác.

https://thuviensach.vn

"Vậy sao? Thật ra thì cũng có rất nhiều người đều nghĩ như vậy, chỉ là không có người nào từng nói qua với ngươi mà thôi!" Xoay người lại nhìn hắn, bốn mắt nhìn nhau, nhưng không hề có cái gọi là tình cảm nam nữ, có cũng chỉ là sự thưởng thức thuần túy đối với đối phương.

"Có lẽ là như vậy...! ." Tiêu Vũ Cô lảng tránh vấn đề, có rất nhiều chuyện càng không muốn nghĩ tới, thì lại càng bị nó quấn lấy thật chặt muốn xua đi cũng không được.

Lăng Tuyệt Trần xoay người lại, ngồi xuống đối diện với hắn: "Ngươi có thể nói với ta một chút chuyện trong lòng, dù sao thì một mình giấu kín mọi chuyện trong lòng cũng sẽ rất khó chịu."

Hắn chỉ im lặng nhìn nàng, cũng không trả lời.

"Thật ra thì ta biết, ngươi cũng không phải chỉ vì người nữ tử ở trong lòng ngươi, mà là còn có chuyện lớn hơn, khiến cho ngươi cả ngày mặt ủ mày chau." Lúc hỏi hắn, ánh mắt của nàng nhìn chằm chằm đôi mắt của hắn không rời.

"Làm sao ngươi biết!" Lời này là hắn nói ra theo bản năng, sau đó mới hậu tri hậu giác phát hiện mình nói lỡ miệng.

Lăng Tuyệt Trần đột nhiên bật ra tiếng cười khanh khách: "Xem đi, ta quả thật là đoán đúng rồi."

Tiêu Vũ Cô khẽ giật mình: "Không ngờ ta đây là nam tử vạn năm thành tinh, lại bị một tiểu nha đầu như ngươi lừa gạt."

"Vạn năm •••••• có câu tục ngữ này nói rất hay, thiên niên vương bát vạn niên quy (TLT: câu này ta cũng không rõ nghĩa lắm. Đại khái là ngàn năm thì là baba còn vạn năm thì là rùa quý ak), không biết Tiêu Vũ Cô ngươi là thuộc về loại nào?" Hiếm khi gặp được người có tấm lòng chân

https://thuviensach.vn

thật có thể thoải mái nói chuyện trời đất, nàng cũng liền phát huy ra tiềm chất bị che giấu rất kỹ kia của mình.

Nàng nói chuyện vòng vo hài hước như vậy là vì muốn làm cho hắn cười đây mà!

"Ta còn tưởng rằng ngươi là người lạnh lùng, hóa ra ngươi cũng rất có tiềm chất phúc hắc đấy chứ, về sau ta lại từ từ khai thác tiềm chất của ngươi thật tốt." Hiếm khi, khóe miệng của hắn hiện lên một nụ cười, ngay cả giọng nói cũng ung dung thoải mái như vậy.

Lạnh lùng sao? Cũng chỉ là vì không gặp được người hoặc chuyện có thể khiến nàng vui vẻ mỉm cười mà thôi.

Chỉ là, nàng vẫn thân thiện vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Đời người có thể gặp được một tri kỷ, cũng là đủ rồi!" Nói chuyện cùng với Tiêu Vũ Cô, đều luôn khiến cho nàng cảm thấy đặc biệt thoải mái, nàng thật sự đã muốn vứt bỏ tất cả, ở một chỗ như thế, lánh đời sống một mình từ rất lâu rồi.

Ha ha ha, có chút khổ sở nhếch miệng, tròng mắt lại rũ xuống một lần nữa, thoáng hiện lên một tia u buồn: "Cái thế giới này, đến khi nào mới có thể yên bình!" Hắn cũng không phải là người trước lo nỗi lo của thiên hạ, chỉ là có rất nhiều chuyện, đều là xuất phát từ trên người hắn, cho nên, hắn cũng không thể thoải mái giống như Lăng Tuyệt Trần.

Nàng đột nhiên nhớ tới một câu nói, ngẩng đầu liếc nhìn người bên cạnh chính là hắn: "Buồn cũng một ngày, vui mừng cũng một ngày, không vui thì thật uổng phí." Quên mất câu nói đó là do người nào nói rồi, nhưng mà nàng quả thật là luôn giữ thái độ như vậy, mặc dù nàng không phải là một người cởi mở thoải mái, nhưng mà nàng cũng sẽ không để những áp lực trong lòng ngược đãi chính mình.

"Phì ~" Tiêu Vũ Cô nghe vậy, không khỏi bật cười: "Lời này của ngươi rất đặc biệt!" Ít nhất hắn cũng chưa từng nghe nói qua.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần khẽ giật mình, ngay sau đó liền đứng lên, phủi phủi vạt áo của mình: "Nhà ngươi ở đâu, ta muốn tắm rửa thay quần áo!" Bộ dáng dơ dáy như thế này, chính nàng nhìn cũng cảm thấy rất khó chịu.

Lúc này Tiêu Vũ Cô mới quay đầu lại quan sát nàng, nghe xong lời nàng vừa mới nói, quả thật đúng là •••••• ngay sau đó hắn cũng đứng dậy theo nàng, vén vạt áo không có một chút nếp nhăn lên: "Vậy chúng ta đi thôi."

Hai bóng lưng rực rỡ tuyệt thế, từ từ biến mất trên bờ cát vàng óng ánh, sau đó không lâu, mặt trời đỏ treo ở chân trời, cũng dần dần biến mất. Gió biển vẫn tiếp tục thổi như cũ, sóng biển vẫn tiếp tục vỗ vào bờ như cũ, trên biển cả, mọi thứ vẫn đang tiếp diễn.

Màn đêm dần kéo xuống.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Quang Ảnh Thần Đảo, Thật Sự Khác Thường

Theo sau Tiêu Vũ Cô, cứ thế đi ngang qua chiếc cầu đá hình vòm ước chừng cao ba trượng, từng bước từng bước hướng về phía tòa nhà to lớn có tường đỏ và mái ngói xanh biếc. Bên dưới chiếc cầu đá hình vòm là hồ nước chảy róc rách sâu không thấy đáy.

Đang đứng nghiêm người trên tường thành cao vút vừa nhìn thấy chủ nhân từ xa bước tới, vung tay lên, bốn tên thị vệ thân thể cường tráng lập tức cúi đầu, nhanh chóng chạy tới bên cạnh cửa thành, bốn người hợp lực lại lúc này mới chậm rãi mở cửa thành dầy cộm nặng nề ra, đi theo ở phía sau chính là một đại đội Thị Vệ Thiết Giáp đầu đội khôi giáp trong tay cầm trường thương, kỷ luật cực kỳ nghiêm minh chia ra đứng ngay ngắn ở hai bên.

Cả thành gần như chiếm lấy hơn phân nửa diện tích của cái hòn đảo này, cửa thành sơn màu đỏ lộ ra sự uy vũ nghiêm cẩn, trên mặt đường lót ngọc thạch màu trắng còn có thể nhìn thấy cả bóng người in ngược trên đó, trong lòng nàng không khỏi hoài nghi, Tiêu Vũ Cô đến tột cùng là có thân phận như thế nào. Cho dù là Tử Cấm Thành của thời cổ đại, chỉ sợ là cũng không có điểm gì hơn chỗ này.

Đây rốt cuộc là một tòa thành trì hay là một tòa Hoàng Thành, hay chỉ là một thành lũy bình thường? Nhưng mà tại sao lại không hề thấy bất kỳ dân chúng nào cả. Nếu là Hoàng Thành? Như vậy bối cảnh của hắn thật sự là rất cường đại!

https://thuviensach.vn

Cho đến khi hai người đã đi vào thành, tất cả binh lính đều quỳ một chân trên mặt đất, cúi đầu ôm quyền, giọng nói trầm mạnh đặc thù của phái nam đồng loạt vang lên: "Thuộc hạ tham kiến Ảnh Vương!"

Giọng nói của một trăm tám mươi nam nhi hùng tráng, vang lên ngay dưới cửa thành, tình thế như vậy thật sự là đinh tai nhức óc.

"Tất cả đều đứng lên đi!" Giọng nói trong trẻo lạnh lùng, cộng thêm sắc mặt lạnh như băng không chút biểu tình, giờ khắc này, đã không còn nhìn thấy một chút dịu dàng nào ở trên người hắn giống như lúc vui vẻ trò truyện với nàng, dáng vẻ trang nghiêm giống hệt khí chất của một Vương Giả.

Ảnh Vương?

Nàng không hiểu, cái đại lục này không phải là không có Hoàng Thất hay sao? Đã như vậy thì chữ ‘ Vương ’ này từ đâu mà đến? Nhưng mà ngay sau đó cũng lập tức hiểu ra, ở cổ đại, có năng lực tự phong làm Vương Hầu, quả thật là cũng không hiếm thấy.

Tất cả binh lính nghe vậy, lúc này mới chậm rãi đứng lên: "Dạ!" Trả lời gọn gàng lưu loát, giống như tướng sĩ đã trải qua sự huấn luyện quân lệnh nghiêm khắc từ chiến trường mà có được. Ngay sau đó ngẩng đầu lên, mắt nhìn về phía trước, lúc này mới nhìn thấy người đứng ở bên cạnh Tiêu Vũ Cô là một nữ tử tuyệt sắc.

Thật là xinh đẹp!

Không, sự tuyệt mỹ của nàng, chỉ dùng từ xinh đẹp cũng không đủ để hình dung được.

Mặc dù mái tóc màu lam có vẻ hơi xốc xếch, nhưng lại giúp cho vẻ đẹp của nàng tăng thêm một phần ôn nhu, khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn kia dường như ngay cả lòng bàn tay lớn nhỏ của bọn họ cũng không bằng.

https://thuviensach.vn

Bên dưới lông mi cong vút hơi vểnh lên, là một đôi mắt phượng trong trẻo nhưng lạnh lùng. Cái miệng nhỏ nhắn không có một chút son môi trước đó đã thoáng qua một chút tái nhợt, nhưng vẫn rực rỡ mê người.

Nhìn binh lính do một tay mình huấn luyện ra đều là một bộ dáng hoa si, nhìn về phía xa không vui cau mày, lập tức nhẹ nhàng kéo người qua một bên, bước chân đột nhiên tăng tốc, đi vào bên trong tường thành. Một cỗ xúc cảm lạnh lẽo truyền qua da tay của hắn, loại cảm giác khác thường này khiến cho khóe miệng hắn khẽ cong lên: "Ta dẫn ngươi đi tắm rửa!" Sắc mặt lạnh lùng nhưng giọng nói lại rất dịu dàng, âm thanh có chút khàn khàn của phái nam vừa hấp dẫn lại vừa mị hoặc, so với tên yêu nghiệt Sở Dạ Phong kia, cũng không quá mức chênh lệch. (TLT: cuối cùng chị của nhớ tới Sở Ca của em rồi à! * cảm động chấm chấm nước mắt *. Tuyệt Trần: * xách kiếm * của ai. TLT: * xách dép chạy *)

Khẽ gật đầu, đã sớm khó chịu với ánh mắt đánh giá đầy thán phục của những binh lính này, Lăng Tuyệt Trần càng thêm phối hợp bước nhanh rời đi.

Để lại một đội binh lính, đứng tại chỗ thật lâu vẫn chưa thể khôi phục lại tinh thần, hàng binh lính đứng ở hàng đầu lại càng thêm kinh ngạc há mồm trợn mặt, thật lâu vẫn không thể hồi phục. Bọn họ đều bị hoa mắt rồi sao? Tại sao mới vừa rồi bọn họ lại nhìn thấy Ảnh Vương cười chứ, mặc dù chỉ là nụ cười nhàn nhạt, nhưng lại làm cho bọn họ vô cùng khiếp sợ.

Không, bọn họ không hề hoa mắt, bởi vì binh lính đứng ở hàng sau cũng đã nghe thấy rồi, thanh âm mà họ nghe thấy không phải là giọng nói lạnh lùng, mà là nhàn nhạt dịu dàng.

Ngắm nhìn cảnh vật xung quanh, không biết đã đi qua bao nhiêu hành lang dài, hoa văn trên thành lan can ở chung quanh đều được điêu khắc rất tinh xảo. Dùng cụm từ năm bước một lầu, mười bước một tòa các để hình

https://thuviensach.vn

dung tuyệt đối không quá đáng. Mỗi một tòa nhà trên đường đi, đều giống như tòa cung điện nguy nga trang nghiêm, vị trí sắp xếp cũng rất kỳ quái.

Sông nhỏ trong thành, chính là khe suối trong suốt không thấy đáy, liếc mắt nhìn qua, còn có thể nhìn thấy đàn cá nhỏ đang chơi đùa trong nước, không phải là nuôi cá vàng, cá chép vô cùng quý hiếm, mà chỉ là những con cá nhỏ hoang dại chỉ có khe suối trong núi mới có. Hoa văn trên cây cầu nhỏ bằng gỗ ở dưới chân, cũng được điêu khắc hết sức tinh xảo, trải qua gió mưa ngày ngày phơi nắng phơi sương, cũng không hề thấy phai đi lớp sơn ở bên trên.

"Tham kiến Ảnh Vương!"

Từ cửa trước đến trong điện, đi qua con đường trải đá thẳng tắp bước về phía hậu điện trong thành, gia nô (người làm) ở trên đường gặp được bọn họ đều rối rít khom lưng quỳ gối hành lễ. Nhìn nữ tử được Ảnh Vương kéo đi, sắc mặt của tất cả nam bộc đều tràn đầy kinh ngạc, Ảnh Vương chủ tử thật là tinh mắt. Sắc mặt của bọn nha hoàn khi nhìn thấy Lăng Tuyệt Trần thì lại tràn đầy hâm mộ và ghen tỵ, ghen tỵ với dung nhan tuyệt mỹ của nàng, hâm mộ nàng có được quan hệ đặc biệt với Ảnh Vương. Có bao nhiêu nha hoàn không muốn trở thành người bên gối của Ảnh Vương cơ chứ, thế nhưng nam tử kia lại tựa như không muốn bị vấy bẩn, ở trong tẩm điện của hắn, không cho phép có mùi của nữ nhân.

Chỉ là, tất cả mọi người đều có chút kinh ngạc, từ khi nào thì Ảnh Vương của bọn họ bắt đầu không còn nhíu chặt hai hàng lông mày rậm, suốt ngày lộ vẻ lo lắng nữa rồi, hôm nay thế nhưng lại cười, lại tức giận, lại có chút mất tự nhiên.

Thay một bộ quần áo và trang sức sạch sẽ, mái tóc hơi búi lên, trên người nàng nhất thời hiện ra một chút cảm giác lười biếng mang theo vẻ đẹp dụ hoặc. Mở cửa điện ra, chậm rãi đi về hướng chủ điện ở phía trước.

https://thuviensach.vn

Mới vừa bước ra khỏi cửa viện, liền nhìn thấy hắn mặc một thân trang phục màu đỏ tía đang ngồi bên cạnh chiếc bàn Bạch Ngọc, một tay chống ở mép bàn, một tay vuốt vuốt ly rượu trong tay, chậm rãi đưa tới bên môi, nhưng mà chỉ ngửi nhẹ chứ không uống. Bên dưới hàng lông mày đang nhíu chặt, giống như cũ vẫn là tròng mắt tràn ngập suy tư đắm chìm trong thế giới riêng.

Giống như nhớ tới điều gì đó, nở nụ cười chua sót khổ sở, nâng ly rượu lên uống một hơi cạn sạch, nhìn ly rượu trống rỗng ở trong tay.

Ở nơi này hắn là Ảnh Vương chí cao vô thượng, có được quyền lực tối cao, thế nhưng vẫn như cũ không cách nào khiến cho hắn nở nụ cười, nhưng mà tất cả đều không còn quan trọng nữa rồi, giữa trời đất này giống như chỉ có một mình hắn mà thôi. "Thật hăng hái!" Cười nhạt đi vào, tự động bỏ qua hắn trên nét mặt u buồn vẻ. Được phép này một loại u buồn, cho hắn một loại rất khác biệt cảm giác.

Nghe vậy, đột nhiên quay đầu nhìn lại, đập vào mắt chính là một nữ tử toàn thân thanh lệ thoát tục mỉm cười yếu ớt chậm rãi bước đến, khóe miệng không tự chủ cong lên: "Ngươi đã đến!" Ba chữ này, nói ra tự nhiên như vậy, giống như đây chính là bằng hữu chi giao đã nhiều năm. (TLT: soái ca muôn năm, mỹ nam muôn năm. Sao thấy mấy anh soái ca trong này ai cũng u sầu thế nhỉ? Cơ mà như thế lại càng hấp dẫn, ta thích!)

Gật đầu một cái, xoay người ngồi xuống đối diện với hắn, nhẹ nhàng vén vạt áo lên, một cỗ hương thơm nhàn nhạt tỏa ra xung quanh: "Người đây là đang mượn rượu giải sầu sao?" Hai tay đan lại đặt ở trên bàn.

Thuận tay cầm lên một chiếc ly khác, chậm rãi vân vê ly rượu màu xanh biếc, rót đầy một ly cho nàng: "Nếm thử rượu trái cây do chúng ta đặc chế xem!" Đưa ly rượu đã được rót đầy bảy phần tới trước mặt nàng, nhíu mày ra hiệu.

https://thuviensach.vn

Rượu trái cây? !

Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, cánh tay mảnh khảnh vươn ra nhận lấy ly rượu, ở bên trong chính là một thứ chất lỏng màu hồng, ngẩng đầu lên kinh ngạc nhìn hắn: "Đây là ••••••" là nước ép của loại trái cây nào mà lại có màu sắc như thế này?

"Mi ly quả, một loại trái cây chỉ có thể sinh trưởng ở cái hòn đảo này, nếm thử một chút xem, bảo đảm là sẽ thu được một bất ngờ lớn!" Trong lời nói, còn mang theo một chút thần bí.

Ly rượu ở trong tay truyền đến một mùi hương thơm ngát hấp dẫn, kích thích khứu giác của nàng, mang theo lòng hiếu kỳ, nhẹ nhàng nhấp thử một ngụm, nhất thời, một loại cảm giác mát lạnh tràn đầy trong khoang miệng của nàng, chậm rãi nuốt xuống, chất lỏng trong suốt kia theo cổ họng của nàng trượt xuống. Chút hương vị còn sót lại vừa nhẫn nhụi, trong veo lại vừa mang theo một ít mùi rượu nhàn nhạt, không ngờ loại rượu này còn có mùi vị đậm đà hơn so với loại rượu đỏ ở hiện đại. Đây chính là chỗ đặc biệt của việc không dùng thêm kỹ thuật công nghệ sao.

"Mi ly quả? Quả nhiên là rượu ngon!" Lăng Tuyệt Trần cười nhạt, ngay cả sắc mặt cũng nhiễm phải một chút ý cười nhàn nhạt, đây tuyệt đối là loại rượu trái cây thích hợp với phái nữ hơn cả rượu đỏ.

Tiêu Vũ Cô không tự chủ cũng theo nàng nhếch miệng lên, nàng thích là tốt rồi. Nâng ống tay áo lên lại rót đầy cho nàng thêm một ly nữa: "Ta nói rồi, uống rất ngon, tuyệt đối sẽ không lừa ngươi!"

"Đây chính là cái gọi nói ‘ Mi Ly Mỹ Tửu Dạ Quang Bôi ’?" Mượn một câu thơ cổ ‘ Bồ Đào Mỹ Tửu Dạ Quang Bôi ’ [1] , bưng ly rượu lên, ở dưới ánh trăng màu vàng dịu nhẹ, xuyên qua chén ngọc màu xanh biếc, mơ hồ có thể nhìn thấy chất lỏng sóng sánh khẽ lắc lư trong chén, không chỉ là vị giác, đây cũng là một loại hưởng thụ bằng thị giác.

https://thuviensach.vn

[1]: Đây là một câu thơ cổ trong bài Lương Châu Từ - là bài thơ thất ngôn tứ tuyệt nổi tiếng của Vương Hàn được sáng tác từ tên gọi của một điệu hát cổ của người Trung Hoa nói về chủ đề trận mạc, biên ải.

Bồ đào mỹ tửu dạ quang bôi - Dục ẩm tì bà mã thượng thôi - Túy ngọa sa trường quân mạc tiếu - Cổ lai chinh chiến kỉ nhân hồi? (Rượu ấm, nho tươi, cùng chén ngọc, Chửa uống tỳ bà đã giục vang. Sa trường nằm say xin chớ lạ, Miệt mài chinh chiến biết ngày nao?!)

"Mi Ly Mỹ Tửu Dạ Quang Bôi?" Ngay sau đó nhíu mày, một câu thơ rất hay.

"Chẳng lẽ ngươi không thể nói cho ta biết thân phận của ngươi được sao?" Cũng không quay đầu lại, vẫn như cũ nhìn ly rượu trong tay, chỉ là giọng nói kia không cho phép Tiêu Vũ Cô cự tuyệt.

Cánh tay đang rót rượu hơi dừng lại, xoay người nhìn mảnh trăng sáng treo giữa bầu trời, khẽ thở dài một cái: "Nơi này là Quang Ảnh Thần Đảo, ta là người thống trị cao nhất ở nơi này, xưa nay vẫn luôn được gọi là ‘ Ảnh Vương ’."

"Cái gì?" Đột nhiên quay đầu lại, nhìn khuôn mặt nghiêng sang một bên của hắn: "Đây chính là Quang Ảnh Thần Đảo trong lời đồn sao?" (TLT: vâng, giờ ta đã nhớ ra đây chính là nơi của mấy tên sát thủ ám sát Trần tỷ và Sở ca lúc ở Ma Khải Vụ Lâm. Không biết Tiêu Vũ Ca có dính dáng gì tới vụ ám sát này không nhỉ?!)

Khổ sở gật đầu một cái: "Đây chính là Quang Ảnh Thần Đảo khác thường biến thái trong lời đồn, các thế hệ Ảnh Vương, chỉ cần không thành thân, liền có thể giữ mãi thanh xuân. Đây chính là lý do tại sao ta đã sống được hơn hai mươi vạn năm, mà vẫn bảo trì được dung nhan giống như hai mươi tuổi."

https://thuviensach.vn

"Vậy nếu như thành thân rồi thì sao?" Lăng Tuyệt Trần theo bản năng lên tiếng hỏi, không thành thân liền có thể giữ mãi thanh xuân, vậy nếu thành thân rồi không phải là sẽ lão hóa vô cùng nhanh sao.

"Thành thân rồi, không tới một năm, dung nhan sẽ lập tức già đi trong nháy mắt, sức khỏe cạn kiệt mà chết!" Ánh mắt mông lung không có tiêu điểm, lần đầu tiên nói ra bí mật hắn đã một mình che giấu rất nhiều năm.

"Này, ngươi ••••••" ngươi làm sao mà tồn tại được, cổ đại ngược lại còn rất có hiệu suất đấy chứ!

Giống như biết được suy nghĩ trong nội tâm của Lăng Tuyệt Trần, chậm rãi đứng dậy, hai tay chắp ở sau lưng, nhìn về phương xa: "Mẫu thân của ta, một năm sau khi sinh hạ ba người huynh đệ chúng ta, liền đột ngột qua đời, mà chúng ta, chỉ có một người có thể sống, tất cả đều muốn sống, từ lúc bắt đầu một tuổi đã phải bắt đầu tính toán, muốn sống, nhất định phải ác hơn người khác. Mỗi một thế hệ Ảnh Vương Phi, một thai ít nhất có thể sinh hạ hai người con trai, mà có thể sống sót, cho tới bây giờ cũng chỉ có một, trừ một đời kia, duy nhất chỉ có hai huynh đệ đồng thời còn sống sót là ngoài ý muốn. Đây chính là cái hòn đảo khác thường biến thái trong truyền thuyết." Lần đó mọi người vui mừng, nhưng đối mặt lại chính là •••••• một truyền thuyết này, vĩnh viễn đều không thể phá vỡ.

Điều kiện sinh tồn thật là tàn nhẫn! Quả thật là còn tàn nhẫn hơn cả cuộc chiến tranh giành ngôi báu của chín a ca trong cung đình thời cổ đại! (TLT: chắc không có bạn nào quên cuộc chiến giành ngôi của chín a ca cuối đời Khang Hy đâu nhỉ.)

"Cho nên, vào lúc hai tuổi, ta liền tự tay giết chết hai vị ca ca của ta!" Dứt lời, liền cúi đầu nhìn hai bàn tay trắng nõn của mình, nơi đó đã dính máu tươi của chính huynh đệ ruột thịt cùng một mẹ sinh ra của hắn.

https://thuviensach.vn

Khó trách hắn lại luôn u buồn như thế, vô luận là người nào một khi phải trải qua chuyện như vậy, đều không thể tốt hơn được.

"Thật ra thì, có lúc rất muốn cứ như vậy rời khỏi cái thế giới tàn nhẫn này, nhưng mà, lời phân phó của phụ thân lúc lâm chung, ta không thể ••••••" cái ma đầu kia một ngày không chết, thế hệ Ảnh Vương bọn họ liền một ngày không thể giải thoát. Chính là vì nguyên nhân này, hắn mới có thể luôn sống một mình. Nếu như muốn lãng phí thời gian để đào tạo đời sau đối phó với ma đầu kia, còn không bằng lợi dụng thời gian này, để nâng cao tu vi của mình.

Vì một di ngôn lúc lâm chung, cứ như vậy khổ sở chờ đợi cô độc hơn hai mươi vạn năm, một nam tử như vậy, làm sao có thể không khiến cho người ta đau lòng. (TLT: các bạn đọc thấy câu này quen không?)

"Có được dung nhan bất lão thì thế nào, cuối cùng đều chạy không thoát lời nguyền qua nhiều thế hệ, chạy không thoát sự an bài của vận mệnh." Ngay sau đó một tay lướt nhẹ qua gò má của mình, dọc theo đường nét của gương mặt tuấn tú, một lần lại một lần, trong mắt có chán ghét, có khinh thường, còn có nỗi bi thương không cần nói ra cũng hiểu.

Đêm nay, dưới ánh trăng, lần lượt thay phiên, hắn nhàn nhạt nói xong, nàng lắng lặng lắng nghe, nghe hắn nói về gia tộc khác thường biến thái ••••••

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Gặp Được Lam Nham Tri Kỷ Ngày Ly Cũng Thiếu

Đêm, vẫn còn kéo dài, gió vẫn còn tiếp tuc thổi mãi, mặc dù đang là mùa hè nóng nực, nhưng gió biển thổi vào, lại khiến cho người ta cảm thấy có một chút lạnh lẽo. Từ phía sau truyền đến một cỗ cảm giác rất âm áp, ngay sau đó, cánh tay nổi rõ khớp xương, vòng qua cổ của nàng, giúp nàng khoác thêm một chiếc áo choàng màu đỏ tía, động tác hết sức dịu dàng.

"Cám ơn, nhưng còn ngươi thì sao?" Khóe miệng nhếch lên, nhìn lại y phục của hắn cũng rất phong phanh.

Khẽ lắc đầu: "Ta đã quen rồi!" Chỉ một câu nói nhưng lại có thể bộc lộ tất cả cảm giác tang thương, cảm giác bất đắc dĩ.

"Ảnh Vương các ngươi, đều nhất định phải sống cô độc hay sao?" Một người, phải trải qua hàng vạn năm không buồn không vui, không có tình cảm không có yêu thương, có thể bất lão bất tử (không già không chết) thì như thế nào, ngàn năm cô độc vạn năm chờ đợi, nỗi bi thương trong đó, không người nào có thể hiểu được.

Mỉm cười chua sót: "Ha ha ha, bất lão bất tử, đó là điều mà bao nhiêu người trên đời cầu còn không được." Nhưng mà đáng tiếc chính là, thứ ngươi muốn thì không chiếm được, thứ ngươi lấy được lại là thứ mà ngươi không muốn.

Đêm nay, dường như thật sự rất dài, hai người cũng đã hàn huyên thật lâu thật lâu, nhưng dường như cũng rất ngắn ngủi, ngày ngắn ngủi, đã bắt đầu dần chiếu sáng.

https://thuviensach.vn

Liên tục nói hết những tâm sự đã bị đè nén trong lòng suốt mấy chục vạn năm qua, lần lượt nói ra từng chuyện, lần đầu tiên cảm thấy trong lòng nhẹ nhõm như vậy, xoay người lại nhìn người đang say mê lắng nghe, có phải là nàng đang cau mày hay không: "Ngươi có phải là đang cảm thấy chúng ta rất hèn hạ hay không, có phải sẽ vì vậy mà ••••••" không muốn làm bằng hữu với hắn nữa hay không!

Lấy lại tinh thần, vừa quay đầu lại liền nhìn thấy hắn đang lo lắng, chậm rãi đứng dậy, đi tới bên cạnh hắn, nhìn thẳng vào mắt hắn yên lặng không nói, thản nhiên giơ tay lên vuốt nhẹ đỉnh lông mày đang nhíu chặt của hắn.

"Sẽ không, những thứ kia đều không phải là do ngươi có thể quyết định, vì sinh tồn, mỗi người cũng đều là vì sinh tồn mà thôi. Cái thế giới này, vốn dĩ chính là cá lớn nuốt cá bé, không có đúng sai, không có hèn hạ, cũng không có cao thượng!" Lăng Tuyệt Trần lắc đầu, kiếp trước, nàng cũng không vì sinh tồn, mà giết nhiều người như vậy: "Muốn mình còn sống, nhất định phải diệt trừ tất cả nguy hiểm đối với mình, cho dù không chừa thủ đoạn nào!" Nàng cho tới bây giờ cũng không phải là người cao thượng, nàng căm ghét sự hèn hạ, có thể rất vô sỉ, chỉ là vì đảm bảo mạng sống của bản thân. Không có người nào là hèn hạ cả, đây chỉ là vì sinh tồn của bản thân mà thôi. Không có ai là luôn cao thượng, không phải là bởi vì hắn không hèn hạ, mà là bởi vì có người hèn hạ, nên hắn liền tỏ ra cao thượng. Cho nên, chuyện gì cũng đều có mối quan hệ tương đối, có chính thì phải có tà.

Muốn mình còn sống, nhất định phải diệt trừ tất cả nguy hiểm đối với mình, cho dù không chừa thủ đoạn nào!

Một câu nói này, không ngừng luẩn quẩn ở ngay bên cạnh lỗ tai của hắn, đáy lòng căng thẳng, không nhịn được vươn cánh tay ra, kéo thân thể nhỏ nhắn của nàng vào trong ngực, ôm nàng thật chặt, cằm hắn chống lên

https://thuviensach.vn

đỉnh đầu của nàng, khẽ nhắm mắt lại liền ngửi được hương thơm dịu nhẹ trên tóc nàng.

Thân thể Lăng Tuyệt Trần lập tức cứng ngắc, chớp chớp mắt, hai tay chống ở trước ngực của hắn, có chút khó chịu khẽ cử động muốn thoát ra.

"Đừng động, để cho ta ôm một lát là đủ rồi, một lát thôi là đủ rồi."

Hô hấp ấm áp từ trên đỉnh đầu của nàng truyền đến, thanh âm hết sức thống khổ kia khiến cho nàng buông cánh tay xuống, chậm rãi rơi xuống ôm ngang hông hắn, đầu nhẹ nhàng tựa vào trước ngực của hắn, lắng nghe tiếng tim đập mạnh của hắn. Có lẽ đây chính là cách để hai người bị thương an ủi lẫn nhau, vừa là an ủi đối phương, cũng vừa là tìm kiếm sự an ủi. (TLT: Tỷ còn chưa từng ôm Sở ca của em như thế đâu nhá! Em hận! Em hận! Tội nghiệp Sở ca của em)

Cảm xúc trong lòng dâng cao, khiến cho hắn cảm thấy nhẹ nhõm lạ thường, lần đầu tiên cảm thấy cuộc sống có lẽ cũng rất tốt đẹp. Mượn lời nói của nàng thì chính là ..., cuộc sống có được một tri kỷ, cũng đủ rồi!

"Cám ơn ngươi, Tuyệt Trần!" Sau một lúc lâu, buông nàng ở trong ngực ra, đối diện với đôi mắt trong suốt như nước của nàng, nở nụ cười thoải mái.

Chậm rãi lắc đầu, kéo mấy sợi tóc dính vào gương mặt để ra sau tai: "Ngươi cũng quá khách khí với ta rồi." Cố gắng tỏ vẻ ung dung thoải mái để che giấu sự khẩn trương vừa rồi của mình.

Nhìn về phương xa đã bắt đầu hửng sáng, cười nhạt lắc đầu, lúc hắn ôm nàng thật ra cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ đơn thuần là ôm một người bạn tri kỷ mà thôi.

Hai người lần lượt quay lại ngồi xuống bên cạnh bàn, hào phóng giúp hai người rót đầy một ly rượu, nâng lên trước mặt: "Vũ Cô, được quen biết

https://thuviensach.vn

với huynh, ta thật sự rất cao hứng, để ăn mừng huynh trở thành lam nhan tri kỷ của Lăng Tuyệt Trần ta, chúng ta không say không về!"

"Tốt, vì Lăng Tuyệt Trần ngươi trở thành hồng nhan tri kỷ của Tiêu Vũ Cô ta, chúng ta không say không về!" Cười lớn gật đầu, giơ ly rượu lên: "Uống!" Nàng cũng chính là bằng hữu duy nhất của hắn!

Ly rượu chạm vào nhau, hai người cũng uống một hơi cạn sạch, giơ ly rượu rỗng của mình lên, bốn mắt nhìn nhau, chỉ hận là gặp nhau quá trễ.

"Thêm một ly nữa, nâng ly mời trăng sáng, hai người cùng đối ẩm! Mặc dù trăng đã lặn." Khuôn mặt yêu kiều xinh đẹp đã khẽ ửng hồng, ánh mắt cũng trở nên mơ mơ màng màng.

"Tốt, uống!"

Tiếng ly rượu chạm vào nhau vừa vang lên, hai người đồng thời hào phóng uống một hơi cạn sạch.

Một ly rồi lại một ly, cho dù đây chỉ là rượu trái cây, mùi rượu trong đó rất nhạt, nhưng uống nhiều như vậy, trên mặt của hai người cũng không tránh được hiện lên hai mảng đỏ ửng.

Một ngày này, cả cung điện yên tĩnh, chỉ quanh quẩn thanh âm của hai người.

"Tuyệt Trần, lúc này cảnh này, muội hắn là nên hát thêm một khúc nữa!" Nhìn vào ánh mắt mơ màng của nàng, say rồi sao? Không, đều nói lúc người ta say rượu thì thần trí là tỉnh táo nhất, chỉ là có đôi lúc không chịu bị khống chế mà thôi.

Nên hát thêm một khúc? Hát một khúc•••••• ánh mắt rũ xuống, giống như nhớ tới điều gì đó, nhưng chỉ là chợt lóe qua mà thôi, nàng muốn nhào

https://thuviensach.vn

tới bắt lấy nhưng không được, lắc lắc đầu: "Được, vì mối tri kỷ của chúng ta, một khúc, một khúc gì mới tốt đây." Cau mày suy tư.

Lúc này, trong đầu nàng, không nhịn được liền nghĩ tới ngày đó, hắn hướng về phía nàng nói: chúng ta đã nói rồi, ngươi nhất định phải nhớ kỹ.

Rượu không say nhưng là mỗi người tự say, không nhịn được khẽ hé đôi môi đỏ mọng:

Được không

Câu nói đầu tiên nghẹn lại ở cổ họng

Khi thành thị hóa thành muôn vàn ảo ảnh

Chúng ta, giống như ngăn thành tất cả vũ trụ

Gặp lại cũng hóa thành hư không

Thanh âm khêu gợi của nam tử giống như gần sát bên tai: ‘ nếu như có kiếp sau, xin ngươi hãy đồng ý với ta, không cần tiếp tục trốn tránh, được không? ’ nước mắt không tự chủ lướt qua khóe mắt, nhưng mà, Dạ, tại sao ta có kiếp sau nhưng ngươi lại không có! Chúng ta đã cùng nhau ước hẹn rồi mà, bây giờ phải thực hiện như thế nào đây. Tình cảm cách một đời, trong một khắc kia hoàn toàn trở thành quá khứ, mà quá khứ thì không thể quay lại.

Từ lúc nàng mở miệng hát câu thứ nhất, hắn chỉ có thể ngây người sững sờ nhìn về phương xa, khúc nhạc này •••••• khiến cho hắn nhớ lại một chuyện, nếu hắn nhớ không lầm…

Chúng ta đã nói tuyệt đối sẽ không buông tay nhau ra

Nhưng hiện thực đã chứng minh chỉ có yêu thôi còn chưa đủ

https://thuviensach.vn

Đi tới giao lộ chia thành nhiều ngã rẽ

Ngươi phía bên trái ta hướng bên phải

Chúng ta đều quật cường chưa từng quay đầu lại

Chúng ta đã nói cho dù có xa cách thì vẫn mãi là bằng hữu

Thời gian đã chứng minh chúng ta từ nay về sau không thể nào chào hỏi nhau được nữa

Lúc đối mặt sống chết, mười ngón tay của hai người đan vào nhau thật chặt, đã nói vĩnh viễn cũng sẽ không buông tay nhau ra. Nhưng mà, cái vĩnh viễn kia tại sao lại ngắn như vậy, vĩnh viễn bất quá cũng chỉ là trong một nháy mắt kia mà thôi ••••••

Tình cờ gặp lại nhau giữa dòng người

Ngươi bỗng trở nên nhỏ bé như vậy

Ta vẫn còn đắm chìm trong đôi mắt của ngươi ••••••

Lần đầu tiên tới cái dị thế này, ngay tại thời điểm nàng trọng sinh sống lại trên đài tỷ võ, một bóng dáng màu đỏ rực rỡ chói mắt như vậy, lười biếng nhìn nàng: ‘ Lăng tiểu thư cần gì phải đuổi tận giết tuyệt. ’ tròng mắt lạnh lẽo như vậy, giọng nói xa lạ như vậy, gương mặt giống như đã từng quen biết kia, khiến cho nàng không nhịn được mà đắm chìm trong đó.

Chúng ta đã nói sẽ cùng nhau già đi cùng nhau nhìn nước chảy đá mòn

Có thể nào trở thành một người khác

Một lần nữa đi tới giao lộ chia thành nhiều ngã rẽ

Ngươi phía bên trái ta hướng bên phải

https://thuviensach.vn

Chúng ta đều cố chấp chưa từng quay đầu lại

Bên trong khối gương đồng Âm Dương kia, lời của hắn nói: ‘ Xin ngươi nhất định phải chăm sóc cho bản thân thật tốt, cùng với tình yêu của ta, nhất định phải hạnh phúc, không nên quá cố chấp, cũng không cần lo lắng, chỉ cần gương đồng Âm Dương còn toàn vẹn, thì đoạn hội thoại này, hình ảnh này sẽ vĩnh viễn tồn tại, ta cũng có thể dừng lại ở trong chớp mắt này, vĩnh viễn nhìn ngươi. ’ nhưng mà, tại sao ngay cả hy vọng cuối cùng này cũng bị đập tan một cách tàn nhẫn như vậy, yêu cầu của nàng thật ra cũng chỉ đơn giản như vậy, chỉ hi vọng ở cái thế giới xa lạ này, còn có thể gặp lại hắn •••••• hắn đã rời đi, rời đi một cách triệt để như vậy, lưu lại nàng, dứt khoát lưu lại như vậy.

Chúng ta đã nói sau này sẽ vĩnh viễn ở bên nhau

Tình yêu sẽ tồn tại, khi thời gian liên tiếp lui lại phía sau

Lần sau nếu như tình cờ gặp gỡ

Ngươi đừng tiếp tục nhỏ bé như vậy

Ta muốn tiếp tục đắm chìm trong đôi mắt của ngươi

Nhưng mà, không còn có sau này, chúng ta không bao giờ có thể … gặp lại nữa, tình yêu của chúng ta, cũng giống như lời bài hát này, chỉ có thể tồn tại khi thời gian liên tiếp lui lại phía sau. Nếu như thời gian có thể trở lại, nếu như có thể quay ngược lại, thật là tốt biết bao, nhưng mà, không có nếu như. Một bóng dáng màu đỏ rực rỡ chói mắt kia, đã giúp nàng ngăn cản nguy hiểm rất nhiều lần, đó là ngươi sao? Ngươi nói cho ta biết, đó là ngươi sao? Ta cũng không thể, tiếp tục quan tâm, quan tâm ngươi như vậy nữa rồi.

Hát rồi lại hát, không biết bao nhiêu lần, nước mắt vô tình chảy xuống, cứ như vậy tùy ý chảy khắp khuôn mặt nàng, đây là lần đầu tiên nàng thoải

https://thuviensach.vn

mái khóc không cần phải kiêng dè gì cả. Ở trước mặt hắn, nàng có thể yếu đuối, bởi vì hắn là lam nhan tri kỷ của nàng, cho nên sẽ không tính toán, sẽ không ngấm ngầm mưu tính hại nàng.

Tiêu Vũ Cô không nói gì, chỉ lẳng lặng ngồi đó, uống hết ly này tới ly khác. Khóc đi, khóc đi, khóc ra rồi sẽ tốt hơn rất nhiều, tính tình nàng rất quật cường luôn đè nén cảm xúc, chắc hắn cũng đã đè nén lâu lắm rồi. Nhìn nước mắt trong hốc mắt của nàng không ngừng rơi xuống, ánh mắt hắn khẽ lóe lên, cuối cùng vẫn đứng dậy bước tới ngồi xuống bên cạnh nàng, giơ cánh tay lên vỗ nhẹ sau lưng của nàng.

Cử động này cũng giống như một chiếc thuyền gỗ đang trôi nổi trên mặt biển, bỗng thấy được đất liền đã mong đợi từ rất lâu, liền không chút do dự tiến lại gần phía trước.

Xoay người, tựa vào bờ vai của hắn: "Vũ Cô, cám ơn huynh!"

Tiêu Vũ Cô lắc đầu, chỉ là hai tay nắm thật chặt bả vai của nàng, rất nhiều chuyện, chỉ cần nàng suy nghĩ cẩn thận một chút thì sẽ biết, chỉ là, trong lòng nàng sợ hãi, đôi mắt của nàng bị che kín, không để cho nàng có đủ dũng khí để tin tưởng.

"Hắn, đối với muội mà nói rất quan trọng sao." Giọng nói khàn khàn, hỏi nhưng đồng thời cũng là khẳng định, bộ dạng này của nàng thật sự là khiến cho hắn rất đau lòng.

Khóe miệng hơi cong lên, khẽ gật đầu: "Chúng ta cùng nhau lớn lên, cùng nhau cố gắng, cùng nhau đối mặt với tất cả nguy hiểm, cùng nhau đón nhận sinh tử, tình cảm rất lớn, vượt lên hết tất cả mọi thứ." Tình cảm kia căn bản là không có gì có thể so sánh, mặc dù đã biến thành sương khói kỳ ảo.

"Thật ra thì, cái thế giới này vẫn còn có rất nhiều người, đáng để muội tin tưởng!" Ánh mắt Tiêu Vũ Cô trở nên xa xăm, khẽ thở dài một cái. Nàng

https://thuviensach.vn

sống như vậy, sẽ rất mệt mỏi.

"Tin tưởng ư? Ta chỉ tin tưởng chính mình mà thôii!" Lăng Tuyệt Trần mỉm cười tự giễu cợt, xoay người chăm chú nhìn hắn: "Nhưng mà, huynh là ngoại lệ." Những lời này là thật, nàng nói đều là thật.

Là ngoại lệ sao? Nhưng mà ngươi có biết, rất nhiều chuyện, đều là do ngoại lệ mà xuất hiện.

"Ngươi biết Nguyệt Ma Giáo không?" Tiêu Vũ Cô nhìn ánh mặt nghi hoặc của nàng: "Thật ra thì, hắn cũng là một người rất đáng thương, chẳng qua là, làm chuyện sai lầm quá nhiều, nên liền trở thành ác ma!"

Lăng Tuyệt Trần cũng không phản đối, dù sao thì mỗi người cũng đều sẽ có một ít chuyện xưa của riêng mình.

"Nhắc tới chuyện đã xảy ra từ rất lâu trước đây, một năm kia ••••••"

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Nguyệt Ma

Một năm kia không rõ là thuộc niên đại nào, tổ mẫu của hắn sanh hạ hai người con trai, nhưng kỳ tích chính là, hai nam hài này đều cùng sống sót, hơn nữa còn sống chung với nhau rất tốt, không có tranh đoạt không có tranh cãi ầm ĩ cũng không có trở mặt, thật sự là chung sống rất hòa thuận. Có lẽ đây chính là do ông trời đã định sẵn, khi có một kỳ tích xuất hiện thì nhất định đồng thời cũng sẽ có một đại sự liên quan xuất hiện.

"Bởi vì phụ thân của ta và thúc thúc là một đôi huynh đệ kỳ tích duy nhất còn sống sót trong gia tộc chúng ta, cho nên, vì hy vọng bọn họ đều có thể khỏe mạnh lớn lên, tổ mẫu ta lấy danh nghĩa học hỏi thêm cái mới để đưa thúc thúc đi, ở bên ngoài người gặp được tiểu sư muội của người, hai người cũng coi như là thanh mai trúc mã, cùng nhau trải qua mười mấy năm đầu. Vốn dĩ, tất cả đều bình an vô sự , cũng coi như rất yên bình. Nhưng có một ngày, tổ mẫu qua đời, phụ thân bèn đi thăm thúc thúc, nhưng chưa từng nghĩ tới, ở nơi này, người sẽ cùng với sư muội của thúc thúc vừa gặp đã yêu. Nhưng thúc thúc rất yêu sư muội của người, cho nên không muốn về đảo, phụ thân liền một mình rời đi."

Một ngày kia, Tiểu Ngôn đi tìm hắn từ biệt.

"Tiểu Ngôn, sau này vẫn còn quay lại tìm ta sao?" Nam tử trẻ tuổi anh tuấn nhìn cô gái trước mắt đang thẹn thùng nhưng lại có vẻ thờ ơ mọi thứ xung quanh, khẽ cau mày, nhưng từ đầu đến cuối vẫn không muốn suy nghĩ nhiều.

https://thuviensach.vn

Cô gái giống như đã thật sự đi vào cõi thần tiên, không hề để ý tới lời nói của nam tử, nam tử hơi mím môi, dùng sức xoay bả vai của cô gái lại, nhìn thẳng vào mắt hắn.

Cô gái tên là Tiểu Ngôn đương nhiên không kịp phản ứng, tò mò trợn to hai mắt, kinh ngạc nhìn nam tử: "Sư huynh, huynh làm sao vậy?" Ánh mắt ngây thơ đầy vẻ khó hiểu.

Chẳng lẽ nàng không biết vẻ mặt như vậy sẽ kích thích thú tính của nam nhân bộc phát hay sao? Nghĩ tới đó nam tử liền than nhẹ, hôn xuống đôi môi anh đào của cô gái, cảm giác được sự mềm mại xa lạ, bản tính của nam tử bị kích thích, động tác cũng theo đó bắt đầu trở nên mê loạn.

Tiểu Ngôn giật mình không thể tin được đồng thời có một chút căm ghét, mọi suy tính cân nhắc trong não đều đổ vỡ, không kịp suy nghĩ nhiều liền giơ tay lên tát một cái. Một tiếng ‘ Bốp ’ thanh thúy, thành công ngăn cản việc làm xấu xa của nam tử, nhưng lại hoàn toàn làm rối loạn trật tự vốn có. Nam tử dường như bị một tát này đánh thức, không tin nổi bản thân lại có thể làm như thế, không khỏi hoảng hồn, nắm chặt bả vai của Tiểu Ngôn: "Tiểu Ngôn, thật xin lỗi, thật xin lỗi, huynh thật sự là không phải là ••••••"

‘ lách tách lách tách ’ từ hốc mắt của cô gái chảy xuống hai hàng nước mắt trong suốt, đáy mắt hàm chứa sự tuyệt vọng không thể tin tưởng: "Sư huynh, làm sao huynh có thể làm vậy chứ?" Cô gái giận dữ trách mắng, sau đó che miệng chạy đi.

Nam tử sững sờ nhìn theo bóng lưng Tiểu Ngôn, sau đó hung hăng tát mình một cái, hắn đang làm cái gì vậy, tại sao có thể xâm phạm nàng chứ?

Từ sau lần đó, hắn không còn gặp lại cô gái, ngay cả những địa phương nàng có thể xuất hiện cũng không thể gặp lại nàng, cho nên, hắn đã nản chí.

https://thuviensach.vn

"Sư muội mà mình để ý, trong lòng lại luôn nhớ tới nam tử chỉ mới gặp mặt có một lần kia. Sau đó, Tiểu Ngôn rời đi, không còn gặp lại thúc thúc nữa, thúc thúc ở bên ngoài nản lòng thoái chí liền trở về trong đảo. Ngày đó lúc người trở lại, vừa đúng lúc chứng kiến đám cưới của cha ta và mẹ ta, vốn dĩ ngày đó nên là song hỉ lâm môn, nhưng có lẽ là người không nghĩ tới, tân nương lại chính là Tiểu Ngôn, là ngày đó lúc phụ thân đi thăm thúc thúc, nàng vừa gặp liền thích! Có lẽ chính là bởi vì ngày đó, tất cả mọi thứ đều đột ngột thay đổi. Đến cuối cùng xảy ra chuyện gì, ta cũng không rõ lắm, ta chỉ biết, ngày đó thúc thúc đã phá hủy toàn bộ Quang Ảnh thành đô, phụ thân bất đắc dĩ phải ra tay, đả thương thúc thúc, thúc thúc chỉ lưu lại một câu tàn nhẫn sau đó liền rời đi." Nét mặt Tiêu Vũ Cô có chút khổ sở, giống như chuyện đang nhớ tới khiến cho hắn rất đau lòng. Hóa ra, nhân từ đối với kẻ địch chính là cực kỳ tàn nhẫn đối với chính mình, cũng bởi vì ngày đó phụ thân nhân từ nương tay mới dẫn đến kết cục nhà mình bị phá, người thì chết.

Tại sao chỉ vì ngươi là trưởng tử, Ảnh Vương là của ngươi, Tiểu Ngôn cũng là của ngươi, ta không phục! Ta nhất định khiến cho ngươi nhà tan cửa nát!

Một câu nói kia, giống như cho đến nay vẫn còn tồn tại vẫn còn vang vọng khắp cái cung điện này, nét mặt đáng sợ như vậy, ánh mắt dữ tợn tàn nhẫn như vậy, đã trở thành cơn ác mộng trong khắp thiên hạ.

"Nhưng mà tháng ngày yên bình, cũng không kéo dài được quá chín tháng, thúc thúc trở lại! Con ngươi trong mắt hắn đã biến thành màu đỏ, tóc trắng, ngay cả da cũng trắng, trắng đến đáng sợ, cho nên phụ thân liền cho rằng hắn đã luyện tà công. Hắn hẹn phụ thân tỷ thí ở bờ biển ngoài thành. Trận tỷ thí ấy, không có ai trông thấy, chỉ là tới sau đó mới phát hiện một vùng biển kia, không hiểu sao chiều rộng ở bốn phía đều tăng lên mấy cây số. Ngày đó cha của ta đi ra ngoài cũng chưa từng trở về, mà hắn cũng bị trọng thương rơi xuống biển chẳng biết đi đâu. Mẫu thân của ta bởi vì đau

https://thuviensach.vn

lòng quá độ, thai khí chịu ảnh hưởng nên mới sinh non, sanh ra ba huynh đệ chúng ta, lúc này mới kiên cường kéo dài sinh mệnh của mình." Thanh âm của hắn đang run rẩy, bởi vì trong chuyện xưa, cha mẹ hắn huynh đệ hắn đều đã rời đi.

"Một năm sau, hắn trở lại lần nữa, hắn muốn trở lại mang theo mẫu thân đi, nhưng mẫu thân không muốn, vì thế giữa hai người xảy ra tranh chấp, vì thế từ tự vệ, hai người ra tay đánh nhau, mẫu thân dùng cây trâm gỗ có chất liệu đặc biệt ở trong tay đâm vào ngực của hắn, lần đó hoàn toàn kích phát ma tính của hắn, hắn liền giết, giết chết mẫu thân!" Vốn cho rằng mẫu thân của hắn là ngoại lệ, sẽ không phải chịu sự nguyền rủa, nhưng vẫn là chạy không thoát được vận mệnh an bài, ở trước mắt vận mệnh, không có ngoại lệ!

"Hắn nhìn thấy trong tay mình dính đầy máu tươi của mẫu thân ta, liền nổi điên rồi chạy trốn, mà chúng ta chính vì nhờ vậy mới nhặt lại được một cái mạng." Bật cười tự giễu, hắn nên nói là may mắn sao? Bởi vì hắn ta giết chết mẫu thân của bọn họ, cho nên mới bảo vệ được tính mạng của hắn.

"Sau đó, hắn liền thành lập Nguyệt Ma Giáo sao?" Lăng Tuyệt Trần cau mày, vì không muốn hắn nói thêm gì nữa, nên không thể làm gì khác hơn là lên tiếng cắt đứt.

Khẽ lắc đầu: "Không, từ sau lúc đó, hắn trở nên rất chán nản, cả ngày mượn rượu tiêu sầu, toàn thân không khác phế vật."

"Vậy, Nguyệt Ma Giáo là từ đâu mà đến?" Đã chán nản như vậy, làm sao lại đi thành lập một Nguyệt Ma Giáo đáng sợ như vậy.

"Chúng ta cũng không biết, chỉ trong vòng một đêm, Nguyệt Ma Giáo thần bí nổi lên, bắt đầu điên cuồng chém giết, chém giết bất kỳ người nào bọn họ nhìn thấy. Đặc biệt là nam tử, khoảng thời gian đó ai ai cũng đều trải qua tháng ngày run sợ trong lòng. Tại ngày tụ họp, Giáo Chủ của

https://thuviensach.vn

Nguyệt Ma Giáo hiện thân, cơ hồ giết sạch toàn bộ người trong thành, thế mới biết, cuồng ma này chính là Nhị gia —— Tiêu Mạc Hằng của Quang Ảnh Thần Đảo chúng ta. Tất cả, đều là bởi vì sơ sót của Quang Ảnh Thần Đảo ta, mới có thể dẫn đến Đại Lục yên bình này gặp phải thiên địa đại nạn." Tiêu Vũ Cô cúi đầu, trong con ngươi xẹt qua một tia khổ sở.

"Những chuyện này đều không liên quan tới huynh, không thể trách huynh! Thần và ma, đều là do suy nghĩ chấp niệm trong trong lòng mỗi người." Một tay khoác lên bờ vai của hắn, không phải là lỗi của hắn, không cần thiết tự trách.

Khổ sở ngẩng đầu lên, nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Không, muội không thể hiểu, ngay từ lúc ban đầu, nếu như mà ta có thể ra tay, dùng Thánh Vật trên đảo thì có thể chế phục và tiêu diệt hắn, nhưng mà, ta nhất thời sơ sót, để cho hắn tìm được chỗ sơ hở, Thánh Vật bị hủy, cũng không ai có thể chế phục hắn, cùng hắn đối kháng được nữa."

Lăng Tuyệt Trần cau mày: "Đây chẳng phải là thiên hạ vô địch rồi sao." Người lợi hại như vậy, một khi Trùng sinh, có thể nào không khiến cho người ta lo lắng.

"Không, không phải là thiên hạ vô địch, ít nhất còn có Thánh Nữ, Thánh Nữ chính là khắc tinh lớn nhất của hắn! Nhưng mà, trong cuộc đại chiến Thần Ma lần đó, dù Thánh Nữ đã hy sinh chính mình, nhưng cũng chỉ có thể phong ấn hắn hai mươi vạn năm." Nói tới đây, hắn liền kích động, kích động nhìn Lăng Tuyệt Trần.

Thánh Nữ, lại là Thánh Nữ! Gái ế danh xứng với thực!

Ngẩng đầu lên đối diện với con ngươi trong mắt hắn, mấp máy môi: "Thật xin lỗi, ta ••••••" nàng thật sự không muốn làm người vĩ đại gì cả, chỉ muốn an tĩnh trải qua một đời. Dạ của nàng đã không có ở đây, không có ý nghĩa gì cả, cứ như vậy kết thúc cũng chưa hắn không phải là chuyện tốt.

https://thuviensach.vn

Trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, khẽ lắc đầu: "Chuyện không liên quan tới muội, người đời không có quyền đem tất cả trách nhiệm đều đẩy lên trên người của muội." Lúc đầu, cũng là vì hắn, nàng mới có thể nghĩa vô phản cố[1] rời đi như vậy, một lòng chỉ vì trở thành Thánh Nữ trong miệng người đời, không phải là vì sự sùng bái của người đời, mà chỉ là vì một câu nói của hắn: tâm nguyện lớn nhất của ta, là có người có thể tiêu diệt Nguyệt Ma!

[1]: làm việc nghĩa không chùn bước.

Nếu như có thể ích kỷ, hắn thật không muốn nàng đi, Thánh nữ được tôn sùng, nhưng cũng phải chịu sự cô độc .

"Ha ha ha, ta cũng không vĩ đại, ngược lại, ta chỉ muốn yên bình, yên bình sống hết một đời, bất luận cả đời này là dài hay là ngắn." Cúi đầu, tròng mắt hơi lóe lên, không ai có thể biết được, bàn tay ở dưới cánh tay áo, không nhịn được mơn trớn một khối ngọc bội lạnh như băng. Có lẽ nàng cũng đang do dự, cũng đang đấu tranh.

"Đúng vậy, cuộc sống yên bình, mới là hạnh phúc nhất." Tiêu Vũ Cô khẽ thở dài một cái, nhìn theo bóng lưng của nàng, hi vọng, nàng cả đời đều có thể bình thản như vậy.

"Muội có biết, tại sao muội lại tới nơi này không?" Hắn cảm thấy, rất nhiều chuyện gạt nàng, đối với nàng đều rất không công bằng.

"Ngươi biết sao?" Đột nhiên quay đầu lại, nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của hắn.

Đứng dậy, sóng vai với nàng: "Ngày muội tới, chính là ngày Thất Tinh Phủng Nguyệt khó gặp, ngày đó cũng là ngày Thánh Nữ ra đời, đồng thời cũng là thời điểm sinh mệnh yếu ớt nhất, trong ngày đó chỉ cần giết được muội, như vậy Thánh Nữ cũng sẽ không thể luân hồi chuyển thế!"

https://thuviensach.vn

"Cho nên?" Lăng Tuyệt Trần khẽ rũ mắt, trong mắt tràn đầy lạnh lẽo, nàng gần như có thể đem tất cả chuyện này xâu chuỗi lại cùng một chỗ.

"Cho nên, ngày đó, muội là sống hay chết, đều phải xem tạo hóa của muội, người của Nguyệt Ma Giáo, tại ngày đó đã có an bài sẵn, chính là muốn muội hoàn toàn biến mất, thật không nghĩ đến lại tự chuốc lấy thất bại khiến cho muội Trọng Sinh lần nữa." Đáy mắt thoáng hiện lên một vầng sáng rất đậm rất đậm, sự kiện kia, có thể nói tất cả mọi người đều tham dự, bao gồm chính hắn.

"Huynh muốn nói, Phượng chính là người của Nguyệt Ma Giáo ẩn núp ở bên cạnh ta!" Nàng vĩnh viễn đều nhớ rõ, ngày đó nam tử muốn tính mạng của nàng, đã từng, là người cộng tác tốt nhất.

Gật đầu một cái: "Đúng vậy, hắn chính là người của Nguyệt Ma Giáo, có lẽ muội cũng đã gặp qua!" Tròng mắt rũ xuống, thoáng qua một tia áy náy, thật xin lỗi, nếu như có thể, ta không muốn giấu giếm nàng điều gì nữa, nhưng mà, một khi nói cho nàng biết toàn bộ mọi chuyện, như vậy hắn hy sinh nhiều như vậy, coi như uổng phí. Thật xin lỗi, hồng nhan tri kỷ của ta.

"Ý của ngươi là, hắn cũng còn sống, hơn nữa vẫn luôn biết đến sự tồn tại của ta? !" Không trách được, những sát thủ ảnh tử kia lại ra tay tàn nhẫn với nàng như vậy, không trách được trận tỷ võ với Lăng Mặc Phỉ lần đó, bọn họ cũng đã sớm có an bài, chính là vì muốn lấy ra mũi tên kia từ trên người của nàng!

"Đúng vậy, hơn nữa tên của hắn, ngươi cũng biết •••••" chuyện hắn có thể nói, cũng chỉ có như vậy.

"Cái gì? Hắn ••••• dĩ nhiên chính là hắn!" Lăng Tuyệt Trần khiếp sợ ngẩng đầu: "Ha ha ha ha ha, như vậy hắn ngược lại thật rất biết giả bộ!" Không nhịn được ngửa đầu cười to, cười ra nước mắt, hóa ra, hắn vẫn luôn

https://thuviensach.vn

muốn đưa nàng vào chỗ chết như vậy. Nhưng mà, trong đầu lại không khỏi phân tích suy tính nhiều một chút, nàng cần phải tỉnh táo suy nghĩ một chút, nàng nên bình tĩnh sao? Hắn phá hủy Dạ của nàng, nàng có thể bình tĩnh sao.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Vẫn Còn Quá Yếu

Tiếng chim vào buổi sáng sớm vẫn còn đang vang lên rộn rã tươi vui, sương mù trong ánh nắng ban mai khiến cho tầm nhìn của mọi người trở nên mơ mơ hồ hồ.

‘ Két ’

Mở cửa lớn màu đỏ của tẩm điện ra, Lăng Tuyệt Trần bước ra ngoài, toàn thân vẫn là một màu xanh lam như nước giống mọi khi, khẽ lắc lắc cái cổ đã cứng ngắc, xoay người đóng cửa điện lại, đi về phía chủ điện ở phía trước.

Giày gấm màu xanh dương bước đi trên đường đá màu xanh, ánh mắt vẫn luôn cúi xuống, chăm chú nhìn mũi chân của chính mình.

"Bái kiến Lăng chủ!"

Dọc theo đường đi, liên tục có nha hoàn và người làm hành lễ với nàng.

Gặp phải loại tình cảnh này, nàng mới chịu ngẩng đầu lên, hơi gật đầu. Lăng chủ, là do Tiêu Vũ Cô truyền lệnh xuống sao, cũng chỉ là một cách xưng hô mà thôi, nàng cũng không hề để ý.

‘ Ảnh Vương Điện ’

Nhìn tấm bảng hiệu ở chính giữa đại điện, khẽ bật cười không ngừng, Ảnh Vương Đại Điện? Chính là cái mà người đời vẫn thường gọi là người

https://thuviensach.vn

mẫu nổi tiếng!

Ngẩng đầu lần nữa, nhưng chỉ nhìn thấy một bóng dáng rực rỡ toàn thân màu đỏ tía, đang ngồi xếp bằng trên nóc nhà lợp ngói lưu ly, lòng bàn tay đặt đối diện với nhau để ngang trước ngực, sương sớm màu trắng vây quanh bên người hắn, giống như chịu sự chỉ đạo của con người, tạo thành một luồng khí màu trắng nhạt ở bên người hắn, liên tục từ bốn phía tụ tập lại không ngừng, theo động tác thay đổi vị trí hai tay của hắn, chậm rãi tiến vào trong cơ thể của hắn.

Đang luyện công sao, thấy vậy, Lăng Tuyệt Trần cũng không tiện lên tiếng quấy rầy, nhìn chiếc xích đu bằng mây bên dưới tàng cây ở bên cạnh vẫn còn đang đung đưa, dứt khoát đi qua, ngồi ở trên xích đu khe khẽ ngâm nga.

Có lẽ là vì cảm thấy có người tới, hai tay của Tiêu Vũ Cô nhanh chóng xoay tròn, ngay sau đó, hơi nước vây lượn ở bốn phía bên cạnh hắn từ từ biến mất không thấy gì nữa, lúc này mới thu tay lại, lông mi khẽ run chậm rãi mở hai mắt ra. Một tay chống xuống mái ngói đứng dậy phủi phủi vạt áo của mình, tóc tím tung bay, bằng mắt thường căn bản là không thể thấy rõ tốc độ, chỉ có thể nhào tới phía trước bắt được cái đuôi lưu lại của cái bóng kia, bóng người đã nhanh chóng ngồi ở bên cạnh một chiếc bàn đá khác gần xích đu, thuận tay nhấc cái ly trà cổ ở trên bàn lên, hớp nhẹ một ngụm, lúc này mới ngẩng đầu nhìn nàng: "Hôm nay sao lại tới chỗ ta"

"Ở chỗ này cũng đã được một khoảng thời gian rồi!" Khẽ cau mày, mình ra ngoài cũng đã một khoảng thời gian, vẫn chưa trở về, Sở Dạ Phong nhất định sẽ lo lắng.

Nghe thấy lời nói của nàng, Ngân Nhược và Tiểu Bạch không biết từ khi nào đã trở lại trên người của nàng bắt đầu kêu lớn tiếng. Không biết vì sao, ở chỗ này, bọn họ căn bản là không có cách nào hiện thân, ngay cả một

https://thuviensach.vn

câu cũng không nói ra được, cho nên, hai người bọn họ hy vọng nhất là có thể rời đi sớm một chút.

"Cho nên ngươi cũng muốn đi, phải không?" Tiêu Vũ Cô nhếch miệng, nàng từ đầu đến cuối vẫn là muốn rời đi, mà hắn, cũng không thể vĩnh viễn đều ở chỗ này, trải qua cuộc sống đặc biệt của mình.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu: "Hoa Nhược Thủy, vẫn còn đang chờ Linh Tiên Thảo cứu mạng." Nếu không, hắn nhất định sẽ ngủ bất tỉnh mãi mãi trở thành người thực vật.

Động tác uống trà hơi run, ngay sau đó liền uống cạn một hớp: "Tốt, chỉ là, chỉ cần ngươi thắng được ta, ta liền để cho ngươi rời đi." Khi nói lời này sắc mặt hắn không chút thay đổi.

Mặc dù có loại cảm giác bị uy hiếp, nhưng nàng lại cười nhạt gật đầu: "Được, chúng ta liền đấu một trận." Nói thật, nhìn một màn vừa rồi, nàng quả thật là không tin rằng có thể đánh thắng hắn, tạm thời cứ đấu thử một chút.

Vừa dứt lời, tay phải giang rộng ra, một mảnh vải dài từ dưới ống tay áo của nàng bay ra, nhanh chóng xoay tròn bay về phía Tiêu Vũ Cô đang ngồi yên không nhúc nhích, dải trường lăng mang theo vầng sáng màu tím, cỗ sức mạnh lớn mạnh kia khiến cho không khí gần đó cũng rung động vù vù.

Ngay khi trường lăng bay tới bên người hắn chỉ còn cách một tấc thì vẫn không thấy hắn có bất kỳ động tác gì, thân hình giống như cái bóng dần dần biến mất không thấy gì nữa, hơn nữa, cái bóng màu đen còn không ngừng lần lượt thay đổi, vây lượn ở bên người nàng, nhanh chóng xoay tròn, khiến cho nàng căn bản là không có cách nào phân biệt được rốt cuộc người nào mới đúng là hắn.

https://thuviensach.vn

Những thứ này có thể so với một đoàn được gọi là sát thủ ảnh tử kia còn lợi hại hơn.

Lăng Tuyệt Trần nhếch miệng, đối mặt với sự khiêu chiến của kẻ mạnh hơn, năng lực của bản thân mới có thể phát huy được tốt hơn.

Trường lăng tấn công thất bại, thuận thế quấn chặt xung quanh tàng cây ở bên cạnh,điểm nhẹ mũi chân, một tay cố gắng kéo trường lăng ra, thân hình bay lượn, từ trên không bay ra khỏi vòng vây của những cái bóng, xoay người một cái rơi xuống trên thân cây kia, xoay nhẹ cổ tay, trường lăng liền trở lại trong tay áo nàng.

Khẽ cau mày, suy nghĩ xem nên dùng kỹ năng gì để đối phó với với hắn. Bởi vì nàng có thể nhận thấy được rất rõ ràng hắn và nàng cũng không phải là cùng một cấp bậc, hắn cao hơn quá nhiều.

"Chiêu thức đối phó với sát thủ ảnh tử kia, đối với ta cũng vô dụng." Hắn nói không sai, cho dù dùng ánh sáng cũng vô dụng, hắn vẫn tồn tại như cũ, bởi vì đây chỉ là tốc độ của hắn, không liên quan tới ánh sáng.

Lăng Tuyệt Trần cũng không cảm thấy kinh ngạc, bởi vì nàng biết.

Vươn ngón trỏ ra, âm thanh ‘ xèo xèo ’ truyền ra, một chuỗi ngọn lửa màu tím nhảy múa ở trên đầu ngón tay của nàng, mở lòng bàn tay ra, ngọn lửa nhảy múa trên đầu ngón tay quay người lại liền đã ở trên lòng bàn tay của nàng từ từ mở rộng. Vung tay lên, ngọn lửa thuận thế bay ra, xoay tròn trên không trung, tập hợp lại thành một quả cầu lửa, sau đó, nhanh chóng đánh úp về phía chính giữa một đám bóng người kia. Tốc độ của quả cầu lửa cũng rất nhanh, chỉ để lại một cái đuôi màu đỏ.

Nhưng khi ngọn lửa vừa bay tới thì nơi đó đã sớm không còn một cái bóng nào cả, trong nháy mắt ngọn lửa cũng biến mất không thấy.

https://thuviensach.vn

"Tuyệt Trần, ngươi không được quên, ta là người kết hợp cả ánh sáng và hình ảnh." Tiếng nhắc nhở nhàn nhạt của Tiêu Vũ Cô từ trong không trung truyền đến.

Ánh sáng và hình ảnh?

Mặc dù không thể thấy được hắn, nhưng dù sao thì hắn cũng vẫn còn tồn tại, khẽ nhắm mắt lại, đến tột cùng phải làm sao mới có thể khiến cho hắn hiện ra nguyên hình đây?

Bột mì? Ý tưởng này rất hay, nhưng mà đây căn bản chính là nước ở xa không giải được cái khát ở gần, vô dụng, mấu chốt là phải áp dụng linh hoạt cái đã học.

Khẽ nhắm mắt lại, chỉ thấy một ngón tay của Lăng Tuyệt Trần điểm nhẹ lên trán, đây là cách dùng để mượn sức mạnh của Tinh Linh.

Ngay sau đó lập tức mở hai mắt ra, khóe miệng tà ác nhếch lên, lòng bàn tay để đối lập hướng vào phía trong khép lại, chợt thấy một cỗ hơi nước vô hình, chỉ trong khoảnh khắc đã bao vây cái bóng đang thay đổi vị trí.

Tiêu Vũ Cô ẩn thân chỗ tối chợt nhíu mày, đang muốn bay vụt qua.

‘ Ào ’

Một tiếng vừa vang lên, hắn toàn thân nhất thời bị nước giội xuống trở nên ướt sũng. Sắc mặt đen kịt nhìn một thân cẩm phục màu đỏ tía của mình, khóe miệng kịch liệt co quắp, chậm rãi dừng lại tốc độ, bóng dáng cũng liền xuất hiện ở trên không trung: "Có thể không cần công kích quần áo trên người ta hay không!"

"Nếu không thì ngay cả ngươi ở đâu ta cũng không biết, muốn ta phải làm sao mới thắng được ngươi đây!" Ánh mắt làm bộ ngây ngốc liếc nhìn

https://thuviensach.vn

sắc mặt đen kịt của hắn: "Ta không phải đã nói với ngươi rồi ư, ta là người vì đạt được mục đích sẽ không từ bất cứ thủ đoạn gì!"

Tiêu Vũ Cô khẽ giật mình, quả thật, bây giờ toàn thân hắn đều là nước, cho dù tốc độ của hắn có nhanh hơn nữa, thì cũng chính vì tốc độ này sẽ khiến cho nước đọng trên người hắn rơi xuống, khi đó, bất cứ lúc nào nàng cũng có thể tiến lên tấn công hắn. Không ngờ tốc độ vẫn luôn khiến hắn kiêu ngạo, vào giờ khắc này lại trở thành điểm yếu trí mạng của hắn.

"Cho nên, đây chính là biện pháp duy nhất của ta!" Đối mặt với địch thủ, dưới tình huống không thể nghe thấy âm thanh, chẳng lẽ còn muốn làm những việc giống như một người mù tìm đường một cách mù quáng hay sao?

Tiêu Vũ Cô ngẩng đầu lên, trong mắt có chút tán thưởng: "Nhưng mà, ngươi cũng đừng vui mừng quá sớm." Hắn chính là người đã sống hơn hai mươi vạn năm, làm sao có thể dễ dàng bại bởi nàng như vậy chứ.

Ngay tại thời điểm Lăng Tuyệt Trần vừa nhíu mày, chỉ thấy trong tay của hắn đột nhiên xuất hiện thêm một thanh trường kiếm màu xanh, vây quanh thân kiếm là kiếm khí màu tím đậm.

Lăng Tuyệt Trần khẽ kinh ngạc, ai nói Huyền, Khí song tu là một sự tồn tại dị thường, Tiêu Vũ Cô thế nhưng lại có thể! Hơn nữa còn là Kiếm Tôn Thất Tinh Tử cấp! Kiếm Tôn chính là cấp bậc cao nhất của người tu luyện kiếm khí.

"Nội tu không thể sánh bằng, ta không phải còn có thể so ngoại tu hay sao." Trong giọng nói có chút chế giễu nhàn nhạt, hắn như vậy, có chỗ nào có vẻ ưu buồn chứ, rõ ràng chính là nam nhân có tiềm chất phúc hắc mà.

Khẽ gật đầu, khóe miệng hơi nhếch lên , đối thủ có thực lực mạnh mới có thể mang lại cho mình thu hoạch bất ngờ: "Được, vậy ta cùng ngươi so

https://thuviensach.vn

kiếm khí!" Xoay nhẹ cổ tay, chỉ thấy trên tay đã nắm chặt chuôi kiếm màu tím.

"Minh Tôn Kiếm!" Lúc này Tiêu Vũ Cô mới hơi cảm thấy có chút kinh ngạc, thanh kiếm này không phải ngay từ mười bảy năm trước sau khi Diệp Gia bị diệt môn thì cũng biến mất rồi sao, tại sao lại ở trên tay của nàng!

"Trên phương diện binh khí. Ta cũng không thể thua ngươi!" Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, ánh mắt nhìn thanh kiếm đồng ở trong tay hắn. Thân kiếm màu xanh, chính giữa mũi kiếm chạm rỗng. Mặc dù bề ngoài không dễ làm người ta chú ý như Minh Tôn Kiếm của nàng, nhưng nàng chỉ cần liếc mắt một cái vẫn có thể nhìn ra thanh kiếm kia cũng không phải là một thanh kiếm bình thường.

"Không hổ là tri kỷ của ta, đây là Liệt Cương Kiếm, ngươi dùng Minh Tôn Kiếm quả thật cũng không tính là chiếm tiện nghi." Quả nhiên là có ánh mắt, không hổ là người hắn xem trọng.

Lăng Tuyệt Trần không nói gì, chỉ giơ kiếm lên ngang trước ngực, khẽ xoay tròn, Huyền Khí và Kiếm Khí màu tím hợp nhất cùng một chỗ, không ngừng xoay quanh thân kiếm. Điểm nhẹ mũi chân, thân hình nhanh chóng bay khỏi thân cây, phương thức tấn công của nàng vĩnh viễn đều là trực tiếp nhất, mũi kiếm nhắm thẳng vào Tiêu Vũ Cô.

Hai người bốn mắt đối diện nhau, hai thanh kiếm đan chéo chống cự lại đối phương, hai người cũng không ngừng truyền vào thân kiếm thêm nhiều Kiếm Khí hơn nữa. Luồng khí màu tím, màu trắng đan xen không ngừng tụ tập, vây quanh hai người. Thân kiếm khẽ lắc lư nhè nhẹ, phát ra tiếng vang ‘ leng keng leng keng ’. Màu trắng và màu tím không ngừng tụ tập lại, một tiếng ầm vang lên, hai người ở trên không trung nhanh chóng lui về phía sau, rơi xuống trên mặt đất rồi cùng thối lui lại mấy bước, lúc này mới đứng vững thân người.

https://thuviensach.vn

Đem Tử Kiếm giơ cao qua đỉnh đầu: "Liệt Diễm Tử Cương!" Theo lời nàng vừa dứt, Tử Kiếm kịch liệt lắc lư, tất cả Kiếm Khí màu tím vây quanh chặt chẽ gắt gao, điểm nhẹ mũi chân, bóng dáng lướt qua giống như gió, đánh úp về phía bóng dáng một tay chắp sau lưng một tay cầm kiếm, không chút để ý tới Kiếm Khí tụ tập quanh Tử Kiếm, trong lòng âm thầm cảm thán: không tệ, thời gian gắt gao có mấy tháng, Huyền Khí đã đạt tới Tử giới cao cấp, ngay cả tu vi Kiếm Khí thế nhưng cũng đạt tới Kiếm Thần sáu sao, không hổ là Thánh nữ của Thánh Vực!

Tiêu Vũ Cô hơi mím môi, vung tay lên, nói nhỏ một tiếng: Thời Không Huyễn Diệt!

Lăng Tuyệt Trần cảm thấy có cái gì đó không đúng, muốn xoay người lại nhưng đã không còn kịp nữa rồi, chỉ thấy động tác nhanh chóng vừa rồi của nàng đã bị ngừng lại ở trên không trung, bộ dạng giống như thịt cá nằm trên thớt, mặc cho người ta chém giết.

Đáng chết, nàng có phần sơ ý quá rồi, tại sao nàng có thể đối đãi với hắn giống như một người bình thường chứ.

Thời gian giống như dừng lại, chỉ trong nháy mắt, Liệt Cương Kiếm của Tiêu Vũ Cô đã nhắm thẳng vào cổ của nàng.

Thân hình đáp xuống mặt đất, lúc này nàng mới có thể tự do hành động, nhún nhún vai: "Hóa ra, ta thật sự rất yếu." Quả thật là còn quá yếu, Tiêu Vũ Cô không phải là đối thủ của Nguyệt Ma, nhưng nàng ngay cả Tiêu Vũ Cô cũng không thắng được, hơn nữa, nàng có thể cảm thấy được hắn không hề dùng hết toàn lực, chỉ là chơi đùa với nàng một chút mà thôi. Dưới tình huống như thế, bảo nàng làm sao đấu với Nguyệt Ma. Có thể thấy được, lựa chọn của nàng thật sự là rất sáng suốt .

Thu hồi trường kiếm lại, vỗ tay một cái, mỉm cười yếu ớt nói tiếp: "Cần gì phải bi quan, ngươi chỉ mới tu hành trong mấy tháng mà thôi, còn

https://thuviensach.vn

ta cũng đã tu luyện hơn hai mươi vạn năm, chênh lệch như hiện tại, sao có thể so sánh chứ?" Tu luyện cũng không phải là chuyện một sớm một chiều, tất cả đều là nhiều năm tích lũy , nhưng mà, trong thiên hạ hiện nay, có thể có được tu vi giống như nàng, cũng chỉ có mình nàng thôi.

"Ha ha ha, Kiếm Khí chính là chủ tu của ngươi đúng không!" Mặc dù tu vi của hắn quả thật không tệ, nhưng mà khi đối diện với Kiếm Khí của hắn, nàng căn bản là không có sức chống cự.

Khẽ lắc đầu: "Không, lần này ngươi đoán sai rồi, Huyền Khí mới là chủ tu của ta, mới vừa rồi chính là dùng Huyền Khí đánh thắng ngươi!" Thời Không Huyễn Diệt là một loại chiêu thức thuộc về Hệ Thời Không, đương nhiên cũng là thuộc về Huyền Khí rồi.

"Huyền Khí?" Lăng Tuyệt Trần kêu lên, mới vừa rồi không phải là nói so Kiếm Khí hay sao?

"Là ngươi dạy cho ta , vì đạt được mục đích không chừa bất cứ thủ đoạn nào! Ta đã coi như cũng đã xuống tay lưu tình!" Tiêu Vũ Cô nhún nhún vai.

Nàng hết ý kiến, lần đầu tiên nhìn thấy có người ở dưới tình huống lừa gạt người như vậy, còn có thể chuyện giống như đương nhiên: "Ngươi học được thật nhanh!"

Tiêu Vũ Cô chỉ cười không nói, quả thật có chút thắng mà không cần dùng võ, chỉ là trong trận tỷ võ, quy củ gì cũng không tồn tại, đánh thắng mới đúng là đạo lý duy nhất tồn tại.

Chậm rãi thu hồi Tử Kiếm lại, ngẩng đầu nhìn mặt trời ở trên cao: "Thế nào, vẫn còn muốn gạt ta sao?"

"Cái gì ••••••" Tiêu Vũ Cô kinh ngạc quay đầu lại, nhìn đôi mắt rét lạnh như băng của nàng, trong lòng có một cỗ dự cảm xấu, nàng không

https://thuviensach.vn

phải là đã biết rồi đi!

"Ngươi còn có một thân phận khác!" Quay đầu lại, vẻ mặt thuần thục kiêng kị liếc nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Một Thân Phận Khác Của Hắn

Gió nhẹ vào buổi sáng sớm, luôn luôn có chút mát mẻ, trong những ngày hè như thế này vừa đúng lúc mang đến cho người ta một loại tư vị thư thái mà lười biếng.

Nếu như không phải là mới trải qua cuộc tỷ thí vừa rồi, nàng sao có thể nghĩ đến Tiêu Vũ Cô thế nhưng lại chính là hắn!

"Ách ••• ngươi làm sao biết được?" Trên khuôn mặt của Tiêu Vũ Cô thoáng qua một chút lúng túng, không phải hắn vẫn luôn che giấu rất tốt sao?

"Cần ta nói cho ngươi nghe từng việc sao?" Lăng Tuyệt Trần ngồi trên xích đu ở bên cạnh, điểm nhẹ mũi chân, xích đu khẽ đung đưa, biết được một thân phận khác của hắn, ngược lại nàng vẫn có vẻ tương đối thản nhiên.

Tiêu Vũ Cô gật đầu, khẽ bật cười tiêu sái đi tới ngồi xuống bên cạnh ngàng: "Dĩ nhiên, ta vẫn cho rằng bản thân ta đã biểu diễn không chê vào đâu được!"

Người này thật tự kỷ!

"Lần đó uống rượu, ngươi nói ‘ muội hắn là nên hát thêm một khúc nữa ’! Ta chỉ từng ở đó thổi qua một khúc, hơn nữa, lúc đầu nghe những lời này dường như cảm giác có chút quen thuộc nhưng lại nghĩ không ra, trong lòng cũng chỉ là hơi nghi ngờ, cũng không có đoán ra chính xác đối tượng." Ở Thánh Vực nàng chỉ từng thổi tiêu một lần duy nhất, lúc ấy là ở chỗ Sở

https://thuviensach.vn

Dạ Phong, nhưng mà, nàng chưa từng nghĩ tới Tiêu Vũ Cô sẽ là Sở Dạ Phong.

Quả nhiên, uống rượu nhất định hỏng việc mà, ngày đó ở trong học viện hắn vội vàng đi theo nàng, nhưng chưa từng nghĩ tới vừa đúng lúc nghe được một khúc tiêu ngắn của nàng, trong lòng hết sức kinh ngạc, đồng thời cũng rất tò mò muốn nghe lại một lần nữa."Nhưng mà, một đoạn nhạc ngắn mà ngươi hát, cũng không phải là bài hát mà hôm đó ngươi thổi." Mặc dù phong cách của khúc nhạc đều rất kỳ quái, nhưng mà cho dù là hắn không hiểu âm luật thì vẫn có thể phân biệt được.

Khẽ gật đầu: "Đúng vậy, là hai bài hát khác nhau." Bài nàng hát chính là 《 Chúng ta đã hứa 》, còn khúc nhạc tương đối ưu thương mà hôm đó nàng thổi chính là một khúc dân ca cổ.

"Vậy ngươi làm sao lại khẳng định ta chính là hắn!" Không ngờ tâm tư của nàng lại nhạy cảm như vậy, vốn dĩ là muốn thuyết phục nàng, nhưng không nghĩ tới lại bị nàng nhìn ra được thân phận của hắn, làm người quả nhiên là không nên đắc ý vênh váo.

"Còn nhớ rõ lần đầu tiên gặp mặt ở Học Viện chứ? Lúc ta cùng Bắc Thần Hàn ra tay, ta có thể cảm nhận được có một luồng Huyền Khí khác, hơn nữa, người phóng ra Huyền Khí tuyệt đối không thể nào là bọn hắn, bởi vì ta và bọn hắn cũng không có giao tình gì, cho nên chỉ có ngươi mới có thể phát ra Huyền Khí mãnh liệt như vậy!" Mặc dù lúc đó nàng đang chuyên tâm đối phó với Bắc Thần Hàn, nhưng mà, nhiều năm qua đã tạo cho nàng thói quen vô luận thân ở phương nào, đều phải tai nghe tám hướng. Huống chi vào thời khắc nguy hiểm như vậy, những người đó nàng đều không biết, cũng không thể biết được có người nào ám toán ở sau lưng hay không, cho nên, nàng càng thêm cẩn thận hơn một chút.

Tiêu Vũ Cô hơi giật mình, nhớ lại ngày đó, khi nhìn thấy Bắc Thần Hàn dùng toàn lực dồn vào một chiêu đó, quả thật một tay của hắn đã tụ tập

https://thuviensach.vn

Huyền Khí, không ngờ, năng lực của nàng lại nằm ngoài khả năng tưởng tượng của hắn.

"Trên Đại Lục này, người có thể Huyền, Kiếm song tu, cũng ít thấy. Cho nên, mới vừa rồi, phạm vi mục tiêu hoài nghi của ta thu hẹp lại là cực kỳ hiển nhiên." Ngay tại ngày đó, nàng còn cho rằng, ít nhất hắn sẽ không tính toán nàng, nhưng mà hôm nay nàng mới biết càng là người đoan chính đáng tin thì càng không thể tin nhất.

"Như vậy, chuyện của Dạ Minh, trong lòng ngươi cũng đã đoán trước được rồi sao?" Tiêu Vũ Cô cau mày, dựa vào phần phán đoán tinh tế này của nàng, chỉ sợ là đã sớm biết rồi thôi.

Lăng Tuyệt Trần thở dài khẽ lắc đầu: "Thật ra thì, lúc đầu ta cũng không dám khẳng định, nhưng mà, hắn đối với ta có phần rất quen thuộc khiến cho ta nghĩ mãi không ra. Cho đến khi ở bên vách núi, lúc hắn lợi dụng viên Linh Tiên Thảo kia, trong lòng ta mới đoán được đại khái, chỉ là không nghĩ đến sẽ là hắn." Người quen thuộc với nàng như vậy, trừ Dạ, chính là hắn. Bọn họ đều biết, nàng vẫn luôn bao che khuyết điểm. Vì nghĩa, nàng có thể dũng cảm quên mình.

"Thật xin lỗi!" Tiêu Vũ Cô cúi đầu, khi nhìn nghiêng khuôn mặt của nàng, hắn chợt nhận thấy hóa ra nàng là một người cô độc, tự giễu cùng bất đắc dĩ.

Thu lại nụ cười tự giễu, xoay người chăm chú nhìn hắn: "Như vậy, ngươi còn có chuyện gì gạt ta không? Chuyện liên quan tới ta ấy!" Bây giờ nghĩ kỹ một chút, thật sự là cảm thấy rất buồn cười, lam nhan tri kỷ, nàng vẫn không đành lòng đối xử lạnh nhạt với lam nhan tri kỷ.

"Ngoại trừ thân phận của ta ra, và chuyện liên qua tới ngươi, tuyệt đối không có chuyện gì gạt ngươi!" Ánh mắt của Tiêu Vũ Cô hơi lóe lên, thật xin lỗi, Tuyệt Trần, rất nhiều chuyện đều là bất đắc dĩ, đây chính là sứ

https://thuviensach.vn

mạng từ khi chúng ta được sinh ra, ai cũng trốn không thoát, bao gồm cả ngươi!

"Vậy thì tốt, cả ngày sống trong tính toán và đề phòng, thật sự là mệt chết đi được." Khóe miệng hơi nhếch lên, ngẩng đầu nhìn mặt trời đỏ ở chân trời, vẻ mặt mang theo một chút ưu thương nhàn nhạt, ngay cả đôi mắt lạnh như băng, cũng hiện lên vẻ chán nản.

"Thật xin lỗi, chúng ta đã không để ý tới suy nghĩ của ngươi!" Tự tiện an bài nhiều chuyện như vậy, cho tới bây giờ cũng chưa từng cân nhắc qua ý kiến của nàng, nàng không phải một chiếc tượng gỗ mặc cho người khác định đoạt. Tiêu Vũ Cô nói xong, đi tới phía sau nàng, đẩy nhẹ chiếc xích đu: "Về sau, còn có thể là tri kỷ không?" Nàng là nữ nhân duy nhất mà hắn thật lòng muốn kết giao bằng hữu.

Lăng Tuyệt Trần nhíu chặt lông mày: "Thật ra thì, chỉ cần coi ta như bằng hữu, ta đã rất vui mừng!" Không có ai ưa thích, chỉ vì một mình cô độc đã thành thói quen, đáy lòng tự nhiên liền thiết lập một phòng tuyến. Thật ra thì, rất dễ dàng xuyên qua phòng tuyến đó, trở thành bằng hữu quan trọng trong lòng nàng, nàng là một người rất dễ dàng cảm động.

"Thật xin lỗi, chúng ta chỉ là ••••••" giờ khắc này, trong tim của hắn lần đầu tiên cảm thấy tràn đầy áy náy.

"Ta hiểu rõ, ngươi không cần phải giải thích!" Lăng Tuyệt Trần cười nhạt cắt đứt lời nói của hắn, rất nhiều chuyện xảy ra, rồi cũng trôi qua, nói xin lỗi còn có ích lợi gì: "Ta đã sớm nói rồi, mỗi người đều sẽ vì mình mà không từ thủ đoạn, vì quyền, vì danh, cũng là vì niềm tin của chính mình!" Nàng nói rất uyển chuyển. Bọn họ an bài nhiều chuyện như vậy, không phải đều là vì ý muốn cá nhân trong lòng mỗi người sao. Tiêu Vũ Cô, là vì cái gọi là Quang Ảnh Thần Đảo của hắn, mấy lão già ở Thánh Vực kia là vì củng cố địa vị của mình ở trong lòng dân chúng ••••••

https://thuviensach.vn

Tiêu Vũ Cô khổ sở mỉm cười chua chát, những chuyện này đã sớm ăn sâu bén rễ ở trong lòng hắn, bọn họ không ai có thể miễn cưỡng nàng, lại càng chưa từng nghĩ tới sẽ có được sự tha thứ của nàng. Chỉ là hi vọng, tất cả những chuyện này đều không uổng phí.

"Tốt lắm, không nói nữa." Lăng Tuyệt Trần đứng dậy vỗ vỗ tay phủi nhẹ vạt áo của mình: "Linh Tiên Thảo có thể đưa cho ta rồi chứ? Hoa Nhược Thủy không thể đợi thêm được nữa!" Nàng có thời gian phung phí, nhưng mà Hoa Nhược Thủy không có.

Dừng lại động tác trong tay, khẽ gật đầu, lấy một chiếc hộp đặc chế từ trong ngực của mình ra, đưa tới trước mặt nàng: "Đã sớm chuẩn bị tốt rồi."

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc ngẩng đầu, vẫn còn chưa chấm dứt việc tính kế sao?

"Đừng hiểu lầm, ta hiểu rõ tính tình của ngươi, ở chỗ này nhiều ngày như vậy, thân thể của ngươi cũng đã điều dưỡng rất tốt rồi, việc đầu tiên nhất định sẽ là tới đây lấy Linh Tiên Thảo ." Trong mắt tràn đầy khổ sở, trải qua chuyện lần này, sợ rằng trong lòng nàng sẽ rất khó lưu lại một tia tin cậy đối với hắn.

"Cám ơn ngươi!" Lăng Tuyệt Trần nhận lấy, nhẹ giọng nói cám ơn, dù sao thì cũng là hắn cứu nàng, Tiêu Vũ Cô lắc đầu một cái trong mắt thoáng qua điều gì đó, nhưng không có tính toán, thật sự là không có.

Từ từ mở hộp ra, khẩn trương nhìn vào Linh Tiên Thảo ở bên trong, chỉ thấy trên cánh hoa kia vẫn lưu lại sương sớm, trong hộp vẫn còn phiêu tán một chút hơi nước màu xanh lá. Từng phiến lá tươi đẹp hơi mở ra, nhìn giống như Linh Tiên Thảo vừa mới được hái xuống. Kinh ngạc liếc nhìn Tiêu Vũ Cô trước sau vẫn luôn nở nụ cười tràn đầy khổ sở: "Làm sao ngươi có thể làm được!" Đã qua nhiều ngày như vậy, thế nhưng vẫn có thể giữ được sự tươi mới như vậy.

https://thuviensach.vn

"Ta dùng loại nước đặc biệt để tưới, ngày đó ở bên bờ biển, ngươi cũng uống rồi!" Tiêu Vũ Cô đáp lại cố tình lảng tránh vấn đề chính, có những chuyện, nàng không biết ngược lại sẽ tốt hơn.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, cũng không hỏi nhiều thêm nữa, hắn không đáp là sợ nàng lại mất tự nhiên đi, không cần suy nghĩ cũng biết nhất định đây là dược thủy rất trân quý!"Vậy về sau ta nên gọi ngươi như thế nào, Tiêu Vũ Cô hay là •••••• Mộ Dung Tư?"

Đúng vậy, thân phận khác của hắn, chính là Mộ Dung Tư thầy dạy Kiếm Khí của Thánh Vực. Một người là tên yêu nghiệt đạt đến trình độ cao nhất, một người lại là nam tử ưu buồn đến tận đáy lòng, cho dù là ai thì cũng không thể tưởng tượng nổi. Ngay cả thời điểm trong lòng của nàng hiện lên cái ý nghĩ này, nàng cũng không tránh khỏi bị kinh sợ, gọi thẳng thật sự là không có khả năng! Thật ra thì nàng không thể không bội phục hắn, một nam tử ưu buồn như vậy, thế nhưng lại có thể diễn vai yêu nghiệt đạt tới trình độ cao nhất, hắn mới đúng là người che dấu tốt nhất .

"Ha ha ha, ngươi vẫn cứ gọi ta là Tiêu Vũ Cô đi, nhiệm vụ của Mộ Dung Tư đã kết thúc, về sau sẽ không bao giờ xuất hiện nữa!" Tiêu Vũ Cô lắc đầu, thân phận của hắn đã bị bại lộ, không còn cần thiết phải trở về nữa.

"Được rồi, như vậy cũng tốt, một người sắm hai vai sắc đẹp tuyệt trần, sớm muộn gì cũng sẽ bị phân tâm!" Lăng Tuyệt Trần nhíu mày, đem cái hộp cất vào trong ngực.

"Phân tâm?" Tiêu Vũ Cô khẽ kinh ngạc, không hiểu, liền hỏi ngược lại.

Lăng Tuyệt Trần bĩu môi, nói thẳng ra: "Chính là bệnh tâm thần phân liệt!" Dứt khoát nói thẳng, không giải thích!

Coi như hắn không biết, cũng hiểu đây không phải là một từ ngữ tốt đẹp, lập tức cũng không hỏi nữa.

https://thuviensach.vn

"Còn ngươi, tiếp tục ở lại chỗ này, hay là cùng ta đi ra ngoài?" Ngẩng đầu, ánh mắt nhìn hắn hơi lóe lên.

Tiêu Vũ Cô cau mày, đi ra ngoài sao? Có thể đi đâu chứ, nơi này mới đúng là chốn trở về cuối cùng của hắn, lúc này mới chậm rãi lắc đầu: "Không, chính ngươi phải tự mình cẩn thận một chút!"

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy trong lòng thở dài một cái, một phen túm cổ tay của hắn, sải bước đi ra ngoài: "Ngươi nha, thật không biết bình thường lúc sắm vai Mộ Dung Tư thì mang theo loại tâm tình nào. Cùng nhau đi thôi, ra ngoài dạo chơi một chút có thể sẽ tốt hơn!" Xin tha thứ cho một chút tâm tư nhỏ mọn của nàng, có một người lợi hại như vậy ở bên cạnh, ít nhất còn có thể có một chút an toàn, hơn nữa, hắn biết tương đối nhiều, đã trải qua hai mươi mấy vạn năm, có thể biết không nhiều sao?

Giống như không có cách nào cự tuyệt, hắn cũng liền theo nàng cùng nhau đi ra ngoài, coi như giúp đỡ nàng. Con đường sau này còn rất dài, Nguyệt Ma tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cơ hội có thể diệt trừ Thánh Nữ, ở bên cạnh nàng cũng là nhiều hơn một phần đảm bảo đi. Hơn nữa cũng là một sự bồi thường cho những chuyện trước đó.

Khẽ quay đầu lại, nhìn tòa thành ở phía sau càng lúc càng xa, ra khỏi nơi này hắn lại nghĩ đến khi nào mới có thể trở về, tiếp tục trải qua loại cuộc sống an nhàn kia. Hai bóng người càng lúc càng kéo dài, cho đến biến mất tại nơi đường chân trời, đi về phía thế giới tràn đầy hỗn loạn kia.

Nghênh đón nàng, còn có rất nhiều nguy hiểm hơn nữa còn có những âm mưu tính toán và lợi dụng chưa bao giờ ngừng lại, chỉ là, trong lòng nàng có rất nhiều chuyện không hiểu, luôn muốn tìm ra lời giải thích có từng chuyện.

Nhưng mà tới khi chân tướng mà nàng vẫn luôn muốn hiểu rõ bị vạch trần, nàng sẽ vui sướng hay sẽ khổ sở đây.

https://thuviensach.vn

Có lẽ khi ngày đó thật sự đến thì nàng mới có thể hiểu được, chuyện chính mình theo đuổi mới là điều khổ sở nhất, nếu như có thể, nàng tình nguyện lựa chọn chưa từng biết. Dĩ nhiên, những chuyện này đều là nói sau, con người khi còn sống, không có nếu như, không có có nguyện ý hay không, chỉ có chấp nhận hay không.

Mặt trời từ từ lặn về phía tây, chờ ngày mai đến, nhưng mà, còn có bao nhiêu cái ngày mai, còn có thể có được ánh mặt trời rực rỡ như vậy.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Gặp Lại Nhau Ở Trong Lòng Đã Gợi Sóng

Kéo lại y phục màu đỏ, đường viền ngọn lửa rực rỡ được thêu bằng chỉ vàng, nam tử ngồi trên chiếu khẽ cúi tầm mắt xuống, đắm chìm trong thế giới do chính mình tạo nên, ngón tay thon dài tuyệt đẹp lưu loát sinh động giống như đang nhảy múa trên dây đàn, một khúc " Âm Khuynh Tả " trầm bổng vang lên. Lông mi dài trên khuôn mặt hình trái xoan, tạo thành đường cong mê hoặc, người theo âm mà động, thỉnh thoảng lại nâng đầu lên, làm cho người ta hô hấp căng thẳng, hé ra một khuôn mặt với vẻ đẹp phiên nhược kinh hồng [1]! Chỉ là trong cặp mắt kia vụt sáng một thứ gì đó rồi lại biến mất, làm cho người ta bắt không được, lại muốn thăm dò, bất tri bất giác liền bị hấp dẫn, cùng với tiếng đàn êm tai kia, cùng nhau say mê. Mày kiếm nhíu chặt giống như hắn mang theo tâm sự dày đặc, đôi mắt thỉnh thoảng lại thoáng hướng về phía cửa phòng đóng chặt kia.

[1] Phiên nhược kinh hồng: chỉ vẻ đẹp kiều diễm, nhẹ nhàng, vẻ đẹp khiến người ta phải kinh ngạc mà cảm thán.

Ở bên ngoài tường viện kia, bước chân vốn dĩ đang vội vàng, sau khi nghe thấy tiếng đàn thong thả khoan thai, sự căng thẳng trong lòng liền ngừng lại, cổ họng khẽ dao động lên xuống chợt thoáng qua một loại tình cảm không biết tên. Khóe mắt liếc về phía phát ra tiếng đàn cách tường viện kia, ánh mắt lấp lánh.

Nam tử cùng đi theo ở phía sau, cũng không khỏi ngừng lại, đây là một khúc nhạc quen thuộc. Ánh mắt không khỏi lo lắng nhìn theo bóng lưng của nàng, hóa ra, rất nhiều chuyện ngay từ trong lúc vô tình liền đã

https://thuviensach.vn

vượt ra khỏi dự liệu của bọn họ. Bọn họ có thể an bài tất cả, nhưng không cách nào khống chế nội tâm của người khác.

Cắn chặt môi của mình, hai tay ở dưới tay áo nắm chặt lại, thu lại tất cả tâm tình trên mặt, xoay người bước vào cửa viện, nhìn thấy một thân bóng dáng màu đỏ kia, bước chân của nàng liền run rẩy. Nhiều ngày không gặp, hình như đã trở nên gầy hơn rất nhiều.

Nam tử đang đắm chìm trong trong suy nghĩ của mình, nghe thấy tiếng bước chân, ngón tay đang thong thả gẩy đàn chợt dừng lại, đột ngột quay đầu lại, đập vào mắt chính là bóng dáng đã lo lắng nhiều ngày nay. Dây đàn vẫn còn khẽ dao động, nhưng chỉ thấy vạt áo tung bay, nam tử ngồi trên chiếu đã không còn thấy bóng dáng, chỉ trong nháy mắt, hắn đã đem cô gái vừa mới bước vào cửa viện ôm thật chặt ở trong ngực, chỉ sợ vừa buông tay nàng sẽ giống như một loại ảo ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn động tác xảy ra bất ngờ này của hắn, nàng có chút không biết phải làm sao, trong mắt hiện lên một tia lo lắng, vẫn như cũ để mặc cho hắn ôm, cái ôm trong ngực này khiến cho nàng cảm nhận được một chút an lòng, không nhịn được giơ tay lên, đặt trên vòng eo gầy gò của hắn, một tay mơn trớn bờ vai của hắn, khẽ nhắm mắt lại. Giờ khắc này nàng không cần ngụy trang nữa, ngụy trang quá mệt mỏi. Ở trước mặt hắn, nàng cứ làm chính mình, khóe mắt khép hờ, lóe lên một giọt nước trong suốt.

Cảm giác trong lòng được bổ sung không còn trống rỗng khiến cho hắn nhẹ nhàng buông xuống phần tâm sự dạt dào kia, nàng đã trở lại, cuối cùng đã trở lại. Mấy ngày nay, hắn lần đầu tiên nếm trải sự cô đơn nhớ nhung đầy tịch mịch, cảm giác này chưa bao giờ có, cũng không hề làm cho hắn mất tự nhiên, mà lại cảm thấy được trong nhớ nhung còn mang theo chua sót và hạnh phúc. Hóa ra, trừ việc lạnh nhạt đối với tất cả mọi chuyện, hắn còn có những thứ tình cảm khác. Lần đầu tiên, hắn cảm giác sinh mệnh của mình tồn tại có ý nghĩa, chính là vì cô gái trong ngực này.

https://thuviensach.vn

Ngửi thấy mùi thơm ngát đặc biệt trên người nàng, lông mày đang nhíu chặt liền giãn ra, có nàng ở bên cạnh, sẽ luôn khiến cho hắn cảm thấy mình tồn tại, cảm thấy sinh mệnh của mình thật sự tồn tại. Mỗi lần nghe thấy tiếng bước chân từ xa truyền đến, hắn đều sẽ sinh ra ảo giác, quay đầu nhìn lại, nhưng mà không có gì cả, thế nhưng hôm nay nàng chân thật, đang ở trước mắt của hắn ở trong lòng hắn.

Cả hai đều cùng cảm nhận được tiếng tim đập của nhau, gần như vậy, gần trong gang tấc. Rồi lại xa như vậy, cách thân thể của hai người, cự ly cũng giống như trở nên xa hơn.

Màu xanh dương cùng với màu đỏ đan vào nhau, gió thổi lướt qua mái tóc dài của hai người, từng sợi từng sợi bay lượn rồi dây dưa quấn quýt chặt chẽ với nhau. Vạt áo tung bay, thân hình mảnh khảnh của nàng ở trong ngực của hắn, nàng bề ngoài kiên cường mạnh mẽ lạnh lùng thế kia trong chốc lát liền nhỏ bé giống như tiểu bạch thỏ, tìm kiếm một bến đỗ an toàn. Có lẽ là bởi vì đều cao ngạo và cô tịch như nhau, cho nên cũng đều trở thành bến đỗ của nhau.

Trong khoảnh khắc rơi xuống vách đá kia, nàng biết, mình sợ, bởi vì nam tử bên cạnh, nàng cư nhiên sợ hãi. Cho đến khi cảm thấy sự tồn tại chân thật, nàng mới thoáng giống như bỏ xuống được tảng đá trong lòng. Hóa ra, trong lúc vô tình, nàng cũng học được quan tâm, hóa ra, nàng tin tưởng không chỉ là chính mình.

Tại một khắc thời gian bị dừng lại kia, giống như truyền tới tiếng đàn du dương đã dừng lại. Đó cũng không phải là sinh ly tử biệt, so với sinh ly tử biệt càng làm cho người ta rối rắm hơn. Có lẽ là khoảng thời gian xa cách ngắn ngủi, khiến cho nàng và hắn đều hiểu rõ được tâm tình lộn xộn trong lòng mình, giờ khắc này ngược lại cũng liền bình thường trở lại.

Hai người ôm nhau thật chặt giống như xung quanh không có người, trong trời đất này ở trong lòng bọn họ chẳng qua cũng chỉ có lẫn nhau.

https://thuviensach.vn

"Nàng đã trở lại!" Thanh âm khàn khàn phát ra từ cổ họng, mang theo một chút run rẩy, mang theo một chút nhẹ nhõm. Một tay khẽ vuốt ve sợi tóc mềm mại của nàng, động tác này có chút xa lạ cũng rất tự nhiên, khiến cho hắn không khỏi sinh ra một loại cảm giác khác thường. (TLT: đúng là ‘ tiểu biệt thắng tân hôn mà ‘, Sở ca đã xác định tình cảm nên từ chương này chuyển sang gọi Trần tỷ là nàng nhé!)

Bốn chữ đơn giản, lại xông vào trong lòng của nàng kích thích một tia gợn sóng, khẽ gật đầu: "Ừ, đã trở lại!"

Hai câu đơn giản, bất quá chỉ là trở lại! Hai người nhếch miệng lên , lại không có mở miệng, một cái ôm, vô thanh thắng hữu thanh, chỉ là một cái ôm đã biểu đạt rất nhiều cảm xúc.

Khoảnh khắc nhìn hai người này vô cùng tự nhiên, Tiêu Vũ Cô đi theo sau lưng không khỏi chớp chớp mặt. Một tay nắm quyền chống ở trên môi ho nhẹ hai tiếng: "Khụ khụ khụ, Tuyệt Trần!" Hắn đã bị bỏ qua rất lâu rồi, cho nên hắn không thể không lên tiếng cắt đứt hai người đang ‘ thâm tình ôm nhau ’.

Lúc này thế giới của hai người mới bị cắt đứt, nghe thấy giọng nam mị hoặc kia, Sở Dạ Phong đột nhiên giương mắt, đập vào mắt chính là một thân màu đỏ tía, một đôi mắt ưu buồn, trên gương mặt cương nghị kia không rõ là biểu tình gì.

Nguy hiểm!

Đây là ý nghĩ theo bản năng của Sở Dạ Phong, nhưng mà cánh tay đang ôm nàng vẫn như cũ không hề buông ra.

Tiêu Vũ Cô nhíu mày, ánh mắt nhìn thẳng hắn, đưa lưng về phía Lăng Tuyệt Trần, ánh chớp tia lửa không ngừng thay đổi trong ánh mắt của hai người đàn ông kia, ngay tại lúc ánh mắt giao nhau kia, liền tràn đầy địch ý.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần khẽ giật giật, cảm thấy cánh tay ở trên người hoàn toàn không có ý buông ra, lúc này mới nhận thức được Tiêu Vũ Cô vẫn còn đang tồn tại nha. Gò má lập tức quẫn bách không khỏi dính vào một chút ửng hồng, tay chống ở trước ngực Sở Dạ Phong, khẽ ngẩng đầu nhìn cằm thon của hắn: "Sở Dạ Phong, huynh trước tiên buông muội ra đã, được không?" Thanh âm cũng không còn lạnh nhạt giống như trước.

Lúc này Sở Dạ Phong mới thu hồi ánh mắt đối địch với Tiêu Vũ Cô, tầm mắt khẽ cúi xuống ngắm nhìn nàng mang theo loại thẹn thùng của cô gái gái nhỏ, khóe mắt không khỏi hiện lên một nụ cười, chậm rãi buông lỏng cánh tay của mình ra. Nhíu mày nhìn nam nhân mới tới kia giọng nói mang theo chiếm hữu: "Ta tên là Sở Dạ Phong!"

Lúc này sắc mặt Tiêu Vũ Cô mới khôi phục một tia bình thường: "Tiêu Vũ Cô!" Có lẽ là vì làm người lãnh đạo tối cao của Quang Ảnh Thần Đảo, lần thứ hai giới thiệu tên của mình, vẻ mặt vẫn như cũ mang theo một tia mất tự nhiên.

Tiêu Vũ Cô!

Sở Dạ Phong ngạc nhiên, hắn không phải Lăng Tuyệt Trần, đương nhiên biết ba chữ này đại biểu cái gì: "Ngươi là Ảnh Vương của Quang Ảnh Thần Đảo? !" Hỏi cực kỳ khẳng định, cái tên gọi này, chỉ có Ảnh Vương. Huống chi, tại đại lục này, cái họ ‘ Tiêu ’ này, cũng ít khi thấy, cũng có thể nói ở Thương Khung đại lục, cũng không có cái họ Tiêu này.

"Huynh biết à!" Lăng Tuyệt Trần thốt lên đầy kinh ngạc, ánh mắt quan sát qua lại ở trên người hai người, sau đó nghi hoặc nhìn Tiêu Vũ Cô, hắn sẽ không phải là chỉ nói cho Sở Dạ Phong biết thân phận thật sự của hắn thôi đấy chứ.

Tiêu Vũ Cô vô tội liếc lại nàng một cái: oan uổng, hắn thật sự là không có.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên, một cái ánh mắt trao đổi này, ở trong lòng Sở Dạ Phong lại đúng là cực kỳ chói mắt, vì thế lập tức di chuyển thân thể, ngăn cản tầm mắt của Tiêu Vũ Cô: "Tại sao ngươi và Trần lại ở chung một chỗ!" Hỏi câu này tuyệt đối là xuất phát từ nội tâm, hắn sợ nàng sẽ đối mặt với nguy hiểm nhiều hơn. Cho nên ánh mắt nhìn Tiêu Vũ Cô cũng nhiều hơn một tia cảnh giác, hoàn toàn không liên quan tới sự cảnh giác trong ý nghĩ cá nhân, hắn là một người lý trí, tuy nhiên cũng có thời điểm động tác có vẻ không lý trí.

Trần?

Tiêu Vũ Cô ngạc nhiên, từ khi nào thì hắn cũng bắt đầu gọi tên nàng thân mật như vậy rồi.

Trần ••••••

Đó là xưng hô dường như đã có mấy đời, hắn cũng đã từng gọi nàng như vậy, tất cả đều giống nhau như vậy.

"Cứ như vậy ở cùng một chỗ." Tiêu Vũ Cô bình tĩnh trả lời, giống như tất cả đều là tự nhiên mà có vậy.

Điều Sở Dạ Phong quan tâm cũng không phải là những lời này của hắn, mà là con người của hắn, tại loại thời khắc càng ngày càng đáng sợ như thế này, bên người nàng cũng có rất nhiều nguy hiểm, cái này không thể trách hắn đa nghi, chỉ là hắn và nàng đều cùng một dạng, không tin tưởng mọi người nhiều lắm, cho tới bây giờ đều là tin chính mình!

Lăng Tuyệt Trần nhìn hắn đến sững sờ đột nhiên nghĩ tới con nhím toàn thân xù gai lên để bảo vệ chính mình, khóe miệng đột nhiên nâng lên: "Sở Dạ Phong, yên tâm đi, lần này là hắn đã cứu muội một mạng!" Ngụ ý là, không cần phòng bị hắn như vậy, mặc dù cũng không thể không có tâm phòng bị người khác.

https://thuviensach.vn

Lúc này Sở Dạ Phong mới xoay người lại, hai tay đặt lên trên vai của nàng cúi xuống quan sát, hiển nhiên là tâm tư của hắn cũng dừng lại ở một câu kia ‘ lần này là hắn đã cứu muội ’, lông mày vừa mới giãn ra lại nhíu chặt lần nữa: "Làm sao vậy? Có bị thương chỗ nào không?"

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái, tránh nặng tìm nhẹ trả lời: "Không có việc gì, chính là không cẩn thận, trượt xuống vách núi thôi." Giọng nói bình thản, chỉ là không muốn làm hắn lo lắng mà thôi.

Hắn trước giờ vẫn luôn là người có tâm tư thâm trầm, đương nhiên biết nàng không muốn nhiều lời: "Cái gì! Sớm biết là không nên để cho nàng đi một mình mà." Trong ánh mắt của Sở Dạ Phong không khỏi thoáng qua một tia tự trách, cũng còn rất may, không có việc gì là may mắn rồi. Xoay người nhìn Tiêu Vũ Cô: "Cám ơn ngươi!" Ba chữ cũng hóa giải một chút địch ý kia ở trong lòng hắn.

Nhìn Sở Dạ Phong thản nhiên như thế, trong lòng Tiêu Vũ Cô không khỏi cảm thán: ánh mắt của hắn rất tốt, chỉ là, hắn không sợ khéo quá thành vụng sao. Lập tức cũng cười cười: "Không có việc gì, chỉ là một cái nhấc tay, huống chi nàng cũng là bằng hữu của ta!" Nói câu nói này tuyệt đối là cố ý.

Nhìn hai nam tử không hiểu tại sao lại đối địch tranh giành với nhau như vậy, khóe miệng của Lăng Tuyệt Trần không khỏi mãnh liệt co rút, lập tức lôi kéo ống tay áo của Sở Dạ Phong: "Sở Dạ Phong, muội đi xem Hoa Nhược Thủy một chút, trong khoảng thời gian này hắn có khỏe không?" Thật may là ban đầu lúc rời đi nàng có cho hắn ăn một viên Thực Linh Hoàn rồi, ít nhất có thể bảo đảm dưới tình huống không ăn không uống vẫn duy trì được dinh dưỡng tự nuôi cơ thể.

Lúc này Sở Dạ Phong mới xoay người, nắm cổ tay nàng kéo nàng đi về phía một gian phòng: "Hắn vẫn chưa tỉnh lại, cho hắn ăn cái gì cũng không được." Lúc nói lời này trong mắt của hắn tràn đầy lo lắng, một người

https://thuviensach.vn

mặc dù là hôn mê bất tỉnh, nhưng không ăn không uống như vậy làm sao chịu đựng được.

Hoa Nhược Thủy? Hắn đương nhiên là biết, lập tức vén vạt áo lên, theo sát ở phía sau.

"Không có việc gì, muội mang Linh Tiên Thảo về rồi, chỉ cần cho thêm một vài loại dược liệu khác vào, là có thể chế thuốc, đến lúc đó dĩ nhiên là thuốc đến bệnh lui." Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái, may mắn hiện tại toàn bộ cũng coi như là thuận lợi.

Sở Dạ Phong quay đầu lại: "Nàng biết chế thuốc sao?" Xem ra nàng cho hắn quá nhiều kinh hỉ rồi.

"Không phải thuộc tính Hỏa đều có thể chế thuốc sao?" Lăng Tuyệt Trần kêu lên, ít nhất luyện dược sư phải là thuộc tính hệ Hỏa, nếu không làm thế nào sử dụng Tử Minh Hỏa chế thuốc.

Nhìn ánh mắt ngu ngốc mang theo nghi ngờ khó hiểu của nàng, Sở Dạ Phong cười nhạt: "Nàng cho rằng luyện dược sư chỉ đơn giản như vậy sao? Như vậy chẳng phải sẽ có nhiều luyện dược sư rồi sao!" Thiên hạ nhiều người có thuộc tính hệ Hỏa như thế, vậy chẳng phải là đều có thể trở thành luyện dược sư sao.

"Nhưng mà, luyện dược sư ở chỗ này không phải là bị xem thường sao? Người đó còn đi chế thuốc ư!" Lăng Tuyệt Trần bĩu môi, cái ánh mắt kia quả thật chính là nhìn rất ngu ngốc!

"Mặc dù luyện dược sư là một nghề bị xem thường, nhưng mà, nếu như chế thuốc có thể giúp tăng tu vi của bản thân lên, nàng nói xem có người chế thuốc không?" Sở Dạ Phong lắc đầu một cái, mặc dù thấy rõ là bị xem thường, nhưng ai mà không biết trong gia tộc nào mà không có luyện dược sư ở trong bóng tối chứ.

https://thuviensach.vn

Không cần trả lời, đó là khẳng định.

Lăng Tuyệt Trần bĩu môi, không nói nữa, bước vào một gian lầu các kia, không khác so với lúc rời đi, vừa chỉnh tề lại sạch sẽ, xem ra để cho người có tính thích sạch sẽ nghiêm trong tới chăm sóc bệnh nhân thật sự là rất tốt, ít nhất không cần phải lo lắng vấn đề vệ sinh!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Tế Nhân Đường Tàn Tạ

Cơ hồ phải đi khắp hơn phân nửa Phong Chi Thành, lúc này mới có một y quan nhỏ nhìn bên ngoài cửa chính nghèo túng không chịu nổi ở một góc không ai thèm để ý tới. Nhìn ba chữ ' Tế Nhân Đường ' được viết xiêu vẹo lung lay sắp đổ ở trước mắt kia, trên trán trượt xuống mấy vạch đen, cái niên đại này thật là •••••• coi như thuộc tính hệ Mộc có kỹ năng chữa trị, nhưng mà dù sao cũng chỉ là tác dụng phụ trợ, vậy lúc một người gặp phải không phải là nội thương cũng không phải vết thương gì đó, mà là một chút bệnh thông thường ... phát sốt cảm mạo gì đó, chẳng phải là chỉ có thể ngồi chờ đợi bản thân trở thành ma ốm mà ra đi sao?

Trong lòng muôn vàn cảm khái, nhưng vẫn nâng bước chân lên bước qua cánh cửa đi vào trong, ngẩng đầu lên đập vào mắt chính là tủ thuốc màu đỏ sậm, tuy nhiên bề ngoài xem ra tương đối tàn tạ, nhưng mà ở bên trong thì cũng giống như chim sẻ tuy nhỏ nhưng ngũ tạng đều đủ, một cái quầy thuốc ước chừng cao hai thước (2m), mỗi một ngăn kéo vuông đều được dán một cái nhãn nhỏ, viết tên thuốc của các loại dược thảo.

Mà trên quầy chỉ cao một trượng kia, trừ một cái bàn tính nhỏ cùng với một cái cân đòn nhỏ ở ngoài ra, chính là hai bàn tay sạch sẽ không có gì cả. Một bé trai ước chừng mười mấy tuổi đang nằm ngủ gật ở trên quầy đó, như vậy có thể thấy được, nơi này cơ hồ không có buôn bán gì cả.

Chỉ là khó có được chính là, ở cái Đại Lục đặc biệt bài xích y dược như thế này, vẫn còn có người mở một y quán.

https://thuviensach.vn

Bước nhanh đến phía trước, một tay khẽ gõ xuống mặt quầy: "Xin hỏi nơi này có thể mua dược liệu không?" Thật ra thì nàng hỏi như vậy, hoàn toàn là bởi vì bé trai kia ngủ say như chết, ngay cả nàng đi tới cũng không biết.

Nghe thấy thanh âm của một cô gái, lúc này bé trai kia mới chậm rãi chống đầu lên, nhìn bóng người mơ hồ ở trước mắt, giơ tay lên xoa xoa cặp mắt mông lung, đợi đến khi nhìn thấy người chân thật ở trước mắt lần nữa, lúc này mới có chút kinh ngạc trợn to một đôi mắt lấp lánh trong suốt, rất dễ nhận thấy hắn cũng không ngờ rằng sẽ có người tới y quán!

Nhìn ánh mắt khó có thể tin được của bé trai kia, Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày, nếu như không phải là bởi vì Hoa Nhược Thủy cần một số loại thuộc bổ để bổ sung Tinh Khí Thần cho thân thể, nàng thật sự là không muốn tới nơi này để bị người ta đối đãi giống như quái vật.

Bé trai khẽ hồi hồn, nhìn tỷ tỷ xinh đẹp ở trước mắt không nói lời nào, hắn tuy nhỏ tuổi nhưng cũng không khỏi có chút bị giật mình, lập tức nuốt ngụm nước miếng: "Vậy, vị tỷ tỷ đây, có cần gì sao?" Giọng nói không lưu loát chứng minh hắn ở trong này trông quầy cũng rất ít khi giao thiệp với người ngoài.

Đối mặt với một đứa trẻ mười mấy tuổi, thái độ của Lăng Tuyệt Trần cũng có chút dãn ra, cầm phương thuốc ở trong tay đưa tới đi trước: "Nếu như đệ có thể đọc hiểu những gì viết trong này, ta cần mua những thứ dược liệu này." Chỉ là một đứa bé mười mấy tuổi, phương diện này hắn là cũng sẽ không hiểu lắm đi, ít nhất phải có một người lớn tới mới đúng.

Lúc này bé trai mới có chút xấu hổ gãi gãi đầu: "Tỷ tỷ yên tâm, A Nặc biết!" Nói xong liền cầm phương thuốc ở trên quầy lên, thoáng nhìn lướt qua, bộ dáng nghiêm túc kia cũng có mấy phần thần sắc của đại phu tương lai. Đem phương thuốc để ở một bên: "Tỷ tỷ chờ, bây giờ A Nặc liền giúp tỷ tỷ hốt thuốc!" Nói xong, liền đi tới một bên, đem một cái thang dời qua,

https://thuviensach.vn

ở trên tủ thuốc cao hai thước kia bắt đầu hốt thuốc một cách thuần thục, bộ dáng kia rõ ràng là khá quen thuộc với cách sắp xếp những loại dược liệu này.

Đi tới đi lui không dưới mười lần, cuối cùng cũng đem toàn bộ dược liệu trên phương thuốc cần có ở trong ngăn kéo nhỏ đặt hết lên quầy thuốc không lớn kia, bé trai nhìn Lăng Tuyệt Trần cười gượng hai tiếng, ánh mắt chần chờ nhìn cái cân đòn nhỏ ở bên cạnh: "Ha ha, tỷ tỷ đợi một chút, đệ đi gọi gia gia tới đây!" Nói xong liền chạy chậm tựa như vọt ra khỏi cửa nhỏ ở bên cạnh, đi tới hậu viện. Đối với trọng lượng của dược liệu hắn thật sự đúng là không phải rất quen thuộc, gia gia thường nói đây là dược liệu, có thể cứu tính mạng người cũng có thể lấy tính mạng người, một chút cũng không được qua loa, cho nên chuyện mà hắn không xác định chắc chắn vẫn là nên đi mời gia gia tới đây.

Lăng Tuyệt Trần khẽ giật mình, sững sờ nhìn màn vải treo trên cửa kia không ngừng đung đưa, đứa trẻ chính là đứa trẻ, ngay cả ý thức phòng vệ cơ bản nhất cũng không có, chẳng lẽ không sợ nàng lấy hết toàn bộ dược liệu ở đây đem đi sao?

"Gia gia gia gia, người nhanh lên một chút nha, bằng không tỷ tỷ xinh đẹp sẽ chờ không kịp mất!" Từ xa liền nghe thấy thanh âm chân thật của bé trai chất phác kia.

Ông lão đã qua tuổi sáu mươi bị bé trai kéo cánh tay đi, trong mắt còn tưởng là A Nặc nói giỡn với hắn, muốn lừa hắn vui vẻ. Cái thế giới này căn bản sẽ không có người tới y quán xem bệnh, hắn dùng tiền tích góp cả đời của mình để duy trì cái gian y quán nhỏ tàn tạ này đã nhiều năm rồi, khách nhân tới đây đã ít lại càng thêm ít, căn bản ngay cả tiến vốn mua dược liệu cũng đã không kiếm được lợi nhuận trở về.

Vốn dĩ, hắn cũng coi như là một hộ gia đình thường thường bậc trung, người một nhà hòa hòa thuận thuận cũng không lo ăn mặc, nếu như không

https://thuviensach.vn

phải là bởi vì chuyện tiếc nuối lúc tuổi còn trẻ, hắn cũng sẽ không mở cái gian y quán này. Một năm kia, ôn dịch hoành hành khắp cả thôn, tuổi hắn gần chừng năm mươi tuổi, tận mắt nhìn thê tử của mình, nhi tử và con dâu bị ốm đau hành hạ tới chết, thế nhưng hắn lại bó tay hết cách, trong trận ôn dịch kia, cả thôn cũng chỉ còn lại hắn và đứa tôn nhi nhỏ tuổi này mà thôi.

Có lẽ là bởi vì xuất phát từ tiếc nuối tại thời điểm đó, hắn liền một lòng học y, dù tuổi già vẫn như cũ tự mình lên núi hái thuốc. Dùng tất cả tiền tích góp của mình mở gian y quán này, mặc dù không có thu nhập gì, nhưng hắn và tôn tử sống nương tựa lẫn nhau trôi qua cũng rất vui vẻ hòa thuận.

Hôm nay nghe A Nặc nói có người tới đây mua thuốc, trong lòng hắn vẫn còn rất hoài nghi, tuy nhiên hắn bị A Nặc kéo không thể không đuổi theo bước chân của nó.

"Gia gia, ngươi xem, đây chính là tỷ tỷ xinh đẹp mà A Nặc nói!" Thân hình nhỏ bé của A Nặc chui qua màn vải, lôi kéo cánh tay của gia gia, vẻ mặt tràn ngập ý cười nhìn Lăng Tuyệt Trần.

Một cánh tay già nua đầy nếp nhăn chậm rãi vén màn vải lên, mấy sợi tóc bạc phơ trên đầu khẽ buông xuống, bật cười ngẩng đầu: "Là chỗ nào, để gia gia xem một chút!" Nói xong liền ngẩng đầu lên, nhìn thấy cô gái đứng ở trước quầy kia đang hướng hắn khẽ cúi đầu, nụ cười trên mặt liền cứng ngắc.

Hắn sống đã sáu mươi năm, chưa bao giờ gặp qua cô gái nào xinh đẹp như vậy, lúc mới đầu A Nặc nói tỷ tỷ rất đẹp, hắn còn tưởng rằng là A Nặc chưa từng thấy qua cô gái nào cho nên mới có thể nói như vậy, nhưng mà bây giờ xem ra, A Nặc nói xinh đẹp còn chưa đủ để hình dung vẻ đẹp tuyệt mỹ của người con gái trước mắt này.

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần hướng về phía ông lão hiền lành kia khẽ cúi đầu, trong mắt hiện lên một tầng nụ cười, nhìn đôi ông cháu này, đáy lòng của nàng liền sinh ra một tia gợn sóng.

"Khụ khụ khụ, lão già cổ hủ này khiến cho cô nương chê cười rồi!" Ông lão hồi hồn, nhìn Lăng Tuyệt Trần cười gượng, khuôn mặt sạm đen tràn đầy nếp nhăn thoáng ửng đỏ mang theo một tia quẫn bách.

"Không sao, nhìn thấy hai ông cháu của lão chung sống hòa thuận như vậy, ta lại là cảm thấy được một chút ấm áp!" Những lời này chính là lời nói thật của nàng, cuộc sống yên bình giống như vậy, vẫn luôn là điều nàng hướng tới, nhưng mà cũng chỉ là hướng tới mà thôi.

"Gia gia, con đã nói là tỷ tỷ rất xinh đẹp rồi mà." Đứa trẻ mang vẻ mặt ngây thơ chất phác nhìn gia gia của mình, nụ cười tràn đầy đắc ý.

Lão gia gia sờ sờ đầu của hắn, áy náy hướng Lăng Tuyệt Trần mỉm cười, vừa xắn ống tay áo lên vừa đi vào quầy: "Khiến cô nương phải đợi lâu, lão già cổ hủ này giúp cô nương hốt thuốc." Khó có được một người không dùng ánh mắt khác thường nhìn hắn, tâm tình của hắn ít nhiều vẫn là còn có chút vui mừng.

Một tay cầm lấy đòn cân, một tay kia ở giữa các hộp thuốc rất thuần thục bốc dược liệu đúng theo tên, mỗi một lần cân đo trong lượng đều vô cùng chính xác, trên căn bản là không cần phải lấy thêm vào hoặc bỏ bớt ra thêm lần nữa, đến đây có thể thấy được vị lão nhân lớn tuổi này rất quen thuộc đối với y dược.

Đem mỗi phần dược liệu cần có chia ra đúng phân lượng cần thiết gói lại thật chắc trong một bao giấy, không bao lâu sau, ba thang dược liệu liền được xâu chuỗi lại cùng một chỗ, hai tay đem dược liệu đưa cho Lăng Tuyệt Trần: "Cô nương cầm chắc, thuốc này một ngày một lần, ba chén nước nấu thành một chén thuốc là được rồi, nhớ lấy nhất định phải dùng

https://thuviensach.vn

nhân lúc còn nóng, nếu không sẽ không đạt được hiệu quả tốt nhất của thuốc rồi."

Hai tay Lăng Tuyệt Trần nhận lấy dược liệu từ trong tay của hắn, một tay từ trong ngực lấy ra mười khối tiền vàng, giao vào trong bàn tay ông lão vẫn còn chưa kịp thu lại: "Đây là tiền dược liệu, ngài cất đi!" Đối với người già, nàng đều luôn luôn rất tôn kính.

Ông lão kinh ngạc nhìn mười khối tiền vàng ở trong tay, có lẽ là đã thật lâu không có gặp qua nhiều tiền như vậy, tâm tình hình như có chút kích động: "Không không không, cô nương, những thứ thảo dược này không cần nhiều tiền như vậy đâu!" Nhìn một thân cẩm phục hoa lệ của cô gái ở trước mắt, nhất định là đại tiểu thư không giàu cũng quý, thật không ngờ lại tôn kính người già như vậy, đối với bộ xương già như hắn gọi một chữ ‘ ngài ’, bất luận là kẻ nào ở trước mặt người khác tôn kính như vậy thì cũng sẽ khiến người ta không tự chủ tôn kính đối phương, ở trong lòng của hắn, tiểu cô nương ở trước mắt này chính là một người thiện lương.

"Ha ha, coi như là cho A Nặc mua chút đồ ăn vặt!" Lăng Tuyệt Trần cười nhạt, cầm dược liệu xong liền xoay người đi ra ngoài.

Thấy vậy, ông lão cũng không từ chối nữa, dù sao số tiền này, cũng đủ giúp hắn chống đỡ tiệm thuốc này qua một đoạn thời gian rất dài rồi !

Mới vừa đi được hai bước, lại bị thanh âm huyên náo ở bên ngoài cửa khiến cho bước chân dừng lại, theo đó là bốn năm người vội vàng tiến vào, chân Lăng Tuyệt Trần theo bản năng lùi ra sau hai bước, che chở dược liệu ở trong ngực, khẽ ngửa người ra sau, đúng lúc người tới đẩy cửa ra, liền điểm nhẹ mũi chân thân hình hơi chuyển đã đứng ở một bên.

Mặc dù bị ngăn cách bởi bốn năm người mới tới, nhưng ông lão vẫn còn rất tinh mắt có thể nhìn thấy động tác theo bản năng của Lăng Tuyệt

https://thuviensach.vn

Trần, ánh mắt hàm chứa tán thưởng gật đầu một cái, quả thật là nhân vật không đơn giản.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Vực Dậy Y Thuật (Một)

Chỉ thấy bốn nam tử trung niên khôi ngô mang theo một vị nam tử trung niên sắc mặt tái xanh bước nhanh tới, mà nam tử nằm ở trên băng ca này hình như phải chịu đựng đau đớn cực lớn, đôi môi bị cắn chặt cũng đã muốn bị cắn nát luôn rồi mà vẫn không biết, gân xanh trên đầu lộ ra, thậm chí ngay cả một tiếng rên ngâm cũng không phát ra được, hai tay người học võ ôm chặt lấy đầu của mình.

Theo đoàn người đến, ngoài cửa đương nhiên cũng tụ tập không ít quần chúng đến xem náo nhiệt, đem cái y quán vốn đã không lớn trở nên chật như nêm.

Dẫn đầu là một phụ nữ trong mắt rưng rưng bước nhanh về phía trước, ánh mắt mang theo khẩn cầu tha thiết nhìn ông lão ở trên quầy kia: "Hàn Đại phu, làm phiền ngươi cứu tướng công nhà ta đi!" Vừa nói, vẫn không quên vừa dùng ống tay áo lau nước mắt.

Ông lão thu hồi tâm tình, bước nhanh đi xuống quầy, lúc này bốn gã nam tử cũng đem băng ca để dưới đất, sau đó lui sang đứng ở một bên, tên nam tử nhíu chặt lông mày khuôn mặt tràn đầy u sầu này gọi là Lý Tam , là đồng bạn cùng bọn họ cùng nhau lên chân núi săn thú mà sống, hôm nay lại không biết vì sao đột nhiên nhức đầu khó chịu, bọn họ không biết làm thế nào lúc này mới gọi nương tử nhà hắn lên núi, nhưng vô luận như thế nào cũng đều không thể giảm bớt đau đớn của hắn, sau mấy lần suy tư mấy người bọn họ mới thương lượng kiếm tiền trước đem hắn đưa tới gian y quán này xem một chút.

https://thuviensach.vn

Hàn đại phu cau mày nửa ngồi xuống, một tay giúp nam tử bắt mạch, một tay nâng mí mắt của hắn lên, nhìn tơ máu màu đỏ hiện lên đầy hai mắt của hắn, nhất thời trên mặt tràn đầy nếp nhăn giống như già đi mấy tuổi. Bốn gã nam tử và người phụ nữ kia an tĩnh nhìn, nhưng trong lòng thì vô cùng nóng nảy, nhìn Hàn đại phu này nhíu chặt chân mày, liếc mắt nhìn nhau tràn đầy thấp thỏm lo lắng không yên.

Một lúc lâu sau, Hàn đại phu thở dài lắc đầu đứng dậy, có chút thương tiếc nhìn nam tử đang khổ sở nhịn đau khích lệ: "Thật xin lỗi, lão già cổ hủ này y thuật nông cạn, bệnh này, lão hủ không nhìn ra!" Có thể là năm đó già rồi, cũng có thể là hắn không có gặp qua việc đời nhiều, nhìn bệnh này không ra bệnh trạng gì, hắn thật đúng là không biết phải làm thế nào.

"Đây Hàn đại phu là có ý tứ, tướng công nhà ta không cứu được sao?" Tốt lắm người phụ nữ kia không dễ dàng mới ngưng khóc thầm hiện tại nước mắt lần nữa vỡ đê, nâng ống tay áo lên không ngừng lau chùi hai mắt của mình.

Hàn đại phu lắc đầu một cái: "Ta xem không ra đây là bệnh trạng gì, căn bản là không có cách nào ra tay chữa trị!"

Người phụ nữ nghe vậy, lập tức tiến lên hai bước, vừa ngồi vừa quỳ ở bên cạnh băng ca, đem nam tử ôm thật chặt vào trong ngực: "Tướng công, làm sao chàng có thể nhẫn tâm cứ như vậy vứt bỏ mẹ con chúng ta."

"Cha!" Lúc này, một đứa bé trai ba bốn tuổi tiến lên, đứng ở bên cạnh người phụ nữ, nhìn mẫu thân khổ sở, hắn tuổi còn nhỏ có vẻ có chút sợ hãi, hốc mắt cũng liền bắt đầu ửng hồng rồi.

Mấy người lúc này mới chú ý tới bé trai bẽn lẽn trốn ở sau lưng người phụ nữ, A Nặc thấy vậy, có chút không nhẫn tâm liền tiến lên, kéo kéo ống tay áo của gia gia: "Gia gia, người liền cứu vị thúc thúc này đi!" Từ nhỏ

https://thuviensach.vn

hắn cũng không có phụ thân, cũng hiểu một đứa bé trong lòng hi vọng cỡ nào có một có một người cha có thể thương yêu mình.

Hàn đại phu giơ một cánh tay ra xoa tóc A Nặc, khẽ lắc đầu: "Gia gia cũng không có biện pháp!"

Một tên nam tử trong đó liền tiến lên: "Hàn đại phu, chẳng lẽ Lý Tam Nhi thật không cứu được sao?"

"Đúng vậy, Hàn đại phu, làm phiền ngài cứu Lý Tam Nhi đi!" Một gã nam tử khác cũng tiến lên, vẻ mặt tràn đầy hi vọng nhìn Hàn đại phu.

Hàn đại phu vẫn như cũ lắc đầu thở dài: "Không phải lão hủ thấy chết mà không cứu, mà là lão hủ thật sự không thể ra sức!" Nếu như hắn có thể cứu chữa, hắn như thế nào lại khoanh tay đứng nhìn chứ.

Bốn gã nam tử nghe vậy, nhất thời ngậm miệng không nói một tiếng, đều cúi đầu đứng ở một bên, yên lặng không nói gì. Người phụ nữ nghe vậy, lại càng khóc thêm lợi hại hơn. Cả tiểu y quán tạn tạ này nhất thời liền chỉ còn lại tiếng khóc của người phụ nữ và đứa bé kia.

"Để ta tới xem thử một chút đi!" Lăng Tuyệt Trần vẫn đứng nhìn ở một bên liền lên tiếng.

Nghe thấy thanh âm lành lạnh lại có vẻ rất là trẻ tuổi này, tầm mắt của mọi người liền tập trung tới đây, ngay cả người phụ nữ kia cũng ngưng khóc thút thít ngẩng đầu sững sờ nhìn cô gái còn trẻ này.

Bốn gã nam tử thấy đó là một cô bé chưa dứt sữa, cho nên lập tức cũng không ôm một tia hy vọng gì, dù sao vẫn chỉ là một cô bé mười lăm mười sáu tuổi, có thể biết cái y thuật gì.

"Cô nương, ngươi cũng hiểu y thuật sao?" Hàn đại phu lên tiếng, thật đúng là không nhìn ra cô bé này còn trẻ như vậy, thế nhưng cũng hiểu y

https://thuviensach.vn

thuật.

"Chưa tính là hiểu, chỉ là biết sơ một hai điều!" Lăng Tuyệt Trần khẽ lắc đầu, không để ý đến ánh mắt nghi ngờ của bọn họ trước tiên ngồi xổm người xuống, ngón tay trắng noãn nhẹ nhàng vuốt qua đầu của nam tử, nhìn gân xanh nổi lên, ngón tay chậm rãi trượt xuống, ngừng lại ở bên cổ nam tử, dò thử mạch đập của hắn một chút, không tính là suy yếu, hơn nữa còn là tiếng tim đập rất mãnh liệt.

Đây, tuyệt đối không phải là bởi vì thân thể hư yếu mà dẫn đến bệnh. Vậy đây là cái gì?

Lăng Tuyệt Trần thu tay lại, ánh mắt lại vẫn như cũ nhìn chằm chằm đầu của nam tử, tầm mắt rũ xuống làm cho người ta không nhìn ra suy nghĩ.

"Như thế nào? Cô nương ngươi ••••••" nhìn động tác thuần thục của nàng, trong lòng Hàn đại phu ngược lại có chút tin tưởng nàng hiểu y thuật.

"Kỳ quái!" Lăng Tuyệt Trần nói thầm.

Hàn đại phu cau mày gật đầu: "Đúng vậy, không phải là trúng độc, lại vừa không có dấu hiệu bị nội thương, thật không biết là vì sao."

"Tướng công ••••••" người phụ nữ nghe vậy, tiếng khóc thút thít mới vừa ngừng lại lần nữa truyền đến.

"Câm miệng!" Lăng Tuyệt Trần lạnh lùng liếc người phụ nữ một cái, triếng khóc như vậy ở trong tai của nàng chính là cực kỳ ồn ào đến mức không thể chịu nổi.

Người phụ nữ ngẩng đầu lên, nhìn thấy ánh mắt lạnh lẽo của Lăng Tuyệt Trần, lời nói vừa đến cổ họng liền bị nuốt xuống trong bụng, ánh mắt của cô bé này thật là đáng sợ! Đứa bé trai đứng ở bên cạnh người phụ nữ

https://thuviensach.vn

nhìn thấy nét mặt của mẫu thân, có chút sợ hãi lui về sau hai bước, đứng ở sát phía sau người phụ nữ níu lấy y phục của nàng.

Cho đến khi yên tĩnh lại lần nữa, lúc này Lăng Tuyệt Trần mới tiếp tục nhìn nam tử gần hôn mê.

Khẽ nhắm mắt lại, một tay đặt trên trán của nam tử, một cỗ Huyền Khí nhàn nhạt đến mức cơ hồ không nhìn thấy được từ lòng bàn tay tiến vào từ trán của nam tử, lợi dụng thần trí của mình, đi lại thăm dò ở trong đầu của nam tử.

Thu tay lại theo phản xạ có điều kiện, đột nhiên mở hai mắt ra, đây là cái gì?

Nàng nhìn thấy những thứ màu xám tro mềm mại không xương kia, đủ mọi kích cỡ giống như đang bám vào trên thành mạch máu của nam tử kia, hút máu của người nam tử. Hơn nữa cái thứ đáng sợ đó còn không chỉ có một cái, mỗi chỗ cách nhau không đến chiều rộng một cái móng tay, thì có một thứ hút máu màu xám tro kia.

Những thứ đó chủ yếu là làm cản trở tuần hoàn máu của nam tử, hơn nữa còn đang không ngừng hút máu, tình huống như thế, nam tử có thể chịu được mới xem như là kỳ tích.

Nhìn vẻ mặt của Lăng Tuyệt Trần, Hàn đại phu ít nhiều cũng có chút hiểu rõ, lập tức cũng không lên tiếng, yên lặng đứng ở một bên.

Trong đầu khẽ tỉnh táo suy tư một hồi, bàn tay lại đặt lên trán nam tử lần nữa, thần thức lại đi lại thăm dò trong đầu của nam tử lần nữa, dọc theo mạch máu của hắn, nhìn những dị vật đếm không hết kia, cố nén cảm giác ghê tởm trong lòng, tiếp tục hướng vào bên trong tìm kiếm.

Khẽ cau mày, đây là cái gì? Mấy cái dị vật này đã xuyên qua mạch máu, bắt đầu hướng vào bên trong đại não đi vào tủy não hơi hơi nhảy lên!

https://thuviensach.vn

Lấy tốc độ ngọ nguậy trước mắt của chúng, không đến nửa ngày là có thể bắt đầu hút tủy não của nam tử này rồi, nói cách khác, tính mạng của nam tử này đang nguy trong sớm tối!

Chậm rãi đứng dậy, vỗ tay một cái, xoay người nhìn Hàn đại phu: "Hàn đại phu có thể giúp ta chuẩn bị một ít dược liệu được không?" Nhìn dị vật trong đầu nam tử, trong lòng Lăng Tuyệt Trần đã có khẳng định.

"Cô nương mời nói!" Hàn đại phu khẽ gật đầu, người này nếu đưa lên đến đây, vậy nhất định phải hoặc là đi nơi khác, nếu không y quán vốn không được hoan nghênh này, về sau chỉ sợ cũng không còn đất đặt chân rồi.

"Tốt, ta cần một miếng phụ tử, nửa lượng trở lên, sấy khô, bỏ lông, tách làm bốn...! Lấy nước chín lần chưng nấu tới ba lít, bỏ phụ tử, cho vào bình, dùng dầu đơn nhanh chóng bịt kín lại, nén xuống đáy giếng sâu, cực lạnh, rồi lấy uống!" Lăng Tuyệt Trần trong đầu thử tìm kiếm phương thuốc có ích.

Phụ tử? Đây chính là thảo dược có độc, làm một đại phu, cùng với những người quanh năm săn thú ở trong núi mà sống đều biết. Chỉ là chỉ cần có cách điều chế đúng, phương pháp đơn giản đúng, vậy là cũng có thể dùng.

"Được, bây giờ lão hủ lập tức đi chuẩn bị!" Giờ khắc này, Hàn đại phu coi như là tin tưởng cô bé ở trước mắt vô điều kiện, xoay người đi tới giữa tủ thuốc tìm ra một miếng phụ tử, sau khi một tay ước lượng thật kỹ, liền gật đầu một cái rồi đi tới hậu viện.

"Nhớ kỹ, nhất định phải là chín lần chưng nấu thành ba lít, nén xuống đáy giếng sâu, cực lạnh, rồi mới lấy lên!" Lăng Tuyệt Trần cau mày, nhìn theo bóng lưng của Hàn đại phu, đặc biệt căn dặn.

https://thuviensach.vn

Hàn đại phu quay đầu lại cười nhạt gật đầu: "Cô nương yên tâm đi, lão hủ đối với dược tính của thảo dược cũng biết sơ một hai điều!" Dứt lời liền xoay người rời đi.

Xoay người ngồi xổm xuống ở bên người nam tử, khẽ xoay cổ tay, kẹp ở giữa ngón tay chính là ngân châm dài nhỏ, đang muốn hướng trên đầu nam tử đâm xuống, lại bị người phụ nữ chặn lại. Lăng Tuyệt Trần không có thói quen đụng vào người xa lạ, ánh mắt lạnh lẽo quét qua người phụ nữ đang lôi kéo tay của nàng.

Mặc dù sợ hãi ánh mắt lạnh lẽo của Lăng Tuyệt Trần, nhưng ánh mắt của người phụ nữ vẫn kiên định nhìn lại Lăng Tuyệt Trần: "Ngươi muốn làm gì?"

"Ngươi muốn hắn chết, hay là sống!" Nàng vốn dĩ cũng không phải là người kiên nhẫn.

"Ách, đương nhiên là sống!" Người phụ nữ hơi giật mình, hoàn toàn không ngờ rằng nàng có thể hỏi như vậy.

"Như vậy, ngươi nhất định phải tin tưởng ta!" Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày, ánh mắt lạnh lẽo lần nữa quét qua người phụ nữ đang lôi kéo tay của nàng

Cảm thấy một luồng khí lạnh từ trên người Lăng Tuyệt Trần phát ra, người phụ nữ kia theo bản năng thu tay về, sững sờ gật đầu: "Được, ta tin tưởng ngươi!" Nếu giữa sống và chết chỉ là một đường ranh, duy nhất cũng chỉ có thể đánh cuộc!

Năm cây châm nhỏ ở trong tay chia ra đâm vào năm vị trí ở trên đầu nam tử, hiện tại chuyện thứ nhất phải làm, chính là ngăn chặn những thứ dị vật kia dọc theo mạch máu lan ra toàn thân, đến lúc đó, thật sự là không có thuốc gì có thể chữa được rồi.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Vực Dậy Y Thuật (Hai)

"Cô nương, thuốc đã được chuẩn bị thật tốt rồi, lúc nào thì có thể cho hắn dùng." Hàn đại phu lấy cái bình đã dùng giấy dầu đóng kín lại ra, nhìn Lăng Tuyệt Trần đang ngồi suy tư ở một bên.

"Hàn đại phu, ta tên là Lăng Tuyệt Trần, không cần gọi ta là cô nương cô nương." Lăng Tuyệt Trần có chút nhức đầu khi nghe cái cách gọi kỳ cục này, liền lên tiếng sửa lại.

Lăng Tuyệt Trần!

Vị tiểu cô nương này thì ra chính là nhân vật truyền kỳ trên đường lớn lâu nay, không ngờ nhân vật lợi hại như thế, mới sáng sớm đã bị bọn họ những thứ dân chúng này gặp được, còn ở cùng một phòng.

Hàn đại phu có vẻ là trấn định nhất, dù sao cũng là người lớn tuổi rồi, đối mặt với mọi chuyện trên thế gian cũng liền lạnh nhạt hơn rất nhiều.

Sắc mặt cực kỳ tái nhợt, cũng không phải là vị nam tử gọi là Lý Tam Nhi kia, mà là thê tử ở bên cạnh hắn, người phụ nữ trung niên kia, trên sắc mặt tràn đầy vẻ lúng túng. Bốn gã nam tử khác vừa nhắc tới cũng liền thả lỏng tinh thần, nếu là Lăng Tuyệt Trần nói có thể cứu được, như vậy bọn họ liền tin.

"Đúng rồi, Tuyệt Trần, hắn rốt cuộc là mắc phải chứng bệnh gì?" Hàn đại phu khẽ cau mày, là một người từng trải, đương nhiên cũng hiểu rõ được dụng ý khi Lăng Tuyệt Trần tự mình giới thiệu, chỉ là không muốn

https://thuviensach.vn

cách xưng hô của mình với nàng quá mức kỳ cục, cho nên hắn cũng liền thay đổi cách xưng hô.

Lăng Tuyệt Trần cau mày, mấp máy môi: "Là Đỉa!"

Không sai, thần trí của nàng ở trong đầu Lý Tam Nhi phát hiện dị vật kia chính là đỉa, là loại đỉa đã biến dị, cái loài biến dị đó thích mùi máu tươi, đang nhanh chóng sinh sôi nẩy nở, bám vào trong đầu của hắn, hút máu tươi của hắn, mà phụ tử chính là phương thuốc Đông Y có lợi nhất đối với xuất huyết não, lại là vị thuốc có dược tính nóng, mà trùng hợp là đỉa thích âm, lúc này mới muốn lợi dụng phụ tử tới đem bọn chúng bức đi ra.

Đỉa!

Hai chữ này (TLT: 水蛭 : âm Hán – Việt gọi Thủy Điệt nghĩa là Đỉa) một lần nữa đánh vào lòng của mọi người ở trong phòng, đỉa là cái gì, mọi người đều biết, chỉ là tại sao đỉa lại ở trong đầu của Lý Tam Nhi.

"Trước không cần nói nhiều như vậy, cho hắn uống chén thuốc đã được chuẩn bị kia đi." Lăng Tuyệt Trần không hề nhiều lời, dù sao nàng cũng đang có chuyện quan trọng trong người.

"Được!" Hàn đại phu gật đầu, mở bình ra, cùng một gã nam tử khác hợp lực đem chén thuốc từ từ rót vào trong miệng của Lý Tam Nhi.

Sau khi dùng thuốc, vẻ mặt thống khổ của Lý Tam Nhi vẫn chưa giảm bớt, hiện tại ngay cả trán cũng không ngừng toát ra mồ hôi hột. Chờ tất cả chuẩn bị xong, Lăng Tuyệt Trần canh đúng thời gian, khi mắt thường có thể thấy được mạch máu bắt đầu nổi lên một cách không quy luật thì liền chứng minh dược hiệu đã phát huy tác dụng, những con đỉa kia đã bắt đầu ngọ ngoạy. Vì không để cho những con đỉa biến dị kia chạy tán loạn, một tay nhanh chóng đem ngân châm phong bế tất cả mạch máu ở cổ của hắn, nhưng mà một khi không có máu cung cấp, như vậy sẽ khiến đại não gặp phải tử vong, cho nên động tác của nàng phải mau chóng.

https://thuviensach.vn

Nhìn đỉa ở trong đại não không ngừng qua lại như con thoi dưới làn da của hắn, Lăng Tuyệt Trần cau mày khẽ xoay cổ tay. Chủy thủ trong tay mở ra một vết rách ở sau tai của nam tử, sau khi phân phó Hàn đại phu lấy ra một chậu đồng, liền dùng một tư thế nhấc đầu Lý Tam Nhi lên, để vết rách kia đối diện với cái chậu đồng. Máu ở bên trong đang dần nóng lên, một vết rách này làm cho những con đỉa kia liền chuyển động theo dòng máu đi ra ngoài, đồng thời cũng tránh cho những con đỉa kia khi chịu không được lại chui ra từ khắp nơi trên đầu hắn.

Quả nhiên, theo dòng máu nhàn nhạt chảy ra này, càng ngày càng nhiều đỉa rối rít phá thể đi ra ngoài, bò lúc nhúc trong cái chậu đồng kia, nhìn một màn ghê tởm này, người xem náo nhiệt vây quanh ngoài cửa nhanh chóng chạy như bay rời đi, những người chịu không nổi không khỏi rối rít chạy đi, chống vào góc tường không ngừng nôn mửa mãnh liệt.

Trước đó Lăng Tuyệt Trần đã dùng thần thức nhìn qua, lần này ngược lại có vẻ tương đối bình tĩnh hơn. Nhìn đống đỉa phủ kín đáy chậu kia, Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày, thần thức lần nữa quét qua não bộ của hắn, cho đến khi mạch máu trong đầu của hắn không còn dấu hiệu lưu lại một chút xíu đỉa nào, lúc này mới nhanh chóng gỡ ngân châm trên cổ của hắn xuống. Bàn tay phải khẽ vuốt qua vết thương ở sau tai của nam tử, đợi sau khi bàn tay của nàng dời đi, nơi đó liền trơn bóng như lúc ban đầu, không hề nhìn ra một chút dấu vết nào của miệng vết rách mới vừa rồi.

Đợi sau khi an bài xong tất cả mọi việc, lúc này vẻ mặt khổ sở của nam tử đang hôn mê mới có một chút dãn ra, sắc mặt cũng liền từ từ khôi phục một chút đỏ thắm.

Chịu đựng cỗ cảm giác ghê tởm kia, từ trong ngực lấy bình nhỏ luôn mang theo trong người ra, mở cái nắp ra đổ chất lỏng ở bên trong vào trong chậu đồng kia. Sau tiếng ‘ xèo xèo ’, chỉ thấy thân thể của những con đỉa kia bắt đầu co rúc, sau đó hóa thành một bãi máu, phát ra mùi hôi thối gay mũi nồng nặc.

https://thuviensach.vn

Đây chính là tác dụng ăn mòn mạnh mẽ của a- xít sun-phu-rit, dùng để ăn mòn những con đỉa biến dị này trái lại rất có tác dụng, ít nhất không cần lo lắng phải xử lý như thế nào, giải quyết sự sinh trưởng của đỉa.

"Xin hỏi, Lăng cô nương, bệnh của tướng công ta có thể chữa khỏi hoàn toàn hay không?" Người phụ nữ trung niên ôm Lý Tam Nhi đang hôn mê vào trong ngực, có chút lo lắng nhìn Lăng Tuyệt Trần.

Lăng Tuyệt Trần gật đầu một cái: "Đợi lát nữa ta kê phương thuốc, ngươi lấy một ít thuốc đem về, uống đủ ba ngày là được!" Móc một chiếc khăn gấm từ trong ngực ra, cẩn thận lau chùi từng ngón tay trắng noãn.

"Ta xin đa tạ ơn cứu mạng của Lăng cô nương!" Người phụ nữ trung niên buông Lý Tam Nhi ở trong tay ra, dập đầu một cái trước Lăng Tuyệt Trần, như vừa rồi tình huống nàng tận mắt nhìn thấy, nếu như không có vị Lăng cô nương này, đoán chừng tính mạng của phu quân nàng cũng không còn.

"Cũng chỉ là một cái nhấc tay mà thôi." Nhàn nhạt nói xong, liền xoay người cầm giấy bút ở trên quầy lên, soạt soạt soạt viết lên, sau đó khẽ thổi khô vết mực: "Đây là phương thuốc, Hàn đại phu, còn phải làm phiền lão rồi." Phần lớn cũng chỉ là một chút dược liệu củng cố và bổ huyết, bị những con đỉa này hút máu lâu như vậy, sau khi tỉnh lại chắc chắn sẽ thiếu máu nghiêm trọng, nên bồi bổ thật tốt.

Hàn đại phu vẫn còn có chút chưa tỉnh hồn, vỗ vỗ ngực của mình, tiến lên nhận lấy cái phương thuốc kia: "Yên tâm đi, lão hủ sẽ an bài thật tốt."

Nhìn một màn này, trấn tĩnh nhất vẫn là A Nặc đứa trẻ mới có mười tuổi, đôi mắt đen láy của nó vẫn luôn chăm chú nhìn chằm chằm thủ pháp châm kim khi đó của Lăng Tuyệt Trần, ở trong lòng yên lặng nhớ kỹ vị trí của từng huyệt và độ mạnh yếu, độ sâu cần thiết, gặp dịp cho thể dùng những cái đã học được, cho hắn bài học rất có ý nghĩa.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ chuyện này, Lăng Tuyệt Trần đương nhiên đều thu vào trong mắt, khóe miệng đột nhiên nâng lên , đi tới bên cạnh A Nặc nửa ngồi xuống, lấy một quyển sách từ trong ngực ra: "A Nặc, đây là phương pháp châm cứu cơ bản nhất, bên trong ghi lại vị trí và tác dụng của từng huyệt trên thân thể con người, hy vọng sẽ hữu dụng đối với đệ!" Nói xong, liền đưa bộ sách cho A Nặc.

"Đa tạ tỷ tỷ!" Trên mặt A Nặc hiện ra một nụ cười thật to, mừng rỡ nhận lấy bộ sách trong tay Lăng Tuyệt Trần, sau khi nói cám ơn xong liền cầm bộ sách chạy tới sau quầy, bắt đầu nghiêm túc đọc lại.

Hàn đại phu bật cười lắc đầu một cái: "Đứa nhỏ này, từ nhỏ đã đặc biệt hứng thú với y thuật, bất cứ dược liệu nào, có thể nói là đã gặp qua là không quên được nha." Mặc dù lời nói này tỏ ra áy náy, nhưng trong cặp mắt kia lại tràn đầy vui mừng.

"Ừ, tương lai A Nặc sẽ là một đại phu nổi danh thiên hạ!" Lăng Tuyệt Trần cười nhạt gật đầu, ngay sau đó nhìn Hàn đại phu: "Ta còn có chuyện quan trọng, cũng không thể dừng lại quá lâu." Nói xong liền xoay người đi ra ngoài. Mới vừa bước ra khỏi cánh cửa, người phụ nữ trung niên lại lần nữa kêu ở bên bước chân của nàng.

"Cái đó, Lăng cô nương ••••••" người phụ nữ trung niên muốn nói lại thôi, hai tay lo lắng xoắn chặt khăn gấm trong tay.

Dừng bước lại, quay đầu lại cúi đầu nhìn nàng: "Còn có chuyện gì sao?"

Người phụ nữ trung niên ngẩng đầu lên, hai tay run rẩy nâng lên, đang cầm chính là một túi tiền cũ nát: "Đây là tiền xem bệnh, ta chỉ có bấy nhiêu •••••• hi vọng Lăng cô nương không chê." Giọng nói lắp bắp, trong lòng cũng thấp thỏm không yên.

https://thuviensach.vn

Ách ••• vạn vạn không ngờ rằng nàng sẽ nói cái này, liếc nhìn bé trai bên cạnh người phụ nữ: "Không cần, vẫn là giữ lại cho đứa bé mua chút đồ ăn đi." Nhàn nhạt nói xong, liền xoay người đi ra ngoài. Đột nhiên nhớ tới cái gì, liền dừng bước nhưng vẫn không quay đầu lại: "Nhớ, về sau ngàn vạn lần không được ăn thứ gì không được nấu chín nữa, hơn nữa, tốt nhất cũng không nên uống nước suối trên núi, về sau nước uống phải được đun lên!"

Nhàn nhạt nói xong, bóng dáng liền biến mất không thấy tăm hơi, cũng không muốn giải thích nghi vấn của bọn họ sau khi nghe xong, dù sao cũng không phải là vài ba lời là có thể giải thích rõ. Coi như không có đỉa, cũng sẽ có rất nhiều vi khuẩn mắt thường không nhìn thấy được, ngộ nhỡ lại có cái con ký sinh trùng gì đó biến dị bên trong cơ thể con người, vậy coi như nói không may, cũng không phải mỗi một lần đều có thể thuận lợi như hôm nay.

Người vây xem ở ngoài cửa, đều bị y thuật thần kỳ làm cho thán phục, cũng có không ít người bắt đầu đi theo con đường học y.

Một ngày này, y thuật hoàn toàn được vực dậy ở trên đại lục này, mà Lăng Tuyệt Trần ba chữ đó cũng truyền đi khắp Thương Khung.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Dược Thần

Vén rèm che màu hồng đào lên, nhìn nam tử vẫn luôn an tĩnh nằm đó, sắc mặt có vẻ hơi tái nhợt, nhưng vẫn không che giấu được dung nhan tuấn mỹ hào hoa phong nhã của hắn. Chậm rãi ngồi ở bên giường, đôi mắt lạnh băng không nhịn được hơi dịu đi hiện lên vài tia nhu hòa.

Kéo một bàn tay của hắn nhẹ nhàng xoa nắn ở trong tay, nằm nhiều ngày như vậy có lẽ cũng mệt rồi, có phải cánh tay cũng vì ngủ mà đã tê rần rồi hay không, chỉ là, qua hôm nay, là có thể tỉnh lại rồi. Về sau cũng không cần phải chịu đựng loại thống khổ này nữa, có thể giống như người bình thường, cũng không cần phải lo lắng bệnh ma kia sẽ quay trở lại tập kích nữa.

Sở Dạ Phong và Tiêu Vũ Cô liếc mắt nhìn nhau, Tiêu Vũ Cô ho nhẹ một tiếng, liền lui ra ngoài. Sở Dạ Phong tiến lên, vỗ nhẹ bả vai của nàng: "Trần, ta và Tiêu Vũ Cô đi tìm những dược liệu còn lại!"

"Ừ, Dạ Phong, cám ơn huynh!" Khẽ ngẩng đầu, nhìn Sở Dạ Phong trong lòng thoáng qua một tia ấm áp.

Nghe thấy lời nói hơi kiểu cách này, hắn ngược lại có chút không tự nhiên, ánh mắt lóe lên: "Cần gì khách khí với ta, ta đi trước, nàng cũng nên chú ý nghỉ ngơi!" Nói xong, Sở Dạ Phong vén vạt áo lên xoay người rời đi, nhường không gian lại cho hai người, bởi vì hắn biết rõ, nàng chính là rất trọng nghĩa khí, đối ngoại có thể rất tuyệt tình, đối nội, có thể rất nhu tình, đây mới chính là điểm hấp dẫn hắn.

https://thuviensach.vn

Cả căn phòng, chỉ còn lại hai người, ngón tay vung lên, trong nháy mắt chậu đồng ở bên cạnh liền chứa đầy nước trong vắt, một ngọn lửa màu tím toát ra ở đầu ngón tay của nàng, khẽ dao động trong giây lát rồi nhảy vào chậu đồng ở bên dưới. Chỉ trong chốc lát chậu nước liền bắt đầu tỏa ra làn sương trắng nóng hầm hập, nàng không thể không cảm thán, thủy hỏa hợp chế chính là tốt nhất, sử dụng cũng rất dễ dàng, không cần đốt lửa đã có nước nóng.

Cầm khăn gấm nhẹ nhàng lau sạch khuôn mặt của hắn. Nhấc ngón tay trắng như ngọc lên, nhanh chóng qua lại không ngừng như thoi đưa, chỉ chốc lát sau mái tóc đen nhánh đã được cắt tỉa chỉnh tề. Giúp hắn chính vạt áo ngay ngắn lại, màu hồng đào khắp phòng cũng khiến cho sắc mặt tái nhợt của hắn hơi ửng hồng, cũng có vẻ giống như người bình thường.

Khẽ nhếch miệng lên, nhìn dung nhan tuấn mỹ tuyệt sắc kia, nếu như không phải là bởi vì hôn mê, thì sẽ có bao nhiêu hăng hái phấn chấn.

Trong nháy mắt Ngân Nhược và Tiểu Bạch đều cùng xuất hiện ở bên cạnh, hai người không chút hình tượng ngồi xuống bên giường, tự mình rót một chén nước trà, dồn sức uống ừng ực ừng ực, để cái chén trong tay xuống thô lỗ nâng ống tay áo lên lau khóe miệng một cái, hai người không khỏi rối rít cảm thán: ra ngoài không khí thật tốt!

Tầm mắt rũ xuống thấp, con ngươi lạnh băng khẽ chuyển, nhưng mà nhìn cũng chưa từng nhìn về phía hai người: "Chỉ như vậy đã nghĩ có thể lừa dối vượt qua kiểm tra?"

Chỉ là mấy chữ ngắn ngủn, lại làm cho Ngân Nhược và Tiểu Bạch đồng thời cảm nhận được một cỗ lạnh lẽo đến ghê người, khí lạnh chính là đến từ trên người của chủ nhân, hai người liếc mắt nhìn nhau: Chủ nhân tức giận!

https://thuviensach.vn

"Chủ nhân!" Tiểu Bạch nhíu mày, lắc mình một cái lại trở về thân hình chú mèo nhỏ của hắn, đứng ở trên ghế lui về phía sau đạp một cái, đã nằm ở trên bả vai của Lăng Tuyệt Trần, ánh mặt hiện lên vẻ ảm đạm đáng thương: "Chủ nhân ~"

Lúc này Lăng Tuyệt Trần mới quay đầu lại, liếc nhìn bộ dáng uất ức kia của Tiểu Bạch một cái, hừ lạnh một tiếng, liền dời tầm mắt đi.

"Khụ khụ khụ, chủ nhân, lúc đó sau khi ta và Tiểu Bạch rời đi một lát, liền cảm thấy một cỗ hơi thở không hề tầm thường, đang muốn chạy lại thì đột nhiên rơi vào hôn mê, không ngờ, khi tỉnh lại thì đã ở trong thân thể của chủ nhân, chỉ là không có cách nào hiện thân cũng không thể nói chuyện." Ngân Nhược ho nhẹ hai tiếng, chậm rãi tiến lên, một phen túm lấy cái cổ của Tiểu Bạch, kéo hắn từ trên bả vai của Lăng Tuyệt Trần xuống .

Không thể hiện thân cũng không thể nói chuyện?

"Tại sao?" Lăng Tuyệt Trần nghi ngờ, vẫn là những lời này khiến nàng chú ý, khó trách nàng có thể cảm nhận được sự tồn tại của bọn họ, nhưng không cách nào thúc giục bọn họ gia nhập chiến đấu.

Ngân Nhược khẽ lắc đầu: "Ta cũng không biết, có lẽ là bởi vì địa chất đặc biệt của Quang Ảnh Thần Đảo thôi."

"Các ngươi đều không có việc gì thì tốt rồi!" Nếu Ngân Nhược không biết, nàng cũng không hỏi nhiều nữa, ánh mắt vẫn như cũ nhìn sắc mặt tái nhợt của Hoa Nhược Thủy: "Tiểu Bạch, đỉnh Tử Đồng chuẩn bị xong chưa?"

Nói đến chuyện đứng đắn, Tiểu Bạch cũng liền thu hồi nụ cười nhàn nhạt trên mặt, vẻ mặt nghiêm chỉnh: "Ừ, chủ nhân cứ yên tâm, đỉnh Tử Đồng vẫn luôn ở trên người ta."

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần gật đầu một cái, khóe mắt liếc qua hộp gấm tinh xảo để ở bên cạnh, lấy thuật chế thuốc trước mắt của nàng, không biết có thể phát huy hoàn toàn dược hiệu của Linh Tiên Thảo được hay không. Ở đáy lòng của nàng, lần đầu tiên bắt đầu hoài nghi năng lực của mình, chỉ vì nam tử mới tiếp xúc mấy ngày ở trước mắt này.

Trong sân vắng vẻ, một bóng người đứng đó, vạt áo màu xanh dương vẫn bay lượn như cũ, một vài sợi tóc buông xuống ở bên mặt lại không giấu đi được vẻ tao nhã đầy người. Hai tay buông xuống ở bên người, đỉnh Tử Đồng ở ngay phía trước chậm rãi xoay tròn.

Hai người bọn Sở Dạ Phong đứng dưới mái hiên cau mày theo dõi, chế thuốc cũng không phải là chuyện đùa, phải làm liền một mạch, một khi xuất hiện một chút xíu ngoài ý muốn đều sẽ dẫn đến thất bại.

Ngẩng đầu lên, ánh mắt không có tiêu cự nhìn phía trước, hai tay nắm thật chặt rồi lại buông ra, cứ như vậy không ngừng đấu tranh lặp đi lặp lại.

"Chủ nhân!" Tiểu Bạch cau mày, chủ nhân luôn luôn kiêu ngạo tự tin, thế nhưng giờ phút này lại do dự lại đấu tranh lại không tin tưởng bản thân? !

Lăng Tuyệt trần nghe vậy, lúc này mới ngước mắt mắt lên, ánh mắt ngầm ý bảo Tiểu Bạch có thể bắt đầu. Tiểu Bạch gật đầu, nâng tay phải lên mở bàn tay ra, chỉ thấy Linh Tiên Thảo vẫn còn giữ được màu xanh biếc liền rồi khỏi bàn tay của hắn bay lên giữa không trung.

Khẽ giơ cánh tay lên, lòng bàn tay hướng lên, nắp đỉnh Tử Đồng từ từ mở ra, một vầng sáng màu tím nhạt nhanh chóng kết nối với Linh Tiên Thảo ở giữa không trung, Linh Tiên Thảo vốn đang xoay tròn tại chỗ theo vầng sáng kia liền biến mất trong nháy mắt, nắp đỉnh khép lại sau đó nhanh chóng xoay tròn, làm cho người ta bằng mắt thường chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng mơ hồ.

https://thuviensach.vn

Thái độ của Lăng Tuyệt Trần lại trở nên nặng nề, lúc này mới bắt đầu chế thuốc không được phép có một chút qua loa, ngón trỏ và ngón giữa của tay phải khép lại, xoay nhẹ nửa vòng, chỉ thấy một ngọn lửa màu tím hiện lên ở đầu ngón tay. Vung tay lên, ngọn lửa lập tức bay về phía cái đỉnh Tử Đồng đó, ‘ vụt ’ một tiếng, ngọn lửa màu tím đã gắt gao vây quanh đỉnh Tử Đồng.

Quầng sáng màu tím phát ra từ đầu ngón tay của nàng, dẫn đường cho ngọn lửa kia nhanh chóng xoay tròn vây quanh trong đỉnh chế thuốc, khẽ nhắm mắt lại, thần thức không hề chớp mắt nhìn chằm chằm dược liệu bên trong đỉnh Tử Đồng. Vùng đan điền hình thành một dòng nước xoáy màu đen, ngay cả Huyền Khí của nàng cũng đã nhanh chóng xoay tròn vây xung quanh dòng nước xoáy màu đen.

Dược liệu bên trong đỉnh Tử Đồng xoay tròn xung quanh gốc Linh Tiên Thảo kia, từng miếng dược liệu, bột mịn đang từ từ rơi xuống, từ từ ngưng kết lại ở dưới đáy đỉnh Tử Đồng.

Mồ hôi hột trên trán càng ngày càng nhiều, ở trên da thịt trắng nõn của nàng tụ thành từng giọt thủy châu, dọc theo đường nét của gương mặt, chảy xuống chiếc cằm thon rơi vào trên cổ áo màu xanh dương, biến mất trong nháy mắt không thấy tăm hơi. Huyền khí ở vùng đan điền càng thêm không thể khống chế, mồ hôi trên trán cũng càng ngày càng dày đặc, một giọt, hai giọt, thấm ướt cổ áo của nàng.

Có lẽ là bởi vì không chịu đựng được nhiệt độ cao khác thường bên trong đỉnh Tử Đồng kia, Linh Tiên Thảo vốn dĩ rất an phận trong nháy mắt bay lên chóp của nắp đỉnh, thoát khỏi vòng vây của những thứ dược liệu quý hiếm kia, đang muốn phá nắp đỉnh thoát ra ngoài.

Tay phải lập tức đặt trước ngực, đầu ngón tay nhắm thẳng vào đỉnh Tử Đồng, tay trái mở ra bàn tay đặt nhẹ ở phía trên tay phải, lòng bàn tay trái toát ra quầng sáng màu tím, bao quanh tay phải ở phía trong. Hai cổ Huyền

https://thuviensach.vn

Khí hội tụ vào một chỗ, xông về phía đỉnh Tử Đồng, tạo thành cỗ Huyền Khí rõ ràng ở phía trên đỉnh Tử Đồng giúp cố định nắp đỉnh, bởi vì áp lực từ bên ngoài và sự giãy giụa của Linh Tiên Thảo ở bên trong, đỉnh Tử Đồng lắc lư kịch liệt .

Sự phản kháng của Linh Tiên Thảo, khiến cho Huyền Khí trong cơ thể nàng cũng bắt đầu mất đi sự ổn định, chạy tán loạn không có một chút quy luật. Khẽ cau mày, một cỗ ngai ngái vọt tới cổ họng nhưng lại bị nàng áp chế ép xuống. Khẽ nghiêng mặt sang một bên, nhưng thần thức vẫn như cũ không dám rời khỏi đỉnh Tử Đồng nửa tấc.

Huyền Khí trong cơ thể đang từ từ yếu dần rồi biến mất, nắp đỉnh của đỉnh Tử Đồng cũng khẽ dao động lắc lư, Lăng Tuyệt Trần cắn chặt môi, chẳng lẽ hôm nay lại phải chịu thất bại trong gang tấc sao? Thật vất vả mới tìm được Linh Tiên Thảo, hôm nay lại để nó biến thành không sao? Không, nàng nhất định phải thành công, trăm năm mới có thể trưởng thành như vậy, tuyệt đối không thể buông tay!

Đột nhiên, từ sau lưng của nàng truyền đến một nguồn nhiệt khác, Huyền Khí trong cơ thể cũng dần dần khôi phục, mồ hôi trên trán Lăng Tuyệt Trần rõ ràng ít đi, theo bản năng khẽ quay đầu lại.

"Chuyên tâm chế thuốc!" Giọng nam mị hoặc âm thầm mang theo lo lắng cấp bách, lại thành công tránh cho nàng bị mất hồn, ở nơi này người có thuộc tính Hỏa Hệ còn có thể là ai!

Có thêm sự tham gia của Sở Dạ Phong, Huyền khí bắt đầu tản ra lại lần nữa tụ tập lại có trật tự, mà ngọn lửa vây quanh đỉnh Tử Đồng cũng chậm rãi tăng lên.

Linh Tiên Thảo đang ra sức chống cự ở bên trong đỉnh, hơi sức từ từ biến mất, mà ánh sáng màu xanh lá ở bốn phía quanh nó cũng dần dần tản

https://thuviensach.vn

ra, hóa thành những điểm sáng nhỏ cùng với bột dược liệu ở dưới đáy đỉnh hòa làm một thể.

Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, đột nhiên mở hai mắt ra, thu tay trái lại, đầu ngón tay chỉ vào đỉnh Tử Đồng: "U lam thủy!" Ngay sau đó liền có một dòng nước nhàn nhạt từ đầu ngón tay nhẹ nhàng bay về phía trên đỉnh Tử Đồng, nắp đỉnh cũng phối hợp mở ra một khe hở nhỏ, cho đến khi dòng nước dừng lại lúc này mới lại đóng kín lần nữa.

Ước chừng qua thời gian một khắc, Lăng Tuyệt Trần mới chậm rãi thu tay lại, lúc này ngọn lửa màu tím kia mới từ từ biến mất, Sở Dạ Phong cũng thu cánh tay đang dính sát sau lưng nàng lại, xoay người tiến lên hai bước.

Đỉnh Tử Đồng tự động bay trở về trước mặt Lăng Tuyệt Trần, nắp đỉnh chậm rãi mở ra, ngay tức khắc, một làn sương mù màu trắng phiêu tán ra. Một mùi hương xông vào mũi, không phải mùi thuốc nồng nặc, mà là làn hương thơm ngát không cách nào sao lãng.

Giơ tay phải ra rồi mở lòng bàn tay ra, một viên thuốc tròn màu xanh lá kích cỡ bằng cái móng tay lại có vẻ gần như trong suốt bay ra từ bên trong đỉnh luyện dược, hai giọt thủy châu hình dạng giống hệt nhau dung hợp với nhau ở chính giữa viên thuốc, thế nhưng lại là màu lam của băng và màu đỏ của lửa! Thần kỳ, thật sự là rất thần kỳ!

Tiêu Vũ Cô cau mày tiến lên, nhìn viên thuốc an tĩnh nằm ở trong lòng bàn tay trắng nõn kia: "Đây chính là Đan Dược được Luyện Dược Sư luyện ra sao?" Thật sự là rất thần kỳ đấy.

Lúc này khóe miệng Lăng Tuyệt Trần mới lộ ra một nụ cười, chậm rãi gật đầu: "Ừ, cuối cùng cũng thành công!" Quay đầu lại mỉm cười nhìn Sở Dạ Phong một cái, trong con ngươi tràn đầy cảm kích, nếu như không phải là hắn ra tay tương trợ, nàng căn bản cũng không có khả năng luyện chế ra

https://thuviensach.vn

viên thuốc cứu mạng này. Trải qua lần chế thuốc này, cấp bậc luyện dược của nàng xem chừng đã nhảy lên không chỉ một tầng!

Nhìn thấy sự thoải mái nhẹ nhàng trên nét mặt của nàng, Sở Dạ Phong cũng chỉ khẽ gật đầu, chỉ cần nàng có thể thoải mái, hắn đã không sao cả rồi.

Một ngày này, bên trong tòa thâm viện xa hoa, bay ra một làn hương thơm ngát nhàn nhạt, phiêu tán khắp Phong Chi Thành. Trên đường cái không người nào là không dừng bước chân lại, khẽ nhắm mắt, hưởng thụ làn hương thơm ngát khác thường trong không khí này. Người không biết chuyện chỉ hơi hơi kinh ngạc, người biết chuyện thì hai mắt khẽ phát sáng nhìn sương trắng phía tán trên mặt đất, đây chỉ có thể là nhân tài đạt tới Thất Tinh Dược Thần mới có thể luyện chế ra đan dược có mùi thơm ngát như vậy, xem ra Phong Chi Thành này quả nhiên chính là vùng đất Tàng Long Ngọa Hổ (ý nói có nhân tài ẩn dật ở đây)!

Ngày thứ hai, ở Phong Chi Thành liền xuất hiện một lời đồn: bên trong ‘ Hoa Nhược Lưu Thủy ’ xuất hiện Thất Tinh Dược Thần hiếm thấy.

Có người liền liên tưởng đến hàng loạt sự việc xảy ra ở ‘ Tế Nhân Đường ’ vào ngày hôm trước, lúc này cũng liền có người xác định, ở bên trong Hoa Nhược Lưu Thủy, chính là Đại tiểu thư chính thống của Lăng Gia —— Lăng Tuyệt Trần!

Trong thời gian mấy ngày gắt gao này, ở chỗ này Lăng Tuyệt Trần đã vang danh khắp trời xanh, trở thành truyền kỳ Dược Thần trong một đêm!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Tỉnh Lại, Trí Nhớ Đáng Sợ

Mặt trời vừa mới nhô lên, một ngày mới đã bắt đầu.

Chờ đến khi Hoa Nhược Thủy tỉnh lại, đã là buổi trưa của ba ngày sau.

Cặp lông mi đang khép chặt khẽ run, con ngươi dưới mí mắt khẽ giật giật, cuối cùng hai mắt vẫn cố gắng mở ra, từ sâu bên trong cặp mắt sắc bén kia nhất thời có thể cảm nhận được ánh sáng rực rỡ không cách nào che giấu.

Ngủ lâu như vậy, đầu vẫn còn có chút hơi đau nhức, ngay cả cổ cũng cảm thấy cứng ngắc. Nhiều ngày liên tục không có ánh sáng mặt trời như vậy chính hắn cũng đang hoài nghi, có phải bản thân vĩnh viễn sẽ không tỉnh lại nữa hay không.

Đập vào mắt, vẫn là chiếc giường năm thước rộng rãi bằng gỗ đàn hương khắc hoa của hắn, vẫn là rèm che màu hồng đào mà hắn thích nhất. Mặc dù thân thể có chút tê cứng, nhưng mà từ vùng đan điền lại truyền tới luồng khí tươi mát khiến cho hắn hơi chấn động. Bàn tay gầy gò, chậm rãi tụ tập Huyền Khí, không hề giống như dự đoán sẽ đau đến tê tâm liệt phế, cũng không có loại cảm giác đau nhức đục khoét trong xương, thân thể của mình chính hắn là rõ ràng nhất, hắn đương nhiên biết, bệnh của hắn, đã hoàn toàn ổn rồi!

‘két ’

Cửa phòng mở ra, Lăng Tuyệt Trần một thân màu lam lạnh như băng chậm rãi bước đến, dáng người thướt tha.

https://thuviensach.vn

Nhìn Hoa Nhược Thủy tựa nửa người vào đầu giường, nụ cười trên khóe miệng không thay đổi: "Huynh đã tỉnh!" Nhìn khí sắc của hắn cũng biết là đã khá hơn nhiều, có Linh Tiên Thảo làm nguyên liện để chế thuốc, xem ra là đã khỏi hẳn rồi.

"Cám ơn muội!" Hoa Nhược Thủy khẽ giật mình, lập tức liền hiểu ra, biết luyện dược cũng chỉ có nàng.

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu một cái: "Mau dậy đi dùng bữa đi, huynh không cảm thấy đói sao?" Tránh đi cái vấn đề làm cho người ta không được tự nhiên kia.

Nàng không nói thật đúng là không cảm thấy, hiện tại vừa nhắc tới liền thay đổi rồi, bụng của hắn rất không chân thực phối hợp với lời nói của Lăng Tuyệt Trần, không chút hình tượng kêu ‘ ùng ục ’ một tiếng, oán trách chủ nhân như hắn.

Hoa Nhược Thủy đứng dậy, cười gượng có chút quẫn bách, kể ra cũng đã lâu rồi hắn không nhúc nhích, dưới chân tê rần, lại ngã ngồi trở về bên giường lần nữa.

"Sao vậy? Cẩn thận một chút, lâu rồi không có hoạt động, sợ là tuần hoàn máu có chút không kịp thích ứng!" Lăng Tuyệt Trần tiến lên, đỡ lấy hắn, khẽ cau mày.

"Không có việc gì, lâu rồi không điều khiển tay chân, cho nên mới có thể không nghe sai bảo như vậy!" Hoa Nhược Thủy lắc đầu một cái, lần đầu tiên nói đùa khôi hài như vậy, chỉ là vì che giấu cảm giác đè nén khó hiểu trong lòng.

Đỡ Hoa Nhược Thủy tới ngồi xuống bên cạnh bàn, lúc này mới đứng thẳng người: "Huynh biết không? Sư phụ của huynh, lại chính là Dạ Minh của Nguyệt Ma Giáo! Hơn nữa, bệnh của huynh, cũng không phải là di chứng sau khi luyện Huyền, Kiếm song tu, mà là, hắn ••••••" dùng độc đối

https://thuviensach.vn

với huynh, lời này còn chưa nói ra khỏi miệng, đã bị Hoa Nhược Thủy giơ tay lên cắt ngang.

Sư phụ chính là Dạ Minh? !

Một câu nói kia khiến cho sắc mặt Hoa Nhược Thủy vừa mới khôi phục một tia đỏ thắm, tức khắc liền tái xanh, sắc mặt lại trở nên cực kỳ tái nhợt. Làm sao có thể, sư phụ dạy hắn một thân võ nghệ, dưỡng dục hắn mấy chục năm, cư nhiên lại là Dạ Minh của Nguyệt Ma Giáo! Liên tục lừa gạt hắn gần hai mươi năm, mà hắn cũng chỉ là con cờ của Nguyệt Ma Giáo bọn họ!

"Huynh trước tiên rửa mặt chải đầu trước đi, ta ở tiền thính chờ huynh!" Nhìn sắc mặt tái nhợt của Hoa Nhược Thủy, Lăng Tuyệt Trần cau mày, có lẽ nàng thật sự không nên lựa chọn thời điểm này để nói cho hắn biết.

Hoa Nhược Thủy im lặng không lên tiếng, giống như không có nghe thấy lời nói của Lăng Tuyệt Trần, tầm mắt hơi cúi xuống, suy tư chuyện trong lòng. Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, cũng không tiếp tục nói nữa, xoay người lui ra ngoài.

Trái lại ba người đang ngồi có vẻ có chút mất tự nhiên, Sở Dạ Phong và Tiêu Vũ Cô ngay cả ánh mắt của hai người cũng không muốn đụng vào nhau, một khi tiếp xúc, thì chính là nguy hiểm không chút thua kém so với núi lửa phun trào.

Lúc này, bên ngoài bức rèm che kia một bóng dáng màu hồng đào lịch sự tao nhã xuất hiện, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vén bức rèm che màu trắng gạo lên, dung nhan tuấn mỹ sắc mặt hồng nhuận tiến vào tầm mắt của mọi người.

Vẫn là nụ cười xinh đẹp giống như cũ, hơi vén vạt áo lên ngồi ở chỗ trống duy nhất: "Ngại quá, để mọi người đợi lâu!" Mỉm cười áy náy, nhíu

https://thuviensach.vn

mày nhìn một màn tranh phong đối nghịch nhau của Sở Dạ Phong và Tiêu Vũ Cô, trong bụng căn bản cũng hiểu rõ.

Lăng Tuyệt Trần hơi cong môi một cái có chút xấu hổ, ánh mắt quay lại quét qua hai người kia.

"Khụ khụ khụ" bất đắc dĩ ho nhẹ hai tiếng, trên mặt Hoa Nhược Thủy vẫn hiện lên nụ cười từ tận đáy lòng: "Tại hạ là Hoa Nhược Thủy, không biết các hạ là?"

Giọng nói của Hoa Nhược Thủy lập tức kéo tầm mắt của hai người tới đây, Tiêu Vũ Cô nhìn thấy sắc mặt Sở Dạ Phong đen lại, cố gắng kìm nén xúc động muốn cười to trong lòng, mỉm cười nhìn Hoa Nhược Thủy: "Ta tên là Tiêu Vũ Cô!"

Tiêu Vũ Cô?

Hoa Nhược Thủy khẽ cau mày, cái tên này hắn đương nhiên cũng biết đến, bởi vì Nguyệt Ma kia cũng là họ Tiêu.

Trong lòng bách chuyển thiên hồi (thay đổi không ngừng), nhưng mà trên mặt vẫn giữ nụ cười xinh đẹp như cũ: "Lần này Nhược Thủy có thể khỏi hẳn, vẫn là nên cám ơn Tiêu công tử thật tốt mới phải!" Lăng Tuyệt Trần ít nhiều gì cũng đem chuyện ở Quang Ảnh Thần Đảo nói cho hắn nghe, mặc kệ hắn cùng với Nguyệt Ma có ân oán như thế nào, chung quy cũng không có một chút quan hệ gì cùng với Tiêu Vũ Cô.

"Nhược Thủy không cần khách khí, gọi ta là Vũ Cô là được rồi!" Hắn chính là người trong lòng Lăng Tuyệt Trần vẫn nhớ mong đi, nhìn bộ dáng này, thật không thẹn khi gọi là Hoa Nhược Thủy!

Mọi người vốn cũng không phải là cái loại người bụng đang đói có người mời ăn còn từ chối kêu no rồi, Hoa Nhược Thủy lập tức cũng chỉ cười nhạt gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Thân thể của huynh còn có chỗ nào không khỏe không?" Lăng Tuyệt Trần nhìn sắc mặt của hắn đã hơi hồng nhuận, cũng yên lòng không ít.

Lúc này Hoa Nhược Thủy mới khẽ thu hồi nụ cười xinh đẹp trên mặt, xoay người nhìn Lăng Tuyệt Trần, nét mặt nghiêm túc: "Trần Nhi, lần này, thật cám ơn muội!" Vì một gốc cây thảo dược này, thiếu chút nữa liền mất tính mạng.

"Không trách huynh, chỉ là bản thân ta không cẩn thận mà thôi!" Nhìn thấy một tia tự trách thoáng hiện lên trong mắt hắn, Lăng Tuyệt Trần khẽ cười một tiếng.

Mặc dù Lăng Tuyệt Trần nói rất nhẹ nhõm, nhưng Hoa Nhược Thủy vẫn không thể bỏ được, trong mắt lại xuất hiện một tia ngoan độc tàn nhẫn: "Nguyệt Ma Giáo, ta nhất định phải cùng hắn đối kháng tới cùng!" Hai tay buông lỏng ở bên người nắm chặt thành quyền, gân xanh nổi rõ.

"Nhược Thủy huynh, Nguyệt Ma Giáo không chỉ là kẻ địch của một mình huynh, hơn nữa còn là kẻ thù chung của người trong thiên hạ chúng ta!" Ánh mắt của Tiêu Vũ Cô lóe lên, nhìn Hoa Nhược Thủy đáy mắt lộ ra một tia tán thưởng.

Tự động xem nhẹ lời nói của Tiêu Vũ Cô, Lăng Tuyệt Trần cau mày nhìn Hoa Nhược Thủy: "Nhược Thủy, huynh sao phải như vậy?" Chẳng lẽ chỉ là bởi vì Dạ Minh sao? Không, dứt khoát là không đơn giản như vậy.

"Ta nghiễm nhiên nhớ rõ, năm đó Diệp Gia bị diệt môn thì sau lưng Chung Kiền còn có một đôi hắc y nhân (người áo đen)!" Giờ khắc này, trong mắt Hoa Nhược Thủy chỉ còn lại màu đỏ tươi bao trùm toàn bộ.

Mấy chục hắc y nhân này, thân hình giống như cái bóng xuyên qua giữa tất cả mọi người, dùng tốc độ khiến người ta phản ứng không kịp, tàn nhẫn cắt lấy đầu của người khác. Khi hắn chạy tới thư phòng của gia gia, lại chỉ nhìn thấy khắp phòng hỗn loạn, mà vị gia gia luôn luôn nghiêm cẩn

https://thuviensach.vn

kia, trợn to hai mắt, hai cánh tay mở rộng ngồi ở trên chiếc ghế bành duy nhất còn nguyên vẹn ở trong nhà, trên người chằng chịt vết thương do kiếm gây nên, còn có một nhát chí mạng ở trên cổ kia, vẫn còn thấy chút máu sót lại đang chảy nhỏ giọt, từng giọt, từng giọt dọc theo cánh tay đang rũ xuống, nhỏ xuống trên sàn nhà, nhuộm đỏ khắp sàn nhà.

Thân thể nhỏ bé run rẩy đi ở trên hành lang bị thấm ướt bởi máu tươi, lộ ra cảnh tượng không có chút sinh khí nào. Đường đất nhỏ, trên vách tường, trên cây cột, ngay cả trên mặt hồ sen kia tất cả đều là máu tươi. Một trận gió thổi qua, toàn bộ mùi máu tươi nồng nặc tràn đầy xoang mũi.

Không có thi thể nào còn nguyên vẹn, xác chết chồng chất khắp Diệp Phủ, còn có rất nhiều đầu lâu tìm khắp nơi không thấy. Từng cái đầu lâu trợn to hại mắt, chết không nhắm mắt, lăn đầy đất, miệng hơi mở ra, ngay cả một tiếng hét hoảng sợ cũng không kịp hô lên, đã bị kết thúc tính mạng.

Ở trong phủ đã bị san bằng tìm kiếm mấy trăm lần, hắn tìm được phụ thân toàn thân y phục và trang sức hoa lệ, nhưng bên cạnh hắn lại không phải là mẫu thân của hắn, một màn kia, buồn cười đến cỡ nào nha. Mặc dù như thế, hắn vẫn chịu đựng nỗi sợ hãi trong lòng, tìm được đầu của phụ thân, một cái đầu bị cắt làm hai nửa.

Tìm được thi thể của mẫu thân, liền đem nàng và phụ thân đặt chung một chỗ, lúc chết không có ở bên cạnh, vậy giờ tới Địa phủ, cũng sẽ không tách rời nhau. Trong lòng hắn chính là âm thầm nghĩ như vậy, bởi vì hắn nhiều lần thấy mẫu thân một mình rơi lệ trong đêm.

Đem toàn bộ thi thể có thể khâu, khâu lại thật tốt, mấy trăm thi thể chồng chất trên khoảng đất trống, hắn nắm cây đuốc đã được châm lửa đang bùng cháy ở trong tay. Khẽ nhắm mắt lại, chịu đựng sự lạnh lẽo cực lớn ở trong lòng, vung tay lên, cây đuốc rơi vào trên đống thi thể kia, trong nháy mắt dấy lên lửa lớn hừng hực. Lửa lớn rực đỏ phản chiếu khuôn mặt tươi cười tái nhợt, con ngươi trong mắt hắn từ đen chuyển sang đỏ, chính

https://thuviensach.vn

mắt nhìn thấy người thân của mình, từ từ biến mất hoàn toàn ở trong biển lửa kia.

Thiêu đốt thật lâu, thật lâu, đêm tối dần dần hạ màn, nắng ấm ban mai hiện lên, rốt cuộc cũng không thể sưởi ấm trái tim lạnh như băng của hắn. Nâng hai chân vừa tê rần vừa run rẩy lên, từng bước chậm rãi bước về phía bên ngoài phủ, chuyến đi này, cuộc đời của hắn liền thay đổi, tâm niệm duy nhất của hắn chính là báo thù, báo mối thù máu sâu như biển này.

Một đêm kia, chính là những người này dùng máu của Diệp Gia, nhiễm đỏ toàn bộ trí nhớ khi còn bé của hắn.

" Sát thủ Ảnh Tử của Nguyệt Ma!" Lăng Tuyệt Trần nghe vậy không nói, ngược lại Sở Dạ Phong kêu lên, điểm lợi hại của Sát thủ Ảnh Tử hắn cũng là đã gặp qua, lần đó, thiếu chút nữa đã lấy đi mạng nhỏ của hắn và Lăng Tuyệt Trần, đến nay nhớ lại trong lòng vẫn còn có chút sợ hãi.

Hoa Nhược Thủy gật đầu một cái, khẽ nhắm mắt, trong nháy mắt màu đỏ tươi trong tròng mắt bị che giấu: "Đúng vậy, cho nên, ta và Nguyệt Ma Giáo có thù không đội trời chung!" Nói xong, mở mắt ra lần nữa thì màu đỏ tươi mới vừa rồi đã không còn nữa, liếc mắt nhìn qua, vẫn giống như cũ là một bộ mặt xinh đẹp nói cười như thường lệ.

"Ta nghĩ, chúng ta có thể liên thủ!" Ánh mắt kiêng dè của Tiêu Vũ Cô âm thầm lén nhìn nghiêng khuôn mặt Lăng Tuyệt Trần, nhàn nhạt mở miệng.

Hoa Nhược Thủy kinh ngạc nhìn hắn: "Tại sao?" Nguyệt Ma không phải là người của Quang Ảnh Thần Đảo sao?

"Chính vì hắn là người của Quang Ảnh Thần Đảo ta, cho nên, chúng ta có cùng chung kẻ địch!" Giống như hiểu được sự nghi ngờ của Hoa Nhược Thủy, Tiêu Vũ Cô quay đầu, ánh mắt kiên định nhìn Hoa Nhược

https://thuviensach.vn

Thủy. Hắn đóng vai Mộ Dung Tư lâu như vậy, không phải là vì chống lại Nguyệt Ma sao.

Hoa Nhược Thủy cũng cùng hắn nhìn nhau hồi lâu rồi im lặng, giờ khắc này, người mới vừa gặp mặt nhận thức, lại giống như bạn tốt lâu năm, giống như cái gì cũng đều đã thương lượng xong. Nghe vậy, ngay cả ánh mắt của Sở Dạ Phong cũng nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần ngồi ở một bên không nói gì.

Nhìn một màn này, trong lòng Lăng Tuyệt Trần ít nhiều cũng có điều hiểu rõ, nhưng nàng lại vẫn như cũ giữ vững trầm mặc, không có người nào biết trong lòng nàng đang nghĩ cái gì, nhưng nàng lại hiểu, mặc dù nàng một câu nói cũng không có nói, nhưng mà, nàng lại chần chờ, nàng xiết chặt hai tay. Tầm mắt đang cúi xuống thoáng lóe lên một loại tâm tình không biết tên, nàng không có lựa chọn, nàng không thể, còn không nghĩ tới muốn ••••••

Thấy vậy, Tiêu Vũ Cô và Hoa Nhược Thủy liếc mắt nhìn nhau, khẽ nhún nhún vai, bày tỏ bất đắc dĩ. Sở Dạ Phong cúi mắt không nói, không ai biết trong lòng hắn nghĩ cái gì.

Bữa cơm này, mọi người ăn đều cảm thấy trong lòng không có tư vị gì, chỉ là im lặng lẳng lặng ăn phần của mình.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Tiến Về Phía Điện Nguyệt Ma

Mảnh trăng khuyết vẫn như cũ cô độc treo trên cao, thỉnh thoảng lại có một tiếng côn trùng kêu vang truyền đến, trở thành khúc nhạc duy nhất trong đêm yên tĩnh.

Căn phòng mờ tối, chỉ có ánh nến không ngừng chập chờn bắn ra những tia sáng, ánh nến rực đỏ chiếu lên hai dung nhan tuấn mỹ tuyệt thế, mặc dù không phải là nhìn thấy rất rõ ràng, ngược lại càng tăng thêm vài phần hấp dẫn thần bí.

Hai người đối diện nhau không nói gì, tự mình chìm trong yên lặng.

Một tay của Tiêu Vũ Cô nâng chén trà lên đặt ở bên môi, nhẹ nhàng thổi lá trà đang trôi bồng bềnh trên mặt nước, tròng mắt khẽ rủ xuống nhìn từng phiến lá trà chậm rãi trải dài từ đầu đến cuối không hề chớp mắt, mày kiếm nhíu chặt, hình như có chuyện gì quấy nhiễu vị ‘ Y Nhân ’ tuyệt thế này.

Hoa Nhược Thủy chắp hai tay ở sau lưng đứng trước cửa sổ, ngẩng đầu ngước nhìn mảnh trăng khuyết trên bầu trời, lông mi khẽ run, khẽ thở dài một cái sau đó đưa một tay ra, gõ nhẹ trên bệ cửa sổ, hợp thành một khúc nhạc không rõ luật điệu, cũng giống như lúc này trong lòng hai người đang gợn sóng, không có quy luật.

Một lúc lâu sau, Tiêu Vũ Cô chậm rãi thả chén trà trong tay xuống, ngước mắt nhìn bóng người bên cửa sổ: "Huynh thật sự quyết định như vậy sao?" Lúc hỏi trong giọng điệu không mất đi sự lo lắng thật sâu

https://thuviensach.vn

Ngón tay gõ trên bệ cửa sổ, đột nhiên dừng lại, ánh mắt bên dưới lông mi cong vút hiện lên sự kiên định, hắn vẫn không hề quay đầu lại, đáp: "Đúng, cho tới bây giờ ta cũng chưa từng buông bỏ cái tâm niệm này!" Đối đầu với Nguyệt Ma, chính là tâm niệm duy nhất trong mấy năm gần đây của hắn.

"Nhưng mà, bây giờ là huynh muốn đi tới Điện Nguyệt Ma, mà nguy hiểm phải đối mặt thì không cách nào biết trước!" Tiêu Vũ Cô nhíu chặt lông mày một chút cũng không hề giãn ra, dựa vào tu vi hai mươi vạn năm của hắn, cũng không phải là đối thủ của Nguyệt Ma, huống chi Hoa Nhược Thủy chỉ vừa khỏi bệnh, chuyến đi này, quả thật chính là chịu chết!

"Hiện tại không phải là còn có huynh nữa sao?" Hoa Nhược Thủy xoay người lại khẽ cười khổ, thật ra thì, không cần Tiêu Vũ Cô nói, trong lòng hắn cũng biết rõ, bản thân có mấy cân mấy lượng trong lòng mình là rõ ràng nhất: "Hơn nữa, chúng ta đã nói rồi mà!" Trong đêm nay, này không phải là hai người bọn họ cùng chung quyết định sao?

Tiêu Vũ Cô khẽ kinh ngạc, hắn cũng đã phủ định rất trực tiếp, không ngờ Hoa Nhược Thủy thế nhưng lại ••••••"Vậy huynh hắn là cũng biết, Quang Ảnh Thần Đảo chúng ta có một thiếu sót ••••••" tròng mắt của hắn lại rủ xuống lần nữa lo lắng vẫn không giảm.

"Một khi ra khỏi phạm vi Quang Ảnh Thần Đảo, mỗi khi đến ban đêm, pháp lực trên người sẽ hoàn toàn không còn!" Hoa Nhược Thủy nói tiếp lời mà hắn đang do dự.

Tiêu Vũ Cô thở dài, cho nên hắn căn bản là không giúp được Hoa Nhược Thủy: "Chứ không phải là vì huynh sợ Tuyệt Trần tức giận sao?" Đây mới là điều chủ yếu nhất.

"Các huynh làm tất cả, không phải cũng là vì muốn lôi muội ấy xuống nước sao?" Hoa Nhược Thủy có điều ngụ ý: "Hơn nữa, có thể còn sống trở

https://thuviensach.vn

lại, mới có thể đối mặt với sự tức giận của Trần Nhi!" Phía sau những lời nói này có chút thê lương, có lẽ khi đó hắn đã ôm quyết tâm sẽ phải chết rồi.

Tiêu Vũ Cô khẽ giật mình, thì ra là hắn cũng biết rõ."Huynh cũng đã biết, huynh đây chính là đang lấy mạnh đánh cuộc!"

Đi tới bên cạnh bàn tự mình rót một ly trà, nhẹ nhàng uống một hớp: "Nếu như cuối cùng có thể thành công, ta nguyện dùng tánh mạng của mình, nhận lỗi với muội ấy!" Trần Nhi, thật xin lỗi, cái thế giới này đối với muội, quá không công bằng! Ngay cả ta, cũng muốn lợi dụng lòng tốt của muội, để đạt được mục đích của mình!

Lăng Tuyệt Trần có thể vì cứu hắn mà không chú ý tới nguy hiểm của bản thân, như vậy sao lại có thể cần hắn dùng tính mạng để đổi lấy sự tha thứ của nàng chứ.

"Đúng vậy, chúng ta thật sự có chỗ phải xin lỗi Tuyệt Trần, rất nhiều rất nhiều, nếu như cái Đại Lục này có thể yên bình, tất cả mọi người cũng không cần phải khổ cực tính kế như vậy." Vẻ mặt Tiêu Vũ Cô như vậy, không có gì khác so với cái người mỹ nam u buồn lúc Lăng Tuyệt Trần mới gặp gỡ, vẫn luôn lo sầu vì thế sự như vậy.

Hình như nhớ tới cái gì, Hoa Nhược Thủy cười nhạt: "Đúng vậy, đoán chừng, cũng chỉ có Sở Dạ Phong, chưa từng tính kế đối với Trần Nhi thôi." Nhớ tới Sở Dạ Phong, trái lại trong lòng Hoa Nhược Thủy lại có một tia yên tâm, có lẽ hắn chính là kết cục tốt nhất của Trần Nhi.

Sở Dạ Phong sao? Trong mắt Tiêu Vũ Cô không rõ là suy nghĩ gì, có lẽ vậy! Bọn họ đều không đáng giá!

"Chỉ là, tại sao huynh nhất định phải lựa chọn đi vào buổi tối, phải biết rằng buổi tối có ánh trăng, là thời khắc có lợi nhất đối với Nguyệt Ma!"

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tiêu Vũ Cô tràn đầy lo lắng, giống như chắc chắn sẽ có chuyện gì vượt qua khỏi tưởng tượng của bọn họ.

Hoa Nhược Thủy khẽ giật mình, nhưng mà cũng không nói gì, hắn có thể nói là người kia sao? Không thể, nếu không quá nhiều chuyện sẽ không cách nào dự liệu: "Cứ xem như là bí mật của ta đi!" Cố giữ giọng điệu thoải mái, trên mặt cũng không khỏi hiện lên bộ dáng vui đùa.

Tiêu Vũ Cô nhíu mày: "Vậy thì đi thôi." Nói xong liền đứng dậy đi ra ngoài.

Hoa Nhược Thủy gật đầu, cũng theo sát ở phía sau.

Bí mật sao? Có lẽ đúng là như vậy, có lẽ mọi người đều có một bí mật, chỉ là, đều giấu ở trong lòng của mình mà thôi.

Lại là một đêm yên tĩnh, một người đang tiêu sái bước đi trên con đường lát đá xanh cõi lòng đầy suy nghĩ, tầm mắt cúi xuống nhìn mũi chân của mình, nghĩ tới chuyện của mình lại thất thần. Một mình đi xung quanh bờ hồ nhân tạo kia, cảm thụ thời tiết nóng bức của mùa hè. Một trận gió nhẹ lướt qua cũng mang đến không ít mát mẻ, sợi tóc ở trên trán tung bay, lại không giấu đi được ánh sáng rực rỡ sâu thẳm kinh người trong mắt.

Cảm giác khác thường truyền đến, bước chân đang đi tới liền dừng lại, mặc dù nàng đang chìm trong suy tư của chính mình, nhưng những khác thường bên ngoài, nàng cho tới bây giờ cũng sẽ không bỏ sót, có lẽ là trải qua quá nhiều lần qua lại bên bờ sống chết, đây là bản năng cảnh giác của nàng.

Ngẩng đầu lên, ánh mắt sắc bén quét về phía ngọn cây ở bên cạnh, đập vào mắt chính là một bóng dáng màu đỏ, lúc này mới thoáng thả lỏng cảnh giác trong mắt, xoay người dựa vào một bên cây ở ven đường kia: "Tối nay gặp được huynh ở chỗ này thật đúng là một chuyện rất ly kỳ!" Lăng Tuyệt

https://thuviensach.vn

Trần không khỏi nhíu mày, hình như cho tới bây giờ Sở Dạ Phong cũng chưa từng ra khỏi cửa vào buổi tối.

Buông cánh tay đang nghịch nghịch sợi tóc màu đỏ xuống, tung người nhảy một cái, vạt áo đỏ như lửa tung bay, đảo mắt liền đã đứng ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần, cúi đầu nhìn khuôn mặt nghiêng trắng nõn của nàng hơi thất thần trong chốc lát: "Chẳng lẽ, nàng không tò mò Hoa Nhược Thủy và Tiêu Vũ Cô đã đi đâu hay sao?" Không để ý tới lời nói ngầm ý trêu chọc của nàng, hai tay khoanh trước ngực, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm nàng, chỉ sợ bỏ qua một chút biểu cảm chợt hiện lên trên mặt nàng.

Lăng Tuyệt Trần bật cười lắc đầu một cái: "Bọn họ ngược lại thật giống như hảo hữu vừa mới gặp mà như đã quen thân, có lẽ là đã tìm một chỗ yên tĩnh, nói chuyện trên trời dưới đất rồi thôi." Nghĩ tới bọn họ ở một chỗ, nàng lại hoài nghi, đến tột cùng Tiêu Vũ Cô ưu buồn là giả, hay là Mộ Dung Tư tà mị kia là giả. Một người, hai loại cá tính cực hạn, chẳng lẽ đây chính là cái gọi là bệnh tâm thần phân liệt? Lắc đầu một cái rồi mỉm cười yếu ớt, đem những suy nghĩ kỳ quái về bạch trảm kê kia ở trong đầu quăng hết ra sau ót.

Nhìn Lăng Tuyệt Trần cười nhạt tự nhiên như vậy, trong lòng Sở Dạ Phong ít nhiều có chút tư vị không rõ, ánh mắt cũng liền ảm đảm đi rất nhiều: "Bọn họ thương lượng đêm nay đi tổng bộ Nguyệt Ma Giáo!"

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, vốn là đang cười nhạt trong nháy mắt liền cứng ngắc: "Huynh nói cái gì? !" Thật ra thì nàng nghe được, nhưng mà vẫn muốn xác định lại lời nói của hắn là đùa giỡn, dĩ nhiên, Sở Dạ Phong sẽ không nói đùa!

Khẽ cau mày, trong mắt cũng thoáng qua một tia lo lắng: "Bọn họ đã lên đường khoảng một canh giờ, với tu vi của Tiêu Vũ Cô, không tới nửa canh giờ nữa là có thể tới được núi Hắc Ma!"

https://thuviensach.vn

Bọn họ, đây là đang ép buộc nàng nha! Lăng Tuyệt Trần trầm mặc. Vũ Cô, Nhược Thủy, đây là lấy tính mạng của chính mình làm tiền đánh cuộc sao? Bọn họ cũng rất giỏi, hiểu rất rõ tính tình của nàng cũng rất biết nắm nhược điểm của nàng. Khẽ nhắm mắt, thì ra là nàng còn chưa đủ tuyệt tình.

"Đi thôi, đi đuổi bọn họ trở về!" Nếu như lời nói còn kịp, giọng điệu vừa lạnh lùng lại vừa bất đắc dĩ, ánh mắt Lăng Tuyệt Trần né tránh, có lẽ nàng vốn cũng không nên do dự chần chờ.

Sở Dạ Phong nghe vậy, trong lòng thế nhưng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, vèn vạt áo lên, nâng bước chân lên đi ra ngoài: "Vậy xem ra phải nhanh hơn một chút rồi, nếu không sẽ không đuổi kịp!"

Thật ra thì, trong lòng mọi người đều hiểu, coi như tốc độ có nhanh hơn nữa, cũng không thể đuổi kịp bọn họ, chuyện này, đúng là vẫn phải đối mặt.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Đầu Trộm Đuôi Cuối

Hai bóng người màu đen, hai chân móc vào mái hiên, đứng lộn ngược ở dưới mái hiên tầng một.

"Không ngờ ta đường đường là Ảnh Vương hiện tại lại phải cùng ngươi cùng nhau làm đầu trộm đuôi cướp!" Tiêu Vũ Cô đứng lộn ngược liếc Hoa Nhược Thủy ở bên cạnh một cái.

"Ha ha ha, dù sao chúng ta cũng cùng chung một mục đích mà!" Ánh mắt của Hoa Nhược Thủy nhìn Tiêu Vũ Cô, bên trong thoáng qua một tia kiêng dè âm thầm không rõ nguyên nhân.

Tiêu Vũ Cô đang muốn nói gì đó, sau đó lại nghe thấy mấy tiếng bước chân không dễ phát hiện, trong lòng Tiêu Vũ Cô cảm thấy rùng mình, lạnh lùng nói: "Ngừng thở!"

Hoa Nhược Thủy quay đầu lại vốn dĩ trong lòng rất nghi ngờ, nhưng nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của hắn, cũng đành phải ngừng lại hô hấp của mình trước đã.

Nhìn đội tuần tra cứ một tốp rồi lại một tốp qua lại ở phía dưới, không khỏi âm thầm cảm thán, mặc dù là yêu ma, nhưng cũng không hề thả lỏng cảnh giác đối với bên ngoài một chút nào cả.

Nhìn đội tuần tra mới vừa đi qua nét mặt không chút biểu tình, hai người nhìn nhau, khẽ cúi đầu sau đó điểm nhẹ mũi chân, hai tay nắm một cái xà nhà, thân hình oai nghiêm đã chuyển lên trên lầu hai của lầu gác. Ở

https://thuviensach.vn

một góc, chỗ hai người vừa mới tung người biên mất, có một đội tuần tra đi qua.

Phù phù, nhẹ nhàng thở ra thật khẽ, nhìn Tiêu Vũ Cô ở bên cạnh: "Những thứ này là cái gì?" Hắn không cảm nhận được hô hấp và nhịp tim của bọn họ, hơn nữa mới vừa rồi Tiêu Vũ Cô bảo hắn ngừng thở cũng là bởi vì những thứ người kỳ dị này đi.

"Đây chính là Quỷ sĩ (chiến binh quỷ) trong truyền thuyết!" Tiêu Vũ Cô nhíu chặt lông mày.

"Quỷ sĩ?" Hoa Nhược Thủy không hiểu.

Nghe tiếng bước chân từ xa tiến tới, lập tức liền không hỏi thêm nữa, tung người nhảy một cái bóng dáng của hai người lần nữa biến mất ở trên hành lang lầu hai, chỉ cần ngẩng đầu lên, liền có thể nhìn thấy vạt áo vẫn còn đang đung đưa.

Cho đến khi năm sáu tên quỷ sĩ kia lại biến mất lần nữa, lúc này Tiêu Vũ Cô mới gật đầu một cái: "Đúng, đây là một dị thuật khác của Quang Ảnh Thần Đảo chúng ta, có thể thao túng lòng người, người bị khống chế sẽ nghe theo người sử dụng thuật khống chế vô điều kiện, nói gì nghe nấy, hơn nữa quỷ sĩ đều là bất tử bất diệt không biết đau đớn!" Tổ tiên lúc đầu lập nên dị thuật này, cũng chỉ là muốn tự mình bồi dưỡng người có thể tin tưởng, nhưng không nghĩ đến lại bị người có tâm lợi dụng, đây chính là tục ngữ đã nói người định không bằng trời định đi.

"Chẳng lẽ ngay cả chúng ta thở nhẹ nhàng, bọn họ cũng có thể biết sao?" Hoa Nhược Thủy thở dài nói, không nhịn được nâng ống tay áo lên, gạt đi vệt mồ hôi trên trán.

"Bọn họ đều là con rối không có linh hồn, không có suy nghĩ, chỉ cần có luồng khí khác thường đến từ bên ngoài, cho dù là tiếng hít thở nhàn nhạt, bọn họ cũng có thể nhận ra được. Hơn nữa, chỉ cần giữa bọn họ có

https://thuviensach.vn

một người nhìn thấy chúng ta, như vậy toàn bộ quỷ sĩ cũng sẽ phát hiện ra chúng ta, đến lúc đó, thì thật phiền toái!" Tiêu Vũ Cô gật đầu, trong mắt tràn đầy nghiêm túc, hắn nói chỉ là vẻ bên ngoài, còn có rất nhiều chuyện đều là hắn không biết.

"Vậy, Nguyệt Ma có những thứ người này, dã tâm xưng bá thiên hạ của hắn chẳng phải là không có trở ngại ư!" Cho tới bây giờ hắn vẫn chưa từng nghe nói qua loại phép thuật hắc ám như vậy, thật sự là rất đáng sợ! Hoàn hảo cũng may, hắn không phải là một thân một mình đi tới phía trước .

Tiêu Vũ Cô không có thừa nhận cũng không có phủ nhận, những quỷ sĩ này cũng có thời hạn tồn tại, cũng giống như người sẽ phải chết đi, chắc chắn sẽ có một ngày thi thể sẽ rữa nát, lúc đó quỷ sĩ cũng sẽ biến mất. Nhưng mà, đó là một chặng đường khá dài, quỷ sĩ có thể tồn tại bao lâu, hoàn toàn được quyết định bởi tu vi cao thấp của người sử dụng phép thuật.

"Phù phù, sớm biết vậy, chúng ta nên tới vào ban ngày, có lẽ tình huống sẽ tốt hơn một chút!" Hoa Nhược Thủy giống như cảm thấy đáng tiếc lắc đầu một cái.

Tiêu Vũ Cô kìm nén liếc hắn một cái: "Huynh cho rằng, vào ban ngày chúng ta có thể tới gần nơi này sao?" Mặc dù vào ban ngày, trên người hắn còn có pháp lực tồn tại, nhưng mà thủ hạ của Nguyệt Ma, Dạ Minh và Ngân Lang, cũng đủ cho hai người bọn họ ăn một trận rồi.

Lúc này Hoa Nhược Thủy mới nhún nhún vai: "Ta chỉ là hơi cảm khái một chút mà thôi."

Ánh mắt của Tiêu Vũ Cô hơi nghiêm nghị, lập tức tạm ngừng hô hấp, Hoa Nhược Thủy cũng liền im bặt không lên tiếng, bọn họ hầu như đồng thời cảm nhận được tu vi của người tới không giống với quỷ sĩ.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy một bóng dáng màu bạc thoáng ẩn hiện xuất hiện ở chỗ rẽ, chờ bóng dáng kia xoay người, tại chỗ này trong đêm khuya tối đen như mực, lúc này mới nhìn thấy, người tới lại là Ngân Lang thân người đầu sói. Hai người đều đã từng gặp qua, ở trong đại hội tỷ võ lần đó, chính là Ngân Lang đã bám vào trên thân thể của Lăng Mặc Phỉ, làm cho Lăng Tuyệt Trần lần đầu tiên bị thương!

Hình như nhận thấy được một tia khác thường, Ngân Lang dừng bước lại, vểnh tai nghe động tĩnh khắp bốn phía.

Hoa Nhược Thủy và Tiêu Vũ Cô nhìn nhau, nhất thời trong tim báo động đập mạnh, Tiêu Vũ Cô lập tức liền khẽ ráng sức, cố gắng áp chế nhịp tim và tiếng hít thở của mình giảm đến biên độ thấp nhất.

Không có bất kỳ động tĩnh gì?

Ngân Lang không khỏi nghi ngờ, lỗ mũi nhăn lại, lấy tư cách là Lang Tộc, khứu giác phải là lợi hại nhất. Đột nhiên, một mùi hương hắn không hề quen thuộc truyền vào chóp mũi của hắn, đột nhiên mở mắt ra chậm rãi ngẩng đầu, tìm hướng mái hiên phát ra mùi hương.

Tròng mắt Tiêu Vũ Cô trở nên sắc bén, cắn răng một cái, một tay túm trên hông của Hoa Nhược Thủy, một tay kia xuôi ở bên người làm một dấu tay kỳ quái, bóng dáng của hai người liền biến mất trong nháy mắt, chỉ để lại từng tia dao động trong suốt cực nhỏ không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Ngân Lang ngẩng đầu lên, nhìn thấy mái hiên kia không có vật gì, chẳng lẽ là hắn suy nghĩ quá nhiều? Ngân Lang lập tức lắc đầu, thần kinh cũng không suy nghĩ quá nhiều, mắt sói màu xanh biếc âm u liếc nhìn bốn phía, cũng không phát hiện có gì không ổn, lúc này mới xoay người rời đi. Vào lúc này là thời kỳ mấy chốt để Nguyệt Ma đại nhân trọng sinh, hắn không thể không thận trọng trông gà hoá cuốc.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi Ngân Lang rời đi, khi bọn họ rốt cuộc cũng không cảm nhận được hơi thở của hắn nữa, lúc này Tiêu Vũ Cô mới khẽ buông cánh tay đang túm Hoa Nhược Thủy ra.

Hoa Nhược Thủy nhíu mày, có chút khinh bỉ nhìn về phía Tiêu Vũ Cô sắc mặt không chút thay đổi: "Xem ra, huynh thật đúng là sâu không lường được nha!" Dường như truyền thuyết về Quang Ảnh Thần Đảo kia, cũng không chân thật lắm, nhìn xem, Tiêu Vũ Cô không phải là vào ban đêm vẫn sử dụng được pháp lực sao?

Tiêu Vũ Cô cũng không trả lời, mãi đến khi trong thần thức của hắn không tìm được tung tích của Ngân Lang nữa, lúc này thái độ mới hơi dãn ra một chút. Khôi phục hô hấp của bản thân, nơi cổ họng tràn ra một cỗ ngai ngái không thể nhịn xuống, vết máu đỏ tươi, dọc theo khóe miệng của hắn nhỏ xuống.

Không kịp thu hồi lại ánh mắt khinh bỉ kia, tròng mắt luôn cười đùa của Hoa Nhược Thủy hiện lên lo lắng, một tay đã nắm lấy cánh tay của Tiêu Vũ Cô, thân ngọc hạ xuống mặt đất: "Tiêu Vũ Cô, huynh sao vậy?"

"Không sao!" Khạc cỗ mùi vị ngai ngái ra ngoài, trong cổ họng cũng không còn khó chịu như vậy nữa, khẽ lắc đầu: "Không quan trọng!" Thật ra thì, vào mỗi đêm trăng chính là thời điểm yếu nhất của Ảnh Vương Quang Ảnh Thần Đảo, cho nên bên ngoài mới có lời đồn, một khi Ảnh Vương ra khỏi phạm vi Quang Ảnh Thần Đảo, vào ban đêm sẽ không cách nào dùng được bất kỳ pháp lực nào. Nhưng chính xác thì, không phải là không cách nào dùng được, mà là không thể sử dụng. Một khi sử dụng, pháp lực nugơi sử dụng càng mạnh, thì ngươi sẽ bị cắn trả càng mạnh.

"Huynh!" Hoa Nhược Thủy có chút tự trách, hắn không phải là thật sự làm sai rồi chứ.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, ta nghĩ chúng ta nên đuổi theo Ngân Lang, mới có thể tìm được Nguyệt Ma!" Tiêu Vũ Cô cắt đứt lời nói của Hoa Nhược Thủy, nâng ống tay áo lên lau sạch một vết máu ở khóe miệng, xoay người nhớ lại phương hướng Ngân Lang mới rời khỏi, vội vàng đi theo. Vừa mới xoay người biến mất ở chỗ rẽ, Tiêu Vũ Cô một tay che ngực, vô lực tựa vào bên tường, ‘ phụt ’ một tiếng, lần nữa khạc ra một ngụm máu tươi.

Nhìn bóng người đã biến mất ở chỗ rẽ, Hoa Nhược Thủy cúi đầu tròng mắt chớp qua một tia cảm xúc không rõ chân tướng. Sau đó ngẩng đầu lên, trong mắt đã là một loại dáng vẻ trấn tĩnh, vén vạt áo lên sải bước đi theo. Vừa tới chỗ rẽ, lại thiếu chút nữa đụng phải Tiêu Vũ Cô vừa mới xoay người trở về.

Thu lại cánh tay đang chuẩn bị phát ra công kích, một tay thuận thế vỗ vỗ lồng ngực của mình: "Làm sao huynh lại trở về rồi !"

"Chờ huynh!" Sau khi nói ra hai chữ đơn giản, Tiêu Vũ Cô lơ đễnh xoay người, dẫn đầu đi về phía một đầu hành lang khác.

Hoa Nhược Thủy thu lại nét mặt tươi cười trên mặt, cau mày cúi đầu, liếc nhìn góc tối, ánh mắt lóe lên, cắn răng đuổi theo bước chân của Tiêu Vũ Cô. Tiêu Vũ Cô bị thương, hắn làm sao lại không biết?

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Nguyệt Ma Trùng Sinh (Một)

Điện 4Nguyệt Ma avẫn giống ebnhư cũ là 2một nơi e2quỷ dị ccu ám, chỗ eengọn đèn 1duy nhất 7phát sáng, 3là sự yên 9lặng tĩnh 5mịch.

Quyền 2trượng màu f0tím đen dựng 65ở trung cftâm đại eeđiện khẽ 46phát ra một 0vầng sáng 76màu đen, 5viên Thủy 41Tinh Cầu 3kia vẫn còn 8đang xoay btròn không 67ngừng, đột 2nhiên một cbluồng sáng 4của ánh 6ctrăng, từ 92đỉnh đại 0điện chiếu 43nghiêng xuống, 94bao vây Thủy 4Tinh Cầu eở trong 28đó, tia 9sáng chói 3amắt, làm b5cho người a7ta không thể 21thấy rõ 2fđược động 7thái của 6fThủy Tinh aCầu.

Ánh betrăng biến amất, Thủy 16Tinh Cầu 4cũng ngừng a1chuyển động, 9một bóng 4dáng màu 24đen chậm drãi xuất 5bhiện.

"Nguyệt 8Ma đại 6nhân!" 6cDạ Minh 44khẽ cúi ceđầu ôm d0quyền nói.

Bóng c3dáng xoay 1người lại, 1bên dưới bchỗ bị 7áo choàng b7màu đen 43bao trùm alà một 5vầng sáng ctròn, chỉ ecó vị trí 3giống như 3là chỗ fcủa con 2ngươi, lộ eera hai vòng 7tròn màu c7đen, chẳng 8lẽ đó 7chính là 4dcon mắt c5của Nguyệt 6cMa sao?

"Dạ 3Minh, chuyện 71bổn tôn b4giao phó edcho ngươi, 4xử lý như 3thế nào crồi?" 7Thanh âm 7khục khặc 5của Nguyệt 79Ma lại truyền bra lần nữa, 1lạnh lẽo a3như vậy, 9egiống như ccả đại 7điện đều 9bị bao phủ 8cở giữa 4bmột hầm 5băng, hắn 7ađã đợi fclâu như 7vậy, ngây 0người trong 20Thủy Tinh 7Cầu nhỏ 2dhẹp kia falâu như 63vậy, cái 84đó còn

https://thuviensach.vn

9thống khổ 4dhơn cả cviệc bị 96Lửa Địa 8Ngục nóng 06cháy thiêu 6đốt, nếu 0không ra ebkhỏi đó, 46hắn sẽ 9bị nghẹn 4chết.

Ánh 12mắt của b1Dạ Minh 9lóe lên, 8hơi mím 4môi: "Dạ bMinh, vô bnăng!" 7Mặc dù 35là lời 1cnói tự 2etrách, nhưng dkhông hề 2thấy một 36chút hèn 0fmọn nào 65cả, cứ 4bình thản 8như vậy.

"Hừ!" 2dNguyệt Ma ebnghe vậy 31trong lòng cvốn dĩ batràn đầy 1mong đợi, 55không khỏi 2chừ lạnh 43một tiếng: 06"Vô cdụng! Ngươi 3quả thật 1là không 3có năng 73lực! Lấy e8năng lực 89làm việc 8hiện tại 3của ngươi, 42bổn tôn 27phải chờ batới khi 8enào mới 4có thể eđi ra khỏi 98cái địa c0phương quỷ 26quái này!" 8aNói xong, ftrong cơn 5egiận dữ, ebliền phất 9cống tay 47áo màu đen, bmột luồng bbkhí xoáy dmàu đen 0ở trong c7Thủy Tinh c2Cầu nhanh 8fchóng bay 85ra, đánh 5lên trên fngười Dạ 7Minh không 4hề báo 63trước.

Dạ b3Minh một 0tay che ngực, 71chân liên 74tục lui 8về sau hai 09bước lúc 0này mới fđứng vững c4thân hình: 2"Nguyệt 0aMa đại 7nhân bớt d3giận! Tin 4tưởng không ffqua bao lâu 45nữa, Nguyệt 8Ma đại 8nhân liền 45có thể adsống lại 7lần nữa!" 7Tuy là đang abị thương, bnhưng cũng cphải cố c3gắng chịu 32đựng, không 05ngờ Nguyệt 0cMa bị phong 2ấn ở dưới 9ngọn lửa 20cháy rực 5mãnh liệt asuốt hai bmươi vạn a5năm, thế 70nhưng năng 6blực của 92hắn vẫn bmạnh như btrước, 78hơn nữa c7còn có xu ddhướng được 95nâng cao.

Nguyệt 0Ma khẽ giật e4mình, nhìn 2bàn tay của 78mình, khuôn 5mặt phía fsau áo choàng 99không thấy 77rõ một 9chút biểu 19tình. Không bcngờ hai 97mươi vạn bcnăm không edgặp, năng 0lực của 5Dạ Minh ddã vượt 4fqua rất 1fnhiều so f4với tưởng ctượng của e0hắn, hắn 9cdùng gần benăm thànhcông 5alực, cũng 2chỉ có 2ethể đánh 1hắn lui dcxuống hai d5bước! Xem 06ra, rất 8fnhiều chuyện, chắn cần 1fphải an cbài lại 4clần nữa!

https://thuviensach.vn

"Ha 1ha ha ha ha, d5Dạ Minh, a0không ngờ btu vi của 02ngươi đã 6tiến bộ erất nhiều, 0quả thật 3không làm 01sư phụ 9thất vọng a....!" 21Giận quá 44hóa cười, 95Nguyệt Ma engửa đầu 1cười to 6đôi mắt 6nhìn không 85thấy nhưng 41mà vẫn 0gắt gao 6enhìn chằm 57chằm nét fmặt của 11Dạ Minh.

Dạ bMinh cúi bđầu xuống 82chân mày 32nhíu chặt, fhít sâu 5một cái, fvết máu fchảy xuống 8dọc theo 5bkhóe miệng 46của hắn, fnâng ống etay áo lên 1nhẹ nhàng 10lau sạch: d"Nguyệt 74Ma đại 7bnhân nói fđùa, mặc 8bdù Dạ Minh dbên ngoài 2không đáng 7ngại, thế 1enhưng nội 7bthương ••••••" 6phần sau fkhông cần bnói cũng 9biết, nhìn 8cvết máu e7trên khóe b6miệng hắn ecũng biết.

Nguyệt 4eMa nghe vậy, blúc này 74dường như 4mới khẽ ethả lỏng 9cbuông xuống c3một tia 4cảnh giác: 6"Tốt 7lắm, nhìn a1ngươi có 09tiến bộ b3lớn như 20vậy, trong 9lòng vi sư 0cũng rất 8vui mừng!"

Dạ 1Minh ngẩng a2đầu lên, 3một tay fcầm kiếm 4eđứng ở 0một bên, 1không nói enữa, bởi 8vì hắn 36nghe thấy 5tiếng bước a7chân từ 4bên ngoài 0tới.

Cuối 0cùng Nguyệt 6Ma cũng thu e6lại phần 96dối trá 6kia, ánh fdmắt kiêng fckị âm thầm 35nhìn ra ngoài 7acửa đại 5điện.

Chỉ 2thấy Ngân 4fLang thân 5người đầu 16sói sải 6bước đi 0evào, từ 1elúc vượt ddqua cánh acửa của f4đại điện 5ftầm mắt bvẫn luôn 4cúi xuống, bquỳ một 80gối xuống bở giữa 9ađại điện: 9e"Thuộc 86hạ Ngân 8bLang, bái 27kiến Nguyệt 1Ma đại 5nhân!"

"Ừ, bđứng lên 75đi!" eNguyệt Ma afnhàn nhạt fdđáp một 44tiếng, trong 9giọng nói 4fcũng không 1fhiện ra equá nhiều ecảm xúc.

"Tạ fNguyệt Ma d4đại nhân!" 5Lúc này cNgân Lang 7fmới khẽ c2vén vạt 1áo lên chậm 78rãi đứng 96dậy, ngẩng bđầu lên aliền nhìn b9thấy Dạ

https://thuviensach.vn

bbMinh đứng 46ở một 01bên, sau 8fkhi khẽ akinh ngạc, alúc này 4mới cúi 6đầu: "Dạ 8Minh đại 2nhân!" cTrong giọng 7nói hàm echứa cung akính nhàn 7nhạt, qua 0nhiều năm d3như vậy, 8hắn vẫn c8luôn ở 5phía sau 77nghe lệnh 81Dạ Minh, cnăng lực 9tu vi của 3Dạ Minh 6hắn đều 07thấy ở batrong mắt, 1cho nên trong 5lòng ít 3enhiều cũng 23có tôn kính.

Dạ 86Minh chỉ 9hơi hơi 7ecúi đầu, 27địa vị 6của hắn fdvà Ngân 4Lang ở trong bNguyệt Ma 4Giáo đều 0bngang nhau, dcchỉ là 5hắn và 5Nguyệt Ma a6có danh xưng 4thầy trò 7emà thôi.

Nhưng 6mà, người 12nói vô tình 06người nghe 02cố ý, chỉ 91thấy đôi 56mắt của 90Nguyệt Ma ctrừng lớn 52liếc qua eliếc lại ffgiữa Dạ 3Minh và Ngân 33Lang, xem b6ra, địa 0vị của 9cDạ Minh 7bở trong 8flòng giáo 15chúng rất 66vững chắc, 6không ngờ 8trong hai 1fmươi vạn 11năm bị bfphong ấn, crất nhiều echuyện đã 2xảy ra biến 6dhóa quá 8dlớn!

"Đúng crồi, Ngân 2fLang lúc anày tìm 6đến bổn 19tôn là có 1fchuyện gì faquan trọng 49sao?" 6Trong giọng dnói của 8Nguyệt Ma f7hàm chứa 92giận dữ, dmỗi đêm btrăng, đều blà thời e1điểm quan atrọng để 0hắn luyện acông, nếu e8như hắn 9ckhông thông f0báo, bất 1luận kẻ 3anào cũng 21không thể 1đến gần. 5 © DiendanLeQuyDon.comNhư vậy a6Ngân Lang 23lại chọn 8lúc này 8mà tới, dnhất định 8là có chuyện a1quan trọng f0rồi, nếu 6ckhông thì 0đừng trách 8hắn lòng 46dạ độc c9ác. Nghĩ 0ftới, trong 61tay áo của 0Nguyệt Ma 3liền tạo cthành một eluồng khí 32vô hình.

Dạ f3Minh đương 7nhiên cũng ecó thể 3cảm nhận 4được sự dbiến hóa 5rất nhỏ 5của luồng bkhí xoáy 1này, Nguyệt 01Ma là một angười hỉ 4nộ thất 06thường, fxem ra Ngân 8Lang tự atiện tiến dcđến, cũng 0đã chạm f0tới ranh 2giới cuối bccũng của a6hắn rồi.

Ngân cLang không fchút nào b1phát hiện 1cbản thân cđang gặp b7nguy hiểm, 6lúc này 7mới xoay 1người khẽ 90gật đầu: a6"Đúng 2vậy, Nguyệt 9cMa đại 88nhân, Ngân 72Lang lần 9này muốn 4mang tới ccho đại

https://thuviensach.vn

fnhân một b0kinh hỉ, 4cho nên liền 2ekhông nhịn 8bđược tiến 28đến vào flúc này!" caLúc nói a8lời này, 9trên mặt 7Ngân Lang 87cũng tràn 3đầy nụ 0cười, mặc 9dù người 2ngoài cũng akhông dễ 95nhìn ra.

Dạ 6Minh cau mày b7nhìn khuôn bmặt của 0Ngân Lang, dclông mi che 5dđi ánh sáng 50nhàn nhạt dlóe lên btrong mắt 1hắn.

"Hả? 6Vậy mau a6nói nghe 1một chút c1xem." 44Trong giọng fnói của 55Nguyệt Ma 1giống như 4truyền tới amột tia bbhứng thú, enhìn vẻ amặt của 3Dạ Minh 50cũng không 7hề hiểu 8drõ tình ahình, như 1vậy đã f5chứng minh, 2Dạ Minh b8ở trong 9blòng Ngân b7Lang cũng 8không phải 5flà chủ ftử!

"Dạ!" c0Ngân Lang a7gật đầu, 2vung tay lên, c7trên đại 6điện liền 4xuất hiện 18một bóng cngười khác, 3đứng ở 65vị trí 39trung tâm 0không hề 6nhúc nhích.

Đôi 9fmắt của acDạ Minh 8fnhìn thẳng 8gắt gao anhìn chằm 12chằm bóng fcngười cúi 0thấp đầu c4kia, đầu 3tóc rối 4bời che 1đi dung nhan ccủa người 0dnọ, thế 7nhưng hắn clại không 9aphát hiện 9được tiếng 6tim đập 0ckhác thường, bđiều này 1đã chứng 56minh, người c4này đã 6chết! Nhưng d0mà, vì sao 7evẫn còn 17một hơi d0thở mong 4manh đây? b5Chẳng lẽ 0c•••••• fedột nhiên 5ngẩng đầu 2lên, trong dlòng hắn 8nhất thời 51xuất hiện 0dự cảm 4xấu.

"Đây 6là ••••••" 3Nguyệt Ma 4cũng không 6ahiểu, nhưng 4mà hắn 0lại cảm bnhận được enội tâm f5của chính 4cmình nhảy 9lên một 9cách khác 4ethường.

"Đúng fnhư trong 9lòng Nguyệt 86Ma đại 89nhân và 8Dạ Minh 9đại nhân dsuy nghĩ, chắn!" c8Lúc này 9Ngân Lang 6ccũng không 4che giấu 9phần đắc 6ý trong mắt 9nữa, móng 4avuốt sắc f7nhọn, nanh fvuốt sắc

https://thuviensach.vn

0bén chỉ 49về phía 7bóng người bkia: "Hắn 94chính là 60thân thể bmà Nguyệt c4Ma đại f9nhân cần 7cphải phụ 7bthuộc vào!"

Cái 9gì!

Dạ 3Minh kinh 9ngạc, không 7dngờ hắn cdngàn tính 0evạn tính, 27lại không 03tính đến 9Ngân Lang 6sẽ tìm 47được người 45này!

Nguyệt 03Ma kinh ngạc ckhông dứt, 7vầng sáng 40màu đen 1trong cặp 5mắt lộ 5ara hưng phấn 9không cách bnào nói farõ, nếu 6như có thể a4ra ngoài, 5ahắn khẳng a3định đã 17chạy khỏi b3rồi, nhưng 07mà vẫn fchỉ có 3thể ở 4trong Thủy 39Tinh Cầu bnày, hắn 9btiếp tục deđem bóng 5dáng màu 1đen dính 1sát vào ethành Thủy 3Tinh Cầu, 3cặp mắt 0lóe sáng 1nhìn bóng 7dáng kia: a"Ngươi d4nói, là a2thật sao?" bTừ cái cbthanh âm 1drun rẩy 2kia có thể f5nghe được, 7btrong lời 25hỏi thăm 5fđã bắt f6đầu từ 43từ kích deđộng.

Ngân d6Lang cười 5gật đầu: 83"Đúng avậy, người 1này chính 4là nam tử 8ra đời dvào năm e3âm tháng 79âm ngày dâm giờ 2bâm!" 2Đây chính eblà hắn 9dphải mất 58sức của eba bò chín 7atrâu, từ 4trong miệng 77đồng bạn cLang Tộc 3ở Ma Khải 9Vụ Lâm bmới biết dđược.

Trong dmắt Dạ b2Minh lóe 8clên cái 1gì đó, 9acánh tay 1xuôi ở abên người 7dnắm thật 5chặt, xoay 1cnhẹ cổ 9tay, nhưng 45không đợi fhắn có 5hành động, 0cái ‘ thi a4thể ’ 81kia cũng 30đã bị 90sương mù cmàu đen dvây quanh, athậm chí 9angay cả 6dthời gian 1btrong nháy b3mắt cũng 2akhông cần 4tới, đã 1bị Nguyệt 3Ma kéo tới fphía trước bThủy Tinh aCầu. Trong a7tay tụ tập 9luồng khí 2xoáy màu 61đen, đang 1muốn phá ethể thoát b0ra.

Nhưng 7mà, vầng 8dsáng màu 66đen không 29chỉ bao 04vây cỗ athi thể 81kia, huống bbchi còn đem ahắn và 9Ngân Lang bengăn cách 2ở bên

https://thuviensach.vn

ngoài, 2dường như 9bị giam 13cầm ở ctrong không 62gian đông 7ecứng tĩnh f5lặng, không dcách nào b3nhúc nhích.

Ngân 85Lang kinh 6ngạc, nhìn e2luồng khí cxoáy màu 2cđen tụ 8trập trong 8tay Dạ Minh, 67Dạ Minh 3đại nhân 05đây là 55•••••• f7ngay sau đó 6cũng liền 6sáng tỏ, 6xem ra tu a7vi của Dạ 3Minh đại b2nhân cũng f0không phải 77hắn một 0dsớm một fchiều có c9thể đuổi 1btheo, Nguyệt 24Ma đại 7enhân mới evừa phát afra luồng c1khí xoáy 2lớn mạnh fkia hắn 0cũng đã 55không phản ccứng kịp, 3mà Dạ Minh dđại nhân cblại đã 4cphản ứng 5kịp theo 5bản năng.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Nguyệt Ma Trùng Sinh (Hai)

Đêm đen, bởi vì ánh trăng mất đi hào quang vốn có mà vẻ quỷ dị càng thêm lộ ra. Sự biến hóa của ánh trăng, cũng làm cho những động vật ở chung quanh chạy tán loạn bất an. Toàn bộ núi Hắc Ma đều quanh quẩn bởi hơi thở quỷ dị.

Nguyệt Ma giống như bị dẫn dụ, một tay chậm rãi đưa ra khỏi Thủy Tinh Cầu, kiềm chế cái cổ của bóng người kia: "Ha ha ha ha ha ha, quả nhiên, quả nhiên là thân thể bổn tôn cần, Ngân Lang, thế này thật đúng là không thể bỏ qua công lao của ngươi!" Toàn bộ lượng máu trong cơ thể hắn đều đang kích động chạy khắp nơi, muốn lập tức có thể đạt được Trùng sinh, Nguyệt Ma liền không nhịn được ngửa đầu cười to.

Một tay giơ qua đỉnh đầu, chỉ thấy lúc này ánh trăng ở giữa không trung đen kịt kia bị mây đen bao vây thật chặt ở giữa, biển mây màu đen cuồn cuộn không ngừng, giống như đó chính là một cái động không đáy, muốn nuốt chửng toàn bộ ánh trăng rằm kia. Ở phía xa ngoài trăm dặm, Lăng Tuyệt Trần và Sở Dạ Phong cũng không khỏi dừng bước, ngẩng đầu nhìn một màn quỷ dị này, nhìn nhau ánh mắt chuyển đỏ cảm thấy không ổn, càng thêm bước nhanh hơn.

Ánh trăng dựa vào khe hở ở giữa biển mây, tạo thành một cột sáng mãnh liệt, thẳng tắp xuyên qua tòa pháo đài cổ kính kia, kết nối với bên trong Thủy Tinh Cầu ở điện Nguyệt Ma.

Bởi vì sự biến hóa của ánh trăng, trong nháy mắt, ánh sao trong đêm đen cũng không còn nơi có thể trốn, chỉ có thể theo luồng sức mạnh kia

https://thuviensach.vn

cùng nhau bị hút vào tụ tập trong ánh trăng, hàng ngàn hàng vạn ngôi sao lấp lánh toàn bộ đều gắt gao vây quanh mặt trăng, đem toàn bộ tinh quang của chính mình đều rót vào trong ánh trăng. Cột sáng của ánh trăng vốn là màu trắng, có thêm tinh quang rót vào, ở bên ngoài chính là từng điểm tinh quang lóe lên, theo ánh trăng cùng nhau tiến vào bên trong viên Thủy Tinh Cầu kia.

Cặp mắt của Nguyệt Ma vốn là cái động màu đen chậm rãi bắn ra ánh sáng màu trắng, cảm thấy sức mạnh bên trong thân thể của mình chính là đến từ bầu trời thiên nhiên, hắn không khỏi sinh ra vui mừng từ tận đáy lòng. Luồng sức mạnh mát rượi này bành trướng chạy xung quanh trong thân thể của hắn, hình như sức mạnh đột nhiên cường đại như vậy khiến cho Nguyệt Ma có chút không chịu nổi, không khỏi ngửa mặt lên trời hét lớn: "A ~" theo tiếng hét của hắn, một luồng sức mạnh từ trong miệng của hắn tuôn đổ ra ngoài, trong màu đen mang theo ánh sáng màu trắng nhập vào nhau bay lên giữa không trung, ‘ ầm ’ một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy một luồng khí màu đen lấy cột sáng màu trắng đen xen kẽ làm trung tâm, khuếch tán ra bốn phía.

Mặc dù đây chẳng qua chỉ là sức mạnh còn sót lại, nhưng mà lại đánh vào núi đá màu đen quanh quẩn khắp bốn phía tòa pháo đài cổ kính, còn có hơn phân nửa đỉnh núi gần như bị cắt bỏ. Chỉ nghe tiếng vang đinh tai nhức óc kia, ngay cả Dạ Minh và Ngân Lang đang bị giam cầm trong không gian cũng không nhịn được đưa hai tay lên bịt kín lỗ tai, lợi dụng sức mạnh hắc ám của mình thay vì chống lại, nhưng cũng chỉ có thể làm yếu bớt, ‘ Ọe ’ hai người không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi. Hai người nhìn nhau, mỗi người tự mình ngồi xếp bằng, hai lòng bàn tay úp vào nhau nâng lên trước ngực, khẽ nhắm mắt tự trị thương cho chính mình.

Biểu tình vui mừng trên khuôn mặt của Nguyệt Ma còn chưa kịp thu hồi lại, trong nháy mắt đã trở nên tái nhợt, luồng sức mạnh kia không chịu sự khống chế của hắn, ở trong cơ thể của hắn đánh mạnh vào sức mạnh hắc

https://thuviensach.vn

ám của bản thân hắn. Cái này giống như là hai dã thú đang tranh đoạt địa bàn ở trong một không gian giới hạn, không phải ngươi chết thì chính là ta chết!

Cắn răng một cái, hai tay xuôi ở bên người nắm thành quyền, một luồng khí màu đen và một luồng khí màu trắng chia ra tụ tập ở tay trái và tay phải của hắn, khó khăn nâng hai tay lên ngang trước ngực, giơ tay lên, trên cánh tay không hề có xác thịt, mà lại là mạng lưới máu màu trắng và màu đen đan vào nhau, nhanh chóng từ cánh tay của hắn lan tràn ra toàn thân.

Vầng sáng trên hai tay càng ngày càng mạnh, trên khuôn mặt của Nguyệt Ma đã bắt đầu biến dạng, có thể là thân thể cũng đã không thể chịu đựng nổi, lần nữa ngửa đầu hét lớn: "A ~" lúc này sức mạnh mới không tiếp tục trút xuống nữa, nhưng vầng sáng tụ tập trong tay lại dung hợp gắt gao tại cùng một chỗ, nhanh chóng xoay tròn càng lúc càng lớn.

‘ ầm ầm ’

Tiếng vang giống như nổ tung lại truyền ra lần nữa, Nguyệt Ma không khỏi lui về phía sau hai bước, vịn vào vách thành Thủy Tinh Cầu, ho nhẹ một tiếng, tia máu ở khóe miệng của hắn tràn ra.

Chỉ là, thanh âm rất nhỏ này là cái gì? Nguyệt Ma ngẩng đầu lên, theo bản năng thu bàn tay về, nhìn vách thành Thủy Tinh Cầu, đang từng chút từng chút bắt đầu sinh ra vết nứt, sau đó chậm rãi lan tràn ra bốn phía.

Trợn to hai mắt, trong con ngươi không khỏi lộ ra một tia sợ hãi, Thủy Tinh Cầu không thể nứt ra, đây là nơi hắn ký thác linh hồn, chỉ cần linh hồn của hắn còn chưa tiến vào thân thể, Thủy Tinh Cầu một khi nứt ra, như vậy hắn sẽ lập tức hồn bay phách tán cũng sẽ không thể Trọng Sinh!

Lập tức liền đứng ngay ngắn thân thể, hai tay để ngang lòng bàn tay hướng ra phía ngoài, ngưng tụ sức mạnh trong cơ thể, rót vào trong thủy

https://thuviensach.vn

tinh cầu, vết nứt không còn khuếch tán nữa, Nguyệt Ma thu tay lại hơi hơi nhẹ nhàng thở ra. Nhưng mà, ngay tại một giây kế tiếp, vết nứt trên Thủy Tinh Cầu ngược lại càng nhanh chóng lan ra, ‘ ầm ’ một tiếng, hoàn toàn nát bấy rơi xuống đất .

Nguyệt Ma nghe tiếng vang, không dám ngẩng đầu nhìn, chẳng lẽ hắn chờ đợi nhiều năm như vậy cứ như thế kết thúc sao? Không, tuyệt đối không thể cứ như vậy kết thúc! Tuyệt đối không ••••••

Nhưng mà, linh hồn của hắn không có thân thể, ở bên trong áo khoác màu đen, bắt đầu từ bàn chân, đang từ từ biến mất từng tấc từng tấc, chỉ để lại một cái áo khoác màu đen trống rỗng chống đỡ, tung bay theo gió. Nhìn tận mắt chính mình biến mất là một việc rất tàn nhẫn, tim của hắn đang run rẩy.

Bởi vì Nguyệt Ma từ từ biến mất, sức mạnh của hắn cũng liền theo đó mà biến mất, không gian đang vây khốn Ngân Lang và Dạ Minh, cũng theo đó tiêu tán.

"Nguyệt Ma đại nhân!" Ngân Lang đang tự trị thương cho chính mình đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn một màn này, trong lòng áy náy không dứt, nếu như không phải là hắn nảy sinh tâm cơ mang cái thân thể kia đến, có lẽ Nguyệt Ma đại nhân cũng sẽ không xảy ra nguy hiểm như vậy, còn gặp phải đường cùng hoàn toàn biến mất.

Dạ Minh đứng lên, một tay ngưng tụ sức mạnh, nhanh chóng bắn vào nửa người trên còn sót lại của Nguyệt Ma, nhưng sức mạnh của hắn vừa chạm tới cách nửa tấc bên ngoài Nguyệt Ma, liền bị hóa thành vô hình bắn ngược trở lại, Dạ Minh bị chính sức mạnh của mình đánh lui hai bước.

"Dạ Minh đại nhân, người đây là ••••••" Ngân Lang thấy vậy, không khỏi nhíu chặt lông mày.

https://thuviensach.vn

Dạ Minh cúi đầu nhìn hai tay của mình: "Trong sức mạnh của ta có chứa Quang Minh Hệ, căn bản cũng không thể gom lại linh hồn của Nguyệt Ma đại nhân!" Đúng vậy, sức mạnh hắn mang theo trong người chính là Quang Minh Hệ, cho nên, những lời này là nói hắn.

Ngân Lang đối với thân thế của Dạ Minh ít nhiều cũng có chút hiểu rõ, lập tức cũng không còn nghi ngờ, gật đầu một cái: "Dạ Minh đại nhân, Ngân Lang hiểu!" Lập tức liền đứng lên, hai tay ngưng tụ toàn bộ sức mạnh của bản thân, sưng mù phát ra ánh sáng màu đen bao vây Ngân Lang ở trong đó.

"Ngân Lang!" Lúc này hắn dùng chính sức mạnh bổn mạng Hắc Ám Hệ của bản thân tới trợ giúp Nguyệt Ma gom linh hồn ....!

Theo sức mạnh Hắc Ám Hệ của Ngân Lang rót vào, không ngờ thân thể của Nguyệt Ma lại càng biến mất nhanh hơn, Ngân Lang thấy vậy, muốn thu hồi sức mạnh của bản thân đã không còn kịp nữa rồi, chỉ thấy nửa người của Nguyệt Ma hoàn toàn hóa thành từng điểm tinh quang, bay lên giữa không trung.

Ngân Lang ngã ngồi trên mặt đất, hai mắt ảm đạm: "Thật xin lỗi, Nguyệt Ma đại nhân!"

Ánh mắt của Dạ Minh lóe lên, nhưng vẫn ngồi xổm người xuống, vỗ vỗ bả vai của Ngân Lang, im lặng an ủi.

"Ngân Lang, bổn tôn còn phải cám ơn ngươi !"

Đột nhiên, thanh âm của Nguyệt Ma lại xuất hiện lần nữa, Dạ Minh và Ngân Lang kinh ngạc ngẩng đầu, trong nháy mắt liền đứng lên, sững sờ nhìn xem một màn trong không trung.

Chỉ thấy Nguyệt Ma vốn nên biến mất thành ánh sao, đang từng chút từng chút tiến vào bên trong cái thân thể kia, ánh trăng vốn là đang chiếu

https://thuviensach.vn

rọi ở phía trên Thủy Tinh Cầu lại bị mảnh vỡ của Thủy Tinh Cầu chiếu xạ, vừa đúng lúc chiếu xạ tại bên trong cái thân thể kia, trợ giúp linh hồn Nguyệt Ma, chiếm lĩnh khối thân thể kia.

Cho đến khi linh hồn lơ lửng trong không trung của Nguyệt Ma hoàn toàn tiến vào thân thể kia, cái đầu kia vốn là đang cúi xuống, đột nhiên nâng lên, mà những vết thương đầy người kia cũng ngay tại thời điểm ngẩng đầu trong nháy mắt toàn bộ khép lại.

Đột nhiên mở hai mắt ra, trong con ngươi tràn đầy ánh sáng âm u màu xanh lá cây. Cánh tay giật giật buông xuống, có chút không thích ứng với dị cảm của thân thể bị khống chế, Nguyệt Ma cúi đầu, theo động tác của hắn, cặp mắt màu xanh lá cây kia cũng ngay tại không trung vẽ ra đuôi ảnh vô hình. Đưa ngón trỏ ra, đầu ngón tay liền toát ra sương mù màu đen.

Khẽ gảy nhẹ, sương mù màu đen trong nháy mắt liền bay về phía này rót vào bên trong ánh trăng, ánh trăng vẫn còn đang không ngừng tụ tập về phía Thủy Tinh Cầu, chỉ trong chớp mắt, liền trở lại bầu trời, biển mây màu đen vây quanh ánh trăng giống như Thiên Lôi cuồn cuộn lại quay trở về lần nữa, ánh trăng cũng khôi phục vầng sáng thường ngày, ánh sao sáng hội tụ, cũng quay về vị trí chiếm đóng của chính mình, bầu trời lại khôi phục dáng vẻ yên tĩnh lần nữa, giống như sự khác thường mới vừa rồi cũng không hề xảy ra.

Ngân Lang thấy vậy, trên mặt liền đổi lại vui sướng lần nữa, lập tức quỳ một chân trên đất: "Ngân Lang cung chúc Nguyệt Ma đại nhân chân chính đạt được Trùng sinh!"

Dạ Minh khẽ thu lại tâm trạng, hơi khom lưng hai tay ôm quyền: "Dạ Minh cung chúc Nguyệt Ma đại nhân, chân chính đạt được sinh mạng mới!" Sức mạnh của ánh sáng ở Thủy Tinh Cầu lúc đó cứ như vậy cường đại hơn, xem ra, Nguyệt Ma của hiện tại, trải qua lửa mạnh hun đúc, ngược lại đã luyện thành tu vi cao hơn.

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha ha ha ha!" Nguyệt Ma cũng không kêu hai người đứng dậy, mà là ánh mắt chợt đổi, chỉ thấy bóng dáng màu đen kia đã đứng ở bên cửa sổ, ngẩng đầu nhìn bầu trời: "Ha ha ha ha, bổn tôn rốt cuộc đã rời khỏi cái địa phương quỷ quái đó, bổn tôn đã trở lại!"

Cả sơn cốc, đều lan tràn tiếng cười cuồng vọng của Nguyệt Ma, hù dọa con dơi trong đêm đen vừa mới khôi phục lại yên tĩnh, con dơi cũng liền hốt hoảng bay đi, cuối cùng toàn bộ đều tụ tập ở dưới mái hiên của tòa đại điện này. Bọn họ, cũng là Sứ giả Bóng tối.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Chiến Trường Của Ba Nam Nhân

Hai người Tiêu Vũ Cô và Hoa Nhược Thủy vẫn luôn đi theo sau lưng Ngân Lang, ẩn thân ở dưới mái hiên bên ngoài điện Nguyệt Ma, đầu lộn ngược xuyên qua khe hở của bệ cửa sổ nhìn nhất cử nhất động ở bên trong, ánh mắt của hai người trong đêm đen cũng khẽ lóe lên. Nhìn tận mắt sự biến hóa của bầu trời, khi nhìn Nguyệt Ma ở trong Thủy Tinh Cầu dần biến mất thì trong lòng cũng không khỏi khẽ thở phào một cái.

Cho đến khi Nguyệt Ma đột phá sức mạnh thoát ra, khiến cho hai người căn bản là không có cách nào ngăn cản, thoáng cái sắc mặt đã cực kỳ tái nhợt. Mũi chân cuối cùng cũng không còn móc vào mái hiên nữa, theo luồng khí dao động khi Nguyệt Ma đuổi lui ánh trăng, thân thể hai người bị khí tức còn sót lại đánh ra khỏi tòa pháo đài cổ kính, thân thể đụng vào trên hòn núi Hắc Thạch bên ngoài pháo đài cổ kính, lúc này mới rớt xuống đất.

‘ Ọe ••••••’

Hoa Nhược Thủy và Tiêu Vũ Cô từng người che lồng ngực của chính mình, phun ra một ngụm máu tươi.

Khó khăn chống đỡ nâng thân thể của mình lên, trên quần áo màu đen dính đầy cát đá, ngay cả một sợi tóc rủ xuống cũng dính máu tươi của chủ nhân. Lăn hai vòng trên mặt đất, ngay cả trên gương mặt tuấn tú của hai người, cũng đã lưu lại mấy vết trầy xước, lúc này thì bọn họ cũng lộ ra mấy phần nhếch nhác.

Hoa Nhược Thủy nâng ống tay áo lên, theo thói quen lau chùi khóe miệng, không để ý tới sự dơ bẩn trên mặt đất, cứ như vậy cong gối ngồi

https://thuviensach.vn

xuống, bởi vì hắn căn bản là không còn sức đứng lên. Xoay người nhìn Tiêu Vũ Cô: "Tiêu Vũ Cô, huynh thế nào?" Hắn cũng không có quên, Tiêu Vũ Cô trước đó đã có nội thương, lúc này đối mặt với khí tức còn sót lại của Nguyệt Ma mạnh mẽ như vậy, hình như bị thương cũng không nhẹ.

Tiêu Vũ Cô khẽ cười khổ lắc đầu: "Không có việc gì!" Không ngờ bị phong ấn hai mươi vạn năm, đến khi sống lại lần nữa, còn có được sức mạnh lớn mạnh như vậy.

"Người nào!" Mấy người ở trong Điện Nguyệt Thần, đều nghe thấy được sự khác thường này.

Nguyệt Ma đứng ở bên cửa sổ, nghe được tiếng động rất không bình thường liền đi ra bên ngoài.

Nhưng mà, một màn quỷ dị lại xuất hiện lần nữa, chân mới vừa bước ra, cơ hồ liền trở nên trong suốt toàn bộ, giống như bị ánh trăng bao phủ .

Thu chân lại có chút kinh ngạc, lúc này mới khôi phục giống như bình thường, cúi đầu nhìn bàn chân vừa mới biến mất của mình, trên mặt Nguyệt Ma là một mảnh lạnh lẽo.

"Nguyệt Ma đại nhân!"

Ngân Lang và Dạ Minh cùng nhau kêu lên.

"Xem ra, bổn tôn tạm thời vẫn không thể đi ra ngoài!" Nguyệt Ma rũ mắt không thể thấy rõ suy nghĩ: "Dạ Minh, ngươi đi ra xem một chút!"

"Dạ!" Dạ Minh ôm quyền, tung người nhảy một cái, bóng dáng đã biến mất ở đại điện.

Ngân Lang một tay xoa ngực, bước chân có chút lảo đảo đi tới bên cạnh Nguyệt Ma: "Nguyệt Ma đại nhân, Dạ Minh đại nhân bị thương!"

https://thuviensach.vn

Hai tay Nguyệt Ma chắp ở sau lưng, xoay người nhìn bên ngoài tối đen như mực, hồi lâu mới khẽ thở dài một cái: "Bổn tôn muốn nhìn một chút đã nhiều năm như vậy, tu vi của hắn rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào." Mấu chốt là, người từng giờ từng khắc đều luôn làm chuyện tính kế khác, đều sẽ luôn sợ người khác tại lúc đó có phải cũng đang tính kế mình hay không.

Ngân Lang cau mày, cũng chỉ mím môi nhìn ra phía ngoài cửa sổ, làm yêu thú, ở tại nơi đêm khuya tối thui này, thật may là vẫn có chút thị lực .

Tiêu Vũ Cô và Hoa Nhược Thủy liếc mắt nhìn nhau, một tay chống đất nhảy lên, xoay người nhìn thấy Dạ Minh đột nhiên xuất hiện, trên nét mặt nhiều hơn vài tia đề phòng.

Sắc môi của Dạ Minh có chút hơi trắng bệch, lúc này vẻ mặt của hắn cũng lô ra một mảnh lạnh lẽo, hầu kết khẽ chuyển động, âm thầm nuốt xuống một cỗ ngai ngái nơi cổ họng.

Ba người nhìn thẳng vào mắt nhau, tầm mắt đều chưa từng rời khỏi đối thủ.

Gió đêm thổi qua, tóc dài bị thổi tán loạn, vạt áo tung bay.

Tay của Tiêu Vũ Cô nắm chặt sau lưng, nắm thật chặt, ánh mắt lại chăm chú nhìn chằm chằm Dạ Minh ở trước mắt, ở trong lòng của hắn, Dạ Minh, chính là kẻ địch lớn nhất!

Hoa Nhược Thủy nhìn Dạ Minh, trong con ngươi tràn đầy rối rắm. Đã từng là ân sư của mình, cũng đã từng là người ở phía sau sai khiến hủy diệt cả nhà hắn, người này vẫn luôn tính kế lâu như vậy, rốt cuộc là đang suy nghĩ cái gì, hắn muốn làm cái gì.

Đêm vẫn như cũ an tĩnh như vậy, chỉ có những con dơi hoảng loạn kia, thỉnh thoảng bay qua, phát ra âm thanh làm cho người ta rợn cả tóc gáy,

https://thuviensach.vn

vang vọng ở trong nơi sơn cốc này.

"Các ngươi, đến đây làm gì!"

Cho đến khi sự an tĩnh quỷ dị này kéo dài hồi lâu, thanh âm lành lạnh của Dạ Minh truyền ra.

Tiêu Vũ Cô không nói gì, rũ mắt con ngươi khẽ lóe lên, trên cánh tay đặt ở sau lưng, chậm rãi nhỏ từng giọt đỏ thẫm, rơi vào trên mắt đất, trong nháy mắt bị bùn đất chôn giấu.

Trong mắt Hoa Nhược Thủy lóe lên cái gì đó, nhưng trong nháy mắt liền thay bằng sự cợt nhã giống như trước kia: "Ngươi nói chúng ta tới đây làm cái gì, hơn nữa, không gọi Nguyệt Ma đại nhân của các ngươi ra ngoài sao?"

"Đối phó với các ngươi, có ta liền đủ!" Sắc mặt Dạ Minh không thay đổi, khóe miệng cũng chỉ nhếch lên cười như không cười, giống như bọn họ ở trong mắt hắn, chỉ là con kiến mà thôi.

"Ngươi!" Hoa Nhược Thủy nhìn thẳng vào mắt hắn, cũng đã không thể tỉnh táo, người này nhiều năm vừa là thầy vừa là cha của mình, cư nhiên lại là kẻ thù lớn nhất của mình!

Dạ Minh rũ mắt lúc này mới ngẩng lên, một chiếc mặt nạ quỷ dị ở trong cái không khí ban đêm quỷ dị của nơi này, lộ ra sự lạnh lẽo như thế, khóe miệng ở bên dưới mặt nạ khẽ nhếch lên: "Thủy Nhi, vi sư đã dạy ngươi, làm người phải học được cách che giấu cảm xúc của mình, nếu không sẽ biến thành điểm trí mạng lớn nhất của ngươi."

Nhìn chiếc mặt nạ độc nhất vô nhị, tâm tình trong mắt Hoa Nhược Thủy chỉ trong nháy mắt trở nên lạnh băng, thật sự là hắn! Thì ra thật sự chính là hắn! Bước chân lảo đảo lui về sau hai bước, rũ mắt, vừa khổ sở vừa tự giễu.

https://thuviensach.vn

Tiêu Vũ Cô cũng chỉ lạnh lùng quan sát, giống như muốn nhìn thấu khuôn mặt giấu ở dưới chiếc mặt nạ kia, bàn tay nắm chặt để ở sau lưng hơi nới lỏng ra, tầm mắt khẽ nâng, một tay ngưng tụ Huyền khí, đột nhiên đánh úp về phía Dạ Minh.

Hoa Nhược Thủy lập tức cắn môi, không do dự nữa, một tay cũng ngưng tụ Huyền khí, một xanh lam một trắng, hai luồng Huyền Khí tụ lại nhanh chóng xoay tròn, tạo thành một luồng nước xoáy rất mạnh, mục tiêu chính là Dạ Minh sắc mặt không chút biểu tình kia.

Cặp mắt là thứ duy nhất lộ ra ở bên ngoài, bình thản không có sóng, trong con mắt phản chiếu luồng Huyền Khí kia, từ từ đến gần.

Đôi mắt của Tiêu Vũ Cô trầm ngâm, chăm chú nhìn chằm chằm ‘ Toàn Lực Nhất Kích ’ của mình, hắn không có quên, một chiêu nhìn như đơn giản này, quả thật hắn đã dùng hết hơi sức còn lại của mình. Nếu một trận này đã không thể tránh, vậy sao không để bản thân nắm trong tay quyền chủ động, như vậy, có lẽ còn có một cơ hội sống sót.

Hoa Nhược Thủy tất nhiên hiểu tình cảnh của Tiêu Vũ Cô, mới vừa đánh ra một chiêu, liền thừa dịp đứng phía sau Tiêu Vũ Cô, một tay lại ngưng tụ Huyền Khí lần nữa, chống đỡ ở phía sau lưng của Tiêu Vũ Cô, chậm rãi đưa Huyền Khí của mình vào.

Ngay tại lúc dòng xoáy Huyền Khí sắp chạm tới trước người Dạ Minh chỉ cách nửa trượng thì Dạ Minh đột nhiên ngẩng đầu, hai tay buông lỏng ở bên người khẽ mở rộng, lòng bàn tay hướng xuống phía dưới, tại lòng bàn tay nhanh chóng ngưng tụ Huyền Khí màu đen. Chỉ thấy bụi cát trên mặt đất cũng theo đó xoay tròn tung bay ở giữa ba người.

Cho đến khi luồng Huyền Khí đã ngưng tụ kích thước cỡ bàn tay, lúc này Dạ Minh mới khẽ nhếch miệng, hai tay nhanh chóng khép lại, chân trái lùi ra sau một bước, điểm nhẹ mũi chân, xoay người một cái hai tay đẩy ra

https://thuviensach.vn

ngoài. Một luồng Huyền Khí màu đen chênh lệch không bao nhiêu so với luồng Huyền Khí ở trước mặt Dạ Minh, nhanh chóng di chuyển mang theo gió mạnh, cát đá, cũng đều theo đó mà bay lên, đối chọi với Huyền Khí trắng xanh xen lẫn.

‘ Oanh ’ một tiếng vang thật lớn, ba luồng Huyền Khí đụng vào nhau, tóe ra tia lửa ba màu lan ra khắp bốn phía.

Dạ Minh lập tức bay vút lên không trung sau đó xoay người, Huyền Khí bắn ra quét qua một góc sát với hắn, ngay sau đó vững vàng đứng ở bên trên một cành cây.

Tiêu Vũ Cô cau mày, lập tức kéo cổ tay Hoa Nhược Thủy qua, một tay vung lên, một vầng sáng không dễ nhận ra đánh vào thân cây cứng cáp ở một bên, thân thể của hai người cũng mượn phản lực này tránh thoát.

Ba người họ đều đã tránh được nguy hiểm, nhưng những phần Huyền Khí còn sót lại kia lại một đường thông suốt, một đường chặt đứt đại thụ, hung hăng va đập vào sơn cốc quanh quẩn khắp bốn phía núi Hắc Thạch, nhất thời mọi thứ đều ngã nhào ầm ầm, khiến cho bụi bặm nổi lên khắp sơn cốc.

Ba người đứng ở trên cành cây kia, sáu mắt nhìn nhau.

Chỉ sau một ánh mắt giao nhau, ba người nhanh chóng di chuyển dời khỏi thân cây, bởi vì luồng Huyền Khí kia đã chặt đứt hai cây đại thụ, ầm ầm ngã xuống đất.

Vững vàng đứng ở trên mặt đất, thậm chí đều cùng đứng vào trên dấu chân lưu lại trước khi rời đi, một chút cũng không sai.

Gió lớn vẫn gào thét như cũ, đất cát uyển chuyển bay lượn, hỗn loạn nảy sinh cũng khiến lòng rối loạn.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong nháy mắt này, cũng đã xảy ra thay đổi lớn như vậy, có thể thấy được tốc độ của ba người đều không giống người thường .

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Một)

Cát bay hỗn loạn, gió lớn nổi lên, tay áo màu đen mở rộng tung bay tán loạn, đây chính là quyết đấu tối cao? Quyết đấu bằng ánh mắt! Trong con ngươi của hai bên đều tồn tại bóng dáng lẫn nhau, gắt gao nhìn chằm chằm, người nào chớp mắt trước, người đó chính là người thua, bọn họ đều không thể thua, cho nên bọn họ chỉ có thể lẳng lặng giằng co.

Dạ Minh nhìn Hoa Nhược Thủy và Tiêu Vũ Cô, ánh mắt lóe lên, lập tức liền cười nhạt lên tiếng: "Thủy Nhi, nể tình thầy trò ta ngươi một cuộc cũng chưa từng thân thiết qua •••••••" lời của hắn còn chưa nói hết, nhưng mà bọn họ đều hiểu, Dạ Minh chính là muốn đan đả độc đấu.

Ở trong mắt của Dạ Minh, Tiêu Vũ Cô bị thương nặng, hắn khinh thường việc lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.

Nhưng ở trong mắt Hoa Nhược Thủy, Dạ Minh đây là bởi vì không địch lại hắn cùng với Tiêu Vũ Cô lúc này mới đầu cơ trục lợi.

Tiêu Vũ Cô khẽ cau mày, lông mi che khuất ánh sáng rực rỡ ở trong đôi mắt kia.

Quay đầu lại liếc nhìn Tiêu Vũ Cô đang rũ mắt, Hoa Nhược Thủy quay đầu: "Được, ta với ngươi đánh là được!" Nhìn tình huống của Tiêu Vũ Cô, căn bản là không thể tiếp tục sử dụng Huyền Khí của mình nữa rồi, nếu không hắn không biết hắn có còn cứu được hay không.

Vừa dứt lời, vì không để cho Tiêu Vũ Cô và Dạ Minh đổi ý, thân hình lập tức nhảy lên, một tay nắm thành trảo, đôi tay trắng nõn kia mang theo

https://thuviensach.vn

gió mạnh ác liệt, khớp xương trên ngón tay nổi rõ trắng bệch, giống như ngay cả móng tay cũng theo công kích của hắn mà trở nên dài hơn.

Xem ra hắn cũng đã trở nên nhẫn tâm rồi sao, ở dưới tình huống không có phần thắng, ra tay trước thì sẽ chiếm được lợi thế có lẽ còn có một cơ hội sống sót, đây là điều lúc trước hắn dạy Hoa Nhược Thủy .

Chỉ bằng thời gian trong nháy mắt, thân thể thoắt ẩn thoắt hiện của Hoa Nhược Thủy đã đến gần Dạ Minh, hơn nữa bàn tay sắc bén kia đã sắp chạm lên cổ của Dạ Minh.

Dạ Minh thu lại biểu tình trên mặt, ánh mắt trở nên ác liệt, vừa nâng tay lên liền cảm nhận được một cỗ khác thường ở nơi lồng ngực của mình, chân mày cau lại không dễ nhận ra, thân hình hơi chuyển, tại chỗ cũ đã không còn thấy bóng dáng của hắn. Hoa Nhược Thủy nhìn bàn tay của mình trống không liền giật mình, hắn ngay cả tóc của Dạ Minh cũng không hề đụng được!

Một giây kế tiếp, bóng dáng màu đen của Dạ Minh lấy bộ pháp kỳ quái vòng qua Hoa Nhược Thủy, đứng ở phía sau hắn. Vạt áo theo động tác mà tung bay còn chưa kịp khôi phục lại vị trí vốn có, Dạ Minh đã xoay người lần nữa, ngoái đầu nhìn lại thì trong mắt đã là một mảnh trấn tĩnh.

Hoa Nhược Thủy bỗng nhiên cảm thấy không ổn, cổ tay theo bản năng xoay nhẹ, bàn tay ở dưới ống tay áo đã nắm chặt ba cây ngân châm lóe lên ánh sáng trắng, nhận thấy được hơi thở sắc bén ở sau lưng càng lúc càng tới gần, theo bản năng hơi khom người xuống, thân hình hơi chuyển, ngân châm trong tay đã phóng ra ngoài, thẳng hướng áp sát khuôn mặt của Dạ Minh.

Khóe miệng bên dưới mặt nạ cong lên, nhìn ngân châm nhanh chóng phóng tới, Dạ Minh không trốn không tránh, vẫn như cũ duy trì công kích của mình, hơn nữa chỉ điểm nhẹ mũi chân tốc độ lại càng nhanh hơn.

https://thuviensach.vn

Người ngoài nhìn vào thời gian chỉ là trong nháy mắt, nhưng mà chỉ có hai vị nhân vật chính mới biết, đó là tranh đoạt thời gian thi đấu, ở dưới công kích mạnh mẽ của đối phương, mỗi một động tác đều là cực kỳ khó khăn.

Mắt thấy ngân châm sắp đâm vào ba vị trí trên mặt Dạ Minh, ngay tại thời điểm cửu tử nhất sinh nghìn cân treo sợi tóc, Dạ Minh khẽ quay đầu đi, ngân châm bay sát qua bên tai của hắn, ghim vào trên thân cây ở phía xa sau lưng hắn.

Hoa Nhược Thủy thấy vậy, bước chân liên tiếp lui về phía sau, hắn không phải vẫn đều hiểu rõ sao? ‘ Sư phụ ’ của hắn cho tới nay đều là lấy chính tính mạng của mình làm tiền đánh cuộc.

Lông mày của Dạ Minh ở dưới mặt nạ khẽ nhướng lên, tay phải thu lại công kích, khi tay trái thuần thục nhấc lên thì đã ngưng tụ Huyền Khí màu đen. Nhưng mà, chỉ cần là người từng nhìn thấy hắn tụ tập Huyền Khí, thì sẽ biết, công kích lần này, rõ ràng giảm xuống ba phần.

Nhìn trước mặt luồng Huyền Khí màu đen kia từ từ tiến tới gần, vòng xoáy càng lúc càng lớn giống như muốn cắn nuốt hắn, con ngươi từ từ trở nên to lớn, ngay sau đó một tay khẽ hất lên: "Nghịch Thì Sinh Tử Quyết!" Thở nhẹ một tiếng, sương mù màu trắng nhạt giống như một loại kết giới đem Dạ Minh vây lại, tốc độ nhanh như tia chớp của Dạ Minh chỉ trong nháy mắt liền bị định hình, Hoa Nhược Thủy nhân cơ hội này, điểm nhẹ mũi chân: "Thuấn Di!"

Chỉ là dừng lại trong nháy mắt, nhưng lại đủ để cho Hoa Nhược Thủy thoát khỏi khu vực nguy hiểm, chỉ thấy bóng dáng màu đen phiêu dật kia đã đứng ở bên ngoài hai trượng.

Sau thời gian dừng lại ngắn ngủi, lần nữa ngẩng đầu lên đã không thấy bóng dáng của Hoa Nhược Thủy, Dạ Minh lập tức liền dừng bước lại, nhìn

https://thuviensach.vn

Hoa Nhược Thủy ở cách đó không xa, trong mắt hiện lên biểu tình không tên. Cặp mắt chớp chớp tay trái kéo ra ngoài một góc bốn mươi lăm độ, tay phải điểm nhẹ vào bả vai tay trái: "Túc Ảnh Thương!"

Ngay tại thời điểm Hoa Nhược Thủy đang nghi hoặc không thôi, hắn tận mắt nhìn thấy cái bóng kia tiến tới gần mình mà chỉ có thể bó tay hết cách, chỉ thấy thân hình Dạ Minh như cũ biến mất, ở bên cạnh Hoa Nhược Thủy tạo thành cái bóng màu đen, bao vây chặt chẽ, cái bóng màu đen vây quanh Hoa Nhược Thủy, nhanh chóng luân chuyển, khiến cho người ta căn bản là không có cách nào biết rõ rốt cuộc cái nào mới đúng là thân thể của hắn, chỉ có một chiếc bóng màu đen lưu lại đuôi ảnh.

Hoa Nhược Thủy khẽ nhắm mắt, hắn là thuộc tính Phong Hệ, đối với âm thanh do dòng khí tạo ra là mẫn cảm nhất. Chỉ cần ngươi đang hoạt động, như vậy thì nhất định sẽ phải tạo thành không khí đối lưu, chỉ cần có một dấu vết nhỏ như vậy, hắn liền có thể tìm chỗ Dạ Minh đang đứng. Lúc này, hắn chính là muốn thính giác và thị giác của mình khác hắn với người thường, để cảm nhận bóng dáng chân chính của Dạ Minh.

Khẽ nhếch miệng, trong tay đã nắm ba cây ngân châm, nhìn theo một hướng khác bóng đêm bay qua, dùng lực, phóng ngân châm bén nhọn ra ngoài.

‘ keng keng keng ’ ba tiếng âm thanh truyền đến rõ ràng, ngân châm lại thất thủ lần nữa, ghim vào thân cây ba phần chỉnh tề.

Nhìn ngân châm thất bại, hai tay lộ ra khỏi ống tay áo, trong tay đang kẹp đầy ngân châm.

‘ vù vù vù, vù vù vù ’

Hoa Nhược Thủy nhìn những bóng đen kia luân chuyển, phóng ngân châm ra không ngừng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, hắn mỗi lần có thể cảm nhận được vị trí của Dạ Minh, lại bởi vì tốc độ của hắn thật sự quá nhanh, mỗi lần hắn phóng ngân châm ra đều luôn bị chậm một bước.

Nghĩ tới đây, Hoa Nhược Thủy liền dừng lại công kích.

Bất quá chỉ trong chốc lát, bóng dáng của Dạ Minh đã đứng ở trước người Hoa Nhược Thủy, hai tay ôm ngực, cười như không cười nhìn y phục dạ hành màu đen của Hoa Nhược Thủy từng chút từng chút bị xé rách, lộ ra một thân cẩm phục màu hồng ở bên trong.

Hoa Nhược Thủy cúi đầu kinh ngạc, nhìn y phục dạ hành hoàn toàn rơi xuống, lực đạo của mỗi một đường kiếm đều phải vừa đủ, sâu một chút sẽ cắt trung cẩm phục bên trong, nông một chút sẽ không có cách nào làm cho y phục dạ hành hoàn toàn rơi xuống. Mà hiện tại, y phục ở bên trong lại hoàn hảo không tổn hao gì, y phục bên ngoài thì lại hài cốt không còn, vừa phải đề phòng công kích của đối thủ, lại đồng thời không để đối thủ phát hiện mình phản công, trong lòng Hoa Nhược Thủy không khỏi khẽ cảm thán: Trời ơi, tu vi của tên Dạ Minh này phải cao bao nhiêu!

Ngay cả Tiêu Vũ Cô sắc mặt tái nhợt khẽ tựa vào một bên quan sát cũng không khỏi có chút kinh ngạc, cho tới bây giờ cũng không biết tu vi của Dạ Minh đã cao tới như vậy, xem ra hắn bất quá cũng chỉ là cảm thấy chơi đùa cũng Hoa Nhược Thủy thật khá, bằng không Hoa Nhược Thủy đã sớm trở thành một cỗ thi thể rồi. Hôm nay nhưng chỉ là phá hủy một bộ y phục dạ hành, xem ra Dạ Minh vẫn là hạ thủ lưu tình.

"Ngươi!" Nhìn chính mình một thân nhếch nhác, Hoa Nhược Thủy không khỏi nổi nóng, ngay lập tức xoay nhẹ cổ tay, trong tay xuất hiện thêm một thanh trường kiếm vẫn còn đang tỏa ra khí lạnh, giơ trường kiếm trong tay lên cao, ngón trỏ và ngón giữa tay trái khép lại nhẹ nhàng xẹt qua ở trên thân kiếm: "Minh Diễm Kiếm Cương!" Theo lời hắn vừa dứt, kiếm khí màu xanh ngay lập tức hướng thân kiếm tụ tập.

https://thuviensach.vn

Tiêu Vũ Cô khẽ giật mình, không ngờ Hoa Nhược Thủy vậy mà còn là Kiếm Tông Thanh Cấp!

Luồng khí xoáy màu xanh quay xung quanh Hoa Nhược Thủy, càng ngày càng nhiều càng ngày càng mạnh, hàn kiếm toàn thân hoàn toàn bị màu xanh bao vây, lúc này Hoa Nhược Thủy mới nhắm thẳng mũi kiếm vào Dạ Minh: "Hôm nay, không phải ngươi chết thì chính là ta chết!"

Dạ Minh thu hồi biểu tình dưới mặt nạ, giơ tay lên vừa lúc trường kiếm trong tay chặn lại hàn kiếm của Hoa Nhược Thủy, mũi kiếm chạm vào nhau, hai người không ai nhường ai, hai cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm ánh mắt của đối phương.

Hai người ở giữa không trung, ánh mắt hung hãn độc ác nhìn đối phương, vạt áo màu hồng và màu đen tuyền, theo sự chuyển động của dòng khí mà bay lượn. Ở nơi này đêm khuya sắp chuyển sang tảng sáng, hai bóng người cứ tiếp tục giằng co như vậy.

Huyền Khí theo hướng chuyển động của thân kiếm càng ngày càng nhiều, Hoa Nhược Thủy vốn đã thấy khó chịu không thể thừa nhận cỗ ngai ngái trong chân không, khẽ cau mày, vết máu dọc theo khóe miệng của hắn tràn ra, rơi vào trên cổ áo màu hồng, tăng thêm vài phần mê hoặc diêm dúa lẳng lơ.

Dạ Minh khẽ mím môi, đang muốn thu hồi trường kiếm, đột nhiên không đề phòng, sững sờ nhìn mũi kiếm xuyên qua lồng ngực của mình, trong mắt che giấu sự âm trầm không rõ.

Hoa Nhược Thủy vẫn là không thể chịu đựng, giờ khắc này hắn không hề miễn cưỡng chính mình nữa, thân hình đột nhiên rơi xuống, khẽ nhắm mắt, đau đớn chờ đợi từ trên không trung rơi xuống.

Cho đến khi hương thơm quen thuộc kia truyền đến, mặc dù khẽ cau mày có chút khó chịu, những khóe miệng vẫn hơi cong lên .

https://thuviensach.vn

"Không sao chứ!"

Thanh âm này chính là của người tiếp được thân hình của Hoa Nhược Thủy đang ngã xuống phát ra.

Khẽ gật đầu: "Không có gì đáng ngại!" Nhưng mà lông mày lại nhíu chặt lần nữa.

Tiêu Vũ Cô thấy vậy, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, cũng may, nàng cuối cùng cũng đến rồi! Nhưng mà •••••• ánh mắt có chút lo lắng đảo qua Dạ Minh đang quỳ một chân trên mặt đất, toàn thân chỉ dựa vào trường kiếm nắm trong tay phải chống đỡ lấy cơ thể, hôm nay rốt cuộc là có nên tới hay không!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Hai)

Trường kiếm bị rút ra, Dạ Minh vốn là người bị nội thương tự nhiên quỳ xuống đất, chỉ dựa vào trường kiếm của chính mình chống đỡ lấy thân thể của bản thân, phù một tiếng, cỗ ngái ngái kia đã phải nén chịu thật lâu tại thời khắc này hoàn toàn triệt để bắn ra, máu đỏ tươi , nhiễm đỏ một mảnh đất kia.

Hoa Nhược Thủy mở mắt, liền nhìn thấy khuôn mặt được khuếch trương cực đại kia, còn không kịp thu lại nụ cười cứng ngắc ở trên mặt.

Một chân mới vừa rơi trên mặt đất, người tới liền đã buông Hoa Nhược Thủy ra, thân hình chợt lóe, đã ở một góc cách xa ngoài một trượng, còn làm bộ mặt chán ghét lắc lắc vạt áo ống tay áo của mình.

Hoa Nhược Thủy đứng vững thân hình, khóe mắt khẽ co rút: "Tại sao lại là ngươi?" Hắn ngửi thấy mùi thơm nhàn nhạt này, còn tưởng rằng là nàng, mở hai mắt ra, vừa nhìn thấy cư nhiên lại là khuôn mặt cực kỳ phô trương được phóng đại tới cực hạn của Sở Dạ Phong.

Cho đến khi bản thân cảm thấy hơi hài lòng, lúc này Sở Dạ Phong mới ngẩng đầu nhìn Hoa Nhược Thủy: "Bằng không ngươi nghĩ sao, tưởng bản thiếu gia hiếm lạ!" Nếu không phải là hắn không muốn Trần Nhi và Hoa Nhược Thủy tiếp xúc quá nhiều, hắn mới không cần phá lẽ cùng một người nam tử tiếp cận như vậy nha.

Hoa Nhược Thủy cau mày không nói, một tay xoa ngực đứng ở một bên.

https://thuviensach.vn

Cánh tay buông lỏng ở bên người, trong tay còn nắm chặt trường kiếm, màu máu đỏ tươi dọc theo lưỡi kiếm sắc bén, từng giọt từng giọt rơi trên mặt đất.

Tầm mắt của Dạ Minh cúi xuống, mặc dù không có tận mắt nhìn thấy, nhưng mà hắn biết là nàng, không ngờ nàng lại tới! Chậm rãi đứng lên, bước chân có vẻ có chút lảo đảo. Mặc dù trong lòng từng nghĩ qua vô số thời khắc chân chính gặp nhau, nhưng mà thực sự đến giờ khắc này, hắn lại vẫn vô dụng không có dũng khí đối mặt với nàng, chỉ có thể nắm thật chặt hàn kiếm trong tay.

Bởi vì đầu cúi thấp, tóc dài buông xuống sau lưng vòng qua cổ rủ xuống bên mặt, che đi tấm mặt nạ màu đen.

Sắc mặt Lăng Tuyệt Trần không chút thay đổi, nhưng nàng biết, tay của nàng đang run rẩy.

Một người bóng dáng màu đen nhìn về phía trước sắc mặt không chút thay đổi, một người thủy chung cúi thấp đầu trầm mặc, chưa từng xoay người lại, gió đêm thổi bay cát bụi trên mặt đất, thổi bay vạt áo đang rũ xuống, thổi bay sợi tóc phất phơ ••••••

Đêm, vẫn như cũ yên tĩnh như vậy.

"Thế nào, đến bây giờ vẫn còn không dám đối mặt với ta sao?" Cắn chặt hàm răng, sau khi hít sâu, Lăng Tuyệt Trần có chút tự giễu nhếch miệng.

Vốn là đưa lưng về phía bóng người kia, vừa nghe vậy, khẽ có chút cứng ngắc, lại chậm rãi ngẩng đầu lên xoay người, nhìn Lăng Tuyệt Trần mang theo nụ cười tự giễu, khuôn mặt dưới mặt nạ có một tia buông lỏng, ánh mắt cũng không đổi: "Ta tại sao lại không dám đối mặt với ngươi!" Giọng nói vẫn như cũ không coi ai ra gì.

https://thuviensach.vn

Hốc mắt Lăng Tuyệt Trần không nhịn được ửng đỏ, bật cười thành tiếng: "Ha ha ha, tại sao không dám đối mặt với ta? Ha ha ha, hỏi rất hay ••••••" nói lời châm chọc xong, ánh mắt chớp chớp, cứ như vậy đem chất lỏng sắp tràn ra khỏi vành mắt bức trở về hốc mắt. Ngẩng đầu, hấp háy lỗ mũi, quật cường của nàng không cho phép nàng yếu thế trước mặt kẻ địch, quay lại lần nữa, trong mắt đã là một mảnh trấn tĩnh: "Nếu dám, vì sao không lấy tấm mặt nạ ngụy trang xuống, là không dám gặp người, hơn nữa còn là không có mặt mũi gặp người!" Nếu hắn vẫn như cũ tuyệt tình như vậy, như vậy nàng cần gì phải cố kỵ nhiều như thế.

Nghe lời châm chọc kia của nàng, Dạ Minh cũng không hề cảm thấy có một tia tức giận. Mà là chậm rãi giơ tay lên, gỡ áo choàng màu đen xuống, sau đó là một tấm mặt nạ không biết nên nói là màu trắng hay là màu đen.

Tầm mắt của mấy người khác, cũng gắt gao nhìn chằm chằm Dạ Minh, đối với bộ dáng của Dạ Minh, không thể không nói, bọn họ cũng rất tò mò.

Mặt nạ bị gỡ xuống, đập vào mắt chính là một mái tóc dài màu đen, mềm mại dính vào tấm lưng cao to kia. Làn da vô cùng mịn màng trắng nõn hơn cả thiếu nữ. Bên dưới đôi mày kiếm là một đôi mắt đào hoa hoàn toàn không phù hợp với hơi thở của hắn. Sống mũi cao thẳng ở một bên mặt ấn xuống bóng mờ, ánh trăng nhu hòa, phản chiếu đường nét cương nghị kia của hắn, chỉ là một cái quay mặt, liền làm cho người ta giống như không thể kháng cự sự hấp dẫn.

Tròng mắt Lăng Tuyệt Trần lần nữa thoáng qua hơi nước, khuôn mặt quen thuộc, môi mỏng cương nghị, vẫn như cũ quen thuộc như vậy. Duy nhất thay đổi, chính là con mắt đã từng là màu xanh dương đã trở nên lấp lánh giống như màu đen của quả nho.

https://thuviensach.vn

"A, hàng năm không thấy mặt trời, ngay cả trên người cũng có một chút khí âm nhu nhiễm lên, ta giống như ở tại trên người của ngươi, nhìn thấy bóng dáng của Triệu Cao." Hừ lạnh một tiếng, Lăng Tuyệt Trần chê cười không dứt, khinh thường khẽ quay đầu tầm mắt nhìn về phía phương xa.

Nghe lời nói chê cười của Lăng Tuyệt Trần, Dạ Minh chỉ hơi hơi lắc đầu, hắn hiểu được trong lòng nàng có tức giận, có hận, những thứ này đều rất bình thường.

Lăng Tuyệt Trần thấy Dạ Minh không hề nói chuyện, trong lòng lại càng hận ý mạnh thêm: "Thế nào, là Huyết Lão Đại đã từng tung hoành hắc đạo, hiện tại ngay cả tự tôn cao ngạo của mình đều quên rồi sao? Xem ra làm tay sai bên cạnh Nguyệt Ma, cũng không thấy được có bao nhiêu tốt đẹp!"

Sở Dạ Phong, Hoa Nhược Thủy và Tiêu Vũ Cô nghe vậy, không thể tin nổi cùng nhau nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần, chưa bao giờ biết một người lạnh lùng như vậy, thế nhưng mắng chửi người cũng không hề mang chữ thô tục.

Lúc này Dạ Minh mới ngẩng đầu lên nhìn thẳng nàng, nhìn gương mặt rất quen thuộc kia, trong lòng hắn có một chút nghẹn lời. Vốn là khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn, trong lòng lại càng trở nên nhói đau hơn. Lời của nàng vẫn như cũ sắc bén như vậy, miệng lưỡi vẫn luôn không buông tha cho người khác như vậy.

Sự rối rắm, thương tiếc, còn có thêm cả cảm xúc không rõ ở trong mắt hắn, toàn bộ đều rơi vào trong mắt Lăng Tuyệt Trần, có chút tự giễu cười cười: "Cái ánh mắt này của ngươi là gì, thương xót? Hay là hối hận không có giết chết ta!"

https://thuviensach.vn

"Muội hiểu rõ mà!" Lúc này Dạ Minh mới lên tiếng nói chuyện, thanh âm có chút khàn khàn nhưng không mất đi sự mị hoặc của phái nam.

"A!" Lăng Tuyệt Trần cười nhạt, nàng có biết hay không đã không còn quan trọng. Khóe mắt quay qua Tiêu Vũ Cô và Hoa Nhược Thủy bị thương: "Ta chỉ dẫn bọn hắn đi, nếu không •••••• ngươi hiểu rõ mà!" Đem bốn chữ trả lại cho hắn.

Dạ Minh cười khổ, nàng nói như vậy, căn bản cũng không có cho hắn lựa chọn nào khác. Thân thể hắn bị thương nặng, mà nàng tùy thời đều có thể lấy tính mệnh của hắn sau đó rời đi. Khẽ gật đầu: "Ta biết rõ!"

Lăng Tuyệt Trần cau mày, cũng không nói gì thêm, xoay người vỗ nhẹ Tiêu Vũ Cô đang tựa vào bên cây, xoay người rời đi.

Nhưng mà, mới vừa bước ra một bước chân, một thanh trường kiếm đã để ngang trước ngực của nàng.

Nhìn mũi kiếm phát ra ánh sáng lạnh kia cũng không ngẩng đầu lên: "Ngươi cho là, ngươi có thể ngăn cản sao?" Nếu không phải là đã từng xem nhau là huynh đệ, hôm nay làm sao nàng lại xuống tay lưu tình?

Vừa dứt lời, một bóng dáng màu đỏ đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Lăng Tuyệt Trần, ống tay áo màu đỏ hơi chuyển, chỉ là khẽ dùng lực một chút, trường kiếm Dạ Minh nắm trong tay liền ‘ vù vù vù ’ bay khỏi, sau đó hung hăng cắm vào mặt đất ở bên cạnh, chỗ chuôi kiếm vẫn còn đang không ngừng đung đưa.

Bóng dáng của Dạ Minh, theo quán tính lui về phía sau hai bước, nhưng mà ánh mắt lại kiên định nhìn Lăng Tuyệt Trần: "Hôm nay, các ngươi ai cũng không thể đi!"

Lăng Tuyệt Trần khẽ buông Tiêu Vũ Cô ra, xoay người cười như không cười nhìn Dạ Minh: "Bộ dạng bây giờ của ngươi, tùy tiện một người

https://thuviensach.vn

cũng có thể lấy tính mạng của ngươi, ngươi xác định là có thể ngăn cản ta rời khỏi sao?" Tiếng nói vừa dứt, cổ tay khẽ xoay nhẹ, một đường ánh sáng âm u hiện lên, keng một tiếng, môt cây chủy thủ cắm sâu xuống ba phần ghim ở ngay trước mũi chân của Dạ Minh, không nghiêng không lệch, mũi kiếm vừa vặn dính chặt giày gấm của hắn.

Đây là cảnh cáo!

Lúc này bốn người mới nâng bước chân lên, hướng bên ngoài sơn cốc đi tới.

"Dạ Minh đại nhân nói là các ngươi không thể rời đi!"

Đột nhiên, một thanh âm từ trên trời giáng xuống, ngay sau đó, Ngân Lang thân người đầu sói liền chắn ở trước mặt bốn người, vẻ mặt lo lắng nhìn vết thương của Dạ Minh đại nhân vẫn còn đang chảy máu nhỏ giọt.

"Ngân Lang?" Dạ Minh cau mày, Ngân Lang cũng bị thương, mà thần thái của hắn lại hiện lên hồng hào như vậy, chắc là Nguyệt Ma đã truyền thêm sức mạnh mới vào trong người hắn, mới có thể khiến cho hắn khôi phục lại nhanh như vậy.

Ngân Lang nhìn Dạ Minh khẽ cúi đầu, tầm mắt chuyển tới trên người của bốn người kia, ánh mắt xa xăm trở nên lạnh băng: "Đả thương Dạ Minh đại nhân, cứ như vậy liền muốn rời đi sao?"

Nguyệt Ma điện cách xa Tiền Cốc, con đường thông tới Tiền Cốc cũng chỉ có một cái, lại bị núi cao bốn phía chặn ngang cắt đứt, ở chỗ này tạo thành một sơn cốc đơn độc. Đây cũng là nguyên nhân vì sao trải qua tranh đấu minh bạch lại vẫn không hề bị phát hiện ra.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Ba)

Dừng bước lại, tầm mắt rũ xuống bên dưới thoáng qua một tia lạnh lẽo. Khẽ ngẩng đầu, lại không che giấu được tia sáng sâu vạn trượng kia: "Thật sự muốn ép ta sao?" Giọng nói lạnh lẽo tới cực điểm, nhưng không cách nào che giấu một chút run rẩy rất nhẹ kia. Nếu như có thể, nàng thật sự không muốn •••••• đối địch với hắn! Mặc dù đã từng hận như thế, nhưng mà, thế nhưng hắn lại là ‘ người quen ’ duy nhất của nàng ở trên thế giới này!

Dạ Minh khẽ cau mày, cũng chỉ mím chặt môi mỏng, không nói một lời.

Ngân Lang thấy vậy, trong mắt lóe lên một tia hứng thú, xoay nhẹ cổ tay, một cái roi sắt màu đỏ sậm ‘ vù vù vù ’ nhảy múa ở trên không trung. Vừa dùng lực một cái, một đầu của trường tiên đã đánh xuống trên mặt đất, chỉ thấy bên sườn mỗi một đoạn roi giống như có một lưỡi dao phi luân sắc bén, ghim thật sâu vào trong đất bùn, trên mặt đất còn lưu lại một vết roi sâu không dưới hai mươi phân: "Nguyệt Ma đại nhân đã nói, các ngươi ai cũng không thể đi!"

"Súc sinh này chính là súc sinh, ngay cả tiếng người cũng không biết nói!" Lăng Tuyệt Trần lạnh lùng nhếch miệng, đáy mắt cũng không hề hiện lên nụ cười: "Hừ. Nguyệt Ma của các ngươi có phải là đánh giá bản thân quá cao rồi hay không, chỉ bằng một câu nói của hắn, có thể ngăn cản ta rời khỏi sao? Nếu không, cũng sẽ không bị phong ấn hai mươi vạn năm!"

https://thuviensach.vn

Nàng nhẫn nại cũng có giới hạn , thật sự tưởng nàng không muốn động thủ là bởi vì sợ sao? Đó có phải là quá coi thường nàng rồi hay không!

"Ngươi!" Ngân Lang không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, trên khuôn mặt hiện lên vài phần khát máu, cánh tay vung lên, cái trường tiên màu đỏ sậm kia giống như được cho thêm sinh mạng, đang gắt gao quấn quanh trên cánh tay của hắn. Phần đuôi của Trường tiên đang nâng lên thật cao, giống như nó đang vận sức chờ phát động Nhãn Kính Vương Xà, khát máu nhìn chằm chằm con mồi của mình, tại thời điểm đối thủ không hề phòng bị, liền xuất ra một kích trí mạng.

Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, mắt phượng nguy hiểm nheo lại, một tay xiết chặt đang muốn ra tay, thì một cánh tay khác lại xiết chặt cổ tay của nàng kéo lại, quay đầu lại, lại chỉ nhìn thấy một đôi mắt vẫn chưa kịp che giấu thâm tình trong đó.

"Đối phó với loại súc sinh này, ta tới là được rồi!" Sắc mặt Sở Dạ Phong có chút không tự nhiên, cười nhạt nói ra, nụ cười yếu ớt.

Nhìn hai người nói chuyện giống như trong mắt không có người, đồng tử của Ngân Lang thoáng qua một tia sáng âm u màu xanh lá cây, trường tiên vung lên, mang theo một tiếng ‘ vù vù ’, chiếc roi có gắn lưỡi dao đang lóe ánh sáng trắng khẽ nâng lên, tập kích về phía hai người.

Tốc độ của roi sắt rất nhanh, nhưng tốc độ của Sở Dạ Phong còn nhanh hơn. Khi roi sắt sắp chạm tới, bóng dáng màu đỏ đã sớm ôm Lăng Tuyệt Trần biến mất tại vị trí cũ, roi sắt nhìn như bén nhọn kia ngay cả vạt áo của hai người cũng không hề đụng tới.

Ngân Lang có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhưng mà đôi mắt lại giả vờ làm ra vẻ hài hước, nhìn Sở Dạ Phong không dấu vết đột nhiên xuất hiện, Ngân Lang theo bản năng lui về phía sau hai bước.

https://thuviensach.vn

"Chậc chậc chậc, chẳng lẽ thủ hạ của Nguyệt Ma chỉ có chút năng lực ấy?" Hai tay của Sở Dạ Phong ôm trước ngực, giống như đáng tiếc lắc đầu một cái, nhưng trong đôi mắt kia lại tràn đầy giễu cợt, không thể không nói, lời nói này của Sở Dạ phong là lời châm chọc mà Lăng Tuyệt Trần không ghét nhất từ trước tới nay.

Ánh mắt của Dạ Minh không khỏi khẽ chuyển, vừa có lo lắng vừa có ý cười. Đối chiến cùng kẻ địch, đặc biệt là kẻ địch mạnh hơn mình, đầu tiên phải làm được là lâm nguy không loạn, giữ vững cân bằng tâm tình không nóng không vội. Nhưng hãy xem trước mắt, Ngân Lang một chút cũng không hề làm được. Lấy bộ dáng sơ ý lơ là của Ngân Lang, cùng Sở Dạ Phong thâm tàng bất khả lộ, căn bản là không có một chút tỷ lệ chiến thắng.

Quả nhiên, lời của Sở Dạ Phong vừa dứt, chỉ thấy Ngân Lang ngay lập tức đã tức đỏ mặt, cánh tay nắm trường tiên nổi gân xanh. Điểm nhẹ mũi chân, thân hình khổng lồ đã đứng ở giữa không trung: "Sở Dạ Phong, không nên coi thường đối thủ của ngươi!"

Những lời này từ trong miệng một người rõ ràng đang ở thế hạ phong nói ra ngoài, nhưng một chút cũng không cảm thấy buồn cười, bởi vì cặp mắt của Ngân Lang đã hoàn toàn biến thành màu xanh lá cây âm u, trên thân người kia mang theo Huyền Khí màu đen nhàn nhạt màu xanh lá cây từ lòng bàn chân của hắn vọt lên, không ngừng đem hắn bao vây ở trong đó, Huyền Khí nhạt màu kia cũng không ngừng liên tục rót vào thân thể của hắn.

Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, vẫn thờ ơ đứng ở một bên sắc mặt không chút thay đổi nhạt nhẽo quan sát, nàng tin tưởng Sở Dạ Phong, nếu như ngay cả Ngân Lang cũng không thể giải quyết, như vậy bọn họ làm sao đối kháng với cái tên Nguyệt Ma kia!

Sở Dạ Phong cũng thu hồi nụ cười nhẹ trên mặt, một người ở dưới lửa giận cực độ, có lẽ sẽ bộc phát lực sát thương tiềm năng lớn nhất vốn có của

https://thuviensach.vn

bản thân, hắn mặc dù liều lĩnh, nhưng mà đối mặt với kẻ địch, hơn nữa còn là kẻ địch có khả năng gây nguy hiểm đến sinh mạng, hắn cũng sẽ không khinh địch!

Dĩ nhiên, bên này ba vị là chiến hỏa liên miên, bên kia ba vị người bị thương lại mỗi người đứng một bên, nhìn chằm chằm Sở Dạ Phong một thân đỏ như lửa và Ngân Lang. Mặc dù bọn hắn cũng rất muốn đi lên giúp một tay, chỉ là có lòng mà không đủ lực, tùy tiện như vậy, cũng chỉ làm tăng thêm gánh nặng không cần thiết mà thôi.

Sở Dạ Phong điểm nhẹ mũi chân, bóng dáng màu đỏ viền y phục thêu kim tuyến bay vút lên không trung mà đứng, khí thế kia giống như coi rẻ chúng sanh từ bên cạnh hắn không ngừng trút ra bên ngoài.

Trường tiên tung bay di chuyển theo khí thế kia, quấn vào vạt áo của hai người ở giữa không trung. Tròng mắt khát máu tràn đầy ánh sáng âm u, trường tiên vây quanh Ngân Lang, từ đầu đến chân đều bị bao vây trong đó, lưỡi dao sắc bén ở hai bên sườn roi phát ra một tiếng ‘ Vút Vút ’ chói tai, giống như chỉ cần sơ ý một chút, lưỡi dao sắc bén kia sẽ liền vô tình cắn nuốt Ngân Lang vô tình cắn nuốt.

Hai tay buông lỏng ở bên người, một luồng Huyền Khí hơi mờ gần như là màu trắng chậm rãi tụ tập trong tay, một chân khẽ nâng, đến cả nơi mũi chân cũng chậm rãi phát ra vầng sáng màu trắng nhạt, thổi bay cẩm y màu đỏ kia, còn có tóc dài mềm mại.

Trường tiên không ngừng xoay tròn tuyệt tình đánh tới, đầu roi giống hệt như mũi tên, giống như mọc thêm con mắt nhắm thẳng vào mi tâm của Sở Dạ Phong. Thân hình to lớn của Ngân Lang cũng theo đó nhanh chóng bay đến, dòng khí chuyển động nhanh quá mức, khiến cho tóc của hắn, quần áo của hắn lưu lại một đuổi ảnh thật dài ở phía sau.

https://thuviensach.vn

Trong mắt của Sở Dạ Phong lộ ra một tia tán thưởng, tốc độ của người không tệ! Không hổ sinh ra từ Lang Tộc, đủ ngoan độc đủ ác liệt!

Vung tay lên, Huyền Khí màu trắng tụ tập ở trước người hắn ngưng tụ thành một đạo kết giới vô hình, ‘ leng keng ’ một tiếng, một đầu của trường tiên dừng ở trên kết giới , phát ra một tiếng vang thanh thúy. Thân hình của Ngân Lang cũng không vì vậy mà dừng lại, co tay một cái, nhanh chóng thu hồi trường tiên, thân hình ở giữa không trung quay lại, theo roi sắt thật dài kia, bóng dáng của Ngân Lang đã chuyển hướng tới sau lưng Sở Dạ Phong.

Tay run lên khẽ dùng sức, roi sắt vòng ở trên cổ tay của hắn giống hệt như mãnh xà bắn về phía sau lưng Sở Dạ Phong.

Cảm thấy gió mạnh đến từ sau lưng, Sở Dạ Phong vung tay lên trước người kết giới đã biến mất không thấy, bay vút lên cao sau đo lật người, tại trước lúc roi đến gần hắn đã an toàn rời đi, trường tiên màu đỏ sậm lướt qua bóng dáng đỏ như lửa. Mặc dù tay áo bồng bềnh, nhưng trường tiên bén nhọc cùng gió mạnh vẫn như cũ không thể đụng tới một chút nào.

Bay vút lên cao sau đó chuyển mình, mũi chân đạp nhẹ lên đỉnh của gốc cây đại thụ duy nhất, một chân khác độc lập với đỉnh của cái cây kia, một tay để ở sau lưng một đầu ngón tay của tay kia điểm nhẹ: "Băng Phong Thiên Lý!" Vừa dứt lời, một luồng khí lạnh cực nhỏ từ đầu ngón tay của hắn tràn ra, theo dòng khí chỉ trong nháy mắt, tất cả những nơi đập vào mắt liền bị một mảnh óng ánh trong suốt bao trùm, mùa hè vốn dĩ mặc rất ít, lúc này luồng khí lạnh mãnh liệt đánh tới, vẫn là khiến cho mọi người không nhịn được rụt cổ một cái, theo bản năng bắt đầu chọc cánh tay.

Ngân Lang muốn nâng tay kéo roi sắt trong tay lên, nhưng dùng sức một lúc cũng không hề động một chút nào cả, lúc này mới cúi đầu, nhìn roi sắt kia hoàn toàn bị khối băng thật dày cắn nuốt chỉ để lại một cái tay cầm.

https://thuviensach.vn

Hừ, thật sự nhìn hắn dễ khi dễ vậy sao? Sở Dạ Phong âm thầm hừ lạnh, một tay khẽ hất lên ngọn lửa màu đỏ tím tại lòng bàn tay hắn toát ra, lòng bàn tay hướng ra phía ngoài ngay lập tức liền có thể vây lượn quay nửa vòng quanh thân thể, ngọn lửa liền giống như lấy được sứ mệnh nhanh chóng lan tràn. Chỉ trong nháy mắt liền bao vây Ngân Lang còn chưa kịp phản ứng ở trong đó.

Băng và lửa, tựa như lửa và nước giống nhau là không có cách nào cùng tồn tại, nhưng mà, hiện tại, dưới đất là lớp băng thật dày, phía trên là ngọn lửa hừng hực thiêu đốt không cách nào dập tắt, một màn này nhìn như thế nào cũng cảm thấy khó chịu.

"A ~" băng ở dưới chân lạnh lẽo thấu xương, đỉnh đầu lại là nhiệt độ hừng hực lửa mạnh thiêu đốt, con người ai cũng không thể chịu nổi sự bao vây tột cùng của Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên. Ngân Lang khổ sở kêu lên, vung ống tay áo, có lẽ là từ ý thức tham sống mãnh liệt, cây trường tiên bị khóa chặt trong hàn băng ngàn năm lại liện tục rút ra, ngay tiếp theo chính là cột băng có kích thước giống như thùng nước bao quanh trên trường tiên, trường tiên dài bao nhiêu, cột băng liền dài bấy nhiêu, có thể thấy được năng lực tiềm ẩn của một người một khi bộc phát là rất nghiêm trọng!

Vung trường tiên lên thật cao, vậy mà thẳng tắp đánh lên ngọn lửa đang không ngừng dâng cao, trường tiên mang theo cột băng chỉ dao động qua lại ở trong ngọn lửa kia trong chớp mắt, cột băng đã biến mất không thấy không nói, ngay cả roi sắt kia cũng biến thành đỏ bừng.

Mọi người thấy vậy không khỏi xôn xao, không ngờ băng và lửa kết hợp hoàn mỹ như vậy, thế nhưng lại giúp Ngân Lang một phen.

Dây buộc tóc bằng gấm bị hơi nóng của lửa mạnh thiêu đứt, lông sói vốn là cực ít trong nháy mắt liền rối tung ở phía sau Ngân Lang, giờ khắc này, giống như nhìn thấy thân thể mang hình người, lại mang bản tính khát máu của loài sói, diễn giải vô cùng sâu sắc người thú kết hợp.

https://thuviensach.vn

Ngay cả Dạ Minh cũng không nhịn được ngẩng đầu kinh ngạc không dứt, nhìn cặp mắt biến dị kia của Ngân Lang, không ngờ, Nguyệt Ma đại nhân lại hung ác như vậy •••••• không tiếc đối với Ngân Lang cũng thi triển Nhiếp Hồn Thuật! Đây là một quỷ sĩ không có linh hồn cùng tri giác, chỉ cần không chết, như vậy thì sẽ bộc phát ra sức mạnh vô hạn, nếu như không thể tìm được tính mạng của hắn, như vậy hắn sẽ vĩnh viễn chiến đấu tiếp nữa, cho đến khi đối thủ không còn năng lực đối kháng, cho đến khi thân thể của hắn đạt tới cực hạn không thể chịu đựng thêm nữa, như vậy, mới có thể chân chính chết đi!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Đối Chiến Tại Điện Nguyệt Ma (Bốn)

Sở Dạ Phong một tay tụ tập Huyền Khí mãnh liệt đang vận sức chờ phát động, cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm con ngươi màu xanh lá cây khát máu của Ngân Lang, vẻ mặt đã không còn lạnh nhạt giống như ngày thường.

Hai tay mở rộng ngửa mặt lên trời hú dài, mái tóc bung ra rối tung bay loạn, giờ khắc này, liền giống hết như là đang đứng ở trong ngọn lửa cháy bừng bừng Dục Hỏa Trọng Sinh, mang theo một chút ít khổ sở có thể chịu đựng được. Đột nhiên mở hai mắt ra, con ngươi lóe lên tia sáng âm u nhìn chằm chằm trên đất: "Đều đi chết đi!" Thanh âm lạnh lẽo, vẻ mặt khủng bố, vừa dứt lời, trường biên bị Tử Minh Hỏa thiêu đốt đỏ bừng, lần nữa cuốn tới.

Trường tiên nhìn giống hệt như trường xà nhanh chóng đánh tới, Sở Dạ Phong lui về phía sau nửa bước, mũi chân chống đỡ vào khoảng không ở sau người, đôi mắt hơi hơi híp lại, tia sáng âm u kia chợt lóe lên cũng để lộ ra sự khẩn trương của hắn. ‘ Leng keng ’ một tiếng, roi sắt đánh vào trên kết giới trước người Sở Dạ Phong, trường tiên từ từng đường móc sắt tổ hợp lại mà thành dọc theo kết giới mà xẹt qua, phát ra tiếng tia lửa ‘ xì xì xì ’ .

Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày, Sở Dạ Phong vì sao chỉ thủ chứ không tấn công? Chẳng lẽ là hắn muốn đánh giá thực lực của Ngân Lang sao? Muốn đánh bại một đối thủ không thấp, hiểu rõ đối phương là điều rất quan trọng, thật đúng là biết người biết ta trăm trận trăm thắng. Nhưng mà,

https://thuviensach.vn

chẳng lẽ hắn không nhìn ra bây giờ Ngân Lang căn bản cũng không phải là người mà người thường có thể cân nhắc được sao?

Hai vị bệnh nhân Tiêu Vũ Cô và Hoa Nhược Thủy tất nhiên là gắt gao dựa vào đối phương để chống đỡ thân thể của mình, nhìn hai người giằng co ở giữa không trung cũng không nhịn được thoáng hiện lên một tia lo lắng.

Kết giới vô hình vây quanh toàn thân Sở Dạ Phong, mà cây roi sắt kia cũng xoay quanh kết giới bao quanh một vòng lại một vòng. Phần đuôi của trường tiên, giống như đuôi độc của con bò cạp, lưỡi dao sắc bén lóe lên ánh sáng lạnh, dựng thẳng đứng trên đỉnh đầu Sở Dạ Phong một đường thuận lợi không gặp trở ngại.

Một tay khẽ vén vạt áo lên, một tay trong tay tụ tập Huyền Khí màu trắng từ từ trở nên lớn mạnh, một đôi mắt nhàn nhạt nhìn thời gian trong mắt thoáng hiện lên một tia vui mừng, lâu lắm rồi trong cuộc đời của hắn mới có công đoạn dừng lại, ngoại trừ Mộ Dung Tư thỉnh thoảng cùng hắn so chiêu, cơ hồ hắn cũng không có đối chiến qua với cao thủ chân chính. Cho nên, giờ phút này hắn bắt đầu có một tia hăng hái.

Theo Huyền Khí Sở Dạ Phong ngưng tụ càng ngày càng mạnh, dòng khí ở xung quanh cũng khẽ thay đổi, nếu như là người bình thường, hoặc là người tu vi quá thấp, căn bản là không có cách nào chịu đựng được khí áp cường đại như thế.

"Băng Phong Thiên Lý!" Vẫn như cũ là một chiêu Băng Phong Thiên Lý, Băng Trụ theo lòng bàn tay của hắn nhanh chóng lan ra, bởi vì liên quan đến kết giới, hoặc là do hắn đặc biệt trút xuống, Băng Trụ chỉ dọc theo roi sắt kia mà lan ra. Lợi dụng thời cơ trong chớp nhoáng này, điểm nhẹ mũi chân, sau một chiêu Thuấn Di, tại chỗ cũ đã không còn thấy bóng dáng của hắn.

https://thuviensach.vn

Tay áo bồng bềnh, màu đỏ rực rỡ kia chỉ trong nháy mắt, đã đứng ở sau lưng Ngân Lang vẫn còn đang nghi ngờ, không thể không nói, thiếu sót của vóc người to lớn lực lưỡng này chính là, không linh hoạt!

"Chậc chậc chậc, thì ra đây chính là cái mà người ta nói tứ chi phát triển đầu óc ngu si sao?"

Thanh âm hài hước, từ phía sau truyền đến, lúc này mới kéo thần trí của Ngân Lang quay trở về, dứt khoát xoay người lại liền nhìn thấy bóng dáng màu đỏ rực rỡ một tay chống cằm nhìn không rõ biểu tình kia, giống như tiếc nuối lắc đầu mà thở dài .

Nhìn roi sắt trong tay bị Băng Trụ giam cầm, tạo thành một cỗ hình xoắn ốc trên không trung, đầu óc Ngân Lang vốn dĩ đã trực bạch (có gì nghĩ nấy, có thể hiểu là không biết động não suy nghĩ) càng thêm không biết biến chuyển, cánh tay hất lên, mặc dù bị Băng Trụ giam cầm nhưng mà vẫn có thể lợi dụng sức lực của mình vung mạnh lên. Dòng khí màu đen từ lòng bàn tay tràn ra chỗ tay cầm đang nắm roi sắt, dọc theo roi sắt, đem Băng Trụ hòa tan từng tấc từng tấc.

Roi sắt mang theo tiếng gió sắc bén, chặn ngang hướng Sở Dạ Phong đánh tới ở giữa không trung.

Tròng mắt nguy hiểm nheo lại, một tay nắm quyền giơ cao lên qua đỉnh đầu: "Diệu Thiểm Quyết ~!" Theo lời Sở Dạ Phong vừa dứt, một cỗ ánh sáng màu vàng từ nắm tay của hắn liền nhanh chóng khuếch tán, xông thẳng vào tầng mây của bầu trời đêm, khiến cho màn đêm đen kịt lúc này sáng như ban ngày.

Ánh sáng màu vàng càng ngày càng mãnh liệt, khiến cho tất cả mọi người không khỏi giơ tay lên cản lại kim quang chói mắt này. Động tác trong tay Ngân Lang hơi dừng lại, kim quang cũng khiến cho hắn không khỏi nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Rất tốt!

Khóe miệng khát máu của Sở Dạ Phong nhếch lên, bóng dáng màu đỏ thoáng qua, biến mất tại chỗ cũ.

Kim quang từ giữa tầng mây trên trời cao từ từ biến mất, cho đến khi màn đêm khôi phục lại như trước, kim quang chỉ tồn tại trong nháy mắt, lại khiến cho tầm mắt của mọi người một hồi lâu sau mới khôi phục lại bình thường. Nhưng ~ nhìn Ngân Lang nghi ngờ giữa không trung, Sở Dạ Phong đâu?

Nhưng mà, chỉ ở một giây kế tiếp, liền có thể nhìn thấy bóng dáng của Sở Dạ Phong từ từ xuất hiện ở sau lưng Ngân Lang.

Ngân Lang kinh ngạc, muốn quay đầu lại cũng đã không còn kịp nữa, bởi vì một thanh chủy thủ lóe sáng, đang để ở trên trán của hắn. Hắn là ma thú Ngân Lang, mặc dù có thân thể của loài người, cũng không thể lẩn tránh được sự thật hắn là một con thú, đặc biệt cũng có nhược điểm trí mạng của ma thú, đó chính là Tinh Thạch ở trên trán, đó là nơi tồn tại bổn mạng của mỗi một con ma thú.

Chỉ là, đột nhiên dòng khí lưu chuyển mãnh liệt, một mũi tên màu đỏ sậm, phát ra ánh sáng mờ ảo bay thẳng tới bên người Ngân Lang, Sở Dạ Phong một tay cầm chủy thủ để ở trên trán của Ngân Lang.

Tốc độ của mũi tên này, nhanh đến mức làm cho người ta cơ hồ không kịp nhìn thấy. Sở Dạ Phong quay đầu lại, cũng đã không còn kịp nữa, chỉ ở trong nháy mắt, mũi tên thẳng tắp hướng cổ họng của Sở Dạ Phong nhanh chóng bắn tới, thời gian vào giờ khắc này như bị bất động.

Thấy vậy, Lăng Tuyệt Trần quay đầu lại có chút kinh ngạc, trong tròng mắt duy nhất kia từng điểm tình cảm đã biến mất không thấy tăm hơi, thay vào đó là oán hận tàn nhẫn độc ác! Chuyện giống như vậy, nàng tuyệt không cho phép xảy ra lần nữa! Thân hình hơi chuyển, vung tay lên , ‘ vù

https://thuviensach.vn

vù vù ’ từ bên dưới tay áo phát ra thanh âm rất nhỏ, khi ngẩng đầu lên lần nữa truy tìm thanh âm phát ra, chỉ có thể nhìn thấy một điểm xám xịt nào đó, so với tốc độ của mũi tên kia còn nhanh hơn, phóng về hướng mũi tên bay đi.

‘ Keng ’ một tiếng, mũi tên ở trước mắt Sở Dạ Phong bị chặn ngang cắt đứt, rớt xuống đất.

‘ Phập ’ đó là âm thanh của vũ khí sắc bén đâm vào thân thể.

Thì ra là Lăng Tuyệt Trần đã phóng ám khí hình dạng giống như Phi Luân thu nhỏ ra ngoài, sau khi chặn ngang cắt đứt mũi tên thế nhưng chia ra làm hai, lần lượt lấy tốc độ kinh người xuyên qua trán của Ngân Lang. ‘ Keng keng ’ hai tiếng vừa khẽ vang lên, Tinh Thạch ầm thầm mang theo màu đỏ sậm hơi mờ, trên mặt đất kéo lê một vệt thật dài, cuối cùng dừng lại tại bên cạnh một tảng đá, Phi Luân vẫn còn ở đó, chỉ là khối Tinh Thạch kia đã hóa thành bột.

Theo sự hủy diệt của Tinh Thạch, Ngân Lang chậm rãi lui bước cặp mắt màu xanh lá cây thăm thẳm lóe lên ánh sáng âm u, mà trở nên vẩn đục. Thân thể cao lớn cứ như vậy thẳng tắp ngã ra sau, cặp mắt trợn to nhìn một điểm nào đó trên mặt đất, thoáng qua một tia sáng âm u sau đó đã vĩnh viễn mất đi sự rực rỡ.

‘ Rầm ’ thân thể rơi xuống, cát bụi mù mịt bay lên chính là đưa hắn đoạn đường cuối cùng, mặc dù đã mất đi sinh mạng, thế nhưng cánh tay xuôi ở bên người, vẫn như cũ nắm chặt trường tiên.

Khi đó cảm giác được luồng sức mạnh kia rất mãnh liệt đến bản thân hắn cũng không cách nào kháng cự, hắn biết hắn cũng đang sợ hãi. Không ngờ là chỉ trong nháy mắt, hắn liền cảm nhận được sự áp bức khi đối diện với đường ranh sinh tử. Khiếp sợ nhìn thân thể Ngân Lang ngã xuống. Một

https://thuviensach.vn

chân điểm nhẹ vào lưng bàn chân của một chân khác, Hồng Y tung bay đã rơi xuống cùng đứng bên cạnh Lăng Tuyệt Trần.

Nhìn khuôn mặt nghiêng u ám của Lăng Tuyệt Trần, Sở Dạ Phong ngừng phủi ống tay áo tay, nhìn thấy sự vùng vẫy và một chút gần như tuyệt vọng trong con ngươi đang rũ xuống kia, trong tim của hắn không khỏi thoáng qua một tia đau lòng. Hắn biết, cảm xúc lúc này của nàng, là bởi vì mũi tên bắn lén kia, mày kiếm nhíu lại kéo cánh tay cứng ngắc của nàng qua: "Trần, ta không sao!"

Bàn tay ở bên dưới tay áo nắm thật chặt, khẽ nâng tầm mắt: "Nhưng chỉ kém một chút!" Khi nàng mở miệng nói chuyện thì mới phát hiện, thanh âm của nàng đang run rẩy.

Mặc dù mới vừa trải qua sống chết, nhưng nghe những lời này của nàng lại khiến cho khóe miệng của hắn nâng lên: "Không có việc gì!"

Quay đầu, nhìn nơi bắn ra mũi tên, ánh mắt trở nên lạnh băng. Giãy giụa, không thể tin được tất cả những gì hiện lên ở trong mắt của nàng.

Theo tầm mắt của nàng, chỉ nhìn thấy nam tử sắc mặt không chút biểu cảm giống như cũ.

Nhưng mà, có ai biết được lòng bàn tay của hắn đang nắm chặt, đã sớm thay đổi hoàn toàn ••••••

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Thay Ta Chăm Sóc Nàng

Nhẹ nhàng nâng bước chân run rẩy lên, bước từng bước một đi về phía Dạ Minh cả người bị màu đen vây quanh, nhìn khuôn mặt trắng nõn kia. Khó trách ban đầu lại cảm thấy quen thuộc như vậy, nhưng thủy chung nhớ không nổi là ai.

"Tại sao!" Dừng lại ở trước người Dạ Minh nửa bước, Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu nhìn hai mắt của hắn, không để cho hắn có một tia né tránh.

Sự kiên định thoáng hiện lên trong ánh mắt của Dạ Minh, việc đã đến nước này hắn tuyệt đối không thể bỏ dở nửa chừng, lại nâng mắt lên lần nữa trong mắt đã trở nên lạnh lẽo như băng: "Đúng như muội nghĩ, không vì cái gì cả!"

Đúng vậy, nàng hiểu hắn, cho tới bây giờ cũng không vì chuyện mình cần làm mà tìm một cái lý do! Từ khi tung hoành hắc đạo Á, Âu cho tới nay, chỉ có thời điểm đang giết người, hắn mới có loại ánh mắt khát máu mà lạnh lẽo này. Hai tay nhanh chóng che chở bụng của mình, thân hình nhanh chóng lui về phía sau nửa bước.

Ánh mắt giao nhau, xen lẫn rất nhiều chân tình.

Lăng Tuyệt Trần một tay để ngang trước bụng của mình, mu bàn tay trắng nõn vừa vặn chặn lại con dao của Dạ Minh, đầu ngón tay lạnh lẽo cả mu bàn tay cũng lạnh lẽo, ánh mắt của hai người cũng lạnh lẽo nhìn đối phương.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, Huyền Khí màu đen và màu tím ở trong tay của hai người bắt đầu lan ra, dọc theo cánh tay của hai người đan vào nhau.

Mà Lăng Tuyệt Trần khẽ cau mày, nàng có thể cảm nhận được Huyền Khí trong cơ thể mình đang dao động không yên, thậm chí cùng với Huyền Khí nàng sử dụng càng cao, cỗ dao động kia lại càng thêm mãnh liệt.

Dạ Minh hình như cũng đã nhận ra, ngón tay khẽ nhúc nhích, đang muốn thu tay lại.

Sở Dạ Phong ở ngay phía sau cạnh Lăng Tuyệt Trần, hắn vẫn luôn nhạy cảm nên hiển nhiên là đã phát hiện Lăng Tuyệt Trần không thoải mái, lập tức vén vạt áo lên, sải bước tiến lên trước một tay ôm lấy eo nhỏ của Lăng Tuyệt Trần xoay nhẹ thân hình, một tay khác nhanh chóng thay thế tay của Lăng Tuyệt Trần, tức khắc Huyền Khí màu trắng từ xung quanh lòng bàn tay của hắn tản ra, Huyền Khí màu trắng thay thế Huyền Khí màu tím đang từ từ biến mất, đan vào Huyền Khí màu đen của Dạ Minh.

Trắng và đen tranh đoạt đối lập nhau, đen và đỏ theo gió tung bay. Bụi cát đất đá theo dòng khí cường đại vây quanh hai người, tạo thành một dòng nước xoáy.

Trong mắt Sở Dạ Phong thoáng hiện lên một loại cảm xúc không thể giải thích, hắn chính là cái vị nam tử luôn khiến cho nàng nhớ nhung, xen lẫn hận rồi lại tiếp tục nhớ nhung sao? Chính là bởi vì người ở trước mắt, nàng mới có thể thổi ra khúc nhạc thương cảm như vậy? Bởi vì Dạ Minh ở trước mắt này, nàng lại hạ thủ lưu tình lần nữa? Ngay tại thời điểm vừa rồi, hắn biết, nàng có do dự!

Hai mắt của Dạ Minh cũng chỉ nhìn chằm chằm Sở Dạ Phong trước mắt, đối với Sở Dạ Phong hắn vô cùng quen thuộc! Nhưng mà hôm nay hắn như vậy khiến cho cho mình nghi ngờ. Chẳng lẽ trong khoảng thời gian mình không ở đây, Sở Dạ Phong và Lăng Tuyệt Trần đã xảy ra chuyện gì

https://thuviensach.vn

sao? Chẳng lẽ, cuối cùng cũng chỉ là một cuộc tính toán, cá và tay gấu không thể chọn cả hai[1] sao? Như thế, hắn làm nhiều như vậy lại chỉ có thể đem nàng càng đẩy ra xa, phải không? Giữa báo thù và yêu, hắn chỉ có thể chọn một trong hai! Hắn không có lựa chọn, không có đường!

[1] xuất phát từ câu thành ngữ ‘ cá và tay gấu không thể cùng chọn cả hai ’ ý nhấn mạnh thời điểm không thể chọn được cả hai, chúng ta phải biết lựa chọn sao cho phù hợp.

Đây là đọ sức bằng ánh mắt? Vậy tại sao Huyền Khí vẫn còn đang lóe ra liên tục không ngừng.

Đây là đấu bằng sức mạnh? Nhưng mà tại sao chỉ có ánh mắt đang giao nhau.

"Dạ Minh, ngươi làm cho ta quá thất vọng!"

Ngay tại lúc thời gian gần như bất động thì thanh âm lạnh lẽo u ám của Nguyệt Ma mơ hồ truyền đến, nhưng cũng kéo thần trí của hai người đàn ông này trở lại.

Dạ Minh nghe vậy, khẽ hất đầu, nhìn về nơi phát ra thanh âm theo bản năng, nhìn nơi xa không có ánh sáng cũng không có động tĩnh gì, lúc này mới giống như thả lỏng thở phào nhẹ nhõm.

Sở Dạ Phong hơi nheo mắt, giày gấm màu đỏ duỗi ra, chính là một chiêu Hoành Tảo Thiên Quân.

Ngay tại trong nháy mắt lực đẩy của Sở Dạ Phong chạm vào Dạ Minh, Dạ Minh liền quay đầu lại tung người một cái, tay của hai người đang giằng co trong nháy mắt bị tách ra.

Thân hình nửa lơ lửng giữa không trung, hai tay thành chưởng, lòng bàn tay tụ tập dòng khí màu đen thành hình tròn, thân hình tựa như mũi tên,

https://thuviensach.vn

sắc bén giống như chẻ tre mà phóng ra, đánh úp về phía Sở Dạ Phong còn chưa đứng vững thân hình.

Nghe thấy âm thanh sắc bén này, Sở Dạ Phong còn chưa kịp xoay người, chỉ là đột ngột quay đầu lại, tóc đỏ tung bay che đi hơn phân nửa gương mặt anh tuấn của hắn, trong đồng tử phản chiếu chính là bóng dáng màu đen tuyền của Dạ Minh đang từ từ phóng đại.

"Sở Dạ Phong!" Cho dù biết rõ tu vi của Sở Dạ Phong, nhưng vẫn không nhịn được lo lắng khẽ gọi một tiếng.

Dạ Minh nghe vậy, hai cánh tay khẽ run gần như không thể nhận ra.

Sở Dạ Phong khẽ cong khóe miệng lên càng thêm tà tứ, thừa dịp trong chớp nhoáng này, quay đầu, tay của Dạ Minh cùng lúc lướt qua.

Trong nháy mắt bóng dáng của Dạ Minh bắt hụt Sở Dạ Phong rồi lại biến mất không thấy gì nữa, nháy mắt lại tập kích Sở Dạ Phong.

‘ Bùm ’ một tiếng, đôi bàn tay của hai người đối nhau, Huyền Khí cường đại công kích cùng một chỗ, ánh sáng màu đen và màu trắng phát ra xung quanh, chiếu sáng hơn nửa sơn cốc. Dòng khí vô hình, ở dưới chân của hai người lấy hai người làm trung tâm khuếch tán ra chung quanh, bụi cát trên mặt đất bị quét sạch, bị quét ra khỏi chu vi mười trượng bay múa đầy trời ở bên ngoài.

Chống đỡ sức mạnh của từng người, hai người không khỏi hơi cong cánh tay của mình lên, thân hình áp sát về phía đối phương, thế nhưng như vậy cũng không hề ảnh hưởng chút nào tới sức mạnh hai người tự mình xuất ra.

Khoảng cách giữa khuôn mặt tinh xảo giống nhau của hai người không quá nửa tấc, ánh mắt cũng đều liếc về phía đối phương, từng người đều lóe ra ánh sáng khác nhau. ‘ Roẹt ’ hai tiếng, bao cổ tay màu đỏ và màu

https://thuviensach.vn

đen đều bị xé rách, ống tay áo rộng lớn bị gió mạnh thổi trúng phồng lên, tung bay phần phật.

Tóc dài màu đỏ không ngừng tung bay qua lại ở trên khuôn mặt lạnh như băng, mái tóc đen như mực kia cũng nhảy múa ở trên khuôn mặt tà tứ, mặc dù như thế, ánh mắt của hai người lại vẫn nhìn chằm chằm đối phương. Nếu như ánh mắt là vũ khí đeo bên hông của mỗi người, đoán chừng vào lúc này hai người cũng đã biến thành tổ ong vò vẽ rồi.

Ngay tại thời điểm hai người bên này tranh đấu đối lập nhau, ở một nơi không có người chú ý một cây roi sắt đã sớm không còn dấu hiệu của sự sống, chậm rãi vươn lên. Roi sắt xoay qanh chính mình dò xét một vòng, sau khi nhận định mục tiêu, nhanh chóng bị sức mạnh rót đầy, hung hăng đánh úp về phía bóng lưng mảnh khảnh kia mà tới.

Hết sức chăm chú nhìn hai nam nhân xuất sắc này, có thể là lại nghĩ tới đủ loại chuyện của kiếp trước kiếp này, trong mắt bắt đầu lóe ra tia sáng trong suốt, một cỗ bi thương tự đáy lòng từ trên người nàng phát ra. Vẻ mặt lạnh nhạt nhưng hai tròng mắt lại rưng rưng, tất cả mọi thứ ấy đều là không phối hợp.

Nàng đang đắm chìm trong thế giới của mình, cũng không có cảm nhận được nguy hiểm đang đến, gặp hắn, nàng ngay cả ý thức tự phòng vệ cơ bản nhất cũng không có.

"Cẩn thận!" Tiêu Vũ Cô phát hiện đầu tiên, kinh sợ mở miệng gọi lớn đang muốn tiến lên, lại truyền đến một cơn đau tim khó nhịn, một tay xoa ngực nửa quỳ trên mặt đất không chịu được khống chế.

Sở Dạ Phong đột nhiên quay đầu lại, nhìn roi sắt đánh úp về phía Lăng Tuyệt Trần, trái tim bị xiết chặt gắt gao. Không quan tâm tới Huyền Khí của chính mình, tùy tiện thu tay lại, xoay người đang muốn bay về phía Lăng Tuyệt Trần. Lại bị một cánh tay cứng ngắc gắt gao giữ chặt eo.

https://thuviensach.vn

Một tay cong lên, bàn tay nắm thành quyền khuỷu tay dùng lực, hung hăng đánh vào lồng ngực của Dạ Minh đang trói buộc mình ở sau lưng.

"Ưm ~"

Kêu đau một tiếng, cánh tay trói buộc Sở Dạ Phong khẽ cứng đờ, nhưng thủy chung không có buông ra.

"Nàng gặp nguy hiểm!" Sở Dạ Phong luôn luôn bình tĩnh, lần đầu tiên nổi giận quát to, Dạ Minh không phải quan tâm Trần sao? Chẳng lẽ thật sự muốn thấy chết mà không cứu sao?

Dạ Minh thế nhưng cũng không trả lời, cặp mắt nhìn thật sâu Sở Dạ Phong một cái, quay đầu nhìn chằm chằm Lăng Tuyệt Trần giật mình hồi hồn.

Lăng Tuyệt Trần quay đầu lại, nhìn roi sắt bén nhọn kia, bước chân theo bản năng liên tiếp lui về phía sau. Dừng bước lại, giày gấm màu băng lam trên mặt đất lưu lại dấu chân thật sâu. Đang muốn ra tay, lại phát hiện mình căn bản là không thể động đậy, đây chính là áp lực uy phong đến từ cao thủ! Loại cảm giác không thể khống chế này, nàng cực kỳ chán ghét!

Đột nhiên quay đầu lại, nhìn ánh mắt của Dạ Minh lạnh như băng, nhếch miệng cười khổ, thì ra là hắn vẫn muốn đẩy mình vào chỗ chết!

Trong lòng Sở Dạ Phong nôn nóng không thôi, vung tay một cái luồng ánh sáng màu trắng vây quanh mình, ‘ ầm ’ Huyền Khí màu trắng bị nổ tung, nhưng lại không thể khiến cho Dạ Minh buông tay nửa phần.

Đang muốn mở miệng, thân hình lại bị người ta dùng sức ném ra thật xa: "Không cần!" Thân hình nhanh chóng lui về phía sau, nhìn Lăng Tuyệt Trần ngay trước mặt lâm vào nguy hiểm trí mạng vô lực phản kháng, hắn lần đầu tiên thống hận chính mình như thế.

https://thuviensach.vn

"Xin thay ta chăm sóc cho nàng thật tốt!"

Trong mắt Sở Dạ Phong âm thầm lóe lên một điểm gì đó, lời nói kia theo gió phiêu tán vẫn đang gắt gao quanh quẩn bên lỗ tai của hắn, nhìn về phía trước bóng dáng kia vẫn đen tuyền như cũ, Sở Dạ Phong khẽ kinh ngạc há lớn miệng.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Chân Tướng Tàn Khốc

Phập ’ bóng dáng màu đen đã chắn ở trước mặt nàng.

Đây là tiếng vũ khí sắc bén đâm xuyên qua ngực, ngay sau đó chính là mùi máu tươi khiến cho người ta hít thở không thông, đang khuếch tán ra chung quanh.

‘ Ầm ’ một tiếng, roi sắt hoàn toàn bị chấn động, rơi xuống trên mặt đất nhưng trong nháy mắt đã hóa thành nhiều điểm tinh quang, bị ánh trăng hút vào dần dần biến mất ở trên bầu trời đêm.

Máu đỏ tươi, dọc theo khóe miệng của hắn nhỏ giọt một cách tuyệt tình, rơi vào trên cẩm y màu đen kia, trong nháy mắt đã bị nuốt chửng.

Cắn chặt môi của mình, nàng muốn đối mặt lạnh lùng vô tình, nhưng mà nàng vẫn không thể nào nhẫn tâm, nước mắt vỡ đê, xẹt qua gương mặt của nàng. Giật giật tay, nhưng mà vẫn không cách nào nhúc nhích. Hóa ra hận của nàng cạn thế kia, một chút máu tươi là có thể nhấn chìm hận ý. Nàng đúng là vẫn không có cách nào vô tình đối mặt với nam tử trước mắt.

"Tại sao*!" Run rẩy mở miệng, hình như đối mặt với hắn thì nàng chỉ có ba chữ này, tại sao! Tại sao quá nhiều điều nàng muốn biết. (nguyên văn là: Vi thập yêu)

Hầu kết chuyển động, muốn nói chuyện, nhưng mà một cỗ ngai ngái tràn qua cổ họng trào ra, phun xuống ở trên mặt đất, ngưng tụ những thứ bùn đất khô khốc kia. Đầu ngón tay khẽ nhúc nhích, trong lòng cười khổ: để cho hắn tại giây phút cuối cùng tham lam một lần đi.

https://thuviensach.vn

Vô lực nửa quỳ xuống, bùn đất màu vàng nâu dơ bẩn dính vào trên ống quần màu đen tuyền của hắn.

"Như Phong!" Lăng Tuyệt Trần tiến lên, nửa ngồi nửa quỳ ở bên cạnh hắn, đỡ lấy thân thể đang ngã xuống của hắn, hắn nói nam nhi dưới gối có vàng, hắn nói thà chết đứng tuyệt không sống quỳ, hắn nói cho dù thân thể và đầu hai nơi cũng tuyệt không cúi đầu, nếu như không phải là không còn sức chống đỡ chính mình, hắn tuyệt đối sẽ không yếu thế như vậy.

Nghe nàng gọi Như Phong, Dạ Minh nhếch miệng lên, đây là tiếng cười chân thật phát ra từ đáy lòng, khẽ tựa vào bả vai gầy yếu của nàng: "Muội cuối cùng cũng nguyện ý gọi ta một tiếng Như Phong rồi." Hình như hai chữ này chính là niềm vui lớn nhất của hắn.

"Tại sao, ngươi nói cho ta biết là tại sao!" Lăng Tuyệt Trần lắc đầu, nếu muốn giết nàng, cần gì phải lấy thân cứu nàng chứ?

"Nhưng mà, Trần Nhi, tên đầy đủ của ta gọi là Dạ Minh Phượng." Dạ Minh không đáp, chỉ cười nhạt nhìn về phía trước.

Lăng Tuyệt Trần lắc đầu: "Ta mặc kệ ngươi tên gì, ta chỉ muốn biết tại sao, đây là tại sao!" Nàng trước giờ luôn trong trẻo mà lạnh lùng, không khỏi rống giận.

"Thật xin lỗi, thật thật xin lỗi!" Dạ Minh hình như vẫn trốn tránh vấn đề của Lăng Tuyệt Trần, chỉ thản nhiên nói xin lỗi .

"Ta không muốn ngươi nói xin lỗi, nếu như xin lỗi có tác dụng, vậy thế giới này cũng không có ân oán tình cừu yêu hận vướng mắc, cho nên không cần nói xin lỗi, vĩnh viễn đều không cần." Lăng Tuyệt Trần cắn bờ môi của bản thân, mượn sức ngừng thanh âm run rẩy kia lại.

"Ha ha, Đúng vậy, xin lỗi vĩnh viễn đều vô dụng, vĩnh viễn đều không thể quay trở lại, không thể quay trở lại ••••••" nói xong một câu đầy ngụ ý,

https://thuviensach.vn

xác thực một ngụm ngai ngái lần nữa tràn ra, nhưng mà, lần này không còn là màu đỏ tươi, mà là màu xanh da trời chói mắt, ở trên chiếc cằm trắng nõn của hắn lộ ra chói mắt như thế. Từ từ biến mất ở trên cẩm phục màu đen của hắn, đồng thời cũng dung hợp với gấm vóc màu lam trên người nàng.

Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, trong mắt khiếp sợ, kinh ngạc nhìn chằm chằm hắn, theo nàng suy nghĩ, gương mặt trắng nõn kia, từng chút biến mất, thay vào đó là gương mặt tuấn tú không hề lạnh như băng nữa mà là cực hạn yêu nghiệt.

Không, làm sao có thể, không, đây không phải là sự thật, không phải là sự thật!

Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, một tay bịt chặt miệng của mình, trợn to hai mắt liều mạng lắc đầu. Ngay sau đó nước mắt càng thêm ‘ tí tách tí tách ’ không ngừng, hai mắt đỏ bừng, không thể tin lắc đầu: "Không, đây không phải là sự thật, ngươi nói cho ta biết những thứ này đều là ảo tưởng có đúng hay không, có đúng hay không!" Tại sao có thể như vậy, sao lại thế này!

"Ha ha, Trần, tha thứ cho ta, lừa gạt suốt ba mươi năm, thật xin lỗi!" Cười khổ lắc đầu, gắng sức giơ cánh tay lên, khẽ vuốt khuôn mặt yêu kiều của nàng, hai mắt tràn đầy áy náy.

Ngay cả Tiêu Vũ Cô và Hoa Nhược Thủy mới vừa đi tới cũng khiếp sợ nhìn Dạ Minh, điều này sao có thể!

Sở Dạ Phong vừa mới rơi xuống chạm đất liền bước nhanh tới, dừng lại ở bên cạnh hai người, nhìn Dạ Minh không khỏi lui về phía sau hai bước, một tay khẽ nâng lên, vuốt dọc theo đường viền gương mặt tuấn tú của mình.

"Đúng như muội thấy, ta và Dạ, đều là một mình ta!" Dạ Minh cười khổ, nhìn thấy trong mắt nàng tràn đầy thương tiếc.

https://thuviensach.vn

"Tại sao, đến tột cùng là tại sao, tại sao ••••••" Lăng Tuyệt Trần không biết trong đầu mình đang suy nghĩ cái gì, chỉ là không ngừng tự mình lẩm bẩm: Tại sao.

Dạ Minh cau mày, nàng trước giờ tính tình vẫn tương đối bảo thủ, khẳng định là không thể tha thứ cho hắn rồi.

"Thật ra thì, ngay từ lúc Nguyệt Ma bị phong ấn, muội bị luân hồi, ta vẫn luôn ở bên cạnh muội, chỉ là thân phận khác nhau, diện mạo khác nhau." Ở bên cạnh nàng gần hai mươi vạn năm, bao nhiêu lần luân hồi, bao nhiêu lần sinh ly tử biệt đều chỉ có mình hắn yên lặng chịu đựng.

"Vốn dĩ, nhiệm vụ của ta ở tại bên cạnh muội chính là vào đêm Thất Tinh Phủng Nguyệt đó, hoàn toàn giải quyết mạng sống của muội." Ánh mắt có chút như ẩn như hiện, hai mươi vạn năm dài đằng đẵng kia, hắn trải qua rất nhiều đau khổ, không ai biết: "Đêm hôm đó, là ngày muội sinh ra năng lực Thánh Nữ, nhưng cũng là ngày sinh mạng yếu nhất, chỉ cần ngày hôm đó lấy tính mạng của muội, như vậy Thánh Nữ cũng sẽ không thể nào luân hồi mà hoàn toàn biến mất."

"Mà lần đó, ngươi cũng không phải là muốn lấy tính mạng của ta, đúng không?" Lăng Tuyệt Trần tiếp thu lời nói của hắn, bắt đầu từ khi Dạ biết nàng, nàng không hề hoài nghi, nam tử cùng cùng mình cộng sinh cộng tử, nàng sao có thể hoài nghi.

Khẽ gật đầu cười khổ: "Bọn họ nói, chỉ có để cho linh hồn của muội mang theo hận ý mãnh liệt, mới có thể lợi dụng gương đồng Âm Dương, ở giữa ngàn vạn hồn phách tại Địa phủ tìm được linh hồn của muội, đồng thời dẫn muội trở về cái thế giới thuộc về muội. Cho nên, chúng ta không còn cách nào khác, bởi vì Nguyệt Ma sắp Trùng sinh, bọn ta không đợi được! Vì lưu lại cho muội một hồi ức hoàn mỹ, ta chỉ có thể phân thân thành hai người, một người khiến cho muội hận hạ độc thủ đối với muội, một người khiến cho muội muốn lấy mạng bảo hộ. Như vậy liền có thể

https://thuviensach.vn

khiến cho muội mang theo hận ý mãnh liệt, mà lại không đến nỗi để cho muội tuyệt vọng." Hắn lạnh nhạt nói hết câu, nhưng mà đáy lòng thì lại khẩn trương như vậy, ban đầu dùng máu loãng để dẫn đường cho linh hồn của nàng, cơ hồ đã muốn lấy nửa cái mạng của hắn.

"Ngươi nói bọn họ, chính là mấy cái lão bất tử của Thánh Điện kia sao?" Lăng Tuyệt Trần cau mày, hóa ra, hắn là người mình tin tưởng nhất nhưng cũng không tránh được bị tính kế.

"Ừ, thật xin lỗi, vì mối thù của phụ thân ta, ta chỉ có thể làm như vậy, thật xin lỗi!" Dạ Minh khẽ nhắm mắt, ánh mắt trước khi chết của phụ thân vẫn còn y nguyên hiện lên ở trong đầu, bộ dáng đó thật bi thảm.

"Cho nên, ngay cả ngươi cũng đang tính kế ta, có phải hay không!" Lăng Tuyệt Trần ngừng khóc, nàng ghét nhất chính là bị người ta lợi dụng, hận nhất chính là bị người ta tính kế, nam tử khác biệt nàng thương nhớ nhất lại cố tình chiếm hết toàn bộ rồi.

"Mấy năm nay, ta tu luyện Hắc Ám Hệ và Quang Minh Hệ, chỉ có thể xuất hiện vào ban đêm, mỗi đêm ta sẽ xuất hiện, nằm ở mái hiên nhìn trăng sáng trên bầu trời, nghĩ tới chính là không biết muội đang ở phương nào, nhưng sau đoạn nhớ thương ngắn ngủi, lại là không gian thu hẹp kia, không có suy nghĩ không có linh hồn, ở giữa một mảnh trắng xóa không cách nào tìm được phương hướng." Dạ Minh không đáp, giống như đang đắm chìm trong thế giới của mình, không muốn rời đi.

Sở Dạ Phong nhìn hai người, ánh mắt lóe lên, muốn tiến lên nhưng chỉ nắm chặt tay rồi thả lỏng ở bên người, xoay người không muốn tiếp tục nhìn.

"Mà thân thể duy nhất ta có thể phụ thuộc chính là Sở Dạ Phong, cho nên, ban ngày hắn vẫn như cũ là Sở Dạ Phong, mà mỗi khi đêm đến, chính là ta Dạ Minh Phượng. Hắn từ lúc đầu vừa mới sinh ra, chính là thân thể

https://thuviensach.vn

phụ thuộc mà Tam Huyền bọn họ lựa chọn cho ta, không có ai tu vi đã là trời sanh, tựa như muội trong mấy tháng đột nhiên tăng mạnh, tu vi ngang trời của hắn cũng là do con người tạo ra. Đương nhiên những thứ này cũng không thể tách rời tính tình quật cường không ngừng cố gắng vươn lên của bọn muội."

Nghe lời này, Sở Dạ Phong xoay người lại, khiếp sợ nhìn Dạ Minh đang dựa vào bả vai của Lăng Tuyệt Trần: "Cho nên, ngay cả vết thương trên cánh tay của ta, cũng là kiệt tác của ngươi, đúng không?" Sở Dạ Phong kéo ống tay áo rộng lớn kia lên, hắn không để ý một chữ Dạ kia, có lẽ là do tên hắn là Sở Dạ Phong! Nhưng mà một chữ nhỏ ở bên phải kia, hắn vẫn suy nghĩ không ra, bây giờ nhìn lại, cũng có lẽ là chữ Trần trong Tuyệt Trần, bởi vì còn chưa viết xong, cho nên chỉ có một chữ tiểu. (Chữ Trần là: 尘, Chữ Tiểu là: 小)

"Vậy ngươi có phải là nên nói toàn bộ cho ta biết hay không!" Lăng Tuyệt Trần nghiêm mặt, nghĩ tới hắn nếu đã sống qua mấy chục vạn năm, cũng sẽ không vào nửa khắc này mà chết.

Khóe miệng của Dạ Minh cong lên: "Đúng vậy, nếu không nói những thứ này sẽ là bí mật mãi mãi rồi. Tiểu Bạch là ta ôm tới đưa cho muội, cho nên hắn cũng là do ta an bài ở tại bên cạnh muội. Năm đó chỉ phúc vi hôn cùng với Bắc Thần Hàn cho đến ngày thành thân khi đó bị hưu cũng là do ta một tay an bài, ngay cả cái chết của Diệp Sương, cũng là ta •••••• tất cả đều là vì cắt đứt đường lui của muội, muội vẫn luôn là người dễ dàng cảm động, ta chỉ có thể cắt đứt tất cả bọn họ ở bên ngoài lòng của muội, mới có thể khiến cho muội đi lên con đường này."

Hắn yêu nàng, nhưng lại muốn làm nàng tổn thương bằng mọi cách. Hắn thương nàng, nhưng lại tính kế nàng không muốn để ý tới mọi thứ. Hóa ra tất cả những thứ này đều là tự làm tự chịu, chính mình một tay tạo thành. Hắn có thể oán người nào?

https://thuviensach.vn

Vậy mà nghe những lời này, Lăng Tuyệt Trần ngược lại không hề có bất kỳ biểu tình gì, giống như đối với những thứ này đều không quan tâm, nâng cánh tay run rẩy lên lướt nhẹ qua gương mặt anh tuấn đã nhớ nhung vô số đêm: "Dạ, tại sao ngay cả ngươi cũng muốn tính kế với ta, ngươi nói yêu ta, vậy vì sao lại nhẫn tâm đối xử với ta như thế!" Nàng ghét nhất chính là bị người khác tính kế, hắn không biết sao?

"Ha ha, nhưng mà làm nhiều như vậy, lại vẫn không thể nào khiến cho muội quyết định xuống tay. Ở tại bên cạnh muội lâu như vậy, hóa ra từ lâu trong khi tính toán thì mỗi ngày, đã bắt đầu yêu muội." Dạ Minh cười khổ, sắc mặt cũng từ từ tái nhợt.

"Cho nên, hôm nay ngươi dùng tính mạng của mình để đánh cuộc, có đúng hay không!" Lăng Tuyệt Trần rống giận, nước mắt rơi xuống, nàng không cần vừa nhìn thấy hắn thì đã phải sinh ly tử biệt! Lập tức kéo cánh tay của hắn qua khoác lên bả vai của mình, thân thể của một người đàn ông khoác lên trên thân hình nhỏ nhắn của nàng có vẻ có chút lảo đảo: "Ta dẫn ngươi trở về chữa thương!"

Đầu lông mày của Sở Dạ Phong nhíu lại, hai tay nắm thật chặt, nhưng vẫn tiến lên kéo cánh tay của Dạ Minh qua khoác lên bả vai của mình: "Để ta làm!" Nhìn dung nhan của Dạ Minh, Sở Dạ Phong có chút không tự nhiên liền quay đầu đi.

Ánh mắt của Dạ Minh lóe lên, nhưng mà vẫn nâng bước chân lên đi về phía trước.

Đột nhiên, một dòng khí màu đen bao vây đưa vào trong đó: "Dạ Minh, vẫn tốt chứ, hóa ra cho tới nay thâm trầm nhất chính là ngươi!" Dòng khí màu đen âm thầm mang theo sự phẫn nộ tàn bạo, càng thêm xoay tròn nhanh hơn, sức mạnh cường đại, thổi mạnh đập vào khuôn mặt của mấy người kia làm sinh ra cảm giác đau buốt.

https://thuviensach.vn

Dạ Minh tựa như có thêm khí lực, dựa vào Sở Dạ Phong ở bên cạnh quay người lại, hai tay nắm chặt bả vai Lăng Tuyệt Trần: "Trần, hãy nghe ta nói, muội mau đi đi!" Nguyệt Ma trước mắt đang trong thời kỳ dưỡng bệnh, sống ở trong Điện Nguyệt Ma không cách nào ra ngoài, nhưng mà, vừa đến trời sáng sơn cốc này chính là thiên hạ Nguyệt Ma!

"Không, nếu đi thì cùng đi!" Lăng Tuyệt Trần khẽ lắc đầu, trong mắt hiện lên sự kiên định.

Theo lời Lăng Tuyệt Trần vừa dứt, dòng khí màu đen vốn dĩ bao vây xung quanh liền nhanh chóng tụ tập ở phía trước bọn họ, dòng khí màu đen không ngừng cuồn cuộn: "Ha ha ha ha, các ngươi ai cũng không được đi!"

Dạ Minh cau mày, một tay đẩy Lăng Tuyệt Trần ra, hai bàn tay bằng phẳng nắm chặt thành quyền, trường bào màu đen theo gió mà bay loạn. Vung tay lên, mấy người kia liền bị hắn đẩy ra xa ba trượng, quay đầu nhìn thật sâu vào mắt của Lăng Tuyệt Trần: "Trần, tha thứ cho sự ích kỷ của ta!" Nói xong, dứt khoát xoay người, đi vào trong đám mây đen cuồn cuộn kia.

"Không!" Lăng Tuyệt Trần kêu lên, muốn tiến lên lại bị bàn tay của Sở Dạ Phong nắm chặt cổ tay, một tay không ngừng đánh vào cánh tay của Sở Dạ Phong: "Ngươi buông ta ra, buông ta ra!" Hai mắt đẫm lệ nhìn bóng dáng của Dạ Minh từ từ biến mất, trong mắt tràn đầy lo lắng, một khi hắn đã tiến vào, nàng liền sẽ không thấy được, sẽ không còn được gặp lại nữa!

Mặc dù hắn cảm thấy đau nhói trên cánh tay, nhưng vẫn như cũ không có buông tay của mình ra, bàn tay lớn vươn tới ôm chặt nàng vào trong ngực.

Mây đen dường như đang cố gắng muốn di chuyển sang phía Lăng Tuyệt Trần ở bên này, nhưng lại giống như bị cái gì kéo lại chỉ có thể giùng giằng. Trong mây đen hiện ra khuôn mặt cương nghị của Dạ Minh, lưu luyến nhìn Lăng Tuyệt Trần, sau đó kiên định nhìn ba người khác: "Mang

https://thuviensach.vn

nàng đi, lập tức mang nàng đi!" Sau đó, chính là cái bóng dáng kia từ từ biến mất, hơn nữa còn không cách nào che giấu vẻ mặt khổ sở.

"Không, ta không muốn, Dạ!" Lăng Tuyệt Trần ra sức giãy giụa, run rẩy hét lên.

Sở Dạ Phong cau mày, vẫn là cắn răng giơ tay lên, một con dao đánh vào sau gáy của Lăng Tuyệt Trần.

"Ưmh" kêu đau một tiếng, Lăng Tuyệt Trần chậm rãi nhắm mắt, khi tầm mắt chỉ còn sót lại một đường nhỏ thì thân thể của Dạ Minh cũng hoàn toàn biến mất. Hai mắt nhắm nghiền hoàn toàn đã mất đi tri giác, một hàng nước mắt trong suốt lặng lẽ rơi xuống.

"Chúng ta đi mau!" Lúc này, sắc mặt Tiêu Vũ Cô đã không còn tái xanh như trước nữa, ngược lại hoàn toàn giống như người bình thường, vung tay lên, một thanh kiếm khổng lồ xuất hiện ở giữa không trung, tung người nhảy một cái đã đứng ở bên trên cự kiếm: "Mau lên đây!"

Hoa Nhược Thủy mặt không chút thay đổi, trước khi đến hắn đã tận mắt thấy qua, ngược lại Sở Dạ Phong sững sờ: "Ngự Kiếm Phi Hành?" Đây chính là Ngự Kiếm trong truyền thuyết? Ngay sau đó cũng không chần chờ nữa, bồng Lăng Tuyệt Trần lên tung người nhảy một cái. Sở Dạ Phong đứng ở bên cạnh, nhìn thật sâu vào đôi mắt đang nhìn chằm chằm vào phía trước của Tiêu Vũ Cô.

"Dạ Minh, là huynh trưởng của ta!" Giống như hiểu được nghi ngờ của Sở Dạ Phong, Tiêu Vũ Cô bình thản nói.

Dạ Minh là huynh trưởng của hắn!

Những lời này đánh mạnh vào trong lòng của Hoa Nhược Thủy và Sở Dạ Phong, thật lâu vẫn không thể bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

"Cho nên, tất cả những chuyện này đều là nằm trong tính toán!" Những lời này cũng liền thừa nhận ngay cả chính hắn cũng tham dự trong đó rồi.

Cự kiếm hơi ngừng lại, ‘ vèo ’ một tiếng nhanh chóng tiến lên, ở trên bầu trời đen kịt càng lúc càng xa.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Không Có Việc Gì, Chúng Ta Là Bằng Hữu

Bóng người trong bóng đêm từ từ vặn vẹo, khuôn mặt khắc sâu trong trí nhớ kia biến mất từng chút từng chút, ánh mắt khổ sở lại hết sức che giấu kia gạt mãi không đi. Mây đen vây quanh toàn bộ thế giới, không tìm được phương hướng, một thân một mình lại chỉ vì tìm kiếm bóng đáng đã biến mất không thấy tăm hơi. Ở đâu? Đến tột cùng là ở đâu?

Hai mắt nhắm chặt vẫn không có mở ra, nhưng nơi khóe mắt nước mắt vẫn như cũ trượt xuống. Mặc dù hôn mê, nhưng trong đầu nàng vẫn không ngừng hiện lên ánh mắt thâm tình khẩn thiết ở trong đám mây đen kia.

Bóng dáng màu đỏ ngồi ở đầu giường khẽ thở dài một cái, trong mắt lóe lên một tia đấu tranh nhưng mà vẫn giơ tay lên nhẹ nhàng lau đi giọt nước mắt trong suốt kia. Trần, nàng vì hắn có thể rơi lệ, khổ sở, hóa ra nàng cũng không phải là tuyệt tình, mà là nhu tình của nàng chỉ giành cho người kia! Ngón tay mang theo vết chai khẽ vuốt ve khuôn mặt của nàng: "Trần, nàng nói ta nên làm sao với nàng bây giờ? Nghĩ buông ra rồi lại không nhịn được nghĩ muốn giữ nàng ở bên người, không bỏ được không bỏ được, nàng đặc biệt như vậy, cứ như vậy làm cho người ta hãm sâu mà không cách nào tự kiềm chế."

Thu lại sự lạnh nhạt trước kia, che kín nhu tình trong đôi mắt dài hẹp. Bắt đầu từ lúc nào, tim của hắn đã bị mất, là trong nháy mắt nhìn thấy nàng tao nhã đứng trên đài tỷ võ ngày đó? Hay là nàng lạnh nhạt tuyệt tình? Một giọng nói trong veo mà lạnh lùng vẫn luôn quanh quẩn bên tai của hắn: mệnh là do ta không phải do trời! Một câu nói cuồng vọng như vậy, nhưng lại không khiến cho hắn cảm thấy có gì không ổn, ngược lại có chút yêu

https://thuviensach.vn

mến thật sâu, tựa hồ như ở trong con đường dài mênh mang cô tịch kia, tìm được một người có thể dựa vào.

Ở chung lâu như vậy mới biết, thì ra là hắn và nàng có nhiều điểm giống nhau như thế.

Ngay sau đó nhớ tới cái gì, biểu tình trên mặt trở nên rét lạnh, tất cả nhu tình trong nháy mắt bị sự lạnh lẽo chôn vùi. Hắn không phải là thế thân, hắn chỉ muốn làm chính mình! Cho dù cuối cùng là hai bàn tay trắng! Mày kiếm nhíu chặt, lắc đầu dường như muốn gạt đi cái gì đó, biểu tình trên mặt dãn ra, hơi si mê nhìn người con gái an tĩnh nằm trên giường, khẽ thở dài một cái rồi xoay người.

"Dạ!" Người con gái vốn dĩ nằm an tĩnh bỗng kêu lên một tiếng, cuối cùng ngồi thẳng người, trong ánh mắt trợn to tràn đầy bi thương.

Sở Dạ Phong đang muốn đứng dậy nghe vậy, đột nhiên xoay người nhìn Lăng Tuyệt Trần mới vừa tỉnh lại: "Trần, không có sao chứ."

Xoay người nhìn Sở Dạ Phong, Lăng Tuyệt Trần có ngây ngẩn trong chốc lát, cuối cùng thất vọng cúi đầu không nói. Sở Dạ Phong thấy vậy, ánh mắt hơi ảm đạm, khổ sở cười cười: "Nếu không có gì, muội tốt nhất nghỉ ngơi thêm đi, ta đi ra ngoài trước!" Hóa ra, hắn cũng chỉ là một vật thay thế trong lòng nàng! Đưa tay lướt qua khuôn mặt của mình, lần đầu tiên hắn thống hận diện mạo của mình như thế.

"Sở Dạ Phong!" Nhìn bóng lưng của hắn, Lăng Tuyệt Trần theo bản năng hô lên thành tiếng.

Dừng bước lại nhưng vẫn không xoay người nói chuyện, chỉ là lẳng lặng chờ nàng mở miệng.

Nhìn bóng lưng cứng ngắc của hắn hồi lâu, hơi mím môi: "Sở Dạ Phong, cám ơn huynh!" Nàng thật sự không biết nên nói những gì.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Sở Dạ Phong nở nụ cười chua sót, trong mắt hiện lên một giọt trong suốt mỉm cười tự giễu, nhưng mà nàng nhìn không thấy bóng lưng đưa về phía nàng: "Không có việc gì, chúng ta là bằng hữu!" Nói xong cố làm ra vẻ thoải mái, nhún nhún vai sải bước rời đi.

‘ ken két ’ cửa phòng khép chặt, lúc này Lăng Tuyệt Trần mới ngẩng đầu, một đôi mắt phượng tràn đầy rối rắm và khổ sở. Sở Dạ Phong, thật xin lỗi, nếu như •••••• nhưng mà không có nếu như, cả đời này của ta đã sớm định trước!

Thở dài chậm rãi đứng dậy, bên dưới lông mày nhíu chặt là một đôi mắt hiện đầy vẻ ưu thương.

Ngồi ở trước bàn trang điểm, nhìn vẻ mặt hơi tái nhợt trong tấm gương đồng.

"Dạ, cả đời này ta đúng là vẫn còn nợ ngươi." Mặc dù chính mình bị hắn lừa gạt nhiều như vậy, nhưng vẫn như cũ không cách nào có một chút hận ~ nàng vẫn là không bỏ được .

Hắn liên tiếp tính kế, chết nhiều người như vậy, lại vẫn như cũ không cách nào kích thích lòng nàng thề phải cùng Nguyệt Ma đối địch. Nhưng mà, cuối cùng hắn thế nhưng lại đánh cuộc tính mạng của mình! Tiêu Vũ Cô, Hoa Nhược Thủy, Sở Dạ Phong ba người ngồi vây quanh một chỗ, hai người Hoa Nhược Thủy và Tiêu Vũ Cô đều tự mình cúi đầu không nói. Sở Dạ Phong trầm tư quét mắt qua lại quan sát hai người.

Sau khi trầm mặc hồi lâu, Sở Dạ Phong nhàn nhạt mở miệng: "Chẳng lẽ các ngươi không cảm thấy mình cần phải giải thích một chút sao?"

Lúc này hai người mới ngẩng đầu lên, sau khi liếc mắt nhìn nhau khẽ thở dài một cái: "Thật ra thì, chúng ta cũng biết thân phận của Dạ Minh, tất cả chuyện này đều do chúng ta dựng nên đại khái cũng hiểu rõ." Tiêu Vũ Cô mím môi, vung tay lên lộ ra khuôn mặt xinh đẹp của mình.

https://thuviensach.vn

Thấy vậy, Sở Dạ Phong cũng đã không thể bình tĩnh, vỗ bàn một cái đột nhiên đứng dậy: "Mộ Dung Tư!" Trong mắt kinh ngạc không thôi.

Tiêu Vũ Cô khẽ lắc đầu, đoán chừng cũng chỉ có Sở Dạ Phong và Lăng Tuyệt Trần mới có thể gọi đạo sư của bọn hắn như vậy: "Chuyện này, Tuyệt Trần đã biết rồi!"

Sở Dạ Phong chậm rãi ngồi xuống, khóe mắt lại thoáng qua một tia khổ sở, nàng cũng gạt mình, thì ra mình luôn luôn không có đi vào ••• không, cho tới bây giờ cũng chưa có đến gần trái tim của nàng, nàng luôn luôn chặn mình ở ngoài cửa! Hắn luôn luôn liều lĩnh, lần đầu tiên cảm giác mình nhỏ bé như vậy.

Hoa Nhược Thủy thấy vậy càng thêm nhíu chặt mày kiếm: "Cùng nhau thương lượng mọi việc với bọn ta, đều là vào buổi tối!" Có thể là không đành lòng nhìn bầu không khí như vậy, Hoa Nhược Thủy nhàn nhạt dẫn dắt đề tài.

Sở Dạ Phong gật đầu, trong mắt hiện lên một thứ tình cảm không sao giải thích được: "Ta biết, vẫn là dùng thân phận của ta xuất hiện đi!" Hắn nhớ Dạ Minh từng nói qua, ban ngày hắn là mình, buổi tối chính là Dạ Minh đang thao túng thân thể của mình. Hắn ghét loại cảm giác đó, nhưng Dạ Minh cũng là người nàng quan tâm nhất, hắn lại có thể làm thế nào đây?

Tiêu Vũ Cô hơi khinh bỉ quét qua Hoa Nhược Thủy một cái, Hoa Nhược Thủy lộ vẻ tức giận sờ sờ mũi một cái, vì cái chủ đề không quá cao minh này của mình cảm thấy có chút xấu hổ.

"Vậy ngươi có thể nói một chút thân phận của hắn không?" Sở Dạ Phong ngẩng đầu, nhìn về phía Tiêu Vũ Cô.

Dạ Minh là huynh trưởng của ta!

Một câu nói kia tất cả mọi người đều nhớ rõ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Vũ Cô thở dài đứng dậy, hai tay chắp ở sau lưng cặp mắt mê ly, giống như rơi vào trầm tư: "Năm đó, kỳ thật mẫu phi của ta sinh hạ hai người huynh đệ là ta và đại ca. Bởi vì sợ ngay lúc đó Nguyệt Ma trở lại trả thù, lúc này mới ly miêu hoán thái tử góp nhặt ba đứa bé từ gia đình nông dân. Thật ra thì ba đứa bé kia cuối cùng đều chết hết, nhưng ta cùng với đại ca chỉ có thể núp trong bóng tối khổ sở tu luyện. Chúng ta vẫn nhớ, thảm trạng năm đó của phụ thân trước khi chết, cùng nhau lập lời thề, cùng nhau báo thù này!"

Nói xong, trong ánh mắt của Tiêu Vũ Cô thoáng qua một tia nhu tình: "Năm đó, chúng ta mười tuổi, đại ca dùng kế tiến vào Nguyệt Ma Giáo, trở thành phụ tá đắc lực nhất của Nguyệt Ma. Mà ta, lại dùng kế để cùng với Thánh Nữ năm đó vẫn là cô gái nhỏ ‘ không hẹn mà gặp ’. Về sau trong khi ở chung, ta lợi dụng sự thiện lương và ngây thơ chất phác của nàng. Nàng dứt khoát hướng tới con đường mà họ gọi là đỉnh cao của đời người —— Thánh Nữ." Hắn vĩnh viễn cũng sẽ không quên, tiểu cô nương kia vẫn luôn yêu thích đi theo phía sau hắn, thanh âm ngọt ngào tinh tế gọi: Tiêu ca ca.

Thời gian năm năm ở chung kia, là quãng thời gian vui sướng nhất đời này của hắn, trong lòng không có thù hận mỗi ngày đều đơn giản cùng với nàng cùng nhau vui vẻ.

"Ngân Nhược vốn là Thánh Sủng của Quang Ảnh Thần Đảo, vì để cho nàng thuận lợi trở thành Thánh Nữ, chúng ta đã thả Thánh Sủng ra, có lẽ là trùng hợp, có lẽ là bởi vì nàng chính là Thánh Nữ, Ngân Nhược thuận nước đẩy thuyền trở thành Bổn mạng Khế Ước Thú của nàng."

Người vừa đi vào viện, thân thể cứng ngắc lắng lặng lắng nghe, trong lòng rét lạnh từng chút lan ra. Nàng nhớ hắn đã từng nói: Ngoại trừ thân phận của ta ra, chuyện liên quan tới muội, tuyệt đối không có chuyện gì gạt muội!

https://thuviensach.vn

Mỉm cười tự giễu, thì ra là tất cả mọi người ở bên cạnh đều đang lừa gạt nàng!

Hít hít lỗ mũi, trong mắt lần nữa biến trở về sự lạnh nhạt và xa cách giống như ngày đầu tới cái dị thế này.

Xoay người, dọc theo con đường vừa tới sải bước rời đi.

Nàng đến đương nhiên cũng dẫn tới sự chú ý của ba nam nhân, ngoái đầu nhìn lại lại chỉ thấy bóng lưng kia quanh thân tản ra hơi thở lạnh lẽo.

Nàng đã nghe thấy!

Đây là ý nghĩ chung trong lòng ba người, đột nhiên đứng dậy, Hoa Nhược Thủy và Tiêu Vũ Cô đang muốn đuổi theo, lại bị một cánh tay của Sở Dạ Phong ngăn lại, hai người không hiểu quay đầu lại, nhìn trên mặt Sở Dạ Phong thâm sâu khó lường.

"Các ngươi mới vừa nói đều là lời nói thật, các ngươi cũng hiểu tính tình của nàng!" Bọn họ đuổi theo làm gì? Muốn giải thích? Giải thích thế nào?

Tiếp đó liền nhìn thấy biểu tình thất bại của hai người kia, bất đắc dĩ mà lắc đầu, phủi phủi vạt áo, sải bước rời đi: "Hay là để ta đi xem một chút đi!"

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Muội Còn Có Ta

Mặt trời buổi trưa luôn luôn nóng hừng hực, chiếu vào trên làn da đều sẽ khiến cho người ta có loại cảm giác đau nhói. Vừa đến buổi trưa, toàn bộ thế giới đều chìm trong yên tĩnh, mùa hè nóng bức luôn luôn làm cho người ta không muốn nhúc nhích sinh ra lười biếng.

Sở Dạ Phong đuổi theo tới nơi, liền nhìn thấy bóng dáng kia đứng ở một bên, tầm mắt cúi xuống giống như đang chờ hắn. Sau khi khẽ thở dài một cái, cuối cùng vẫn bước nhanh lên phía trước, nhìn hai con đường lớn ở phía trước, cau mày nhìn nàng từ đầu đến cuối vẫn luôn cúi đầu không nói: "Muội muốn đi đâu?"

Trả lời hắn vẫn là sự trầm mặc giống như cũ, cho đến một lúc lâu sau, Lăng Tuyệt Trần mới ngẩng đầu, nhìn vào ánh mắt của Sở Dạ Phong: "Huynh cũng sẽ tính kế ta, gạt ta về chuyện của ta sao?" Mỗi người đều có chuyện riêng tư, có quyền lựa chọn trầm mặc, nhưng mà nàng chính là muốn biết, hắn có phải cũng sẽ tính kế nàng hay không. Mọi người ở tại nơi này, có ai đáng để nàng tin cậy hay sao? Một người trải qua quá mệt mỏi, thời điểm phòng bị người khác, khó chịu nhất vẫn là chính mình.

Sở Dạ Phong trầm mặc, cúi đầu nhìn đôi mắt kia hiện lên sự ảm đạm mang theo một tia hi vọng, có chút không đành lòng, hơi mím môi nhưng vẫn kiên định trả lời: "Ta không biết muội muốn nói là cái gì, nhưng mà ta có thể bảo đảm, về chuyện của muội, ta tuyệt đối không có lừa gạt muội, lại càng chưa từng nghĩ tới sẽ tính kế muội!" Chỉ cần người khác không phạm hắn, hắn cho tới bây giờ đều khinh thường việc đi tính kế người khác.

https://thuviensach.vn

Nhìn dung nhan giống nhau như đúc, đúng là vẫn không gạt được chính mình! Ánh mắt hơi lóe lên lại tránh không khỏi hai mắt của hắn, mặc dù biết nàng giờ phút này nhìn không phải là mình, nhưng mà hắn vẫn trầm mặc để mặc cho ánh mắt lưu luyến của nàng nhìn chằm chằm vào khuôn mặt của hắn.

Dung nhan giống nhau nhưng đến cuối cùng vẫn không phải là một người, Lăng Tuyệt Trần mỉm cười tự giễu, thu hồi tầm mắt của mình nhìn về phía phương xa: "Ta vẫn cho là người đó đã từng quan tâm mình nhất, mình chính là tất cả của hắn, nhưng quay đầu lại mới phát hiện, những quan tâm kia thế nhưng cũng chỉ là được thiết lập nhằm hướng tới mục đích lợi dụng và tính kế. Đã từng hơn mười năm cùng sinh cùng tử, nhưng vẫn không ngăn được ý nghĩ cá nhân trong lòng lúc này. Nhưng mà, ta có thể oán ai đây? Những thứ này không phải đều là ý nghĩ cá nhân của ta sao?"

Nhìn nàng trở nên không giống như xưa, mà cảm khái mọi sự, ngược lại Sở Dạ Phong thấy có chút không thích ứng, sờ sờ chóp mũi của mình: "Thật ra thì, ta vẫn tương đối thưởng thức muội của trước kia hơn!"

Lăng Tuyệt Trần kinh ngạc quay đầu lại, không hiểu nhìn Sở Dạ Phong: "Ta của trước kia? Có gì khác nhau sao?" Cho dù biến hóa như thế nào còn không phải cũng là một người sao!

"Ừ, từ sau lần đó gặp muội, muội có thể cô độc lạnh lùng, có thể châm chọc người khác, có thể lạnh nhạt với tình cảm, có thể cự tuyệt người khác ngoài ngàn dặm. Nhưng mà, vô luận muội ở phương diện nào, cũng đều cuồng vọng , không giống hiện tại, bi quan như vậy, đoạn tuyệt tất cả như vậy ••••• tự cách ly chính mình." Vẻ mặt của Sở Dạ Phong lúc ẩn lúc hiện, giống như đang hồi tưởng lại chuyện trước đây thật lâu.

"Ha ha ~" Lăng Tuyệt Trần bật cười, lên tiếng: "Ta bất luận là như thế nào, chẳng qua đều là vì đã nhìn thấu lòng người dễ thay đổi, thế gian tang thương mà thôi."

https://thuviensach.vn

"Muội lấy ở đâu ra nhiều cảm khái như vậy, giống như đã từng trải qua mọi tang thương." Sở Dạ Phong nhíu mày, cố gắng ngăn đề tài này lại.

Lăng Tuyệt Trần đương nhiên cũng hiểu, không còn rối rắm nữa ngừng lại đề tài khiến cho mình hít thở không thông này cũng tốt: "Rất nhiều chuyện, trải qua rồi cũng liền nhìn thấu đáo. Chuyện đã trải qua rồi không phải là chỉ nhớ những gì đã trải qua, điều quan trọng nhất là phải nhớ được bài học kinh nghiệm, về sau sẽ không bao giờ phạm lỗi trên cùng một việc nữa. Trải qua rồi mới có thể làm cho người ta nhớ mãi không quên như vậy, bao giờ cũng phải từ từ tích lũy mới có được, đó là của cải thuộc về chính mình!" Ngã một lần khôn hơn một chút, cũng không phải mỗi người IQ cao đều là trời sanh.

"Vậy sao?" Mặc dù hắn không thể coi là từng trải nhiều, rất nhiều chuyện đều là tự mình trải qua suy nghĩ tường tận mới có được kết quả, nhưng mà lời nói mâu thuẫn của nàng hắn vẫn có chút tán đồng. Chỉ là, nàng có ý lảng tránh vấn đề vô ý của hắn, như vậy hắn cũng không nên dây dưa nữa, người thông minh, luôn luôn phải học được có chừng có mực.

Lăng Tuyệt Trần chỉ cười không nói, chỉ là ở bên trong nụ cười kia, âm thầm mang theo rất nhiều tự giễu và bất đắc dĩ.

Trong lòng lạnh dần, hai tay ở bên dưới tay áo bỗng xiết chặt, hai tay vẫn chắp ở sau lưng đã nắm chặt lại thiếu chút nữa là không thể khống chế được chính mình, nhìn về phía trước như có như không: "Đừng quên, muội còn có ta!"

Muội còn có ta!

Bốn chữ này liền kích thích lòng nàng hơi gợn sóng trở nên mềm mại hơn, lời thề này dường như đã qua mấy đời vẫn còn rành rành ở trước mắt, thế nhưng giờ phút này lại nghe được từ trong miệng của một người khác, nàng nên vui hay nên buồn đây. Đứng ở bên cạnh hắn có chút cứng ngắc,

https://thuviensach.vn

nhìn hắn theo thói quen chắp hai tay ở sau lưng, giờ khắc này hắn thế nhưng lại sinh ra một loại khí thế lạnh lùng liếc nhìn thiên hạ. Thật ra thì vứt bỏ tất cả, Sở Dạ Phong quả thật cũng không tồi, chỉ là, trái tim đã hỏng, cũng không chịu nổi một vết thương nào nữa, cho nên nàng theo bản năng ngăn cách với thế giới xung quanh núp ở trong vỏ cứng tự bảo vệ chính mình.

Khẽ thở dài một cái, nhưng chỉ nắm quyền để ở trên môi ho nhẹ một tiếng: "Khụ khụ, được, tựa như lời nói của huynh, chúng ta là bằng hữu!" Vẻ mặt tựa hồ như bởi vì lời nói của Sở Dạ Phong mà cảm thấy kinh ngạc, ngay cả ánh mắt nhìn Sở Dạ Phong cũng cố làm ra vẻ nhiễm phải ý cười bất đồng.

Kinh ngạc quay đầu lại, nhưng mà cũng hiểu được là nàng trốn tránh, trong con ngươi cũng chỉ là dần hiện lên một tia chua sót, khẽ gật đầu: "Ừ, chúng ta là bằng hữu!"

Ngẩng đầu nhìn ánh mặt trời kia đang từ từ nhạt dần, duỗi thẳng eo, hiếm khi lộ ra vẻ mặt lười biếng: "Ta đi đây!" Bầu không khí áp lực như vậy khiến cho nàng cho chút hoảng hốt lo sợ.

Có lẽ là không ngờ được nàng sẽ đột nhiên nói một câu như vậy, Sở Dạ Phong có vẻ hơi kinh ngạc, xoay người theo bản năng hỏi: "Muội muốn đi đâu?"

Khẽ nhắm mắt, hít một hơi thật sâu, ngay sau đó liền mở hai mắt ra: "Như hắn mong muốn!" Nếu thiếu hắn, cuối cùng cũng phải trả! Dù sao che giấu tình cảm ở trong lòng nhiều năm như vậy, cũng không phải là một sớm một chiều mà có thể quên lãng.

"Muội muốn đi Thánh Điện?" Sở Dạ Phong kêu lên, xem ra ở trong lòng nàng, trọng lượng của Dạ Minh thật sự không phải là quan trọng bình thường. Cái chết của Diệp Sương, Tiêu Vũ Cô và Hoa Nhược Thủy vừa

https://thuviensach.vn

đấm vừa xoa cũng không lay chuyển được nàng quyết tâm đối kháng với Nguyệt Ma, mà một câu nói của Dạ Minh, cho dù là tính kế lừa gạt nàng lâu như vậy, nhưng nàng lại có thể nghĩa vô phản cố (gặp việc nghĩa không chùn bước) nói: Như hắn mong muốn!

Lăng Tuyệt Trần gật đầu, còn chưa kịp nói gì, bàn tay của Sở Dạ Phong đã nắm chặt bả vai nàng: "Muội có biết, chuyến đi này, muội có bao nhiêu nguy hiểm không hả? Muội có biết, cái quyết định này của muội, có thể sẽ chính là kết cục cả đời của muội hay không ~"

Sở Dạ Phong rống giận, là bởi vì ích kỷ hay là bởi vì sợ hãi, hắn không quan tâm, chỉ cần nàng bình an, so cái gì cũng đều quan trọng hơn! Hơi dùng sức một chút, kéo Lăng Tuyệt Trần đang không rõ chân tướng ôm nàng vào trong ngực, cảm giác được trong ngực được lấp đầy cũng không đủ khiến cho sự run rẩy trong lòng hắn yên tĩnh trở lại.

Đối mặt với cái ôm đột ngột của Sở Dạ Phong, lỗ mũi Lăng Tuyệt Trần có chút ê ẩm: "Ta hiểu, hơn nữa cũng biết, sống hay chết trời đã định trước!" Bất luận như thế nào, nàng cũng nhất định phải đi. Nếu như không phải là Nguyệt Ma nàng cần gì phải chịu cảnh bị người thân thiết tính kế, nếu như không phải là Nguyệt Ma, nàng cần gì phải mơ hồ đi tới cái nơi cổ đại cực kỳ độc ác này! Cho nên, cuối cùng nàng đều đem tất cả món nợ này tính trên người của Nguyệt Ma, dùng cái này để an ủi mình, hắn là bất đắc dĩ!

Tầm mắt rũ xuống, nhìn phía sau ót của nàng, nghe thấy lời nói kiên định của nàng, mặc dù không nhìn thấy ánh mắt nàng, thế nhưng hắn cũng hiểu được nàng không thể không đi! Hơi buông lỏng tay ra, kiên định nhìn nàng: "Được, ta và muội cùng đi!" Chỉ là một câu nói ngắn gọn, nhưng lại hơn hắn bất kỳ lời thề non hẹn biển nào khác. Thử hỏi, một người biết rõ nơi đó tình huống nguy hiểm trùng điệp, bất cứ lúc nào cũng có thể lấy đi tính mạng của mình, còn nguyện ý nói một câu sống chết cùng thuyền,

https://thuviensach.vn

cùng đi với muội, có phải là so với bất kỳ lời thề nào cũng đều muốn cảm động tim gan hơn hay không.

Lăng Tuyệt Trần khẽ giật mình, không biết bắt đầu từ lúc nào, nam tử này vẫn luôn ở bên cạnh mình, bất luận là nguy hiểm hay là yên bình, đều chưa từng rời đi.

"Được!" Hơi mím môi, Lăng Tuyệt Trần tự nói với mình, nếu như ở trong hoàn cảnh nguy hiểm bất tận kia còn có thể giữ được một mạng, như vậy kiếp này nhất định không phụ chàng!

Sở Dạ Phong nhếch miệng, hơi hất cằm lên: "Vậy thì đi thôi!" Đích thực không thể phủ nhận, nhận được sự đồng ý của nàng, tâm tình của hắn vẫn là rất vui vẻ .

Nhìn Sở Dạ Phong có chút tính khí trẻ con, Lăng Tuyệt Trần bật cười lắc đầu một cái, theo sát phía sau.

Bóng dáng càng lúc càng xa ở dưới hoàng hôn kéo ra đuôi ảnh thật dài, hai người từ từ biến mất ở nơi đỉnh núi vắng vẻ lạnh lẽo này.

Nắng chiều dần dần hạ xuống, đêm kéo ra màn che. Tại chỗ cũ xuất hiện hai bóng dáng thon dài, nhìn phía xa thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

"Đi thôi, có lẽ cứ như vậy đi ~!" Tiêu Vũ Cô thở dài.

"Chúng ta không đuổi theo sao?" Hoa Nhược Thủy nhíu mày, nhìn Tiêu Vũ Cô dường như rất thoải mái.

"Ngươi cho là chúng ta thích hợp đuổi theo sao? Sẽ chỉ hoàn toàn ngược lại mà thôi!" Tiêu Vũ Cô không đáp mà hỏi ngược lại, sau đó điểm nhẹ mũi chân, bóng dáng liền biến mất trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Hoa Nhược Thủy thấy vậy, sắc mặt trong nháy mắt hóa đá. Là ai nói Ảnh Vương bước ra khỏi Quang Ảnh Thần Đảo, màn đêm vừa xuống thì không thể sử dụng bất kỳ sức mạnh nào cả! Như vậy mới vừa rồi là cái gì? Chẳng lẽ là hắn hoa mắt sao? Rất dễ nhận thấy, không thể nào!

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Quyết Tâm

Đỉnh Thanh Lam, chính là tên của ngọn núi kéo dài trăm dặm này, mà Thần điện Thánh Vực lại tọa lạc tại trung tâm sơn cốc trên đỉnh Thanh Lam. Nơi này sương trắng vấn vít quanh năm, là nơi tốt nhất để tu luyện vệ sĩ.

Tọa lạc tại đỉnh núi cao vút trong mây, là một tòa phủ đệ nhìn có vẻ tương đối bình thường, không có loại trang nghiêm của học viện, hoàn toàn đều là hơi thở cổ điển. Ngược lại còn cảm thấy có vẻ tương đối gần gũi bình dì, thay vì giữ khoảng cách lại không tự chủ mà đến gần.

Một nam đệ tử mặc trang phục màu xanh thẫm, vẻ mặt hơi hốt hoảng, một tay vén vạt áo lên không hề có hình tượng chạy tới nội viện.

"Phù phù phù." Nam đệ tử một tay chống vách tường, một tay liên tiếp vỗ ngực, hít sâu sau đó tiếp tục bước nhanh chạy tới phía trước, giơ tay lên cuống quít gõ cửa phòng: "Tam Huyền sư thúc, Tam Huyền sư thúc!"

‘ Ken két ’

Cửa phòng màu đỏ sậm được mở ra, chỉ thấy lúc này Tam Huyền tóc bạc mặt hồng hào nhíu chặt lông mày, sắc mặt không vui nhìn nam đệ tử lỗ mãng kia: "Vân Phàm, chuyện gì mà vội vàng hấp tấp như vậy."

"Tam Huyền sư thúc!" Nam tử bị gọi là Vân Phàm nhìn vẻ mặt không vui và ánh mắt nguy hiểm của Tam Huyền, âm thầm nuốt một ngụm nước bọt: "Có, có khách đến!" Sáng sớm hôm nay, hắn vừa mở cửa chính ra thì

https://thuviensach.vn

liền nhìn thấy một đôi nam nữ diện mạo phi phàm, hắn còn phải kinh hãi một hồi lâu mới có thể hồi hồn.

Tam Huyền nghi ngờ: "Là ai?" Vừa hỏi Vân Phàm vừa đi tới tiền viện.

Vân Phàm vỗ vỗ lồng ngực của mình, hoàn hảo không có nổi giận. Lúc này mới vội vàng chạy chậm đuổi theo: "Vân Phàm không biết!"

Bước chân thong thả của Tam Huyền thoáng dừng lại, khiến cho Vân Phàm vẫn cúi đầu chạy chậm phía sau vừa vặn đụng vào lưng hắn, xoa xoa trán của mình: "Sư thúc, sao vậy?"

"Ngươi nói cái gì? Không biết là người nào mà ngươi cũng để cho hắn tiến vào sao?" Bộ dáng của Tam Huyền giống như chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nói là Thánh Vực, nhưng mà cả Thánh Vực cũng chỉ có ba người là sư huynh, sư đệ Lục Thanh Phong và mình mà thôi, ngược lại môn hạ đệ tử có không ít.

Vân Phàm gãi gãi đầu cười gượng nói: "Hì hì, con thấy bọn họ vượt qua được phòng thủ của sư huynh đệ đóng ở trong núi, có thể bình yên vô sự đi tới chủ viện, nên cũng không suy nghĩ nhiều liền để bọn họ chờ ở tiền viện."

"Ngươi ~!" Tam Huyền tức giận, giơ tay lên muốn gõ đầu Vân Phàm, nhưng cuối cùng vẫn phất ống tay áo xoay người rời đi.

Vân Phàm rụt cổ một cái, khẽ nhắm mắt chờ đợi cơn đau đầu truyền đến, nghe sư thúc hừ lạnh một tiếng liền rời đi, lập tức liền cười hì hì hì chạy theo tới.

Lăng Tuyệt Trần ngồi ở phòng khách, một tay bưng chén trà nhẹ nhàng thổi lá trà nổi lơ lửng phía trên, thỉnh thoảng khẽ hớp một ngụm. Lấy tu vi trước mắt của nàng căn bản là không có khả năng đối kháng với Nguyệt Ma, nếu trước đây mấy lão gia hỏa Thánh Vực này đã nói ra cái

https://thuviensach.vn

biện pháp kia, như vậy bọn họ nhất định sẽ có phương pháp giúp tu vi của nàng tăng lên. Từ sau khi nghe nói tu vi của nàng và Sở Dạ Phong đều là do con người tạo ra, nàng cũng liền tin có thể có phương pháp giúp đỡ thay thế tu vi của một người, cho nên lúc này mới nghĩ tới muốn đến Thánh Điện tìm kết quả.

Sở Dạ Phong cũng ngồi ở một bên, an tĩnh thưởng thức trà thơm, tầm mắt lại rơi xuống đánh giá chung quanh chỗ này. Quả nhiên là một địa điểm tốt để tu hành vừa đẹp lại vừa tĩnh mịch, mấy lão gia hỏa này cũng thật biết hưởng thụ. Chỉ là, càng đến gần nơi này, thì trong lòng hắn càng thấp thỏm lo âu, cảm giác giống như lần này đặt chân tới Thần Điện, về sau cũng sẽ không còn cơ hội nữa. Hắn tựa hồ cũng có thể nhìn thấy, nàng thuận lợi vui vẻ ra vào nơi này, cũng là một người mang theo bi thương, dự đoán đáng sợ như thế, khiến cho trong lòng hắn càng thêm bài xích cái chỗ này.

Bên kia, Tam Huyền mới vừa bước vào cửa chính, bước chân liền khẽ run. Hắn hoàn toàn không ngờ rằng hôm nay người đến đây cư nhiên lại chính là nàng! Từ sau khi ở học viện, nàng lạnh nhạt mà nói một câu: ‘Cứu vớt muôn dân? Vì thiên hạ? Ta không có cái tấm lòng đó, cũng không có vĩ đại như vậy, không nên nói với ta cái gì mà tình yêu to lớn với người trong nhân gian, tim của ta không thể tiếp nhận nhiều như vậy! ’, hắn căn bản cũng không còn ôm bất cứ tia ảo tưởng nào đối với việc nàng sẽ thay đổi tâm ý, dù cho Dạ Minh đã thề son sắt nói hắn nhất định phải tin tưởng hắn ta.

Khẽ thu lại biểu tình kinh ngạc trên mặt, sải bước đi vào: "Ha ha ha, thì ra là Tuyệt Trần và Dạ ••• Dạ Phong à." Cười lớn sau đó ngồi xuống ghế chủ vị ở tiền sảnh, một tên hầu nhỏ tuổi lập tức tiến lên rót một ly trà, Tam Huyền phất phất tay, tên hầu nhỏ tuổi hiểu ý gật đầu lui ra.

"Ha ha, yên tâm đi, hắn không phải là Dạ Phong!" Khóe miệng của Lăng Tuyệt Trần nhếch lên, nhất thời sinh ra một loại ý nghĩ ác trị.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, chỉ thấy biểu tình trên mặt Tam Huyền cứng ngắc, sau khi hồi hồn thì ra sức nhìn chằm chằm Sở Dạ Phong, muốn tìm ra một tia sơ hở.

Sở Dạ Phong nghe vậy, trong mắt cũng không khỏi nhiễm phải một chút ý cười. Ngay sau đó liền thu lại biểu tình, không còn là vẻ mặt lạnh nhạt, mà là tràn đầy lo lắng, quay đầu, trong đôi mắt đang nhìn về phía Lăng Tuyệt Trần cũng hiện lên tình ý dịu dàng, áy náy và nhớ nhung. Giờ khắc này hắn hoàn toàn bội phục chính mình, hóa ra hắn còn có thiên phú diễn trò. Tình ý dịu dàng trong mắt không phải là giả, nhưng mà một tia áy náy và nhớ nhung, ngược lại biểu diễn vô cùng nhuần nhuyễn.

Nhìn thấy một màn này, Tam Huyền không khỏi nhớ tới lúc trước khi dùng hết máu tươi của chính mình để triệu hồi hồn phách tràn ngập hấn ý của Lăng Tuyệt Trần, thương yêu và áy náy trong đôi mắt ấy cũng rõ ràng như vậy, mặc dù trong lòng có nghi ngờ, nhưng mà vẫn hướng về phía Sở Dạ Phong gật đầu một cái.

"Khụ khụ khụ" Lăng Tuyệt Trần thấy vậy, nhìn biểu tình trên mặt Tam Huyền có chút mất tự nhiên, lập tức liền cười khẽ không dứt, thiếu chút nữa là bị nước trà chưa uống hết làm cho sắc chết, thả chén trà trong tay xuống, sau khi hơi thở hòa hoãn hơn, chăm chú nhìn Tam Huyền: "Phải làm sao để đề cao tu vi trước mắt của ta!" Nói thẳng vào vấn đề, nhưng lại không có một chút ngượng ngùng, như thể đây là chuyện đương nhiên.

Tam Huyền trong khoảng thời gian ngắn không kịp phản ứng, khẽ giật mình sau đó cũng liền sáng tỏ, mặt mày lập tức nhiễm phải một luồng sinh khi vui sướng: "Chỉ cần ngươi có quyết tâm, bất cứ lúc nào cũng có thể dẫn ngươi tiến đến!"

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, lập tức đứng lên: "Bây giờ có thể không?"

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên không ngờ tới nàng lại gấp gáp như vậy, Sở Dạ Phong hoảng sợ đứng dậy: "Trần, muội!"

Lăng Tuyệt Trần khẽ lắc đầu: "Giải quyết sớm một chút thì cũng có thể rời đi sớm một chút!" Giải quyết xong cũng liền hiểu rõ được một chuyện.

Chỉ một câu nói, Tam Huyền liền biết được thân phận của Sở Dạ Phong, lập tức đứng lên nhìn hai người: "Các ngươi làm sao có thể!"

"Hả?" Sở Dạ Phong ngoái đầu nhìn lại, cau mày nhìn Tam Huyền.

Biểu tình trên mặt Tam Huyền có chút xấu hổ, hơi nhếch miệng lên khẽ lắc đầu.

"Sao vậy?" Lăng Tuyệt Trần cau mày, nhìn về phía Tam Huyền không nói hỏi thăm.

"Ngươi cũng đã biết, muốn trở thành Thánh Nữ, điều quan trọng nhất chính là tuyệt tình đoạn yêu!" Sau nhiều lần suy nghĩ Tam Huyền cuối cùng vẫn thẳng thắn nói ra.

Tuyệt tình đoạn yêu?

Lăng Tuyệt Trần cười nhạo: "Nếu quả thật làm được tuyệt tình đoạn yêu, như vậy còn có tim, có tình để trở thành Thánh Nữ đối kháng với Nguyệt Ma sao?"

Tam Huyền nghe vậy, nhất thời 囧 đỏ mặt, nàng nói thật ra thì cũng hợp lý, đơn giản mà nói, chính là thân xử nữ! Dù sao Thánh Nữ phải trải qua Lễ rửa tội Thần Thánh mới có thể hoàn thành.

"Tốt lắm, nói điều kiện đi!" Lăng Tuyệt Trần nở nụ cười trào phúng, chỉ nhìn sắc mặt của Tam Huyền cũng biết điều hắn nghĩ đến là cái gì.

https://thuviensach.vn

"Người từng đi vào động Thánh Huyền, chỉ có Thánh Nữ kiếp trước, không có ai biết nơi đó có nguy hiểm gì. Ở lối vào có một cơ quan, chỉ có đồng tử của Thánh Nữ sau khi thông qua kiểm tra, mới có thể mở cửa động ra, hơn nữa Thánh Nữ chỉ có thể một mình đi vào." Dù sao cũng là chuyện trải qua đã hai mươi vạn năm, hắn cũng chỉ biết được sơ qua trong ghi chép đơn giản mà thôi.

"Tuyệt đối không được!" Người đầu tiên phản đối vẫn là Sở Dạ Phong, hắn làm sao có thể chịu được để cho nàng một mình tiến vào đối mặt với nguy hiểm không biết trước này. Chỉ có lần trước để cho nàng đơn độc đi hái thuốc, mỗi khi hồi tưởng lại hắn cũng đã sợ hết hồn hết vía rồi, hắn không muốn nàng lại phải đối mặt với nguy hiểm một lần nữa.

Hơi mím môi, Tuyệt Trần cúi thấp đầu làm cho người ta không nhìn ra được suy nghĩ của nàng.

Một lúc lâu sau mới ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy kiên định: "Được, ta biết rồi !"

Mắt nàng nhìn Tam Huyền, đương nhiên cũng là đang trả lời Tam Huyền, Sở Dạ Phong có chút thất bại ngã ngồi tại trên ghế, trong lòng lại không ngừng run rẩy.

Tay ngọc không ngừng vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Yên tâm, ta sẽ tự chăm sóc bản thân thật tốt mà!"

Sở Dạ Phong ngoái đầu nhìn lại, dành cho nàng nụ cười thoải mái. Cùng một câu nói, lần trước thiếu chút nữa không trở về được, hi vọng lần này, nàng sẽ may mắn, nàng sẽ luôn luôn gặp may mắn.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Cảnh Tượng Kỳ Lạ Vừa Khoa Trương Vừa Giả Tạo

Một tay gạt cỏ dại cao hơn đỉnh đầu qua một bên, giơ tay lên lau chùi mồ hôi trên trán.

Mặc dù mặt trời buổi sáng không có gay gắt như giữa trưa, nhưng chiếu vào trên da vẫn thấy đau rát. Đứng ở khe núi trống trải này, bắt đầu đánh giá chung quanh, một sơn động màu đen bị cỏ dại che phủ hấp dẫn tầm mắt của nàng.

Tầm mắt hơi chùng xuống: Chẳng lẽ đây chính là động Thánh Huyền trong lời nói của Tam Huyền sao?

Trong lòng nghi ngờ, nhưng mà vẫn chậm rãi đi tới. Lông mày nhíu chặt, rút Trường kiếm ra vung tay lên, hai đường sáng âm u màu tím quay một vòng xung quanh cỏ dại, vầng sáng màu tím vừa biến mất cỏ dại cũng hóa thành tro bụi, bị gió thổi tan.

Lăng Tuyệt Trần thăm dò phía trước một chút, bên trong lộ ra một vùng tối đen như mực cái gì cũng không nhìn thấy. Hơi mím môi, mặc kệ là có nguy hiểm gì, nàng chỉ có thể tiến lên phía trước.

Mới vừa bước vào một góc cửa động, ‘ ầm ’ một tiếng, tiếp theo phía trước một vùng đèn đuốc sáng trưng, mùi đèn dầu xông vào mũi.

Chỉ thấy chỗ nàng đang đứng là một con đường nhỏ chỉ đủ cho một người đi, dọc theo đó là bậc thang thật dài, đầu bên kia con đường sâu không thấy đáy. Khẽ xua tay muốn giảm bớt một chút mùi đèn dầu gay

https://thuviensach.vn

mũi, nhưng không gian thực sự quá mức nhỏ hẹp, hơn nữa nhất định phải có những thứ dầu hỏa này đèn mới có thể cháy.

Lăng Tuyệt Trần nhíu nhíu mày, một tay bịt mũi cứ như vậy đi dọc theo bậc thang thật dài xuống dưới.

Không biết đi bao lâu, Lăng Tuyệt Trần dừng bước lại ngẩng đầu nhìn ánh nến hóa thành những điểm sáng nhỏ trên đỉnh đầu, khẽ lắc đầu, lau mồ hôi tiếp tục đi xuống dưới.

‘ Tí tách, tí tách ’

Ước chừng đi dọc theo cầu thang xoay tròn xuống dưới được hai khắc đồng hồ, bên tai của nàng truyền đến tiếng giọt nước rơi trên tảng đá, trong lòng cảm thấy vui mừng, cuối cùng cũng đi tới đáy! Lập tức không khỏi bước nhanh hơn, cuối cùng cũng đi tới bậc thang cuối. Dựa vào ánh nến yếu ớt nhìn bãi đất trống chỉ chứa được hai người cùng nhau kề vai chiến đấu ở trước mắt, trên trán của nàng trượt xuống vô số vạch đen.

Đột nhiên, ánh nến ở sau lưng lắc lư, toàn bộ bị dập tắt. Nàng lại rơi vào trong một vùng tối tăm bất tận. Giơ một ngón tay lên, chỉ thấy ngọn lửa màu tím bùng lên, nhảy múa ở trên ngón tay nàng, trở thành ánh sáng duy nhất trong nơi tối tăm này.

‘ Ầm ’ một tiếng vang thật lớn, Lăng Tuyệt Trần quay người nhìn lại, chỉ thấy trên Thạch bích bên trái, một hòn đá vừa lớn vừa nặng chậm rãi lăn về phía bên phải, Lăng Tuyệt Trần theo bản năng giơ tay lên, ngăn cản ánh sáng đột nhiên chiếu vào. Cho đến khi mắt thích ứng với ánh sáng mãnh liệt đột ngột xuất hiện, lúc này mới đưa cánh tay xuống. Chỉ thấy không gian vốn dĩ tối tăm nhỏ hẹp, trên Thạch bích trong nháy mắt liền xuất hiện một lối đi chỉ có một người có thể thông qua, tức khắc không còn là một vùng tối tăm nữa, mà là sáng như ban ngày.

https://thuviensach.vn

Âm thanh rất nhỏ của tiếng chim hót tiếng côn trùng kêu vang truyền đến, Lăng Tuyệt Trần hơi cong môi một cái, bước nhanh rời khỏi cái không gian làm cho người ta hít thở không thông này.

Đầu tiên, là một làn không khí trong lành tràn đầy xoang mũi của mình, giẫm xuống cỏ xanh mềm mại ở trên mặt đất, gió nhẹ lướt qua, hoàn toàn không còn cái nóng bức của mùa hè, giống như gió xuân nhẹ nhàng khoan khoái khẽ vuốt ve da thịt của nàng. Muôn loài bướm vui vẻ bay lượn vây quanh những đóa hoa tươi, đóa hoa khắp nơi màu sắc khác nhau nhưng đều là chưa từng thấy qua, làm cho người ta vừa nhìn liền không nỡ giẫm xuống, chỉ sợ giẫm lên ý xuân trên mặt đất.

Thật là một bức tranh hoàn mỹ, ở thế kỷ hai mươi một thấy quá nhiều khói bụi bao phủ, một màn này không khỏi khiến cho tâm tình của nàng hoàn toàn chuyển biến tốt hơn, nhất thời cũng quên mất những đau buồn trong mấy ngày liên tiếp, hai tay mở rộng, điểm nhẹ mũi chân, bóng dáng màu xanh lam lập tức bay múa trong cảnh xuân ở nơi này.

Nhìn tảng đá ở cách đó không xa, nàng cũng không nghĩ nhiều liền đáp xuống, cảm giác chân đạp lên tảng đá cứng rắn mới khiến cho lòng nàng cảm thấy có một chút thực tế.

Tiếc rằng hai chân mới vừa chạm xuống đất trong lòng liền sinh ra một loại cảm giác trống không, dưới chân đột nhiên biến thành trống rỗng, nàng còn chưa kịp có chút phản ứng nào, thân hình đã nhanh chóng rơi xuống dưới, bóng dáng trên tảng đá vừa biến mất, vốn dĩ là trống rỗng trong nháy mắt đã được phủ kín, tảng đá lại nguyên vẹn như lúc ban đầu.

Vươn tay ra muốn chống vào vách tường để giảm tốc độ chậm lại, nhưng mà một cơn đau nhói từ lòng bàn tay truyền đến, Thạch bích nhẵn bóng căn bản là không thể nào giúp nàng giảm tốc độ chậm lại. Trường lăng trong tay áo bay ra, men theo Thạch bích trên đỉnh đầu của nàng dọc

https://thuviensach.vn

theo đường đi bay lên, cuối cùng lại chỉ vô lực rũ xuống, không tìm được điểm tựa, Trường lăng không tìm được điểm gì nhô ra để quấn quanh.

Một tay vô lực buông thõng xuống, lại vừa vặn đụng trúng một vật cứng ở bên hông, đây là? Xoay bàn tay lại, bốn phía bị ánh sáng màu vàng lấp lánh của vỏ đao màu vàng bao vây. Hơi mím môi, dùng sức đâm chủy thủ đang ánh lên tia sáng lạnh vào Thạch bích cứng rắn, chủy thủ ghim vào Thạch bích, phát ra tia lửa màu vàng, lại thành công làm yếu bớt tốc độ rơi xuống của thân thể nàng.

"A ~" kêu lên một tiếng, đặt mông xuống, nơi này thế nhưng lại giống hết như một loại cầu trượt? ! Khóe miệng co giật, chẳng lẽ người thiết kế nơi này cũng tới từ hiện đại sao?

Đã tới rồi thì cũng an tâm, thu chủy thủ lại, nắm thật chặt. Cũng may, trước khi đi Sở Dạ Phong đã len lén nhét chủy thủ này vào trong thắt lưng của nàng. này đem đem mang theo người chủy thủ len lén nhét vào nàng trong dây lưng. Ánh mắt hơi lóe lên, ‘ bùm ’ một tiếng, rất dễ nhận thấy, nàng đã tiến vào một đầm nước.

‘ ùng ục ùng ục ’

Ở trong nước qua lại mấy lần, cuối cùng cũng lộ ra khỏi mặt nước, vén một sợi tóc ẩm ướt trước mắt lên, chậm rãi bơi tới bên bờ ngồi xuống, hai tay vắt vắt y phục toàn thân đã ướt đẫm, cũng may đang là mùa hè, ngộ nhỡ gặp phải mùa đông chẳng phải là bị đông cứng mà chết sao?

Xoay nhẹ bàn tay, Hỏa Hệ Tử Minh Hỏa trong cơ thể đang chậm rãi sáng lên, chỉ chốc lát sau quần áo ướt dính sát trên người nàng đã được hong khô. Chậm rãi đứng dậy phủi phủi vạt áo hơi nhăn, lúc này mới bắt đầu quan sát. Chỉ thấy đây là một cái sơn động gần một trăm mét vuông, một chùm ánh sáng từ bên trái truyền đến, đoán chừng bên kia chính là cửa ra vào của sơn động.

https://thuviensach.vn

Vách núi của sơn động vẫn còn đang thấm nước mưa, lại có thêm những điểm sáng màu trắng nhàn nhạt, chớp lóe chớp tắt giống như ánh sao.

Sau đó chính là âm thanh giống như tiếng thác nước hấp dẫn nàng, quay người nhìn lại, sơn tuyền chảy ra từ một chỗ không tính là lớn cũng không nhỏ trên Thạch bích, rơi xuống trong đầm nước này, theo rãnh nông ở hai bên đầm nước chảy về phía bên ngoài.

Mà hấp dẫn tầm mắt của nàng nhất, chính là hoa sen hơi trong suốt trên tảng đá hình hoa sen ở trung tâm đầm nước, chỉ thấy chỗ tâm sen đang khẽ lóe lên ánh sáng màu tím.

Lăng Tuyệt Trần nhịn xuống kích động trong lòng, dọc theo ven bờ tiến vào gần hoa sen, mũi chân mới vừa đụng vào mặt nước, chỉ thấy mặt nước có trật tự tản ra hai bên, một chiếc cầu đá rộng năm tấc chậm rãi dâng lên, từ bên cạnh chân của nàng thẳng tắp lan đến chỗ hoa sen .

Nhịn xuống sự run rẩy khó hiểu trong lòng, chậm rãi đi về phía đóa hoa sen có lực hấp dẫn rất lớn kia, càng đến gần nàng càng thấy thân quen.

Chẳng lẽ đây chính là sự dẫn dắt hai mươi vạn năm?

Đi tới bên cạnh hoa sen sau đó chậm rãi ngồi xổm xuống, hình như cảm nhận được hơi thở ấm áp của nàng, hoa sen rời khỏi tảng đá hình hoa sen chậm rãi dâng lên, xoay tròn ở trước mắt nàng.

Theo bản năng vươn tay ra, nhận lấy hoa sen đang lướt tới. Một luồng khí mát mẻ, từ bàn tay của nàng lan ra, một luồng khí lạnh xâm nhập vào toàn cơ thể nàng.

Mắt thường có thể thấy được khí lạnh màu trắng hơi mờ, từ bàn tay của nàng, dọc theo cánh tay nàng, lần lượt bơi về phía vùng đan điền của nàng. Tụ tập tại vùng đan điền của nàng, càng lúc càng lớn, từ từ lấp đầy

https://thuviensach.vn

không gian nho nhỏ tại vùng đan điền của nàng, lúc này hoa sen mới ngừng đưa năng lượng vào tiếp.

Trong lòng Lăng Tuyệt Trần mừng rỡ, khẽ nhắm mắt lại lập tức ngồi xếp bằng ngay tại chỗ. Thần thức tiến vào đan điền, bắt đầu hướng dẫn luồng năng lượng màu trắng này. Huyền Khí màu tím chậm rãi xuất hiện, cùng với luồng năng lượng màu trắng dung hợp. Vốn tưởng rằng hai luồng năng lượng xa lạ ở chung một chỗ, khó tránh khỏi sẽ xảy ra một chút bài xích, nhưng không nghĩ tới hai luồng năng lượng thế nhưng lại giống hệt như tỷ muội đã lâu ngày không gặp, nhanh chóng dung hợp tại cùng một chỗ, nhanh chóng xoay tròn ở vùng đan điền.

Cho đến khi màu tím và màu trắng hoàn toàn dung hợp, lúc này đóa hoa sen kia mới chậm rãi phóng thích dòng khí màu trắng, sau khi vừa chạy vừa quay xung quanh toàn thân Lăng Tuyệt Trần, liền từ đỉnh đầu của nàng chậm rãi tiến vào thân thể nàng. Dòng khí màu trắng quanh quẩn toàn thân nàng, nếu có người nhìn thấy, chắc chắn sẽ cho là tiên tử hạ phàm.

Vùng đan điền càng ngày càng được lấp đầy, Lăng Tuyệt Trần bỗng nhiên cảm thấy tinh thần sảng khoái. Hai lòng bàn tay đặt đối nhau, nhanh chóng trao đổi, người bình thường căn bản là không thể nào nhìn ra được hai tay của nàng đôi đang dao động.

Theo năng lượng phát ra, hoa sen hơi trong suốt giống như khối băng bị lấy ra khỏi tủ lạnh từ từ tan ra, sương mù vấn vít xung quanh càng ngày càng nhiều, hoa sen biến mất trong đêm càng lúc càng nhanh. Cho đến khi hoa sen hoàn toàn biến mất ••• không, là hoàn toàn cùng với nàng hợp hai làm một, thân thể ngồi dưới đất chậm rãi bay lên, lơ lửng giữa không trung đồng thời xoay tròn.

Hai chân đứng lên, bay vút lên bậc thềm đi về phía trước mấy bước đứng ở trên khối đá hình hoa sen kia, một cột sáng màu trắng chói mắt từ

https://thuviensach.vn

trên tảng đá hình hoa sen phá đá thoát ra, vây nàng ở chính giữa. Khẽ ngẩng đầu nhắm mắt lại, tiếp nhận luồng năng lượng cường đại rót vào.

Ánh sáng màu trắng từ từ biến mất, Lăng Tuyệt Trần chậm rãi mở hai mắt ra, trong chớp mắt này, khuôn mặt còn chưa kịp hé ra giống như lập tức trưởng thành hơn rất nhiều, so với trước kia lại càng nhiều hơn vài phần quyến rũ hấp dẫn. Khẽ nhếch miệng, quả là một nụ cười khuynh quốc khuynh thành! Mái tóc dài màu xanh lam lại càng thêm mềm mại, theo gió mà bay lên. Một thân cẩm phục màu băng lam lại trở thành màu xanh nhạt tơ lụa bên trung di chuyển ra bên ngoài, sa y bên trong là màu trắng xen lẫn màu xanh lam nhàn nhạt, làm cho người ta vừa nhìn liền không khỏi cảm thấy đây là một tiên nữ mắc đọa rơi xuống phàm trần.

Bay vút lên bậc thềm chậm rãi đi xuống, mỗi khi giơ tay nhấc chân đều là phong thái người đứng đầu lạnh nhạt ưu nhã, hồn nhiên thiên thành hiển thị rõ ràng không thể nghi ngờ. Đưa ngón trỏ ra, một luồng Huyền Khí gần như hoàn toàn trong suốt khẽ nhúc nhích. Nụ cười hiện lên rõ ràng, nhếch miệng lên, chưa từng nghĩ tới chỉ trong chớp mắt, sau khi hấp thu năng lượng của hoa sen, cấp bậc tu vi của nàng thế nhưng nhảy một cái trở thành Thần giai cao cấp, nếu như không phải là bởi vì tình cảm trong lòng nàng quá mức chấp niệm, đoán chừng trở thành Thánh giai cũng không phải là không có khả năng.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Dạ Minh

Chân trời vừa mới nhuộm lên một tầng vầng sáng mông muội, mặt trời mọc còn chưa lộ ra tia nắng ban mai và cái mặt tròn của nó, trong sân đã bắt đầu vang lên tiếng quét sân ‘sột soạt sột soạt’ . Phòng bếp ở hậu viện cũng hiện lên khói bếp lượn lờ, cũng là trẻ con dậy sớm chăm chỉ

Một viện tử có kích thước tương đối lớn, nhưng tổng cộng chỉ có hai tòa nhà. Thật không nghĩ tới đằng sau Học viện Thánh Vực xa hoa như vậy, trụ sở chính lại chỉ gọn gàng như thế

Trong gian phòng bên phải viện tử, ánh nến sáng rực, trên song cửa sổ bằng giấy phản chiếu một bóng người chập chờn thoáng ẩn thoáng hiện, vẫn cúi đầu ngồi ở bên cạnh đế cắm nến, chưa từng dao động qua, cứ như vậy ngồi cả đêm.

Nửa bên gương mặt nghiêng cương nghị, chiếc cằm thon, lông mi cong vút vểnh lên, trên khuôn mặt không có chỗ nào là không hiện lên vẻ yêu nghiệt cực hạn của hắn. Tầm mắt rũ xuống, một đôi đồng tử sung huyết đỏ bừng, thẳng tắp nhìn chằm chằm ánh nến không ngừng lắc lư kia. Một cánh tay xanh tái đặt ở mép bàn, hai tay nắm chặt thành quyền, thân thể từ đầu đến cuối vẫn căng thẳng.

Đột nhiên, một cơn chấn động từ ngực truyền đến, lúc này mới khiến hắn có một chút biểu tình. Khẩn trương đứng lên, sau đó lại thất bại ngồi xuống.

Đây chính là đáp ứng của thanh chủy thủ màu vàng kim kia, nếu nói mỗi người đều có thể sử dụng binh khí phụ trợ, như vậy thanh chủy thủ

https://thuviensach.vn

màu vàng kim kia chính là vũ khí phụ trợ của hắn. Thế nhưng hắn lại len lén đưa cho Lăng Tuyệt Trần, cho nên, khi nàng khẩn cấp dùng chủy thủ thì hắn cũng sẽ có cảm ứng.

"Chủ nhân!" Hỏa Kỳ Lân đứng ở một bên đã hai ngày rồi, nhìn chủ nhân từ sau khi phu nhân rời đi, liền ngồi im không nhúc nhích, mặt trời mọc mặt trời lặn, khiến hắn không nhịn được lo lắng.

Sở Dạ Phong cũng không hề ngẩng đầu: "Nàng đang gặp nguy hiểm!" Âm thanh khàn khàn, lại mang theo một chút run rẩy, bởi vì hắn đang sợ.

"Lão gia hỏa kia không phải đã nói rồi sao, nếu phu nhân là Thánh nữ, như vậy mặc kệ là gặp phải chuyện gì, đều sẽ hóa dữ thành lành mà!" Hỏa Kỳ Lân mím môi, thật ra thì hắn cũng lo lắng, bởi vì Ngân Nhược và Tiểu Bạch bị giam cầm ở trên người của hắn đang gắng sức kháng cự.

"Ha ha ha, vậy sao?" Sở Dạ Phong cười nhẹ, từ trong ngực lấy ra một chiếc khăn gấm, dưới ánh sáng nhạt, từ từ mở ra. Một sợi tóc màu xanh lam rủ xuống, theo gió bay nhẹ, truyền đến một mùi hương thoang thoảng.

Sợi tóc này, là lúc hắn nhét chủy thủ vào thắt lưng của nàng đã thừa dịp nàng không chú ý, len lén cắt trộm. Không ngờ đường đường là Sở Đại thiếu gia, lại có thể làm chuyện không thể lộ ra ngoài ánh sáng như thế.

Nhìn chủ nhân trong mắt hàm chứa tia cười khổ, Hỏa Kỳ Lân muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là khép chặt miệng không nói nữa. Cả căn phòng, nhất thời lại khôi phục sự yên tĩnh.

Cùng một toà viện tử, trước gian phòng bên trái, Vân Phàm mặt y phục màu đen đứng đó chần chừ, hơi mím môi lại nâng tay lên lần nữa, rồi lại vô lực buông xuống. Trong mắt thoáng hiện lên sự do dự rối rắm, nhìn hai gian phòng đèn dầu còn sáng trưng giống nhau, hắn có chút không đành lòng đi quấy rầy.

https://thuviensach.vn

"Sư thúc, Dạ Công tử tới!" Cuối cùng Vân Phàm vẫn không thể không gõ lên cửa phòng màu đỏ sậm.

"Dạ Công tử?" Từ bên trong truyền ra thanh âm có vẻ hơi mỏi mệt của Tam Huyền, hiển nhiên là bởi vì lo lắng chuyện của Lăng Tuyệt Trần nên nghỉ ngơi không tốt.

Cánh tay đang gõ cửa của Vân Phàm ngừng lại, gật đầu một cái: "Đúng vậy, chính là Dạ Công tử có diện mạo giống hệt Sở công tử!" Hắn thật sự là rất tò mò, tại sao hai người không hề có quan hệ với nhau thế nhưng dáng dấp lại giống nhau y đúc như vậy.

Cánh cửa dầy cộm nặng nề đột nhiên mở ra, Tam Huyền với đôi mắt gấu mèo kinh sợ kêu lên: "Dạ Minh!"

Vừa dứt lời, Vân Phàm chỉ cảm thấy một trận gió thổi qua, tại chỗ cũ đã không thấy bóng dáng của Tam Huyền nữa, Vân Phàm chỉ đành gãi gãi đầu xoay người rời khỏi, đi về phía tiền viện.

Đúng lúc xoay người lại đụng vào một bóng người, xoa xoa cái trán của mình, tầm mắt cúi xuống nhìn một góc màu đỏ, hớn hở ngẩng đầu: "Sở công tử, chào buổi sáng!"

Vậy mà Sở Dạ Phong lại không trả lời, trên mặt hiện lên lo lắng, hai tay nắm chặt bả vai của Vân Phàm: "Ngươi mới vừa nói gì? !" Thanh âm không giống như sự lạnh nhạt thường ngày, mà là rất kinh ngạc. Không thể nào, Dạ Minh đã chết, làm sao lại xuất hiện ở đây chứ.

"Ta nói cái gì ••• Sở công tử, chào buổi sáng?" Vân Phàm có chút giống như tên hòa thượng lùn hai thước với tay sờ không tới đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì).

"Ngươi nói là Dạ Minh tới? ! Dạ Minh của Nguyệt Ma Giáo?" Thanh âm lo lắng đề cao hơn, chưa từng thấy qua Sở Dạ Phong có bộ dáng như

https://thuviensach.vn

vậy, sắc mặt lo lắng, đôi đồng tử lóe sáng làm cho người ta sợ hãi. Giống như muốn từ trong miệng của Vân Phàm lấy được đáp án chính xác.

Vân Phàm nhíu nhíu mày, Sở công tử nắm bả vai của hắn đau quá, lập tức liền gật đầu một cái: "Đúng, là Dạ Minh, Dạ Công Tử!"

Hắn vừa dứt lời, một trận gió thổi qua, bóng người màu đỏ cũng ngây ra rồi biến mất, chỉ chừa cho hắn một bóng lưng chói mắt đang nhanh chóng rời đi.

Chỉ thấy Dạ Minh một thân cẩm phục màu đen tuyền, trên mặt là biểu tình âm trầm không rõ, một tay nắm chặt đỉnh lông mày nhíu chặt, một đôi mắt lạnh lẽo như thế. Hàm răng cắn chặt giống như đang cố gắng hết sức để kiềm chế, khuôn mặt lộ ra đường nét cương nghị góc cạnh rõ nét sắc sảo hình thành sự tà tứ. Tròng mặt rũ xuống, lộ ra một tia ác độc, cả người tản ra khí lạnh, khiến cho một Tiểu Đồng bưng khay chờ đợi ở bên cạnh cả người run lên.

"Ha ha ha, Dạ Minh, ngươi thật sự là lâu lắm rồi không tới nơi này!"

Từ xa, đã nghe thấy tiếng nói chuyện sang sảng, xem ra đã cùng với Dạ Minh là bạn tốt nhiều năm rồi. Vừa dứt lời, chỉ thấy Tam Huyền mới vừa rồi vẫn còn là dáng vẻ mệt mỏi, đã dùng tốc độc ánh sáng mà đến. Đứng ở ngưỡng cửa nhìn Dạ Minh một thân đen tuyền liền giật mình, cau mày sau đó đảo mắt đã ngồi ở bên cạnh Dạ Minh.

Lúc này, Tiểu Đồng đứng chờ ở bên cạnh lập tức tiến lên dâng trà, Tam Huyền khẽ phất tay, lúc này Tiểu Đồng mới giống hệt như được đại xá lui ra ngoài.

"Ta đến nhìn thử ••• nàng một chút!" Ánh mắt Dạ Minh lóe lên, giọng nói ngược lại có vẻ hơi mất tự nhiên, thả chén trà trong tay xuống, hai mắt nhìn Tam Huyền, lóe lên tia sáng âm trầm không sao giải thích được.

https://thuviensach.vn

Tam Huyền có vẻ hơi kinh ngạc, sau đó để chén trà xuống, hai tay đặt lên bàn: "Thế nào, nàng tức giận sao." Trên khuôn mặt già nua tràn đầy hứng thú.

"Tức giận?" Dạ Minh cau mày, có chút không biết làm sao nói rõ tình hình.

Tam Huyền cũng là nhất thời nói ra, đây là như thế nào?"Ha ha ha, theo như tính tình của nha đầu kia, biết ngươi lừa gạt nàng bao lâu nay nhất định sẽ tức giận!" Một chân lơ đễnh gác lên ghế, đâu còn là ... vẻ mặt bình thản anh minh như thường ngày, nghiễm nhiên giống hệt như Lục Thanh Phong, là một lão ngoan đồng mà thôi.

"Ngược lại không hề tức giận ••••••" Dạ Minh nhướng mày bừng tỉnh hiểu ra, sau đó cười nhẹ một tiếng rồi khẽ hớp một ngụm trà thơm.

"Không thể nào nha, bằng không nàng sao lại tới đây chứ?" Tam Huyền không hiểu cau mày suy tư.

Ngay tại lúc Tam Huyền hết sức nghi hoặc, đỉnh lông mày của Dạ Minh bỗng nhiên cau lại, sắc mặt bỗng chốc thay đổi, lộ ra vẻ mặt tái nhợt. Mà một cánh tay khác đang buông xuống lại đang chảy ra chất lỏng màu đỏ tươi, dọc theo đầu ngón tay của hắn ‘ tí tách tí tách ’ rơi xuống trên sàn nhà bằng gỗ.

Tam Huyền thấy vậy, liền thu hồi biểu tình trên mặt, bước nhanh tới phía trước: "Sao vậy? Đây là?" Một cánh tay khác vội vàng móc một bình sứ nhỏ từ trong ngực ra, đổ hai viên thuốc màu xanh lá ra.

Nhưng mà một cánh tay của Dạ Minh vẫn còn đang ôm ngực, một tay khác giơ ra chặn viên thuốc của Tam Huyền lại: "Không cần dùng!" Đầu hắn đang cúi đột nhiên chậm rãi ngẩng lên, đôi mắt vốn dĩ bình thản lại trở nên lạnh lẽo khác thường, tràn đầy hận ý.

https://thuviensach.vn

Thấy vậy, Tam Huyền trợn to hai mắt hết sức kinh hãi, sắc mặt lạnh đi, bước chân liên tiếp lui về phía sau.

"Nguy hiểm!"

Thanh âm vội vàng, nhưng hình như đã không kịp nữa rồi.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Không Gian Trở Về

Mùi hôi mục nát phiêu tán khắp xung quanh, quỷ sĩ mặc áo bào màu đen quần áo tả tơi rối bù con người cũng trắng bệch lại vẻ mặt dữ tợn, đang từ bốn phía liên tục tụ tập lại không ngừng, sau đó cùng hướng về phía bóng dáng màu đỏ duy nhất ở trung tâm bao vây lại, nhìn ánh mắt của hắn tràn đầy hưng phấn tựa như muốn bổ nhào tới bắt con mồi.

Một thân trang phục màu đỏ, đứng ở trong thế giới tràn ngập màu đen này, lại càng có vẻ chói mắt nổi bật như thế. Trong tay vẫn nắm một chiếc roi nhỏ màu vàng kim như cũ, mặc dù đối mặt với nhiều quỷ sĩ bất sinh bất tử như vậy, sắc mặt vẫn nghiêm nghị không sợ không hoảng.

Chỉ trong thời gian nháy mắt, quỷ sĩ mặc áo bào màu đen đã bao vây xung quanh hắn thật chặt, bóng dáng màu đỏ liên tiếp lui về phía sau, quỷ sĩ từng bước từng bước ép sát . Cho đến khi hắn không thể lui được nữa, hắn đứng ở bên trong đoàn người màu đen của nơi này, liền giống như trung tâm của hình tròn, là điểm sáng duy nhất.

Hai tay của tất cả quỷ sĩ đều lộ ra móng vuốt, miệng mở lớn lộ ra ranh nanh thật to ở trong, trên răng nanh sắc nhọn còn không ngừng chảy nước miếng ghê tởm.

Sở Dạ Phong nắm chặt roi nhỏ trong tay, ánh mắt rét lạnh, vung Trường tiên lên, ánh sáng chói mắt màu vàng kim lấy hắn làm trung tâm tản ra bốn phía, kim quang chợt lóe lên, cắt đứt ngang eo tất cả quỷ sĩ bao vây chung quanh hắn, trong phút chốc đã có bốn năm hàng ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà những quỷ sĩ kia căn bản là không hề có suy nghĩ, cũng không bị khí thế của hắn ảnh hưởng, bước qua thi thể không nguyên vẹn của những quỷ sĩ kia, bước chân vững vàng vẫn tiến về phía hắn như cũ.

Mím môi, không biết là xuất phát từ đâu, hai cỗ hơi thở không biết tên từ vùng đan điền của hắn chậm rãi phát ra, tạo cho hắn một luồng sức mạnh cực lớn. Vung Trường tiên lên, hai cánh tay mở rộng vượt lên giữa không trung, vạt áo màu đỏ vẫn tung bay như cũ tuyệt mỹ như thế, giày gầm viền thêu màu vàng kim thoáng hiện lên một đường ánh sáng. Tay trái khẽ hất lên: "Băng Phong Thiên Lý!" Theo ống tay áo hắn vung lên, khí lạnh từ trong tay áo của hắn lan ra, quỷ sĩ ở phía trước dần dần bị khối băng đóng băng, không nhúc nhích được. Mà những quỷ sĩ không bị khối băng đóng băng kia vẫn còn dư lại khí thế kinh hãi, thẳng tắp đẩy năm sáu bước mới đứng vững.

Vung cánh tay lên, Trường tiên giống như có sinh mạng quấn quanh những quỷ sĩ bị khối băng làm cho đóng băng kia, hơi dùng sức, mấy hàng quỷ sĩ bị đóng băng lại đổ người tới, chỉ là những thứ kia đều không hề hấn gì với máu thịt của tử sĩ, những thứ này cũng chỉ có thể tạm thời làm trì hoãn tốc độ tấn công của bọn họ mà thôi, đây cũng không phải là kế lâu dài.

Khẽ nhắm mắt, mở rộng hai cánh tay, một chân chậm rãi nhón lên. Ngay tức khắc ngọn lửa màu tím từ bên cạnh bóng dáng màu đỏ bắt đầu lan tràn, cho đến khi hoàn toàn bao vây chung quanh hắn. Lúc này ngọn lửa mới giống như hình dáng của một con rồng lửa, hiện lên xoay tròn dọc theo phía dưới thân thể của hắn khuếch trương ra phía bên ngoài, chùm lửa cháy bừng như chiếc miệng rộng mở ra, cắn nuốt toàn bộ quỷ sĩ.

Chỉ là, hắn là thân thể con người, năng lực có hạn, cho dù là nhân vật lợi hại đi chăng nữa, cũng sẽ có thời điểm sức cùng lực kiệt, đối mặt với quỷ sĩ liên tục tới không ngừng, hắn dường như cũng cảm thấy bản thân không địch lại, trên trán cũng bắt đầu hiện ra một tầng mồ hôi thật mỏng.

https://thuviensach.vn

‘ Như thế nào? Không sao chứ! ’ Sở Dạ Phong ngừng tay, đứng ở trên không trung lạnh lùng nhìn quỷ sĩ ở phía xa không hề sợ hãi tiếp tục vậy tới, lợi dụng thần thức truyền đạt lo lắng tới Hỏa Kỳ Lân ở vùng đan điền.

Hỏa Kỳ Lân ngưng tụ thành một viên Tiểu Hỏa Châu ở vùng đan điền của hắn, chậm rãi lắc đầu: ‘ Hỏa Kỳ Lân không có việc gì, chỉ là không thể giúp chủ nhân! ’ Trong giọng nói hàm chứa sự áy náy, năng lực của hắn đã dùng đến cực hạn, tiếp tục sử dụng sẽ bị tan thành mây khói, lúc đó, một thân tu vi của chủ nhân cũng sẽ bị ảnh hưởng hóa thành hư không.

‘ Ta biết rõ ngươi đã tận lực! ’ Trong mắt Sở Dạ Phong thoáng hiện lên nghiêm cẩn, lần đầu tiên hắn đối mặt với nguy hiểm không có điểm dừng như vậy, chỉ sơ sẩy một cái sẽ chết không toàn thây. Nếu như không phải là Hỏa Kỳ Lân trợ giúp, hắn đã sớm không địch lại rồi.

Chùm pháo bông màu tím nâng thân hình của hắn lên giữa không trung, đối diện với Nguyệt Ma ở đỉnh núi phía trên, đang bị một đoàn quỷ sĩ màu đen vây quanh, xa xa nhìn nhau. Thế giới bất động, quỷ sĩ bắt đầu khởi động, gió lớn nổi lên bốn phía, bụi cát bay đầy trời. Vạt áo và tóc dài, chuyển động theo gió, lòng bàn tay nắm chặt chiếc roi, nhưng dần dần lại để lại máu tươi, một giọt một giọt, rơi trên mặt đất bị bụi đất chôn vùi.

Mùi máu tươi kia tựa hồ càng gợi lên hưng phấn của quỷ sĩ, bước chân tăng nhanh nhưng cũng có vẻ hơi hốt hoảng.

Rất nhanh, chỉ trong nháy mắt, ở phía dưới bóng dáng màu đỏ, lại tụ tập thâm rất nhiều quỷ sĩ vô biên vô tận, rối rít ngửa đầu, nhìn chằm chằm còn mồi bất cứ lúc nào cũng có thể rớt xuống kia.

Cánh tay của Sở Dạ Phong vô lực rũ xuống, lông mi cong vút vểnh lên che giấu tia sáng thâm trầm trong mắt hắn. Nếu như hắn cứ tiếp tục giết xuống phía dưới, sẽ càng tăng thêm số người bị Nguyệt Ma hấp thu khống chế làm quỷ sĩ, bị giết càng nhiều dân chúng vô tội bị hại lại càng gia tăng.

https://thuviensach.vn

Nếu như hắn không động thủ, người chết chính là hắn! Không còn gì để nghi ngờ, hắn phải chiến đấu tới cùng, cho dù phải hao hết nguyên khí mà mình có. Chỉ là, cũng không thể thấy bóng người mềm mại duy nhất trong lòng nữa, cũng chính là động lực duy nhất của hắn trong giờ phút này. Đột nhiên ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy kiên quyết, nếu như mình chiến đấu tiếp có thể vì nàng giảm bớt một phần nguy hiểm, như vậy hắn làm việc nghĩa cũng không chùn bước.

Nghĩ đến đây, bóng dáng màu đỏ dứt khoát rơi xuống, đứng ở chính giữa một vùng đông nghẹt quỷ sĩ, đem Huyền Khí ở vùng đan điền tụ tập hết lên trường tiên trong tay, Trường tiên tản ra vầng sáng màu vàng kim, vung Trường tiên lên, phàm là quỷ sĩ nào bị Trường tiên chạm qua đều hóa thành khói đen, bay theo gió.

Ở giữa không trung cách đó không xa, một vòng sáng màu trắng đột nhiên xuất hiện, ngay sau đó chính là cái bóng dáng màu trắng kia. Vừa ngước mắt liền nhìn thấy một bóng dáng màu đỏ chói mắt, còn chưa kịp nhìn tình thế thêm vài lần, bước chân đã bay vút lên không trung nhảy qua, thân hình nhẹ nhàng hạ xuống sau lưng Sở Dạ Phong, vung Trường kiếm màu tím lên, quỷ sĩ phía trước bị Kiếm Khí ăn mòn hóa thành khói đen, biến mất không thấy tăm hơi.

Hai người cũng khẽ nghiêng đầu, dư quang còn lại ở khóe mắt nhìn thấy bóng người luôn tâm tâm niệm niệm kia thì khóe miệng cũng không nhịn được nhếch lên. Một tay đem chủy thủ màu vàng kim ở dưới tay áo giao vào trong tay của hắn, đồng thời quay đầu lại nhìn đám quỷ sĩ không ngừng vọt tới kia, trong mắt tràn đầy khát máu.

Vung Trường kiếm lên, mây đen nồng đậm lan tràn đến xung quanh, đồng thời gần như điểm nhẹ mũi chân, màu trắng và màu đỏ liền phi thân bay theo hai phương hướng đối lập nhau. Trong không trung chỉ còn nhìn thấy đuôi ảnh của màu trắng và màu đỏ, nhưng cũng không rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Vung Trường tiên lên dù đã mất đi uy lực vốn có, những vẫn không chống lại được sư mệt mỏi của thể xác và tinh thần, không cẩn thận, một chân quỳ xuống đất, tóc dài được sợi tơ màu đỏ buộc lại rủ xuống, bị gió thổi bay tán loạn. Một quỷ sĩ đã từ sau lưng hắn đánh tới, hai bàn tay mang theo móng vuốt sắc nhọn muốn cấu vào trên cổ của hắn.

Ngay tại thời điểm hai bàn tay gầy guộc chạm tới cổ Sở Dạ Phong, thì đầu cũng sẽ dọn nhà, ầm ... một tiếng , thi thể không đầu của quỷ sĩ té xuống đất hóa thành khói đen bay theo gió.

"Sở Dạ Phong, cẩn thận!" Lăng Tuyệt Trần quay đầu lại, kêu lên một tiếng, vung Trường kiếm lên giải quyết chướng ngại vật ở phía trước, điểm nhẹ mũi chân, phi thân bay tới bên cạnh Sở Dạ Phong. Ngồi xổm người xuống, một tay cầm kiếm một tay đỡ Sở Dạ Phong dậy, trong mắt tràn đầy lo lắng: "Thật xin lỗi, ta đã tới muộn!" Nhìn bộ dáng của hắn như vậy chắc hắn đã kiên trì rất lâu rồi.

"Không sao!" Khóe miệng Sở Dạ Phong hiện lên một nụ cười ôn hòa, không muốn nàng quá lo lắng nên hời hợt lắc đầu.

Vung tay giơ Trường kiếm lên cao, hô lên: "Liệt Diễm Tử Cương!" Dứt lời, Kiếm Khí màu tím vấn vít quanh thân kiếm màu tím, một luồng ánh sáng màu tím dọc theo thân kiếm xông thẳng lên trời, vầng sáng màu tím nhạt từ lòng bàn tay của nàng khuếch tán ra chung quanh. Sau mấy tiếng nổ ầm ầm, tất cả khôi phục lại sự yên tĩnh, chu vi xung quanh mười dặm đã không còn một vật nào, vắng vẻ trống không nhìn không thấy bờ.

Lăng Tuyệt Trần thu hồi Trường kiếm, thở nhẹ một tiếng: "Ngân Nhược, Tiểu Bạch!" Theo ngón tay nàng đang khẽ nhúc nhích, Ngân Nhược và Tiểu Bạch vốn dĩ bị phóng ẩn ở trên người Hỏa Kỳ Lân trong nháy mắt liền xuất hiện ở bên cạnh, chờ nàng phân phó.

https://thuviensach.vn

"Trách nhiệm của các ngươi chính là bảo vệ tốt Sở Dạ Phong, ta có thể sẽ bỏ qua chuyện cũ, nếu không, các ngươi nên tự hiểu lấy!" Lăng Tuyệt Trần nói xong, không đợi Ngân Nhược và Tiểu Bạch mở miệng nói chuyện, bóng dáng đã hướng về phía bóng người màu đen đứng thẳng trên đỉnh núi phía xa, sau đó liền đã biến mất về phía xa.

"Dạ!" Ngân Nhược và Tiểu Bạch hạ mi mắt xuống, mặc dù Lăng Tuyệt Trần đã đi xa, nhưng vẫn còn ngồi tự mình hứa hẹn, lừa gạt chủ nhân lâu như vậy, bọn họ vốn dĩ không còn mặt mũi nào mà đối diện với nàng, nếu như có thể là chủ nhân tận sức, hai người nhất định dốc hết toàn lực. Lập tức vung vũ khí lên bảo vệ Sở Dạ Phong ở chính giữa.

Sở Dạ Phong cũng không cự tuyệt, một đôi mắt lim dim nhìn chằm chằm bóng dáng kia từ từ biến mất, cho đến khi không còn nhìn thấy nữa, có chút uể oải tựa vào trên tảng đá ở sau lưng, cánh tay vô lực buông xuống.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Nguy Hiểm

Đầu Dạ Minh đang cúi xuống, chậm rãi nâng lên, lộ ra một đôi đồng tử đỏ tươi khát máu, nét mặt dữ tợn, không ngừng đảo mắt, tại lúc này hắn có thể cảm nhận được trong cơ thể có một cỗ hơi thở đang đánh vào không ngừng, như vậy lại càng khiến cho nét mặt khổ sở của hắn tràn đầy phẫn hận.

Tam Huyền một tay ôm bụng, khom người tìm kiếm cái ghế ở đối diện, chậm rãi ngồi xuống. Máu đỏ tươi lưu lại dọc theo kẽ ngón tay của hắn. Mà một bàn tay khác của Dạ Minh phủ lên mép bàn, mu bàn tay vẫn trắng nõn như trước, không chút nào nhìn ra hung thủ đả thương Tam Huyền chính là hắn.

Một bóng dáng màu đỏ trong nháy mắt xuất hiện ở đại sảnh, bước nhanh đi về phía Tam Huyền: "Như thế nào?" Mặc dù là quan tâm, nhưng mà vẻ mặt vẫn có chút mất tự nhiên.

"Không sao!" Tam Huyền khẽ lắc đầu, sắc mặt đã tái nhợt.

Lúc này Sở Dạ Phong mới xoay người lại, ánh mặt nhìn Dạ Minh thoáng hiện lên nghi ngờ: "Rốt cuộc thì ngươi là ai?" Hắn cũng không nhận ra đây là loại tình huống gì, Dạ Minh vẫn có thể thoát khỏi ma trảo (nanh vuốt ma quỷ) của Nguyệt Ma sao.

Dạ Minh thu hồi biểu tình khổ sở trên khuôn mặt, lạnh nhạt đứng dậy, phủi ống tay áo của mình, giống như ở phía trên bị lây dính vết bẩn gì đó. Lúc này mới ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt Sở Dạ Phong: "Ngươi cho là như thế nào?" Nhếch miệng lên, dáng vẻ không chút để ý.

https://thuviensach.vn

Một đỏ một đen, khuôn mặt giống nhau như đúc, một đôi mắt cơ trí và một đôi mắt khát máu, đứng ở chính giữa đại sảnh, cứ như vậy nhìn nhau.

Tam Huyền không ngừng cười khổ, cánh tay đang ôm bụng khẽ dời đi, cúi đầu nhìn qua kẽ bàn tay trắng nõn, lộ ra một vết hở đầm đìa máu ở trên bụng. Vội vàng ngồi xuống đất, hai lòng bàn tay hướng vào nhau để ngang trước ngực, sương mù màu trắng theo động tác của hắn chậm rãi từ đỉnh đầu của hắn tỏa ra.

"Sư thúc!" Cách đó không xa truyền đến thanh âm của Vân Phàm, một chân còn chưa bước qua ngưỡng cửa, Dạ Minh đã vung tay lên, dòng khí vô hình liền đánh bật Vân Phàm ra thật xa, chỉ nghe phịch một tiếng, thân thể của Vân Phàm đã ngã xuống bên vách tường ở ngoài phòng, cực kỳ khiếp sợ sau đó đó ngẹo đầu rơi vào hôn mê.

Tay Dạ Minh đặt ở sau lưng nắm thật chặt, sắc mặt vẫn không đổi.

"Ngươi là Nguyệt Ma?" Sở Dạ Phong cau mày, đây chỉ là suy đoán của hắn mà thôi, hắn đang lợi dụng thân thể của Dạ Minh hay là dịch dung. Nhìn lồng ngực Vân Phàm vẫn còn đang khẽ phập phồng, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Quả nhiên đủ thông minh, không hổ là nam nhân được Thánh Nữ Thánh Vực coi trọng!" Nguyệt Ma cũng không phủ nhận, chỉ cười to.

"Vậy, Dạ Minh rốt cuộc •••••• sống hay chết!" Sở Dạ Phong trong lòng cười khổ, nhưng mà vẫn cau mày nhìn về phía Dạ Minh, không, phải gọi là Nguyệt Ma.

Nguyệt Ma lơ đễnh, xoay người ngồi xuống, đôi mắt tò mò quan sát Sở Dạ Phong: "Nếu như Dạ Minh chết rồi, đối với ngươi mà nói không phải là có lợi nhất sao?"

https://thuviensach.vn

Như vậy có nghĩa là không chết rồi! Sở Dạ Phong trong lòng đã có nhận định của mình, hừ lạnh một tiếng, vén vạt áo lên, một tay khẽ hất lên, Huyền Khí màu trắng nhạt giống như hình dạng một thanh lưỡi hái sắc bén, đánh úp về phía Nguyệt Ma.

Nguyệt Ma một tay chống lên bàn, nhảy lên, Huyền Khí màu trắng trào dâng từ giữa chiếc bàn liền ghế khuếch tán ra, biến thành nát vụn.

Một kích thất bại, thân hình Nguyệt Ma lại biến mất ngay tại chỗ cũ, bên ngoài sân đột nhiên xuất hiện một màu trong suốt khẽ lóe lên. Nguyệt Ma nhếch miệng, nhìn bóng dáng màu đỏ trong đại sảnh kia, không tệ, quả nhiên có chút năng lực.

Sở Dạ Phong nhìn Nguyệt Ma đột nhiên biến mất không thấy tăm hơi cũng không cảm thấy kinh ngạc, dù sao hắn cũng không ôm nhiều hy vọng đối với bản thân, hắn vốn dĩ không muốn động thủ, hắn cũng tự biết rõ, trước mắt cũng không phải là đối thủ của Nguyệt Ma. Hắn cũng chỉ là đánh cuộc một lần, nhìn Vân Phàm vẫn còn hơi thở, đoán chừng là do tu vi của Nguyệt Ma bị chịu ảnh hưởng. Lập tức vung tay áo màu đỏ lên bay nhanh tới đứng ở trên khoảng đất trống ngoài viện tử, mái tóc màu đỏ theo gió mà tung bay.

Nhìn viện tử trống không, Sở Dạ Phong rơi vào trầm tư, điểm nhẹ mũi chân nâng tay lên một chiếc roi nhỏ dài xuất hiện ở trong tay, bóng dáng màu đỏ cũng chạy vòng quanh luân phiên thay đổi khó lường. Đứng ở trên bức tường bên cạnh, đôi mắt quét qua, hai ngón tay khép lại một ngọn lửa màu tím ở trong tay toát ra, cánh tay vung lên một chùm pháo bông màu tím giống như Hỏa Long đã xuất hiện trên bầu trời của viện tử mở ra một cái lưới lớn, bao trùm toàn bộ mặt đất, nhưng vẫn chưa đốt tới mọi thứ xung quanh ngọn lửa.

"Đóng băng!" Khinh thường hô một tiếng, toàn bộ mái hiên bị bao phủ bởi một lớp băng thật dày.

https://thuviensach.vn

Nguyệt Ma ở góc tối khẽ nhếch khóe miệng lên, vén vạt áo lên bóng dáng màu đen liền xuất hiện ở giữa không trung: "Không thể không phủ nhận, ánh mắt của vị Thánh Nữ này quả thật không tệ! Ít nhất so với việc nàng xem trọng Thánh Vực, khôn khéo hơn nhiều!"

Sở Dạ Phong cũng không nói gì, vung chiếc roi nhỏ dài ở trong tay về phía trước một cái, mang theo tia sáng màu vàng kim chói mắt, mạnh mẽ quét về phía Nguyệt Ma. Gió mạnh rít gào thổi qua, kéo theo bụi cát trên mặt đất tung bay, thân cây lắc lư. Ngay tại lúc Trường tiên chạm tới bên người Nguyệt Ma, bóng dáng màu đen kia lóe lên liền biến mất không thấy tăm hơi.

Ầm

Trường tiên đánh vào trên tường lập tức xuất hiện một vết nứt rộng ba thước chia bức tường dày cộm làm hai, chiếc roi dọc theo vách tường rơi xuống, ngay cả trên đất cũng nứt ra một khe hở sâu một trượng, đang lan ra chung quanh.

Kim quang lóe sáng mạnh mẽ, còn hơn cả mặt trời gay gắt giữa trưa.

Chỉ là, theo kim quang dần biến mất, tầm mắt của Sở Dạ Phong cũng chậm rãi kéo xuống cực kỳ buồn ngủ, ý thức còn sót lại tự nói với chính mình, lại tạo cho nàng thêm phiền toái rồi.

Lúc này bóng dáng màu đen của Nguyệt Ma mới từ từ xuất hiện, vung cánh tay lên, cuốn theo bóng dáng màu đỏ kia lao ra bên ngoài núi. Hắn có thể làm sao đây, trợ thủ đắc lực dưới tay hắn, một phản bội một chết, chỉ cần có thể tìm được phương pháp làm cho mình chiến thắng, hắn không ngại không chừa bất kỳ thủ đoạn nào. Có lẽ là vì hắn sợ? Có lẽ nên sợ hãi sẽ tốt hơn, giam cầm suốt hai mươi vạn năm, hắn không muốn nếm thử lần nữa, chỉ có ra tay trước mới chiếm được lợi thế.

https://thuviensach.vn

Trong sân lại khôi phục yên tĩnh lần nữa, nếu như không phải là Vân Phàm vẫn còn đang ngã dựa vào bên vách tường, không phải là bước tường dày cộm bị chia làm hai, không phải là trên đất còn lưu lại vết nứt do roi nhỏ tạo thành vẫn còn đang lan ra, thì tất cả tựa hồ đều chỉ là một giấc mộng.

Lăng Tuyệt Trần đang ở trong sơn động kỳ lạ tinh xảo tâm tình đặc biệt bình thản, một tay lướt nhẹ qua suối nước, nhưng nụ cười nhạt trên miệng còn chưa kịp thu hồi, thì đã cứng lại. Trong ngực hơi chấn động khiến cho nàng không thể không sinh ra lòng cảnh giác, một loại sợ hãi nhanh chóng từ tâm sinh ra.

Chủy thủ trong ngực lại càng dao động lợi hại hơn, Lăng Tuyệt Trần lo sợ không yên liền đứng dậy, sắc mặt nặng nề ngừng trọng. Không, nàng tuyệt đối không thể chịu đựng thêm nỗi đau mất đi một người. Trong mắt hiện lên một tia bối rối, sau đó xoay người bước chân có chút lảo đảo, nàng có thể cảm nhận được trong lòng mình đang run rẩy, đang sợ hãi.

‘ Chủ nhân, người có thể dời khỏi không gian! ’

Đây là, hoa sen trong suốt vẫn trôi lơ lửng ở vùng đan điền của nàng phát ra thanh âm vang vọng.

Lăng Tuyệt Trần còn chưa kịp khiếp sợ, tay phải đã tự động vươn ra, hai ngón tay khép lại hướng ra ngay khoảng không phía trước vẽ một vòng tròn, theo động tác của nàng, một vòng sáng màu trắng bồng bềnh cao ngang người xuất hiện ở ngay trước người của nàng, vén vạt áo lên, nàng không chút do dự nhảy vào trong.

Khi bóng dáng màu trắng biến mất, vòng sáng màu trắng cũng từ từ biến mất không thấy gì nữa, sơn động khôi phục lại sự yên tĩnh như cũ, đột nhiên, vách núi lắc lư, suối nước mới vừa rồi vẫn còn đang chảy róc rách

https://thuviensach.vn

cũng đột nhiên ngừng lại, nước suối ở trong đầm lại đang lao nhanh xuống, chỉ chốc lát sau đã khô cạn.

Ầm

Theo tiếng sơn động sụp đổ, núi đá bay loạn xạ, bởi vì vận mệnh của nơi này, hoa sen đã rời đi, không có hoa sen chống đỡ, nơi này cũng không còn cần thiết tồn tại nữa, sứ mạng của bọn nó đã hoàn thành.

Khe nứt trên mặt đất đã ngừng lan ra, yên tĩnh quanh quẩn không có ai tới. Giữa không trung đột nhiên xuất hiện một vòng sáng màu trắng, bỗng chốc mọi thứ trong sơn động đều theo Lăng Tuyệt Trần mà biến mất, ngay sau đó là bóng dáng màu trắng kia cũng nhảy ra ngoài.

Lăng Tuyệt Trần hơi mím môi, chân sau mới vừa bước vào vòng sáng, chân trước đã xuất hiện ở nơi này.

Ngẩng đầu liền nhìn thấy khắp sân bừa bãi, lông mày nhíu chặt thân hình nhảy một cái, đã đứng ở trong đại sảnh.

Nhìn Tam Huyền ngồi xếp bằng trên mặt đất, bị kết giới chữa thương bao vây, Lăng Tuyệt Trần ngừng thở, hai tay ở dưới tay áo khẽ nắm chặt, khớp xương trắng bệch. Khẽ nhắm mắt, nàng hình như còn có thể cảm nhận được tất cả những gì xảy ra ở nơi này. Dư âm vẫn còn lưu lại trong không khí, quanh quẩn không đi.

Dứt khoát xoay người, bước chân nhảy một cái bóng dáng màu trắng lại biến mất lần nữa. Tam Huyền vốn dĩ nhắm mắt tĩnh tọa lúc này cũng mở hai mắt ra, thâm sâu nhìn phương hướng nàng mới rời đi, trong mắt hiện lên áy náy.

‘ Nhất định phải nhớ rõ, kiếp sau chiến đấu lần nữa, quyết không cho phép có người chứng kiến, kết cục thảm như vậy, ta không muốn tiếp tục đối mặt! ’

https://thuviensach.vn

Chuyện cũ rõ mồn một trước mắt, lời dặn dò năm đó của Thánh Nữ giống như vẫn còn bên tai. Chậm rãi buông tay xuống, chỉ thấy trừ bỏ quần áo rách nát, trên bụng đã không còn thấy chút vết thương nào nữa.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Nếu Như Hắn Chết, Ngươi Cũng Phải Tan Thành Mây Khói

Ánh sáng màu trắng hợp thành một cái vòng tròn, bao quanh toàn bộ cơ thể của nàng, vầng sáng mở rộng ra bốn phía, bóng dáng màu trắng giống hệt như mũi tên nhọn rẽ gió lao về phía cách đó không xa mạnh như vũ bão.

Nguyệt Ma một thân màu đen, lập tức đứng dậy, một tay chắp sau lưng một tay buông lỏng ở bên người, cuối cùng cũng tới rồi! Hôm nay nàng đã là Thánh Nữ tân nhiệm, nếu có thể hấp thu toàn bộ tu vi của Thánh Nữ, như vậy vào mỗi đêm trăng tròn cũng sẽ không bị nhốt trong không gian kia nữa, đối với hắn mà nói dĩ nhiên là phương pháp tốt nhất.

Cánh tay buông lỏng ở bên người của Nguyệt Ma màn sương dày đặc, màn sương dày đặc lan ra dọc theo cánh tay của hắn.

Lăng Tuyệt Trần đứng thẳng nâng trường kiếm trong tay lên, mạnh mẽ đánh tới, sau khi nhìn rõ dung nhan của Nguyệt Ma, thân hình đột nhiên xuất hiện, mũi kiếm dừng lại ở trước ngực Nguyệt Ma nửa tấc, vượt qua thân hình lơ lửng trên không trung chậm rãi hạ xuống, hai chân đứng ở giữa không trung, ánh mắt nhìn Nguyệt Ma thoáng rối rắm, cứ như vậy thẳng tắp đối diện nhau.

Nguyệt Ma một tay tụ tập màn sương dày đặc, đột nhiên ngẩng đầu, vẻ mặt trở nên dữ tợn, lại giống như ở trong người đang đấu tranh, thân hình lui về phía sau hai bước, tay phải tràn ngập màn sương dày đặc giơ lên, tay trái lại đưa ra nắm chặt cổ tay phải: "Muội đi mau đi!" Ngẩng đầu nhìn

https://thuviensach.vn

Lăng Tuyệt Trần, trong mắt là tình cảm dịu dàng, trộn lẫn rất nhiều cảm xúc.

"Dạ ~" Cánh tay cầm kiếm của Lăng Tuyệt Trần đang run rẩy, sự rối rắm trong con ngươi từ từ rõ ràng hơn.

Lúc này hai mắt của Nguyệt Ma biến thành màu xanh lá âm u, màn sương dày đặc vấn vít quanh hai tay, thân ngọc nhảy lên một cái cách xa phạm vi Trường kiếm của Lăng Tuyệt Trần. Hai tay đẩy về phía trước, màn sương dày đặc mang theo sức mạnh không thể xem nhẹ, Lăng Tuyệt Trần chỉ đành phải vượt qua nâng Trường kiếm lên chống đỡ ở phía trước thân thể, ánh sáng màu trắng hội tụ thành hình dạng thanh kiếm, chạy như bay xung quanh nàng.

Màu đen và màu trắng không ngừng luân phiên thay thế nhau, gió lớn gào thét giữa trời đất khiến đất đất đá bay mù trời ở ngay bên cạnh hai người tạo thành gió lốc, nhanh chóng quay chung quanh.

Hai tay của Lăng Tuyệt Trần nắm chặt Trường kiếm, Kiếm Khí liên tục tụ tập không ngừng trên thân kiếm, đang muốn phóng thích toàn bộ.

Chỉ thấy hai cánh tay đang mở rộng của Nguyệt Ma đột nhiên thu về, chỗ cổ tay là Huyền Khí màu trắng nhạt đang khống chế sức mạnh trong người, dưới đỉnh lông mày đang nhíu chặt là một đôi mắt tràn đầy tình cảm dịu dàng: "Trần, mau ra tay đi, nếu không qua hôm nay, hắn sẽ mãi mãi bất diệt không người nào có thể địch lại!" Trong giọng nói vội vàng mang theo nhẫn tâm không thể không ra tay.

Lăng tuyệt Trần chậm rãi thu Huyền Khí lại, mệt mỏi hạ Trường kiếm xuống, đối mặt với Dạ, nàng làm sao có thể ra tay. Đất đá bay mù trời từ từ dừng lại, rơi xuống đất, hình như tất cả đều đã khôi phục như cũ, gió dừng lại, sợi tóc rủ xuống bên mặt bị gió thổi bay, lại không giấu được đôi mắt tràn đầy mâu thuẫn. Xoay người không nhìn tới ánh mắt dứt khoát của

https://thuviensach.vn

người ở đối diện, trong đầu nàng không ngừng thoáng qua vô số đoạn ký ức ngắn của kiếp trước. Không muốn, cuối cùng những thứ không muốn có quá nhiều, bảo nàng làm sao xuống tay đây.

Không sao, cùng em ở chung một chỗ rất đáng giá! (Trần tỷ đang nhớ lại lúc ở hiện đại nên TLT để xưng hô kiểu hiện đại nhé ^_^)

Nếu như có kiếp sau, xin em đồng ý với tôi, không cần tiếp tục trốn tránh được không?

Vậy thì tốt, chúng ta đã hứa rồi, anh nhất định phải nhớ kỹ nhé!

Tất cả cảnh tượng trước khi chết vẫn còn sờ sờ ở trước mắt, nàng đi tới kiếp sau, mang theo trí nhớ của kiếp trước, sống lại ở một thế giới xa lạ. Hắn cũng tới, mang theo tình cảm của kiếp trước. Nhưng vì sao lại muốn khiến cho hai người cũng rút kiếm chĩa về phía nhau, Trường kiếm ở trong tay của nàng run rẩy, giống như lòng nàng cũng đang run rẩy.

Ánh sáng trắng giam cầm cổ tay của Nguyệt Ma trong nháy mắt liền biến mất, hai bàn tay cũng tụ tập màn sương dày đặc hùng mạnh, nhanh chóng bắt chéo hai tay đẩy mạnh về phía Lăng Tuyệt Trần đang đưa lưng lại.

Lấy danh nghĩa của ta, lấy thân thể của ngươi, phá bỏ lời thề này, chấm dứt khế ước!

Đợi đến khi Lăng Tuyệt Trần phát hiện đang muốn xoay người lại, y phục màu đỏ đã tung bay thoáng ẩn thoáng hiện, một giây kế tiếp liền đẩy nàng ra xa, màu đỏ dần lớn mạnh ngăn cản màu đen dày đặc kia, trên không trung bung ra dòng khí lớn mạnh. Màu đỏ và màu đen lan ra, ầm một tiếng, dòng khí nứt ra phân tán khắp bốn phía, hóa thành nhiều điểm tinh quang phân tán trên mặt đất sau đó biến mất không thấy gì nữa.

https://thuviensach.vn

Theo lời phóng thích Bổn mạng Khế ước Hỏa Kỳ Lân của Sở Dạ Phong, một đường ánh sáng màu đỏ từ trên người của hắn phá thể thoát ra, nhưng mà lần này xuất hiện lại là một con Hỏa Kỳ Lân, là Hỏa Kỳ Lân chân chính. Hắn lần nữa bị xuống cấp, trở thành một con Thần Thú.

Sở Dạ Phong và Nguyệt Ma đồng thời bị đánh bay lui về phía sau, thân hình của Lăng Tuyệt Trần còn chưa kịp đứng vững, hai mắt trợn to đã lưu lại hai hàng nước mắt trong suốt. Nàng không dám chớp mắt, điểm nhẹ mũi chân, mở rộng hai tay phi thân tiến về phía trước đón lấy thân hình của Sở Dạ Phong nhanh chóng lui về phía sau, xoay tròn rơi xuống đất.

Ôm hắn ở trong ngực, cúi đầu xuống, đập vào mắt chính là khuôn mặt tái nhợt, mị hoặc, yêu nghiệt đầu đã biến mất, nhưng lại nhiều hơn một phần cương nghị. Nước mắt vỡ đê, tầm mắt của nàng trở nên mơ hồ.

‘ Phụt ’

Sở Dạ Phong phun ra một ngụm ngai ngái đã phải đè nén rất lâu, màu đỏ chảy ra trên khóe miệng của hắn, chảy ra không ngừng, há miệng lại chỉ thấy trong miệng toàn mùi máu đỏ tươi. Chịu đựng đau đớn đục khoét trên người, có chút khó khăn hít sâu một hơi, khóe miệng cũng chỉ nhàn nhạt nhếch lên .

"Sở Dạ Phong!" Thiên ngôn vạn ngữ lại chỉ hóa thành ba chữ, tại sao, luôn luôn muốn hắn dùng mạng để đổi lại sự an toàn của nàng. Nước mắt ấm áp rơi vào trên y phục màu đỏ của hắn, liền bị thấm hút hết không thể bỏ qua hốc mắt ửng đỏ.

Giơ cánh tay lên một cách khó nhọc, ngón tay khẽ run, muốn giúp nàng lau đi nước mắt trong hốc mắt, rồi lại không dám đụng vào, giống như sợ vừa đụng sẽ bể, đang muốn thu tay lại, thì lại bị bàn tay lạnh lẽo nắm chặt cổ tay, chậm rãi áp lên mặt của nàng, khuôn mặt cũng lạnh lẽo giống hệt bàn tay.

https://thuviensach.vn

"Nhớ kỹ ••• muội đã từng nói qua ••• chỉ tin tưởng chính mình •••" Sở Dạ Phong khó khăn mở miệng nói chuyện, mệt nỏi giương mí mắt lên, chăm chú nhìn chằm chằm khuôn mặt của nàng, tựa như muốn vĩnh viễn khắc ghi ở trong lòng.

"Xin lỗi, thật sự xin lỗi, Sở Dạ Phong ••••••" Lăng Tuyệt Trần khóc không thành tiếng, nếu như nhất định phải dùng tính mạng của người khác để nhắc nhở chính mình phải cảnh giác và nhẫn tâm, như vậy tại sao lại muốn tính mạng của hắn, nàng thiếu hắn rất nhiều, mỗi lần đều là hắn trả giá vì nàng coi nhẹ sống chết của bản thân, nàng phải đối mặt như thế nào đây.

"Sợ là về sau cũng không còn cơ hội nữa rồi." Cực kỳ khó khăn nói hết một câu đầy đủ, Sở Dạ Phong vẫn cười nhạt như cũ. Nhìn thân hình Nguyệt Ma ở phía xa đã đứng vững, lập tức ánh mắt trở nên rét lạnh, nhìn thật sâu vào mắt Lăng Tuyệt Trần, có lẽ rất nhanh sẽ có thể ở chung một chỗ! Khẽ nhắm mắt, vầng sáng màu đỏ lóe lên ở bên cạnh hắn.

"Không cần!" Lăng Tuyệt Trần kêu lên, nhưng đã không còn kịp nữa rồi.

Chỉ thấy thân thể của Sở Dạ Phong đang từ từ trở nên trong suốt, từ lòng bàn chân bắt đầu lan lên, chậm rãi thôn tính hắn. Cuối cùng ngưng tụ thành một quả cầu màu đỏ hơi mờ, sau khi khẽ xoay tròn, ‘ vụt ’ một tiếng, xuyên qua từ trán của nàng, tiến vào thân thể của nàng.

"A ~" Lăng Tuyệt Trần ngửa mặt lên trời hét lớn, tựa như tiếng kêu khóc đau khổ kinh thiên động địa, giống như muốn xuyên thủng màng nhĩ của mọi người, thanh âm phẫn nộ thẳng tắp truyền ra chung quanh trong chu vi trăm dặm.

Tất cả khôi phục bình thường như cũ, không có thân thể, giống như hắn chưa từng xuất hiện, chỉ có tay áo của nàng, có thêm một thanh chủy

https://thuviensach.vn

thủ màu vàng kim, trái tim của nàng đập nhanh hơn, trong mắt của nàng tràn đầy khát máu và hung ác tàn nhẫn.

Đồng thời mở rộng hai tay, thân hình lắc lư một cái đã đuổi lên tới giữa không trung, đối diện với Nguyệt ma đang mạnh mẽ đánh tới.

"Nếu như hắn chết, ta nhất định muốn ngươi phải tan thành mây khói!" Không khí lạnh tới cực điểm, giống như dễ dàng ngay lập tức có thể phán định sống chết của một người.

Nguyệt Ma nghe vậy thì dừng bước lại, đuôi ảnh màu đen đang bay lượn trên không trung dừng lại, hiện ra một bóng dáng màu đen.

Ngón cái và ngón giữa ở hai tay của Lăng Tuyệt Trần chạm nhẹ vào nhau, lập tức ở trước ngực không ngừng xen kẽ di chuyển qua lại, tạo thành gió mạnh thổi bay vạt áo của nàng, tóc dài tung bay. Hai tay xoay tròn tăng nhanh tốc độ, Huyền Khí hùng mạnh giống như trời đất bị biến sắc. Đất đá bay mù trời bao vây tầng tầng lớp lớp quanh hai người, tạo thành gió lốc quét sạch tất cả mọi thứ trong trời đất.

Một màn này nhìn giống hệt hai mươi vạn năm trước, Nguyệt Ma không dám thả lỏng cảnh giác, hai tay cũng tụ tập một màn sương dày đặc tạo thành kết giới bao vây chung quanh chính mình, bảo vệ bản thân ở chính giữa.

Lăng Tuyệt Trần nhếch khóe miệng khát máu lên, hai tay giận dữ duỗi ngang ra, thân thể hơi ngửa ra sau, tức khắc liền sinh ra một luồng Huyền Khí làm cho người ta hít thở không thông, đập thẳng vào mặt. Lúc này mới mạnh mẽ xông tới, không thể kháng cự. Cùng với gió lốc mới vừa rồi quả thật chính là khác nhau một trời một vực.

"A ~" Nguyệt Ma phát ra thanh âm khổ sở, ngửa mặt lên trời, một màn sương dày đặc từ trên đầu của hắn lan tràn, lại đột nhiên tản ra. Hai mắt của

https://thuviensach.vn

Nguyệt Ma đỏ ngầu, màn sương dày đặc trong tay từ từ trở nên to lớn, đang dùng sức mạnh của toàn thân chống lại Lăng Tuyệt Trần .

Vầng sáng màu trắng bao vây quanh khối đen đặc kia, từng bước thu nhỏ phạm vi lại.

Lăng Tuyệt Trần giơ Trường kiếm lên cao, Huyền Khí màu tím hòa lẫn màu trắng vấn vít quanh Trường kiếm, ngưng tụ ở mũi kiếm thành sức mạnh cực kỳ to lớn. Mũi chân khẽ nhúc nhích, đạp lên không khí hư ảo, nhanh chóng đâm về phía khuôn mặt khổ sở của Nguyệt Ma, đứng ở bên ngoài Huyền Khí bao vây quanh Nguyệt Ma, tay nắm chặt Trường kiếm dứt khoát buông ra, dòng khí vô hình đẩy mạnh Trường kiếm xuyên thủng luồng Huyền Khí lớn mạnh, lấy tốc độc khiến Nguyệt Ma không kịp chống cự, xuyên qua trán của hắn.

Màu đen sau một tiếng nổ ‘ bùm ’ , hóa thành vô số điểm đen, biến mất không thấy gì nữa. Huyền Khí màu trắng cũng lấy Nguyệt Ma làm tâm điểm, bắn ra chung quanh, dư âm nguy hiểm còn lại trên không trung kéo đến phạm vi trăm dặm, tức khắc sấm sét vang dội, bầu trời là một vùng tối đen như mực.

Huyền Khí biến mất trong nháy mắt, không trung chỉ còn lại một trắng một đen, vạt áo tung bay trong gió, Trường kiếm đâm xuyên từ trán Nguyệt Ma, ra sau ót, mặc dù một nhát xuyên qua như thế, thế nhưng Nguyệt Ma lại không hề chảy một giọt máu tươi, thân hình thẳng tắp ngã ra phía sau.

Lăng Tuyệt Trần tiếp tục ngưng tụ Huyền Khí trong tay, vung tay lên bao vây Nguyệt Ma thật chặt, huy động Huyền Khí trong tay, bất chợt nắm chặt tay lại, theo động tác của nàng, Huyền Khí màu trắng xiết chặt hơn, Nguyệt Ma bị vây ở chính giữa, thân thể biến dạng nghiêm trọng.

Đau đớn giãy giụa một cách khó khăn, nhưng mà vẫn không thể ngăn chặn sự hủy diệt của Huyền Khí màu trắng.

https://thuviensach.vn

‘ Ầm ’

Cùng lúc với tiếng nổ xuyên thấu trời đất, Huyền Khí màu trắng liền bị nổ tung, thân thể Nguyệt Ma biến mất trong nháy mắt, hóa thành một khối kích thước bằng cái nắm tay, Thủy Tinh Cầu lóe lên màu trắng đen. Mây đen nặng nề tan ra, trước hết lộ ra ánh mặt trời thoáng ẩn thoáng hiện xuyên qua tầng mây mù chiếu rọi lên viên tinh cầu ở gốc cây kia, Thủy Tinh Cầu lập tức phát ra vầng sáng mãnh liệt, chiếu rọi toàn bộ địa cầu.

Chuyện kỳ dị lần nữa xảy ra, chỉ thấy quỷ sĩ vốn dĩ đã biến mất, lần nữa dọc theo màn sương dày đặc tụ tập lại, sau đó hóa thành một đám người bình thường, ôm đầu của mình, chậm rãi đứng dậy.

Nguyệt Ma chết rồi, người bị hắn khống chế cũng sẽ sống lại, chỉ là người ấy của nàng đâu? Nàng nhất định phải nghĩ ra biện pháp!

Lăng Tuyệt Trần nắm viên Thủy Tinh Cầu kia trong tay, lạnh lùng xoay người, vung tay lên, bóng dáng màu trắng trong khoảnh khắc liền biến mất. Hai mươi vạn năm trước nàng lựa chọn tự nổ tung, hôm nay hai mươi vạn năm sau, nàng không ngu ngốc như vậy, sẽ không ngốc đến mức tự mình nổ tung để đối kháng với Nguyệt Ma, đây mới là cảnh giới cao nhất của Ngự Thiên Huyễn Diệt (chống lại trời phá tan ảo tưởng)!

Sau đó là đến Ngân Nhược và Tiểu Bạch chỉ biết ngẩng đầu sững sờ nhìn nàng rời đi, bọn họ không còn mặt mũi nào đối diện với chủ nhân của mình, lừa gạt chủ nhân nhiều như vậy, sợ rằng ••••••

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Rốt Cuộc Là Ai Bi Thương! Đại Kết Cục (Thượng)

Một bộ quần áo màu trắng, chân đạp lên ảo mộng hư vô, vầng sáng màu trắng hình dáng hoa sen hơi trong suốt vây lượn ở bên người nàng không ngừng di động. Phía trước thân hình đứng thẳng, là một viên Thủy Tinh Cầu lấp lánh ánh sáng màu trắng đen không ngừng thay đổi đan xen lẫn nhau, xoay tròn ở trên lòng bàn tay bằng phẳng của nàng.

Mặt cầu nhẵn bóng phản chiếu khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn của nàng, lông mi khép chặt khẽ run, đường nét khuôn mặt lại kiên quyết như thế.

Huyền Khí bắt đầu liên tục lan ra từ lòng bàn tay của nàng không ngừng, giống như ngọn lửa chạy tán loạn bao vây quanh Thủy Tinh Cầu. Thủy Tinh Cầu vốn dĩ là màu trắng đen không ngừng thay đổi đan xen lẫn nhau, vậy mà lại đang chậm rãi trở nên trong suốt.

Mồ hôi trên trán nàng càng lúc càng dày đặc, trượt xuống bên sườn mặt. Cho đến khi Thủy Tinh Cầu hoàn toàn trở nên trong suốt, nàng mới khẽ thở phào nhẹ nhõm. Trên bề mặt Thủy Tinh Cầu chậm rãi xuất hiện gương mặt đặc biệt quen thuộc, khóe miệng của nàng khẽ nhếch lên, nhưng lại phun ra một ngụm máu tươi, gương mặt bị che phủ còn chưa kịp hiện ra. Một bóng dáng mất đi tri giác đã trôi lơ lửng ở giữa không trung, nhanh chóng rơi xuống.

Màu đỏ tía thoáng hiện lên, bay người lên, một tay ôm ngang eo nàng, xoay tròn rơi xuống đất. Nhìn khuôn mặt tái nhợt kia, còn có trong tay vẫn không quên nắm chặt Thủy Tinh Cầu, trong mắt Tiêu Vũ Cô lóe lên một tia

https://thuviensach.vn

đau lòng, nâng cánh tay run rẩy lên, khẽ vuốt qua khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp, vung tay lên, bóng dáng lập tức biến mất ngay tại chỗ cũ, chỉ để lại lá rụng đầy trên mặt đất, bị gió cuốn lên bay về phía phương xa.

Rèm che màu xanh lam vẫn còn đang khẽ bay lượn, trong căn phòng an tĩnh này chỉ nghe thấy tiếng tim đập.

Nam tử ngồi ở bên giường, mi mắt hạ xuống vẫn tiếp tục săn sóc thiên hạ đang ngủ say, trong mắt hiện lên tình cảm dịu dàng không ngừng. Môi mỏng mấp máy, một tay buông xuống bên người nắm thật chặt, rồi lại run rẩy nâng lên, khẽ vuốt ve gương mặt của người kia.

Trần, nàng cũng sẽ nhanh tỉnh lại, đúng không? Tất cả mọi chuyện đều đã kết thúc, về sau không bao giờ cần mệt mỏi như vậy nữa rồi.

Bởi vì chấp niệm của nàng, hắn không có thân thể, vẫn có thể sống lại, đây là một kỳ tích!

"Không cần!"

Lăng Tuyệt Trần vốn dĩ đã rơi vào giấc ngủ say, kêu lên một tiếng, lập tức ngồi dậy, hai tay chống lên giường, tóc dài rơi xuống tán loạn trước người.

"Trần, muội cuối cùng đã tỉnh!" Nam tử mừng rỡ không thôi, lập tức vươn tay ôm nàng vào trong lồng ngực, ôm thật chặt, vùi đầu ở bả vai của nàng, nàng còn có thể cảm thấy được chất lỏng ấm áp, trong khoảnh khắc đã ướt đẫm trên cổ của nàng.

Đôi môi khô khốc khẽ mấp máy, nhưng lại không nói ra được cái gì. Nước mắt chảy xuống không hề báo trước, ướt đẫm lưng của hắn. Sắc mặt trong phút chốc trở nên cực kỳ tái nhợt, ngay cả một chút huyết sắc cũng không có, gần như trong suốt tái nhợt, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể rời đi thật xa.

https://thuviensach.vn

"Thật xin lỗi, thành thật xin lỗi, Trần, thật xin lỗi!" Cái gì cũng đều không nói, chỉ ở bên tai nàng không ngừng nói lời xin lỗi.

"Tại sao, ngươi nói đi, huynh ấy ở đâu?" Lăng Tuyệt Trần cắn môi, hồi lâu mới tìm được thanh âm của mình, nhưng lại khàn khàn như thế, không ngừng run rẩy.

Thân thể đang ôm nàng nháy mắt trở nên cứng ngắc, đột nhiên mở hai mắt ra, trong lòng khổ sở, hóa ra không biết từ lúc nào, hắn đã bị nàng loại bỏ ra khỏi tim, đổi lại bóng dáng của một người khác.

Nhận thấy được người bên cạnh trở nên cứng ngắc, nhưng nàng lại không lo được nhiều như vậy, hai tay đẩy người trên người nàng ra, gần như kêu khóc đau khổ: "Ngươi nói cho ta biết, huynh ấy ở đâu? Huynh ấy đi đâu! Tại sao là ngươi mà không phải là huynh ấy, tại sao, ngươi nói cho ta biết đi!" Cơ hồ đã dùng hết hơi sức toàn thân, rống to về phía khuôn mặt khổ sở của hắn, nước mắt giống như chuỗi ngọc bị đứt, lạch cạch lạch cạch rơi xuống.

Dạ Minh chưa từng thấy qua nàng mất khống chế như thế, trong mắt lóe lên một tia bối rối, hai tay nắm chặt bả vai của nàng: "Trần, muội bình tĩnh một chút!" Hắn sống, vẫn còn sống, nhưng đối mặt Trần trở nên như vậy, hắn tình nguyện người còn sống không phải là hắn.

Lăng Tuyệt Trần dùng sức hất tay của hắn ra: "Ngươi nói ta bình tĩnh như thế nào đây! Tất cả là tại ngươi, không phải là ngươi, ta làm sao có thể tới đây, không phải là ngươi, hắn làm sao có thể cứ như vậy mà chết chứ, không phải là ngươi, làm sao có thể xảy ra nhiều chuyện như vậy, không phải là ngươi, làm sao có thể •••••• tất cả chuyện này làm sao có thể xảy ra!" Thanh âm của nàng càng ngày càng nhỏ, cuối cùng ôm đầu gối của mình khóc rống không thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Đây chính là cảm giác đau lòng sao? Đây chính là nỗi đau mất đi tất cả sao? Ai có thể nói cho nàng biết, phải làm như thế nào, mới có thể đem chàng đổi trở lại, nụ cười tà mị kia, ánh mắt lạnh nhạt kia, phải làm sao mới có thể gặp lại, người nào có thể nói cho nàng biết!

Che giấu sự chua xót trong mắt, đè xuống khổ sở trong lòng, giơ tay lên ôm nàng vào trong ngực, nhẹ nhàng vỗ lưng của nàng, mang theo thanh âm nghẹn ngào, nửa dịu dàng nửa dụ dỗ: "Trần, ta biết là muội khổ sở, muội có thể đánh ta, có thể mặc sức phát tiết, nhưng xin muội đừng đối xử tàn nhẫn với chính mình."

Nghe tiếng tim đập của hắn, tồn tại rất chân thực, tiếng nức nở từ từ biến mất, nhưng nước mắt vẫn không cầm được rơi xuống: "Huynh ấy sẽ còn trở lại, đúng không, huynh nhất định sẽ còn trở lại!" Giương hai mắt đẫm lệ lên, nhìn vào mắt của hắn, không cho phép hắn trốn tránh, hi vọng nhanh chóng từ trong miệng của hắn lấy được một chút chứng thực.

Cúi đầu nhìn cặp mắt gần kề kia mang theo cầu xin, hắn không đành lòng, hắn thương tiếc, mấp máy môi, thu lại tất cả biểu tình trên mặt, chậm rãi gật đầu: "Ừ, nếu như hắn biết muội quan tâm hắn như vậy, nhất định sẽ bất chấp tất cả để trở lại, bởi vì hắn sẽ không nỡ nhìn muội khổ sở, không đành lòng nhìn muội đối xử với mình như thế, hắn luôn muốn nhìn thấy muội là một người lạnh lùng lại cuồng vọng giống như lúc trước, cho nên, hắn sẽ trở lại, nhất định sẽ trở lại!" Ánh mắt có chút mơ màng nhìn khuôn mặt của nàng, tựa như đang thuật lại ý nghĩ trong lòng mình.

Nếu như có thể, hắn thật sự muốn đổi lại, nếu như chết có thể đổi lấy sự nhớ nhung của nàng, quan tâm của nàng, như vậy hắn bằng lòng còn sống là người kia! Nhìn nàng như vậy, hắn đau lòng, xuyên qua hắn để nhìn bóng dáng của Sở Dạ Phong, hắn thật sự đau lòng.

Dường như trong lòng đã lấy được một chút xíu an ủi, Lăng Tuyệt Trần cười rộ lên, nâng ống tay áo lên lau nước mắt trên mặt, chậm rãi gật

https://thuviensach.vn

đầu: "Đúng vậy, huynh ấy sẽ trở lại, ta chờ huynh ấy, quay trở lại lần nữa!" Dứt lời, hai tay theo bản năng nắm lại thật chặt, thế nhưng lại không có gì cả.

Trong mắt thoáng qua tia tuyệt vọng, thân thể không ngừng run rẩy, ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Dạ Minh thấy vậy, tâm trạng lập tức liền rối loạn, vội vàng đứng dậy, khom lưng nắm bả vai của nàng: "Trần, sao vậy? Đừng làm ta sợ, có được hay không!"

Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu, thế nhưng đồng tử lại trở nên khát máu, cái ánh mắt này khiến cho Dạ Minh không khỏi lui về sau hai bước.

"Viên Thủy Tinh Cầu kia đâu?" Cắn chặt môi nhưng vẫn không ngừng được sự run rẩy trong giọng nói.

"Chỉ có viên Thủy Tinh Cầu kia mới có thể đổi muội về!" Mặc dù do dự, nhưng Dạ Minh vẫn nói ra sự thật, hắn tính kế nhiều như vậy, hôm nay cũng đã không thể tiếp tục nữa rồi, nếu không cả đời này hắn cũng không thể gặp lại nàng một lần nữa.

Huynh ấy không bao giờ thể trở lại nữa!

Lăng Tuyệt Trần nghe vậy, trong đầu không ngừng hiện lên một câu nói này, hai tay khổ sở ôm đầu, đột nhiên loạng choạng: "Không, không thể nào, sẽ không!" Trong miệng vẫn cứ lẩm bẩm như cũ.

"Trần, muội ••••••" Dạ Minh tiến lên hai bước, vươn tay muốn an ủi nàng, nhưng lại bị nàng hung hăng đẩy ra.

"Ngươi đi đi, ngươi đi đi, oa oa, đi đi!" Lăng Tuyệt Trần ngẩng đầu nhìn khuôn mặt của Dạ Minh, thoáng hiện lên một chút kích động, theo đó một ngón tay chỉ ra ngoài cửa, cặp mắt đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Dạ Minh há miệng, nhưng cuối cùng vẫn nắm chặt hai tay thành nắm đấm, cắn răng rời khỏi phòng. Trong nháy mắt xoay người đóng cửa phòng lại, trong mắt không thể tiếp tục che giấu sự bi thương, sau đó dứt khoát xoay người, đi về phía khác.

https://thuviensach.vn

NGẠO THẾ TUYỆT TRẦN

Tuyệt Trần Tử Thương
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Đại Kết Cục (Hạ)

Bên trong gian phòng tiếp tục lâm vào yên lặng lần nữa, Lăng Tuyệt Trần nhìn cửa phòng đóng chặt, tất cả ngụy trang biến mất không thấy gì nữa, mệt mỏi tựa vào bên tường, hai tay buông thõng xuống ánh mắt mờ sương, cắn chặt môi, nước mắt vỡ đê.

Khẽ nhắm mắt, nhưng tất cả đều là bóng dáng màu đỏ rực rỡ kia. Hóa ra trong lúc bất tri bất giác, người kia đã chôn sâu ở trong đáy lòng của nàng, là tỉnh ngộ quá muộn, hay là đã định sẵn nàng mãi mãi sẽ phải cô độc. Đến bây giờ nàng đã không hiểu được ý nghĩa tồn tại của mình, trải qua nhiều chuyện như vậy, cả người nàng đều đã mệt mỏi rồi.

"Sở Dạ Phong, đến tột cùng là chàng quá ngốc, hay là ta quá mức tuyệt tình, xảy ra nhiều chuyện như vậy, ta vẫn cứ đối xử lạnh nhạt với chàng như trước kia, nhưng đến cuối cùng, người vì ta trả giá bằng cả sinh mạng, cũng chỉ có mình chàng!" Đôi mắt không có tiêu cự nhìn thẳng phía trước, khóe miệng nhếch lên một nụ cười khổ.

Nhưng vào lúc này, từ trán của nàng bỗng rơi xuống một điểm sáng màu đỏ lấp lánh, ngay tại trong nháy mắt tiếp theo, khối cầu màu đỏ kích thước lớn chừng ngón cái, từ mi tâm của nàng nhảy ra.

Lăng Tuyệt Trần đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt nhìn Thủy Tinh Cầu vừa mừng vừa sợ, đây là nguyên thể cuối cùng của Sở Dạ Phong lưu lại.

Nhưng quả cầu màu đỏ vây quanh bên người nàng quay một vòng, sau khi nhẹ nhàng cọ xát ở mu bàn tay của nàng, nhanh chóng bay khỏi từ bên giường đang mở rộng, đợi nàng kịp phản ứng lại thì đã mất đi tung tích.

https://thuviensach.vn

"Sở Dạ Phong!" Lăng Tuyệt Trần kêu lên, vội vàng đứng dậy, không kịp đi giày vào, điểm nhẹ mũi chân lao đi tìm.

Bóng dáng màu trắng đứng ở trên không trung tìm kiếm khắp xung quanh, cho đến nhìn thấy đuôi ảnh màu đỏ xẹt qua, lúc này mới nhanh chóng đuổi theo. Đuổi theo quả cầu ở trước mặt, một mạch đi tới đài luận võ lúc nàng mới tới cái thế giới kỳ lạ này.

Nơi này một mảnh trống rỗng, chung quanh không có người nào. Giơ tay lên lướt nhẹ qua mép đài luận võ.

Bóng dáng màu đỏ hư ảo hiện ra ở phía trên giống như bất cứ lúc nào cũng có thể biến mất, lười biếng đứng ở đối diện nàng, tóc dài màu đỏ tung bay theo gió, khẽ mở miệng, giọng nói lười biếng nhưng không mất đi sự khêu gợi truyền ra: "Lăng Tiểu thư cần gì phải đuổi tận giết tuyệt!"

"Phải biết rằng, nữ nhân môt khi bị hưu, cũng sẽ không tìm được phu quân khác, ở trên khắp Thương Khung Đại Lục, cũng sẽ bị người nhạo báng, ngươi cũng nên biết hậu quả khi ngươi làm như vậy!"

Đi theo quả cầu màu đỏ, chậm rãi đi vào chỗ rẽ bên ngoài cửa Lăng gia, tựa vào bên tường khẽ nhắm mắt lại, dường như bên cạnh lại xuất hiện bóng dáng màu đỏ .

"Không trách được nó thủy chung không chịu lập khế ước với ta, hóa ra là thích ăn đậu hũ" giọng nói hài hước truyền đến, bóng dáng màu đỏ dựa vào trường, đôi mắt kia cười như không cười, nàng không quên được.

"Ta không phải là người kia ở trong lòng ngươi!"

"Ở tuyến bố rõ một lần, ta là người, không phải yêu!"

Lại đi tới Học viện Thánh Vực, bên cạnh cái cây ở ven hồ.

https://thuviensach.vn

"Lăng tuyệt trần, ngươi thật ác độc, muốn làm ta đoạn tử tuyệt tôn!"

"Xem ra ngươi thật sự là muốn làm cho ta đoạn tử tuyệt tôn, người không biết còn tưởng rằng là ta phụ lòng ngươi đấy chứ!"

"Aizzz, chắc hẳn người dám khiêu chiến với ta cũng chỉ có ngươi, chỉ là người tốt bây giờ thật khó làm nha!"

"Ừ, nhìn ngươi giống như bị thương, tu luyện lại gặp phải chướng ngại cản trở, nên mang đến cho ngươi thử một chút!"

"Người bình thường cũng không thể gọi ta như vậy đâu nhé, được tiện nghi còn ra vẻ!"

"Đúng vậy, Đệ nhất Truyền Kỳ! Nhưng đâu có ai biết được nhưng gian khổ phía sau thành công, nếu như có thể ta thật sự muốn yên bình trải qua cả đời, giàu sang vinh dự đều không quan trọng!"

"Tiểu Bạch, ngươi là nam nhân, cách xa chủ nhân của ngươi một chút!"

"Đây là đường chung, cũng không phải là của một mình ngươi, chẳng lẽ ngươi lại còn muốn quản ta sao."

"Cho nên, ta hi vọng ngươi có thể nghĩ kỹ rồi mới làm!"

Lần đó hình như là lần đầu tiên hắn không có hình tượng mà nói ra lời như thế, hỏi nàng tại sao lại biết, đây bất quá cũng chỉ là suy nghĩ chợt lóe lên trong đầu nàng. Dường như đi tới cái thế giới này, luôn quan tâm nàng cũng chỉ có hắn! Bây giờ nghĩ kỹ một chút, hóa ra hai người lại giống nhau như thế.

Quả cầu màu đỏ kia mang theo nàng đi tới một vách núi hoang vu, rồi bay trở về lòng bàn tay của nàng, sau khi xoay tròn mấy vòng, thế nhưng

https://thuviensach.vn

lại biến hóa huyền ảo thành một luồng khói xanh, theo gió tung bay. Trong nháy mắt này, tất cả mộng ảo đều tan biến hóa thành hồi ức ở dưới hốc mắt ẩm ướt của nàng, ngay cả hô hấp cũng giống như bị đống cứng lại.

Tầm mắt của Lăng Tuyệt Trần dõi theo luồng khói xanh kia hồi lâu, cho đến khi không còn nhìn thấy gì nữa nữa, lúc này mới ngồi tại vách đá vạn trượng sâu không thấy đáy. Từng trận gió lạnh thổi qua, tóc dài và vạt áo bay múa theo gió, giống như lòng của nàng, lạnh lẽo như thế.

"Muội vốn dĩ chính là muốn giết hắn, hiện tại hắn chết rồi, muội không phải là không có việc gì rồi sao?"

"Còn nữa, chú ý an toàn!"

"Muội đã trở lại!"

"Đối phó với loại súc sinh này, ta tới là được rồi!"

"Không có việc gì, chúng ta là bằng hữu!"

"Ta không biết muội nói tới cái gì, nhưng mà ta có thể bảo đảm, về chuyện của muội, ta tuyệt đối không có lừa gạt muội, lại càng chưa từng nghĩ tới sẽ tính kế muội!"

"Đừng quên, muội còn có ta!"

"Nhớ kỹ ••• muội đã từng nói ••• chỉ tin tưởng chính mình •••"

Một thân một mình ngồi đó, trong đầu lại thoáng qua đủ mọi chuyện trong quá khứ, hóa ra từng chuyện từng chuyện nàng đều nhớ rõ ràng như thế. Vì nàng, hắn ba lần bốn lượt không để ý tới an nguy của bản thân, cuối cùng lại vẫn phải dùng tính mạng của chính mình trả giá thay nàng.

Nhớ lại những hồi ức đó, khẽ nhếch miệng lên, nước mắt chảy thành dòng, gió nhẹ thổi hỗn độn, quần áo bị thổi bay rối loạn, ngay cả tâm cũng

https://thuviensach.vn

lạnh lẽo.

Mặc dù cuối cùng hắn vẫn không nói gì, nhưng mà nàng lại hiểu, hắn không nói là vì không muốn khiến cho nàng chịu áp lực và phải khó xử.

A, Lăng Tuyệt Trần cười khẽ một tiếng, thông minh như vậy nhưng mà lại giống hệt như Tề Thiên Đại Ngốc Nghếch, làm chuyện ngốc nhất trên đời.

Nước mắt trên mặt không biết đã bị gió thổi khô bao nhiêu lần, lấy một cây sáo bằng ngọc từ trong ngực ra đặt ở bên môi, trong không trung lại vang lên một khúc nhạc ưu thương lay động. Thổi điệu hát này chính là thủ khúc của riêng hai người, một lần lại một lần, dường như chỉ cần thổi thủ khúc này, liền có thể nhìn thấy bóng dáng màu đỏ kia, chân thực an vị ở bên cạnh nàng.

Đóa hoa đã lẳng lặng nở dưới mái hiên

Làn gió tựa như bóng ai vẫn chờ bên ngoài cửa

Mảnh trăng khuyết cô độc treo ngoài khung cửa sổ, chiếu sáng hồi ức.

Nhớ mong người kia có còn ở đó hay không

Bụi trần chốn phồn hoa nhẹ rơi xuống

Náo nhiệt dần qua đi quên mất nỗi đau xót trong lòng

Dùng một đời duyên phận chờ đợi, chờ số mạng an bài

Tiếc rằng còn có mấy đời

Hỏi trăng sáng khi khuyết khi tròn

Ngươi phải chăng cũng nghe thấy nỗi nhớ nhung khôn nguôi này

https://thuviensach.vn

Cảm giác mỗi khi ngắm trăng tròn có ai có thể hiểu thấu

Tiếng côn trùng kêu than khiến người mệt mỏi

Hỏi trăng sáng khi khuyết khi tròn

Chiếu sáng nhân duyên vô tận trên thế gian không sao giải thích được

Vui buồn của trăng non trong đêm mấy người có thể cảm nhận được

Thề nguyện hàng đêm tác thành

Nghe thấy không? Có phải đây là một thủ khúc rất bi thương hay không, nhưng mà đây cũng là thanh âm chân thật nhất từ đáy lòng nàng.

Ngồi ở chỗ này thật lâu, mặt trời mọc rồi lại lặn, sương sớm ướt nhẹp y phục bị mặt trời hong khô vô số lần. Lâu đến nỗi ngay cả chính nàng cũng đã quên mất thời gian, cho đến khi toàn thân cứng ngắc, thân thể lộ ra khí lạnh vô tận, lúc này mới chậm rãi đứng dậy, bi thương trong mắt dường như bị đóng dấu sẽ không bao giờ biến mất nữa, theo nàng xoay người, cùng nhau rời khỏi.

Bước chân có chút lảo đảo bước vào viện tử không biết đã rời khỏi bao nhiêu ngày, có chút mệt mỏi nâng tay lên khẽ vuốt trán. Lúc này, nàng mới cất cây sáo bằng ngọc vẫn nắm trong tay vào trong ngực, nhưng không nghĩ tới lại đụng phải thanh chủy thủ lạnh như băng kia, chủy thủ đang khẽ chấn động .

Cực kỳ khiếp sợ, đột nhiên ngẩng đầu, nhìn bóng dáng đứng ở trong viện tử, vẫn giống như trước khi đi nàng đã nhìn thấy, nhưng mà ở trong đôi mắt kia nàng nhìn thấy không giống nhau.

Buông tay ra, nâng bước chân run rẩy lên, chậm rãi đi về phía trong nội viện. Lẳng lặng đối diện với bóng dáng kia. Nước mắt khiến tầm mắt

https://thuviensach.vn

mờ đi, lại không dám nháy mắt, sợ đây chỉ là một ảo tưởng.

Chủy thủ trong ngực lắc lư rồi ‘ vèo ’ một tiếng, bay vào trong tay của bóng người ở phía trước, lấy được một chút bình thản, nằm lặng yên.

"Chàng đã trở lại!" Lần này, đổi lại là nàng cười nhạt lên tiếng hỏi.

"Ừm, đã trở lại!" Lần này, cũng đổi lại là hắn lạnh nhạt đáp.

Hai người nhìn nhau, nước mắt xẹt qua, lại khẽ nhếch miệng lên .

Dạ, ta đúng là vẫn còn nợ huynh nhiều như vậy.

Cám ơn huynh đã tác thành, kiếp sau, ta đồng ý là của huynh!

HẾT

https://thuviensach.vn